

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

חלק קל"ז

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנזכר מקור חכמה
יסדתם, ענינים נוראים ונפלאים, מעצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל ה' ותברך בכל דרכה ודרכה מפל מקום
שהוא, יהיה מי שיהיה.

בנו ומיסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הננו ונצפון

בוצינא קדישא עילאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי תלמידו מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגים

ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו הקדושים

מגמרא מדרשים וזהר הקדוש

הוכא לדפוס על ידי

חסידו ברסלב

עיר הקדש ירושלים תוכב"א

שנת תשע"ה לפ"ק.

נתן להשיג את הספר הקדוש הזה
ובל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים:

בבני ברק:

03-5743542 052-7138892

באשדוד:

03-5743542 052-7138892

פֶּתַח דְּבַר

הַיְהִי חֻלְקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמֵחִים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׁאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַיְהִי סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֵךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסָרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֻלְקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שֶׁנִּדְפַּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתְּפָם בְּיוֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּנוּ אַחֲר־כֵּן מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וּכְמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תנ"ך וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְמַצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וְלֹאֲחֵר עָמַל וּיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּיִסִים עֲתָה אֶת כָּרֶךְ קִלְזוֹ,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אֲחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַפְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִיִּם, כָּרֶךְ אַחֵר כָּרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְנָה, שְׁפָל מִי שִׁיקְרָא בְּזָה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלָיו הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָךְ חֲדָשָׁה בְּפִרְוִשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חַו"ל הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבְזוּהַר
הַקְדוּשׁ וְכוּ', וּגְלוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלַבְּוִשִׁים שׁוֹנִיִּם, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרֹוד
וְהַנְּמֹךְ בְּיֹתֵר, יוֹכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ בְּאֶפֶן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְלֵי
תַּחְתּוֹן, מַעֲיֵלָא לְעֵלּוּל, כַּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁוֹגֵיל בְּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבַּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פְרֻטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזָה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בְּהֶם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִיבָלִים נִפְלוּ לָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִיתָהּ
אֱלֻקִּים זִיוֹלְתֵיךְ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאלָהּ שִׁלְמִ'ה', אָמֵן
וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבואר בַּלְקוּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א: עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר.

הֵינּוּ מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁאֵדָם לּוֹמֵר, צְרִיף שְׂיִקְבֵּל וְיוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, שְׂיִקְבֵּל וְיִלְמַד מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁלוּמֵד מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת, שְׂיִדַּע אִיךָ לְהַתְנַהֵג — הֵן לְעֲצָמוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים, שְׂמִתְנַהֲגִים לְפִי דַעְתּוֹ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, וְכְפִי הַמְּשָׁלָה וְהַרְבָּנוּת שֵׁישׁ לוֹ, הֵן לְרַב אוֹ לְמַעֲט, וְכֹל זֶה זּוֹכִים עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים וְכוּ'.

וְהִנֵּה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת אַמוּנַת חֲכָמִים הוּא, כְּשִׂיזְכָּה לְסַלֵּק אֶת דַּעַת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי, וְיִדַּע וְיִבִין בְּאֱמֶת בְּאִיזָה מַעֲמֵד וּמִצָּב אֲנִי נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עָלִי לְסַלֵּק אֶת דַּעְתִּי לְגַמְרֵי, וְכֹל מֵה שְׂאוֹמֵר לִי הַחֲכָם הָרַב הָאֱמֶת, אֲנִי צְרִיף לְקַבֵּל עָלַי כֹּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּהוּא זֶה — דְּבַר קָטָן וְדְבַר גָּדוֹל, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֶסֶת וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יִמִּין וּשְׂמֵאל, וְכִמוֹ שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (סִפְרֵי, שׁוֹפְטִים יא): אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שֶׁהוּא שְׂמֵאל וְכוּ'; וְלִהְשָׁלִיךְ מֵאֵתוֹ כֹּל הַחֲכָמוֹת, וְלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כִּאֲלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שְׂכָל בְּלַעְדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מִהַצְדִּיק וְהָרַב שְׂבִדוֹר. וְכֹל זְמַן שְׂנִשְׂאָר אֲצִלוֹ שְׂכָל עֲצָמוֹ, הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלֵמוֹת וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצַדִּיק, אֲבָל כְּשׁוֹזְכָה לְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל

הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֵמֶת, אֲזוּ יָכוֹל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ (עֵין לְקוּטִי-הַמּוֹהֲרִין, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְצֵאת מִשְׁגֵּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שְׂנֵדָבְקוּ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן סז), כִּי הַצְדִּיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדוֹל וְעַד קָטָן, דְּרִי מַעֲלָה וְדְרִי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְדִּיק כְּפִשּׁוּטָם וּלְהַלְבִּישָׁם בְּכֵלִים מְכֵלִים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׂוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹאמַר וּלְהַמְצִיא סְבֻרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלּוּ הַחֻלְקִים עַל הַצְדִּיק, לַמּוֹדֵם הוּא מִמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשָּׁם יוֹצֵא מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֲפֹלוּ לְהַנְהִיג אֶת עַצְמָן, מִכָּל שָׁבֶן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוֹב עַל פְּגָם אֲמוּנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבָר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְדִּיק הָאֵמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׁזָה מִקְשָׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מְשִׁיב וּמְתַרֵץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סִפְרִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָרַב הָאֵמֶת, שֶׁהוּא שֶׁכָּל הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ כַּמָּה סִפְרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לְהִיּוֹת עוֹד כַּמָּה סִפְרִים, וְכֻלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאֶסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵין לְקוּטִי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג), כִּי כִּי הַסִּפְרִים הַמְדַבְּרִים מִחֻקֵּי צְרִיכִין לְהַרְחִיקָם כְּמִטְחָוֵי קִשְׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֲמִץ וּשְׂאֹר וְיֹתֵר וְיֹתֵר וְכוּ', וְכוּ', וְרֵאווִי לְגֹזֵר שְׁלֵא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסִּפְרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְכֵי הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּיִדְאֵי מִצְוָה גְּדוּלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סִפְרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שֶׁמְדַבֵּר מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְכֵי פֶשֶׁט, אוֹ דְרוֹשׁ, אוֹ רַמְזוֹ, אוֹ סוּד, אוֹ פְרוּשׁ, אוֹ בְּאוּר, אוֹ סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוֹ

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה פראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכִּמָּה ספרים לאֲלֵפִים ולרִבּוֹת מְחַבְרִים בְּשִׁבִיל עֲסָקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבִּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ' ספרים עד אין קץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֵצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ הַרְחוֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלּוֹ וּבְטַעֲוִיתּוֹ וְכוּ', וְכִמָּה ספרים וְתַחבּוּלוֹת אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כִּדִּי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפֶשׁ וּבְנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחֲיוֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצֻחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תִּמְיָמָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נמצא, שְׁכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נִמְצָאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כִּמָּה ספרים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנִתְחִיל לַגַּע בְּתוֹרָה, מְכַל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן לְבּוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחָבְרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חִלְקֵי אֶחָד מֵאֶלֶף מַעֲמֵק רַבּוּי הַסְּפָרִים שִׁיתְגַּלוּ עוֹד, בְּעַת שִׁיתְגַּלוּ סִתְרֵי וְכוּי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְפַּשְׁטִים אֵלוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מַחֲיִין אֶת עֵצְמָן בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אַחֲרִים מַחֲיִין אֶת עֵצְמָן בְּסִפְרִים אַחֲרִים דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, כִּאֲשֶׁר יראה הרוֹאֶה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרכבה, וזאת ההרכבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי ההרכבה ויקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הפח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הפח החדש של ההרכבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הידעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות גערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשא, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקנת כל הדורות ותקנת כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן בן יהי רצון!

ספר

אֲשֶׁר בִּנְחַל פֶּרֶךְ קִלּוּ

לג תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ כְּסֵל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ זְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּבַקֵּשׁ סְלִיחָה מֵהַמְּשֻׁגָּח ... גֵּרוֹ זְאִיר, וְתִפְגַּס בְּיָשִׁיבָה, כִּי אֵין זֶה תְּכִלִּית, שֶׁבְּחֹר בְּגִיל צָעִיר יִסְתַּוְּבַב כָּכָה, וְאִם לֹא תִצִּית, נִצְטַרְךָ לְהוֹצִיא אוֹתְךָ מִיִּבְנְאֵל.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי שְׁקִימָת אֶת רְצוֹנִי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

לג תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ כְּסֵל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ זְאִיר.

קִבַּלְתִּי מִכְּתָב מִיִּדְּנֹו ר' ... גֵּרוֹ זְאִיר, וְהוּא אוֹמֵר, אִם הֵבֵן שְׁלוֹ לֹא יִישַׁן בְּפִנִּימְיָה, אִזּוּ הוּא מִתְעַצֵּל לְצִאת מֵהַמָּטָה, וַיֵּשׁ לוֹ הַרְבֵּה טְעָנוֹת עַל כָּל הַמְּשַׁפָּחָה, וְלָכֵן אֲנִי לֹא רוֹאֶה לָמָּה הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לִישַׁן בְּפִנִּימְיָה, וְאִם יֵשׁ עוֹד כַּמָּה תְּלִמִּידִים שְׂרוּצִים לִישַׁן בְּפִנִּימְיָה, מַה בְּכָךְ, יֵשׁ לָנוּ מִסְפִּיק מְקוֹם עֲכָשׁוּ, וְאֲנִי חוֹשֵׁב אִם הֵם

יהיו במסגרת טובה הם יצליחו, ולכן אתה יכול להכניס את כלם בפנימיה, ויכולים לסדר עוד חדר, ולקנות עוד מטות, וזו לא בעיה, העקר רק לעודד לחזק ולשמת את הבחורים, כי לי אין כבר כח יותר להתעסק עם הבחורים, ולכן אני רוצה לפתח את הישיבה שם, שיהיה בהצלחה גדולה מאד. אני מאד מאד מקווה, שתעשה את רצוני, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תתלה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, א' דראש-החדש כסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי אתה צודק, שטוב ונעים שהבן שלך יישן בפנימיה, וכך באפן כזה יצליח בלמודים, ותהיה לו מסגרת, ואם לא ירצה להחזיק את המסגרת, אז תצטרך לשלח אותו לישיבה בבני ברק, אני מכניס את כל הפחות שתהיה לנו ישיבה מצלחת, הן ישיבה גדולה "דמשק אליעזר", והן ישיבה קטנה "דמשק אליעזר", ואם התלמידים לא מצליחים, ששהורים שישלחו אותם לבני ברק, ואז התלמידים יראו מה ההפרש בין ללמוד בישיבה אחרת, לעמת ללמוד אצלנו.

הגיל הזה של חמש-עשרה, זה הגיל הכי קשה, שהילד בעצמו לא יודע מה להחליט, הוא אינו יודע מה רוצים ממנו, ולכן אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שהכל יסתדר, והוא יוכל לישן שם.

ראה לכתב לי חדשות מהקהלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תתלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאשִׁיחַ דְּשׁ כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִכַּל יִסְתַּדֵּר בֵּינֵיכֶם, וְצָרִיכִים לְדוֹן אַחַד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לְכֶם תְּמִיד טוֹב בַּחַיִּים, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְכֶם בֵּן זָכָר, וְתָרוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאשִׁיחַ דְּשׁ כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כְּכֹר בְּמַה פְּעָמִים, אֲבָל לְעַת עֵתָה אֲנִי מְאֹד מְאֹד עָסוּק, מִמָּשׁ אֵין לִי זְמַן בְּרִגְעָה, וּכְכֹר פְּתַבְתִּי לָךְ, אִם אַתָּה בְּמִרְפוּ, רְאֵה לְפָתַח יְשִׁיבָה בְּכַנֵּי בְּרַק אוֹ בְּשִׁכּוּנָה שְׁלֹךְ, וּלְדַעְתִּי אֵין בְּעִיָּה, כִּי מִי שֶׁרַק פּוֹתַח יְשִׁיבָה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלָךְ יֵשׁ כַּחוֹת הַנִּפְשׁ, לְכֹן תִּפְתַּח יְשִׁיבָה וְתַצְּלִיחַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ.

הַעֲקֹר אֵל תִּתְיָאֵשׁ מִשׁוּם דְּבָר, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תתמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּנֻדָּאֵי אֶת צְרִיכָה מְנוּחָה, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹתַי, וְנִשְׁמַע וְנִתְפָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תתמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּנֻדָּאֵי תַקְחִי אֶת הָעֲבוּדָה בְּמַעֲוֹן, כִּי תִּבְּלֵי שְׂאֵחָרַת תַּקַּח אֶת זֶה,
אֲשֶׁה שְׁלֵא לּוֹמְדָת בְּכוֹלָל, לֹא שִׁיךְ שֶׁהִיא תִסַּע עַל חֻשְׁבוֹן הַכוֹלָל
לְקַבְּרֵי צְדִיקִים, וְזֶה מוֹכֵן.

הַכוֹלָל מֵיַעַד רַק לְנָשִׁים שֶׁיִּגִּידוּ דִּיקָא שֵׁם סִפְרֵי תְהִלִּים, וְאִם הֵן
לֹא יְכוּלוֹת לְגַמֵּר סִפְרֵי תְהִלִּים, שְׁלֵא תִבְאֲנָה.

בְּעַת הַשְּׁעוּר, כָּל הַנָּשִׁים צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת שֵׁם בְּלֵא יוֹצֵאת מִן
הַכָּלָל.

כְּשֶׁאֲשֶׁה מַחְסְרָת, אֵין לָהּ זְכוּת לְקַבֵּל עַל זֶה כְּסָף, כִּי זֶה פְּשׁוּט
גָּזֵל.

בְּעֵינֵי פֶּאֶה נוֹכְרִית, כָּל אֵלוֹ שְׁעוֹשׂוֹת רַעַשׁ וְכוּ', סִתָּם אֵינָן
יּוֹדְעוֹת מַה הֵן מְדַבְּרוֹת בְּכֹלָל. כִּי הַעֲקָר זֶה הַשְּׁעָר, אֲשֶׁר שְׁעָרוֹת

בְּאִשָּׁה זֶה עֲרֻה, וְזֶה חָמוּר מְאֹד מְאֹד, וְאִסּוּר שְׂיִרְאוּ אֶפְלוּ שְׁעָרָה אַחַת, וְזֶה פָּגַם גְּדוֹל מְאֹד, וְעַל-פִּי זָהָר (נִשְׂאָה קַחָה:) זֶה קָלְלָה בְּבֵיתָ, וְקָלְלָה לְיַלְדִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְכָל הָעֲנִיּוֹת בָּאָה מִזֶּה. וְלִכֵּן אִסּוּר לְהִיּוֹת חָכָם, וְאִם הִתִּירוּ פְּאָה, אִין מַה לְפַלְפֵּל בְּזֶה, וְאִם יֵשׁ כַּמָּה נְשִׁים שְׂמִסְכָּנוֹת עֲדִין אִין לְהֵן שְׂכָל, שְׂלֵא יִתְעַרְבוּ בַּדְּבָרִים שְׂאִינָם שְׂיָכִים לְהֵם, כִּי פְּאָה מִתְּרַת עוֹד מְדִינָא דְגַמְרָא, וְרַב הַצְּדִיקִים הִתִּירוּ פְּאָה, וּבְרֻדָּי מִי שְׂמַחֲמִירָה, שְׂתַלְתְּךָ רַק עִם מְטַפַּחַת - אִין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲבָל לְלַכַּת עִם הַשְּׁעָרוֹת וְכוּ', וּבְפִרְטִיּוֹת שְׂיִרְאוּ אֶת הַשְּׁעָרוֹת, זֶה חָמוּר מְאֹד מְאֹד. וּמִי שְׂלֵא רוּצָה לְצִיַּת אוֹתִי, יֵשׁ לָהּ בְּרָכָה לְעֹזֵב אֶת יְבִנְאֵל, אֲנִי לֹא קָרָאתִי אֶת אָף אֶחָד. אֲנִי מְקַוֶּה שְׂתִּמְסְרִי אֶת הַמָּסָר הַזֶּה לְכָל אֱלוֹ שְׂמַדְבְּרוֹת וְכוּ'.

בְּעִנְיַן הַמְּנִיעָה, תְּצִי שָׁנָה מְסַפִּיק.

אֲנִי מְקַוֶּה שְׂתִּבְיֵנִי כָּל מַה שְׂכַתְּבָתִּי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתמג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאשִׁיחַ דְּשׁ כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר, תְּלָמִיד "דְּמַשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אִתָּה צְרִיף לְהַבִּין, שְׂבַתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לֹא יְכוּלִים לְהַכְּבִיד עַל עֲצָמוֹ, שֶׁהוּא מְכַרְח לְלָמַד כֶּף וְכָף וְכוּ' וְכוּ', כִּי אָדָם הוּא לֹא מְכוֹנָה, אֲלֵא צְרִיכִים לְלַכַּת בְּדַרְךָ וְעֲצוֹת שְׁל רַבְּנֵנוּ ו"ל, שְׂאָמַר לְמוֹהַרְנֵנוּ ת' ו"ל: "מַעַט גַּם-כֵּן טוֹב", וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח, שְׂהִתְחַלַּת לְלָמַד

בְּהִתְמַדָּה רַבָּה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּמְשִׁיךְ כָּכָה, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תִּתְמַד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יְאִיר, תִּלְמִיד "דְּמֹשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׂקִבְּלָתְךָ עַל עֲצֻמָּךְ עַל תּוֹרָה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּלְמַד תּוֹרָה בְּהִתְמַדָּה וּבְאַהֲבָה לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחְזִיק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת בְּכּוֹנֵה גְדוֹלָה מָאד, מִתּוֹךְ הַסְדִּיר דִּיקָא, הֵן שְׁחֵרִית, הֵן מְנַחֵה, הֵן עֲרַבִית, וְתַעֲמִד עַל מְקוֹם אֶחָד, וְאֵל תְּסַתּוּבֵב בְּאַמְצַע הַתְּפִלָּה, וְאִז תִּצְלִיחַ אֶת דִּרְכְּךָ.

הַתְּמַד מָאד בְּ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּקְנֶה לְעֲצֻמָּךְ מִדּוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תִּתְמָה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רֵאָה עֲדִין לְחִפּוֹת עַד שְׁאֲנִי אֶכְתָּב לָךְ מְתֵי לְבוֹא, בֵּין כֶּף רֵאָה
לְעֹזֵר שְׁנוּכַל לְהִדְפִּים כֶּרֶךְ אַחַר כֶּרֶךְ שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", כִּי אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְהוֹצִיא
עִכְשָׁו כֶּרֶךְ אַחַר כֶּרֶךְ, כִּי יֵשׁ כֶּבֶר מוֹכֵן לְדַפּוּס יוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים אֶלֶף
מִכְתָּבִים, וְחָבַל שִׁילָף לְאַבוּד.

רַק חֲזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִתְרַגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר
אֶל הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָמִיד.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹד
עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וְאַל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי עִכְשָׁו רוּחַ
הַהֶפְקָרוֹת מִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם בְּכָל־לִיּוֹת וּבְפִרְטִיּוֹת וּבְפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת,
הֵינּוּ בְּכָל־לִיּוֹת אֲצֵל אַמּוֹת הָעוֹלָם הַנֶּעֱרַר בְּגִיל צָעִיר מִתְפָּרֵק וּמִדְּרָדֵר
וְעוֹשִׂים שְׂטִיּוֹת, וְכֵן לְצַעֲרֵנוּ הַרֵב, גַּם בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּפִרְטִיּוֹת
לְמִדּוֹ מֵהֶם, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (תְּהִלִּים קו): "וַיִּתְעַרְבוּ בַגּוֹיִים וַיִּלְמְדוּ
מִמַּעֲשֵׂיהֶם", עַד שֶׁגַּם בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִכְנָסָה רוּחַ הַהֶפְקָרוֹת
בְּאַפֵּן נוֹרָא וּמִבְּהִיל מְאֹד, עַל־יְדֵי הָעַרְב־רֵב, שֶׁנִּתְעַרְבוּ בְּנִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְגִלָּה טז): אֵמָּה זֶה מְשׁוּלָּה
כְּעָפָר, וּמְשׁוּלָּה כְּפּוֹכְבִּים, כְּשֶׁהֵן יוֹרְדִין — יוֹרְדִין עַד לְעָפָר, וּכְשֶׁהֵן
עוֹלִין — עוֹלִין עַד לַשָּׁמַיִם. וּבְפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת לְצַעֲרֵנוּ הַרֵב, לְאַחֲרוֹנָה
גַּם בֵּין הַחֲרָדִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם, הַנֶּעֱרַר צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, כִּי גַם שֵׁם
הַתְּחִילוֹ הַרוּחוֹת הָרַעוֹת לְנֹשֵׁב, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁרוּצָה שְׂיִהְיֶה לוֹ יְלָדִים
טוֹבִים, הוּא מְכַרַח לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם, יְלָדִים טוֹבִים לֹא צוֹמְחִים לְבַד,

מְכַרְחִים לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם, וּכְפִי שְׁמִשְׁקִיעִים בָּהֶם כֶּף מוֹצִיאִים, וְאֵין שׁוּם תְּרוּץ לֹאמֹר: אֵין לִי זְמוֹן, אֵין לִי כֶּחַ, אֵין לִי מַח, כִּי בְּנַפְשְׁכֶם תְּלוּי הַדְּבָר, אֲפִלוּ שְׂאֵדָם מִשְׁקִיעַ בְּיַלְדִים, צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים שְׂיִצְאוּ מִצְּלָחִים, בֵּין בְּלַמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבֵין בְּמַדּוֹת טוֹבוֹת, וּמְכַל שִׁפְזָן מִי שְׁלֹא מִשְׁקִיעַ, אֵיךְ יָכוֹל לְצַפּוֹת שְׂיִהְיוּ לוֹ יַלְדִים טוֹבִים?! וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ לְשֹׁמֵר עַל הַיַּלְדִים כְּמוֹ שְׂשׁוּמְרִים עַל אִישׁוֹן עֵינָי, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקַלּוֹת, וְזָכְרוּ זֹאת כִּי זֶה בְּנַפְשְׁכֶם, וְאֵל תָּבוֹאוּ אַחֲרֵי-כֵן בְּטַעֲנוֹת, לֹא לְמַלְמְדִים וְלַמּוֹרֹת, וְלֹא לְהַנְהִילָה וְלֹא לְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֲלֵא תִאֲשִׁימוּ אֶת עַצְמְכֶם, אַתֶּם חַיִּבִים, כִּי לְקַחְתֶּם אֶת עֵינֵי הַחַנוּף בְּקַלּוֹת וּבְאֲדִישׁוֹת.

זָכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר חַנוּף מִתְחִיל בְּבֵית, אִם הַיַּלְדִים רוֹאִים שְׂהַהוֹרִים מְזוֹלְזָלִים בְּמַצּוֹת, אוֹ לֹקְחִים כֶּסֶף מִהַזּוֹלָת וְלֹא מְשַׁלְּמִים, אוֹ מְנַבְּלִים אֶת הַפֶּה, אוֹ מְזוֹלְזָלִים וְלֹא בָּאִים לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל, וְכַדּוּמָה כָּל מִינֵי קַלּוֹת שֶׁהוּא קָל בְּדַעְתּוֹ, הַיַּלְדִים יִחְקוּ אֶת זֶה, כִּי מִה שְׂרוֹאִים אֲצֵל הָאָבָא וְאֲצֵל הָאֵמָא זֶה מִה שֶׁהֵם יַעֲשׂוּ, וְלִכֵּן חַנוּף מִתְחִיל בְּעַצְמוֹ, וְאִם אַתֶּם לֹא תִשְׁתַּנּוּ, לֹא יוֹעִיל שׁוּם חַנוּף לְיַלְדִים, וְחָבֵל מְאֹד עַל הַיְגִיעָה וְהַטְּרָחָה שֶׁהַמְּלַמְדִים וְהַמּוֹרֹת מְכַנְּסִים בָּהֶם, טַבַּע שֶׁל יֶלֶד שְׂנַמְשֵׁךְ אַחַר הַנְּהֻגוֹת אָבִיו, וְטַבַּע שֶׁל יַלְדָּה שְׂנַמְשַׁכַּת אַחַר הַנְּהֻגוֹת אֵמָה, וְכִמְאֵמָרָם ו"ל (סְפָה נו:): שׁוֹתָא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא, אוֹ דְאָבוּה אוֹ דְאֵימָה. מִה שְׂהַתִּינוּק מְדַבֵּר בַּחוּץ, הוּא שְׂמַע אֶת זֶה אוֹ מְהֵאָבָא אוֹ מְהֵאֵמָא, וְלִכֵּן רָאוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד אֵיךְ שְׂאֵתֶם מִתְּנַהֲגִים, כְּדִי שְׂתִהְיוּ דְגָמָא חִיָּה לְיַלְדִים שְׁלָכֶם.

מִה טוֹב וּמִה נְעִים, שְׁכָל אָבָא אוֹ אֵמָא שְׂיִלְמְדוּ עִם יַלְדֵיהֶם "סְפָרֵי-הַמִּדּוֹת", שְׂרַבְנוּ ו"ל רְצָה כָּל-כֶּף שְׂנַחֲזוּר עַל זֶה עַד שְׂיִהְיֶה שְׂגוּר עַל לְשׁוֹנְנוּ, כִּי הַמִּדּוֹת הֵן עֶקֶר הָאָדָם, וּבְלֵי מִדּוֹת אָדָם הוּא חִיָּה בְּצוּרַת אָדָם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְתַקֵּן אֶת הַמִּדּוֹת שְׁלָכֶם, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּזְכְּרוּ לְרִאוֹת רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצֵאֵי חֲלָצִיכֶם.

נָא וְנָא רָאוּ שְׂהַד' אַמּוֹת שְׁלָנוּ יִהְיֶה ד' אַמּוֹת שְׁל הַלְכָה, כִּי כֶּף

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.): מִיּוֹם שֶׁחִרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֶלָּא אַרְבַּע אַמּוֹת שֶׁל הֶלְכָה בַלְבָד. וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שֶׁהַקְהֵלָה שֶׁלָּנוּ תִהְיֶה קְהֵלָה שֶׁל תּוֹרָה וְשֶׁל יְרֵאת שָׁמַיִם, וּמִי שֶׁמְרַגֵּישׁ שֶׁהַקְהֵלָה לֹא בִשְׂבִילוֹ, שְׂעִיעֶשֶׂה טוֹבָה וַיִּבְרַח מִכָּאֵן כַּמָּה שְׁיוֹתֵר מֵהֵר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתמוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵת נִמְצָאת בְּכוֹלֵל ג'ס, וְרִצִּיתִי שֶׁתִּגִּידִי בְּכֹל יוֹם סִפָּר שְׁלֹם תְּהֵלִים, הֵינּוּ הַתְּהֵלִים נִחְלָק לַחֲמֵשֶׁה סִפָּרִים, וְסֵדֶר הַכוֹלֵל לוֹמַר בְּכֹל יוֹם סִפָּר שְׁלֹם, בְּאִפְּן שֶׁחֲמֵשֶׁה יָמִים בְּשָׂבוֹעַ תִּגְמְרוּ אֶת כָּל סִפָּר הַתְּהֵלִים, וְתִרְאוּ שֶׁלֹּא לְדַבֵּר בְּאִמְצַע אֲמִירַת הַתְּהֵלִים, אֶלָּא לוֹמַר אֶת זֶה בְּלִי הַפֶּסֶק, שְׁזֶה מוֹעִיל מְאֹד. וְאַחֲרֵי-כֵן רְאוּי וְנִכּוֹן לוֹמַר: "יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלְקֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבְּזִכּוֹת אֱלוֹ הַמְּזֻמְרֵי תְּהֵלִים שְׂאֵמְרַתִּי, תִּשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי, אוֹתִי וְאֶת בְּעָלֵי מִכָּל רַע, וַיִּשְׁרֶה הַשְּׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵינוּ, וְתוֹנְנֵנוּ לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וּבְרִיאִים, בְּנִפְשָׁם וּבְשִׁבְלָם, וַיְהִיו יִרְאֵי הַשָּׁם, וְשִׁמְרָנִי וְהַצִּילֵנִי מִכָּל עֵינַי הָרַע, וְלִשׁוֹן-הָרַע, וְתַעְזוֹר לִי, שֶׁתִּהְיֶה לָּנוּ פְּרִנְסָה בְּרוּחַ וּבְהֶרְחָבָה, וְאַזְכָּה לְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה וּגְמִילוֹת חֲסִדִּים, וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְכָל חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמַר אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, מִיתוֹת אֲכֻזָּרוֹת, וְתִמְהַר לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְנִזְכָּה לְהַנְצִיל מִחֲבִלֵי מְשִׁיחַ, וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמְגוּג. וְתַעְזוֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתַצִּיל וְתִשְׁמַר אֶת אֲלִיעֶזֶר שְׁלֹמָה בֶּן מִלְכָּה מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל מַחְלָה וְחִלְאִים

רעים. ותעזר לו שׂיצא מִכָּל צְרוּתָיו וְחֻבוּתָיו, וְכָל שׁוֹנְאָיו יִתְבַטְּלוּ מִלְּפָנָיו, וְתִמְשִׁיךְ לוֹ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו, וַיִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל אֶת כָּל חֲשָׁקוֹ וּרְצוֹנוֹ, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתָדָּךְ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, אָמֵן וְאָמֵן."

גא וְנָא תַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד לֹא לְדַבֵּר רַע וְלֹא לְרַכֵּל אַחַת עַל הַשְּׂנֵיָה, בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד עַל הַזְּמָנִים, לְבוֹא בְּזִמָּן, וְלֹא לְהִבְיֵא יְלָדִים לְמַעַלָּה מִשְׁנָה, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִפְרִיעוּ, וְעַל כָּלֵם — תִּדְבְּרוּ בֵּינֵיכֶם רַק דְּבוּרֵי יִרְאַת שָׁמַיִם, וְתִטְכְּסוּ בֵּינֵיכֶם כָּל פַּעַם עֲצוֹת חֲדָשׁוֹת אִיךְ שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם קְרוֹב לְכַבּוֹת וְאַהֲבָה אַמְתִּית, כִּי רַק בְּזֻכּוֹת זֶה נִזְכָּה לְהִגָּאֵל.

זכרו היטב, אֲשֶׁר עִם יִשְׂרָאֵל עוֹמְדִים עֲכָשׁוּ בְּמַצֵּב גּוֹרְלֵי מְאֹד, וְעַל-יָדֵי שְׂאֲתָן תַּחֲזִיקוּ וְתַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶן בְּיַחַד, וְתִדְבְּרוּ בֵּינֵיכֶן רַק דְּבוּרֵי יִרְאַת שָׁמַיִם וְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַרַךְ, אֲתֶן יְכוּלוֹת לְהַצִּיל אֶת כָּלֵם נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְהַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלוּ לְלַכֵּת בְּצַנִּיעוֹת הַלְּבוּשׁ, וּבַפְּרָט עַל כְּסוּי רֹאשׁ תִּדְקַדְקוּ מְאֹד מְאֹד. כִּי כִּן מוּבָא בַדְּהָר (נְשֵׂא קַחָה): קָלְלָה תְּבוֹא עַל בַּעַל שְׁמַנִּיחַ אֶת אִשְׁתּוֹ לְלַכֵּת בְּגִלּוֹי שַׁעַר, וְכָל הַעֲנִיּוֹת בָּאָה לְאָדָם בְּבֵית, רַק כְּשֶׁהֲאִשָּׁה לֹא שׁוֹמֶרֶת עַל גִּלּוֹי שַׁעְרָהּ. וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד בְּצַנִּיעוֹת הַלְּשׁוֹן, לֹא לְנַבֵּל אֶת הַפֶּה, לֹא לְקַלֵּל, וְלֹא לְרִיב עִם הַבַּעַל, אֲלֵא לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת, וְאִז תִּרְאוּ אִיךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רַע, וַיְהִיָּה בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מְצוּיָה בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲוִירָה שֶׁל אַהֲבָה וְהַתְּחַזְּקוֹת, שְׂאֲשֶׁה תַחֲזִיק אֶת רַעוּתָהּ, וְאִז תִּגְרְמוּ לִי נַחַת-רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתמח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, א' דראש-חדש פסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

אף שמצאת הטר בענין הנקב שסמוך לאות עי"ן בספר תורה, עם כל זאת הייתי רוצה שתתקן את זה, והסברה פשוטה, שזה לא נעשה קדם הכתיבה או בתוך הכתיבה, כי כבר קראו בספר תורה הזה כמעט עשר שנים, ועברו על אותה פרשה, ואף פעם לא מצאו את הנקב, מכרח להיות שבאיזה אופן עכשו נעשה הנקב, עם כל זאת הייתי מציע אם אתה יכול לתקן את זה.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתתן שם לבתך בשבת-קדש, ותרוה רב נחת דקדשה ממנה ומכל יוצאי חלציה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תתמט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תולדות, ב' דראש-חדש פסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם, להיות רק בשמחה, כי כל הנסיונות הקשים שעוברים על האדם בזה העולם, זה רק מחמת חסרון השמחה, כי אם אדם היה תמיד שמח, שום דבר לא היה יכול לשבור אותו, ואדם נשבר רק מחמת חסרון השמחה, שאז נכנס בקטנות המחין, ורע ומר לו מאד, ולכן גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, וצריכים להכריח את עצמו להיות בשמחה, ואף שזה בא כל-כף קשה, כי טבע של האדם, שנמשך אחר

הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, כִּי רַבּוֹ הוּא מִיִּסוּד הָעֵפֶר, וְלִכֵּן אָדָם נִמְשָׁךְ תָּמִיד אַחֲרֵי הַדְּכָאוֹן, וּמֵה גַם שָׂרְבָנוּ וְ"ל גְּלָה לָנוּ (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצָבוֹת, סִימָן א'): מִי שֶׁלֹּא תִקַּן חֲטָאת נְעוּרָיו, עַל-יְדֵי-זֶה בָּאִים לוֹ דְּאָגוֹת; וְלִכֵּן אֵין עוֹד תִּקּוּן לְהִנְשָׂמָה, כְּמוֹ מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאֵל תַּחֲשֹׁב שֶׁאֵל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה יְכוּלִים לְהִגִּיעַ בְּקִלּוֹת, צְרִיכִים לְהִתְיַגֵּעַ אֵל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִהְכָרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלַעֲשׂוֹת אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא בְּשִׂמְחָה, וְאֵז יִגִּיעַ לְשִׂמְחָה אֲמִתִּית. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינֵי ב'): אֵין הַשְּׂמִיחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם, לֹא כֹל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמָחָר; וְלִכֵּן אֵל תִּדְחָה אֶת הַשְּׂמִיחָה לְמָחָר, אֲלֵא עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש הַשָּׁנָה ו:): אֲשֶׁה בַעֲלָה מִשְּׂמִיחָה; וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְשִׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְזֶה מִמִּילָא יָבִיא לָךְ גַּם-כֵּן שְׂמִיחָה. כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפד): כִּשְׂאָחַד מִחֻזֵּק אֶת הַשָּׁנִי, אֵז אוֹתָם דְּבוּרִים חוֹזְרִים אֵלָיו; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתְּדַבֵּר עִם אֲשֶׁתְּךָ רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק מִשְּׂמִיחָה, וְאִף פַּעַם אֵל תִּרְיַב אִתָּה, זֶה בַּעֲצָמוֹ יָבִיא אוֹתְךָ אֵל הַשְּׂלֵמוֹת, שֶׁתִּהְיֶה תָּמִיד שִׂמַּח, וְתִחְדָּיר בַּעֲצָמְךָ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, שֶׁאֵז תִּרְגִּישׁ אָדָם אַחֲרֵי לְגַמְרֵי. כִּי הַמְּאָמִין הָאֲמִתִּי, שֶׁמְּאָמִין שֶׁדָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאָצִיל הָעֲלִיוֹן, כֹּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרֵי.

גַּא וְנֵא, רֵאָה לְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם, כְּפִמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם, חֲמֵשׁ דְּקוֹת עַל הַשְּׁעוֹן, וְאֵז תִּרְאֶה אֵל מֵה זֶה יָבִיא אוֹתְךָ, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר רַק חֲמֵשׁ דְּקוֹת, בְּנִקְל לוֹ לְסַפֵּר אֶת כֹּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וְכֵן כְּפִמָּה פְּעָמִים בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם, וְאִם תִּהְיֶה רַגִּיל בְּזֶה, לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְהַמַּחַשׁ שֶׁלָּךְ יִהְיֶה מְזַכֵּךְ וּמִיִּשָּׁב, וְתִרְגִּישׁ אַחֲרֵת לְגַמְרֵי.

וְעַל כֵּלָם רֵאָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם הַלֵּכָה, כִּי רַבֵּנוּ וְ"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שֶׁכֹּל יְהוּדִי מְחֻיָּב לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם הַלֵּכָה; וּמֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, שֶׁתִּקַּח חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד אִתּוֹ הַלֵּכָה.

רֵאָה לְהַפְיִין אֶת אֹרֶךְ יָמָיו וְלֵאמֹר, לְקַרְבַּי רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה צִוּוּ הַשָּׁמַיִם, לְהַצִּיל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִרְדַּת שַׁחַת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתנ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לַעֲזֹר לִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר, לְפָרֵק אֶת הַקְּרִמִּיקָה לְמַעַלָּה בַּמְּנַן שֶׁל הַתִּימָנִים, וְאֵהְיֶה לָּךְ אֶסִּיר תּוֹדָה עַל זֶה.

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעֲוֹלָם, לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי כָּל הַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים שְׁעוֹבָרִים עַל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה רַק מְחַמֵּת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, כִּי אִם אָדָם הָיָה תָּמִיד שְׂמֵחַ, שׁוֹם דְּבָר לֹא הָיָה יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְאָדָם גֹּשְׁבֵר רַק מְחַמֵּת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, שְׂאֵז נִכְנָס בְּקִטְנוֹת הַמַּחֲוִין, וְרַע וְמָר לוֹ מָאד, וְלִכְּן גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד): מְצוּהָ גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂזָה בָּא כָּל-כָּף קָשָׁה, כִּי טַבַּע שֶׁל הָאָדָם, שְׂנִמְשֵׁךְ אַחֵר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, כִּי רַבּוֹ הוּא מִיִּסוּד הַעֲפָר, וְלִכְּן אָדָם נִמְשֵׁךְ תָּמִיד אַחֵר הַדְּפָאוֹן, וּמָה גַם שְׂרַבְנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצָבוֹת, סִימָן א'): מִי שֶׁלֹּא תִקֵּן חֲטָאֵת נְעוּרִים, עַל-יְדֵי-זֶה בָּאִים לוֹ דְּאֲגוֹת; וְלִכְּן, אֵינִי עוֹד תִּקְוִין לְהַנְשָׂמָה, כְּמוֹ מִדַּת הַשִּׂמְחָה, וְאֵל תִּחְשַׁב שְׂאֵל מִדַּת הַשִּׂמְחָה יְכוּלִים לְהַגִּיעַ בְּקִלּוֹת, צָרִיכִים לְהַתִּיגֵעַ אֵל זֶה מָאד מָאד, וְלְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלַעֲשׂוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ הוּא בְּשִׂמְחָה, וְאֵז יִגִּיעַ לְשִׂמְחָה אֲמִתִּית. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲמָא שְׂמִינֵי ב'): אֵינִי הַשִּׂמְחָה מִמְּתָנָת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמַחֵר; וְלִכְּן אֵל תִּדְחָה אֶת הַשִּׂמְחָה לְמַחֵר, אֲלֵא עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה.

נא וְנָא רְאָה לְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, כַּמָּה פְּעָמִים
 בַּיּוֹם, חֲמֵשׁ דְּקוֹת עַל הַשְּׁעוֹן, וְאָז תִּרְאֶה אֶל מַה זֶה יָבִיא אוֹתְךָ, כִּי
 מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר רַק חֲמֵשׁ דְּקוֹת, בְּנִקְל לֹ לְסַפֵּר אֶת כָּל
 אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן כַּמָּה פְּעָמִים בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם, וְאִם תִּהְיֶה
 רְגִיל בְּזֶה, לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְהֵמַח שְׁלָף יִהְיֶה מְזַכֵּךְ וּמִיִּשְׁב, וְתִרְגִּישׁ אַחֲרַת לְגַמְרִי.

וְעַל כָּלֵם — רְאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלֵּכָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
 (שיחות-הַר"ן, סימן כט), שְׁפָל יְהוּדִי מְחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלֵּכָה; וְמַה
 טוֹב וְמַה נְּעִים שֶׁתִּקַּח חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד אִתּוּ הַלֵּכָה.

רְאָה לְהַפְיֵן אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, לְקַרֵּב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה
 צוֹ הַשְּׁעָה, לְהַצִּיל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִרְדַּת שַׁחַת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתנא

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, ב' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ פִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לְעֻזֹר לִי... גְּרוּ יְאִיר,
 לְהַכִּיֵּן אֶת הַבְּרוּזִלִים בְּשִׁבִיל הַמְקַנְהָה, תִּהְיֶה אִתִּי בְּקִשְׁר, וּמְאֹד מְאֹד
 אֲנִי מוֹדֶה לָךְ עַל זֶה שֶׁתַּעֲזֹר לִי.

הַעֲקֹר רַק לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שֶׁתִּהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחִים וְעַלִּיזִים אִתָּה וְאִשְׁתְּךָ, וְזֶה יָבִיא לָךְ בְּרַכָּה
 בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
 מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי שֶׁעֲזַרְתָּ
בְּמִקְנָה, בְּזִכּוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם אֶתָּה תִּטְהַר
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וּבְקָרוֹב מְאֹד תִּתְחַתֵּן, וְתִהְיֶה אָדָם
הַשָּׁלֵם.

וְהִנֵּה אֲנִי נוֹתֵן לָךְ מִתְּנָה בְּעִבּוֹר הַטְּרָחָה שֶׁטְּרַחַתָּ, סֵט "שִׁיחוֹת-
מוֹהָרָא"ש", וְתִרְאֶה לְעֵינַי בְּהֵם הַרְבֵּה, וְתִלְמַד מִשֵּׁם חֲכַמַת הַחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו.

הֵיּוֹת שְׁהִיּוֹם נֹסַע הַבֵּיתָה בְּנֹכַח ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲנִי מְאֹד מְאֹד
רוֹצֶה לְחַתֵּן אוֹתוֹ מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, פִּי חֲבַל שְׁיִלְךָ לְאִבּוֹד, הוּא יִלְד
טוֹב מְאֹד, וְחֲבַל שְׁיִסְתּוֹכֵב שֵׁם עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים הַמְּנַעְרִים מִמְצוּוֹת,
וַיִּקְטֹף קוֹצִים וְכוּ', וַיִּסְתּוֹכֵב סֵתָם כָּף, וַיִּקְבַּל שֵׁם רַע, חַס וְשָׁלוֹם,
בְּקָרוֹב אֲנִי בָּא לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְאֲנִי מִקְנָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
אִם תִּבְנֶה אוֹתוֹ לְקִרְאֵת חֲתָנָה, אֲזוֹ אֲנִי אֶחְתֵּן אוֹתוֹ מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְנֶד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' בְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה אֲחִיךָ עֹכְשׁוֹ חֲזַר, וְלִכֵּן רָאָה לְחֻזֵק אוֹתוֹ, שֶׁלֹּא יִסְתַּוְּבַב עִם אֱלוֹי שְׁלֹא עוֹשִׂים שׁוּם דְּבָר, רַק מְסִתּוֹכְבִּים וְחוֹתְכִים קוֹצִים, וּמִשְׁתַּגְּעִים מְרַב שְׁעֲמוּם, כִּי חָבַל שְׁיִלֵּךְ לְאִבּוֹד, כִּי יִהְיֶה לוֹ טוֹב מְאֹד, תִּחְזַק אוֹתוֹ וּתְעוֹדֵד אוֹתוֹ שְׁיִכְנֹס לְכוֹלֵל, מִיּוֹם רֵאשׁוֹן הַיּוֹם כָּבֹר שְׁיִכְנֹס וַיִּלְמַד, וְלֹא יִסְתַּוְּבַב סִתָּם עִם אֲרַחֵי פְּרַחֵי.

זְכוֹר אֶת הַחֶסֶד חָנָם שְׁעֲשִׂיתִי עִמָּךְ, שְׁחַתַּנְתִּי אוֹתְךָ, וְכָל הַיְגִיעוֹת וְהַטְּרָחוֹת שֶׁהָיוּ סְבִיב זֶה, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁמְעַע אֲצַלְכֶם כָּבֹר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' בְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד נִהְיֵיתִי מֵהַחְדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלָךְ, וַיִּרְאֶה לְחַדֵּשׁ הַרְבֵּה חְדוּשֵׁי תוֹרָה, וְזֶה תַקוּוֹן לְהַמְחֵ, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קה), אֲשֶׁר כְּנֻגַד זֶה שֶׁהַכְּנִיס בְּמַחַ מַחְשַׁבְתּוֹ הַרְהוּרִים רָעִים, כְּנֻגַד זֶה צְרִיכִים לְהַכְּנִיס בְּעֲצֻמוֹ חְדוּשֵׁי תוֹרָה.

הַעֲקֹר רָאָה לְחֻזֵק אֶת עֲצֻמָּךְ, שְׁשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא. וְאִם לֹא נוֹתְנִים לָךְ כְּנִיסָה לְכָאן,

אָשֶׁר לַג תַּתְּנוּ — לַג תַּתְּנוּ בְּנַחֵל כִּז

סִימָן שְׂאֵתָה צְרִיף עֲדִין לְחַפּוֹת, וּבְנֵדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּנוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' פֶּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בַּעֲנִין לוֹי וְכוּ', לֹא כְּדָאֵי לָךְ לַעֲלוֹת לוֹי, כִּי יֵשׁ בָּזָה כְּמָה
סִפְקוֹת לְהִלְכָה.

בַּעֲנִין לְהַכְּנִס לְיִשִּׁיבָה, תְּדַבֵּר עִם הַמְּשֻׁגָּיִח ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל מָה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי, צוֹבֵעַ
אֶת הַמְּקוֹם, וּבְנֵדָאֵי אֲשַׁלֵּם לָךְ כְּפִי שְׁתַּרְצָה, רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְתַעֲשֶׂה
בְּכֹל יוֹם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תַּצְּלִיחַ דִּרְכָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּנוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' פֶּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּנֵדָאֵי אֲנִי אֶעֱשֶׂה כְּפִי שֶׁהִבְטַחְתִּי לָךְ, שְׁעַל כָּל אַרְבָּעָה עֲמוּדִים
שְׁתַּגְּמֹר, אֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ תְּכַף-וּמְיָד, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ,
שְׁעַל-יַדֵּי רַבּוּי הַמְּהִירוֹת, שְׁלֹא יֵצֵא הַשּׁוּרוֹת חוּץ לַעֲמוּד מְשֻׁנֵּי
הַצְּדָדִים, כִּי אֵת זֶה לֹא אֶקְבֹּל, כִּי סִפְר תּוֹנָה צְרִיף לְהִיּוֹת עֲמוּדִים

יִשְׁרִים מְשֻׁנֵי הַצְּדָדִים, לֹא שֶׁתִּצָּא שׁוּרָה אַחַת יוֹתֵר מִהַשְּׁנִיָּה, וְכֵן שְׁלֹא תִצָּאנָה הָאוֹתִיּוֹת מִהַשׁוּרוֹת. אֲנִי מְקַנְהָ שְׁתֵּבִין, רַק חֹזֵק וְאַמִּץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּזְכָּה רַק לְשִׁמְעַ אֲצִלְךָ בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּנַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְגִיק וְחַפִּים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי נִהְגִּיתִי, שְׂאֵתָה לּוֹמֵד בְּהַתְמַדָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּתְמַיֵּד בְּלִמּוּד, וְכֵן תִּלְמַד הַרְבֵּה "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן עֵקֶר הָאָדָם.

תִּתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסִּדּוּר הַיְקָא: שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּנֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָאָדָם צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵיפֹה שְׁמוּלִיכִים אוֹתוֹ צָרִיךְ לְדַעַת שְׂזָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, לְכֵן אִם אֵתָה שָׁם, לַעַת עֵתָה תִשָּׂאֵר שָׁם.

בְּעֵנִין אֲשֶׁתְּךָ, רְאֵה לְשִׁמְחָה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים

(ראש השנה ו.): אֲשֶׁה בַּעֲלָה מְשַׁמָּחָה; בְּיָדַי לֹא כָּל אַחַת יְכוּלָה לְגוֹר בְּיָשׁוּב קָטָן וְלֹא בְּמִרְפוּז, לְכֵן תְּדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וּתְחַזֵּק אוֹתָהּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִהְיוּ לָכֶם תְּמִיד יְלָדִים קְדוּשִׁים וְטָהוּרִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתֵּס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כֶּסֶל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי שְׂאֵתֶם מְסַתְּדָרִים בְּיַחַד.

... גֵּרוּ יְאִיר! יַעַן שֶׁהַחֹדֶשׁ הַזֶּה לֹא הָיָה מֵה לְנִקּוֹת לְמַעַלָּה בְּמִגְזֵן הַתִּימָנִים, כִּי אוֹחֲזִים בְּאִמְצַע הָעֲבוּדָה, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה חֶשְׁבוֹן כַּמָּה חַיִּבִים לָךְ.

בַּעֲנֵן הַסְּפָרִים שְׂשֹׂאֵלָת, כָּל אֱלוֹ הַסְּפָרִים שְׁנַתָּן עֲדִין לְשִׁמּוּשׁ תְּכַנִּיס אֶת זֶה אוֹ בִּישִׁיבָה אוֹ בַּכּוֹלָל, וְכָל אֱלוֹ שְׂכַבְר קְרוּעִים, שְׂאִי אֲפָשֶׁר לְכַרְךָ אוֹתָם, תְּכַנִּיס אוֹתָם בְּגִנְיָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּסָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כֶּסֶל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמּוּשׁ הַטּוֹב מִכֶּם.

... תחִיָּה! אַל תִּדְאָגִי. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁכַל הַהַרְיוֹן
יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתִלְדִי בְּקִלּוֹת, וּבְכֹל יוֹם אֶתְפַּלֵּל עִבּוּרְךָ שְׁתִּלְדִי בְּנִקְלָה,
וְאֵל תִּכְנָסִי בְּלִחְצִים, רַק תִּרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לומר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים
בְּכֹל יוֹם, שְׁזֶה מְאֹד מְסֻגָּל לְכָל הַדְּבָרִים.

... גֵּרוּ יְאִיר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל מַה שְּׁאַתָּה צוֹבֵעַ
אֶת הַדִּירָה שְׁלִי, וְאֵנִי רוֹצֶה לְשַׁלֵּם לְךָ, רַק תִּגִּיד לִי מַה מְשַׁכְּרְתָּךְ.
הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׁיִישׁ לִי, שְׁאַתָּה
עוֹסֵק בְּקִרְוֵן הַדְּפָסָה, וּמְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ לְשַׁכְּרְךָ
בְּזֶה וּבְבָא.

רְצִיתִי שְׁתַּתֵּן סֵט "שִׁיחוֹת-מוֹהֲרָא"ש" לְאֵלוֹ הַבְּחוּרִים: ...

וְהַאֲבִירְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, יְשַׁלֵּם לְךָ עִבּוּר זֶה, וְתִגִּיד לְבַחְוֵרִים, שְׁזֶה
מִמְּנֵי מַתָּנָה שְׁעֲזָרוּ לִי בְּעֶנְיֵן הַמְּקוּוֹה, וְאֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָהֶם.
רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּסַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּכֹל יוֹם אָנִי רוֹצֵה לְהַתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ, וּלְהַתְוַדַּע מֵה קוֹרָה עִם הַבָּשָׂר, וְאֵיךְ הוֹלֵךְ הַקְּנִיּוֹת, אַבְּל מְרַב טְרִדוֹתֵי עַד שְׁאֲנִי נִזְכָּר, כְּבָר אֲצַלְכֶם אֲמַצַּע הַלִּילָה, וְלָכֵן אָנִי דוֹחָה אֶת זֶה מִיּוֹם לְיוֹם.

אָנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַעֶסֶק יִלָּךְ וְיִצְלִיחַ, רַק רְצִיטִי שֶׁהַבָּשָׂר שֶׁל הַכֶּשֶׁר בְּעֵלֹז יִשְׁאָר, וְחַבִּילוֹת חוֹתֶם בְּתוֹךְ חוֹתֶם, כִּי עַל זֶה אָנִי מְקַפִּיד מְאֹד מְאֹד, שֶׁלֹּא יִהְיֶה שֶׁק אֶחָד גְּדוֹל פְּתוּחַ. רַק הַבָּשָׂר שֶׁל שְׁחִיטַת ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, זֶה יָכוֹל לְהִיּוֹת כֶּף.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יַעֲזוֹר לָךְ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּסַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּדִי, שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לָנוּ, הֵן בְּאוֹלָם וְהֵן בְּבֵית-הַפְּנִסָּת, וּבִזְכוּת זֶה יַעֲזוֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְתִהְיֶה לָךְ הַרְחָבָה גְּדוֹלָה וּפְרֻנְסָה בְּנִקְל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתסה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ב' פסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל החסד שאתם עושים עמדי, שאתם עוזרים לאנשי שלומנו בצרכי שבת, אשר אין דבר יותר חשוב מזה, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות הכנסת אורחים, סימן ג'): הכנסת אורחים מזכה את האשה לבנים; ולכן בזכות זה הקדוש-ברוך-הוא ממשיך עליכם ישועות וחסדים גדולים. וכן אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות חן, חלק ב', סימן א'): פשהאדם בא לעיר לדור, ישלח בשר לעניי העיר, ועל-ידי-זה ישא חן בעיני שרי העיר; ולכן בזכות זה שאתם מחלקים לעניי אנשי שלומנו לצרכי שבת, תמצאו חן בעיני כל רואיכם.

... גרו יאיר! הנה במדרש פנרשה זו (בראשית רבה, פרשה סו, סימן ג'), מפרש את ברכת יצחק ליצקב (בראשית כו, כח): "וימתן לך אלהים" מטל השמים' זו מקרא, 'וימשגני הארץ' זו משנה, 'דגן' זו תלמוד, 'תירוש' זה אגדה; וזו הברכה הכי יפה שרק יכולים לברך את האדם, כי אם אדם לומד בכל יום: מקרא, משנה, גמרא, מדרש. אפלו מעט דמעט, על-ידי-זה הוא ממשיך על עצמו אור מהארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשייה. ודבר זה לא יכולים להסביר כל זמן שהאדם חי, הוא לא יודע מה זה התלמודים האלו. ולכן הוא מתרשל, ועובר לו יום אחר יום, ומאומה אין בידו.

ולכן אל תהיה בטלן! ויתגנב בכל יום מעט מקרא, ומעט משנה, מעט גמרא, ומעט מדרש. עד שלבסוף יתקבץ, ותזכה לסיים כל התנ"ך, וששה סדרי משנה, בבלי, ירושלמי, תוספתא, ומדרש

רבה, ומדַרְשׁ תַּנְחוּמָא. רק תִּרְאֶה לְנַצַּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלָּךְ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַזֶּה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינְתּוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נִגְעַת וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אָמֵן.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים עוֹד לִילָה אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם לְדַבֵּר מֵרַבְּנוּ ז"ל, אִיזוֹ זְכוּת הִיא זו, כָּל זְמַן שְׁאַנְחֵנוּ מְלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ גּוֹף גַּשְׁמִי וְחֲמָרִי, אֵינָנו יוֹדְעִים אֶת הַמַּעֲלָה הַזֹּאת לְדַבֵּר מֵרַבְּנוּ ז"ל, הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא גַּשְׁמִי וְחֲמָרִי, מְלֵא פְחָדִים, אֲנָשִׁים אֵינָם יוֹדְעִים מַה יֵּלֵד יוֹם, מַה יִּהְיֶה וְאִיךָ יִהְיֶה, מְדַבְּרִים מִמְּלַחְמָה, מְדַחֲקוֹת וְחוֹבוֹת, מְבַלְּבוֹלִים, מַעֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, וְשָׂאֵר מִיְּגֵי שְׁקָרִים שֵׁשׁ בַּעוֹלָם. אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (תַּיִי-מוֹתֵרֵן, סִימֵן ת'): כִּכָּר הִיָּה דְבָר זֶה לְעוֹלָמִים, שֶׁהָעוֹלָם לֹא הִתְנַהֵג כְּמוֹ שֶׁהָיָה צָרִיף לְהִתְנַהֵג, הָעֲלִיּוֹנִים הָיוּ לְמַטָּה, וְהַתְּחַתּוֹנִים הָיוּ לְמַעְלָה, וְהִיָּתָה עֲרֻבוּבָיָה גְדוֹלָה בַּעוֹלָם, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן יָשַׁב אֶחָד בַּפְּנֵה שְׁלוֹ, וְצָחַק מִכָּל הָעוֹלָם, וְזֶה סוֹבֵב עַל רַבְּנוּ ז"ל, אֶפְלוּ בְּדוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהָיוּ דוֹר דְּעָה, תַּלְמִידֵי הַמַּגִּיד מִמְּעֻזְרִיטֵשׁ זי"ע, תַּלְמִידֵי הַגֵּר"א זי"ע, עִם כָּל זֹאת הַשְּׁקָר הִיָּה גְדוֹל מְאֹד, הַהִשְׁפָּלָה הָאֲרוּרָה, הִיָּה רַעַל, הַפִּיצוּ כַּפִּירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, אֲנָשִׁים סָבְלוּ סָבְלוּ גְדוֹל מְאֹד, עָבַר עַל בְּנֵי-אָדָם מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, מַה בְּנֵי-אָדָם לֹא סָבְלוּ, עִם כָּל זֹאת רַבְּנוּ ז"ל יָשַׁב בַּפְּנֵה, וְאִף אֶחָד לֹא יָדַע מֵרַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא צָחַק מִכָּל הָעוֹלָם, הִיָּה דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַכְלִית

הַדְּבָקוֹת, וְהַשְּׂאִיר לָנוּ מִתְּנֵה יְקָרָה — סִפְרִים כְּאֵלוֹ: "לְקוּטֵי-
 מוֹהַר"ן", "סִפְרֵי-מַעֲשֵׂי־זוֹת", "סִפְרֵי-הַמְּדוּת", וְשִׁיחוּתֵי הַקְּדוּשׁוֹת
 שְׂיִכּוּלוֹת לְהַחֲיוֹת מֵתִים מִמֶּשׁ. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרִכוֹת
 יח:): רְשָׁעִים בְּחַיֵּיהֶם קְרוּיִים מֵתִים, נִמְצְיָנוּ לְמֵדִים מְכַל זֶה, שֶׁאֶפְלוּ
 שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ הַתְּנַהֵג הַפֶּךָ הַשֶּׁכֶל הַיָּשָׁר, מִי שֶׁרַק לוֹמֵד סִפְרֵי
 רַבְּנֵי ז"ל, כָּל חַיָּיו הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרֵי, וּמִסְתַּכֵּל עַל הָעוֹלָם
 בְּאִפְּן אַחֵר, וּמִסְתַּכֵּל רַק עַל רוּחָנִיּוֹת שְׂיֵשׁ בְּעוֹלָם, מְעַנֵּן אוֹתוֹ רַק
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁמְצַמֵּצֵם בְּתוֹךְ הַבְּרִיאָה, יוֹדֵעַ שְׂדוּמָם, צוּמַח,
 חַי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוֹשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, הַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת
 וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, וְלִכֵּן גַּם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִילֵךְ בְּדַרְךְ זוֹ, לְשֶׁבֶת בַּפְּנֵה
 שְׁלָנוּ, לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, אֵין עוֹד דְּבַר טוֹב יוֹתֵר מִתּוֹרָה, כְּמֵאמְרָם
 ז"ל (אֲבוֹת ו, ג): אֵין טוֹב אֶלָּא תּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר (מְשִׁלֵּי ד, ב): "כִּי לְקַח
 טוֹב נִתְתִּי לָכֶם, תּוֹרַתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ", כְּשֶׁאָדָם יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד תּוֹרָה בַּפְּנֵה
 שְׁלוֹ, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה ח', סִימָן ב'),
 שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְפָרְסְמוֹ מִסוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹפוֹ, בְּיוֹדָאֵי אָדָם
 אֵינוֹ צָרִיךְ לְלַמַּד תּוֹרָה, כְּדֵי שְׂיַפְרְסְמוֹ אוֹתוֹ, אֶלָּא לְלַמַּד תּוֹרָה
 לְשִׁמָּה לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, עִם כָּל זֹאת זוֹ עֲבָדָה! שֶׁהַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים
 הַדְּבָקִים בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלוֹמְדִים תּוֹרָה לְשִׁמָּה, לְשֵׁם אֵל
 עוֹלָם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְגַלָּה אוֹתָם לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ.

רוֹאִים בְּכָל יוֹר וְדוֹר יֵשׁ צְדִיקִים שֶׁמְגַלִּים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, אוֹמֵר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכח), שֶׁכָּל אֵלוֹ
 הַצְּדִיקִים שְׂיֵשׁ לָהֶם כַּח לְקַרְבַּי יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵצְמוֹ רוֹאֵה שֶׁתִּהְיֶה עֲלֵיהֶם מַחְלָקָת, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה
 עִם אֱמֶת, כִּי אִם לֹא תִהְיֶה מַחְלָקָת, וַיִּתְקַרְבוּ אֶלֵיהֶם, זוֹ לֹא חֲכָמָה,
 כִּי מִי לֹא יִתְקַרְבַּי אֶל צְדִיק שֶׁמְקַרְבַּי אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִי לֹא
 יִתְקַרְבַּי אֶל צְדִיק שֶׁמְחַיֶּה וּמְשַׁמַּח אוֹתִי, הֲרֵי לְטַפֵּשׁ וּלְשׁוֹטֵה יִחַשְׁבֵּי,
 אֶלָּא כְּשֵׁשׁ עַל הַצְּדִיק מַחְלָקָת, וְכֹלָם מְדַבְּרִים עָלָיו, וּמְבַזִּים
 וּמְחַרְפִּים אוֹתוֹ, וְהַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים נוֹאֲפִים כְּכֹלָבִים, לָהֶם יֵשׁ שֵׁם
 וּפְרָסוֹם, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן עוֹזְבִים אֶת הַרְשָׁעִים וּבוֹרְחִים אֶל הַצְּדִיק
 הָאֱמֶת, אֵף שֶׁמְדַבְּרִים עָלָיו, זֶהוּ הַחֲדוּשׁ! וְלִכֵּן יֵשׁ מַחְלָקָת עַל

הַצַּדִּיק, אֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה'), כִּי אָדָם שֶׁחָטָא, וּבִפְרָט בְּפָגַם הַבְּרִית, כְּתוּב בַּזֶּהָר, שְׂאִין לוֹ תְּשׁוּבָה, בָּא רַבְּנוּ ז"ל וְאֹמֵר (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן עא), אִין מְשַׁג כְּזֶה שְׂאִין תְּשׁוּבָה, אֲנִי אֹמֵר, שְׁגָם עַל הַחָטָא הַזֶּה שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית יֵשׁ תְּשׁוּבָה, מְסֻבֵּיר מוֹהַר"נ"ת ז"ל (תַּפְּלִין, הַלְכָה ד'), שְׁזֵה הַנְּסִיזֵן, כִּי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת יָכוֹל לְקַרֵּב אֶת כָּלֵם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפֵלוּ הִכִּי גְרוּעַ, אֲבָל מְעַמִּידִים עָלָיו מִחֻלְקֶת, שְׁמַדְבָּרִים עָלָיו כֹּל דְּבַר רַע, מְחַרְפִּים וּמְגַדְפִּים אוֹתוֹ וּמְבִיִּשִׁים אוֹתוֹ וּמְדַבָּרִים עָלָיו שְׁקָרִים, וְאִם אָדָם עוֹשֶׂה לְעַצְמוֹ חֻשְׁבוֹן: מָה אֲכַפֵּת לִי מֵה שֶׁהַכְּלָבִים נוֹבְחִים, כִּי מִי שֶׁנּוֹבַח עַל הַצַּדִּיק — זֶה כְּלָב, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ'), שְׂאֵלוּ הָעַיִז פָּנִים נִקְרָאִים כְּלָבִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה נו, יא): "וְהַכְּלָבִים עֲזִי נִפְשׁ", וְלָכֵן אִם אֶחָד מְדַבֵּר עַל הַצַּדִּיק הַדְּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הוּא כְּלָב, וְאָדָם שֶׁחָטָא וּפָגַם בַּבְּרִית, עוֹשֶׂה לְעַצְמוֹ חֻשְׁבוֹן: אֲנִי יוֹדֵעַ מִי אֲנִי, אֲנִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְכַלְכְּתִי עֲצָמִי, וְהִנֵּה יֵשׁ צַדִּיק קְדוֹשׁ שֶׁמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אוֹתִי, וּמְקַרְבֵּנִי אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מָה אֲכַפֵּת לִי מֵה שֶׁהַכְּלָבִים נוֹבְחִים, אֲנִי אֲחֻזֵּק בַּצַּדִּיק, אָדָם זֶה עוֹבֵר עַל הַכֹּל.

וְלָכֵן יַעַן שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבְּנוּ ז"ל, יַעַן שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים הֵיטֵב מִי אֲנוּ, שְׂלֵא נִטְעָה עֲצָמֵנוּ, שְׁזֵה הִיסוֹד, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן נא), כֹּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ צְרִיךְ לְהַפִּיר מְקוֹמוֹ וְלֹא לְהַטְעוֹת עֲצָמוֹ, שְׂלֵא יַעֲשֶׂה מַעֲשֶׂה זְמָרִי וַיִּבְקֶשׁ שְׁכָר כַּפְּנָחָס, רוֹאִים אֲנָשִׁים מְאֹד מְלַכְלָכִים, הִיָּה לָהֶם עֶבֶר מְלַכְלָךְ, תְּזוּרְתֶם בְּתְּשׁוּבָה, תְּבוֹא עֲלֵיכֶם בְּרָכָה, אֲבָל אַל תִּרְצוּ לְהִיּוֹת מְנַהֲיָגִים כַּפְּנָחָס, אַל תִּרְצוּ לוֹמַר דַּעוֹת, תַּפָּה רֵאשֶׁף עַל הָאָרֶץ, וְתִבְכֶּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם: רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, עַל כָּל אֲשֶׁר חָטָאתִי, עֲוִיתִי, פִּשַׁעְתִּי בֵּין בְּדַבּוּר וּבֵּין בְּשִׂמְעִיה וּבֵּין בְּרֵאִיָּה, בֵּין בְּמַחְשַׁבְתִּי וּבֵּין בְּמַעֲשֵׂי, תִּמְחַל לִי אָבָא שְׁבַשְׂמִים, וְזֹאת צְרִיכִים לְכַפּוֹת כֹּל יוֹם וַיּוֹם כֹּל יְמֵי חַיָּיו, לֹא שִׁיף שְׁחֻזְרָתִי בְּתְּשׁוּבָה, וְזֵהוּ זֵה, אֲלֵא אֲנִי חוֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה בְּקַבְּיעוֹת כֹּל יוֹם, כֹּל שְׁעָה וְרַגַע, אֲבָל, חַס וְשְׁלוֹם, אֲסוּר לְחַשֵּׁב מִחְשָׁבָה, שְׂאֲנִי אֶהְיֶה הוֹגֵה דַּעוֹת, הֵיכָן אֲנִי, הֵיכָן שְׁכְּלִי, הֵיכָן רֵאשִׁי

וכו' וכו'?! וכן עלינו להשתדל בכל מיני פעולות שבעולם לעשות
 התחלה חדשה. מאחר שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, אומר רבנו
 ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן סב): ההתקרבות אינה מתישנת, אלא
 לבוא בכל פעם מחדש, ואז רבנו ז"ל יכניס בנו חשק חדש ללמד
 תורה, תכלית הטוב רק ללמד תורה הקדושה, ומי שמרגיל עצמו
 ללמד תורה, אין דבר חשוב מזה, כי כשאדם לומד תורה בכל יום
 חמש ורש"י עם התרגום, כמה פרקים משניות, דף גמרא ורש"י
 ותוספות, פרק רמב"ם, סימן טור ושלחן ערוך, מרגיש כאלו אכל
 סעודה טובה, ומכל שכן כשאדם מתמיד בלמוד, זה המזון של
 הנשמה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח'), כמו
 שיש מזון לגוף, כן צריך לתן מזון לנשמה, הגוף צריך לאכל, כדי
 שיהיה לו קיום, אבל גם הנשמה צריכה אכל שתוכל להתקיים, ומהו
 מזונא דנשמתא? התורה והתפלה שאנו לומדים ומתפללים
 ומקיימים מצוות, ולכן אשרי מי שאינו מטעה עצמו בזה העולם,
 אלא נכנס לבית-הכנסת בבקר שחרית, בצהריים מנחה, בערב
 ערבית, ומתפלל במגן דיקא, אין לתאר ואין לשער זכות זו,
 בני-אדם מולזלים מאד, אינם באים להתפלל לבית-הכנסת, ואינם
 יודעים מעלת האדם שנוכנס לבית-הכנסת בכל יום להתפלל, עד
 כדי כך, שאומרים חכמינו הקדושים (ילקוט בלק תשעא): מה הנחלים
 הללו בני-אדם יורדים כשהם טמאים, וטובלים ועולים טהורים, כך
 בתי כנסיות ובתי מדרשות, בני אדם נכנסים לתוכם מלאי עוונות,
 ויוצאים מלאי מצוות. כשאדם טמא, להיכן הולך? למקוה, לנהר
 וטובל, ויוצא טהור, כך אומרים חכמינו הקדושים (מגלה כח): אם
 אדם נכנס לבית-הכנסת, מתפלל במגן שלש פעמים ביום: שחרית,
 מנחה, ערבית, עונה "אמן יהא שמה רבה", קדשה וברכו, הוא יוצא
 טהור, יוצא מלא מצוות. כשאדם נכנס לבית-המדרש, ומתישב
 ולומד תורה, איזה נעם וערבות היא זו! יושב על כסא ליד שלחן,
 וערמת ספרים, וכוס תה, בחוץ קר, רוחות וגשמים, והוא יושב
 ומתחמם בחרם למוד התורה, ולומד מקרא, משנה, גמרא, בבלי
 ירושלמי ותוספתא, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, זהר ותקונים, מדרש
 רבה, מדרש תנחומא, אין עוד נעם יותר מזה, מי שמרגיל עצמו

לשבת כף ולהתמיד בתורה הקדושה, שוכח מכל העולם הזה, מכל הדמיונות והפקדים, אז הקדוש-ברוך-הוא זן ומפרינס אותו בתוך ביתו, ואינו צריך לילך רחוק.

ולכן הגיע הזמן שנתקרב אל רבנו ז"ל בהתקרבות חדשה, ונזכה לציית את רבנו ז"ל. רבנו ז"ל רצה מאד מאד, שנדבר אליו, כל העובר עלינו בין בגשמיות ובין ברוחניות נספר לו כבן המספר לאביו, וזה יביא לנו את הדבקות האמתית בהקדוש-ברוך-הוא. ולכן הגיע הזמן, שלא בטעה עצמנו, יכולים לחיות בזה העולם בדמיונות גדולים, ומטעים עצמם, ולכן אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ומציית דברי רבנו ז"ל, ולומד הרבה ספרי רבנו ז"ל "לקוטי-מוהר"ן", "ספרי-מעשיות", "ספר-המדות", שיחותיו הקדושות, ומעין גם בספרי תלמידו הקדוש מוהרנ"ת ז"ל, שהם ה"לקוטי-הלכות", שהתבטא פעם ואמר, שהספר שלו זה הגן-עדן של הקדוש-ברוך-הוא.

באו ונתחזק עכשו דיקא, שאנחנו רואים, שהנה כבר חלפו חדשים מראש השנה, ואנו נכנסים לחדש השלישי, הבה נתחיל התחלה חדשה, להתפלל כל יום שחרית, מנחה, ערבית במגן דיקא, נברח לכמה שעות לפולל, ונלמד תורה בבית-המדרש, ונשב על פסא ליד שלחן עם ערמת ספרים, באו נצא להרים להתבודד להקדוש-ברוך-הוא, באו נצא להפיץ לקרב נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא, אז לא מענין אותנו עולם, אין עולם, יש העלמה והסתרה, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קיט): אין עולם הזה, יש או גיהנום או גן-עדן, אם אדם נמשך אחר תאוות ומדות רעות — זה גיהנום, אם אדם רב בביתו זה גיהנום, אם אדם מתקוטט עם בני אדם זה גיהנום, אבל אם אדם שש ושמת ורוקד ומשמת אחרים, ואינו מתפעל משום ברירה שבעולם, הוא בגן-עדן, ומתפלל בכל יום להקדוש-ברוך-הוא שחרית, מנחה, ערבית, לומד בכל יום בכל חלקי התורה הקדושה, הוא נמצא בגן-עדן, וזה

הגון-עֵדֶן שְׂרוּצָה רַבְּנוּ ז"ל לְהַחֲדִיר בְּנוֹ, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְהַגִּיעַ לָזֶה, וְאֵז אֵל רַב טוֹב הַצָּפוֹן יִזְכֶּה.

הָבָה נַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה דִּיקָא עֲכָשׁוּ שְׁנַכְנַס חֲדָשׁ חֲדָשׁ, חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ, שְׁהַיּוֹנִים רָצוּ לְטַמָּא אֶת מַח שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, וְגִזְרוּ גִזְרָה שְׁלֵא יִזְכִּירוּ שֵׁם ה' עַל פִּיהֶם, וְלִכְּן עָלִינוּ עֲכָשׁוּ דִּיקָא לְגִלוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עִם יִשְׂרָאֵל מִתְּסַפְּלִים, וְאִינָם יוֹדְעִים מַה יְהִיָּה, מִכְּנִיסִים פְּחָדִים, כָּל מִינֵי נוֹאֲפִים עוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם, וְצָצִים כָּל מִינֵי נוֹכְלִים שְׁקֵרָנִים, רַמָּאִים, צְבוּעִים, שְׂרָץ הַשׁוֹרֵץ עַל הָאָרֶץ, וּמִפְחִידִים בְּנֵי-אָדָם: "אִינְכֶם יוֹדְעִים מַה מְחַפֶּה עֲלֵיכֶם", אֵף לֹא וְלֹא! לֹא מְחַפֶּה עֲלֵיכֶם כָּלוּם, מְחַפֶּה עָלִינוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזֶפֶה לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, שְׁנוֹזֶפֶה לְפָקַח עֵינֵינוּ, וְנוֹזֶפֶה לְרֵאוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה, זֶה מַה שְׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֶה מֵאֲתָנוּ, שְׁנִתְחִיל לְפָקַח עֵינֵינוּ, וְנִתְחִיל לְרֵאוֹת אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִתְחִיל לְנַשֵּׁם רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, וְנִתְחִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְּרֶה, וּמִמֶּנּוּ יְתַבְּרֶה, אִין עוֹד דְּבַר חָשׁוּב מִזֶּה.

אֲבַקֵּשׁ מֵאֵד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בֵּאוּ נִתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, בֵּאוּ נִתְחִיל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, הַשְּׂמֵחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, כְּכֹל שְׂאָדָם שְׂמִיחַ עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא נִכְלָל בּוֹ יְתַבְּרֶה, אֵף שְׁעוֹבֵר עָלַי מַה שְׁעוֹבֵר — מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, אֵף שְׁעִשִׁיתִי מַה שְׁעִשִׁיתִי, עִם כָּל זֹאת אִם אָדָם שְׂמִיחַ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ כָּל עוֹוֹנוֹתָיו, וְאָמַר מוֹהַרְנ"ת ז"ל לְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אִם תְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה כָּל יוֹם, לֹא תִרְאֶה פָּנֵי גִיהֲנוֹם, וְזֶה בָּא לְאָדָם הַכִּי קָשָׁה. וְלִכְּן בֵּאוּ נִהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, לְרַקֵּד בְּהַמְחָאת כַּף וְרַקוּדִים, שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י'), שְׂמִמְתִּיק כָּל הַדֵּינִים, הָבָה לֹא נִפְחַד מִהַסְּמ"ךְ-מ"ם וְגִנְדָא דְלֵיהּ, שְׁהֵם הַמִּתְנַגְּדִים לְאֱלֻקוֹת, מְעַלְיָמִים וּמִסְתִּירִים אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְּרֶה, בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן נִתְנוּ כַחוֹת לְסִמ"ךְ-מ"ם הַטַּמָּא, אֲבָל עָלִינוּ לְזַכֵּר שְׁלֵא יְהִיָּה לָנוּ שׁוּם עֶסֶק עִם רְשָׁעִים כְּאֵלוֹ, וְעָלִינוּ לְבָרַח מֵהֶם. וְאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: אֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל בְּפָנֵי אָדָם רְשָׁע, אִין לָנוּ שׁוּם שִׁיג וְשִׁיחַ עִם רְשָׁע, עָלִינוּ לְהִיּוֹת שְׂמִחִים וְעֲלִיזִים עִם הַמְּצוּוֹת שְׁלָנוּ, וְיִעֲזֹר

אָשֶׁר לַג תַּתְּסוּ — לַג תַּתְּסוּ בְּנַחֵל לַט
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְפָה כָּבֵר לְרֵאוֹת בָּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלּוּי שְׂכִינָה,
בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן וְאָמֵן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּסוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ג' כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב לְכֹל נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרוֹת, הַגְּרוֹת בְּיַבְנָאֵל
”עִיר בְּרֶסֶלֶב”, הַנּוֹי”ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאַתִּי לְהוֹדוֹת לְכֹל הַנְּשִׁים שֶׁעָזְרוּ וְהַכִּינוּ אֶת סְעֻדַת הַהִלּוּלָא
שֶׁל אֲדוֹנָי אָבִי מוֹרֵי וְרַבֵּי, הַרִינֵי כְּפָרַת מִשְׁכָּבוֹ, וְאִין מְלִים בְּפִי
לְהוֹדוֹת לָכֵן, כִּי הִזָּה הַכֹּל עָרוּךְ וּמוֹכֵן בְּטוֹב טַעַם, וְאִנִּי מוֹדָה לָכֵן
מִקְרָב לְבִי, וְשְׁנֹזְפָה תָּמִיד לְהַפְגִּישׁ רַק בְּשִׂמְחוֹת.

וְאִנִּי שׁוֹב מוֹדָה לְכֹל אִשָּׁה שֶׁתְּרַמֶּה מִכַּחַה וּמִזְמָנָה, וְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי יִשְׁלַם לָהּ בַּחֲזָרָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן שְׁבַת שְׁלוֹם...

לַג תַּתְּסוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ג' כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצִטְעָר בְּצַעֲרֵךְ, שֶׁהַפִּיצוֹ שְׁמוּעוֹת עַל הַמְרַפָּאָה
כְּאֵלוֹ זֶה אֵינוֹ מִתְּפַקֵּד וְכוּ', אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׁכָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל מְרַצִּים עַד מְאֹד, וְאִנְחָנוּ צְרִיכִים אֶת הַמְרַפָּאָה,
וְכָךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדִין יז): כָּל עִיר שְׂאִין בָּהּ רוֹפֵא

אסור לתלמיד חכם שידיור בתוכה; ולכן אל תשימי לב, אם יש אחד או שנים המפטפטים, כף דרכם של בני-אדם, ככל שעושים להם יותר טובות — הם משלמים חזרה יותר רעות, וזה בדוק ומנסה. ולכן אבקש אותך מאד, אל תשימי לב! המשיכי בעבודת הקדש, והקדוש-ברוך-הוא יעמד תמיד על ימינך, ותרגישי טוב, ותשרתי את הצבור בנאמנות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תתסט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תולדות, ג' כסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל תלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", הוי"ה עליהם ישרה שכונתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתקחו עצמכם בידיכם, ואל תטעו את עצמכם, מלבד השעוירים הקבועים בישיבה, הייתי מיעץ לכם, שתלמדו בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, באופן שתזכו לסיים בכל שבוע 'שנים מקרא ואחד תרגום', וכן תמסרו את נפשכם לגרס בכל יום ח"י פרקים משניות, אשר דבר זה הורג את היצר הרע. ועל כלם — הייתי מיעץ לכם, שבשעור כסדרן בש"ס, הייה טוב מאד מי שייכול לתפס מסכת ברכות, ולחזר עליה מאה פעמים ואחת, עד שיהיה שגור בלשונו, ואם יכולים עם חבר — מה טוב ומה נעים, ואם לאו — גם-כן טוב. וכשתזכו לסיים מאה פעמים ואחת מסכת ברכות, תתחילו מסכת שבת וכו', וכן הלאה, עד שבאפן כזה משך כל ימי חייכם תזכו לסיים את כל הש"ס מאה פעמים ואחת, וזו עצה קלה מאד, אם רק רוצים להתמיד בלמוד ש"ס. ויש עוד זמן לסיים את המדרש רבה ומדרש תנחומא מפרשת השבוע, ועל-ידי-זה תמשיכו על עצמכם אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו מד' עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשייה.

אָשֶׁר לַג תַּתַּע בְּנַחֵל מֵא
נָא וְנָא אֵל תְּהִי בְטַלְנִים! וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר
שְׁלָכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתַּע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ג' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, שֶׁתַּעֲזְרוּ אֶחָד
לְשֵׁנִי, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּמִדַּת הַחֶסֶד, כִּי זֶה חֲשׁוֹב אֲצִלּוֹ
יִתְבָּרַךְ, יוֹתֵר מִהַכֹּל, וּכְבָר אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרָכוֹת ח.): כֹּל
הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה וּבַגְּמִילוֹת חֲסָדִים וּמִתְפַּלֵּל עִם הַצְּבוּר, מַעֲלָה אֲנִי
עָלָיו, כְּאֵלּוֹ פְּדָאֲנִי לִי וְלִבְנֵי מִבֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם; הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
בְּעֶצְמוֹ מִתְחַנֵּן אֵלֵינוּ, וּמְבַקֵּשׁ אוֹתָנוּ: תַּעֲסֶקוּ בַּתּוֹרָה, תַּעֲסֶקוּ
בַּגְּמִילוֹת חֲסָדִים, תִּתְפַּלְּלוּ בַּצְּבוּר, וְעַל־יְדֵי־זֶה אַתֶּם מוֹצִיאִים אוֹתִי
וְאֵת בְּנֵי מִהַגְּלוֹת; הָאֵם הַמֵּאֲמֵר הַזֶּה לֹא מַחֲיֵב אוֹתָנוּ? וְלָכֵן אֵל
תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, הֲלֹא רַבְּנוּ ז"ל לָמַד אוֹתָנוּ הַדְּרָךְ
שֶׁל הַתָּם הַקְּדוֹשׁ (עֵין סְפוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ט', מִהַחֲכָם וְתַם), שֶׁהַתָּם הָיָה
רְגִיל לומר: זֶה מַעֲשֵׂה שְׁלִי וְזֶה מַעֲשֵׂה שְׁלוֹ, וַיֵּמָר לִי לְהַתְּעַרֵב עִם
מַעֲשֵׂה אַחֵר, מָה אֲנִי מְרוֹיַח מִיָּד לְיָד וְכוּ'. וְלָכֵן רָאוּ לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי
רַבְּנוּ ז"ל בַּתְּמִימוֹת וּבַכְּפִישִׁיטוֹת, אֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוֹם לִיצְנִים
שֶׁמִּתְלוֹצְצִים מִדְּבוּרִים אֵלּוּ, הֲלֹא דוֹד הַמְּלֶךְ מִתְחִיל אֶת סְפָרוֹ
הַקְּדוֹשׁ: "אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֶצַת רְשָׁעִים וּבַדְּרָךְ חֲטָאִים
לֹא עָמַד וּבִמְוֹשֵׁב לְצִים לֹא יָשַׁב", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(עֲבוּדָה זְרָה יח:): וְכִי מֵאַחַר שֶׁלֹּא הֵלֵךְ, הֵיכֵן עָמַד? וּמֵאַחַר שֶׁלֹּא עָמַד,
הֵיכֵן יָשַׁב? וּמֵאַחַר שֶׁלֹּא יָשַׁב, הֵיכֵן לָץ? אֵלּוּ לומר לָךְ, שָׂאֵם הֵלֵךְ
סוּפוֹ לְעַמַּד, וְאֵם עָמַד סוּפוֹ לִישַׁב, וְאֵם יָשַׁב סוּפוֹ לְלוּץ, וְאֵם לָץ,

עליו הפתוב אומר (משלי ט'): "אם חכמת לך, וּלְצַת לְבַדְךָ תשא"; רואים מזה שאסור ללכת אל רשעים, ומכל שכן שלא לעמד ביניהם, ומכל שכן וְכָל שֶׁכֶן לֹא לַיִשֵּׁב בֵּינֵיהֶם, פי לבסוף הוא נעקר מן העולם, וכמו שאמרו (שם): כָּל הַמְתַּלְוֶצֵץ — יסורין באין עליו, שְׁנֵאמַר (ישעיהו כח): "וְעַתָּה אֵל תתלוצצו פֶּן יחזקו מוסריכם". אָמַר לְהוּ רַבָּא לְרַבְנָן: בְּמִטּוֹתָא בְּעִינָא מִינֵיכוּ דְלֹא תתלוצצו, דְּלֹא לִיתוּ עֲלֵיכוּ יסורין. אָמַר רַב קַטִּינָא: כָּל הַמְתַּלְוֶצֵץ מְזוֹנְוֹתִיו מִתְמַעֲטִין, שְׁנֵאמַר (הושע ז) "מִשֶּׁךְ יָדוֹ אֶת לְצָעִים". אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לֵקִישׁ: כָּל הַמְתַּלְוֶצֵץ נּוֹפֵל בְּגִיהָנוֹם, שְׁנֵאמַר (משלי כא) "יָד יְהִיר לֵץ שָׁמוּ עוֹשֶׂה בְּעֵבֶרֶת זְדוֹן", וְאִין עֲבָרָה אֱלֹא גִיהָנוֹם, שְׁנֵאמַר (צפניה א): "יוֹם עֲבָרָה הַיּוֹם הַהוּא". אָמַר רַבִּי חֲנִילָאִי בַר חֲנִילָאִי: כָּל הַמְתַּלְוֶצֵץ גּוֹרֵם כְּלָיָה לְעוֹלָם, שְׁנֵאמַר: "וְעַתָּה אֵל תתלוצצו פֶּן יחזקו מוסריכם, פִּי כָּלָה וְנִחַרְצָה שְׁמַעֲתִי"; אָמַר רַבִּי אֲלֶעָזָר, קָשָׁה הִיא הַלִּיצְנוּת שֶׁתחַלְתָּה יסורין וְסוֹפָה כְּלָיָה; מִכָּל זֶה רואים אֶת חֲמַר הָעוֹן שֶׁל לִיצְנִים, וְכָל הַכַּח שֶׁל הַסֵּמ"ך־מ"ם, יַמַּח שָׁמוּ וְזָכְרוּ, זֶה רַק לִיצְנוּת, שֶׁהוּא מְתַלְוֶצֵץ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אֲתָכֶם, שְׂאֵף אֶחָד לֹא תהִיָּה לוֹ שִׁיכוּת, עִם מִי שֵׁיִשׁ לוֹ שִׁיכוּת, אֶל הַסֵּמ"ך־מ"ם הַרְשָׁע, יַמַּח שָׁמוּ וְזָכְרוּ. פִּי הוּא כָּל כָּלוֹ לִיצְנוּת, וְרואים מֵה שְׁקוּרָה הַיּוֹם בְּעוֹלָם, שֶׁמְתַלְוֶצֵצִים מִכָּל צְדִיק וִירָא הַשֵּׁם. וְאֵלוּ הַקָּלִים וְהַפּוֹחֲזִים מְאֻכְלִי טְרָפוֹת וְנִבְלוֹת, שְׁקָרְנִים, רַמָּאִים, צְבוּעִים, הֵם מִפְּרָסְמִים בְּעוֹלָם וְכוּ'. וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁזְכִּינוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, בָּאוּ וְנִחַזְקוּ אֶת עֲצָמָנוּ בְּיַחַד, וְנִשְׁתַּדַּל שֶׁהַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ תהִיָּה בְּנוּיָה עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל גְּמִילוּת חֲסָדִים, שְׂאֶחָד יַעֲשֶׂה חֲסֵד עִם הַשְּׁנִי, וְעַל תְּפִלָּה בְּצַבּוֹר, שֶׁבְּזָכוּת זֶה מוֹצִיאִים אֶת הַשְּׁכִינָה מֵהַגָּלוּת.

גַּא וְנָא רָאוּ בְּאִיזוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ אֲנִי בּוֹנֵה אֶת הַקְּהֵלָה, יוֹמָם וְלַיְלָה אֵין לִי מְנוּחָה, הֵן בְּעִנְיַי חֲנוּף, וְהֵן בְּעִנְיַי פְּשָׁרוֹת, וְהֵן בְּעִנְיַי שְׁלוֹם־בֵּית, וְהֵן בְּעִנְיַי שְׁדוּכִים וְכוּ' וְכוּ'. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, תַּעֲזְרוּ לִי בְּמָה שְׂאֲתֶם רַק יְכוּלִים, פִּי כָּשָׁל כַּח הַסֵּבֶל לְסֵבֶל כָּל־כֶּף הַרְבֵּה. וְאֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׁכַחוּתִי אוֹזְלִים מִיּוֹם

לְיוֹם. וְלִכֵּן רְאוּ לְהַתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרֵי, וְהֶעֱקָר שְׁלֵא יִהְיֶה תְּמִיד "אִפְכָּא מִסְתַּבְּרָא", מַה שְׁאֵנִי אוֹמֵר שְׁיִמְצָאוּ כְּמַה אֲנָשִׁים שְׁיִגִּידוּ אַחֲרַת. מִי שְׁלֵא אוֹהֵב אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, יְכוּל לְצֵאת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְגַם אֲנַחְנוּ נִשְׂמַח שְׁיֵצֵא, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא מְעַנְיָנִים בְּאֲנָשִׁים שְׁלֵא מְצִיִּיתִים, וְעוֹד מְסִיתִים וּמְקַרְרִים אַחֲרֵים כְּדֶרְכֶם שֶׁל לִי צְנִים.

רְאוּ לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל יַלְדֵיכֶם, וְאַל תִּהְיוּ אֲדִישִׁים, שְׁמְרוּ עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, וְאַל יִהְיֶה נֶקֶל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה, כִּי הַיּוֹם צְרִיכִים מְאֹד לְשִׁמּוֹר עַל הַנְּעוּר, כִּי הַרוּחֹת זְרוֹת הֵן נוֹשְׁבוֹת בַּחוּץ, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים.

גַּם בְּעֵינֵי הַבֶּשֶׁר, תִּדְעוּ שְׁאִסוּר לְהִקָּל בְּדַבְּרִים כְּאֵלוּ, כִּי הַיּוֹם מוֹפְצָת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם טְרָפוֹת וְנִבְלוֹת, וְלִכֵּן תֵּאָכְלוּ רַק מַה שְׁאִמְרָתִי לָכֶם, כִּי מִהַקָּשֶׁר הַזֶּה אֲנִי לְבַד אוֹכֵל, וְאֲנִי אֶךְ פֶּעַם לֹא אֲגִיד לָכֶם דְּבַר מַה שְׁאֵנִי לֹא עוֹשֶׂה בְּעֲצָמִי שְׁאִתֶּם תַּעֲשׂוּ, וְאֶת הַכָּלֵל הַזֶּה יִהְיֶה עִמָּכֶם תְּמִיד.

עוֹד דְּבַר תּוֹזְרוּ, שְׁמַה שְׁאֵנִי אוֹמֵר בְּפֶעַם הַרְאִשׁוֹנָה זֶה רְצוֹנִי, וּמַה שְׁאֵנִי אוֹמֵר בְּפֶעַם שְׁנֵיָה, זֶה כְּבָר רְצוֹן הַשּׁוֹאֵל וְלֹא רְצוֹנִי, הוּא רוֹצֵה שְׁאֵנִי אֲגִיד מַה שֶּׁהוּא רוֹצֵה לְשִׁמְעַע... מַה שְׁאֵנִי אוֹמֵר בְּפֶעַם הַרְאִשׁוֹנָה זֶה מַה שְׁאֵנִי מִתְכַּנֵּן. וְתוֹזְרוּ אֶת הַכָּלֵל הַזֶּה תְּמִיד, כִּי מְכַרְחִים לְדַבֵּר פְּעָמִים אוֹ שְׁלֹשׁ מִטְעָמֵי הַבְּחִירָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לַג תַּתְעֵא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, ג' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

הַכְּתָב וְהַמְּכַתֵּב בִּידֵי מוֹסֵר כְּתָב זֶה הֵרֵב ר' ... גִּרוּ יֵאִיר, הִיא לְאוֹת וְלִרְאִיָּה, שְׁאֵנִי מְפִירוּ, וְהוּא לְמַד אֶצְלֵי כְּמַה שְׁנִים, וְעִכְשָׁו הוּא נִמְצָא בְּמַצֵּב קֶשֶׁה מְאֹד, וְנִקְלַע לְחוּבוֹת גְּדוּלִים, וְלָדֵשׁ אֵין כָּל לְפָרְנֵס אִשָּׁה עִם שְׁנֵי יְלָדִים, וְלִכֵּן תִּהְיֶה גַּא תְּחַנּוּנֵי לְפָנַי אֲדוֹן כָּל,

מד אֲשֶׁר לג תתעב — לג תתעג בַּנְחָל

שָׁפֵל מִי שִׁיעֹזֵר לְאַבְרָהָם חָשׁוּב זֶה, שִׁיתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן בְּבִרְכַּה
מְרֻבָּה, וְתֵרְאוּ לְקַבְּלוֹ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, וְתִהְיוּ לוֹ לְאַחִיעֶזֶר
וְלְאַחִיסָמָךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְלֵא מְשָׁאֵלוֹת לְבַבְכֶם לְטוֹבָה.

הַפּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמְצִיחָה...

לג תתעב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִף אֶחָד לֹא הוֹדִיעַ לִי שֶׁגִּמַּרְתָּ עוֹד גְּלִיּוֹן, וּבְכּוֹדָי תִּכְנֶה-וּמְיָד
בְּיוֹם רֵאשׁוֹן כְּשִׁיחֹזֵר חֲתֻנָּךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲנִי אֲגִיד לּוֹ, שִׁיתֵּן לְךָ אֶלְךָ
ש"ח.

בְּעִנְיַן מַה שֶׁעוֹרְרָתִי אוֹתָךְ לֹא לְצֵאת מִהַשּׁוּרוֹת, זֶה פְּשׁוּט, כִּי
אֲתָה עֲדִין מִתְחִיל. וְאִם תִּכְתֵּב בְּמַהִירוֹת הַבְּזָק, לֹא יִמְלֹט שְׁלֵא יֵצֵא
מִהַשּׁוּרוֹת, וְאִז אֲנִי לֹא יְכוֹל לְקַבֵּל יְרִיעָה כְּזוֹ, וְזֶה מוּבָן.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזֶה יֵצֵא יָפֵה, וְאִז אֲתֵן
לְךָ לְכַתֵּב עוֹד סֵפֶר תּוֹרָה.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לג תתעג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעִנְיַן הַהִפְקָדָה בַּבְּנָק, פְּשׁוּט יֵצֵא לִי מִהַמְחֻשְׁבָּה, וְהֵייתָ צָרִיךְ

לְהִזְכִּיר לִי, שְׁיֵשׁ עוֹד תְּשֻׁלוֹם אָחָד, וְלִכֵּן תִּכְרַח וּמִיד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן
אֲצִיגָה שְׁיִתְּנֵנוּ לְךָ אֶת כָּל הַסְּכּוּם.

בְּעֵינַי הַבָּשָׂר, אֵל תְּשִׂים לֵב מַה שְּׁבַנִּי אָדָם אוֹמְרִים, שְׁבַמְקוֹם
אֲחֵר יְכוּלִים לְקַבֵּל יוֹתֵר זוֹל בְּשֶׁקֶל אוֹ שְׁנֵי שְׁקָלִים, זֶה סֵתָם צָחוּק,
כִּי עוֹלָה לְנִסְעַת הַלּוֹף וְחִזּוֹר מֵאָה ש"ח, אִזּוֹ אָדָם יִלְךְ לְהַרְוִיחַ חֲמִשָּׁה
אוֹ עֶשְׂרֵה שְׁקָלִים, וַיִּבְזֹבֵז מֵאָה שְׁקָלִים? ! הָאֵם זֶה לֹא מִצְחִיק? !
לְדַעֲתִי, מִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה? מִי שְׁחִיב לְךָ כֶּסֶף וְלֹא רוּצָה לְשַׁלֵּם, אִזּוֹ
הוּא מוֹצֵא לְעֲצָמוֹ טַעֲנָה, אֶתְּהָ צְרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ בְּיָדָיו שְׁנוּכָל
לְהִתְרַחֵב עִם מְכִירַת הַבָּשָׂר, שְׁיִהְיֶה בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהַכְּשָׁרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַג תתעד.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כֶּסֶלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר ׀ ...
גְּרוֹ יְאִיר.

לְאַחַר שְׁיֵשׁ לִי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צָרוֹת, עַד שְׁאַנִּי מִשְׁחַרֵּר אֶת
הַסְּפָרִים, אֲנִי שׁוֹקֵל מְאֹד אִם לֹא כֹדָאִי לִי לְבַטֵּל אֶת כָּל הַהִזְמָנָה,
כִּי עַל כָּל מִשְׁלוּחַ אֲנִי עוֹבֵר מְרוּרִים, הַתְרוּצְצוֹת וְעִגְמַת נֶפֶשׁ, שְׁכַבְר
פְּשוּט לֹא מִשְׁתַּלֵּם לִי, תִּחְשְׁבוּ אִיזוֹ עֲצָה אֵיךְ אֲנִי יְכוּל לְקַצֵּר אֶת
הַדֶּרֶךְ, פֹּה לֹא מְדַבֵּר מִבְּעִיָּה שֶׁל כֶּסֶף, אֲלֵא מִעִגְמַת נֶפֶשׁ לְשַׁחֵרֵר
אֶת הַסְּחֹרָה.

אֲחֵר שֶׁבַת אֲנִי אֶהְיֶה אִתְּכֶם בְּקֶשֶׁר טֵלְפוֹנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לג תתעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשׂוּי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲשַׁתְּךָ תַּעֲבֹר אֶת הַכַּל בְּקָלוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְיִהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת מְכַל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

אם יש כֶּסֶף בְּכֶסֶף הַקֶּטָן, נָא לְהַעֲבִיר לְ... סֵף 5460 ש"ח, כִּי זֶה הַתְּשׁוּלִים הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַמּוֹגְנִים, וְרִצִּיתִי כְּבָר לְהַתְּפִיטֵר מִהַחֻבוֹת, וְכֵן צְרִיכִים לְתַת לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, מֵאָה וְחֲמִשִּׁים ש"ח עֲבוּר הַמְּכֻלָּה שֶׁל הַמְּרַצְפוֹת מִהַקּוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית.

בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בִּבְקָר אֶהְיֶה עִמָּךְ בְּקֶשֶׁר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לג תתעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשׂוּי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, ג' כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּבָר אֲמַרְתִּי לְךָ כַּמָּה פְּעָמִים שְׂמִסְרָתִי אֶת הַיְשִׁיבָה תַּחַת הַשְּׂגָחְתְּךָ, וְתַעֲשֶׂה מֵה שְׂיוֹתֵר טוֹב לְבַחֲוֵרִים, וְזֶה מֵה שְׂאֲנִי רוֹצֶה, שְׂתִּהְיֶה לְנוּ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה, וְאֵל תִּפְתַּד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם.

מז אֲשֶׁר לֵג תתעז — לֵג תתעז בַּנַּחַל

בְּיוֹם רֵאשׁוֹן עַל הַבֶּקֶר אָנִי אֶצְטַרֵּף אֶת הַבַּחֲוִירִים, שְׂיֹרִידוֹ אֶת
כָּל הַמְרַצְפוֹת אֶל הַמְכוּלָה, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְגַמֵּר שֵׁם.

הַמֵּאחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֵג תתעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַפְּיִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מֵה מְאֹד גָּדְלָה שְׂמֵחָתִי, שְׂאֲנִי רוֹאֶה שְׂיֵשׁ לָךְ רְצוֹן טוֹב לְלַמֵּד,
אִם תַּחֲזִיק אֶת הַזְּמַנִּים וְלֹא תִתְקוּטֵט עִם הַבַּחֲוִירִים, אֲזִי הַמְשַׁגֵּיחַ ...
גֵּרוֹ יֵאִיר יִכְנִיס אוֹתְךָ, אַבְּל אֶתָּה צָרִיף לְהַבְטִיחַ שְׂאֶתָּה לֹא תַצִּיק לוֹ,
וְלֹא תַצִּיק לְבַחֲוִירִים, אֶתָּה צָרִיף לְהַבִּין, יְשִׁיבָה הִיא מֵיעֲדַת עֲבוּר
לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְלֹא עֲבוּר לְשַׁחַק, וְלִכְּן תִּבְקַשׁ אוֹתוֹ שְׂיִנְסֶה
אוֹתְךָ, וְאֲזוֹ תִרְאֶה שֶׁהוּא יִרְצֶה.

תַּתְּמִיד הַרְבֵּה בְּלְמוּד מְשַׁנְיֹת, אֲשֶׁר אֵין עֶרֶף אֵלָיו.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תתעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְיִקְרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

הַשְּׁבוּעַ יֵשׁ לָנוּ פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא, "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע, וַיִּלֶּךְ
חַרְנֶה", מוֹבָא מֵהַמְקַבְּלִים, שְׂמֵלְכוֹת זֹו הַסְּפִירָה הַשְּׁבִיעִית, מְלָכוֹת
זֹה אֲמוּנָה, אָדָם צָרִיף לְהַמְלִיף עַל עֲצָמוֹ אֶת הַקְּדוּשָׁת בְּרוּךְ-הוּא, אֵין

בעולם רק הבורא יתברך שמו, וזה "ויצא יעקב מבאר שבע", כשיהודי יוצא מבאר שבע — מהספירה השביעית שהיא האמונה, מלכות של הקדוש-ברוך-הוא, תכף-וימיד "וילך חרנה", עובר עליו יסורים ומרירות והרפתקאות. ברגע שאדם שוכח מהקדוש-ברוך-הוא, בר מינו, הוא סובל יסורים וענשים קשים ומרים ודינים. ולכן עלינו רק להתחזק ביהוה שאת ועז באמונה, להכניס את האמונה בבית, הבעל והאשה ידברו ביניהם מאמונה, וכן ידברו שניהם עם הילדים מהקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה נצליח להקים בית קדוש.

עלינו לראות רק לעשות את הבית משפן השכינה, ומה לעשות — שהסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם לשבר את בתי ישראל, פי כל המריבות בין בני הזוג נובעות מהסטרא אחרא. ובפרט בית כזה, שמגלים את הקדוש-ברוך-הוא ומשמחים את הילדים, שם בא השטן ומנסה לשברו, ולכן עלינו לעשות כל מיני פעולות שבעולם להתחזק באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ולא לפחד משום דבר. כיום עם ישראל עוברים פחדים גדולים מאד, ולא יודעים מה ילד יום ומה המחר יביא, ולכן היסוד והעקר להחזיר אמונה בין כלם.

יעקב אבינו הגיע למקום שמשם נברא עולם, שזה אבן השתיה, שם עמד אברהם את יצחק, והיה מוכן להקריב את בנו, ובנו היה מוכן להקריב עצמו להקדוש-ברוך-הוא, ועל המקום הזה נבנה אחר-כך בית-המקדש. אומרים חכמינו הקדושים (מנחות פו.): האור יוצא מבית-המקדש, איזה אור? אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מותריין, חלק ב', סימן סז), זה האור אין סוף, שזה מאורי אור, ברגע שאנחנו מאירים את האור אין סוף בתוך בתינו, יש לנו בננו בית-המקדש, ברגע שאנו מחזירים בתוכנו את השכינה, אנו מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא, יש לנו בננו בית-המקדש, מחנו שלם, ברגע שאנו מוציאים, בר מינו, את הקדוש-ברוך-הוא מחיינו, אז ישנן מריבות ומחלוקות, כיום אנו עדים, שאין בתים שלא יהיו שם מריבות וכו', ורב הפעמים המריבות הן רק עקב שטיות, אין זה אלא השטן שרוצה לשבר את בתי ישראל. ולכן אומרים חכמינו הקדושים

(בְּרֵאשִׁית וַבַּה, פָּרָשָׁה סח, סִימָן יא), שְׂיַעֲקֹב אָבִינוּ לָקַח אֶת הָאֲבָנִים, וַעֲשֶׂה אוֹתָם כְּמִרְזַף סָבִיב רֵאשׁוּ, שְׁלֵא יִתְקַרְבוּ אֵלָיו חַיּוֹת רְעוּת. "וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מִרְאשׁוֹתָיו", וְשִׁאֲלַת הַשְּׂאֵלָה: וְכִי חַיּוֹת אוֹכְלוֹת רַק אֶת הָרֵאשׁ, וּמָה עִם כָּל הַגּוֹף? לְמָה הַצָּרֶף לְשֵׁם אֲבָנִים סָבִיב רֵאשׁוּ? אֲלֵא אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רלג), יֵשׁ חַיּוֹת קְדוֹשׁוֹת, וַיֵּשׁ חַיּוֹת טְמֵאוֹת, יֵשׁ חַיּוֹת טְמֵאוֹת, וַיֵּשׁ חַיּוֹת טְהוֹרוֹת, מִחֻשְׁבוֹת הָאָדָם נִקְרְאוֹת בְּשֵׁם חַיּוֹת, חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, אִם יֵשׁ לָךְ מִחֻשְׁבָּה רַק לְהַכְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לֹא רוֹצִים כְּלוּם רַק אֶת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, זֶה חַיּוֹת טְהוֹרוֹת, חַיּוֹת קְדוֹשׁוֹת, יֵשׁ לָךְ חַיּוֹת שֶׁל קְדוּשָׁה, בְּרִגְעַת שְׁנוֹכְנְסוֹת בְּאָדָם מִחֻשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַרְהוּרִים רְעִים, מִחֻשְׁבוֹת כְּפִירוֹת וְאִפְיִקוּרְסוֹת, מִחֻשְׁבוֹת שֶׁל פְּגָם אֲמוּנַת חֻכְמִים, זֶה נִקְרָא חַיּוֹת טְמֵאוֹת שְׂמִזְיִקוֹת, וְלָכֵן כְּשֶׁהֲגִיעַ יַעֲקֹב אָבִינוּ לְקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים, הִגִּיחַ סָבִיבוּ אֲבָנִים קְדוֹשׁוֹת, אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יח), הַתְּפִלוֹת נִקְרְאוֹת אֲבָנִים, הַדְּבוּרִים נִקְרְאוּ אֲבָנִים, וְלָכֵן עֲלִינוּ לְשָׁמַר עַל מַחֲנוֹ, שְׁלֵא יִכְנָסוּ בְּנוֹ שׁוֹם מִחֻשְׁבוֹת רְעוּת וְהַרְהוּרִים זָרִים, וְנִתְחַזַּק בְּאֲמוּנַת חֻכְמִים.

וְכֵאן הַמָּקוֹם לְעוֹרֵר דְּבַר נְחוּץ מְאֹד לְנָשִׁים בְּעֵנֵן הַשְּׁעָרוֹת, חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (בְּרֵכוֹת כד): שֶׁעַר בְּאִשָּׁה עָרוּה; וְלָכֵן אָסוּר לְרֵאוֹת אֶפְלוֹ שְׁעָרָה אַחַת שֶׁל אִשָּׁה, וּבִזְהָר אוֹמֵר (נְשֵׂא קַהה:), שְׁפַל הַצָּרוֹת וְכָל הַקְּלָלוֹת בָּאוֹת בְּבֵית רַק מִפְּנֵי שְׂרוּאִים אֶת שְׁעָרוֹת הָאִשָּׁה. יֵשׁ חֻכְמִים שְׂאוּסְרִים פְּאָה, וַיִּשְׁנֵם חֻכְמִים צְדִיקִים שְׂמִתִּירִים פְּאָה, הֵן חֻכְמֵי הַסְּפָרְדִים וְהֵן חֻכְמֵי הָאֲשְׁכְּנַזִּים, אֲבָל צְרִיכִים לְזַכֵּר אֵלּוֹ הַחֻכְמִים בֵּין אֲצֵל הַסְּפָרְדִים וּבֵין אֲצֵל הָאֲשְׁכְּנַזִּים שְׂאוּסְרִים פְּאָה, מִקְּפִידִים מְאֹד, שֶׁהָאִשָּׁה תִּלְךָ עִם שְׁנֵי צְעִיפִים, שְׁנִקְרָא בְּלִשׁוֹן הַגְּמָרָא רְדִיד, שֶׁתְּהִינָה בְּטוּחוֹת שְׁלֵא תִרְאֶה אֶפְלוֹ שְׁעָרָה אַחַת, וְהִנֵּה אֶת מִי נִשְׁקֵר? אֶת עֲצָמָנוּ? ! לֹא יְכוּלִים לְעַבֵּד עַל עֲצָמָנוּ, אֶת אַחֲרִים? גַּם-כֵּן אֵין יְכוּלִים לְרַמּוֹת, כִּי רוּאִים שְׁעָרוֹתֵיכֶן, וְלָכֵן אֵלּוֹ שְׂאוּמְרוֹת שְׂאוּסוּר לִילְךָ בְּפְאָה כְּפִי דַעַת הַחֻכְמִים הָאוּסְרִים, הֲלֹא הֵן הוֹלְכוֹת רַק עִם כְּסוּי אֶחָד וְחֻצִי שְׁעַר בְּחוּץ, וְאִם-כֵּן הַקְּלָלָה שֶׁל הַזְּהָר מְנַחַת עַל רֵאשָׁה. וְהַעֲנִיּוֹת בָּאָה בְּבֵית מִפְּנֵי גְלוּי שְׁעַר, אֲבָל

אוֹתָן נָשִׁים צְדָקָנִיּוֹת שֶׁהוֹלְכוֹת רַק בְּמִטְפַּחַת כְּפֵי דַעַת הַחֲכָמִים
הָאוֹסְרִים פֶּאֶה, הֵן מְסִירוֹת מִתַּחַת לְמִטְפַּחַת אֶת כָּל שַׁעֲרָן. וּמִפְּנֵי
שְׂחֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל הֵן הַסְּפָרִידִים וְהֵן הָאֲשֶׁכְּנֻזִים, כְּשֶׁרָאוּ שֶׁיִּשְׁנֹן נָשִׁים
שֶׁלֹּא תִגְלַחְנָה שַׁעַר רֹאשָׁן, וַיִּרְאוּ שֶׁעֲרוֹתֵיהֶן, עַל־כֵּן הִתִּירוּ פֶּאֶה,
מֵאַחַר שֶׁהִמְטִיפַחַת מִחֲלִיקָה וְנִתְגַּלְלוֹת הַשַּׁעֲרוֹת. וַיְדוּעַ עַל הַרְבֵּי
מְלִיּוּבָאוּיִטֵּשׁ זְצ"ל, שֶׁלֹּא הָיָה מְסִדֵּר קְדוּשִׁין, עַד שֶׁהִבְטִיחוּ לוֹ
שֶׁהַפְּלֵה תִחְבֵּשׁ פֶּאֶה. וְכֵן הֵרַב מֵאֲשֶׁשׁ אָמַר, שֶׁהַיּוֹם אֲשֶׁה צְרִיכָה
לִילֵךְ בְּפֶאֶה. וְהִנֵּה קָמוּ בְּעַלֵּי תְּשׁוּבָה, שֶׁאֶתְמוּל עָשׂוּ כָּל עֲבֵרוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם: חָלְלוּ שַׁבָּת, אָכְלוּ נִבְלוֹת וְטָרְפוֹת וְכוּ', וְהַיּוֹם שָׁבוּ
בְּתְּשׁוּבָה, וְדוֹרְשִׁים וּמִתְחִילִים לְהִטִּיף וְכוּ' נֶגֶד פֶּאֶה, וְכֵאלוֹ כָּל
הַצְּרוֹת הֵן בְּעַקְבוֹת הַפֶּאֶה שְׂנֹשִׁים חוֹבְשׁוֹת, אֲשֶׁר הִכֵּל הֶבֶל וַיִּשְׁטוּת.
יֵשׁ עַל מִי לְסַמֵּךְ, בְּאֲשֶׁר רִבְבוֹת רִבְבוֹת נָשִׁים צְדָקָנִיּוֹת הוֹלְכוֹת
בְּפֶאֶה, וּמְדַקְדְּקוֹת עַל קִלְעָה כְּבַח־מוֹרָה, וְאֵין רוֹאִים אֶצְלָן שַׁעֲרָה. יֵשׁ
סֵפֶר בְּשֵׁם "לְקַט שְׂכַחָה וּפֶאֶה", שֶׁם מֵבִיא אֶת כָּל הַמֵּאֲמָרִים שֶׁל
הָרֵאשׁוֹנִים עַד הָאַחֲרוֹן שֶׁבְּאַחֲרוֹנִים, שֶׁמְבַאֲרִים אֶת הַהִתֵּר לִילֵךְ
בְּפֶאֶה, בְּנֻדָּאֵי אִם אֲשֶׁה יְכוּלָה לְהִרְאוֹת דְּבַר זֶה — לְחַבֵּשׁ מִטְפַּחַת,
וּלְגַלַּח שַׁעֲרוֹת רֹאשָׁה — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, גַּם אִמִּי, עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם,
הִלְכָה כֵּן, וּבְנֵי בֵּיתִי הוֹלְכִים בְּפֶאֶה, אֲבָל מְגַלְחוֹת שַׁעֲרוֹתֵיהֶן וְכוּ'.
וְלִכֵּן אֵל יִשְׁטוּ בְּכֶם כָּל מִינֵי רִיקִים וּפּוֹחֲזִים, שֶׁנִּתְגַּלוּ אֲלֵיהֶם מִן
הַשָּׁמַיִם שֶׁאֲסוּר לְאֲשֶׁה לִילֵךְ בְּפֶאֶה, אֲלֹא צְרִיכִים לִידַע הַהִלְכָה:
שַׁעַר בְּאֲשֶׁה עָרְנָה וְכוּ' וְכוּ', וְאֲסוּר שִׁיתְגַּלְעָה לַחוּץ, וְלִכֵּן חָשׁוּב מְאֹד
לְסַפֵּר אֶת שַׁעֲרוֹת רֹאשָׁן וְכוּ', וּמִי שִׁיכּוּלָה לְחַבֵּשׁ אֶז מִטְפַּחַת —
אֲשֶׁרִי לָהּ, וּמִי שֶׁאֵינָה חִפְצָה לִילֵךְ בְּמִטְפַּחַת, יְכוּלָה לִילֵךְ בְּפֶאֶה,
וְכָל אֵלוֹ שֶׁמִּפְחִידִים וּמְדַבְּרִים נֶגֶד פֶּאֶה — זֶה סֵתֵם דְּמִיּוֹן אֶחָד
גְּדוֹל, וְאֵין לָזֶה שׁוֹם מְקוֹר. וְאַקְוָה שְׂאֵחַת וּלְתַמִּיד תְּכַנְּסוּ דְּבַר זֶה
בְּרֹאשְׁכֵן, וְתִדְעוּ מֵה מִתֵּר וּמֵה אֲסוּר. אֵל תַּעֲשׂוּ מֵהִטְפֵּל עֵקֶר
וּמֵהֶעֱקֵר טְפֵל, מֵה שְׁבִירוֹר הוּא, שֶׁלְּרֹאוֹת שַׁעֲרוֹת — זֶה אֲסוּר חֲמוֹר
מְאֹד.

הַחֶסֶד שְׂנֹשִׁים עוֹשׂוֹת זו עִם זו — אֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל,
"עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה" (תהלים פט, ג), כָּל הָעוֹלָם נִבְנָה עַל חֶסֶד. הַגִּיעַ

הַזְמַן שֶׁנִּתְחַלל לַעֲזֹר זֶה לָזֶה, וְנִפְסִיק עִם כָּל הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁל הַקְּנָאָה וְהַשְּׁנָאָה שֶׁאֶחָד מִקְּנָא בְּשָׁנֵי וְשׁוֹנְאוֹ. אֲשֶׁר זֶה מְבִיא אַרְיֶכֶת הַגְּלוּת, הַגִּיעַ הַזְמַן שֶׁנִּתְחַלל לְאֵהָב זֶה אֶת זֶה וְלַעֲזֹר זֶה לָזֶה, כָּל כַּח הַטְּמָאָה שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ, זֶה הַפֶּרֶד וּמְשַׁל, לְהַפְרִיד בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עֲלִינוּ לַעֲזֹר זֶה לָזֶה, וְעַלִּיכֶן לְהַכְנִיס בְּעֶצְמְכֶן שְׂמִיחָה עֲצוּמָה, שְׂזִכִּיתֶם לִידַע מִרְבְּנוּ ז"ל, וְרַבְּכֶן זְכִיתֶן לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, רְצִיתִי שֶׁתַּעֲשׂוּ לֵיל שְׂמִיחָה וְתִשְׁרְרוּ וְתִרְקְדוּ וְכוּ', וַיְהִי כִּלּוֹ קֹדֶשׁ לְשִׂמְחָה יַחַד, וְלְהִתְאַחַד יַחַד, יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה, שְׂזִכִּינוּ לְהַבְרָא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלְהִיּוֹת יְהוּדִים מְאֻמִּינִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל רִגַע שֶׁחֹשְׁבִים מִנְקֻדַּת יְהוּדוּתוֹ, וּמְרַגְּשִׁים: "הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ" וְכוּ', הֵרִי מְקִימִים מְצֻנָה עֲשֵׂה שֶׁל דְּבִקּוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְכַמָּה וְכַמָּה מְצוּוֹת עֲשֵׂה מְקִימִים בְּזֶה!

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, שֶׁלֹּא תִהְיֶה לְכֶן שְׂיִכוֹת עִם אֵף אֶחָד שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׂיִכוֹת עִם הַטְּמָאָה וְהַשְּׁנָאָה, עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ, שֶׁרַק זֹרַע שְׁנָאָה, אֵינְנִי רוֹצֵה בְּקִהְלָתְנוּ שְׂיִמְצֵא אֶחָד אוֹ אַחַת שֶׁתִּהְיֶה לָהֶם שְׂיִכוֹת עִם מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ קֶשֶׁר עִם הַטְּמָאָה. הַפְּרוּדִים וְהַשְּׁנָאָה זֶה גוֹרֵם לְהִתְפַּתְחוּת הַטְּמָאָה, וְזֶה מְבִיא לְכָל הַצְּרוּת וְלְאַרְיֶכֶת הַגְּלוּת.

בְּעוֹד כְּשָׁבוּעַ, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, אֲנִי פּוֹתַח מְעוֹן חֲדָשׁ, וּפֶה אֵינְנוּ קְשׁוּרִים לְאֵף אֶחָד, וִיכוּלִים לְהַכְנִיס אֶת כָּל הַיְלָדִים, וַיְהִי מְקוֹם לְכֻלָּם, וְכֵן תִּהְיֶה עֲבוּדָה, וּמִי שְׁרוּצָה לַעֲבֹד, שֶׁתִּפְנֶה ל... שְׁמוּסְרַת נִפְשָׁה עַל הַמְּעוֹן הַקָּיָם. אֲבָל הַמְּעוֹן הַזֶּה יַחֲוֶה יְהִיָּה, שֶׁלֹּא נִהְיֶה תְלוּיִים בְּאֵף אֶחָד, וְכָל אִשָּׁה תּוֹכֵל לְהַכְנִיס אֶת יְלָדָהּ, בְּשִׂמְחָה-עֲשׂוּר שְׁקָלִים לְיוֹם, חֲמֵשׁ שָׁעוֹת בְּיוֹם, וְזֶה יִקַּל עֲלֵיכֶן שֶׁתּוֹכֵלְנָה לְצִאת קֶצֶת מִהַבֵּית.

הַקְּמַתִּי כּוֹלֵל לְנָשִׁים שְׁאוּמְרוֹת בְּכָל יוֹם סִפּוֹר תְּהִלִּים, אֲשֶׁר מְחַלֵּק לְחַמְשָׁה סִפְרִים, הַכּוֹלֵל שְׁלָנוּ חַמְשָׁה יָמִים — רֵאשׁוֹן עַד חַמִּישִׁי, כָּל יוֹם גּוֹמְרוֹת הַנָּשִׁים סִפּוֹר הַתְּהִלִּים, וּמְבַקְּשׁוֹת אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן לּוֹמְדִים הַלְכוֹת פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ — טְהַרַת

הַמְשַׁפְּחָה וְטָהֳרַת הַבַּיִת, הַכֹּל כְּדֵי לְהַקְלֵ עָלֶיכֶן. יֵשׁ וַיֵּשׁ לָנוּ כָּבֹד
 יוֹתֵר מִשְׁלֵשִׁים וָשֵׁשׁ, וּמִקְבָּלוֹת כָּל חֹדֶשׁ מִלְּגָה. וְכֵן כָּל מִי שְׂרוּצָה
 לְהַפְגֵּס בַּכּוֹלָל, צְרִיכָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמָה לְשָׁמֵר עַל קִדְשַׁת הַדְּבִיר,
 וְלֹא תִדְבֵר דְּבָרֵי שְׁטוּת וְהַבֵּל. בְּנִינוּ קֹהֵלָה בְּדָם וּבַיָּזוּעַ, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה
 לָכֵן טוֹב בַּחַיִּים, וְנוֹכַח לְחַנּוּךְ אֶת יְלָדֵינוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, וּנְחַתֵּן
 אוֹתָם בְּגִיל צָעִיר, שְׂיִהְיֶוּ שְׂמוּרִים מִהַחֲטָא. וַיֵּשׁ וַיֵּשׁ עַל מַה לְהוֹדוֹת
 וְכוּ' וְכוּ', יֵשׁ הוֹרִים אֲדִישִׁים שְׂאִינָם יוֹדְעִים לְהַפִּיר טוֹבָה. הַקְדוּשָׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לְמִי שְׁעוֹזֵר לְעֲצָמוֹ, וּמִי שְׂאִינוֹ רוּצָה לְעוֹזֵר לְעֲצָמוֹ
 — הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזְבוֹ, וְכִמוֹ שִׁפְתוֹב (דְּנִיאל כב, כ): קִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא יְהִיב חַפְיָמָא לְחַפְיָמִין. הֵינּוּ אָדָם צְרִיף לְעֶרְףֵ לְעֲצָמוֹ
 חֲשָׁבוֹן: זֶה בַּעֲלִי, אֵלּוֹ יְלָדִי, עָלִי לְדָאג לְבֵיתִי, אִם לֹא אֲדָאג, מִי
 יְדָאג בַּעֲבוּרָם?! וְלָכֵן מַה אָנִי לֹא עוֹשֶׂה בַּעֲבוּרְכֶם וְכוּ' וְכוּ', הִנֵּה
 בְּנִיתִי לָכֵן פְּעוּטוֹן, שְׂתוֹכְלָנָה בַּבְּקָר לְצִאֵת לְסִדּוּרִים, אוֹ לִילָף לַכּוֹלָל
 אוֹ לְהַפְצָה וְכוּ'.

וְכֵן אָנִי מַבְטִיחַ, מִי שְׂיִהְיֶה לוֹ קָמִיעַ, לֹא יִקְרָה לוֹ שׁוּם דְּבָר,
 גַּם בְּכִיסֵי יִשְׁנוֹ קָמִיעַ תָּמִיד, אִם אָדָם הֵיכֵן שְׂיִלָּף נוֹשֵׂא אֶת הַקָּמִיעַ
 — לֹא יֵאָרַע לוֹ מְאוּמָה, מִי שְׂרוּצָה שְׂיֵאָמִין, וּמִי שְׂאִינוֹ רוּצָה שְׂלֹא
 יֵאָמִין. הַמְאָמִין — יֵאָמִין וְהַחֲדָל — יִחְדָּל.

אֵל תִּתְּנוּ שְׂרוּחוֹת זְרוֹת יִנְשְׁבוּ בְּקֹהֵלָה שְׁלָנוּ, אָנִי אָבוּא בְּבִקּוּרֵי
 פֶּתַע מִפְעַם לְפַעַם, וְאָבוּא בְּקִרּוּב בְּעֶזְרַת הַשָּׁם, לְגוּר כָּאן. אָנִי רוּצָה
 לְחִזַּק קֹהֲלִיתִי יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, שְׁנוֹכַח לְהַתְּפָאֵר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ — הִנֵּה
 קֹהֵלָה קְדוּשָׁה שֶׁל חֶסֶד, שֶׁל חֲנוּף טְהוֹר, שֶׁל אֲהַבָּה, שְׂאִין יוֹדְעִים
 טַעַם חֲטָא, אֵלּוֹ שְׂרוּצוֹת לְעוֹזֵר לִי — תָּבֵא עָלֵיהֶן בְּרָכָה, וְאֵלּוֹ
 שְׂאִינָן חֲפָצוֹת — תִּצְאָנָה מִכָּאן מַה שְׂיּוֹתֵר מֵהֵר, מִי שְׂמִדְבֵר עַל
 הַצְדִּיק, אִין צְרִיכִים אוֹתוֹ פֶּה, שְׂיִלָּף לְהֵיכֵן שְׂבָא. אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׂלֹא
 תִּהְיֶה לָכֵן שׁוּם שְׂכִיחוֹת עִם אֵלּוֹ שְׂמִתְקָרְבִים לְרַשָּׁע. בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ
 אָנוּ רוּצִים לְרִאוֹת רַק אֲמוּנַת חַכְמִים, רַק שְׂמִתָּה, רַק חֶסֶד, רַק חֲנוּף
 טוֹב, וְאִם תִּצְיָתוֹ אוֹתִי לֹא תִפְסִידוּ — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם
 הַבָּא.

וְעַל כָּלֵם — אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, רְאוּ לְהִתְפַּלֵּל עָלַי, אֲנִי צָרִיף הַרְבֵּה
 יְשׁוּעוֹת, בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֶר נִבְצַר מִמֶּנִּי לְמַסַּר שְׁעוֹר, כִּי אֲרַע לִי אֶסוּן
 נוֹרָא מְאֹד. אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן תִּתְפַּלְלוּ בְּשִׁבְלִי, וְאֶהְיֶה לְכֶן אֶסִּיר תּוֹדָה,
 כִּי כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה חֲשׂוּבָה בַּשָּׁמַיִם, וְתִתְפַּלְלֶנָּה בְּשִׁבְלִי, וּמִמִּלָּא
 יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבַעֲלֵיכֶן וּלְיַלְדֵיכֶן, וְנִזְכָּה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶן בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְעַט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְמִצָּא לְעֲצֻמָּה מְקוֹם שֶׁל הַתְּבוּדָדוֹת, שְׁשָׁם אֶתָּה לֹא
 תִּפְחַד, וְתִדְבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חֲשׂוֹב
 כְּמוֹ תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
 הַיָּמִים, וְהוּא יִשְׁבֵּר אֶת הַרַע שְׁלוֹ.

רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל
 מִלְּהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתַּפ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

אודות השאלה ששאלת וכו', זה מאד קשה לענות לך, אבל אם היא משקרת בענין טהרה, זה כבר דבר מאד מאד מסכן וכו', ולכן אתם צריכים לבדק עוד פעם, כי זה ענין של דיני נפשות וכו'.

חזק ואמץ, ואז תראה נסים וגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ועקר ההתחזקות הוא באמונה, לידע להודיע ולהודיע, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, והכל לכל אלקות גמור הוא, אשרי מי שמכניס ידיעות אלו בתוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תתפא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ה' כסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

באתי לברך אותך לקראת יום ההלדת שלך, שנעשית ל"ב שנים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך לב רחב לקבל בו את אמתת מציאותו יתברך, ותתחזק על כל מה שעובר עליך.

העקר תהיה תמיד שמח, שאתה זוכה להגיה ספרים כאלו שנכתבו בפשטות עצומה, אבל עמק עמק הוא, כי מלבשים השגות אלקות בצורה כזו, שילדים קטנים ונשים וכו', ואפלו אלו שנפלו בעמקי עמקים בשאול תחתית ומתחתיו, יזכו להתקרב אליו יתברך ויחזרו אליו יתברך, וגם הם יתחילו לחשב ממנו יתברך, וזו זכותך שאתה מגיה ספרים נפלאים כאלו, נא ונא ראה להכניס מראי מקומות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַג תַּתְּפַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּדַעִי, שֶׁהַפֶּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא מְבִינִים וְלֹא נוֹכַל לְהִבִּין, אֲבָל זֹאת אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁהַפֶּל לְטוֹבָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ, עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְרֵאוּי לָנוּ לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם יֵשׁ לְהֶאֱדָם יְלָדִים בְּרִיאִים, הוּא הַכִּי מֵאֲשֶׁר. וְלִכֵּן אֵל תְּדַאֲגִי, וְאֵל תַּצְטַעְרִי, וְכָל מֵה שֶׁעָבַר הַפֶּל לְטוֹבָה.

רַק תְּרַגְּלִי אֶת עֲצָמֶךָ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאִמְר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שֶׁזֶּה שֶׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנּוֹתֵן בְּכָל יוֹם תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּפַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, עִם הַחֲדוּשִׁים וְהַגִּימָטְרִיאוֹת שֶׁלָּךְ.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (אָבוֹת פָּרָק ג'): תְּקוּפוֹת וְגִימָטְרִיאוֹת פְּרָפְרָאוֹת לְחֻכְמָה; וּפְרָשׁ הַרַע"ב, פְּרָפְרָאוֹת לְחֻכְמָה: כָּמוֹ הַפְּרָפְרָאוֹת שְׂרָגִילִים לְאֶחָל בְּסוּף הַסְּעֵדָה לְקַנְחַת דְּרָךְ תַּעֲנוּג, כָּף הַחֻכְמוֹת הַלְלוּ מַכְבְּדוֹת אֶת בַּעֲלֵיהֶן בַּעֲיֵנֵי הַבְּרִיּוֹת. וְלִכֵּן אֲנִי לֹא

עוֹסֵק עֲכָשׁוּ בְּזֶה, וְאִנִּי מוֹדֵעַ בְּעֵינַי גִּימְטְרִיאוֹת. וְלֵךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן חוֹשׁ מִיַּחַד בְּזֶה, וְלִכְּנַת תַּמְשִׁיךְ לְחַדֵּשׁ בְּזֶה וְתִרְאֶה נִפְלְאוֹת, כִּי כְּשֶׁמְכַנְיָסִים אֶת עֲצָמוֹ בְּאִיזָה עֵינָן, אִזּוֹ מְצַלִּיחִים מְאֹד מְאֹד, וְאִנִּי רוֹאֶה שֶׁהַחֲדוּשִׁים שֶׁלֵּךְ מְאֹד מְאֹד יָפִים וְקוֹלְעִים אֶל הַשְּׁעָרָה, וְלִכְּנַת תַּמְשִׁיךְ בְּזֶה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכֶךָ תָּמִיד.

הַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְכִשְׁתַּחֲשֵׁב מִזֶּה תִּזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת.

הַמֵּאחַל לֵךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תתפד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

נְסִיתִי הַיּוֹם לְהַתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ כַּמָּה פְּעָמִים, וְלֹא יִכְלַתִּי לְתַפֵּס אוֹתָךְ.

אוֹלֵי יֵשׁ לֵךְ חֲמִשָּׁת אֲלָפִים אַרְבַּע-מֵאוֹת וְשָׁשִׁים שְׁקָלִים לְמִסֵּר ל... מֵהַכֶּסֶף הַקָּטָן שֶׁנִּכְנַס בְּצַדִּיקָה, כִּי זֶה הַתְּשֻׁלוֹם הָאֲחֵרוֹן עֲבוּר הַמִּזְגָן. וְרָצִיתִי כְּבָר לְהַפְטֵר מִכָּל הַצְּרוֹת וְהַחֻבוֹת שְׁלִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לֵךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תתפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

בְּנֹדָאֵי אָנִי רוֹצֵה שְׁאַתָּה תְּשַׁפֵּץ לִי אֶת הַדִּירָה, וּבְכֻלָּל בְּ"הִיכַל-
הַקִּדְוֶה", אֵיפֹה שְׁצָרִיכִים לְשַׁפֵּץ, רְצִיטֵי שְׁאַתָּה דִּיקָא תְּשַׁפֵּץ, וְשִׁלָּא
תַּהֲיֶה לָךְ שׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי אָנִי מְאֹד
מְאֹד אוֹהֵב אוֹתָךְ.

אָנִי מְתַפְּלֵל עַל רְפוּאַת הָאָמָא, שֶׁהֵכֵל יַעֲבֹר בְּקָלוֹת, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֻלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי שְׁאַתָּם שְׂמֵחִים עִם
בְּנִיכֶם, וּבְאֵמַת הוּא מְצַלַּח מְאֹד מְאֹד, וְרְצִיטֵי לְחַתֵּן אוֹתוֹ מֵה שְׁיֹתֵר
מֵהָר, כִּי חָבֵל שְׁיִסְתַּבֵּב כָּכָה, וְזֶה יִהְיֶה קְדוּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם, כִּי
תִּכְף-וּמִיד כְּשִׁחוֹזֵר מִפֶּה שְׁיִתְחַתֵּן, רַק אַתָּם אֵל תִּתְנַגְּדוּ.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵכֵל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי
טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֻלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּךְ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׁאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְתִתְבַּוְּד בְּכֹל יוֹם

אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים וּנְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רק תַּעֲבֹד עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִשְׂמֵחָה, וְאִם תִּהְיֶה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, אִז תִּהְיֶה לָּךְ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְיִתְרַחֵב לָּךְ מַחֲךָ וְדַעְתָּךְ תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתָךְ, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּלְמַד הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֻלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

שְׂמַעְתִּי שֶׁהֲרֻשַׁע רוֹצֵה לְהוֹרִיד מִמָּךְ חֲתִיכָה גְדוֹלָה מִהַחֲצַר שְׁלֶךְ, תִּקַּח תִּכְף-וּמִיָּד עוֹרֶךְ-דֵּין כִּי זֶה לֹא יִתְכַּן שְׂמִיךְ יִקַּח אֶת הָרֹב, הוּא מְכָרָח לְחֵלֶק בֵּין הָאֲרָבַע פְּנוֹת, הֵן מִנְפֹתֵלִי, וְהֵן מִהַצֵּן, וְהֵן מִהַבֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְאִז שְׂיָבֹא גַם אֵלֶיךָ, אֲבָל שְׂיִקַּח מִמָּךְ הָרֹב, לְזֶה אֵל תִּסְפִּים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן, וְתִקַּח רַק עוֹרֶךְ-דֵּין וְתִלְחַם עַל זֶה, וְעַל-כָּל-פְּנִים אִם יִהְיֶה שָׁם כְּפָר, אִז תּוֹכֵל לְפַתַּח מְסַעְדָּה בְּשָׂרִית, שְׁזֶה הוֹלֵךְ הַרְבֵּה יוֹתֵר, וְתִקַּח רַק בְּשָׂר שֶׁל הַשׁוֹחֵט שְׁלָנוּ, שֶׁהוּא יֵרָא שְׂמִים גְּדוֹל מְאֹד, וְכֵן תִּשִּׂים שְׁלֹט וְכוּ', כִּי אִם הֲרֻשַׁע הַזֶּה מְסַגֵּל לְגַנֵּב מִמָּךְ חֲתִיכָה גְדוֹלָה מִהַמְדַּרְכָּה, אִז תִּרְאֶה לוֹ שֶׁאֲתָה לֹא הַמְּנַצֵּל שְׁלוֹ, וְתִהְיֶה חֲזַק בְּזֶה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, וְי' כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נְצַח.

בְּאִתִּי לְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית, עַל שְׁהַכְּנִסְתֶּם אֶת בְּנִכְּסֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר בְּבִרְתּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ, וְתִתְחַלְלוּ לְהַתְנַהֵג בְּיָאוֹת לְזוּג חֲרָדִים בְּצַנִּיעוֹת גְּדוּלָּה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, וְי' כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נְצַח.

בְּאִתִּי לְאַחַל לְכֶם בְּרִכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל שְׁהַכְּנִסְתֶּם אֶת נְכַדְכֶם בְּבִרְיִת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ, וּמְכַל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם, וַיְהִיו רַק שְׂמֵחוֹת בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלִכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, וְי' כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נְצַח.

בְּאִתִּי לְאַחַל לְכֶם בְּרִכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדָּת

הַנֶּכֶד, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּירוּ רַב גִּמְת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ, וּתְבַשְּׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תִּתְצַב.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ו' כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הִיָּה כְּדָאֵי שְׁתִּלְמַד בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן (חֶלֶק ב', סִימָן קיז), וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגְזֵעַ לְנַפְשְׁךָ, כִּי לִפְעָמִים אָדָם נִכְנָס בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה, אֲזַי יֵשׁ לוֹ יְרִידָה, אָבֵל זֶה לֹא מִפְּנֵי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְנַקֵּם בּוֹ, אֲדַרְבָּה הוּא רוֹצֵה לְהַעֲלוֹת אוֹתוֹ אֵל מַעְלָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה, וְלִכְּן אֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תִּתְצַג.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ו' כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, יַעַן שְׂאֵת כָּל-כָּף עוֹסֶקֶת בַּמְצוּהָ לְשִׁמּוֹר מְלֻדְבָר לְשׁוֹן-הָרַע בֵּין נָשִׁים וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה מְצוּהָ מְאֹד גְּדוֹלָה, אָבֵל אֲנִי מִכְרַח לְעוֹרֵר אוֹתְךָ, שֵׁיִשׁ מְצוּהָ גַם-כֵּן גְּדוֹלָה, לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים שֶׁיִּקְבְּלוּ חֲנוּפָה טוֹב, וְשִׁילְמָדוֹ טוֹב, וְשִׁלָּא יִסְתַּוְּכְבוּ עִם כָּלוּם. יֵשׁ לָנוּ עֲגָמַת נֶפֶשׁ מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה עִם הַבֵּן שְׁלָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁעוּשָׁה בְּעִיּוֹת גְּדוֹלוֹת בִּישִׁיבָה, עַד שֶׁהַמְשָׁגִיחַ אָמַר, שֶׁהִיָּה צָרִיף

לְשַׁלַּח אוֹתוֹ בַּחוּץ, וּמֵאָז הוּא מְסֻתָּבֵב בַּחוּץ, וְאֲנִי כָּבֵד לֹא מְדַבֵּר
מֵהֵבֵן ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא כָּל הַיּוֹם מְסֻתָּבֵב וְקוֹטֵף עֲשָׂכִים מְרֵב
שְׁעָמוּם, וְלִכְּן אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר שֶׁהַלְּדִים יִלְכוּ לְלַמֵּד, וְזֶה
עוֹלָה עַל הַכֹּל, רַק רְצִיתִי לְהִבְיֵא אֶת זֶה לְתִשׁוּמַת לְבָבְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּצַד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר וַיֵּצֵא, ו' כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

יֵשׁ לִי עֲגָמַת גִּפְשׁ גְּדוֹלָה מְאֹד מֵהֵבֵן שְׁלָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא
עוֹבֵד עֲלֶיךָ, כְּאֵלוֹ הוּא יוֹשֵׁב בְּכּוֹלֵל, וְהוּא לוֹמֵד בְּהִתְמַדָּה, אָבֵל הוּא
מִתְנַהֵג אֶתְךָ בְּדִיוֹק כְּמוֹ עֶשׂוֹ: אָבָא, אֵיךְ מְעַשְׂרִים אֶת הַתְּבֵן? וְאֵיךְ
מְעַשְׂרִים אֶת הַמֶּלֶח? ! וְכוּ', כְּשֶׁאַתָּה לֹא רוֹאֶה, הוּא עוֹשֶׂה מִהַפְּכוֹת
שָׁם, וּמְסֻתָּבֵב כָּל הַיּוֹם עַל הַרְחֻבוֹת. וְלִכְּן אֵל תַּחֲיָה בְּאֲשֻׁלִּיּוֹת,
וְתַקַּח אוֹתוֹ בְּיַדִּים, הֵן אַמֶּת שְׂאֵתָה אוֹמֵר שֵׁישׁ לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ,
אוֹי לְנַחַת כְּזֶה...

וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֶה לְהַעֲמִיד אוֹתוֹ עַל
הַמְּקוֹם בְּכֹל הַחֲמֵרָה, שֶׁיְכּוֹפֶף אֶת הָרֵאשׁ, וַיְבַקֵּשׁ מֵהַמְּשַׁגֵּיחַ סְלִיחָה,
אֲזִי הוּא יִקְבֵּל אוֹתוֹ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-כְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת
רְצוֹנִי, שְׁנֵה רַק בְּשִׁבִיל טוֹבְתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּצֵה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר וַיֵּצֵא, ו' כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָנִי לֹא מֵבִין מַה שְּׂאֵת כּוֹתֶבֶת, שְׂאֵת רוּצָה לְמַכֵּר אֶת כָּל הַבַּיִת
שֶׁלְךָ, וְאֵת כָּל הָעֲשִׁירוֹת שֵׁישׁ לְכֶם וְכוּ' וְכוּ', כְּדֵי לְתַת לִי שְׂאֲנִי
אֶקַּח אֶת הַבֶּן שֶׁלְךָ פֹּה... אֵת לֹא מֵבִינָה שְׂזָה לֹא תְלוּי בְּכֶסֶף?!
פְּשוּט אֵין לִי כַחוֹת, כִּי כָּבֵר זְקֻנָתִי, וְאָנִי מַחֲכָה עַל הָרַגַע שְׂאֲנִי אוּכַל
לְשַׁלַּח כַּמָּה בַּחוּרִים שֵׁישׁ לִי פֹה הַבַּיִתָּה, אָנִי לֹא יְכוּל לְטַפֵּל בְּכָל
יְלָד, אֵין לִי כָּבֵר כַּחוֹת לְזֶה, אָנִי רוּאָה שְׁהַהוּרִים אֲדִישִׁים, מַה אָנִי
יְכוּל לַעֲשׂוֹת שְׂשִׁשְׁלַחוּ אֶת הַיְלָדִים לְלַמֵּד בְּבֵנֵי בְּרַק, וְלִכְּנֵן אָנִי לֹא
מֵבִין מַה אֵת רוּצָה לְשַׁחַד אוֹתִי עִם כֶּסֶף?!

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַצְלִיחִי לְהַסְבִּיר לוֹ פַּעַם אַחַר
פַּעַם, וְהַיּוֹם צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים עִם יְלָדִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתצו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדֵּר וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּרֻדָּאֵי אָנִי מְסַפֵּים שְׂיִזְזוּ אֶת הַחֲשָׁמַל, וְכָל מַה שְּׂצְרִיכִים
לַעֲשׂוֹת לְמַעַלָּה בְּבֵית-הַפְּנִסֶת שֶׁל הַתִּימָנִים — אָנִי מוֹכֵן לְזֶה, וְדַעַת
לְנִבּוֹן, אִם אַתָּה יְכוּל לְדַחוֹת אֶת שְׂכַר הַקְּבָלָנִים לְיוֹתֵר מְאַחֵר, מַה
טוֹב וְמַה נְעִים, כִּי אָנִי עַכְשָׁו מְאֹד מְאֹד דְּחוּק בְּשִׁבִיל לְגַמֵּר אֶת
הַמְּקוּאוֹת.

גַּם רְאֵה לְהַלְחִיץ אֶת ... מְאֹד, שְׂעוּד יִתְחִיל הַשְּׂבוּעָה, מְפָנִי כַּמָּה
טְעָמִים, שְׂתַבִּין בְּסוּף הַשְּׂבוּעָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ז' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, הַגֵּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַזֶּה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים עוֹד לַיְלָה לְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ו"ל, שְׂזוֹ יִשׁוּעָה גְדוֹלָה, כָּל זְמַן שְׁאַנְחֵנוּ בְּגוֹף גְּשָׁמִי, אֵין אַנְחֵנוּ יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָנוּ, שְׁאַנּוּ מַדְבָּרִים מִרְבֵּנוּ ו"ל.

רְבֵנוּ ו"ל הִיָּה תָּמִיד בְּלֵב נִשְׁבֵּר. וּפְעַם הַסְּבִיר אֶת הַטַּעַם לְמָה הוּא בְּלֵב נִשְׁבֵּר? יַעַן כִּי הוּא בָּא מִדּוֹד הַמְּלָךְ, וְדוֹד הַמְּלָךְ הִיָּה תָּמִיד בְּלֵב נִשְׁבֵּר, לְכֵן גַּם הוּא בְּלֵב נִשְׁבֵּר. וְלָמָּה הִיָּה דוֹד הַמְּלָךְ בְּלֵב נִשְׁבֵּר? כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְאֹד פָּחַד מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וְהֵר חֶלֶק א' צא:): רְאוּי הִיָּה דוֹד לְהִיּוֹת נֶפֶל, וְאֶלְמָלָא שְׁאֵדָם הָרֵאשׁוֹן רָאָה מֵרֵאשׁ מַה שֶׁיְהִיָּה בְּסוּף, וְנָתַן לוֹ שְׁבַעִים שָׁנָה, לְמַדִּים מִכָּאן, שְׁעוֹד בְּבִטָּן אִמּוֹ רָצָה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְהַרְגוֹ. וּכְשֶׁנּוֹלָד חֲשָׁדוֹ בּוֹ, שְׁאִינְנוּ בֶן יִשִׁי, אֶלָּא בֶן שְׁפָחָה, וְאֶחָיו גֵּרְשׁוּהוּ, וְאֵילוּ בְּזִיוּנוֹת הֵם שְׁאַחִים מְגֵרְשִׁים אַח, בְּאַמְרָם שְׁאִינְנוּ כָּשֵׁר. בְּכֵן מַה עָשָׂה? בָּרַח לְמַדְבָּר, וַיֵּשֶׁב שָׁם, וְשָׂר שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לְהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, יָדַע שְׁאִין לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם אֶף אַחַד, רַק הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְהוּא הִיָּה רוֹעֵה צֹאן, וּמִפְעַם לְפַעַם הִצְרִיךְ לֶאֱכֹל, אָזִי נִכְנַס לְעִיר, וְכֵךְ הִיָּה לוֹ לְהִשְׁבִּיעַ נִפְשׁוֹ. פְּעַם אַחַת נִכְנַס לְעִיר, וְרָאָה שְׁכָל עַם יִשְׂרָאֵל רוֹעֲדִים וְזוֹחֲלִים וְכוּ', וְשָׁאֵל: מַה קָּרָה? אָזִי אָמְרוּ לוֹ: יֵשׁ כָּאן אַחַד בְּשֵׁם 'גְּלִית', שְׁרוּצָה לְהַרְגַּת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וּבָא עָרַב וּבִקֵּר וּמִפְחִיד אֶת כָּלֵם, וּכְמֵאמְרָם ו"ל, שְׁבָא עָרַב וּבִקֵּר לְבַטְלָם מִקְרִיאַת שְׁמַע, שְׁזֵה הָאִמּוֹנָה וְכוּ'. וּלְפַתַּע רְאוּהוּ אֶחָיו וּגְרִשׁוּהוּ וְכוּ', וְאָמַר לָהֶם: הֲלֹא מְדַבֵּר פֶּה מִסְפַּנֵּת נִפְשׁוֹת וְכוּ', וְצַעֲקוּ עָלָיו, אֲבָל לֹא הִתְפַּעַל מֵהֶם, אֶלָּא שְׁמַע שְׁשֹׂאוֹל הַמְּלָךְ הַבְּטִיחַ, שְׁמִי שְׁיִהְיֶה אֶת הַפְּלִישְׁתִּי, יִתֵּן לוֹ אֶת בֵּיתוֹ וְכוּ', וּבָא לְפָנָי שְׂאוֹל וְאָמַר

לו, שְׁחַפֵּץ לִילָךְ וְכוּ', וְאָמַר לוֹ שְׂאוּל: הֲלֹא אַתָּה צָעִיר, וְאָמַר דָּוִד:
אֲנִי מִסְּגֹל. וְהִלְבִּישׁוּ שָׂרִיוֹן, וְלֹא רָצָה בְּזֶה דָּוִד הַמֶּלֶךְ וְכוּ', וְאָמַר: אֲנִי
הוֹלֵךְ כִּי. וְנִטַּל מִקָּל וּמִקְלָע וְחִמְשׁ אֲבָנִים, וְשֵׁם בְּתַרְמִילוֹ וְהִלָּךְ. כְּתוּב
בַּזְהָר (חֶלֶק ג' רמז), שֶׁהַחֲמֵשׁ אֲבָנִים הָיוּ כְּנֶגֶד (דְּבָרִים ו, ד): "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל
הַיְיָ"ה אֱלֹהֵינוּ הַיְיָ"ה אֶחָד". וְבָא נֶגֶד הַפְּלִשְׁתִּי, שֶׁהָיָה גְדוֹל וּמִגְשָׁם
בְּמָאֵד מְאֹד וְכוּ', וְדוֹד הַמֶּלֶךְ בַּחוּר קָטָן בָּא לְעַמְתּוֹ, וְשָׂאֵלוֹ גְלִית: מָה
אַתָּה חוֹשֵׁב שְׂאֲנִי כָּלֵב, שְׂאֵתָה בָּא אֵלַי בְּמִקָּל? וְאָמַר לוֹ דָּוִד: כֵּן, כֵּן
וְכוּ', וְהוֹצִיא דָּוִד אֶת הַמִּקְלָע וּפָגַע בְּרֹאשׁוֹ וְהַפִּילוֹ, וְהוֹצִיא אֶת חַרְבּוֹ
שֶׁל גְּלִית וְהִרְגוּ בְּזֶה וְכוּ'. מָה הָיָה כַּח דָּוִד הַמֶּלֶךְ? אֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ד'): הָיָה לוֹ רְצוֹן חֲזָק מְאֹד, לֹא פָתַח מְשׁוּם
בְּרִיָּה רַק מֵהַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ, הָיָה לוֹ רְצוֹן שְׁנֹכָלֵל בְּרְצוֹן שְׁבָרְצוֹנוֹת,
לֹא-כֵן גְּלִית הָיָה כּוֹפֵר, שֶׁרָצָה לְהוֹרוֹת שֶׁהַכֵּל טַבֵּעַ, מִקְרָה וּמִזֵּל, וְלִכְּן
הִפְחִיד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל. בְּרָגַע שְׂאִין אֲמוּנָה פּוֹחֲדִים, אָבֵל אִם אָדָם יֵשׁ
לוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִין לוֹ מָה לְפַחֵד מְשׁוּם בְּרִיָּה, כִּי
מִתִּים רַק פַּעַם אַחַת. וְלִכְּן אֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת פָּתַח): סִגְלָה
לְבַטֵּל הַפָּחַד — לְזַכֵּר אַבְרָהָם אָבִינוּ. מָה הַקָּשֶׁר? אֵלֹא שְׂאֲבָרְהֶם הָיָה
רֹאשׁ לַמַּאֲמִינִים, וְהַכְּנִיס אֲמוּנָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֵין
סִפְרֵי הָאֲזִינוּ שִׁיג): עַד אַבְרָהָם אָבִינוּ יָדְעוּ שֵׁישׁ אֱלֹקִים בְּשָׂמִים, אָבִינוּ
אַבְרָהָם הוֹרִידוֹ יִתְבַּרַךְ לְאָרֶץ, וְנִקְרָא אֱלֹהֵי הָאָרֶץ, הוּא גְלָה וּפְרָסָם
אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָלֵם, וּכְשֵׁישׁ לְאָדָם אֲמוּנָה אֵינָנו חוֹשֵׁשׁ
מֵאִישׁ. דָּוִד הַמֶּלֶךְ לָקַח אֶבֶן אַחַת מֵהַחֲמֵשׁ אֲבָנִים וּפָגַעוּ בַּמִּצַּח, הַכְּנִיעַ
אֶת מִצַּח הַנְּחָשׁ וְהִרְגּוֹ. וַיֵּשׁ לוֹמַר, שֶׁהָאֶבֶן הַזֶּה שֶׁהוּא לָקַח הִיָּתֵה כְּנֶגֶד:
"שָׁמַע יִשְׂרָאֵל". כִּי אִם יֵשׁ אַחַדוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אִזּוֹ יְכוּלִים
לְשַׁמֵּעַ אוֹתוֹ. בְּרָגַע שְׂאִין אַחַדוֹת, אִין מִי שֵׁישְׁמַע אוֹתוֹ. דָּוִד הַמֶּלֶךְ
הִתְלַקְטוּ אֵלָיו אֲנָשִׁים מְרִי נֶפֶשׁ, בְּעֲלֵי חוֹבוֹת וְצָרוֹת, אֵלָיו הָיוּ אֲנָשִׁי
דָּוִד הַמֶּלֶךְ, הוּא חֲזָקָם, עוֹדְדָם, הֵם הִלְכוּ עִמּוֹ, כָּל אֵלָיו הַמְרִי נֶפֶשׁ,
אָבֵל הֵם הָיוּ בְּאַחַדוֹת עִמּוֹ בְּאֵשׁ וּבַמִּים, זֶה הִיָּתֵה הַצְּלַחַת דָּוִד הַמֶּלֶךְ,
הָאֲנָשִׁים שְׁלוֹ הָיוּ אִתּוֹ בְּדַעַה אַחַת, יַעֲבֹר עָלַי מָה, מָה שֶׁדָּוִד אֹמֵר
— לְטוֹב וְלַהֲפֹךְ — זֶהוּ זֶה! זֶה הִיָּה סוּד הַצְּלַחַתוֹ. הֵן אֲמַת שְׂאֲנָשִׁי
הָיוּ כָּל מִינֵי סוֹבְלֵי יִסּוּרִים וְנִדְפְּאֵי יוֹם, וּבְעֲלֵי צָרוֹת וְכוּ', אָבֵל לְגַבֵּי
דָּוִד — הָיוּ דְבוּקִים בּוֹ וְצִיָּתוֹ לוֹ. וְלִכְּן הָאֶבֶן הַזֶּה שֶׁהִיָּתֵה בְּיַלְקוּטוֹ,

שְׁעֵמָה הפִּיל אֶת גְּלִיתָ, בְּנִרְאָה הֵיטָה כְּנָגֵד "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל", הִינּוּ —
אִם יֵשׁ לוֹ אֲנָשִׁים מְסוּרִים — זֹה הֵיטָה עֵקֶר הַצְּלָחָתוֹ. וְהָיוּ לְדוֹד הַמֶּלֶךְ
אֲנָשִׁים מְסוּרִים, אִף שְׁמִבְחוּץ לְעָגוֹ לוֹ — מִי אֶתְךָ וְכוּ', כְּמוֹ שְׂכַתוֹב
בַּפְּסוּק (שְׁמוּאֵל-א' כב, ב): "וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו כָּל אִישׁ מֵרַגְשׁ וְגוֹ' וַיְהִי
עִמּוֹ אַרְבַּע-מֵאוֹת אֲנָשִׁים" וְגוֹ'; הֵם הָיוּ מוֹכְנִים לְמָסֵר נַפְשָׁם בְּעַבְדוֹ
דְּדוֹד הַמֶּלֶךְ, וּבָזָה הַצְּלִיחַ לְהַפִּיל אֶת הַפְּלִשְׁתִּי. וְאַחֲרֵי-כֵן הָיָה מָה
שֶׁהָיָה, שְׁחָמְיוֹ רָדְפוֹ, אֲשֶׁתּוֹ רָדְפָה אוֹתוֹ, מִיכַל לְעָגָה לוֹ, וְאַחֲרֵי-כֵן בָּנוּ
רָדְפוֹ וְגָרְשׁוּ מֵהַמְּלָכוֹת, וְעָבְרוּ עָלָיו כָּל מִינֵי צָרוֹת, וְהִנֵּה לֹא אָרְךְ זְמַן
רַב, וְדוֹד הַמֶּלֶךְ בָּא עִם אֲנָשָׁיו לְעִיר צִקְלָג, לְהִלָּחֵם עִם הַפְּלִשְׁתִּים,
דְּדוֹד הַמֶּלֶךְ בָּא לְהִלָּחֵם עִם עַמְּלֵק, וְהִנֵּה שָׁבוּ הַעַמְּלָקִים בְּשָׂבִי אֶת כָּל
הַנָּשִׁים וְהַיְלָדִים, וְכָל אֲנָשָׁיו כְּעֶסוֹ עָלָיו, כָּל אֱלוֹ הַמְּרִי נַפְשׁ, בְּעָלֵי
הַחֹבוֹת שֶׁחִזַּק וְעוֹדֵד וְאַמֵץ, הָיוּ בְּכַעַס עִם דְּוֹד וְכוּ', וְאַמְרוּ לוֹ: בְּאִיזָה
פֶּחַ הַכְּנֶסֶת אוֹתָנּוּ, הֲלֹא נָטְלוּ אֶת יְלָדֵינוּ בְּעַבְדוֹךָ וְכוּ'. וְכַעֲסוֹ עָלָיו
מְאֹד. וְהִנֵּה כְּתוּב (שְׁמוּאֵל-א' ל, ו): "וַיִּתְחַזַּק דְּוֹד בַּהֲגוּי" אֱלֹקָיו", רָאָה
שֶׁאֵין לוֹ אִף אֶחָד רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי רוֹאֶה, אָמַר דְּוֹד, שֶׁאֶפְלוּ
עַל אֲנָשֵׁי אִינְנִי יְכוּל לְסַמֵּךְ, כְּאֱלוֹ אֲנִי עֲשִׂיתִי זֹאת, וְהוֹמַנְתִּי אֶת עַמְּלֵק
לְשָׁבוֹת שְׂבִי אֶת בְּנֵי מִשְׁפַּחְתִּינוּ, הֲלֹא גַם אֶת שְׂתֵי נְשׁוֹתַי לְקַחוּ
בְּשָׂבִי וְכוּ', מָה יַעֲשֶׂה אָדָם כְּזֶה? נוֹתֵר לְבָדוֹ, אֲבָל הַתְּחַזֵּק בַּהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן דְּוֹד הַמֶּלֶךְ שֶׁהֵיטָה לוֹ הַתְּחַזְּקוֹת כְּזֹו, שֶׁאֶפְלוּ הָאֲנָשִׁים
שָׁלוֹ עֲזוּבוֹהוּ, אֲבָל נוֹתֵר חִזַּק בְּבוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וְלִכֵּן זָכָה שֶׁמִּמֶּנּוּ
תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה, וְהוֹתִיר לָנוּ סֵפֶר כְּזֶה, שֶׁכָּל מִי שֶׁבִּדְפָאוֹן וּבִצְרָה, לֹא־יִקַּח
אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְלָמָּה לֹא נוֹטְלִים סֵפֶר אַחֵר וְכוּ'? הֲלֹא הַנְּבִיאִים
כְּתוּבוֹ גַם-כֵּן סֵפְרִים וְכוּ', אֲלֹא כִּי דְוֹד הַמֶּלֶךְ נִשְׁאַר רַק עִם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם יֵשׁ צְדִיק, שֶׁיֵּשׁ לוֹ רַק הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
סִפְרָיו יִשְׁאַרוּ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וְלֹא יוֹעִיל לְשׁוֹם רָשַׁע וְנוֹאֵף וְנוֹכֵחַ
שֶׁיִּלְכָּלֵךְ אֶת שְׁמוֹ. וְאַחֲרֵי-כֵן כְּתוּב, שֶׁאֲנָשִׁים רָאוּ, שֶׁדְּוֹד הַמֶּלֶךְ מִתְחַזֵּק,
אִזִּי אַרְבַּע-מֵאוֹת אֲנָשָׁיו חֲזְרוּ אֵלָיו, וְשָׁם מֵאֲתִים מֵהֵם לְשִׁמְרָה וְעַם
מֵאֲתִים הֵלֵךְ לְלָחֵם, אֲבָל קִדְּם הוּא הָיָה בְּצָרָה גְּדוּלָּה "וַתִּצַּר לְדְוֹד
מְאֹד כִּי רָצוּ לְסַקְּלוֹ" וְכוּ' (שָׁם), תִּתְאַרוּ לָכֶם, אֲנָשִׁים שֶׁדְּוֹד חִזַּק כָּל
הַזְּמַן וְעוֹדֵדָם וְכוּ' וְכוּ', וְלִבְסוּף מִתְהַפְּכִים לְהִיּוֹת לוֹ לְשׁוֹנְאִים.

אני חושב שְמִצִּיאוֹת זוּ מִכֶּרֶת לָכֶם, עוֹזְרִים לָאָדָם, מוֹצִיאִים אוֹתוֹ מִכָּל הַבֶּץ שֶׁלוֹ, מִחֲתַנִּים אוֹתוֹ, אֶת יְלָדָיו, עוֹשִׂים לוֹ כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְעוֹלָם, וְלִבְסוּף רוֹצֵה לְסַקֵּל אֶת הָאָדָם שֶׁעוֹר לוֹ וְכוּ', וּבוֹעֵט בְּעֵיטָה גִסָּה בְּכָל הַטּוֹבָה, מַה יַעֲשֶׂה אָדָם כְּזֶה? "וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּהוֹי"ָה אֱלֹקָיו" וְכוּ'. זֶה קָל לְדַבֵּר, זֶה קָל לְשַׁבֵּת בְּבֵית-הַכְּנֹסֶת עַל מוֹשֵׁב מְרֻפֵּד, וְלִשְׁמַע שְׁעוֹר בְּרִמְקוֹל, כִּמְה אֲנָשִׁים מְנַמְנָמִים, כִּמְה אֲנָשִׁים מְתַבְּטְלִים, קָל לִשְׁמַע סְפוּר, אֲבָל לַעֲבֹר מִצִּיאוֹת כְּזוֹ וּלְהִתְחַזֵּק — רְצִיתִי לְרֹאוֹת אָדָם כְּזֶה, שֶׁעַל אִף כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁעוֹשֶׂה לְאֲנָשִׁים, הֵם מַחֲזִירִים לוֹ רְעוֹת גְּדוֹלוֹת, וְהוּא מִתְחַזֵּק, אֲנִי מְחַפֵּשׂ אָדָם כְּזֶה כְּכֹר כִּמְעַט חֲמָשִׁים שָׁנָה. כָּל אָדָם דוֹאֵג רַק בְּעֵבֹר עֲצָמוֹ וְטוֹבָתוֹ דוֹרֵשׁ וְכוּ'...

לְגַבִּי מַה אֲנִי מְסַפֵּר לָכֶם אֶת כָּל זֶה? אֵלָּא שֶׁבִקְשׁוּ מִמֶּנִּי שֶׁאֲחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שֶׁאֲחַזֵּק עוֹד נְשׂוֹמוֹת, עַל-כֵּן אֲנִי מְכַרַח לְסַפֵּר לָכֶם מַה אֵרַע עִם דָּוִד הַמֶּלֶךְ, כָּלֵם מְדַבְּרִים עָלָיו — אֲפִלּוּ אֲשֶׁתוֹ, חָמִיו, יְלָדָיו וְכוּ', כָּל הַצָּבָא נִגְדוּ, אִין לְהֵם דְּאָגוֹת אַחֲרוֹת רַק דָּוִד הַמֶּלֶךְ, וְעַם כָּל זֹאת "וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּהוֹי"ָה אֱלֹקָיו". אָדָם צָרִיךְ לִידַע שְׂאִין לוֹ כְּזֶה הָעוֹלָם אִף אַחַד. הִלְכְתִּי, קִפְצְתִּי בְּתוֹךְ הָאֵשׁ וְהַמַּיִם לְבָנוֹת מְקוּהַ טְהוֹרָה בְּתַכְלִית הַכְּשָׁרוֹת וְכוּ', כִּי בְרוּךְ הַשֵּׁם, גָּרִים בִּיבְנָאֵל מְאֵתִים מְשֻׁפְחוֹת, וְהַמְקוּהַ הִיָּה קִטָּן מְאֹד, וּבִקְשֵׁי יְכוּלִים לְהַפְגִּס רַק כִּמְה אֲנָשִׁים סְפוּרִים וְכוּ', וְהָרִי זֶה בְּכָרִיתוֹת, וְלָכֵן בְּהִכְרַח הִיָּה לְבָנוֹת מְקוּהַ גְּדוֹל יוֹתֵר. וְחֲצִי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ עוֹזְרוּ לִי, וְתַהֲיֶה רְשִׁימָה שֶׁל כָּל הַתּוֹרְמִים וְכוּ', אֲבָל חֲצִי לֹא רָצוּ לַעֲזֹר וְכוּ', וְאִם לֹא דִי בְּזֶה, אֲזִי הָאִישׁ שֶׁהִיָּה מְמַנָּה עַל הַמְקוּהַ בְּרַח מְתוֹךְ פֶּחַד שֶׁל הַקּוֹרָה כָּאֵן בְּאֶרֶץ וְכוּ', וְעַכְשָׁו עָלִי לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי מֵאֲמָצִים לְהַשִּׁיבֹו אֶרְצָה חֲזָרָה. וּמִלְבַּד זֹאת נִפְתַּח עֵתָה פְּעוּטוֹן חֲדָשׁ בְּעֵבֹר שְׁמוּנָה-עֶשֶׂר שְׁקָלִים יְכוּלִים לְשַׁלַּח אֶת הַיְלָדִים, הָרִי זֶה מִמֶּשׁ מִצִּיָּאָה וְכוּ'.

וְאֲנִי רוֹאֶה מַה זֶה כָּלֵל הַמְפֻלְגוֹת, אֲשֶׁר כָּלֵם שְׁקָר, כָּל אַחַד רַק אֶת כֶּסְאוֹ רוֹצֵה וְכוּ', יְסַבִּירוּ לָכֶם שְׂזֶה 'לְשֵׁם שְׁמַיִם' וְכוּ', אִף לֹא מִנְיָה וְלֹא מְקַצְתִּיהָ, רוֹצִים לְתַפְסֵר רַק אֶת הַכֶּסֶא וְאֶת הַשֵּׁם וְהַכֶּסֶף

וכו', ואין שום מטרה אחרת, ולכן אני אומר לבחור רק בהקדוש-ברוך-הוא, ולא בשום מפלגה אחרת, כי הפל שקר וצביעות אחת גדולה. ואינני חושש לומר את הדברים הללו, ברוך השם, אני מקים "ויסתזק דוד ביהו"ה אלקיו". ברוך השם, אגורה שחוקה לא קבלנו משום מקור, ופה ביבנאל רוצים לבלענו וכו', ויש לנו, ברוך השם, שלש-מאות חמשים ילדים במוסדות הלמוד וכו', וכל דבר בא לי פל-כף בקשי. וברוך השם, עזרתי לאנשים פל-כף הרבה, ומה הם משיבים לי: "כי אמרו העם לסקלו" וכו', אני רק טובות עשיתי לכם, השתדלתי לכם בשלום-בית, עזרתי לכם בחנוף הילדים, מסרתי נפשי בעבורכם ובעבור ילדיכם, והגה משיבים לי רעה תחת טובה, אבל לא אכפת לי כלום, אני מקים: "ויסתזק דוד ביהו"ה", המציאות המרה טופחת על פני. והגה עתה שומעים אותי מאילת ועד חיפה, מירושלים עד תל-אביב, מאשקלון עד טבריה וכו', ונראה שתאגדו ותתאחדו יחד, ותשמרו מאד מלהיות כפויי טובה.

העקר צריך לקים: "ויסתזק דוד ביהו"ה אלקיו", תדעו שאין משג של חבר טוב, אף אחד לא ישלה אתכם, כל אחד חושב רק מעצמו, וזו מציאות ועבדה קימת, זו הגלות שלנו. עוד מעט יהיו בחירות וכו', ויבואו אליכם בכל מיני ססמאות ושכנועים, ההכרח לומר לכם: הפל שקר וכזב! הפל כבוד כבוד, שקר, שקר, ולמה אנו צריכים להיות שתפים לדברים כאלו?! כל אחד צריך לערוך לעצמו חשבון נפש, מי באמת החבר האמתי שלו? רבנו ז"ל! רבנו ז"ל מחזק אותנו, מעודד אותנו, ומשמח אותנו, אבל רק רבנו ז"ל! וסביב — הפל שקר. הוא קדש ומשרתו אינם קדושים. אל תחשבו שבתוך ברסלב כלו קדש, שם יש הרבה שחיתות, וגם כל מגמתם כסף: ועד עולמי, ועד העיר, ועד התחנות, ועד העליון, וכבר מתבלבלים מפל מיני ועדים שבעולם, וכל ההתועדיות הללו מטרטן רק כסף, ורואים למה מסגלים אנשים, שמגיעים עד כדי רציחה, עד שפיכות דמים וכו', והפל בעבור כסף מפקירים דם אחר וכו'.

ולכן אל תחיו באשליות ובדמיונות, לנו יש את רבנו ז"ל, רבנו

זֶה "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", שְׁאָמַר (שֵׁם, חֶלֶק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פָּנְיוֹ, שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ הֵם בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, וְלִכְּן כָּל מִי שְׁלוּמַד יוֹתֵר "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", הוּא יוֹתֵר מְקָרֵב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל. וְאֵל תַּתְּנוּ שִׁישְׁטוּ בְּכֶם, לֹא כָּל מִי שִׁישׁ לוֹ זָקֵן לְבֹן, וְאֶכֶל יוֹתֵר לָחֶם וּבָשָׂר, הוּא מְקָרֵב יוֹתֵר לְרַבְּנוֹ ז"ל, מִי בְּאַמֶּת יְכוּל לֹמַר שֶׁהוּא מְקָרֵב יוֹתֵר לְרַבְּנוֹ ז"ל? מִי שִׁיּוֹתֵר בְּקִי בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל! וְלִכְּן גַּם בַּפְּנִים יֵשׁ שְׂקָרִים, וְאֵל תַּחֲשֹׁבוּ שְׂאֲצִלִי סְבִיב אֵין פְּזוּבִים, גַּם אֲצִלִי מְסִתּוֹכְבִים כָּל מִינֵי נוֹכְלִים וְרַמָּאִים, וְלִכְּן אֵל יֹאמְרוּ לָכֶם שׁוּם דְּבָר בְּשָׁמַי, "מוֹהֲרָא"ש אָמַר", "מוֹהֲרָא"ש אָמַר" וְכוּ' וְכוּ', כְּשֶׁאָדָם נִפְטָר, יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עֲלֵיו הַרְבֵּה כֶּסֶף, אָבֵל כָּל זְמַן שְׂאָדָם חַי — אֵף אֶחָד לֹא יִדְבַר בְּשֵׁם שְׁלִי. כִּי רְאִיתִי בְּשַׁעַה שְׂאֵנִי בְּצָרָה, כָּלֵם עוֹמְדִים מִן הַצַּד, וּמְהַנְהִינִים בְּרֵאשֵׁם: "מִסְפֵּן מוֹהֲרָא"ש" וְכוּ', וְזֶה כְּבָר נִקְרָא עֲזָרָה. אָבֵל הַהֲכָרַח לִי לְחֹזֵר חֲזָרָה לְנ"ל: "וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּהַנְיָ"ה אֱלֹקָיו". חַז"ל אוֹמְרִים (אֲבוֹת ו'): 'אֵין מְלוּיִם לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמַעֲשֵׂים טוֹבִים'; שׁוּם דְּבָר אָדָם אֵינוֹ לוֹקַח עִמּוֹ לְקָבֵר, הַכֹּל נִשְׁאָר כָּאֵן, מוֹלִיכִים אוֹתוֹ לְקָבֵר וּנִשְׁאָר שֵׁם לְבַד, וְכָלֵם הוֹלְכִים לְאָכֵל סְעֻדַת הַבְּרָאָה, וְשׁוֹכְחִים אֶת הַנִּפְטָר וְכוּ', הָאֵם מִיִּשְׁהוּ חוֹשֵׁב: מַה קוֹרָה עִתָּה עִם הַנִּפְטָר וְכוּ'? ! כִּלְנוּ לְבִסוּף נִגִיעַ לְאוֹתוֹ מְקוּם, וְאִישׁ אֵינוֹ שֵׁם עַל לֵב מַה קוֹרָה שֵׁם.

וְלִכְּן זָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, אֵל תַּחֲיוּ בְּאֲשִׁלְיוֹת, יִכְנִיסוּ אֶתְכֶם בְּאֲדָמָה, וַיִּכְסּוּ אֶתְכֶם עִם עֶפֶר, וּמִי יְבוֹא לַעֲזֹר לָכֶם? אֵף אֶחָד. בֹּא רַבִּי יוֹסִי בֶן קִסְמָא וְאוֹמַר: מַה עוֹזֵר אֲזוֹ לְאָדָם? הַמְצוּוֹת שֶׁעָשָׂה. שֶׁהֵנִיחַ תְּפִלִּין, לְבַשׁ צִיצִית, הֵנִיחַ מְזוּזָה עַל פֶּתָחוֹ, אָכַל כֶּשֶׁר, שָׁמַר שֶׁבֶת וְכוּ' וְכוּ', אִם אָדָם יֵשׁ לוֹ שְׁכָל, וּמִתְחִיל לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת, תִּדְעוּ לָכֶם, שֶׁכְּתוּב בְּמִדְרָשׁ תַּלְפִּיּוֹת, שְׂאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁלָּמַד הַרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת, אֵינוֹ מֵנִיחַ לְמַלְאָכֵי חַבְלָה לְקַחְתוֹ אֶתֶם. הָאֵם זֶה כָּל-כֶּף קִשָּׁה לְקַחַת מִשְׁנֵיּוֹת, וְלִגְרַס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת? ! אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֶה לְגָרַס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, אֵל תַּהֲיוּ בְּטִלְנִים! תִּגְרְסוּ בְּכָל יוֹם פְּרָקֵי מִשְׁנֵיּוֹת,

וְזֶה אֲשֶׁר יַצִּיל אֶתְכֶם! אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יַצִּיל אֶתְכֶם לְאַחַר
פְּטִירְתְּכֶם, מִי שְׁלוֹמֵד הִרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יַצִּילוּ. וְכֵן
הַבְּטִיחַ מוֹהֲרֵנָּת ו"ל, שְׁמִי שְׁיִלְמַד הִרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן",
הַתּוֹלְעִים בְּבִקְרָה לֹא יִגְעוּ בּוֹ. אַתֶּם יוֹדְעִים מָה יֵשׁ בְּעַמְקֵי הָאֲדָמָה?!
תַּחֲפְרוּ פֹה תַחֲתֶכֶם בְּאֲדָמָה וּמָה תִמְצְאוּ? עַכְבְּרֵי שְׂדֵה, נַחֲשִׁים
עַקְרָבִים וְכוּ', גּוֹפְכֶם מִנַּח בְּבִקְרָה, וְיִבּוֹאוּ כָּל מִינֵי שְׂרָצִים וּרְמָשִׁים,
וַיַּעֲשׂוּ אֶת שְׁלֵהֶם וְכוּ', בָּא מוֹהֲרֵנָּת ו"ל וְאוֹמֵר, שְׁבִגּוּף שְׁיִהִיָּה
"לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן", הַתּוֹלְעִים בְּבִקְרָה לֹא יִגְעוּ בּוֹ, הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן"
זֶה סֵם וְרַעַל נֶגֶד כָּל הַתּוֹלְעִים וְכוּ', וְהִיָּה אֶחָד מִתְּלִמְדֵי מוֹהֲרֵנָּת
ו"ל, שְׁשֹׁמֵעַ שִׁיחָה זֹו, וְהַחֵל לְלַמֵּד הִרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן", הִיּוֹת
שְׂרַבְנוּ ו"ל רָצָה מְאֹד שְׁפָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ יִסְעוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲזִי
הַפְּלִיג בְּאַנְיָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁהִיָּה בְּאַמְצַע הַדֶּרֶךְ וְכוּ', הַצֶּרֶךְ
לְקַחַת מְטוֹרְכִיָּה עוֹד סְפִינָה לִיפּוֹ עִיר הַנֶּמֶל. בְּדֶרֶךְ רָאוּ יְהוּדֵי עַם
זְקֵן וּפְאוֹת וְהַתְּעַלְלוּ בּוֹ, הִיוּ עֲרָבִים שְׁפוּרִים וְכוּ', וְהַתְּהַלְלוּ וְכוּ'.
אֲזִי רָאָה שְׁמַתְחִילִים עִמּוֹ, נָטַל אֶת הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן", וְהַחֵל לְלַמֵּד,
וְתַכְּף כְּשֶׁלְּמַד — בְּרַחוּ מִמֶּנּוּ כָּלֵם, וְכֹף לְמַד כָּל הַדֶּרֶךְ וְלֹא נִגְעוּ
בּוֹ. וְכִשְׁחֹזַר לְאוּמָן סִפֵּר אֶת הַסְּפוּר, וְשָׂר אֶת הַנְּגוּן שְׁשֹׁמֵעַ מִהַגּוּיִים
וְכוּ'. וְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ עָשׂוּ מְזֵה נְגוּן מְעוֹרֵר מְאֹד לְמַלְיָם: "אֲדִיר"
וְכוּ', וּשְׁאֵלוּהוּ מֵהֵיכֵן לְקַחַת עֲצָה כְּזֹו? וְאָמַר: אֲנִי עָשִׂיתִי חֲשַׁבּוֹן
כְּזֹה, שְׁמוֹהֲרֵנָּת ו"ל אָמַר, שְׁבִגּוּף שְׁיִהִיָּה "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן",
הַתּוֹלְעִים יִבְרַחוּ מִמֶּנּוּ, אִם בְּבִקְרָה יִבְרַחוּ, אֲזִי בְּחַיִּים חִיּוֹתוֹ הַמְּצִיּוּקִים
גַּם-כֵּן יִבְרַחוּ וְכוּ'. וְאִם-כֵּן יֵשׁ לָנוּ שְׁתֵּי עֲצוֹת: לְלַמֵּד הִרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת
וְכוּ', וְכֵן לְלַמֵּד הִרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן".

הִבִּינוּ וְהַשְׁכִּילוּ הַיֵּטֵב, אִישׁ לֹא יִרְחַם עֲלֵיכֶם לְיוֹם מוֹתְכֶם,
וְאִישׁ לֹא יוּכַל לְעֶזֶר לְכֶם, לֹא הָאִשָּׁה וְלֹא הַיְלָדִים וְכוּ', הִנֵּה אָדָם
נִפְטָר וְהַכְּנִיסוּהוּ בְּבִקְרָה, וְכָל אֶחָד דּוֹחֵף אֶת הַשְּׂנִי לְטַל מַעְדָּר וְלִשְׁפֹּף
עָפָר, וְזוֹ גְמָרָא מְפֹרְשֶׁת, "וְאֵהֱבֵת לְרַעַף כְּמוֹף", בְּרַר לוֹ מִיָּתָה יָפָה,
וּבְנֵי אָדָם חוֹשְׁבִים שְׂזוֹ זְכוּת גְּדוּלָּה לְהַשְׁלִיךְ עוֹד מַעְדָּר עִם עָפָר,
בְּעִבּוּר זֶה אִם טוֹבִים בְּזֹה, הֵם רוֹצִים לְעֶזֶר לְנַפְטָר... וְלִכֵּן אֵל תַּחֲרִי
בְּאִשְׁלִיּוֹת, רָאוּ לְלַמֵּד הִרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן", עַד שְׁיִהִיָּה שְׂגוּר עַל

פִּיכֶם בְּעַל-פֶּה, וְכֵן תִּלְמְדוּ הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, וְלֹא תִרְאוּ פָנַי גִּיהֲנוּם. וְאוֹמֵר אֵלָיֶהוּ הַנְּבִיא (תָּנָא דְּבִי אֵלָיֶהוּ רַבָּה, פֶּרֶק טו), לְפִי שְׁכַל הַמְּרַבֵּה בְּשִׂיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם הַמְּלֻוִים אוֹתוֹ לְבֵית עוֹלָמוֹ. אֵל תַּחֲיוּ בְּאִשְׁלֵיּוֹת לְאָדָם אֵין חֲבָרִים, מִי הַחֲבַר הַטּוֹב? הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּדְבְּרוּ הַרְבֵּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, תִּתְבוֹדְדוּ הַרְבֵּה, וְתִשְׁיַחוּ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ. הִנֵּה רוֹאִים בְּבֵית-חֹלִים יוֹשֵׁב גְּלָמוּד וְגִלְמוּדָה, יָשִׁישׁ וְיִשִּׁישָׁה, וְאֵין מִי שְׂבָא לְבַקְרָם, אֵין לָהֶם עִם מִי לְדַבֵּר וְכוּ', וְלָמִי לְשִׁיחַ וְכוּ', אָבֵל אִם יוֹדְעִים מַעֲצָת הַהִתְבוֹדְדוֹת, אִף פַּעַם אֵינְנוּ לְבַד, כִּי יֵשׁ לוֹ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָכֵן אֵל תִּהְיוּ בְּטֻלְנִים! תִּדְבְּרוּ תָּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז לֹא תִהְיוּ אִף פַּעַם לְבַד.

עֲכָשׁוּ אֲשַׁאלְכֶם, אִם שׁוֹמְעִים עֲצוֹת כְּאֵלוֹ, דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ, צְרִיכִים לְקַחְתֶּם וְלִהְפִּיצֶם לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, מִה שְׁעַכְשׁוֹ שְׂמַעְתִּי, אָנִי רוֹצֵה לְזַכּוֹת לְעוֹד יְהוּדֵי שְׁגָם יִשְׁמַע כְּזֹאת וְכוּ', וְאִם אֵינִי עוֹשֶׂה כֵן, אֵין לִי אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל וְכוּ'. וְאֵנִי תָּמִיד אוֹמֵר: אֵינְנִי צָרִיךְ שׁוּם אָדָם, שְׂאִף אָחֵד לֹא יִתְעַקֵּשׁ לְסַחֵב אֶת הַמָּטָה שְׁלִי, וְלִהְיִיחַ עָלַי עֶפֶר, רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתְעַסֵּק בְּקְבוּרָתִי, כְּמִשָּׁה רַבְּנוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קָבַר אוֹתוֹ, וְכֵן לְגַבִּי, אָנִי צָרִיךְ רַק אָדָם אָחֵד שְׂיַחְזִיק אֶת הַמָּטָה מִצַּד זֶה, וְאָדָם נוֹסֵף מִצַּד אַחֵר, וְתוֹ לֹא. וְזֹאת אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְזַכֵּר — אֵין לוֹ שׁוּם רַעִים וְיַדִּידִים וְחֲבָרִים, אֲלֵא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּלָבַד, וְזֵהוּ: "וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בְּאַלְקֵיוֹ"; הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנֹזְכָה לְהִתְחַזֵּק, וְנִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְאֵיךְ יְכוּלִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה? בְּרַגְעַ שְׂיִוְדְעִים אֶת הָאֲמֶת — זֶה הַשְּׂמִחָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר, כִּי אֵין שְׂמִחָה כְּהַתֵּרַת הַסְּפָקוֹת, וְזֵהוּ מֵאִמֵּר הַחֶכֶם, כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ לְבַטַּח אֵיךְ הוֹלְכִים הַחַיִּים, זֶה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְּדוֹלָה, וְאִישׁ לֹא יְכוּל לְעַבֵּד עָלָיו, אֵין לִי חֲבָרִים וְיַדִּידִים רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵז לָמָּה לִי לְהִיּוֹת עֲצוּב? סוּף כָּל סוּף אָנִי חוֹזֵר אֵלָיו, וְלָכֵן אוֹמֵר רַבְּנוֹ ז"ל: כְּשֶׁאָדָם חֵי, כְּבָר צָרִיךְ לְהִרְגִיל עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ כְּבָר אֵינְנוּ פֶּה, וְנִמְצָא רַק אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם-כֵּן כִּיצַד יוֹדְעִים אִם יֵשׁ אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל? אִם נוֹטְלִים אֶת הַסְּפָרִים הַלְלוּ הַמַּגְלִים אֲלַקוֹת, וּמְפִיצִים לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, שְׁזֵה מִה שְׁעִשָּׂה דָוִד הַמֶּלֶךְ, שֶׁהִפִּיל אֶת גְּלִית עִם "שְׂמַע יִשְׂרָאֵל".

לְכֵן עָלֵינוּ לְרַקֵּד וְלִשְׁמַח שְׁלֵכַל הַפְּחוֹת אָנוּ יוֹדְעִים מְדַבְּוֹרִים אֱלוֹ, וְאָנוּ מְדַבְּוֹרִים מְדַבְּוֹרִים אֱלוֹ, הִנֵּה תִשְׁמְעוּ כָּל מִינֵי דְרָשׁוֹת "לִשְׁם שָׁמַיִם" וְכוּ', וְכָל מִינֵי סִימָאוֹת: "מִפְּלֶגְתָּנוּ רַק לִשְׁם שָׁמַיִם" וְכוּ', הִישׁ דְּבַר מִגְּחָף מִזֶּה?! תֹּאמֶר לִי: "אֲנִי רוֹצֶה כֶּסֶף, וְכַבֹּד וְשֵׁם", אִז אֲדַע שְׂאֵתָה דוֹבַר אֱמֶת, כִּי "לִשְׁם שָׁמַיִם" זֶהוּ רַק כְּשֶׁאִשׁ וּמִים מְתַאֲחָדִים. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנוֹזֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַבְקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּצְאוּ בְּרַקוֹד, וְתִהְיֶה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, אֵל תִּפְחָדוּ מִהַדְּבֹרִים שְׂאֵמְרָתִי לָכֶם, לֹא הַפְּחָדְתִּי אֶתְכֶם, רַק אֶמְרָתִי לָכֶם דְּבֹרֵי מְצִיאוֹת, שֶׁלֹּא תִחְיֶה בְּאִשְׁלִיּוֹת, וְאוֹתִי לֹא תִפְחָדוּ, כִּי אֲצַלִּי נֹאמֶר: "וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בְּאַלְהֵיו", אֲיִנִּי צְרִיף שֶׁתִּחְמְלוּ וְתִרְחֲמוּ עָלַי וְכוּ', אֲנִי מִתְחַזַּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק רְצִיתִי שֶׁתִּדְעוּ אֶת מְצִיאוֹת הַחַיִּים, שְׂאִין אֲכַפֵּת לְאָדָם מְזוּלָתוֹ, וְלִכְּל הַפְּחוֹת תִּתְחַזְּקוּ בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִפְּיִצוּ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְאֶת אוֹרוֹ, שְׁנֵה הָאֱמֶת לְאֵמֶתָה וְכוּ', וְתִזְכּוּ בְּזֶה אֶת הַרְּבִים, וְאֵל תִּפְחָדוּ כָּלֵל, לְכוּ עִם קְמִיעַ וְתִשְׁמְרוּ מִכָּל רַע, וּמִי שְׂאִינוּ מֵאֲמִין בְּזֶה — שְׂיִהְיֶה בְּרִיא וְכוּ'. תִּתְחַזְּקוּ וְתִהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה וְאֵל תִּתְּבַלְּבוּ מִשׁוּם דְּבַר, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹשְׁמַע בְּמַהֲרָה קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, שְׂאִז יִתְּבַרְרוּ כָּל הַסְּפָקוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּצַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ.

יַעַן שְׂאִנִּי צְרִיף עֲכָשׁוּ לְנִסְעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּמִסְתְּמָא אֲנִי אֶהְיֶה גַם בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְלִכֵּן אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׁלֹא תִרְוֹנָה יֵשׁ לִי בְּעִיּוֹת גְּדוּלוֹת בְּמִשְׁמַעַת עִם בְּנֵיכֶם ... גְּרוּ יְאִיר, אִם תִּצְלַצְלוּ אֵלַיו

ותוכיחו אותו — הרי טוב, ואם לא, אני מכרח לשלח אותו חזרה, צר לי מאד להגיד לכם את זה, אבל לי אין כבוד פח בשביל זה, אני מקנה מאד, שתכף-ומיד תהיו בקשר עם בנכם, כי אחרת אני שולח אותו הביתה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לג תתצט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ח' כסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי פרסלב", הגרים ביבנאל "עיר פרסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתחזיקו את עצמכם ביחד, כי אין עוד דבר המאחד את האדם עמו יתברך, כמו האחדות שיש בין נשמות ישראל, כשכלם בני הקדוש-ברוך-הוא, כמו שפיתוב (דברים יד, א): "בנים אתם להוי"ה אלהיכם", ובטבע האבא אוהב מאד כשהבנים שלו אוהבים אחד את השני, ומכבדים אחד את השני, ועוזרים אחד לשני, זה הנחת-רוח הגדול שרק יכולים לעשות לאבא, ולהפך — כשיש מריבות בין הבנים, האבא מאד מצטער, ולכן אנחנו צריכים לראות, שלכל הפחות בקהלתנו נהיה אגדה אחת, נתאחד יחד, ותברחו מפל מיני פוליטיקה של שקר שיש עכשו. ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) על הפסוק (ישעיה ס): "והיה לה הוי"ה לאור עולם", אימתי? בזמן שתהיו בלכם אגדה אחת, שנאמר (דברים ד): "חיים בלכם היום". בנהג שבעולם, אם נוטל אדם אגדה של קנים, שפא יכול לשכרם בכת אחת?! ואלו נוטל אחת אחת, אפלו תינוק משברן. וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת, שנאמר (ירמיה ג): "בזמנים ההמה ובעת ההיא נאם הוי"ה, יבואו בני ישראל ובני יהודה יחדו" וגו', כשהן אגודים מקבלין פני שכינה; ולכן באו

ונתאחד יחד, בִּיתֵךְ שָׂאת וּבִיתֵךְ עוֹ, וְתַעֲזְרוּ לִי לְבָנוֹת קְהֵלָה יָפָה, שְׁנוּכַל לְהִתְפָּאֵר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ: רְאֵה בְּנִיךָ, יְדִידֶיךָ, שְׁעוֹזְרִים אֶחָד לְשָׁנִי, וְאוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְזֶה גֹרֵם נַחַת רוּחַ גְּדוֹל, כְּבִיכּוֹל, אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא רְאוּ לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, אֵל תְּהִיּוּ אֲדִישִׁים, בְּפִרְט אֵלּוּ שְׁיֵשׁ לָהֶם בָּנִים אַחֵר בְּרִמְצוֹהָ, וּבָנוֹת אַחֵר בְּתִמְצוֹהָ, אֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, הֵם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד שְׁמִירָה עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, וְאֵל תְּבוֹאוּ אַחֲרֵיכֶם בְּטַעֲנוֹת שְׁלֵא אָמְרוּ לָכֶם, וְלֹא עוֹרְרוּ אֶתְכֶם, הַרוּחוֹת זְרוֹת מֵהַ שְׁקוּרָה עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, זֶה אִים וְנוֹרָא, הֵן מִצַּד הַכְּפִירוֹת, וְהֵן מִצַּד הַזְּבָל וְהַנְּאוּף, מְאֹד מְסֻכָּן, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם.

רְאוּ לְחֹשֶׁב מֵהַתְּכִלִּית הַנִּצְחִית בְּכָל יוֹם. כָּל אֶחָד שְׁיִקְבַע לְעֲצָמוֹ קְבִיעוֹת עֲצוּמָה לְלַמֵּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, הַלְכָה. וְכֵן לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דְּיִקְא שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, וּמִי שְׁזוּכָה גַם לומר סֵדֶר תְּקוּנַת חֲצוֹת — אֵין לְמַעְלָה מְזָה. וְעַל כָּלֵם — לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר בְּסוּף יָמָיו, אִם הָיָה יוֹדֵעַ אֶל אֵילוֹ מְדַרְגּוֹת יִגִּיעַ עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה, לֹא הָיָה מְסַגֵּף אֶת גּוּפוֹ בְּתַעֲנוּיֹת וְסַגּוּפִים, כִּי עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה אָדָם יָכוֹל לְהִגִּיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שְׁבַע-עוֹלָם.

תְּהִיּוּ חֲזָקִים בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֵלּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְזֶה יִכְנִיס לָכֶם בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, שְׁלֵא תִצְטָרְכוּ לְפַחַד מֵאַף אֶחָד, יִהְיֶה מֵהַ שְׁיִהְיֶה, וְיִהְיֶה מִי שְׁיִהְיֶה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמַּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תִּתֵּן.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי הָרֵב ...
נְרוּ יְאִיר, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד נִהְנֶה מְזֵה שְׂאֵתֶם מִתְּמִידִים בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, וְאַתֶּם מִתְנַהֲגִים בְּדַרְךְ אֶרֶץ, זֶה כָּל חַיּוּתִי וְהַתְחַזְּקוּתִי.
וְלָכֵן, אֵל תִּסְתַּפְּלוּ עַל אֵף אֶחָד, אֲלֵא תַעֲלוּ מַעְלָה מַעְלָה וְתַצְלִיחוּ,
הֵן בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְהֵן בְּמַדּוּת טוֹבוֹת, וְהֵן בְּתַפְלָה בְּכּוֹנֵה,
וּבְזֶה תִּגְרְמוּ לִי נַחַת רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תִּתֵּן א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי הַכּוֹלֵל
"אוֹר הַמַּאִיר", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ שְׂהַד' אֲמוֹת שֶׁל הַכּוֹלֵל
יִהְיֶה מְקוֹם תּוֹרָה, וּבְשׂוּם פָּנִים וְאִפֵּן אֲנִי לֹא מְסַפִּים שֵׁיִסְתּוֹכְבוּ שָׁם
בַּחוּרִים שֶׁלֹּא לומְדִים, הַד' אֲמוֹת הָאֵלוֹ זֶה הַפְּנִינָה שְׁלִי מִכָּל הַקְּהֵלָה,
וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֵה שִׁיְהִיֶה רַק מְקוֹם תּוֹרָה וְתַפְלָה, וּבְרָגַע שְׂרוּאִים
שֶׁאֵתְד מִפְּרִיעַ, אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם לְהוֹצִיא אוֹתוֹ בְּלִי רַחֲמָנוּת, כִּי לֹא
יִשְׂאֵר מֵאֲתָנוּ רַק הַתּוֹרָה שְׂאֲנַחְנוּ לומְדִים, וּמִי שֶׁטַעַם טַעַם תּוֹרָה,
וְנִכְנַס בּוֹ חֲמִידוֹ דְאוֹרֵיתָא, הוּא כְּבָר אֵף פַּעַם לֹא יִפְסִיק לְלַמֵּד, כִּי
אֵין טוֹב אֲלֵא תּוֹרָה (אֲבוֹת), וְהַטּוֹב הַזֶּה זֶה טוֹב נֶצְחִי, כִּי הַתּוֹרָה

היא חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִי שֶׁמְרַגֵּישׁ נְעִימוֹת הַתּוֹרָה, לֹא יִחְלִיפָהּ בְּשׁוֹם אוֹצֵר שֶׁל יְהִלּוּמִים וְזֶהָב וְכֶסֶף וְכוּ', כִּי הַתּוֹרָה הִיא רוּחַנִיּוֹת, וּמִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת עַצְמוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, וּבִפְרָט מִי שֶׁזוֹכֶה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים בַּתּוֹרָה, אוֹ עַל-כָּל-פָּנִים הוּא רוֹשֵׁם לְעַצְמוֹ סְבוּמִים מִמָּה שְׁלוּמֵד, בְּמִשְׁךְ הַזְמַן יִרְגִישׁ עֲרֵבוּת וּנְעִימוֹת כְּזוֹ, שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם: אֵל תִּהְיוּ בְּטוֹלָנִים! עַכְשָׁו שְׁאַתֶּם לּוֹמְדִים בְּכוֹלֵל, תִּנְצְלוּ אֶת הַזְמַן הַיָּקָר שֶׁלְכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד, שֶׁלֹּא יִמָּצֵא אֶחָד שֶׁמְפָרִיעַ, וְתִכְףּ-וּמִיד כְּשֶׁמְפָרִיעַ, נָא לְהוֹצִיא אוֹתוֹ בְּלִי רַחֲמָנוּת, זֶה רְצוֹנִי.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְקַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֵמָה", תְּלוּמִדִים אֲצֵל הָרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הַזְנוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְנַהֲגוּ לְאוֹת וּלְמוֹפֵת, כְּמוֹ שֶׁרְאוּי לְבַחֲוִירִים, בַּחֲוִירֵי חֲמֵד יִרְאֵי הַשֵּׁם, כִּי כָּל הַעֲתִיד שְׁלִי אֲנִי תּוֹלֵה רַק בְּכֶם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אֱלוֹ הוֹלְכֵי בְּטֵל שְׁאִין לָהֶם מַה לַעֲשׂוֹת, מִצַּד אֶחָד הַגְּאוֹת לֹא נִתְּנָה לָהֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם בְּיַחַד, וּמִצַּד שְׁנֵי גִרְשׁוֹ אוֹתָם מִיְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", וְעַכְשָׁו הֵם מְסֻתָּבִים מְשַׁעֲמִים, וְאִין לָהֶם מַה לַעֲשׂוֹת מְרַב שַׁעֲמוּם וּבִטְלָה, רַק לְהִסְתַּוֵּב עַל הַשְּׂדוּת, וּלְקַטֵּף עֲשָׂבִים, וְהֵם הַמְּסַפְּנִים הַכִּי גְדוֹלִים, כִּי עַכְשָׁו זֶה הַזְמַן הַכִּי יָפָה שְׁלֹכֶם לְהַתְּעִלוֹת בַּתּוֹרָה וּבִירְאֵת שְׁמַיִם, אִם תִּתְמַיְדוּ וְתִלְמְדוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְכֵן תִּחְזְרוּ עַל הַמְּסַכְּתָא שְׁאַתֶּם לּוֹמְדִים עַכְשָׁו בִּישִׁיבָה מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַת, זֶה מַה שֶׁיִּשְׁאָר לְכֶם, וְאַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר

וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשָּׂכָר שְׁנוֹתָנִים לְמַעַלָּה בְּעֵבֹר לְמוֹד הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן קִיּוּם הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִהְיוֹת תְּפִלָּה אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת
בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תְּסַפְּלוּ עַל אֱלוֹ שְׁהוּלָכִים בְּטַל, הֵם מְסַפְּנִים
גְּדוּלִים, סִלְקוּ אוֹתָם מִהַיְשִׁיבָה, אוֹי לוֹ לְמִי שֶׁמְקַנָּא בְּהֵם, כִּי יִמְיֵנו
כְּצֵל עוֹבֵר (תְּהִלִּים קמ"ד, ד), וּמָה גִשְׁאָר מִהָאָדָם? רַק מָה שֶׁלָּמַד בְּכָל
יוֹם תּוֹרָה, וְקִיּוּם אֶת הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא:
שְׁחִרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית. גַּא וְנָא תְקַחוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתַעֲשׂוּ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גִּנְחַת רוּחַ, וְכֵן זֶה יִכְנִיס בִּי שִׂמְחָה עֲצוּמָה.

אָנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצִיְתוּ אוֹתִי.

הַמְּאֵחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתקג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּשַׁתְּדֵל הַשְּׁבוּעַ לְשַׁחֲרֵר אֶת
הַבְּחוּרִים לְעֹזֵר לְמִקְנָה, וְלִקְוָמָה הַשְּׁלִישִׁית, וּבְזֶה גְמַרְנוּ אֶת
הַעֲבוּדָה, כִּי חָבַל לָנוּ, יֵשׁ לָנוּ עֲכָשׁוּ אֶת הָרֵב ר' ... גְּרוּ יְאִיר, וְאִם
הוּא לֹא יִגְמֹר, לֹא יִהְיֶה לָנוּ מְקַנָּה, וְחָבַל מְאֹד, וְלִכֵּן תְּשַׁתְּדֵלוּ גַם-כֵּן
לְלַמֵּד אֶצְלוֹ הַלְכוֹת מְקַנָּאוֹת, שֶׁהוּא יִסְבִּיר לָכֶם כָּל פְּרָט מִפְּרָטֵי
הַמְקַנָּה, כִּי זֶה הַזְדַּמְנוֹת חַד פְּעֻמִּית.

רְאֵה שֶׁהַבְּחוּרִים יֵצְאוּ פְּעֻמִּים בְּשְׁבוּעַ לְהַפְּצָה, כְּדֵי שְׁנוּכַל
לְשַׁלֵּם אֶת הַחֲשָׁמַל שֶׁהִשְׁתַּמְשׂוּ, וְכֵן עֲכָשׁוּ בְּאֵ חַרְף, לֹא צְרִיכִים
מִזְגָן, תְּקַנּוּ מְאוֹרָרִים, שֶׁלֹּא לֹקַח כָּל-כְּפֹה הַרְבֵּה חֲשָׁמַל, וְכֹךְ לֹא
אֶהְיֶה בְּעַל חוֹב שֶׁל יוֹתֵר מֵעֶשֶׂר אֶלְף ש"ח עֵבֹר חֲשָׁמַל.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתקד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"ג כסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי
ש'לומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שהיתה לי,
בבקור פתע שבקרתי במחניכם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה
כבר להיות שם בקביעות. ואני מאד מאד מבקש את כל אנשי
ש'לומנו, ובפרט אלו שלומדים בכולל, שיש לכם עכשו הזדמנות
פז ללמד כל הלכות מקנאות איך שבונים מקנה, ומה היסודות של
המקנה, ומה דיני המקנה בפרטי פרטיות, כי עכשו יש לנו במחננו
איש חי ורב פעלים, יחיד ממחה עם שם עולמי בעניני מקנאות,
שבונה מקנאות בכל כדור העולם, ולנו יש זכות שהוא בונה לנו
עכשו את המקנאות, והוא מוכן ללמד את כלם הלכות מקנאות
במוחש, ולכן זו הזדמנות פז, חד פעמית, ולכן רציתי שכלם יעזרו
לו, וכלם ילמדו ממנו, וישאלו כל השאלות שיש לכם רק לשאל
בעניני מקנה, כי אין כמוהו בכל העולם, ואתם תלמדו הרבה.

עליכם לזכור, שאני רוצה שהקהלה שלנו תהיה קהלה של
תורה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ת): מיום שחרב
בית-המקדש, אין לו להקדוש-ברוך-הוא בעולמו אלא ארבע אמות
של הלכה בלבד; ולכן אני מאד מאד רוצה, שיהיו שעורים
בבית-הכנסת ובכולל של הלכה למעשה, כדי שידעו איך להתנהג,
ורבנו ז"ל הקפיד על דבר זה מאד מאד, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן כט):
שכל יהודי מחיב ללמד בכל יום הלכה, וזה היה יסוד גדול אצל
רבנו ז"ל, למוד שלחן ערוך.

באתי לעזרר את אנשי ש'לומנו היקרים על נקדה אחת: באה
לי עכשו חשבונית של חש"מל 10,640 ש"ח, וכן חשבונית על מים,

מאיפה למשל אני אשלים את זה? ! למקנה חצי מאנשי שלומנו לא משלמים, חושבים בזה שנותנים לי פדיון, בזה כבר כלול דמי המקנה... האם זה לא מגחך? ! אני לא צריך פדיונות, רק תשלמו דמי מקנה, עולה חשמל, עולה מים וכו'. ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, אנא תרחמו עלי, מאיפה אני אקח סכום כזה? !

אני מאד מבקש את כל אחד, מי שמשתמש עם המקנה, שישלם דמי חדשי עבור המקנה, וימסר את זה להאברך... גרו יאיר, והוא יעבור מעכשו עם רשימה, מי בן משלם, ומי לא משלם, ונתלה את הרשימה בבית-הכנסת, כי לא יתכן שמשתמשים במקנה ולא משלמים, הרי זה גזל רבים, שבקשי יש על זה תקנה. ולכן אני מאד מאד מבקש את כלם לשתף פעולה עמו, ותתברכו מפי אל עליון.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לג תתקה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח, ט"ו בסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו, חסידי ברסלב, הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

חסדי השם יתברך, שאנחנו זוכים עוד לילה אחד לדבר מרבנו ז"ל, אשר זו הזכות הכי גדולה שיש לנו, כי כל זמן שאנו מלבשים בלבוש גשמי וחקרי, איננו יודעים מי זה רבנו ז"ל, ומה רבנו ז"ל מלמד אותנו, ואל מה יכולים לזכות, אם אנחנו באמת נצית אותו. פי עוברות על כל אחד מחשבות מבלבלות, עולים לו כל מיני ספקות במחשבה, למי שאין לו אמונת חכמים, ואז הראש שלו מלא טנוף, שזה מה שחכמינו הקדושים אומרים (ערויבין כא:):

הַמְלָעִיג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים — גִּדּוֹן בְּצוּאָה רוֹתַחַת. אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל: עֲשֵׂנִים סְרוּחִים מְסַבְּבִים לוֹ אֶת הַמַּח. וְלִכֵּן צְרִיכִים הִרְבָּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקַּב"ה עַל אֲמוּנַת חֲכָמִים, כִּי בְּלִי זֶה אֵין לְאָדָם כָּלוּם! הַצְדִּיק הָאֲמֵת הוּא הַמְגַלֵּה לָנוּ אֶת הַקַּב"ה, הוּא מְפָרְסֵם לָנוּ אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבַרֵּךְ, וְלִכֵּן צְרִיכִים כָּל-כָּף הִרְבָּה לְבַקֵּשׁוּ יִתְבַרֵּךְ, שְׂנוֹזְפָה לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל הַצְדִּיק הָאֲמֵת וְלֹא נִטְעָה עֲצָמָנוּ, וְכִמוּ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב), שְׂפָנִיו, שְׂכָלוֹ וְחֲכָמְתוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל הַצְדִּיק נִמְצָאִים בְּתוֹךְ סִפְרוֹ; וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ו"ל כָּל-כָּף הִרְבָּה לְלַמֵּד בְּסִפְרוֹ, וְאָמַר, שְׂכָל מִי שְׂלֵמֵד בְּסִפְרוֹ, יִפְתָּחוּ קַשְׁיֹת גִּידָיו, וְיִזְכָּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה, וְיִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּעַל מַח וּבְעַל הַשָּׂגָה, וּבְאֲמֵת מִי שְׂזוֹכָה לְלַמֵּד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", מַחוּ נְקִי וּמְזַכָּךְ, כִּי בְּלִי רַבְּנוּ ו"ל אָנוּ הוֹלְכִים בַּחֲשָׁךְ, יִשְׁנִים בְּשֵׁנָה עֲמֻקָּה, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס'), שֶׁהַצְדִּיק מְעוֹרֵר מֵהַשְּׂנָה, וּמֵאִין אָנִי יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי יִשָּׁן? כְּשֵׂאֲנִי מְדַבֵּר אֶל הַקַּב"ה, אָבָל אִם אָדָם מִתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַרֵּךְ, סִימָן שֶׁהַצְדִּיק עוֹרְרוּ מֵהַשְּׂנָה. וְלִכֵּן אֵי אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל מִרַבְּנוּ ו"ל, אֲלֹא עַל-יָדֵי שְׂלוֹמְדִים סִפְרוֹ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְכָל הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ו"ל תְּלוּיָה בְּלִמּוּד סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְאִף אֶחָד לֹא יִטְעָה עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ יְכוּלִים לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ ו"ל בְּלִי לְלַמֵּד סִפְרוֹ זֶה, כְּכָל שְׂאָדָם לוֹמֵד בְּזֶה, כֵּן מֵאִיר בּוֹ אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל.

וְלִכֵּן עֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת לָנוּ סֵדֵר בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד הַסִּפֵּר "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְאֵין לָנוּ שׁוּם חֶלֶק וְנִחְלָה עִם שׁוּם לִיָּצֵן וּמִתְנַגֵּד עַל רַבְּנוּ ו"ל, אֲצַלְנוּ הָעֵקֶר מֵהַ שְׂרַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר, דְּבַר אַחַר לֹא מְעַנֵּין אוֹתָנוּ, רַבְּנוּ ו"ל בְּקִשׁ בְּתוֹרָה הָאֲחֵרוֹנָה, שְׂאֵמֵר בְּרֵאשׁ הַשְּׂנָה תַקַּע"א (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ט'), שְׂצְרִיכִים הִרְבָּה לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ עַד שְׂמוּצָאִים אֶת הַצְדִּיק הָאֲמֵת, וְאֵין זֶה קַל כָּלל וְעֵקֶר, כִּי יֵשׁ בְּגֵי-אָדָם הַמְטָעִים אֶת הַבְּרִיּוֹת, זֶה אוֹמֵר בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה, וְאֵין מוּצָאִים אֶת הַצְדִּיק, וְצְרִיכִים לְחַפֵּשׁ אֶת רוּחַ-הַקִּדְּשׁ שֶׁל הַצְדִּיק, וְאוֹמֵר מוֹהַר"ן ו"ל (הַלְכוֹת שְׁלוּחִין): הֵיכֵן מְחַפְּשִׁים רוּחַ-הַקִּדְּשׁ שֶׁל הַצְדִּיק? בְּתוֹךְ סִפְרוֹ; וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְהִתְמִיד הִרְבָּה בְּסִפְרוֹ, וְאֵל תַּחֲיוּ בְּאֲשָׁלִיּוֹת כְּאֵלוֹ

יכולים להיות מקרבים בלי זה. והנה היסוד באמונת חכמים להאמין שכל יהודי יכול להתקרב אל הקב"ה, אין אצל הקב"ה מיחסים, כל יהודי חלק אלוך ממעל, כל יהודי אהוב אצלו יתברך. ולכן אם רוצים לבטל את פלוני, סימן שהמבטל את פלוני הוא שקרן גדול, ושליח הסמ"ד-מ"ם, וכל ענינו 'הפרד ומשול' — פרוידים, שזו כל הגלות שלנו. ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עברות: עבודה זרה, גלוי עריות, שפיכות דמים, אם אדם שונא יהודי שני, סימן שרחמנא לצלן, הוא בעל עברה גדול, וזה כל הכח של הסמ"ד-מ"ם, ימח שמו, שכל ענינו לעשות פרוידים בין עם ישראל. ולכן עלינו להלחם נגדו, ולא לתת לו להפריד ביננו, כל הצרות שעם ישראל סובלים, כל מה שדם ישראל שנשפך פמים אלפים שנה, זה רק מחמת שנאת חנם, כל המכות שקבלנו, עדין לא למדנו לקח, שאנו נגועים עם הנגע של שנאת חנם, ועלינו לראות שמי שזרע שנאה, זה הסמ"ד-מ"ם, ימח שמו, ועלינו לעקרו מאתנו, זה הטמאה, זה ערב-רב, שרק זורעים שנאה יומם ולילה ולילה ויום.

ספר לי יהודי ספור מאים מאד, הוא היה בשואה, ועבר שם שבועה מדורי גיהנום, עבד עבודת פרוך, והיה שלג כבד, ובקשי קבלו מנת אכל ועומה, לחם מעפש ומים דלוחים שנקראו בשם 'מרק'. ואחר עבודת פרוך כזו משך כל היום, ואחר מנת אכל עלובה נפל במטה עיף ויגע, ואיזו מטה היתה לו? כמה קרשים וכו', ושכב כך רצוץ וחסר אונים. פי סבלו מהרוצחים סבל גדול מאד, קבלו מכות רצח, ולדאבוננו הרב, היו אנשים שמסרו נשמתם בשביל השטן, והיו נקראים 'קאפו', מסכנים יהודים אלו. השטן הגרמני, ימח שמו, חשב עצות איך היהודים בעצמם יפוי ליהודים, ולכן הקימו 'קאפוס', והם נקמו לעתים ביהודים יותר מהנאצים, ימח שמו, וילבסוף הגרמנים הארורים הרגו גם אותם, אבל הם חשבו, שפכל שיחניפו יותר את הגרמנים, יצליחו להותר בחיים, ויהיו להם טובות הנאה. והנה יהודי שוכב במטתו, ושומע ששני קאפו יהודים, שמסרו עצמם לשטן הנאצי, משוחחים ביניהם, ואחד פרץ בבכי. שאלו חברו: מה אתה בוכה? וענה לו: איני יכול לספר לך.

וְדַחַק בּוֹ שְׂיִסְפֹּר, וְהָהוּא בּוֹכָה וּבּוֹכָה לֹלֵא הֶפְסֵק וְכוּ', וְדַחַק בּוֹ:
 מְדוּעַ תְּבַכֶּה וְכוּ', וְאָמַר: הֲלֵא אֲנִי רְאִיתִי שְׁהַרְגַתְּ אֶת אָבִיךָ וְכוּ',
 וְעָנָה לוֹ חֲבֵרוֹ: וְהֵלֵא אֲנִי רְאִיתִי שְׁהַרְגַתְּ אֶת אִמְךָ וְכוּ', וְהִמְשִׁיף
 לְדַחַק בּוֹ: עִם כָּל זֹאת מְדוּעַ אַתָּה בּוֹכָה? וְעָנָה: הַיּוֹם הִיָּה לִי יוֹם
 קָשָׁה מְאֹד, נִתְתִּי מִכּוֹת רִצַּח לַיהוּדִים שְׂרִיזוּ, שֵׁם הִיָּה בּוֹר גְּדוֹל,
 וְהַגְּרַמְנִים, יִמַּח שְׂמֵם, יְרוּ בָהֶם, שְׂיִפְלוּ לְתוֹךְ הַבּוֹר חַיִּים, כְּשֶׁהֵם
 פְּצוּעִים אוֹ מִתִּים וְכוּ', וְהִנֵּה הִיָּה יְהוּדֵי זְקֵן חֲסִיד, וְתַכְּף כְּשֶׁהִפִּיתִי
 בּוֹ, הִיָּה סְמוּךְ לְקָבֵר אַחִים, וְהִסְתַּוְּבַב וְהִתְבּוֹנֵן בְּעֵינַי, וְאָמַר לִי:
 "תִּדְעַ לָךְ, אֲנִי מִצְדִּיק עָלַי אֶת הַדִּין, כָּל אֲשֶׁר קוֹרָה לָנוּ זֶה מִמֶּנּוּ
 יִתְבַּרֵךְ, הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה, אֲבָל אֲנִי רוֹאֶה שְׂזָה מֵגִיעַ לָנוּ, אִם יְהוּדֵי
 יְכוּל לְהַפּוֹת יְהוּדֵי אַחֵר, יְהוּדֵי יְכוּל לְהִיּוֹת אַכְזָר וּלְהַתְּאֲכֹזר
 לַיהוּדִים אַחֵרִים — מֵגִיעַ לִי, מֵגִיעַ לְכֻלָּנוּ הַעֲנֵשׁ הַזֶּה", וּבְאוֹתוֹ רָגַע
 יָרָה עָלָיו גְּרַמְנֵי, יִמַּח שְׂמוֹ וְזָכְרוּ, וְנִפְלַ הַזְּקֵן מֵת בְּתוֹךְ הַבּוֹר. הַקְּאִפּוֹ
 הָאֲכֹזְרֵי הַזֶּה שְׁהַרְגַּ בְּמוֹ יָדָיו אֶת אָבִיו, כִּנְרָאָה שְׁדַבּוּרֵי הַזְּקֵן חֲדָרוּ
 עִמָּךְ בְּלִבּוֹ, וְנִתְעוֹרַר לְבַפּוֹת עַל מֶר גּוֹרְלוֹ, שְׂאָמַר לוֹ: "מֵגִיעַ לְכֻלָּנוּ
 מֵה שְׂמִיעַ, שְׂאָנוּ כָּל-כָּף סוּבְלִים, אִם יֵשׁ יְהוּדִים שְׂמִפִּים אֶת
 זוּלָתָם", הִרְשַׁע מִרְשַׁע הַזֶּה נִזְדַּעַזַּע מְדַבּוּרִים אֵלָיו, וְלֹא יְכוּל הִיָּה
 לְקַרֵּר בְּכָיו.

לְמַדִּים מִכָּאן, שְׂכָל הַצָּרוֹת שְׂסוּבְלִים, זֶה רַק מִחֲמַת שְׂנֵאת חֲנָם,
 שְׂאֶחָד שׂוֹנֵא אֶת הַשְּׂנִי, וְזֶה, יִמַּח שְׂמֵם, הַסְּמִ"ךְ-מ"ם וְגַנְדָּא דִּילָהּ,
 שְׂכָל עֲסָקָם רַק לְזִרְעַ שְׂנֵאָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְאֵלָיו הֵם הַקְּלֻפּוֹת
 וְהַמְּשַׁחִיתִים.

וְהִנֵּה בְּפִרְשַׁת הַשְּׂבוּעַ יֵשׁ לָנוּ (בְּרֵאשִׁית לֵב, כב): "וַיִּנְתֵּר יַעֲקֹב
 לְבָדוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר". יַעֲקֹב אָבִינוּ נוֹתֵר לְבַד,
 וּמִי נֵאָבֵק עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר? שָׂרוֹ שֶׁל עֲשׂוֹ שֶׁהוּא הַסְּמִ"ךְ-מ"ם.
 "וַיִּרָא כִּי לֹא יוֹכֵל לוֹ", רָאָה שְׂאֵת יַעֲקֹב אֵינוֹ יְכוּל לְהַכְנִיעַ, "וַיִּגַּע
 בְּכַף יָרְכוֹ, וַתִּקַּע כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּהֶאָבְקוֹ עִמּוֹ", כְּתוּב בַּזֶּהר שְׂזָה
 הַיְלָדִים — הַתְּלַמִּידִים. הַסְּמִ"ךְ-מ"ם רוֹאֶה שְׂאֵת הַצְּדִיק אֵינוֹ יְכוּל
 בְּשׂוּם פְּנִים לְהַכְנִיעַ, הוּא לוֹמֵד תּוֹרָה וְדְבוּק בְּהַקְּב"ה, אֲזוֹ נִתֵּן לוֹ
 מִכָּה בְּתַלְמִידָיו. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סְנֵהֲרִין פח:): מְשַׂרְבוּ

תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרפן, רבה מחלקת. ולכן אנחנו תלמידי רבנו ז"ל, צריכים מאד מאד לשמר מהסמ"ך-מ"ם שלא יסית אותנו על מחלקת, שלא יסית אותנו על שנאת חנם, אנחנו מְקַרְחִים להיות ביחד באהבה, לעזר זה לזה, אנחנו מחיבים לצאת ולהפיץ אור רבנו ז"ל, עם ישראל צמאים אל דבר ה', נותרנו לבד, "וינתר יעקב לבדו", אמות העולם שונאים אותנו, כמאמר ז"ל (ספרי בהעלותך יג): אמר רבי שמעון בר יוחאי, הלכה היא בידוע שעשו שונא ליעקב; ולכן עלינו למסור נפשנו מאד מאד על אהבת חנם, לאהב אחד את השני, ולהשמר מאד לא לפגם ביהודי שני, שזה הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, שאינו חדל להלשין ולקטרג עלינו. בשביל רשעים כאלו אנו סובלים שנשפך דם ישראל במים.

ולכן עקר החוב המנח עלינו — להפיץ אור רבנו ז"ל, כל המקרב לרבנו ז"ל, ההכרח לו לצאת להפצה על-כל-פנים פעם פעמים בשבוע, לגלות לעם סגלה את הסגלה שיש לנו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כא), שאנו נקראים עם סגלה, ועלינו לגלות את הסגלה גם לאחרים. ולכן אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, באו נתחיל מהתחלה ללמד "לקוטי-מוהר"ן", בהתמדה גדולה עד שיהיה שגור על פינו, ורק על ידי-זה נקראים על שם רבנו ז"ל, וכן עלינו להפיץ את אור רבנו ז"ל בנשמות ישראל, ובזכות זה נזכה לגאולה שנגאל בגאולת עולם.

אבקש את כל אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל, פה תהיה "עיר ברסלב" על אפס וחקמתם של שונאינו ומתנגדינו. רואים לאחרונה ש"הרשעים בים נגרש, השקט לא יוכלו" (ישעיה נז, כ), אינם יכולים לשבת בשקט, סימן שמשהו מעיק להם, משהו מציק להם, משהו מפחיד אותם. ולכן עלינו להתאחד ביתר שאת וביתר עז, ולא לפחד מהרשעים הללו. מי הם לגמרי?! אוכלי שפנים וחיזורים, מחללי שבת, בועלי נדות, מומרים להכעיס. אל תפחדו מהם, הם סתם פסלת האדם. אני מבקש ומתחנן אליכם, תשימו על רכבכם עוד שלטים: "אני אוהב יבנאל עיר ברסלב", תתלו על

בְּתִיכֶם עוֹד שְׁלֹטִים. וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד, שְׁלֵא תִהְיֶה לָכֶם שְׂיִכוֹת עִם אֶף אֶחָד, שְׂיֵשׁ לוֹ שְׂיִכוֹת עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַמְטָמָא הַזֶּה, הוּא הַפְּמָר שֶׁל הַמוֹשְׁבָה, הוּא מְסִית וּמְדִיחַ אֶת הַרְשָׁעִים, לוֹלֵי הַסְתּוֹתָיו, כָּלֶם הָיוּ שְׂבִים בְּתִשְׁוֹבָה. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, אֵל תִּתְּנוּ לְהַפְּנֹס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת שֶׁלָּנוּ לְמִי שְׂיֵשׁ לוֹ שְׂיִכוֹת עִם הַטָּמָא מְטָמָא הַזֶּה, שׁוֹנָא יִשְׂרָאֵל.

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, נְקַלְעֵתִי בְּחֻבוֹת, בְּנִיתִי מְקוּהָ לְנָשִׁים, וְעַתָּה אָנִי בּוֹנֶה מְקוּהָ לְגַבְרִים, שְׂיִהְיֶה בְּשִׂיא הַהַדוּר וְהַיָּפִי, הַתְּבוֹנְנוּ בְּעֵינֵיכֶם מֶה אָנִי בּוֹנֶה וְלְמִי אָנִי בּוֹנֶה, וְהִנֵּה הַגִּיעַ לִי חוֹב חֲשָׁמַל שֶׁל עֲשָׂרַת אֲלָפִים שְׁקָלִים. כָּל אֶחָד מִשְׁלִיף עַל הַשְּׂנִי, בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּפֶרֶט וּבְכָל הָעוֹלָם בְּכָלֶל, כָּל אָדָם יוֹדֵעַ שְׂכַשְׁהוּלֵף לְמַקְוֶה צְרִיף לְשֵׁלֶם, וְאִם אֵינוֹ מְשֵׁלֶם, הוּא פְּטוּבֵל וְשָׂרֵץ בְּיָדוֹ, עוֹלָה מִיָּם, חֲשָׁמַל, סֶלֶר לְחַמוּם וְכוּ', וְאִם אֵינוֹ מְשֵׁלֶם מִי יִשְׁלֶם?! וְכַמָּה מְבַקֵּשִׁים? שְׁקָלִים בּוֹדְדִים לְיוֹם בְּעַבּוּר טְבִילָה וְכוּ' וְכוּ', לָמָּה לֹא תִשְׁלְמוּ דְמֵי מְקוּהָ כְּמוֹ בְּכָל הָעוֹלָם?! וְחֻבֵּל לְאָדָם לִילֵף לְמַקְוֶה אִם אֵינוֹ מְשֵׁלֶם, זֶהוּ גְזוֹל הַרְבִּים, אָדָם שְׁנוֹדֵר גְּדָר, קוֹנֶה עֲלֶיהָ — מְכַרְח לְשֵׁלְמָה. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, אֵל תִּבְיִאוּ אוֹתִי לְמַצֵּב כְּזֶה שְׂאֲשַׁבֵּר לְגַמְרִי, כְּכֹר אֵינִי יְכוּל לְשִׂאת אֶת הַנֶּטֶל הַגְּדוֹל הַזֶּה, וּמַהֲיִכֵן אֲשֵׁלֶם?! מִי שְׂאֵינוֹ מְשֵׁלֶם דְּמֵי מְקוּהָ, שְׁלֵא יִכְנָס לְטִבֵּל בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן, אֵין זֶה הַפְּקָר!

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אָנָּא רַחְמוּ עָלַי, שְׁלֵא אֶפֶל בְּחֻבוֹת כְּאֵלוֹ שְׁלֵא אוּכַל לְצִאת מֵהֵן. בְּרוּף הוּא וּבְרוּף שְׁמוֹ, יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקַּב"ה, הַקְּמֵתִי קַהֲלָה קְדוֹשָׁה וְשִׁהוּרָה, כְּמַעַט כָּלֶם עֲזָרוּ לִי לְבַנֵּית הַמְּקוּהָ, וְאָנִי מְכִיר לָכֶם טוֹבָה עַל זֶה מְאֹד. כְּשֶׁהַמְּקוּהָ יִגְמַר נָשִׁים שְׁלֵט גְּדוֹל: "אֵלֶּה יַעֲמְדוּ עַל הַבְּרָכָה", וְיוֹפִיעוּ שָׁם כָּל שְׁמוֹת הַנוֹדְבִים, אֲבָל כְּדֵי שְׁלֵא אֶכְנָס שׁוֹב בְּחֻבוֹת כְּאֵלוֹ, לָמָּה לֹא תִשְׁלְמוּ כָּל חֹדֶשׁ דְּמֵי מְקוּהָ וְכוּ', וְלָמָּה אָנִי צְרִיף לְדַבֵּר מִזֶּה, וְכִי אֵינְכֶם מְבִינִים זֹאת לְבַד?! אוֹ אֶחָד נוֹדֵר גְּדָר בְּעַבּוּר עֲלֶיהָ, צְרִיף לְשֵׁלְמוֹ, כִּי עוֹן נְדָרִים חֲמוּר מְאֹד, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד, שְׁכָּל אֶחָד יַעֲשֶׂה הוֹרָאת קַבַּע בְּעַבּוּר הַמְּקוּהָ, עַדִּין אָנִי טוֹבַע

בחובות שהרשע הזה 'לכן הארמי' הטביעני [גם הסוף שלו יבוא].
 כל מי שמתחיל עם אחר — ישלם אחר-כך מחיר כבד, מכל שפן
 וכל שפן אדם שגוזל את הרבים — ישלם על כך מחיר יקר. ולכן
 אבקשכם, תעזרו לי לצאת מהחובות.

העקר תתאחדו יחד, ותאהבו זה את זה, יש לכם הזדמנות פז
 ללמד הלכות מקנאות, יש לי שם גאון עולם יהודי יקר בענין
 מקנאות, תשאלו אותו שאלות, ואל תניחוהו ואל תעזבוהו, יש לכם
 הזדמנות פז ללמד ולדעת וללמד כל ההלכות השיכות למקנה,
 מקנה מטהר מכל הטמאות, מה מקנה מטהר את הטמאים, אף
 הקב"ה מטהר את ישראל (יומא פה:), למדים מכאן מה זה מקנה,
 שדמו את זה להקב"ה, שבלשון הקבלה זה ספירת הבינה, שמי
 שנכנס שם, מאיר עליו האור אין סוף, והקב"ה מוחל לו על כל
 עוונותיו. ולכן אל תהיו בטלנים! עזרו לי לגמר עם המקנה, שיהיה
 לנו מקנה טהרה הן לגברים והן לנשים, מי שרק ישים יד וכתף
 לעזר בבניית המקנה, אשרי לו ואשרי חלקו, ויש לו חלק בטהרת
 ישראל!

ואני מאד מאד מבקש אתכם, אל תפחדו מהכלבים הארורים
 הללו, אל תחששו מהסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, אל
 תפחדו מהפוחזים וריקים, משחתים וקלים, יש חק ונלך רק עם
 החק, ואוי לו למי שיגע בנו, נתלונן עליו בגורמים המתאימים, אין
 כאן הפקר.

אבקש אתכם מאד, שמרו על ילדיכם, אל תהיו אדישים,
 בעתים הללו צריכים לשמר מאד מאד עם מי מתחברים, הן הבנים
 והן הבנות, ובזכות זה הקב"ה יעזר לכם, שתזכו לראות הרבה נחת
 מהילדים, ונזפה לראות במו עינינו בגלוי שכניה, ודיקא פה ביבנאל
 נזפה לראות בקרוב ישועה גדולה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לַג תִּתְקוּ.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסִדְרֵי וַיִּשְׁלַח, ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ לֹא לְתַת אֲגוּרָה לְעוֹרֶךָ-דִּין ... לִפְנֵי שְׂיִהְיֶה בְּטוֹחַ מִהֶעוֹרֶךָ-דִּין שְׁלֵנוּ, כִּי פֶשׁוּט אֲנִי נִחְנָק בְּחוּבוֹת, וְאֲנִי לֹא יִכּוֹל בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן לְקַחַת עַל עֲצָמֵי חוּבוֹת חֲדָשִׁים, הִנֵּה בָּאָה לִי חֲשִׁבוּנֵיית שֶׁל חֲשָׁמֵל שֶׁל עֶשֶׂר אֶלְף שֶׁקֶל, וּמֵאִין אֲנִי אֲשַׁלֵּם אֶת זֶה?! וְלָכֵן לֹא לְתַת בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן אֶת הַכֶּסֶף, עַד שְׂיִאֲשֶׁר לָנוּ הֶעוֹרֶךָ-דִּין.

בְּעֵינַי הִגַּן אֵל תִּפְחַד, סוּף כָּל סוּף הֶרְשָׁעִים תִּהְיֶה לָהֶם מִפְּלֵה גְדוֹלָה מֵאֵד, וְאֲנִי מֵרְגִישׁ אֶת זֶה הַיֵּטֵב, שֶׁבְּסוּף כָּלֵם יִפְלוּ תַחְתָּנוּ, רַק מְנַסִּים אוֹתָנוּ בְּשָׁמַיִם אֵיךְ נִחְזִיק מִעֲמֵד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקוּ.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסִדְרֵי וַיִּשְׁלַח, ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקְנֶה לִּי ... אֶת הַחֲמֹר שֶׁהוּא צָרִיךְ לְמַעֲלָה, וְכֵךְ נִגְמַר עִם זֶה, וְתִרְאֶה שֶׁכָּל אֵלֶּה שֶׁצָּחֲקוּ מִמֶּנִּי עַד עַכְשָׁיו, עוֹד יִשְׁלְמוּ מִחִיר כָּבֵד, וְדִי לְחַכִּימָא.

כְּתִבְתִּי מִכְּתָב לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהֵם יִשְׁלְחוּ בְּחוּרִים לְהַעֲבִיר אֶת הַשְּׁלֵחָנוֹת מִצַּד לְצַד.

רְאֵה לְשָׁלֵם אֶת הַחוּב שְׁלִי בְּשָׁתֵי הַמַּפְּוֹלוֹת, וְכֵן לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, עֲבוּר הַבָּשָׂר שֶׁקָּנִיתִי עַל שִׁבְתִּי.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ אִתִּי, וְשֶׁעֲזַרְתָּ לִּי, וְשֶׁאַתָּה עֹזֵר לִי, וְעוֹד אֲשַׁלֵּם לָךְ חֲזָרָה כַּמַּיִם הַפְּנִים אֶל הַפְּנִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תִּתְקִיָּה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעֵר, שֶׁאַחֲרֵי כָּל מָה שֶׁאַמְרַתִּי, שֶׁהָאִשָּׁה אֶסוּר לָהּ לְנָקֵם בְּבַעֲלָהּ בְּאִפְּן כְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', וְאַתָּה מְאַיֶּמֶת עַל בְּעֵלְךָ עַל דְּבַר זֶה וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְאֻכָּזֵב מִמֶּךָ, לֹא צְפִיתִי שֶׁתִּלְכִּי בְּאֻכְזָרִיּוֹת כְּזֹאת עִם בְּעֵלְךָ, לְדַעֲתִי, אֵת צְרִיכָה לְהִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד, כִּי אֲמַרְתִּי שֶׁאֶסוּר לְהַעֲנִישׁ אֵת הַבַּעַל בְּדְבָרִים כְּאֵלוֹ, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּחֲזִיר בְּתִשׁוּבָה, וְתִבְקָשִׁי סְלִיחָה מִבְּעֵלְךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

לַג תִּתְקַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה רָאוִי לָךְ לְלַמֵּד אֵת הַמֵּאֲמָר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן (חֶלֶק א', סִימָן כו), וְשֵׁם מְדַבֵּר רַבֵּנוּ ז"ל, מִתְמַרְרִירוֹת שֶׁאֲדָם צָרִיךְ לְסַבֵּל בַּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, שֶׁעָשָׂה עַד עַכְשָׁיו, וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים אִם תִּלְמַד עַכְשָׁיו אֵת הַמֵּאֲמָר הַזֶּה, וְכֵן תֵּאֲמַר אֵת הַתְּפִלָּה

עַל זֶה בְּלִקְוֹטֵי-תְּפִלוֹת, וְאִזּוּ יִשְׁתַּנּוּ חַיֵּיךָ לְגַמְרִי, וּיְמָה טוֹב וּיְמָה נָעִים,
שְׁתַּלְמַד אֶת זֶה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם פַּעַם אַחַת אֶת הַמֶּאֱמָר וְהַתְּפִלָּה, וְאִזּוּ
יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

הַמֶּאֱחָל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תַתְקִי.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּוּ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

בְּעֵינַי הַסְּפוּרִים וְכוּ', אֵינְךָ אֶתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל
הַעֵינַי הַזֶּה, כִּי אֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׂאֵנִי צָרִיךְ לַעֲזוֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְזֶה מָה
שִׁישָׂאָר, וְלִכֵּן תִּלְקַט אֶת כָּל מַה שְׂשִׁמְעָתָ, וְתִשְׁלַח אֶת זֶה אֵל יְדִידֵנוּ
... נִרוּ יְאִיר, וְהֵם כָּבֹד יִדְפִּסוּ אֶת זֶה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

עֲכָשׁוּ הֵם מִתְּכוֹנְנִים לְהַדְפִּיס שְׁלֹשָׁה כְּרָכִים "אֲשֶׁר בְּנַחֵל": חֵלֶק
ל"ג, ל"ד, ל"ה, וּמִי יִתֵּן, שְׁתּוֹכַל לַעֲזוֹר לָהֶם.

הַמֶּאֱחָל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תַתְקִיא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כֶּסֶלּוּ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

העצה הִכִּי טוֹבָה בְּשִׁבִילָךְ, שְׁתִּלַּךְ לִישָׁן מְאֹד מְקַדָּם, וּמְמִילָא תּוּכַל לְקוֹם שְׁעֵתִים אוֹ שְׁלֹשׁ קָדָם אוֹר הַיּוֹם, וְאָז יִהְיֶה הַמּוֹחַ שֶׁלְּךָ צָלוּל, וְתוּכַל לְלַמֵּד הַרְבֵּה, וְאַחֲר־כֵּן לְהַתְפַּלֵּל וְתִיקֵן, וְאַחֲר־כֵּן לְלַכֵּת לְעִבּוּדָה, וְזָכוּר תִּזְכֹּר, כִּי מֵה שְׁלוֹמֵי־קָדָם אוֹר הַיּוֹם, שְׁעֵתִים אוֹ שְׁלֹשׁ, זֶה יוֹתֵר שְׁוֵה מִשֵּׁשׁ אוֹ שֶׁבַע שְׁעוֹת בַּיּוֹם כִּי אִז הַמּוֹחַ צָלוּל, וּבַיּוֹם הַמּוֹחַ שֶׁל הָאָדָם לֹא צָלוּל, וְזוֹ הָעֵצָה שְׁתַּקִּים, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתקיב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! אַתָּה צָרִיךְ לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹדֵף אַחֲרֶיךָ לְהַכְשִׁיל אוֹתְךָ בְּעִבְרָה חֲמוּרָה מְאֹד, וּכְשִׁי־תִגְלֶה, אִז יִהְיֶה מֵר מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַע־עוֹלָם לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּךְ אִף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ בְּנֻדָּאֵי יִמְחַל לְךָ עַל הַכֹּל, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יָקָר וְדוּוֵי דְבָרִים, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁזוּכָה לְהַתְּוֹדוֹת בְּכֹל פֶּעַם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'), שֶׁעַל-יְדֵי וְדוּוֵי דְבָרִים, הַעֲוֹנוֹת יוֹצֵאִים מִהַעֲצָמוֹת; כִּי כִשְׁאָדָם חוֹטֵא, עוֹנְנוֹתָיו נִכְנָסִים בְּתוֹךְ עַצְמוֹתָיו, וְקָשָׁה לוֹ לְהוֹצִיא אֶת זֶה. וְעַל-יְדֵי וְדוּוֵי דְבָרִים זֶה יוֹצֵא. וְלָכֵן רְאֵה לְהַתְּוֹדוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְכֻלָּל טוֹב מְאֹד, שִׁיתְּגַבֵּי חֲמֵשׁ דִּקּוֹת הַתְּבוּדוֹת לְפָנָיו הַתְּפִלָּה, וְחֲמֵשׁ דִּקּוֹת הַתְּבוּדוֹת לְפָנָיו הַצְּהָרִים, וְחֲמֵשׁ דִּקּוֹת הַתְּבוּדוֹת בְּלִילָה, עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, כִּי

כָּל הַבְּלוּלִים שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, זֶה רַק מִחַמַּת שְׂאִין לְאָדָם יִשׁוּב
הַדַּעַת לְהַתְּבוֹדְרוֹת, וְלָכֵן רְאֵה לְהַצִּיל אֶת עַצְמְךָ מִה שִׁיתֵּר מֵהָר.

רְאֵה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, כִּי הַמְּשָׁנָה הוֹרֶגֶת אֶת הַיָּצָר הָרַע
שְׁבוּעֵר, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
מִשְׁנִיּוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְזַכּוֹף הַנְּשָׁמָה, שִׁיְהִיָּה בְּךָ הָאוֹר הָאֵין
סוֹף בְּרוּף הוּא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תּחִקִּיג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בַּעֲנִין הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, מָה אִמַּר לְךָ! זֶה מֵה שְׁקוּרָה עִם
אָדָם שֶׁהוּלָךְ בְּאֲכֻזְרִיּוֹת עִם אֲשֶׁתּוֹ, לְבִסּוּף הָאִשָּׁה בּוֹרַחַת, צְרִיכִים
לְזַכֵּר אֶת זֶה הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, כִּי הָאִשָּׁה גַם-כֵּן בֵּין אָדָם, וְצְרִיכִים לְכַבֵּד
וּלְיַקֵּר אוֹתָהּ, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (כְּבֹא מִצִּיעָא גִט:), אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוֹ כִּי הֵיכִי
דִּתְתַּעְתְּרוּ, תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתִּתְעַשְּׂרוּ, וְלָכֵן אֶפְלוּ
שְׂיֵשׁ לְבֵן-אָדָם טְעֻנוֹת וּמַעֲנוֹת עַל אֲשֶׁתּוֹ, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים
לְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם עִמָּהּ, כִּי כֹף אִמַּר
רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן פ'), אֲשֶׁר עַקַר הַשְּׁלוֹם —
כְּשִׁשְׁנֵי הַפְּכִים מִתְאַחֲדִים יַחַד, וְאִיפֹה יֵשׁ אֶת שְׁנֵי הַפְּכִים כְּמוֹ אִישׁ
וְאִשָּׁה, אֲשֶׁר הֵם לְגַמְרֵי אַחֲרֵת זֶה מִזֶּה, וְלָכֵן אִם רוֹצִים לְהַחֲזִיק
שְׁלוֹם-בֵּית, צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרֵן בְּבֵית, וּמִי שֶׁחָכַם בַּעֲנִיּוֹ, וְהוּלָךְ
בְּרַשְׁעוֹת עִם אֲשֶׁתּוֹ, לְבִסּוּף אֲשֶׁתּוֹ תִּבְרַח מִמֶּנּוּ, וּמִסְכֵּן, הוּא יִצְטָרֵף
בְּטוֹבוֹת שֶׁל בְּנֵי-אָדָם, שֶׁהֵם יַעֲסֻקוּ בְּשְׁלוֹם בֵּיתוֹ, וְלָכֵן הֶחָכַם עֵינָיו
בְּרֵאשׁוֹ, שְׂאִינוּ מְבַלְבֵּל אֶת עַצְמוֹ מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וּמְכַבֵּד
וּמִיָּקֵר אֶת אֲשֶׁתּוֹ. וְלָכֵן תִּהְיֶה בְּרִיָּה, וְתִכְנִיס אֶת זֶה בּוֹ, וְגַם תִּכְנִיס

אֵת זֶה בָּךְ, כִּי אָסוּר לְלַכֵּת עִם הָאִשָּׁה בְּיַד קְשָׁה, כִּי אַחֲרַת הַיָּא תִּבְרַח, וְאִף שֵׁישׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׂכּוֹאֵב, עִם כָּל זֹאת מִי שְׂרוּצָה לְהַצִּיל אֶת שְׁלוֹם בֵּיתוֹ, הוּא צָרִיךְ לְרִאוּת לְהִיּוֹת וּתְרֵן בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקִיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, אֲבָל לֹא הֵייתִי בְּבֵיתִי לְעֻנּוֹת לְכֶם.

תֵּאֱמִינוּ לִי, שְׂיִוְתֵר טוֹב כְּכֹה, שְׂאֲמָרוּ עֲכָשׁוּ שְׁלֵא, מִשְׂאֲחֵר־כָּךְ יִהְיוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּעֵינֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֻדְאֵי יְזְמִין לָהּ זְווג הַגּוֹן מִן הַשָּׁמַיִם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֲתֶם מַתְקַדְמִים עִם כְּרֵךְ אַחַר כְּרֵךְ בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל".

הַעֲבֵרְנוּ דְרָךְ דְרָךְ דְאֵר אֶלְקִטְרוֹנִי אֶת הַפְּרוּשׁ "גְּנֹזֵי הַמֶּלֶךְ", פְּרָק ח', אֲקוּנָה שְׂקַבְלַתֶם אֶת זֶה, כִּי רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְגַמֵּר אֶת זֶה תוֹךְ עֲשָׂרָה יָמִים, כְּדִי שֶׁהַסֵּפֶר יִהְיֶה גָמוּר וּמוֹכֵן לְהַדְפִּיס אֶת זֶה, עוֹד לְפָנַי חֲדָשׁ אֲדַר, וְאִם יוֹכְלוּ גַם לְהַכְנִיס פְּרוּשׁ רַש"י, זֶה יִהְיֶה לְהַפְּלִיא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקִטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךְ.

דְּבַרְתִּי הַרְבֵּה עִם הָרַב הַחֲסִיד הַמְּפָאָר, אִישׁ חַי רַב פְּעֻלִים, יָחִיד מִמְּחֵה בְּהִלְכוֹת מְקַנְאוֹת וּשְׂאָר דִּינֵי טְהָרָה, שֶׁעוֹד לֹא מְצִאתִי אָדָם בְּקִי בְּזֶה, וְהַיּוֹצֵא מִדְּבָרָיו, שְׂאֵתָה רוּצָה לְלַמֵּד, וְאֵתָה יָכוֹל לְלַמֵּד, אֲבָל אֵתָה צְרִיף לְקַנּוֹת לְעֲצֻמָּךְ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי. יְדוּעַ הַסְּפוּר, שֶׁרַבְּנוּ ו"ל רָצָה שְׂמוֹהֲרַנ"ת ו"ל יְהִיָּה רַב, וַיְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל פֶּחַד מְאֹד לְפִסֵּק שְׂאֵלוֹת, אִף שֶׁהִיָּה גְאוֹן עוֹלָם, וְחֲמִיו הָיָה גְאוֹן הַגְּאוּנִים, רַב מְפָרְסֵם בְּשִׁלְשׁ עֵירוֹת גְּדוֹלוֹת בְּאִוְקְרִינְיָה, עִם כָּל זֹאת הוּא פֶּחַד, עֲנָה וְאָמַר לוֹ רַבְּנוּ ו"ל: אִם יֵשׁ פּוֹסֵק אֶחָד שְׂמַתִּיר, אֵתָה יָכוֹל לְסַמְּךָ עָלָיו, וְרַבְּנוּ ו"ל רָצָה לְהַכְנִיס בּוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, שֶׁלֹּא לְפֶחַד, צְרִיכִים לְלַמֵּד אֵת כָּל הַשְּׂיטוֹת, וְכִפִּי שְׂרוּאִים אִיךָ וַיְמָה וְכוּ' וְכוּ', כִּף פּוֹסְקִים, וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה שְׂמוּשׁ, וְלָכֵן אֵל תִּפְחַד מִשּׁוּם דְּבָר, וְרַק תִּרְאֶה לְלַמֵּד אֲצִלוֹ, הוּא יְהִיָּה בְּיַבְנָאֵל עוֹד כְּמָה שְׁבוּעוֹת, וְתוֹכֵל הַרְבֵּה לְלַמֵּד אֲצִלוֹ. וְלָכֵן שִׁיְהִיָּה לְךָ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי וְשִׁלָּא תִּפְחַד, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקְבֵּל אֵת דְּבָרִי, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

יְתַר מְזֵה אֲנִי עוֹד אֲדַבֵּר אֵתָה, הֵן פְּנִים וּפְנִים, הֵן דֶּרֶךְ הַטְּלָפוֹן, הַעֲקָר תִּתְחַזֵּק, וְאֵל תִּפְחַד, לְפִסֵּק שְׂאֵלוֹת צְרִיכִים כְּתַפִּים רַחְבּוֹת, שֶׁעַל זֶה צְרִיכִים בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וַיֵּשׁ לְהַאֲרִיךְ בְּזֶה, אֲבָל הַהֲכָרַח לְקַצֵּר.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְקַטֹּז

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל תַּלְמִידֵי כּוֹלֵל "אוֹר הַמְּאִיר", חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, הַזֵּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, שִׁישׁ לָכֶם עֲכָשׁוּ הַזְּדַמְנוֹת פּוֹז לְלַמֵּד אֲצִל הָרַב הַחֲסִיד אִישׁ חַי רַב פְּעֻלִים, בְּקִי נִפְלָא בְּכָל הִלְכוֹת מְקַנְאוֹת וּבְשְׂאָר דִּינֵי טְהָרָה, וְלִדְעָתִי, הוּא יָחִיד מִמְּחֵה בְּכָל הָעוֹלָם

כלו מרב בקיאותו במקצוע זה, ולכן כל זמן שהוא נמצא במחנינו, תראו לעבר את כל הלכות מקנאות, סימן ר"א, שיש בו ע"ה סעיפים, אשר כל סעיף בנפרד הוא תורה שלמה, והוא בעל מסביר נפלא, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיראה לכם היום איך שבנה את המקנה אצלנו, עם כל ההדורים והחמרות, ולפי כל השיטות, וכדאי שתלמדו את המקצוע הזה, כי יש לכם עכשו הודמנות חד פעמית, ולכן אני מאד מאד מבקש את כל תלמידי הפולל, אל תהיו בטלנים! עכשו אתם יכולים ללמד דבר שלא למדתם, ומי יודע אם פעם תלמדו, ובקלות יכולים להיות בקי בהלכות אלו, אם יש שמוש מאדם גדול, והנה הזמין הקדוש-ברוך-הוא את הגאון הזה למחננו, תפסיקו עכשו את כל הלמודים, ותכניסו את עצמכם בהלכות מקנאות, כי זה מקצוע שפדאי לדעת.

זכרו היטב, אשר אתם הפננה שלי, כי כל חפצי ומגמתי שהד' אמות שלנו יהיה גם ד' אמות של הלכה, ואני מקנה שתקיימו את רצוני.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לג תתקיו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר וישלח, טו"ב בסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הפלל, ובפרט האברכים, שתכף-ומיד עכשו תגשו אל ידידנו ר' ... גרו יאיר, ולעזר לו מה שצריכים לעזר לגמור את המקנה של הנשים, כי ביום ראשון או שני כבר יתחילו הגשמים, ואנחנו צריכים לאגר את מי הגשמים. ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אנשי שלומנו, למען זכות הרבים, תגשו עכשו, שכל אחד יעזר במה שהוא רק יכול, כי הזמן קצר

מֵאֵד. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ה'): מִשֶּׁה זָכָה וְזָכָה
 אֶת הָרַבִּים, זְכוּת הָרַבִּים תְּלוּיָהּ בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים ל): "צִדְקַת
 הַיְי"ה עֲשֵׂה, וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל"; כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל
 מֵה זֶה זְכוּת הָרַבִּים, וּבִפְרָט עֲנִין טְהֵרָה, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ
 אֶתְכֶם, עֲשׂוּ לְמַעַנְכֶם, וְלִמְעַן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִתְּנוּ יָד וְכֹתֵף
 עֲכָשׁוּ דִיקָא, וּבְזְכוּת זֶה תִּתְּבָרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

המאחל לכם שבת שלום...

לג תתיח.

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיִּשְׁלַח, טו"ב כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ טוֹבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְהִיא מְצוּנָה רַבָּה שֶׁל
 זְכוּת הָרַבִּים, אָשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ה'): מִשֶּׁה זָכָה
 וְזָכָה אֶת הָרַבִּים, זְכוּת הָרַבִּים תְּלוּיָהּ בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים ל): "צִדְקַת
 הַיְי"ה עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל"; שְׁתַּגֵּשׁ תִּכְּפֶ-וּמִיד אֵל יְדִידְנוּ ר'
 ... נְרוֹ יְאִיר, וְלַעְזוֹר לוֹ לְגַמֵּר אֶת הַמְּקוֹה שֶׁל הַנְּשִׁים, כִּי בַיּוֹם רֵאשׁוֹן
 אוֹ שְׁנֵי יָרֵד גְּשָׁמִים גְּדוֹלִים, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְאָגֵר אֶת הַמַּי גְּשָׁמִים,
 וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, תַּעֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד, וְתַעֲשֵׂה עִם
 עֲצֻמְךָ חֶסֶד, וְעַל כָּלֵם תַּעֲשֵׂה חֶסֶד עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַמְּקוֹה
 מְטֵהוּ, כְּגִזְרַת הַפְּתוּב, הִלְכָה לְמִשֶּׁה מְסִינִי. וְלִכֵּן חוּס וְרַחֵם עָלַי
 וְעָלֶיךָ, וְעַל הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה, שִׁיְהִיָּה לָנוּ כְּבָר מְקוֹה טְהֵרָה לְנִשְׁמִים,
 וְלִכֵּן רוּץ עֲכָשׁוּ אֵל יְדִידְנוּ ר' ... נְרוֹ יְאִיר, וְתַעְזוֹר לוֹ מֵה שְׁאֵתָהּ
 יְכוּל, אֲפֵלוֹ מַעַט, וְעוֹד תַּעֲזוֹר אַחֲרַי לְכוּא, וְלַצְדִּיקָה רַבָּה וְלִזְכוּת
 גְּדוֹלָה יִחְשָׁב.

המאחל לך שבת שלום...

לֵג תִּתְקִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיִּשְׁלַח, טו"ב כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּמְסֵר תִּכְף־וּמִיד אֶת הַמְּכַתְּבִים הָאֵלוֹ
לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי זֶה עֲגִינֵי שֶׁל פְּקוּחַ נַפְשׁ, כִּי אִם אֲנַחְנוּ לֹא גוֹמְרִים
הַיּוֹם אֶת הַמְּקוּוֹה שֶׁל הַנְּשִׁים, בְּיוֹם רֵאשׁוֹן אוֹ יוֹם שְׁנֵי מִתְחִיל
הַגָּשָׁם, וּפְסָפְסָנוּ אֶת הַמֵּי גְשָׁמִים, וְלָכֵן גַּם אֶת הַמְּכַתְּבִים כְּלָלִי תִרְאֶה
לְפָרֶסֶם אֶת זֶה בֵּין כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִבֹאוּ לְעֶזֶר לְר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר,
כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֵג תִּתְקַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיִּשְׁלַח, טו"ב כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְאֵל תִּהְיוּ שְׁבוּרִים, כִּי בַתְּכֶם עֲדִין צְעִירָה,
וּבּוֹדָאֵי עוֹד תִּמְצָא אֶת זְוִיגָהּ, וְאַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְהַפְגִּס בְּלַחַץ, כִּי
הִישׁוּעָה תִּבּוֹא פִּתְאֹם, וְלָכֵן מֵה לָּכֶם לְהַפְגִּס בְּלַחַץ, וּלְהִלְחִיץ אֶת
עֲצָמְכֶם עַל לֹא דְבָר.

עֲכָשׁוּ לֹא כְּדָאֵי לְלָכַת רַגְלֵי לְשׁוֹם מְקוֹם, וּבְכַרְט בְּמְקוֹם סַפְנָה,
וְלָכֵן לֹא כְּדָאֵי בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן לְלָכַת, כִּי רַחֲמֵנָא לִישׁוּבָן, בְּגִי
יִשְׁמַעְאֵל, פְּרָאֵי אָדָם, הֵם רוֹצְחִים בְּדָם קָר, וְלֹא כְּדָאֵי לְלָכַת רַגְלֵי,
וְלָכֵן אֵל תִּלְכוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁקַבְּלֶתֶם דְּרַךְ דְּאֵר

אַלְקָטְרוֹנִי פָּרַק ח', וּבְיָוִם רֵאשׁוֹן תִּקַּח גַּם אֶת הַחֲצִי הָרֵאשׁוֹן שֶׁל פָּרַק ט', כִּי תוֹךְ כַּמָּה יָמִים גְּמַרְתִּי כָּבֵר אֶת כָּל הַסֵּפֶר "גְּנֹזֵי הַמֶּלֶךְ", וְאַתֶּם יְכוּלִים כָּבֵר לְהַגִּיחַ אֶת זֶה, וְלִסְדֹּר אֶת זֶה לְדְפוּס, וְאַנִּי חוֹשֵׁב אִם נִדְפָּס עִם פְּרוּשׁ רַש"י, זֶה יֵצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֵה, רַק תִּרְאוּ לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַג תִּתְקַבֵּא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, הַגָּרִים בְּ"יְכִנָּאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנְּזִי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיַּצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, אָמֵן.

הַשְּׁבוּעַ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יְחוּל חֲנֻכָּה. חֲנֻכָּה הוּא חַג הָאוּרִים וְהַשְּׂמֻחָה בּוֹ גְדוּלָה. וְבוֹ אָנוּ נִזְכָּרִים מָה רָצוּ לַעֲשׂוֹת לָנוּ הַיְיֹנִיִּם, שְׁגֹזְרוּ עָלֵינוּ גְזֵרוֹת רְעוֹת, לְהַשְׁפִּיחַ שֵׁם שְׁמַיִם מִפִּינוּ. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה יח:), שְׂאֵחַת מִהַגְזֵרוֹת שְׁגֹזְרוּ הַיְיֹנִיִּם, שְׁלֹא יִזְכִּירוּ שֵׁם ה', הֵינּוּ לֹא לְדַבֵּר לְגַמְרֵי מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזוֹ קִלְפַת יָוֵן. וְלָכֵן מָה עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת זֶה לַעֲמַת זֶה? תְּמִיד לְדַבֵּר רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הִנֵּה מְצִינוּ בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ, אַחֲרֵי שְׂמִכְרוֹ אֶת יוֹסֵף, וְהוֹרֵד לְמִצְרַיִם, וְנִמְכַר לְבֵית פּוֹטִיפָר סָרִיס פְּרַעֲזָה, כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית לט, ב): "וַיָּרָא אֲדוֹנָיו כִּי הִנְיִ"ה אֹתוֹ, וְכָל אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה הִנְיִ"ה מִצְלִיחַ בְּיָדוֹ". נִשְׁאֵלֶת הַשְּׂאֵלָה, אִיךָ הַמִּצְרִי הֵטְמָא רָאָה כִּי ה' אֹתוֹ? וְכִי רָאָה פַּעַם הַמִּצְרִי אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂרָאָה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִמְצָא אֶת יוֹסֵף? אֵלָּא רַש"י הַקְדוּשׁ אֹמֵר: כִּי ה' אֹתוֹ, שֵׁם שְׁמַיִם שְׂגוּר בְּפִיו, הַמִּצְרִי שָׁמַע תְּמִיד מִיוֹסֵף לְדַבֵּר מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן יָדַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִם יוֹסֵף, לְמַדִּים מִכָּאן מָה זֶה לְדַבֵּר תְּמִיד

ממנו יתברך. וזה מה שהכנסתי בין אנשי שלומנו, שתמיד תדברו רק מהקדוש-ברוך-הוא. כבר מגיל פְּעוּטוֹן המטפלות מדברות אל התינוקות רק מהקדוש-ברוך-הוא, ושרים להם שירים מהשם יתברך, כדי שישפגו אמונה. מכל שכן בגנים, מה אנו מחדירים בילדינו? אמונה, שגדבר מהקדוש-ברוך-הוא, כי סוף כל סוף אין לנו בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, ולבל נטעה עצמנו, וכן בתלמוד-תורה ובבית-ספר, מה אנו מחדירים בילדינו? רק אמונה בבורא יתברך שמו, שיהיה שם שמים שגור על פיהם.

והנה יש לנו מאמר חז"ל פלאי. שאומרים (בראשית רבה, פרשה ב'): חשך זה מלכות יון, שהחשיכו עיניהם של ישראל בגזרותיהם, שהיו אומרים להם: כתבו לכם על קרן, השור אין לכם חלק באלקי ישראל. נשאלת השאלה: למה הצרכו לחקק על קרן שאין לכם חלק באלקי ישראל. מה זה קרן? אלא הגמרא אומרת: שופר שעשוי מקרן איל, המתר לטלטלו אם לאו! ועונה הגמרא: שמקרן השופר יכולים לעשות בקבוק חלב לתינוק (בימים ההם לא היתה מפתחת הטכנולוגיה כל-כך, ולקחו קרן של איל, וזה שמש לבקבוק אכל לתינוק), זה מה שגזרו היינים, כתבו לכם על קרן השור, הינו על בקבוק התינוק יחקקו כפירות, שהתינוק יראה אפיקורסות, למדים מפאן רשעות היינים, ימח שמם, שרצו להחשיף עיני ישראל בכפירות, עוד מגיל ינקות.

ובכל דור ודור ישנם אותם יינים, אף יש להם שם אחר, בכל דור ודור יש קמן עמלק בשם אחר, אף זה אותו עמלק של לפני אלפים שנה. מוהרנ"ת ז"ל אומר, שחנכה ופורים זה ענין של בקור חולים, שהקדוש-ברוך-הוא בא לבקרנו בבתנו. כי בזמן בית-המקדש, היו מחיבים לעלות לרגל לבית-המקדש, לראות את השכינה, ולראות זה לזה, שפלנו מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא, והיו שלש פעמים שלש רגלים בהם עלינו לבית-המקדש: פסח, שבועות וסוכות. פמה הננות הכנו עצמנו לזכות להפגס לבית ה', ולא יראו פני ריקם, הביאו קרבנות, צדקה וכו', לעזר לבדק הבית וכו'. אף משחרב בית-המקדש, אין אנחנו יכולים לעלות ולראות בבית

מִקֵּדְשֵׁנוּ, אֲזוֹ, כְּבִיכּוֹל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּא אֵלֵינוּ הַבִּיְתָה. חֲנֻכָּה — הַדְּלֶקֶת הַנְּרוֹת לְמִטָּה מֵעֲשָׂרָה טְפָחִים, לְהוֹרוֹת שֶׁהַשְּׂכִינָה נִכְנָסֶת בְּבֵיתָנוּ, גַּר לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, לְהוֹרוֹת שְׁכָל אֶחָד יְכוּל לְהָאִיר עַל עֲצָמוֹ אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבַפּוּרִים אָנוּ זֹכִים לְמַחֵק אֶת הַמֶּן-עֲמֵלֵק.

וְהִנֵּה עִתָּה אָנוּ נִכְנָסִים לִיְמֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים. עַל-כֵּן צָרִיכִים לְזַכֵּר כַּמָּה פְּרָטִים נְחוּצִים. אֲנִי נֹגֵד הַעֲנֵן לַעֲזוֹב אֶת הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים וְלִנְסֵעַ וְכוּ', וְלִכֵּן יִרְאֶה כָּל אָב מִשְׁפָּחָה לְהִשָּׂאֵר עִם בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ, הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים צָרִיכִים לְרְאוֹת אֶת הָאָבָא מְדַלִּיק גְּרוֹת, וּכְדֵי לְחַקֵּק אֶת הַנֶּסַע עַל לְבָם, אָנוּ נוֹהֲגִים שְׁכָל יֶלֶד מְדַלִּיק גְּרוֹת גַּם-כֵּן, וְהָאָב מִשְׁחֵק עִם הַיְלָדִים סְבִיבוֹן וְכוּ', וּמוֹדִים וּמְהַלְלִים לַפְּנֵי יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְכַמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב'), שֶׁיְמֵי חֲנֻכָּה הֵם יְמֵי הוֹדָאָה, וְצָרִיכִים לְהִרְבּוֹת בְּתַהֲלָה וּבְהַלָּל לַפְּנֵי יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד זָכָה לִישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל עֲנֵן הַנְּסִיעָה לְרַבֵּנוּ ז"ל בְּחֲנֻכָּה — אֵינוּ אֶצְלָנוּ. רַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ לְבוֹא אֵלָיו דִּיקָא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה (אֲנִי לֹא הֵייתִי בְּאוּמָן לֹא בְּחֲנֻכָּה וְלֹא בְּשָׁבוּעוֹת), וְתִרְאוּ לְהַעֲבִיר אֶת הַדְּבָרִים לְבַעֲלֵיכֶן, אֲשֶׁר בְּחַג הַחֲנֻכָּה צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּבֵית.

הַשָּׁנָה חֲנֻכָּה מִתְחִיל בְּעָרֹב שַׁבָּת, וְקֹדֶם מְדַלִּיקִים גַּר חֲנֻכָּה, וְאַחֲרֵי-כֵן גַּר שַׁבָּת, וְהִיּוֹת שְׁיוּם שְׁשֵׁי קֶצֶר מְאֹד, עַל-כֵּן פְּדָאִי לְהַתְחִיל אֶת עֲבוֹדוֹת הַנְּקִיּוֹן וְהַבְּשׂוּל בְּיוֹם חֲמִישִׁי, כְּדֵי שֶׁיִּסְיָמוּ אֶת כָּל הַעֲבוֹדוֹת עַד חֲצוֹת וְכוּ'.

מִשָּׁף כָּל יְמֵי הַחֲנֻכָּה, אֲסוּר לְאִשָּׁה לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה חֲצִי שָׁעָה אַחֵר הַדְּלֶקֶת הַנְּרוֹת, כִּי גַם חֲנֻכָּה נַעֲשָׂה עַל-יְדֵי אִשָּׁה יְהוּדִית שְׁמָה, וְלִכֵּן יֵשׁ לְנָשִׁים חֵלֶק גְּדוֹל בְּנֶס חֲנֻכָּה, וְדַבָּר זֶה צָרִיךְ לְהַכְנִיס בְּכֵן שְׂמָחָה גְּדוֹלָה. וְרִצִּיתִי מְאֹד שֶׁתִּתְאַסְּפֶנָּה בְּחֲנֻכָּה, וְתִתְחַזְּקֶנָּה בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז. וְלַהֲפֹךְ מְצִינוּ, שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים, שֶׁהִיְתָה בֵּת יִשְׂרָאֵל מְרִים בֵּת כְּהֻנִּים, שֶׁהִמִּירָה דָתָהּ, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, כְּשֶׁנִּכְנָסוּ הַיּוֹנִים לְהִיכָל, הִסִּירוּ אֶת נַעֲלָהּ, וְיָרְקָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְדַבְּרָה דְּבַרֵי גְנוּת, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁסָּגְרוּ אֶת חֲלוֹנָהּ, הֵינּוּ

שְׂבָאָה מִמְשַׁפַּחַת כְּהֵנִים, וּמֵאַחַר שְׁפֵל-כֶּף וְזִלְזָה בַּמַּזְבֵּחַ, אִזּוּ לֹא לָקְחוּ יוֹתֵר אֶת כָּל מִשְׁפַּחְתָּהּ שְׂיִכְהֵנוּ בַּמִּקְדָּשׁ. וְשׂוֹאֵלֶת הַגְּמְרָא, אִם בַּת אַחַת חוּטְאָת, צְרִיכִים לְהַעֲנִישׁ אֶת כָּל הַמְשַׁפָּחָה? אֵלָּא מַה שֶּׁהִיא דְּבִרְהָ, מִסְתַּמָּא שְׁמַעְהָ בַּבַּיִת.

לְמַדִּים מִפְּאֵן יְסוּד גְּדוֹל בְּחֻנּוּף. תִּדְעָנָה לָכֵן, מַה שֶּׁהִילְדִים מִדְּבָרִים בַּחוּץ, הֵם שְׁמַעוּ אֶת זֹאת בַּבַּיִת, 'שׂוֹתָא דִּינוּקָא בְּשׂוּקָא אוּ דְאַבוּיה אוּ דְאַמִּייה' (סִפְּהָ נוּ), וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מִהַ שְׁהַהוּרִים מִדְּבָרִים בִּינֵיהֶם, כְּדֵי שֶׁהִילְדִים לֹא יִלְמְדוּ דְּבָרִים רְעִים, וְלָכֵן חֲנֻכָּה זֶה חֵג הַחֻנּוּף, אוֹמֵר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְעַקֵּר הַחֻנּוּף לְחַנּוּף אֶת עֲצָמָנוּ. וְכַפִּי שְׂאֵנוּ מְחֻנְכִים אֶת עֲצָמָנוּ, כֶּף יִהְיוּ לָנוּ יְלָדִים טוֹבִים.

כְּלָנוּ נַעֲדִיד, אָנוּ גְרָמִים כְּאֵן חֲמִשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, הַקָּמָנוּ קְהֵלָה מְאֹד מְאֹד קְדוּשָׁה, מִיַּחַדָּת בְּמִינָהּ, וְרָאִינוּ דְּבָרִים נִפְלְאִים, אֵלֹהֵי הַהוּרִים שֶׁהִיָּתָה לָהֶם וְעַדִּין יֵשׁ לָהֶם אֲמוּנַת חֲכָמִים, זָכוּ לְהִתְחַתֵּן, וַיֵּשׁ לָהֶם יְלָדִים, וְזָכוּ לְהִרְבֶּה דְּבָרִים יָפִים, אֵלֹהֵי שְׂלֵא זָכוּ לְאַמוּנַת חֲכָמִים, לְבַסּוּף יִבְנָאֵל פְּלִטָה אוֹתָם, וְסוּבְלִים עָתָה סֶבֶל בַּל יִתְאַר.

הַיְיֻנִּים הִלְכוּ בְּמִרְמָה, הֵם לֹא רָצוּ לְהִרְגֵּ אֹתָנוּ, אֶת גּוֹפְנֵנוּ, לְעַמַּת פּוֹרִים, שֶׁהִמְן-עֲמַלְק רָצָה לְהִרְגֵּ אֶת כָּל הַיְיֻדִים מִנְעַר וְעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד, רָצָה לְכַלּוֹת אֶת גּוֹפֵינוּ, וְלָכֵן אָנוּ עוֹשִׂים סְעֵדָה וְאוֹכְלִים וְשׂוֹתִים לְהַנּוֹת אֶת הַגּוֹף, כִּי בְּפוֹרִים הָעַקֵּר הָיָה נֶגֶד הַגּוֹף, אֲבָל בְּחֻנּוּכָה כְּאוּ הַיְיֻנִּים בְּעַרְמִמְיּוֹת, וְאָמְרוּ: אָנוּ אוֹהֲבִים אֶתְכֶם, אָנוּ רוֹצִים לְהִתְעַרֵּב בִּינֵיכֶם, אֲבָל עֲזוּבוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֲזוּבוּ אֶת הַצְּדִיקִים — מִתְתַּיְהוּ וּבְנָיו, מַה לָּכֶם עִמָּהֶם?! כְּאוּ וְנִתְחַתֵּן יַחַד וְכוּ', אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה טו): חִידְקֵל זֶו יָנוּ, שֶׁהִיא חֲדָה וְקָלָה בְּגוֹרוּתֶיהָ עַל יִשְׂרָאֵל. הֵם הִלְכוּ בְּדֶרֶךְ אֲהֻבָה וְכוּ', הָעַקֵּר לְעוֹב אֶת צוֹר מִחֻצְבַּתָּנוּ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

וְכֵן קוֹרָה עִמָּנוּ בְּיִבְנָאֵל, יֵשׁ לָנוּ כְּאֵן יָרַע מְקוּמֵי, שְׂלֵא חֲרוּנָה הַחַל בְּטַקְטִיקָה חֲדָשָׁה, הוּא רוּאָה שְׂאִינוּ יָכוֹל לָנוּ, אִזִּי מְנַסָּה בְּכָל מִינֵי שִׁטוֹת שָׁנִים עַל גַּבֵּי שָׁנִים, וְאִינוּ יָכוֹל, כִּי אָנוּ מְבַצְרִים וְחֻזְקִים בְּחוּמָה, לְאַחֲרוּנָה הִבִּיא אִיזוּ מִשְׁפָּחָה שְׁמַחְלָקַת יִרְקוֹת בְּחָנָם וְכוּ',

אָבַל אַתֶּם יוֹדְעִים גַּם הַמְסִיּוֹן, כִּיצַד לוֹכְדִים יְהוּדִים? הוֹלְכִים אֶל שְׂכַבַת הָעֵנִי, וְנוֹתְנִים לָהֶם עֲרֻכּוֹת מְזוֹן וְכֶסֶף וְכוּ', עַד שָׂאֵט אֵט מִתְחַבְּרִים אֲלֵיהֶם וּמִקְבָּלִים הַשְּׁפָעֶתָם, מִתְקַרְרִים בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, עַד שֶׁנִּפְגַּמְתָּ הָאֱמוּנָה לְגַמְרִי, כִּי כָּף כְּתוּב בְּמַכִּילְתָּא עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת יד): "וַיֹּאמְרוּ בְּה' וּבַמָּשָׁה עֲבָדוּ", אִם בְּה' הָאֱמוּנָה בְּמָשָׁה לֹא כָּל שֶׁפֶן? אֲלֹא אִם אֵין אַמוּנַת חֲכָמִים אֵין אַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָכֵן בְּכָל דּוֹר וְדוֹר קָמוּ רְשָׁעִים אַרְוִירִים, וּפְגַמוּ קִדְשׁ בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וְכֵן בְּדוֹר הַיְיָנִים, שֶׁשְׁקָרוּ אֶת יִשְׂרָאֵל מְאַמוּנַת חֲכָמִים שֶׁל אוֹתוֹ דּוֹר וְכוּ' וְכוּ'.

לָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, בְּנִיתִי קַהְלָה בְּיַזַּע וּבְכֶדֶם, וַיִּתֵּן לִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, וְאָבּוֹא בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרְךָ, כָּל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ וְכוּ' בְּהַפְתָּעָה וְכוּ', עַד שֶׁאָבּוֹא בְּקָרוֹב מְאֹד לְגוֹר אֶתְכֶם, אֶף עַד אֲזֵי יֵשׁ לִי אַחֲרֵיּוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, לְפָרְסֵם וּלְגַלוֹת אֶת אוֹר רַבְּנוּ וְ"ל בְּכָל הָעוֹלָם כִּלּוּ בְּהִרְבָּה מְקוֹמוֹת וְכוּ', כִּי אוֹר רַבְּנוּ וְ"ל הוּא אוֹר הַמְּאִיר, וְצָרִיךְ לְפָרְסְמוֹ לְכֻלָּם, וְעַל-כֵּן אֲנִי צָרִיךְ לֵהִיּוֹת בְּהִרְבָּה מְקוֹמוֹת, וְאֵינִי יָכוֹל לְסַפֵּר לָכֵם הַכֹּל, אֲבָל תִּדְעוּ שֶׁהַסְּמ"ך-מ"ם רוֹצֵה לֵהַכְּנִס בְּיַיְנוּ, וְלָכֵן הִזְהָרוּ מְאֹד מְאֹד, אֵל תִּקְחוּ שׁוּם מִתְּנוֹת מִמֵּי־שֶׁהוּ שֵׁיֵשׁ לוֹ שִׁיכוֹת לְסַמ"ך-מ"ם, זֶה כְּמוֹ הַמְסִיּוֹן וְכוּ' וְכוּ', גַּם הַסְּמ"ך-מ"ם שֶׁלָּנוּ הַכְּשִׁילָנוּ בְּכִרִיתוֹת וְכוּ', שֶׁזוֹ הִיְתָה קְלִפַת גֵּן, שֶׁהַכְּשִׁילוֹ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל וְטִמְאוּ אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

וְהִנֵּה אֲנִי בּוֹנֶה עִתָּה מִקְנֶה מְפָאָר וְכוּ', וּלְדַאֲבוּנֵנוּ הָרַב, הִיִּיתִי צָרִיךְ לְבָנוֹת מִקְנֶה בְּמַחְתָּרַת וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה עוֹד בְּנוֹי עַל שְׁטַח שֶׁל מִשְׁפָּחָה פְּרֻטִית וְכוּ', בְּשָׁעָה שֶׁהָרַע הַמְּקוֹמִי מִקְבֵּל תִּקְצִיבִים בְּעַבּוֹר בְּנֵי מִקְנֶה, וְאֵינִי נוֹתֵן מְאוּמָה, וְלָכֵן כָּל מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ שִׁיכוֹת אֵלָיו, אֵינִי רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה אֶצְלָנוּ. אוֹמֵר רַבְּנוּ וְ"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת בּוּשָׁה, סִימָן ב'): מִתָּר לְבָזוֹת אֶת הַרְבָּנִים שֶׁאֵינָם מְכַהֲנִים לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְהַטְּלִית שְׁעָלֵיהֶם כְּמִרְדַּעַת שְׁעַל חֲמוֹר. בְּשָׁעָה שֶׁבָּכַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בּוֹנִים מִקְנָאוֹת יָפִים בְּמַכְנִים גִּפְרָדִים, שֶׁהַצְּנִיעוּת שֶׁם בְּהַלְכָּה, וּבְדַרְךָ כָּלֵל אֵינָם בְּמִקּוֹם אוֹכְלוֹסִין, וְהִנֵּה מִפְּאֵת הַרְשָׁע מְרַשָּׁע הִזָּה הֵיִינוּ צָרִיכִים לְבָנוֹת מִקְנֶה בְּמַחְתָּרַת, בְּמִרְתָּף שֶׁל בֵּית פְּרֻטִי.

אַבְל עֲזָרְנוּ עִתָּה הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשָׁלַח לָנוּ צְדִיק גִּפְּלֵא מְאֹד, שְׁעוֹזָר לָנוּ בְּבְנִית מְקוֹה מִפְּאֶרֶת מְאֹד, עַל טְהַרַת הַקְדָּשׁ, בְּשִׂיא הַהֲדוּר וְהִיפִי וְכוּ', וּכְפִי מִדַּת הַטְּמְאָה שְׁעוֹמְדַת נִגְדָּנוּ, כִּן כָּאֵן בִּיבְנֵאֵל זֶהוּ שִׂיא הַקְדָּשָׁה. וּכְמוֹ שְׁכָתוּב, שֶׁהִגְאֵלָה תַתְּחִיל מִהַגְּלִיל, וְהִנֵּה אָנוּ רוֹאִים קֶהְלָה קְדוֹשָׁה פֹּה בִּיבְנֵאֵל, שֶׁשְׂיַכַּת לְשִׁבְט נִפְתָּלִי, וּמִפֹּה תֵצֵא הַגְּאֵלָה. וְלָכֵן עָלִינוּ לְשִׁמַּח עִם הַמְּקוֹה שְׁבוּנִים עִתָּה, אִף שֶׁלֹּא קִבְּלָנוּ אֲגוּרָה שְׁחוּקָה אַחַת, לֹא מִהַמּוֹעֵצָה הַדְּתִית, וְלֹא מִהַמְּקוֹמִית וְכוּ' וְכוּ', אַבְל הַתְּקִיִּים (אִיּוֹב כ, טו): "חִיל בְּלַע וַיִּקְיָאֲנוּ", לֹא יוֹעִיל לָהֶם מְאוּמָה, לְבִסוּף הֵם יַעֲזוּבוּ פֹּה וְכוּ'.

וְלָכֵן אַבְקֶשְׁכֶּן מְאֹד, הִיּוֹת שְׂבָא חֲנֻכָּה, רְאוּ לְהַתְּאַחַד יַחַד, וְתַחֲזִיקוּ עֲצֻמְכֶם בִּיחַד וּבְפֶרֶט בְּאַמוּנַת חַכְמִים. וְתִשְׁמְרוּ עַל הַהֲלָכוֹת הַיֵּטִב הַיֵּטִב, וְאַבְקֶשׁ מִהֵרֵב הַגְּאוּן ר' ... שְׂיִדְבֵר עִמָּכֵן בְּהֲלָכוֹת חֲשׂוּבוֹת מְאֹד, בְּהֲלָכוֹת טְהַרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, מִה צְרִיף לְשֵׂאל וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי דֵן אֶתְכֶן לְכַף זְכוּת, שְׂאַתָּן בְּעֵלוֹת תְּשׁוּבָה וְכוּ'. אוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (בְּרָכוֹת לד): בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלִי תְשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֶׁם צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵינָם עוֹמְדִים; כִּי לָכֵן יֵשׁ נִסְיוֹנוֹת גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד, הַיּוֹנִים טְמָאוּ אֶתְכֶן, אַבְל יֵשׁ לָכֵן הַזְּדַמְנוּת פֹּז לְשׁוֹב בְּתְשׁוּבָה, שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מִזְהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'): כְּפִי ה'סֶלַח נָא' שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים, כִּף זוֹכִים לְחֲנֻכַּת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, שְׂאָנוּ מְצַפִּים בְּכָל רִגַע וְשַׁעָה שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִכְנֶה לָנוּ אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וַיִּקְבֹּץ נִדְחָנוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ.

וְלָכֵן אַבְקֶשְׁכֶּן שׁוֹב וְשׁוֹב, רְאוּ לְנַצֵּל יְמֵי הַחֲנֻכָּה בְּעִבּוֹר חֲנוּף הַיְלָדִים, לְרֵאוֹת עִם מִי הֵם מִתְּחַבְּרִים, שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָהֶם שְׂיָכוֹת עִם הַחֲלוּלִים שֶׁרַק רוֹצִים לְבָלְעֵינוּ, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מִהַסְמֵ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, שֶׁהוּא הַכְּמָר שֶׁל הַעֲזִירָה, אֲשֶׁר כִּידוּעַ הַכְּמָר תְּמִיד הִסִּית נִגְדַּת הַיְהוּדִים, וְכֵן לְדִידָנוּ, הַכְּמָר אֲצִלָּנוּ מִסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָּנוּ, עַד שֶׁנִּכְנְסָה בָּהֶם שְׂנְאָה עוֹרֶת, כְּאֵלוּ מִי יוֹדֵעַ מָה אָנוּ עוֹשִׂים לָהֶם, אֲשֶׁר בְּאַמַּת אֵינָנוּ רוֹצִים כְּלוּם! רַק אֶת הַפְּנֵה שְׁלָנוּ! יִבְנֵאֵל שֶׁל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא יַעֲזוֹר לָאִף אֶתְד כְּלוּם, וּפֹה נִקִּים עִיר עַל שֶׁם רַבְּנוּ ז"ל, אַבְל אַבְקֶשְׁכֶּן מְאֹד מְאֹד, תִּשְׁמְרָנָה שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָכֵן

שׁוּם שְׂיָכוּת לְאֵלֹהֵי שְׂיָשׁ לָהֶם שְׂיָכוּת עִם הַסֶּמֶךְ"ד־מ"ם, כִּי הוּא עוֹשֶׂה עִתָּה עֲבוּדָה מְסִינְרִית, שׁוֹלַח מַעֲטוֹת מְזוּן לְשִׁכְבוֹת הַעֲנֵי פְּדֵי לְלַכְדֶּם, אֲבָל אֲנִי עוֹד אֶתְגַּבֵּר עָלָיו, וְאֵינְנִי חוֹשֵׁשׁ מִמֶּנּוּ כָּלֵל וְכָלֵל, וְלִבְסוּף אֲכַנִּיעַ אוֹתוֹ.

לִכֵּן רְאוּ לְצִיַּת אוֹתִי, וּבְיַדַי תִּזְכּוּ לְנַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם, רְאוּ מִי שְׂצִיַּת — לְמַה זָכָה, לְהַקִּים בַּיִת בְּיִשְׂרָאֵל, וּלְהוֹלִיד יְלָדִים, וּלְשַׁפֵּעַ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

שָׁמְרוּ עַל טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה, אֲשֶׁר אֲזוּ תִזְכּוּ לִילְדִים יִרְאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. לְפָנַי שָׁנִים רַבּוֹת בָּא אֵלַי אֵיזָה יְהוּדֵי לְבוּשׁ בְּלָבוּשׁ חוֹלְנֵי וְכוּ', וְדַבֵּר עִמִּי רַבּוֹת, וְשׁוֹב הֵלֶךְ וְשׁוֹב בָּא וְאָמַר, שֶׁהוּא רוֹצֵה לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, אֲבָל אָמַר, שְׂאֲשֶׁתּוֹ אֵינָה רוֹצֵה בְּשׁוּם אִפֶּן לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה. וְשְׂאֲלַתִּיו אִם יֵשׁ לוֹ יְלָדִים, וְעָנָה: לֹא. (כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אִם יֵשׁ יְלָדִים, אֵינְנִי מְמַלִּיץ לְהַתְּגַרֵּשׁ וְיִהְיֶה מָה וְכוּ', כִּי יְלָדִים לְהוֹרִים גְּרוּשִׁים סוֹבְלִים סָבַל בַּל יִתְאַר, וְהֵם יְתוּמִים חַיִּים וְכוּ'). וְאָמַרְתִּי לוֹ, שְׂיָבִיא אֶת אֲשֶׁתּוֹ אֵלַי וְכוּ', וְאָמַר, שְׁבוּדַי לֹא תִסְפְּסִים לְבוֹא אֶל אֲדַמּוֹר וְכוּ', אִף לְבִסוּף הַסְּפִימָה וּבָאָה שׁוֹב וְשׁוֹב, וְדַבַּרְתִּי עִמָּהֶם כַּמָּה פְּעָמִים, וּלְבִסוּף שְׁנִיָּהֶם שָׁבוּ בְּתַשׁוּבָה. וְהַרְוֹפָאִים אָמְרוּ שְׂלֹא יָכוֹל לְהִיּוֹת לָהֶם יְלָדִים עַל-פִּי דֶרֶךְ הַטָּבַע. וְהִנֵּה בְּפוּרִים, בָּעַת שְׂשִׁתִּיתִי יֵיזַן בְּגִלוּפִין וְכוּ', וְהַבְּעַל בָּא אֵלַי בְּתַחֲנוּנִים, שֶׁהַרְוֹפָאִים אָמְרוּ שְׂאֵינָם יָכוּלִים לְהַבִּיא יְלָדִים, וְאֲנִי שְׂהִיִּיתִי מַעֲט שְׂכוֹר, וְשִׁבְעַתִּי לָהֶם, שְׂיִהְיֶה לָהֶם בֶּן וּבַת (וְהַכֵּל מְתַעַד בְּהַסְרָטָה). וְכֵן הָיָה, שְׁנוּלֵד לָהֶם בֶּן, וְכֵן נוּלְדָה לָהֶם בַּת. עַכְשָׁו אַחַר עֶשְׂרִים שָׁנָה הִתְחַתֵּן הַבֶּן, וְהוֹלֵךְ בְּלָבוּשׁ חֲסִידֵי מְבַהֵק, וְהַבֶּן הַזֶּה יוֹצֵיא בְּקִיץ הַתָּר הוֹרָאָה וְכוּ'. וּמַה הַבִּיאָם לְכָל זֶה? טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה, בְּרָגַע שְׂשִׁנֵי הַהוֹרִים הָאֵב וְהָאֵם שָׁבוּ בְּתַשׁוּבָה, הָאִשָּׁה נִעְשְׂתָה צְנוּעָה מְאֹד עַל טְהָרַת הַצְּנִיעוּת בְּשִׂיא הַהַדּוּר וְהַכְּשָׁרוֹת. וּבְזָכוֹת מְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ עַל טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה, זָכוּ לְבֵן תַּלְמִיד-חֹכֵם כְּזֶה וְכוּ'.

וְלִכֵּן רְאוּנָה לְלַמַּד הַיֵּטֵב הַלְכוֹת טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה, וְלְהַקְפִּיד

בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִקְלֵל, חֵס וְשְׁלוֹם, וְתִזְכּוּ לְנַחַת מְכַל יוֹצְאֵי
חֲלָצֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתקכב.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רֵאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בֵּיתֶךָ שְׂאֵת וּבֵיתֶךָ עֵז, וְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם
לֹא יוֹכֵל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שְׁעַל כָּל אֶחָד שְׂרוּצָה
לְהִתְקַרֵּב אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עוֹבֵר עָלָיו מְשַׁבְּרִים וְגִלִּים, עֲלִיּוֹת
וַיִּרִידוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כה): שֶׁהָאָדָם
צָרִיךְ לְצִאָת מִהַמְּדֻמָּה, שְׁזֶה כֹחַ הַבְּהֻמִּיּוֹת שֶׁמִּתְגַּבֵּר עָלָיו, וְלֹהֲגִיעַ
אֵל הַשִּׁכּוֹל, שֶׁהוּא לְהַשִּׁיג אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְכֹל פְּעַם
מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם כֹּחַ הַבְּהֻמִּיּוֹת, שְׁזֶה כֹחַ הַדְּמִיוֹן; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה שׁוֹבֵרַת אֶת
הַדְּמִיוֹן, וְכֹחַ הַמְּדֻמָּה הוֹרֵג אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְרַב הַיִּסּוּרִים
וְהַמְּרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל בְּנֵי-אָדָם, זֶה רַק עַל-יְדֵי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בּוֹ.
וְלָכֵן רֵאָה לְהַכְנִיס בְּךָ אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַמִּיד תִּצְיֵר בְּדַעְתְּךָ,
אִיךָ שְׁכָל הָעוֹלָם כֹּלֹ הוּא אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאַתָּה נִמְצָא
בְּתוֹךְ הָאוֹר, וְכֵךְ תּוֹכֵל לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תַּמִּיד.

רֵאָה לְהִתְבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
וּמִדֵּי פְעַם בְּפְעַם רֵאָה לְתַפְס עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכֵךְ יִצְטָרֵךְ בְּמִשְׁךָ
הַיּוֹם הַחֲמֵשׁ דְּקוֹת לְשַׁעָה אַחַת, שְׁרָצָה מְאֹד רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁנִּתְבוֹדֵד
בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְכֹל הַצְּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם זֶה רַק מִחֲמַת
שְׂאִינּוּ מִתְבוֹדֵד אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַהִתְבוֹדְדוֹת מְבִיאָה
לְאָדָם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלְהִיּוֹת נִחְבָּא בְּסִתֵּר צַל
כְּנַפָּיו יִתְבָּרַךְ. וּמָה רוֹאִים עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם? כָּל מִינֵי שְׁקֵרָנִים, רְמָאִים,

צְבוּעִים, שְׁעוֹבָדִים עַל בְּנֵי אָדָם, וְהֵם מִנְתַּקִּים אֶת בְּנֵי אָדָם
מִהִמְצִיאוֹת הָאָמֶת, שֶׁהוּא גְלוּי אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי
מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, שֶׁהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל תְּלוּיָהּ אִף וְרַק עַל-יַדִּי
לְמוֹד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן". וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אֲלֵא תִלְמַד "לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן" בְּכָל יוֹם, וְכִף תִּהְיֶה מְקַשֵּׁר אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּקַבֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַיּוֹם צְרִיכִים לְהַגִּיעַ שְׁלֵשָׁה מִשְׁטָחִים שֶׁל סִפְרִים, וְלִכֵּן תִּבְקַשׁ
מִכָּל הַבַּחֲוָרִים שִׁיעֲלוּ אֶת הַסִּפְרִים לְחֹדֶר שֶׁל "קֶרֶן הַדְּפָסָה", כִּי
בִּיחַד זֶה יִלָּךְ תוֹךְ רַבַּע שָׁעָה.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע,
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק
וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבָּר גְּדוּל וְדַבָּר קִטָּן אֵינּוּ גֹעֶשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת
הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן.

תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם
עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁנֵה דַבָּר גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, וְכִף בְּמִשְׁפָּה
הַיּוֹם תִּצְרֶךְ עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְעוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, עַד שִׁיִּצְטָרֵף בְּמִשְׁפָּה
הַיּוֹם שָׁעָה שְׁלֵמָה כְּרִצּוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתקבד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיֵּשֶׁב, י"ט כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי ...
נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ,
וְהָיָה פֶּלֶא שְׁלֵא רְאִיתִי אוֹתְךָ בְּהִיוֹתִי בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַחֲקֹק
בְּדַעְתְּךָ שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם
אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה עֲצָם עֲצָמִיּוֹת
אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תוּכַל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, כִּי הַעֲקֹר זֶה לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁחִזּוֹק
בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

חִזּוֹק וְאַמֵּץ, וְאֵז תְּרַאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתקכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיֵּשֶׁב, י"ט כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, שְׁשׁוּם דְּבַר לֹא
יֻכַּל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, כִּי אִתָּה צְרִיף לְדַעַת, שְׁעַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר כָּל מִינֵי
דְּמִיוֹנוֹת, שְׁזֵה כַּח הַבְּהֵמִיּוֹת, כַּמּוּבָא בְּלִקוּטֵי-מִזְהַר"ן (חֵלֶק א', סִימָן
כה), וְצָרִיכִים לְשִׁמּוֹר מֵאֵד, שְׁכַח הַדְּמִיוֹן לֹא יִתְגַבֵּר עָלָיו, וְלִכֵּן תְּדַבֵּר

אָשֶׁר לַג תִּתְקַוּוּ — לַג תִּתְקַוּוּ בְּנַחֲלָה קה

תָּמִיד מִהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עִם הַתְּלַמִּידִים,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצַל מִכַּח הַמַּדְמָה, וְתִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְשֹׁכֵל הָאֲמֶת, שְׂיֵאִיר
בָּךְ אוֹר הֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקַוּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, י"ט פְּסָלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צָרִיף לְהִבְהִיר לָהּ, שְׁחִסִּידוֹת בְּרִסְלָב זֶה לֹא כָּל-כֶּף גוֹרָא
כְּמוֹ שֶׁהִיא חוֹשֶׁבֶת, וְכְמוֹ שֶׁאֲמָרוּ לָהּ, וְאֶדְרָבָה, תִּזְמִין אוֹתָהּ לְבוֹא
לְיַבְנָאֵל, וְהִיא תִרְאֶה אִיךָ חַיִּים זוגוֹת מְאֻשְׁרִים בְּעוֹלָם.

אִם יֵשׁ לָכֶם מְשִׁיכָה אֶחָד לְהַשְׁנִי, תִּרְאוּ לְגַמֵּר אֶת זֶה פְּמָה
שְׂיִוִּתֵר מֵהָר, הַעֲקֹר לֹא לְהַשְׁכֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לָכֶם, שְׁנַתְּבַשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקַוּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, י"ט פְּסָלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶץ.

אֲתָה צָרִיף לְהִבִּין, לְאַבְרָם הַזֶּה יֵשׁ בְּעֵינָה רְצִינִית, הוּא מְסַבֵּף
בְּחֻבּוֹת, וְלִי אֵין שׁוּם הַשְּׁפָעָה עָלָיו, כְּמָה שֶׁאֲנִי רַק מְדַבֵּר אֲתוֹ,
וּמְסַבִּיר לוֹ, שֶׁזֶה לֹא דֶרֶךְ לְלוֹת מְאֻנְשִׁים כְּסָף וְלֹא לְשֹׁלֵם, זֶה לֹא

מועיל, זה כמו שמדברים עם הקיר, אני מסרתי לו את המכתב, ודברתי אתו, והוא פדרכו מתחמק, ולכן הדבר הזה אני לא יכול לעזור לך, אנשים חושבים מפני שהוא נכנס אצלי וכו', יש לי השפעה עליו, זו הטעות שהיתה במשך כל השנים, חשבו שמי שמסתובב סביבי, יש לי השפעה גדולה עליו, ובאמת זה דמיון גדול מאד, כל אחד חושב רק לטובת עצמו, ברגע שהוא רואה שלא תהיה לו טובת הנאה ממנו, אז הוא עוזב אותו. ולכן אני מאד מאד מצטער בצערכם הקשה, אבל פדאי לך לפרסם שלא לעשות שום תכניות עם אף אחד, רק לנסע מי שיציע נסיעה זולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל כמה מכתבים, שתמסר את זה ליצדום.

לג תתקבח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הקור לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לתת שלשת אלפים דולר, שזה יוצא בסביבות חמשה-עשר אלף שקל, אל ... ותקח ממנו קבלה, ותשלח לי את הקבלה, כמה נתתי כבר עד עכשו בצרוף הכסף הזה, ואתה צודק במה שכתבת.

לא נראה שאני אסע בקרוב אל ארצנו הקדושה, ולכן אתה יכול לנסע תקף-ומיד אחר חנכה לאיפה שתרצה ותצליח בגדול,

אָשֶׁר לַג תִּתְקַכֵּט — לַג תִּתְקַל בְּנַחֵל קַז
הַעֲקֹר לֹא לִפְחָד מְשׁוּם דָּבָר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתָךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקַכֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פֶּתַח הַרֵב ...
שְׂיַחֲיוֹ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַדו"ח מֵה שְׂאֵתָם לּוֹמְדִים וּמְשֵׁ הַחֲיִיתָם
אוֹתִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂתִמְשִׁיכוּ לְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה, פִּי
סוּף כָּל סוּף מֵה נִשְׁאָר מֵהָאָדָם? רַק מֵה שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם,
וְאָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו'): אֵין מְלוִיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא
זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים בְּלָבָד, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכוּ לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה,
וְתִתְפַּלְלוּ אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכּוֹנָה גְדוּלָה וּבְקוֹל רֶם. וְעַל כָּלֵם —
תִּתְנַהֲגוּ בְּדַרְךְ אֶרֶץ גְּדוּל, וּבְזֵה אַתֶּם נוֹתְנִים לִי חַיּוֹת חֲדָשָׁה, פִּי זֶה
כָּל רְצוֹנִי וְחִפְצִי, שְׂתִהְיֶה גְדוּד שֶׁל עוֹבְדֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ,
לוֹמְדִים וְצַדִּיקִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַד כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקַל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁה בִּימֵי נִדְתָהּ מִתֵּר לָהּ לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבֵית-
הַכְּנֶסֶת לִפְנֵי הָאָרוֹן-קֹדֶשׁ, אָבֵל אֲסוּר לָהּ לְגַעַת בְּסִפּוֹר תּוֹרָה, וְכֵן הִיא
צְרִיכָה לְזַכֵּר אֶת מַעֲמָדָה וְכוּ' וְכוּ'.

הַעֲקָר תִּתְחַזְּקִי בַתְּפִלָּה, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאִי נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתקלא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּבֵר כְּתִבְתִּי לָךְ אֶתְמוּל מַה לַעֲשׂוֹת עִם הַחֲמִשָּׁה-עֶשְׂרֵי אֶלֶף
שְׁקָל לְתֵת אֶת זֶה לְ... כִּי אֲנִי צְרִיךְ לְתֵת לוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים דּוֹלָר,
וְלִכֵּן תִּדְוַח לִי אִם עָשִׂיתְ אֶת זֶה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֹז, שְׁשׂוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ, אִם תִּהְיֶה חִזּוֹק, אֲזִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא
יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאֲזִי
תִּרְאֶה שְׁנוּי לְטוֹבָה, וְזֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר רַק מִי שְׂמַקְנִים אֶת זֶה.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם "לְקוּיטִי-מוֹהֵר"ן", וְאֲזִי טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְקַלֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּשָּׁב, כ' כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּנֻדְאֵי אִם הַבֵּן רוֹצֵה לָבוֹא אֶצְלָכֶם שְׂיָבוֹא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה
לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וַיְהִיֶּה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ, וְאִסּוּר לְרַחֵק
אוֹתוֹ, יְהִיֶּה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה וַיְהִיֶּה מֵה שְׂיִהְיֶה וְכוּ' וְכוּ'.

אוֹדוֹת הַנֶּכֶד, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה,
רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְנִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מִכֶּם
תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְקַלֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּשָּׁב, כ' כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תַּפְחָדִי, רַק תַּעֲשֵׂי אֶת הָעֲבוּדָה שְׁלֹךְ בְּנֶאֱמָנוּת, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּנֻדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַעֲקֵר תַּתְחַזְּקִי בְּאֵמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשְׂיִהְיֶה לָךְ בְּטַחֲוֹן
עֲצִמִי, וְלֹא לְפַחַד מְשׁוּם דָּבָר, וְאִז תֵּרְאִי אֶת גְּדֹל הַנִּסִּים שְׂיַעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵי לְהִיּוֹת תְּמִיד רַק בְּשִׁמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׂאֵי חַן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תתקלד.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶכֶם.

וְהִנֵּה אֲנִי מְבַרְךָ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי הֵן בְּעֵינֵי הַשָּׁם וְהֵן בְּעֵינֵי הַסִּנְדֵּק, כִּי הוּא חָכֵם גָּדוֹל וּבָקִי נִפְלָא בְּהִרְבֵּה מְקַצְוֵעוֹת הַתּוֹרָה, וְצָרִיכִים לְקַחַת סִנְדֵּק אִישׁ יֵרָא שָׁמַיִם וּבֵן תּוֹרָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתִּירוּ רַב נַחַת מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וַתְּבַשְׂרוּ לִי רַק בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תתקלה.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵת לֹא צָרִיכָה לְפַחַד מְשׁוּם דְּבַר, אֲלֹא תִמְשִׁיכִי לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד וְהַפְּצָה מְרֻכָּזָה, וּבִזְכוּת הַצְּדָקָה תִּהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתִמִּיד תְּבַשְׂרֵי לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם אֵת יְכוּלָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִם

אָפּער לַג תתקלוּ — לַג תתקלוּ בַּנחל קיא

הַקדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִימֵי חֲמֵשׁ יָקוּת, שְׂדָבֵר זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם
גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תתקלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, כ' פְּסָלוּ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו גִּצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מִכֶּם.

בְּדַרְךָ כָּלֵל לֹא מַגְלִים לַהוֹרִים עַד שְׁשִׁים יוֹם, וְלֵאחֲרֵים לֹא
מַגְלִים עַד שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים.

בְּעִנְיָן לְלַכֵּת לְרוּפָא, עֲכָשׁוּ לֹא צְרִיכִים, אֶלָּא בְּעוֹד חֲדָשִׁים אוֹ
שְׁלֹשָׁה, וּצְרִיכִים לַהֲזַהֵר מֵאֵד מֵאֵד לְאִיזָה רוּפָא הוֹלְכִים.

הַקדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂהֵהָרִיוֹן יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְהַעֲקֹר
שְׂתִשְׁמְרוּ עַל עֲצָמְכֶם וְכוּ' וְכוּ', וְאִזּוּ יִהְיוּ לָכֶם נְסִים נְגָלִים מֵאֵד, אֶבֶל
רַק לְשִׁמֹּר עַל הַצְּנִיעוּת וְכוּ' וְכוּ'.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תתקלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, כ' פְּסָלוּ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

קִיב אֲשֶׁר לֵג תִּתְקַלַּח — לֵג תִּתְקַלַּט בְּנַחֲל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתַהֲיֶה לָכֶם פְּרִיָּסָה בְּשַׁפְּעַ, וְדִירָה שְׁלָכֶם, הַעֲקֹר לֹא לְהַפְּנִס בְּלַחְצִים, וְאִז תִּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַק לְהַתְחַזֵּק, שְׁנֵה הַיְסוּד בְּחַיִּים.

בְּעֵינַי הַזֵּוּג וְכוּ', אִם יֵשׁ לָהֶם מְשִׁיכָה — זֶה טוֹב, וְאִם אֵין מְשִׁיכָה, תְּבַל לְדַחַק עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן תִּמְסְרִי לָהֶם דְּבַר זֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ אֶת דְּרָכְכֶם.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תִּתְקַלַּח.

בְּעֵזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶלּו ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד הַזְדַּעְזַעְתִּי שֵׁישׁ פְּרָא אָדָם כְּזֶה, שְׂמִגְבִּיָּה יְדִים עַל לֹא דְבַר, וְאֲנִי כְּבָר כְּתַבְתִּי לוֹ מִכְתָּב חֲרִיף, שְׁלֹא יִהְיֶין יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה, כִּי אַחֲרֵת אֲנִי שׁוֹלַח אוֹתוֹ מֵהִיכָן שְׁהוּא בָּא, אֲנִי לֹא סוֹבֵל אֱלִימוֹת בְּקִהְלָתְנוּ, וְאֲנִי מֵאֵד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מֵהֶבֶן שְׁלָךְ, הוּא לְוֹמֵד טוֹב וּמִתְנַהֵג טוֹב, וַיִּהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תִּתְקַלַּט.

בְּעֵזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶלּו ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲשֶׁר לֵג תִּתְקַלֵּט בְּנַחֵל קִיג

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רֵאזָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
וְאֲשֶׁרִיךְ שְׂזֻכִיתָ לְסִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה פְעָמִים שֶׁשָׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה,
וְסִימַתָּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה מִסְכָּתוֹת, כִּי רַק זֶה מֵה שִׁילֵךְ לְפָנֶיךָ, וְאֵל תִּהְיֶה
בְּעֲצָבוֹת, וְאֵל תִּדְאָג דְּאֵגוֹת אַחֲרַיִם כָּלֵל, כִּי מֵה לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל
מֵאַחֲרַיִם.

בְּעִנְיָן לְנִסֵּעַ בְּחִנְפָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, זוֹ רַק הַמְצָאָה בְּשָׁנִים
הָאַחֲרוֹנוֹת שֶׁל כַּמָּה סוּכְנֵי נְסִיעוֹת, שְׂאֶחָד מִתְחַרְהָ עִם הַשָּׁנִי, כִּי אֵין
שׁוּם עִנְיָן לְנִסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל שַׁבַּת חֲנֻכָּה, כִּי יְדוּעַ, אֲשֶׁר
בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל נִסְעוּ אֵלָיו שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה: רֵאשׁ
הַשָּׁנָה, שַׁבַּת חֲנֻכָּה, וְחֵג הַשְּׁבוּעוֹת. וְהֵנָּה מוֹהֲרֵנִי ז"ל מְבִיא
בְּפְרוּשׁ, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל לֹא הִקְפִיד עַל שׁוּם פְּעַם שְׂיָבֹאוּ אֵלָיו, רַק עַל
רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂאֵז הִקְפִיד שְׂיָבֹאוּ אֵלָיו כָּל אֶחָד אֶחָד וְאֶחָד בְּלִי
יּוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, וְעוֹד יַעֲשׂוּ כְרוֹז, שְׂמִי שְׂמֵאֲמִין בּוֹ, שְׂיָבֹאוּ אֵלָיו עַל
רֵאשׁ הַשָּׁנָה; כֵּן לְאָכֵל, לֹא לְאָכֵל, כֵּן לִישֵׁן, לֹא לִישֵׁן, עַל רֵאשׁ
הַשָּׁנָה צְרִיף לְהִבִּיא אֶת הַגּוּף וְשִׂיחָהּ בְּאוֹמֵן. וְאֵז צְרִיכִים לְבֹא
כָּלֵם, בְּלִי יּוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, וְאֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, אָבֵל
בְּשַׁבַּת חֲנֻכָּה הַתְּקַבְּצוּ כָּל אֶחָד בְּעִירוֹ, כִּי חֲנֻכָּה הוּא זְמַן שֶׁל חֲנוּכָּה,
הָאָבָא צְרִיף לְהִיּוֹת עִם הַיְלָדִים, וּבְיַחַד מְדַלִּיקִים נְרוֹת חֲנֻכָּה, וְשָׂרִים
זְמִירוֹת, וּבְכָלֵל טוֹב מֵאֵד שֶׁהָאָבָא יְהִיָּה עִם הַיְלָדִים בְּבֵית, וְלִכֵּן אֵין
שׁוּם עִנְיָן לְהִיּוֹת בְּשַׁבַּת חֲנֻכָּה בְּאוֹמֵן. וְכֵן בְּחֵג הַשְּׁבוּעוֹת הָיוּ אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמְנוּ מִתְּקַבְּצִים כָּל אֶחָד בְּעִירוֹ, וְזֶה כְרוֹז.

הַעֲקֹר רֵאזָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז, וְאֵז תִּרְאֶה
נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-כְּרוֹז-הוּא, וְשִׂיחָהּ לָךְ הַרְבֵּה נִחַת
מִכָּל יּוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְהַדְפִּיס כְּרֵף אַחַר כְּרֵף "אֲשֶׁר בְּנַחֵל",

קיד אֲשֶׁר לג תתקמ — לג תתקמא בנחל

שֶׁזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֵׁשׁ לוֹ חֶלֶק בְּזֶה, וְאִזּוֹ אֶל רַב טוֹב הַגָּנוּז וְהַצָּפוּן יִזְכָּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתקמ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב פְּסָלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי תִכְף-וּמְיָד מֵה שְׁלוֹם אֲשַׁתָּךְ, וְאֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתָהּ תִכְף בְּבִרְכַת "רְפוּאָה שְׁלֵמָה", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִזְכּוּ עוֹד לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים שְׁלָכְם בְּקִלוֹת, וַיְהִיָּה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתקמא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב פְּסָלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל אֲבִרְכֵי הַפּוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר" בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב, הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֵׁשׁ לִי, שְׂאֲתֶם מְשֻׁקִיעִים בְּמִשְׁךְ הַיָּמִים הָאֵלוֹ בְּהִלְכוֹת מְקַוְאוֹת, שְׂזָה הַזְדַּמְנוֹת פּוֹז לְלַמֵּד אֶת זֶה. כִּי הָרִי זֶה שְׁבָעִים וְחַמְשָׁה סְעִיפִים וְאַרְבָּה מְאַרְץ מְדָה כָּל הַהִלְכוֹת, וּפְרֻטֵי הִלְכוֹת, וְהַפְרֻטֵי פְרֻטִיּוֹת שֵׁשׁ בְּהִלְכוֹת, וְלִכְן תִּרְאוּ לְשֵׁים לֵב אֵל הַלְמוּד מְאֹד מְאֹד, פְּדִי שֵׁיקֵלֵט אֲצִלְכֶם טוֹב טוֹב.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ לְשֹׁמֵר, שְׁבִד' אֲמוֹת שֶׁל הִלְכָה, הִינּוּ בְכוּלֵל הַזֶּה, שְׁלֵא יְהִיָּה שֵׁם שׁוֹם דְּבָרִים בְּטִלִּים אוֹ לִיצְנוּת, רַק תּוֹרָה

או תִּפְלֶה, וּמִמֶּשׁ כָּל הַחַיִּים שְׁלִי בִקְשָׁתִי אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֻזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינַי "פְּנֵת יְקָרָת" כְּזוֹ, וּתְהִלָּה לְאֵל, אֲנִי זוֹכָה לְרֵאוֹת אֶת זֶה, וְזוֹ כָּל חַיּוֹתַי, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וּבְזָכוֹת לְמוֹד הַתּוֹרָה, יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁפַע בְּפִרְנֶסָה.

עֲכָשׁוּ שְׂנַכְנָסִים יְמֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים, צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַזְּמַן הַיְקָר, וּבְכַרְט לְהִתְפַּלֵּל עַרְבִית בְּדִיוֹק בְּזְמַן, כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת הַמְצִוָּה שֶׁל הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה בְּזְמַן, וְאֵין שׁוּם הִתַּר לְדַחוֹת אֶת זֶה, לֹא מְטַעְמֵי הַפְּצָה וְלֹא מְטַעְמֵים אַחֲרִים, כִּיּוֹן שְׂמַגִּיעַ הַזְּמַן לְהַדְּלִיק אֶסּוּר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, וְלִכְּנֹן שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִהְיֶה מוֹרָה הִתַּר לַעֲצֹמוֹ לְדַבְּרִים אַחֲרִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָבְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְקַמַּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶלּו ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

עֲכָשׁוּ הַפַּעַם הָרֵאשׁוֹנָה שְׂנֵהֲנִיתִי מֵהַחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה שְׁלָךְ, אֲבָל אֲנִי רַק מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂיִהְיֶה סְפוּרִים אֲמַתִּיִּים בְּלִי שׁוּם פְּקַפּוּק שֶׁל שְׁקָר וְגִזְמָא. וּבְזָכוֹת זֶה תִּזְכָּה לְטָהֳרַת הַמַּחְשְׁבָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ו'ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רלד). וְכֵן תִּזְכָּה שְׂיִהְיֶה לְךָ דְּבוּר הַנִּשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ו'ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כט). וְכֵן עַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיכִים אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, כְּמוֹכָא (סְפָר-הַמְּדוּת, אוֹת מְשִׁיחַ, סִימָן א'): עַל-יְדֵי סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת שֶׁל צְדִיקִים, מְמַשִּׁיכִים

אור של משיח בעולם, ודוחה הרבה חשף וצרות מן העולם; ולכן ראה להמשיך בזה, והקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליך חן בעיני כל רואיך, ותזכה להתעלות תמיד בתורה ובתפלה.

היה פדאי לך להתועד עם הבחור ... גרו יאיר, שגם הוא לקט המון ספורים אצל אנשי שלומנו, ואולי אתה יכול לסדר את זה, כי יש לך לשון וסגנון מאד יפה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תתקמג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"ב כסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותלמד הרבה הלכה, ותכף-ומיד כשיש לך על מי לסמוך — כף תפסק, ובנדאי צריכים להיות בקי בהלכה.

אני מאד מאד שמח, שהוא יקח אותך אל הרב ברנסדופר שליט"א בירושלים, שהוא היום אחד מגדולי הפוסקים, וכך תהיה לך גישה אליו, וככל שתוכל לשאל אותו — תשאל אותו, העקר תהיה חזק ואמיץ, ואל תשבר משום דבר שבעולם.

ראה להתבודד בכל יום אליו יתברך, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא בגשמיות וברוחניות גם יחד, אשרי מי שחזק בתפלה והתבודדות!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַג תִּתְקַמַּד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יֵאִיר, תִּלְמִיד "דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וּתְרַבָּה בְּלִמּוּד מְשֻׁנְיוֹת, כִּי מִי שְׁלוֹמְד מְשֻׁנְיוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה נִצּוֹל מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וַיִּסּוּרִים, וְכֵן תִּתְבַּוְּד הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל כָּלֵם תִּתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת מִתּוֹךְ הַסֵּדוּר דִּיקָא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקַמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

רָאָה לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּפְצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תְּמִיד, וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיִיתָ עוֹסֵק בְּזֶה כָּל הַיּוֹם, חֹזֵק וְאַמֵּץ, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקַמּוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסִדְרָ וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמְיֵנו הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: כָּל הַמִּקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ עַל תּוֹרָה, מַעֲבִירִין מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת וְעַל הַרְף אֶרֶץ, וְאִם הֵייתָ מִקְבֵּל עַל עֲצָמְךָ בְּאֵמַת עַל תּוֹרָה, אֲזוּ הָיוּ עוֹזְבִים אוֹתְךָ, וְזֶה בְּדוּק וּמְנִסָּה, וַיִּתֵּר הַפְּרָטִים כְּדַאי שֶׁתִּצְלַצֵּל אֵלַי, וְאֲנִי אֲדַבֵּר עִמָּךְ.

רְאֵה לְהִתְבַּוְּד אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁאֵתָה רוֹצֵה לְצַאת מִכָּל הַצְּרוֹת, אֲזוּ תִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקַמְזוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרָ נֹחַ, ה' מַר-חֲשׁוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יִשְׁיַבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

אֵין מְלִים בְּפִי לְפֶאֶר הַתְּנַהֲגוּתְכֶם, בְּרֵאוּתִי הַיֵּאֵף הַכֹּל הִזָּה מִסִּדְרָ עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְהַתְּפַלְלָתִי אֲתָכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד גְּהִנִּיתִי מֵהַתְּנַהֲגוּתְכֶם. וְאֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ מִכֶּם, שְׁכֹף תִּמְשִׁיכוּ וְתַעֲלוּ מַעֲלָה מַעֲלָה, וְתִתְמַידוּ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי (שַׁבַּת קֹנֵב): "יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְּוִרְדָּא", עַקֵּר יְפִי הַפְּרַח כְּשֶׁהוּא בַּצְּעִירוּתוֹ.

וְשׁוֹב אֲבַקֵּשׁ אֲתָכֶם בְּמֵאֵד מֵאֵד, שֶׁתִּמְשִׁיכוּ הַלָּאָה לְהַתְּעַלּוֹת

אֲשֶׁר לַג תִּתְקַמַּח בְּנַחַל קִיט
בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי רַק זֶה יִשְׁאֵר
מֵאַתְּנוּ.

אָבֵל דָּא עָקָא, זֶה מַה שְּׁמַצְעַר אוֹתִי, שְׂיִשְׁנִם שְׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה
תְּלַמִּידִים, אֲשֶׁר הֵם מְפָרְיָעִים לִשְׁאֵר הַבְּחוּרִים, וּבְגַלְלָם צְרִיכִים כָּלֵם
לְסַבֵּל, וְאִין הֵם שְׂיָכִים לִישִׁיבָה כָּלֵל! וְלָכֵן אָנִי מְזַהֵר בְּמֵאֹד מְאֹד
בְּפַעַם הָאַחֲרוֹנָה, אֲצַלְנוּ לֹא מְעֻשָׁנִים! כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הִקְפִּיד
עַל זֶה, וְכֵן אֲצַלְנוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וּמְתַנַּהֲגִים לְמוֹפֶת, מִי שְׂיָכוֹל
לְעַמֵּד בְּזֶה — יִשְׁאֵר בְּיִשִּׁיבָה, מִי שְׁלֹא יוֹכֵל לְעַמֵּד בְּזֶה, לֹא נִחְזִיק
אוֹתוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, רְאוּ כִי הִזְהַרְתֶּם!

וְאֵל תִּשְׁכַּחוּ, אֲשֶׁר אֵת מִי שְׂאֲנִי אוֹצִיא מִהִישִׁיבָה, לֹא תִהְיֶה לוֹ
אִפְשָׁרוֹת לְהִשְׁאֵר בְּכוֹלֵל אוֹ לְהִסְתַּוֵּבֵב בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ וְכוּ', יִבְנֶאֱל
אִינָה עָרֵי מְקָלֵט, אָנִי אֲדַאֵג שְׂיִצְא מִכָּאן בְּטוֹב אוֹ וְכוּ', אָנִי מְקַוֶּה
שֶׁתִּקְחוּ אֵת הַדְּבָרִים בְּמֵלֵא הַרְצִינּוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַג תִּתְקַמַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, כ"ג כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו.

הִנֵּה אָנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבֵּית עַל
הַלְדַת הַבֶּן, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכְּרוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבֵרִיתוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ. וְרַצִּיתִי מְאֹד, שְׂתִכְבְּדוּ אֵת הַרַב ר' ...
גְּרוֹ יְאִיר, לְסַנְדְּקָאוֹת, כִּי הוּא תְּלָמִיד חָכֵם גְּדוֹל מְאֹד, וְלֹא תִתְחַרְטוּ,
וְכֵן בְּעֵינֵי הַשֵּׁם, תִּתְּנוּ "מִנְחָם זָאב", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם,
שֶׁזֶה הַקִּטּוֹן גְּדוֹל יִהְיֶה, וַיַּעֲלֶה מְעֵלָה מְעֵלָה בְּתוֹרָה וּבִירְאֵת שְׂמַיִם.

הַמְּאַחַח לָכֶם בְּרִפְת מִזֵּל טוֹב חֲמָה וּלְכַבֵּית...

לג תתקמט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, כ"ג כסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דברתי כבר עם הרב ... גרו יאיר, ואמר לי, שנותן לה מלמד עזר, ובשביל זה הצרכנו לאחד את הפתות, כי רצו לסגור לנו את הפתה, כי אלו הרשעים פים נגרש, השקט לא יוכל.

העקר ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, על אף שעוברים עליך משברים וגלים, צריך שתזכר את דברי רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שהאדם צריך לתפש ולבקש ולמצא בעצמו נקודת טובות, ולדון אותו לבך זכות. ועל-ידי-זה יזכה להגיע לשמחה, ושמחה זה יסוד גדול בעבודת השם.

וצריך שתזכר, אשר אצלו יתברך יסוד גדול זה שמחה, כי אצלו יתברך נאמר (דברי-הימים-א' טז, כז): "עז וחדוה במקומו", ולכן אם אדם שמח, סימן שהוא נמצא אצלו יתברך; ולכן צריכים למסר את נפשו על נקודת השמחה, והעקר לא להסתכל על שום ברירה שבעולם, בין לטוב ובין להפך, רק להמשיך את עצמו תמיד אליו יתברך.

ועל כלם — ראה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא על-כל-פנים חמש דקות, שזה עושה רשם גדול בשמים, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לַג תִּתְקַנְנָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת בְּכֹל יוֹם, שְׁנֵה הוֹרֵג
אֶת הַיָּצָר הָרַע לְגַמְרֵי, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵל רַב טוֹב הַצָּפוֹן יִזְכֶּה, תַּחֲדִיר בְּעַצְמָךְ תְּמִיד אֶת
אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז תַּעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַלְוֵאֵי שְׂאֲשֹׁתְךָ תִּפְעַל וְכוּ' וְכוּ'.

הַמֵּאחֲל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקַנְנָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁיש לִי, שְׂאֲתָה
מְצַלִּיחַ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְאַתָּה שְׂמַח, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂתַמִּיד תִּשְׂרָה הַשְּׂמֵחָה בֵּינֵכֶם.

עֲכָשׁוּ בְּשָׁנָה רֵאשׁוֹנָה זֶה הַזְּמַן לְהִתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה
בַּתּוֹרָה וּבִירְאַת שָׁמַיִם, וְאֲשָׁרֵי מִי שִׂיּוֹדֵעַ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר הַזֶּה.

הַמֵּאחֲל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקַנֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק, וְאֵל תִּתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר, וְאֲנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת
בְּהַצְלָחָתְךָ, וְכָל מָה שֶׁתַּעֲשֶׂה תִצְלִיחַ, אֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם דְּבָר, וְאֲנִי
מְאֹד מְקַנֵּה שֶׁתִּצְלִיחַ בְּעֶסֶק שֶׁאַתָּה רוֹצֵה לִפְתּוֹחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקַנֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּשְׁלוֹם-בֵּית, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף
זְכוּת, אֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְזְכוּת זֶה לֹא יִחְסַר
לְכֶם שׁוֹם דְּבָר אֶף פְּעַם, כִּי כְּשִׁישׁ שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ,
עַל-יְדֵי-זֶה הַבְּרָכָה מְצוּיָה. וְרַבְנֵנוּ וְ"ל הִזְהִירְנוּ עַל שְׁלוֹם-בֵּית יוֹתֵר
מִהַפֵּל, וְאָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן רסג, רסד), שֶׁהַבְּעַל-דְּבָר עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְשִׁבּוֹר אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדֵי
לְהַכְשִׁילָם בְּעֵבְרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקַנֵּד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד, וְאִז תִּהְיֶה הַכִּי
מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ. הָעֵקֶר אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַתָּמֵד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִהְיֶה תּוֹק בְּלָגֵרֶס בְּכָל יוֹם
ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד
שִׁיְהִיָּה אֲצִלָּךְ שְׁלוֹם-בַּיִת, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וְצָרִיכִים
לְהִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לֹא לָרִיב, וּבִמְקוֹם הַמְּרִיבָה שֵׁם הַסֵּטְרָא אַחְרָא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקַנֵּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּצְטַעַר בְּשׁוֹם צַעַר, אַף אֶחָד בְּדוֹר הַזֶּה לֹא יְכוּל לָתֵת
תְּקוּנִים, וּבְפִרְט בַּחֲוָרִים רוֹקִים שֶׁהֵם בְּעֲצָמָם צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים
עַל תְּקוּנָה הַבְּרִית. כִּי אֵין רוֹק אֶחָד בְּדוֹר הַזֶּה שִׁיְהִיָּה נְקִי מִהַחֲטָא
הַמְּזוּהָם הַזֶּה, וְאֵיךְ בַּחֲוָרִים רוֹקִים יְכוּלִים לָתֵת תְּקוּנָה. אֵין זֶה אֵלָא
דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל.

רְאֵה לְבָרַח אֵל סַפְרֵי רַבְּנֵינוּ ו"ל, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים כְּסֵדֵרְךָ,

הֵן בְּ"לְקוּיֵי־מוֹהַר"ן", וְהֵן בְּ"לְקוּיֵי־הַלְכוֹת", וְאִם תּוּכַל לַעֲשׂוֹת
בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּ"אוֹצַר הַקּוֹנְטְרָסִים" לְסִיִּים בְּכָל יוֹם קוֹנְטְרָס, אֲזַי לֹא
תִצְטָרֵךְ אֶת שׂוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי שָׁם תִּמְצָא הַתְּחִיָּקוֹת עֲצוּמָה,
וְכֵן לַעֲיִן בְּכָל יוֹם בְּשׂוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל".

וְכֵן פֶּלֶף לָךְ מִכָּל הַהֶבְלִים הָאֵלֶּה שֶׁמִּפְחָדִים אוֹתָם פְּאֵלוּ
שֶׁתַּעֲנֶשׂ, הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, וְאֵל תְּחִיָּה בְּפִחָדִים שֶׁל הֶבֶל, כִּי
הַכֹּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גָּדוֹל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תִּתְקֶנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל שְׂמִחָתִי שֶׁיֵּשׁ לִי מִהַכּוֹלֵל
שְׁלָךְ, זֶה הַפְּנֵת יְקָרָת שֶׁתְּמִיד צְפִיתִי וְקוּיֵי עַל זֶה, יַעֲזֹר לָךְ
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁיְהִיּוּ לָךְ כּוֹחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְהַחֲזִיק בְּכוֹלֵל, וְהַקְּדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שְׁפַע, שְׁנוּכַל לְתַת לְתַלְמִידִים מְלֵגָה גְּדוֹלָה.

כִּיּוֹתֵר אָנִי שְׂמֵחַ, שְׁבַע־תִּים הֵלְלוּ כָּל תַּלְמִידֵי הַכוֹלֵל עוֹסְקִים
בְּהַלְכוֹת מְקוֹאוֹת, שְׂזָה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, שֶׁיִּלְמְדוּ מְקַצוֹעַ, שֶׁיֵּשׁ לָהֶם
עֲכָשׁוּ הַזְּדִמְנוּת פֶּזַי לְלַמֵּד מִיַּחֲדֵי מִמְּחָה בְּמִקְוֵאוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תִּתְקֶנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן שְׁלֹא תַעֲשֵׂי הַפְּלָה, וְלֹא לְשִׁמְעַ לְאָף אֶחָד, וְאֲנִי מִמְּלִיץ שֶׁתִּכְרֶף-וּמִדְּתִלְכִי לְהַבְדִּיק בְּבֵית הַרְפוּאָה "לְנִיאָדוֹ" בְּנִתְנִיָּה, אוֹ בְּ"מַעֲיָנִי הַיְשׁוּעָה" בְּבִגְי־בְּרֵק, וְרַק מָה שֶׁהֵם יִמְלִיצוּ זֹאת תַּעֲשֵׂי, כִּי הֵם יֵרְאִי הַשֵּׁם, וְלֹא יִמְלִיצוּ עֲבוּר הַפְּלָה אִם לֹא צְרִיכִים, וְזֶה בְּרוּר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתקנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחְיוּ.

לְנִכּוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהִיּוֹת מְאֹד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מִמְּשַׁכֵּת פְּרִנְסָה, וּבּוֹדֵאֵי מִי שֶׁרַק יְכוּל לְלַמֵּד נְהִיגָה שְׁיִלְמַד, כִּי בְּעֵתִים הַלְלוּ זֶה חָשׁוּב מְאֹד מְאֹד יוֹתֵר מִתְמִיד, כִּי כָּל הַדְּרָכִים בְּחֻזְקַת סִכָּנָה, וּבְכַפְרֵט לְנִסְעַ עִם אוֹטוֹבוּסִים זֶה מְסַכָּן, מְטַעֲמֵי הַפְּגוּעִים שֶׁהַרוֹצְחִים, יִמַּח שְׁמֵם, מִתְּלַבְּשִׁים הַעֲקוּר עַל הָאוֹטוֹבוּסִים, שְׁיֵשׁ שֵׁם הַרְבֵּה נוֹסְעִים וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁלוֹמֵךְ עֲכָשׁוּ נְהִיגָה וַיֵּשׁ לוֹ רֶכֶב, וְזֶה טוֹב בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתקנט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, כ"ג פסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, מזה
שאתה מפיץ את אור רבנו ז"ל, ובנדאי בזכות זה תזכה למצא זיווג
הגון מהשמים, רק אל תתיאש מתפלה, ואז תראה את גדל הנסים
שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תתקס.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, כ"ג פסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ראה לשמר מאד על טהרת המשפחה, פי הדבר פרוץ עם
פריחות, רחמנא לישזבון, ובשביל זה יכולים לקבל ענש עם ילדים
בעלי מומים, רחמנא לצלן, ולכן ראה לשמר מאד על טהרת
המשפחה, כי זה גובל עם פריחות, ותראה לחזור בתשובה שלמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַג תַּתְקַסָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר,
תְּלַמִּיד יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שְׂיֵשׁ לִי, שְׂאֵתָה
עוֹזֵר לָנוּ, וּבְזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבִסּוֹף תִּזְכָּה
לְמַצָּא אֶת הַזְּיוּג שְׁלָךְ, וּלְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה הַכִּי
מְאֹשֶׁר בְּחַיֶּיךָ, וּכְדַאי שְׂתַצַּא לְהַפְצָה בְּכָל יוֹם, וְאֵז לֹא יַחְסֵר לָךְ אֶף
פַּעַם כְּסָף.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְקַסַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שְׂיֵשׁ לִי, שְׂאֵתָה
לוֹמֵד עִם הַתְּלַמִּידִים, וְאַתָּה מְכַנֵּס בָּהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וּבְנֹדַאי
תוֹעִיל לָךְ הַהִשְׁקָעָה שְׂאֵתָה מְשַׁקֵּעַ בִּילְדִים, שְׂאֵתָה בְּעֶצְמָךְ תִּזְכָּה
לִילְדִים יְרֵאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שָׁמוֹ, וְנוֹטְרֵי הַבְּרִית, הַמְּשַׁךְ לְהַחֲדִיר
בִּילְדִים אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אָשֶׁר זֶה יִקַּר מֵהַכֵּל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תתקסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְּבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוֹב לְמַעֲלָה מִלְּמוֹד זְכוּת, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁהִרְבֵּה פְּעָמִים נִכְנָס בְּךָ כַּעַס עַל הַזּוּלָּת, עִם כָּל זֹאת אֵין זוֹ עֲצָה, אֶלָּא לְהַשְׁתַּדֵּל לְרוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תתקסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְּבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג כִּסְלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה מְאֹד גְּדוֹלָה שְׂמֻחָתִי, שְׂאֵתָה מְחֻזַּק וּמְעוֹרָד וּמְשֻׁמַּח אַנְשִׁים, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, וְתַמְשִׁיף בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, לְחֻזַּק אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְזְכוּת זֶה גַם לָךְ יִהְיֶה חֻזַּק.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְקִסָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג פְּסָלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהָעֲגַמַת נַפְשׁ
שְׁהִיְתָה לִי כְּשֶׁשָּׁכַבְתָּ בְּבֵית-חֹלִים, כָּל הַשָּׁבַת הַתְּפִלְלָתִי עָלֶיךָ, וְכֵן
מִהֲרַגַע שְׁשִׁמְעֵתִי שְׁעֲצָרוּ אוֹתְךָ, לֹא הִפְסַקְתִּי מְלֵה־תְּפִלָּל עַד שְׁזָכִיתִי
לְשִׁמְעַ שְׁהַשְׁתַּחֲרַרְתָּ, וּבוֹדְאִי גַּעְלָמִים דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל
מָה וְלָמָּה הִצְרַכְתָּ לַעֲבֹר אֶת הַבְּזִיוֹנוֹת הָאֵלוּ בְּחַנּוּם עַל לֹא דְבָר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְאֲזוּ תִרְאֶה אֶת הַנְּסִים
נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְקִסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג פְּסָלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַעוּלָם, וְהַעֲקֹר תִּשְׁמֹר לֹא
לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אַתָּה בְּרַח לָךְ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֲזוּ טוֹב
לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי שָׁם הַמְּקוֹם הַכִּי טוֹב לְהִתְחַבְּאוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתקסז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר וישב, כ"ד כסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

פה תקבל רצוף מכתב ששלחה אמך אלי, אתה צריף לדעת, שאני לא רוצה להסתכסך עם החק, ובקלות אני יכול להיות, חס ושלום, בכעיות, כאלו חטפתי את מישהו, ולכן תברר עם האמא חד משמעית, אם היא צריכה את בנה במטוס הראשון, הוא יצא מפה, ואף שהוא לא רוצה בשום פנים ואופן לנסע, אני מוכרח להגיד לך: "אין הלכה כזו בשום מקום בשלחן ערוף, שאחד צריף לשבת בבית סהר בשביל השני", אין דבר כזה. ולכן אני לא מוכן בשום פנים ואופן, ראה להשיב לי תכף־ומיד במוצאי שבת.

העקר ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, על אף שעוברים עליך משברים וגלים, צריף שתזכר את דברי רבנו ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן רפב): שיהאדם צריף לחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקודת טובות, ולדון אותו לכף זכות. ועל־ידי־זה יזכה להגיע לשמחה. ושמחה זה יסוד גדול בעבודת השם. וצריף שתזכר, אשר אצלו יתברך יסוד גדול זה שמחה, פי אצלו יתברך נאמר (דברי־הימים א' טו, כז): "עז וחדנה במקומו", ולכן אם אדם שמח, סימן שהוא נמצא אצלו יתברך, ולכן צריכים למסר את נפשו על נקדת השמחה, והעקר לא להסתפל על שום ברירה שבעולם, בין לטוב, ובין להפך, רק להמשיך את עצמו תמיד אליו יתברך.

ועל כלם ראה לדבר אל הקדוש־ברוך־הוא על־כל־פנים חמש דקות, שזה עושה רשם גדול בשמים, פי כל דבור ודבור שמדברים

עמו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך שבת שלום...

לג תתקסח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר וישב, כ"ד כסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", די בכל אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הנה נכנסים ימי חנכה הקדושים, ועלינו לעשות התחלה חדשה, כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקויט־מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'): כפי הסלח נא' שפועלים ביום הפפורים, כף זוכים לחנכה; זאת אומרת שעכשו בימי חנכה הקדושים נשלמים כל התקונים מה שהתחלנו מראש השנה, וכן כבר מתחילים את תקון ימי השוכבים, ולכן הוא דבר גדול מאד לשבת מול המנוחה, ולהסתפל בעיניו על גרות חנכה, ולבקש אז ממנו יתברך כל מה שרוצה, כי אז מאיר האור הגנוז. ולכן ראו לא להיות בטלנים, אלא תנצלו את הזמן היקר של אלו הימים הקדושים. ורבנו ז"ל אמר (לקויט־מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), שימי חנכה הקדושים הם ימי הודאה, שהאדם צריך להודות ולהלל ולשבח ולפאר את הבורא יתברך שמו, על הנסים והנפלאות שעשה עמו, ועל־ידי־זה ימשיך על עצמו את האור הגנוז, הארת העולם הבא בעולם הזה. כי תודה והודאה זה שעשוע עולם הבא; כי באמת אנחנו רואים, שעל כל אחד ואחד עובר צרות ויסורים ומרירות והרפתקאות רבים עד מאד, ונרפו של אדם תמיד לבפות ולהתלונן על מה שחסר לו. וזה מכניס אותו בעצבות ובמרירות ודכאון, אבל כשהאדם זוכה ומרגיל את עצמו לתן תודה והודאה להקדוש־ברוך־הוא על כל דבר, ומוצא בעצמו את הנקודות טובות

שֵׁשׁ בּוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה מִתְרַחֵב לְבוֹ, וַיְכוּל לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוא כָּל מֵה שֶׁהוא צָרִיף.

וְלָכֵן קִלְפַת יוֹן, רָצוּ רַק לְהִטְבִּיעַ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעֶצְבוֹת
וּמְרִירוֹת וּבְדַפְאוֹן, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (תהלים סט, ג): "טִבְעָתִי בֵּינוֹן מְצוּלָה
וְאִין מְעַמָּד, בְּאִתִּי בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשַׁבְּלַת שְׁטַפְתָּנִי", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ תְּהִלִּים, פְּרָשָׁה סט, סִימָן ב'): "טִבְעָתִי בֵּינוֹן
מְצוּלָה" בְּגִלּוֹת בְּכָל, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (ישעיה מד, כז): "הָאֵמֵר לְצוּלָה
חֲרִבִי". "וְאִין מְעַמָּד" בְּגִלּוֹת מְדֵי וּפְרָס. "בְּאִתִּי בְּמַעֲמָקֵי מַיִם"
בְּגִלּוֹת יוֹן, "וְשַׁבְּלַת שְׁטַפְתָּנִי" בְּגִלּוֹת אֲדוּם הַרְשָׁעָה. "יִגְעָתִי בְּקָרְאֵי
נַחַר גְּרוֹנִי", וְכָל הַמְזֻמּוֹר עַל דַּחַק הַגִּלּוֹת הַזֶּה, אִין לִי אֵלָא לְהַתְּפַלֵּל,
לְפִי שְׁנַאֲמַר "וְאִנִּי תַפְלִתִּי לְךָ הַיְוִ"ה עֵת רְצוֹן"; וְגִלּוֹת יוֹן הֵיִתָּה הַכִּי
גְּרוּעָה, שְׁגָזְרוּ גְזוּרוֹת רְעוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵא לְהַזְכִּיר אֶת שְׁמוֹ
יְתַבְרַךְ, כִּי רָצוּ לְהַשְׁפִּיחַ מִנַּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ יְתַבְרַךְ, וְלִילָא
שְׁחַמֵּל עֲלֵינוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי שֶׁשְּׁלַח אֱלֹהֵינוּ אֶת מַתְתֵּיהוּ
כִּהֵן גְּדוּל, וְכֵן בְּכָל דוֹר וְדוֹר שׁוֹלַח אֱלֹהֵינוּ צְדִיקִים שְׁמַגְלִים אֶת
אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתַבְרַךְ בְּגִלּוֹי רַב כְּזֶה, הֵיִינוּ נֹאֲבָדִים לְגַמְרֵי.

וְלָכֵן חַג הַחֲנֻכָּה נִקְרָא חַג הָאוּרִים, חַג שְׁמַאִיר בּוֹ אוּרוֹ יְתַבְרַךְ
בְּגִלּוֹי רַב וְנוֹרָא מְאֹד, וְלָכֵן צְרִיכִים לְשַׁמַּח בְּהֵם מְאֹד מְאֹד, וְלַתֵּן
תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלַהֲמַשִּׁיף עַל עֲצָמָנוּ אוּר הָאִין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמוֹבָא (עֵין בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר, מֵאֲמָרֵי חֲדָשֵׁי פֶסְלוֹ), שֶׁשְׁבַחֲנָכָה
מֵאִיר אוּרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ.

הַיּוֹם עָרַב חֲנֻכָּה, נַעֲשֶׂה בְּדִיוֹק שְׁלוֹשִׁים וְתִשְׁעַ שָׁנִים מֵאֶז
שֶׁהִתְחַלְתִּי לְכַתֵּב וְלַהֲתַפְתֵּב עִם בַּחוּרִים וְאֲבָרְכִים, מִכָּל הָעוֹלָם,
שְׁמֹזָה יֵצְאוּ כָּל הַפְּרָכִים שֶׁל שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְאִף שְׁנַעֲלֵם
בְּמִשְׁן הַשָּׁנִים כְּמָה אֲלֵפֵי מִכְתָּבִים, (חֻבֵּל עַל דְּאֲבָדִין), עִם כָּל זֹאת
עֲדִין נִשְׁאָרוּ יוֹתֵר מַעֲשָׂרִים אֶלְף מִכְתָּבִים, וְתִהְיֶה לָאֵל, עַד עַכְשָׁו
כְּבַר הַדְּפִיסוֹ ל"ג פְּרָכִים. וְאֵלּוּ הֵם מִכְתָּבִים שְׁמַגִּיעִים עַד שְׁנַת
תשד"מ, וְאֵם כְּבַר יִדְפָּס הַכֵּל עַד שְׁנָה זוֹ, יִהְיֶה כְּמָה מְאוֹת פְּרָכִים.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, מִי

שָׂרָק יָכוֹל לְהַפְיִץ אֶת שׁוֹ"ת "אָשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר לֹו וְאֲשֶׁר חִלְקוּ, כִּי זֶה מַחְיָה אֶת בַּחוּרִים וְאֲבָרְכִים, וְכָל חַיּוּתָם הֵם שׁוֹאֲבִים מִשָּׁם. וּמִי שֶׁיִּדְפֹּס כָּרֶךְ אֶחָד, יִהְיֶה מִבְּטָח לֹו שֶׁיִּרְאֶה יְשׁוּעָה, כָּל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ, בֵּין בְּגַשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה, כִּי הַמּוֹן בַּחוּרִים וְאֲבָרְכִים מְקַבְּלִים הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה מִסְפָּרִים אֱלוֹ, וְזוֹ כָּל הַתְּחִזְקוֹתָם בְּעִבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֲשֶׁר מִי שֶׁעוֹזֵר לְהַדְפִּים כָּרֶךְ אַחֵר כָּרֶךְ, וְאִזּוֹ יִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

גַּא וְנָא תַחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁכָּל עִיר וְעִיר יִהְיֶה בֵּית-הַמְדַרְשׁ "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", וְתִתְקַבְּצוּ יַחַד שָׁם, וְתִלְמְדוּ אֶת סִפְרֵי רַבְנֵנוּ ז"ל. וְאֲשֶׁר מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַפְיִץ אֶת סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים בְּכָל שְׁכָבוֹת הָעַם, וּבִפְרָט הַקּוֹנְטְרַסִּים הַמְּחִזְקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׁמְחִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי עֲכָשׁוּ עוֹבֵר עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, וְעַם יִשְׂרָאֵל צָרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת, כְּמִים קָרִים עַל נַפֶּשׁ עֵינָה, וְאֲשֶׁר מִי שֶׁזוֹכֶה לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעֵתִים הַקָּשִׁים הָאֵלוֹ, וְיִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

גַּא וְנָא רְאוּ לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֱלִיו יִתְבָּרַךְ, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲפִלוּ חֲמֵשׁ יָקוּת בַּיּוֹם, שֶׁיִּהְיֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינֵיכֶם, וּבְזָכוֹת זֶה תִּמְשִׁיכוּ עַל עֲצַמְכֶם יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת.

הַמֵּאחַל לָכֶם שְׁפַת שְׁלוֹם וְחֲנֻכָּה שְׁמַח...

לַג תַּתְקַסֵּט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, כ"ה כֶּסֶל ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַחֲיָה.

בְּאֵתִי לְאֵחַל לָךְ בְּרַפְת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדַת הַבַּת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתָּרוּ רַב גַּחַת מִמְּנָה, אִךְ בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׁתוֹסִיפִי שָׁם, כִּי 'שִׁירָה' אֵינוֹ שָׁם, וְחֻבַּל שְׁהַבַת תִּסְבַּל,

נָא לְהוֹסִיף שֵׁם אֵיזָה שָׂרָק תְּרָצִי. רַק שְׂיִהְיֶה שֵׁם שֶׁל אַחַת
מֵהַצְּדִיקוֹת, כְּמוֹ: שָׂרָה, רַבְּקָה, רַחֵל, לָאָה, חַנָּה, מַלְכָּה וְכַדוּמָה, כָּל
מֵה שְׂתַרְצִי. אֲבָל שְׂיִרְה אֵינּוּ שֵׁם, וּמָה אֶת צְרִיכָה צְרוּת.

הַמֵּאֲחַל לָךְ הַחֲלֻמָּה מֵהִירָה...

לג תתקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מַקֵּץ, כִּי כְּסֵלוֹ, גַּר ב' דִּחְנָפָה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיף לְהַבִּין, בְּבֵית־הַפְּנִסָּת אֵי אֶפְשָׁר לְהַשְׁתַּלֵּט עַל בְּנֵי
אָדָם, יֵשׁ כָּל מִינֵי טְפוּסֵי בְּנֵי אָדָם, כִּי בְּשִׁבִיל זֶה נִקְרָא בֵּית־הַפְּנִסָּת,
שֵׁשׁ מִתְקַבְּצִים וּמִתְפְּנָסִים כָּל מִינֵי טְפוּסֵי בְּנֵי אָדָם, וְצָרִיכִים לְסַבֵּל
אֶת כָּלֵם, מָה אֲכַפֵּת אִם אֶחָד מִתְפַּלֵּל 'בְּלִדִי', אוֹ הוּא מִתְפַּלֵּל
'שְׂאֲמִי', זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ אֲשַׁכְנִזִים וּסְפָרְדִים, שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְהַשְׁתַּוֹּת,
חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאֲנִי עֲקַרְתִּי אֶת הַקְּלָפָה הַזֹּאת מֵהַקְּלָה שְׁלֵנוּ,
וְלִכְּנֵן אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂיִהְיֶה בְּמִנְיֵן הַתִּימָנִים פְּרוּדִים, בֵּין 'שְׂאֲמִי' לְבֵין
'בְּלִדִי', כָּל אֶחָד שְׂיִתְנַהֵג כְּפִי שֶׁהוּא רוֹצֶה.

רְצִיתִי מְאֹד לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה שֶׁלֹּא תִהְיֶה שׁוֹם
מוֹזִיקָה שֶׁל גִּ'אֹז בְּאוֹלָם שְׁלֵנוּ, וְכֹל מִינֵי אוֹרוֹת וְעֲשָׂנִים, שֶׁמְקוֹר
הַשְׂמָאָה הַזֹּאת בָּא מֵעֲבוּדָה זָרָה. וְכֵן אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂיִהְיֶה רְקוּדִים שֶׁל
פְּרִיצוֹת וְכַדוּמָה.

וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁמֵּהַיּוֹם וְהַלָּאָה תִּזְהִיר אֶת כָּל
אֶחָד שֶׁעוֹשֶׂה חֲתָנָה בְּאוֹלָם, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְעֲשׂוֹת דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, הָאוֹלָם
הַזֶּה זֶה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים, נִבְנָה בְּדַמְעוֹת וּבְכָדָם וּבְכִסְפֵי צְדָקָה, כְּדִי
שְׂיִהְיֶה לְעֲנִיִּים אוֹלָם יָפֵה לְחֲתָנוּת. וְאֵיךְ יְכוּלִים לְהַכְנִיס צֶלֶם
בְּהִיכָל?! אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה, וְאִם יִחְזֹר עוֹד פַּעַם אַחַת
אוֹרֵעַ כְּזֶה, אֲנִי סוֹגֵר אֶת הָאוֹלָם לְאוֹרְעִים שֶׁל חֲתָנוּת וְכוּ' וְכוּ'.

וְרָצִיתִי מֵהַיּוֹם שֶׁיִּחַתְמוּ, מִי שֶׁעוֹשֶׂה שָׁם שְׂמֵחָה, שְׁלֵא יִהְיֶה הַפְּקָרוֹת
וְהוֹלָלוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲנִי לֹא אֶתֵּן אֶת זֶה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, כִּי עֲלֶה
לִי הָאוֹלָם בְּדָם, וְעַדִּין יֵשׁ עָלַי מִשְׁפָּטִים גְּדוֹלִים לְסָגוֹר אֶת הָאוֹלָם,
יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִפְּלוּ כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנְּגֵדֵינוּ תַּחַת רַגְלֵינוּ,
וַיִּתְּפֹף הָרַע עַל רֵאשִׁים.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְקַעֵא.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מְקַזֵּן, כ"ו כְּסֵלוֹ, ב' דִּתְנַכָּה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֵייוֹת שָׂרְבֵנוּ ז"ל
הַקָּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹן, וְלִכְּנֹן אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךָ אָדָם שֶׁנִּקְרָא עַל
שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, וְרוֹצֵה לְלַכֵּת בְּדַרְךְ עֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, יְכוּל לְקַחַת
סִיגְרִיָּה בְּיָדוֹ וּלְעֲשׂוֹן, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְזַהֵר אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וּבַפְּרָט הָאַבְרָכִים, שֶׁבְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן לֹא יַעֲשִׂנוּ — לֹא
בְּבֵית-הַמְדָּרֶשׁ, וְלֹא בַּכּוֹלֵל, וְכֵן לֹא בַּחוּץ, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה
שֶׁבַחֹור לֹא יִהְיֶין לְקַחַת סִיגְרִיָּה, כִּי תַכְּף-וּמִיד יִסְלַק מֵהִישִׁיבָה, זֹו
עֲזוֹת וְחֲצָפָה גְּדוֹלָה מְאֹד, שֶׁבְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וּבְבֵית-הַמְדָּרֶשׁ וּבַכּוֹלֵל
וּבִישִׁיבָה הַנִּקְרָאִים עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁיַּעֲשִׂנוּ שָׁם, וְלִכְּנֹן אֲנִי אוֹסֵר
עַל כָּל אֶחָד לַעֲשׂוֹן בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וּבְבֵית-הַמְדָּרֶשׁ, בַּכּוֹלֵל וּבִישִׁיבָה,
וְגַם בַּחוּץ, לְכָל הַפְּחוֹת בְּד' אַמּוֹת שְׁלֵנוּ שֶׁיְהִיוּ נִזְהָרִים בָּזֶה.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּצִּיֵּתוּ אוֹתִי בְּדָבָר זֶה.

עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים תִּרְאוּ לְהַתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר
עַז בְּאַמוּנַת חַכְמַיִם, כִּי כָּל הַנֶּסֶס נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי מַתְתֵּיהוּ, שֶׁהוּא הָיָה

התקון על אביו יוחנן כהן גדול, שנעשה צדוקי, שפגם באמונת חכמים, וכן מובא (ספר בני יששכר), אשר בשביל זה יש ל"ו גרות, כנגד ל"ו מסכתות של תורה שבעל-פה, כי בחנכה הוא חג של אמונת חכמים, שאנחנו מצוים לשמע בקולם, ולכן עכשו הוא הזמן לתקן פגם אמונת חכמים שפגמו בזה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לג תתקעב

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ו כסלו ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות נשות אנשי שלומנו, חסידי פרסלב, הגרים ב"יבנאל עיר פרסלב", הוי"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד, וישמרן ויצילן מפל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

ימי חנכה, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ב') הם ימי הודאה, לתת תודה להקדוש-ברוך-הוא. עכשו בימי חנכה עקר היסוד לכל יהודי לתת תודה לפניו יתברך על כל החסד שעשה עמנו.

הנה אנחנו רואים, שכל הצרות שבני-אדם סובלים, זה רק מפני שתמיד בוכים, ותמיד מסתכלים על החסרונות, אף אחד אינו רוצה לראות את הטוב שעשה עמו הבורא יתברך שמו, כל אחד מתבונן רק ברע, חס ושלום. איש אינו שם על לב, שהקדוש-ברוך-הוא עושה עמנו נסים גלויים, ונוהג עמנו ברחמים גמורים, ברוך השם, אדם יכול לראות, לשמע, לדבר, ללכת, לאכל וכיו', זהו החסד הכי גדול, כשאדם מקים מצות בקור חולים, ורואה בבתי חולים אילו מחלות וחלאים רעים ישנם, רחמנא לצלן, אנשים עוברים נתוחים, רחמנא לישזבן, מחברים למטה במכשירים, זה מכשיר הנשמה, זה אינפוזיה, וזה מנת דם, רחמנא לצלן, אילו מחלות וחלאים רעים ישנם, ואנחנו בעצמנו איננו יודעים את

הַנְּסִים שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְמֵאֲמָרָם ו"ל (נְדָה לֵא):
 לְעוֹלָם אֶפְלוּ בְּעַל הַנֶּס אֵינוּ מִפִּיר בְּנֶסוֹ; וְלִכֵּן אָנוּ בְּאִים בְּטַעֲנוֹת
 עָלֵינוּ יִתְבָּרֵךְ, אוֹמֵר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ: "אוֹלֵת אָדָם תִּסְלַף וְרִכְו",
 וְאַחֲרֵיכֶּךָ "עַל הַנְּזִי"ה יִזְעַף לְבוֹ". אָדָם עוֹשֶׂה טַעוֹת, וְאַחֲרֵיכֶּךָ בָּא
 בְּטַעֲנוֹת אֵלֵינוּ יִתְבָּרֵךְ.

וּכְגוֹן: אָדָם נוֹטֵל סְמִים, שׁוֹטֵה, רוֹצֵחַ, מְשַׁעֵ, מְשַׁעֵ לְמָה אֶתָּה
 נִקְרָא? כִּי בְּמוֹ יָדִיךְ אֶתָּה מְקַלְקֵל אֶת בְּרִיאוֹתֶיךָ, כִּי אִם נוֹטְלִים
 סְמִים, נְדָמָה לְאָדָם כְּאֵלוּ הוּא פּוֹרֵחַ בְּאִוִיר, וַיֵּשׁ לוֹ אִיזוֹ הַרְגָּשֶׁת
 אֲשֶׁלְיָהּ, וְאֶתָּה טַפֵּשׁ כִּי אֵינְךָ יָכוֹל אֶפְלוּ לְחַשֵּׁב, כִּי הַסְּמִים שׁוֹרְפִים
 אֶת תְּאֵי הַמַּחַ, וְלִכֵּן מִי שֶׁנוֹטֵלָם — הוּא מְשַׁעֵ, כִּי הוֹרֵס אֶת עֲצָמוֹ
 לְגַמְרֵי, וְהוּא שׁוֹטֵה, שְׁאַחֲרֵיכֶּךָ כְּכֹר אֵינוּ יָכוֹל לְחַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲרֵיכֶּךָ
 נִקְרָא רוֹצֵחַ, כִּי הַנוֹטֵל סְמִים נוֹתֵנָם גַּם לְזוֹלָתוֹ, וְהוֹרֵג אוֹתוֹ גַּם-כֵּן,
 וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׁיִשְׁנֵן מְדִינוֹת בְּהֵן יֵשׁ עֲנֵשׁ מוֹת לְמַתְעַסֵּק בְּסְמִים.
 וְזוֹ מַפֵּת מְדִינָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׁמִשְׁתַּמְּשִׁים בְּסְמִים, וּבְכַרְט
 הַנֶּעַר, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְרִאוֹת לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַנֶּעַר שְׁלָנוּ בְּכָל מִינֵי
 אֲפָנִים שְׁבַעֵוֹלָם, וְלִשְׂרֵשׁ נִגַע נוֹרָא וְאִים זֶה.

כֵּאֵן בִּיבְנֵאֵל הַחוֹלְנִים מְסַכְּנִים, דּוֹאֲגִים מְאֹד עַל יַלְדֵיהֶם, אֲשֶׁר
 כָּלֵם מְכוֹרִים לְסְמִים, אֲשֶׁר זֶה נִגַע הַצָּרְעַת נוֹרָא מְאֹד, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם,
 אֲצַלְנוּ הַשְּׂדֵה נְקִי וְטָהוֹר, אֲבָל צָרִיךְ לְשֹׁמֵר מְאֹד שְׁלֹא יִכְנַס הַנִּגַע
 הַזֶּה אֵלֵינוּ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. כְּמוֹ-כֵּן אָדָם הַרְגִיל בְּשִׁתִּית זֵין שְׂרָף,
 אֶלְכוּהוּ לִיסֵט וְכוּ', הֵלֵא הוּא מְשַׁעֵ מִמֶּשׁ, כִּי אַחַר שְׁשׁוֹתָה נַעֲשֶׂה
 שְׁכוֹר, וְעַל שְׁכוֹר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁהוּא בְּלָתִי שְׁפוּי
 בְּדַעְתּוֹ, וְשׁוֹטֵה הוּא, שְׁרוּאָה שְׁשִׁתָּה וְשׁוֹכֵב מִתְבוֹסֵס בְּקָאוּ,
 וְאַחֲרֵיכֶּךָ שׁוֹב עוֹשֶׂה כֵּן, הַרִי זֶה אֲוִיל גְּדוֹל מְאֹד.

רַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְשִׁתוֹת שׁוּם מְשַׁקָּה הַמְּשַׁכֵּר,
 רַק לְקְדוֹשׁ וְלַהַבְדֵּלָה לְשִׁתוֹת זֵין, וְהַקְּפִיד רַבְּנוּ ו"ל מְאֹד שְׁלֹא
 לְשִׁתוֹת עָרֵק, וּמִי שְׁשׁוֹתָה כְּזֹאת — אֵין לוֹ שִׁיכוֹת לְרַבְּנוּ ו"ל! גַּם
 הַקְּפִיד רַבְּנוּ ו"ל מְאֹד לֹא לְעַשֵּׂן סִיגְרִיאוֹת, וְאֵיךְ מִי שְׁרוּצָה לְהַקְרָא

על שם רבנו ז"ל יכול לקחת סיגריה בפה, אם רבנו ז"ל אמר לא, אז לא!

וכתבתי מכתב הבקר הן לפולל, הן לישיבה, הן לבית-הפגנסת, אינני רוצה שאחד מאנשי שלומנו נתפסנו מעשן סיגריה, ואם יתפס מישהו ברשת זו — ארחק אותו מהקהלה. אנו תלמידי רבנו ז"ל, ועושים רצון רבנו ז"ל, ולכן עלינו להרחיק את נגע צרעת הזה של עשון סיגריות ושל שתית ערק, ומכל שכן וכל שכן סמים — עלינו להקפיד מאד שלא יתקרב אלינו מישהו המשתמש בזה וכו', רחמנא לצלן.

אבקש מאד את אנשי שלומנו, שישמרו עצמם ממחלקת ומריבות, ולא יאשימו זה את זה, ולא יתקוטטו זה עם זה. אבל עלינו לזכר שאנו פלנו רוצים לילה בדרך רבנו ז"ל. ודרך רבנו ז"ל היא דרך של אהבה ושלום, דרך של חסד לעזר זה לזה, להתענין היכן צריכים יד עזרת, היכן יש יולדת שצריכים לעזור עם הילדים, לבשל להם ארוחה חמה, או היכן יש חולה באיזה בית, אולי יש צרך בעזרת נקיון, בשמירה על הילדים, זה חסד, עלינו לעסק ברבוי צדקה וחסד זה לזה, וזה היסוד בקהלתנו: צדקה וחסד. יש לנו די והותר צרות מבחויץ, שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, מסית ומדיח את תושבי המקום נגדנו בכל מיני הסתות פרועות, אצלי הוא בחינת פמר, אבל הוא מסית את התושבים, בדיוק כמו שארע באירופה, שהכמר הסית במושבים הקטנים, בעזרות ובכפרים את תושבי המקום, וכך הוא מסית נגדנו. ולכן אסור להסתפל בפרצוף הטמא שלו ושלה, ואוי לרשע ואוי לשכנו, מי שגור בשכנותו, מי שרגיל אצלו, גם עמו אסור להתחבר, כי הם טמאים ומטמאים ורוצים להכניס טלפיהם הטמאות בתוך קהלתנו, היה לא תהיה, ולא יצליחו בשום אופן.

נכנסתי בחוב של יותר מחצי מליון שקל בעבור המקוה של הגברים והנשים, אגורה אחת לא קבלנו משך חמש-עשרה שנה מהמועצה הדתית ומשום גורם ממשלתי, הוא טרפד כמה וכמה

תְּכַנִּיּוֹת שְׁלֵנוּ, וְהוּא עוֹמֵד מֵאַחוֹרַי כָּל אֲכַנֵי הַנֶּגֶף שְׁלֵנוּ, וְלִכְן צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר מִמֶּנּוּ כְּמוֹ שְׁמִתְרַחֲקִים מִבְּעֵלֵי רֵאתָן.

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, כֹּל גַּם חֲנֻכָּה נִעֲשֶׂה רַק עַל-יְדֵי אִשָּׁה יְהוּדִית, שְׁהִיְתָה בֵּת יוֹחֲנָן כִּהֵן גְּדוֹל, לְמַדִּים מִכָּאן מַה כַּח הָאִשָּׁה, וְלִכְן תִּדְעֶנָּה לְכֹן, שְׁיִישׁ לְכֹן כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתי מַגְבְּלִים, עֲזוּנָה לִי לְנִקּוֹת אֶת הַקְּהֵלָה בְּכָל מַה דְּאֶפְשֶׁר, אֵינֵנִי רוֹצֶה שְׁיִהְיוּ כָּאן מְעַשְׂנֵי סִיגְרִיּוֹת, וְלֹא שְׁתִּינְגִים, וְלֹא סַמִּים, חַס וְשָׁלוֹם, אֲשֶׁר אֵין חֲמוּר יוֹתֵר מִזֶּה, כִּי הַסַּמִּים הוֹרְגִים אֶת הַמַּח, עַד שְׁאֵדָם אֵינֵנּוּ מִתְּפַקֵּד, הֲלֹא שְׁכַנּוּ בַתְּשׁוּבָה לְצִאת מֵהַזָּבֵל הַזֶּה, וְעַכְשָׁו יַחְזְרוּ לָזֶה, חַס וְשָׁלוֹם! ?

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶן, שְׁכָּל הַהֲלָכוֹת שְׁלַמֵּד עִמָּכֶן הֵרַב ר' ... שְׁהוּא מוֹסֵר נֶפְשׁוֹ, עֲזוּב אֶת אִשְׁתּוֹ וְיִלְדָיו וְעַדִּין נִמְצָא בִּיבְנָאֵל, וְלֹא יִלְךְ עַד שְׁיִגְמֹר לָנוּ מִקְּוֵה כְּשֶׁרָה בְּכָל הַהֲדוּרִים, הֵיכֵן מְצִאנוּ יְהוּדֵי צַדִּיק כְּזֶה, וְלִכְן כָּל הַהֲלָכוֹת שְׁלַמֵּד עִמָּכֶן שְׁמִרְנָה וְהַקְּפָדָנָה הֵיטֵב הֵיטֵב, וְהַנְּשִׁים הַצְּדִיקָנִיּוֹת מְגַלְחוֹת שְׁעַר רֵאשֵׁן הָעֵקֶר שְׁלֹא תִתְגַּלְיָנָה לְבַחוּץ, וְעַדִּיף לִילְךְ בְּפֶאֶה וְלִסְפֹּר שְׁעֵרוֹת הָרֵאשׁ, מֵאֲשֶׁר לִילְךְ בְּמִטְפַּחַת וְלֹא לְהִסְתַּפֵּר.

וְלִכְן עַכְשָׁו בֵּימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים, עֲלִינוּ לַתֵּן תּוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִישׁ לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אֶת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, תּוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִישׁ לָנוּ קְהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, תּוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁזַכֵּינוּ לַחֲתֹן אֶת הַיְלָדִים, וְהַלּוֹאֵי שְׁתַּעֲזְרוּ לִי לְהַמְשִׁיף לְבָנוֹת אֶת הַקְּהֵלָה בֵּיתֵר שְׁאֵת וְעוֹ, אֲנִי צְרִיף לְעִזְרַתְכֶן, אִף הַשְּׁמֵרוֹ מִכָּל מַשְׁמֵר לֹא לָרִיב וְלֹא לְהִתְקוּטֵט, וְלְהִתְרַחֵק מִמַּחְלָקַת, לְהַשְׁמֵר מִשְׁנֵאת חַנּוּם, וְלְהִרְבוֹת אֶהֱבַת הַבְּרִיּוֹת וְאַחֲדוּת.

אַקְנֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנוֹכָה לְקְהֵלָה קְדוּשָׁה, וְלִרְאוֹת בִּישׁוּעָתָן וּבְגֹאֲלָתָן שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, תִּתְפַּלְלֵנָה הַרְּבֵה עַל בְּרִיאוֹתַי, כִּי אֵינִי

יכול לסבל מחלקת ומריבות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה כָּבֵר
 לבוא לגור עִמָּךְ בַּיַּחַד.

המאחל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתקעג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ח כסלו ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
 הַיְוֵי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אָנָּה עֲצָרוּ לְרַגַע וּשְׁמְעוּ
 אֵלַי, וַיִּשְׁמַע אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, יִדְוַע לָכֶם שְׁוֵה לִי חֲמֹשׁ-
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה, שְׁאֲנִי בּוֹנֵה כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל קְהֵלָה קְדוֹשָׁה, וְזָכִינוּ כָּבֵר
 לְהַשְׁגִּים גְּדוּלִים מְאֹד, הֵן בְּחַנוּף הַבְּנִיִּים, וְהֵן בְּחַנוּף הַבְּנוֹת, וְזָכִינוּ
 לְחַתֵּן כְּמָה מַחְזוּרִים שְׁלָמִים, שְׁלָמְדוּ אֶצְלָנוּ, עַל אִף גְּדֹל הַרְשָׁעוֹת
 וְהַאֲכַזְרִיוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יַמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׁמַסֵּר אוֹתָנוּ
 בְּכָל מִיָּנִי מְסִירוֹת, אִף-עַל-פִּי-כֵן כָּבֵר הַקָּמְנוּ מְשַׁפְּחוֹת לְתַפְאָרֶת,
 וְכֵן שְׁחִיטָה מְהֵדְרֶת, וּמְקוּוֹה מְהֵדֵר, וְאוּלַם שְׁמַחוֹת לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
 וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, כּוֹלָל נִפְלָא שֶׁהוּא הַפְּנֵנָה שְׁלִי, שָׁבוּ לוֹמְדִים
 אֲבָרְכִים רַב הַיּוֹם, מִתּוֹךְ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, וְכֵן הַקָּמְנוּ יִשְׁיבָה גְּדוּלָה
 וַיִּשְׁיבָה קְטָנָה, וּשְׁאָר מוֹסְדוֹת צְדָקָה וְחֹסֵד, וְזֶה בָּא לִי מִמֶּשׁ עִם
 מְסִירוֹת נִפְשׁ גְּדוּלָה מְאֹד, וּפְשׁוּט גַּם פְּחוּתִי וּבְרִיאוֹתִי הַגְּשָׁמִית
 אֲבִדְתִּי, מְכַל שְׁכֵן שֶׁהַרְשָׁע הַטָּמָא מְטָמָא הַכְּפִישׁ אֶת שָׁמַי, עִם כָּל
 זֹאת לֹא הִסְתַּפְּלִיתִי, וְאֵינִי מְסַתְּפֵל עַל שׁוֹם דְּבָר, אֲנִי מִמְּשִׁיךְ פְּסִיעָה
 אַחַר פְּסִיעָה, צַעַד אַחַר צַעַד, לְאֵט לְאֵט, לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ
 ו"ל: "יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", וּמָה שֶׁהִיָּה נִרְאָה פְּעַם לְחֵלוֹם, עֲכָשׁוּ
 אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת זֶה בְּמִצִּיאוֹת, אִף צָר לִי לְהוֹדִיעַ לָכֶם, כִּי לְאַחֲרוֹנָה
 נִכְנָסוּ בְּקִהְלָתָנוּ כְּמָה שׁוֹעֲלִים קְטָנִים מִחֲבָלֵי כְּרָמִים וְכוּ' וְכוּ',
 וְהִתְחִילוּ לְהַכְשִׁיל גַּם אֶת אַחֲרִים, לְזֹאת אֲנִי מְבַקֵּשׁ וְאֲנִי מְזַהֵר חַד

מְשַׁמְעִית, אָנִי לֹא אֶתֵּן שְׂיִחְרִיבוּ לִי אֶת הַקְּהֵלָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן [חֶסֶר]; כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחוּמָא פְּנֹחֵס): קֶשֶׁה הַמְּחַטִּיאוּ יוֹתֵר מִהַהוֹרְגוּ, שֶׁהַהוֹרְגוּ הוֹרְגוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וַיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְהַמְּחַטִּיאוּ הוֹרְגוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלְעוֹלָם הַבָּא; וְלָכֵן אָנִי מוֹקִיעַ אֶת זֶה פֶּעַם וּלְתַמִּיד, וְאָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂתַעֲזְרוּ לִי לְעֵמֶד עַל הַמְּשָׁמֵר, וְנִשְׁמַר עַל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וְכֵן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד, שְׁלֹא יִכְנָס זֶר בֵּינֵינוּ, בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, מִי שְׁלֹא שִׁיף לְקַהֲלָה שְׁלָנוּ, לְהוֹצִיא אוֹתוֹ בְּכִזְיוֹנוֹת.

זָכְרוּ הַיֵּטֵב, בְּלָכֶם חֲזוֹרְתֶם בְּתִשׁוּבָה, לְבָרַח מִהַזְּבִל וְהַלְכִלוּף, הַשְּׂקוּץ וְהַתְּעוּב, הַסְּפִימִים וּמִשְׁקָה הַמְּשַׁכֵּר, וְהַטְּרָפוֹת וְהַנְּבִלוֹת שֶׁהֵייתֶם רְגִילִים בָּזֶה, וּבְאֵתֶם לְפָה לְהִתְחַבֵּר לְקַהֲלָתֵנוּ, כְּדֵי לְהִתְחַיֵּל דָּף חֲדָשׁ, וּלְחַנּוּף אֶת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם בְּקִדְשָׁה וְטְהָרָה, הִיתְכֵן שְׁנַתֵּן לְאֵלוּ הַרְשָׁעִים שְׂיִסְתּוֹכְבוּ בֵּינֵינוּ; וְלָכֵן אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם חֵד מְשַׁמְעִית, תַּעֲזְרוּ לִי לְעַקֵּר אֶת הַנְּגַע צָרַעַת הַזֶּה, אָנִי לֹא אֶתֵּן בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שְׂיִחְרִיבוּ לִי אֶת הַקְּהֵלָה, וְאָנִי אֶעֱמַד עַל זֶה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ.

דַּעוּ לָכֶם, כִּי יְדִידֵי ... גֵּרוּ יְאִיר, עוֹזֵר לִי לְנִקּוֹת אֶת הָאֲבָרְכִים הַשְּׁבוּרִים וְהַפְּצוּעִים וְכוּ', וְלֹא כְּמוֹ שְׁמַעֲלִילִים עָלָיו, אֲדַרְבֵּה, הוּא מְדַבֵּר נֶגֶד סְפִימִים, וְנֶגֶד מִשְׁקָה הַמְּשַׁכֵּר, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יַעֲלִיל עָלָיו שׁוּם עֲלִילוֹת, הוּא רַק עוֹזֵר לִי לְהוֹצִיא אֶת הָעֲשָׂבִים שׁוֹטֵים מִקְּהֵלָתֵנוּ, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה, אִם תִּתְפָּסוּ עַל חֵם מִי שְׁעוֹסֵק בְּדַבָּרִים אֵלוּ, תִּכְףּ-וּמִיד לְעַרֵב גּוֹרְמִים מִתְּאִימִים, וְאָנִי נוֹתֵן לָכֶם הַתֵּר עַל זֶה, כִּי הָעֲנִין גּוֹבֵל בְּפִקּוּחַ נֶפֶשׁ, וְאָנִי רוֹצֵה שְׂתַהֲיֶה לָנוּ קְהֵלָה נְקִיָּה, קְהֵלָה שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, ד' אֲמוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְכוֹל לְהִתְפָּאֵר עִמָּהֶם, וּכְמֵאמְרָם ו'ל (בְּרִכוֹת ח.): מִיּוֹם שֶׁחִרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לוֹ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֶלֶּא ד' אֲמוֹת שֶׁל הַלְכָה בְּלָבָד; אָנִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לֹא אֶכְנַע לְסַמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, לֹא מִהַמְּסִירוֹת שְׁלוֹ, וְלֹא מִהָאִיוּמִים שְׁלוֹ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, שְׁנֹזְכָה

לראות במפלתו, הוא וחבריו הרשעים הארורים, שגם הסוף שלהם יבוא, כי הקדוש-ברוך-הוא מחכה ומאריך אף, ולבסוף גובה מהם, וכמו שכתוב (דברים ז. י'): "ומשלם לשנאיו אל פניו להאבדו" וגו'. ותאמינו לי, שהקדוש-ברוך-הוא יכול לעשות עבודה טובה, אנחנו צריכים רק להמשיך להתפלל, והסוף תרע שלהם יבוא.

נא ונא תחדירו בעצמכם אמונה פשוטה בו יתברך, לידע להודיע ולהודע, שהוא יתברך מחיה ומתנה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ואת זה אנחנו צריכים להתדיר בעצמנו יומם ולילה, ודיקא על-ידי-זה נזכה לבנות קהלה קדושה, עם חומה בצורה, פי האמונה שומרת את האדם מפל רע. ולכן תתחזקו ביתר שאת וביתר עז, באמונה פשוטה בו יתברך, ואל תתפעלו מהרשעים בשום פנים ואפן, אדרבה, תעשו חסד זה עם זה, ותקבעו עתים לתורה, ותפיצו את אור רבנו ז"ל בעולם, כי זו היתה צואת מוהרנ"ת ז"ל, שאמר לפני ההסתלקות שלו לאנשי שלומנו היקרים בזו הלשון: 'העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה'. שתפיצו את אור רבנו ז"ל, ובפרט עכשו, שעם ישראל עוברים צרות ויסורים מרורים, ופחדים גדולים מאד, ולכן מצוה להפיץ את הקמיע, ומי שילף עם הקמיע, יהיה בטוח שלא יקרה לו שום דבר, ושום מזיק ונגע ופגע לא יקרב אליו.

וכן אני מאד מבקש מאנשי שלומנו היקרים, לא לזוז אפילו כהוא זה מהשלחן ערוך, כי רבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד, ולכן תלמדו הלכה בכל יום, תשמרו על הצניעות של נשותיכם, הן שלא תמצא אשה אחת עם בגדים בלתי צנועים, והן שלא תהיה אשה אחת עם גלוי שער, חס ושלום. וכן לשמר על פשרות המאכלים, בשום פנים ואפן לא לאכל בשר, אלא או של שחיטת ר' ... גרו יאיר, או של שחיטת בד"ץ הידועים פיראים ושלמים, כי היום כל השוק מופץ עם נבלות וטרפות, וצריכים לשמר מאד מאד על פשרות המאכלים, לא להכניס שום מוצר בלי הכשר של בית-דין צדק מפר ליראי השם, הקהלה שלנו מבססת רק על פי

שְׁלַחַן עֲרוּךְ, אֲנִי לֹא אֶתֵּן בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שְׂיִכּוּאוּ מִבְּחוּץ אֶרְחִי
 פְּרָחִי וְכוּ', וַיִּחְרִיבוּ לָנוּ אֶת הַקְּהֵלָה, תִּקְחוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם,
 וְתַעֲזְרוּ לִי לַנְּקוּת אֶת הַקְּהֵלָה מֵעֹשְׂבִים שׁוֹטִים, אֲבָל אֶת זֶה אֲנִי
 מִבְּקֵשׁ מִכֶּם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מִלְחָשׁוֹ בְּכֹשְׂרִים, עַד שֶׁאַתֶּם לֹא
 יוֹדְעִים בְּטוּחַ, וְאֵין עֵדִים שָׂרְאוּ, אֵל תַּעֲשׂוּ מִשְׁפָּט בְּעֲצָמְכֶם, כִּי
 הַמְדַמָּה יָכוֹל לַהֲרֹס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, וְכָל הַצָּרוֹת שֶׁבָּאוֹת עַל
 הָאָדָם, הֵם רַק עַל-יְדֵי כַח הַמְדַמָּה, שׁוּזָה אָמַר, אֲשֶׁר הוּא אָמַר,
 שֶׁהוּא שָׁמַע, מִהַשְׁנִי שֶׁשָּׁמַע, שֶׁהַשְּׁלִישִׁי חוֹשֵׁב שֶׁהוּא רָאָה וְכוּ'
 וְכוּ', כִּף הוֹלֵךְ הַדְּמִיוֹן. וְלָכֵן הֵייתִי מְנַעֵץ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיִּלְמְדוּ כִּמְהָ וְכִמְהָ פְּעָמִים אֶת הַמְּאָמַר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
 חֶלֶק א', סִימָן כה. וְלוֹמַר עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה בְּלִקוּטֵי-תְּפִלוֹת. וְזֶה יוֹעִיל
 לָאָדָם מְאֹד לְצֵאת מִהַמְדַמָּה, כִּי כַח הַדְּמִיוֹן מְאֹד חֲזָק אֲצֵל הָאָדָם,
 שׁוּזָה כַח הַבְּהֵמִיּוֹת שִׁישׁ בּוּ.

שִׁמּוֹ שְׁמִים, אָדָם עֹבֵר כָּל הַעֲבֵרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן,
 וּמִי יוֹדֵעַ אִם נוֹלָד בְּכֹשְׂרוֹת, וּפְטִים אֶת עֲצָמוֹ כָּל יָמָיו בְּטָרְפוֹת
 וּבְגִבּוֹלוֹת, וְחָלַל שִׁבְתָּהּ, וְעֹבֵר עַל כָּל הַעֲרִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן,
 וְעֹכְשׁוֹ חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, עֲלִינוּ לִפְלַע עַל פְּגִינֵנוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
 וְלִהַשְׁתַּטַּח בְּפִשׁוּט יָדַיִם וְרַגְלָיִם עַל הָאָרֶץ, וְלִדְפֹק עִם הָרֹאשׁ עַל
 הָרֶצֶפָה, וְלִבְקֹשׁ רַחֲמִים מֵרַבִּים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שֶׁיִּמְחַל לָנוּ עַל כָּל
 עֲוֹנוֹתֵינוּ, כּוּלֵי הָאֵי וְאוּלֵי [חֶסֶר], אֲנִי לֹא אֶתֵּן בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן,
 שֶׁתּוֹפְעָה רָעָה כְּזוֹ תִּפְגַּס בְּקֵהֲלָתָנוּ, אֲנִי אֶלְחֹם נֶגֶד זֶה בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ
 הַכִּי גְדוּלָה, אֲנִי לֹא אֶגּוּחַ וְלֹא אֶשְׁקֹט, עַד שֶׁאֲנִי אֶנְקָה אֶת הַקְּהֵלָה
 שְׁלָנוּ מִרוֹצְחִים, שֶׁמְכַשִּׁילִים אֶת הַזּוּלָת וְכוּ' וְכוּ'.

וְכֵאֵן הַמָּקוֹם לְעוֹרֵר, שֶׁאֲנִי לֹא רוֹצֵה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שֶׁיַּעֲשֶׂנוּ
 סִגְרִיּוֹת, לֹא בְּבֵית-הַכִּנְסֶת, לֹא בְּפוֹלֵל, וְלֹא בִּישִׁיבָה, וְלֹא סְבִיב
 בְּרַחֲבָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה מְאֹד, וְאֶנְחֵנוּ לֹא נִתֵּן לְהַפְּרֹת אֶת
 דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּקֵהֲלָתָנוּ, וְזָכְרוּ הֵיטֵב כִּי הַזְּהִרְתָּם.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֵד כָּלְכֶם, שִׁיְהִיָּה לְכֶם אִךְ טוֹב כָּל הַיָּמִים.
הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתקעד.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר מַקְזֵן, כ"ח פְּסָלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי עֲשִׂיתִי תַקְנוֹן יְסוּדִי, שְׁמֹדְבֵר מַעֲקָרֵי דְבָרִים שְׁצָרִיכִים
בְּאוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה, וּמִי שְׁלֹא יַעֲמֵד בְּתַקְנוֹן שְׁלִי,
אֲנִי לֹא מַעֲנִין בְּכָלֵל, שִׁיעֲשֵׂה שְׂמִיחָה בְּאוֹלָם שֶׁהַשְּׂקָעָתִי שָׁם אֶת
חֻלְבֵי וְדָמִי, וְכִמָּה וְכִמָּה אֲלֵפִי אֲלֵפִים וְרִכְבוֹת דּוֹלָרִים עָלָה לִי כְּבָר
עַל מְשֻׁפָּטִים.

בְּעִנְיַן הַתְּשׁוּלָם שְׁכַתְבָתְךָ, אֶלְךָ שֶׁקָל לְחַתְנָה, שְׁבַע-מֵאוֹת
וְחֲמִשִּׁים לְבֵר-מַצּוֹה וְלִבְרִית, טוֹב מְאֹד, וְכֵן כָּל הַדְּבָרִים שְׁכַתְבָתְךָ
טוֹב מְאֹד, רַק אֲנִי צָרִיךְ שְׁכַבֵּל שְׂמִיחָה מְכֻרָח לְהִיּוֹת מְשֻׁגֵיחַ, כִּי אֲנִי
לֹא יוֹדֵעַ מַה הוֹלְכִים לְהַכְנִיֵס פֶּה אֵיזָה בְּשֵׁר וְאֵילוֹ יְרָקוֹת, אִם הֵם
מַעֲשָׂרִים אוֹ לֹא וְכִדּוּמָה, אִם נָפוּ אֶת הַקָּמַח אוֹ לֹא, וְשָׂאֵר דְּבָרִים.

בְּעִנְיַן הַפְּלִים, אִם יֵשׁ לְךָ אֵיפֹה לְאַחֲסֵן אֶת זֶה — מַה טוֹב
וּמַה נְעִים, וְאִם לֹא, מַה אֲנִי אֶעֱשֶׂה, אֲנִי לֹא יָכוֹל לְקַחַת עַל עֲצָמִי
לְהִיּוֹת שׁוֹמֵר חֲנֹם, וְלֹא שׁוֹמֵר שְׁכָר.

הַעֲקָר תְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד שִׁיְהִיָּה רַק שְׂמִיחָה אֶצְלָךְ.

שְׂמֵעָתִי שְׂאָחֵד בְּשֵׁם ... רוּצָה לְהִתְחַתֵּן בְּאוֹלָם, אֲנִי לֹא מְסַפֵּים
לְאַחֵד מִבְּחוּץ, כִּי אֲנִי רוּצָה לְהוֹצִיא אֶת הַנְּגַע שֶׁל ... שְׁלֹא יִמָּצֵא
בְּנוֹ, וְלִכֵּן תִּתְחַמַּק עִם כָּל מִינֵי תְרוּצִים, בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן אֲנִי לֹא

אָשֶׁר לַג תתקעה — לַג תתקעו בַּנֶּחֱל קמה

אַתָּן, שְׁיִהְיֶה לִי אֶת הַקְּהֵלָה, בְּנִיתִי אֶת הַקְּהֵלָה בְּדָם, וַיֵּשׁ לִי עַל
זֶה מִשְׁפָּטִים, אֲנִי לֹא אַתָּן שְׁכָל פּוֹחַז יַעֲשֶׂה כְּכֹל הָעוֹלָה עַל רִוְחוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמַח...

לַג תתקעה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר מַקָּץ, כ"ח כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִכֶּם.

תִּרְאוּ לְהַשָּׂאֵר בְּיַבְנָאֵל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם פֶּה עִם
זְרַע שֶׁל קִימָא וּפְרֻנְסָה שְׁלֵמָה, אֲנִי מְקַנְיָה בְּיָמִים הָאֵלּוּ לְבוֹא לְיַבְנָאֵל,
וְאֲזוּ נִדְבַר יַחַד, וְנִתְיַעֵץ מֵה לַעֲשׂוֹת, כְּדֵי לַעֲזֹר לָכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תתקעו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר מַקָּץ, כ"ח כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

וְהִנֵּה אֲנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבַבִּית עַל
הַלְדַת בְּנֵיכֶם הַצְדִּיק, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁשִׁמוּ הַקְּדוּשׁ יְלוּהָ
אוֹתוֹ כָּל הַחַיִּים, וְתִזְכּוּ לְרֵאוֹת רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְמֻנּוֹ וּמְכָל יוֹצְאֵי
חַלְצֵיכֶם.

אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חִלְקֶכֶם, שְׁאַתֶּם זֹכִים לְהַפְיֵץ אֶת אֹרֶךְ יָמֵינוּ וְלִלְבֵּעֵיר נְתִיבוֹת, וְתִרְאוּ לִפְתּוֹחַ שָׁם הַיְכַל־הַקֹּדֶשׁ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיוּ אוֹתִי.

מִפְּנֵי קֶצֶר הַזְּמַן — הִהְכַרַח לְקַצֹּר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתקעז.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מַקְצָן, כ"ח כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי ... גִּירוּ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְנִקּוֹת אֶת הַמְּקוֹם מְלוֹקְחֵי סַמִּים וְכוּ', אֲנִי לֹא צָרִיךְ אֲנָשִׁים מְסַמְּמִים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן, וְלִכֵּן אֲנִי מָאֵד מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲזֹר לִי.

עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים, עֲלִינוּ לְנִקּוֹת אֶת עֲצָמֵנוּ מִתְּרֻבוֹת יָוֵן, שְׁפִמִּים בָּאִים מֵהֶם, וְכֵן הַשְּׁכָרוֹת וְהַשְּׁתִיָּה, מִשְׁקָה הַמְּשַׁכֵּר, וְגַם כֵּן מִהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁל הַיּוֹנִים, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְנִקּוֹת אֶת זֶה לְגַמְרֵי.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּבְזֻכוֹת זֶה יִמְשֹׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לג תתקעח.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקְצָן, כ"ח כֶּסֶלּוֹ, גִּר ד' דְּחֻנְכָה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי ... גִּירוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל אֶת הַתְּקַנּוֹן עֲבוּר הָאוֹלָם, וְכָךְ תִּכְתֹּב:

לְהוֹי יְדוּעַ, שְׁבִנִיתִי אֶת הָאוֹלָם בְּדָם, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וּבְדָמִים מְרַבִּים, בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, אִךְ וְרַק שְׁתַּהֲיָה לָנוּ פְּנַת יְקָרָת,

מְקוֹם קְדוֹשׁ, קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים, לְמַעַן לַעֲשׂוֹת שְׂמֵחוֹת לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְלֹא שׁוֹם מְטָרוֹת רֶוַח, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מִי שְׂרוּצָה לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּאוֹלָם הַזֶּה, שְׂיַחְזִיק בְּתַקְנוֹן. וּמִי שְׂאִינוּ יָכוֹל, אוֹ אִינוּ רוּצָה, שְׂבָשׂוּם פָּנִים וְאַפֵּן לֹא יַעֲשֶׂה פֹה שׁוֹם אַרוּעַ אוֹ שְׂמַחָה. כִּי זֶה מְקוֹם קְדוֹשׁ מְאֹד, וְאֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׂיַחְלָלוּהוּ.

א. יְסוּד גְּדוֹל הוּא בְּצַנִּיעוֹת, שְׂתִהְיֶה מְחִיצָה קְבוּעָה, שְׂלֹא יִכְנָסוּ הַנָּשִׁים אֶצֶל הַגְּבָרִים, וְלֹא הַגְּבָרִים אֶצֶל הַנָּשִׁים, בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן.

ב. שְׂלֹא יָבִיאוּ וּפָר אוֹ תַקְלִיטָן בְּלִי זְקָן וּפְאוֹת, בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן, וְשְׂלֹא יִשִּׁירוּ שׁוֹם שִׁירִים חֲלוֹנִיִּים, שְׂל הַפְּקָרוֹת וְהוֹלָלוֹת.

ג. שְׂלֹא יִרְקְדוּ רְקוּדִים שְׂל חֲקוּי גּוֹיִים עַרְלִים טְמֵאִים, הֵן אֶצֶל הַגְּבָרִים, וְהֵן אֶצֶל הַנָּשִׁים, הַרְקוּדִים צְרִיכִים לְהִיּוֹת עִם טַעַם שְׂל יְהוּדִים, רְקוּדִים שְׂל שְׂמַחָה, וְלֹא רְקוּדִים שְׂל הוֹלָלוֹת, וְלִזְרֵק אֶת הַגּוֹף כְּמוֹ נָחֵשׁ וְכוּ'.

ד. אֶצֶל הַגְּבָרִים שְׂיִהְיֶה צֶלֶם גָּבֵר, וְאֶצֶל הַנָּשִׁים תִּהְיֶה צֶלְמַת אִשָּׁה, וּבְשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן שְׂלֹא יִכְנָס גָּבֵר אֶצֶל נָשִׁים, וְלֹא תִכְנָס אִשָּׁה בֵּין הַגְּבָרִים.

ה. שְׂלֹא יָבִיאוּ לֹא קוֹסִם, וְשְׂלֹא יָבִיאוּ מְכוֹנוֹת אוֹרוֹת, אוֹ מְכוֹנוֹת עֶשֶׂן. שְׂזֶה מְנַהֵג גּוֹיִים עַרְלִים טְמֵאִים, וְאֵל יִתְעַרֵּב זֶר אֶצֶל הַקִּדְשׁ.

ו. שְׂלֹא יִכְנָסוּ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן בְּשֶׁר מִשְׂחִיטַת חוּץ, אֶלֶּא אוֹ שְׂחִיטַת ר' ... גְּרוֹ יֵאִיר, אוֹ מִשְׂחִיטַת בַּד"ץ הַמְּפָרָסִם לִירָאֵי הַשֵּׁם.

ז. בְּכָל אַרוּעַ שְׂרָק יִהְיֶה, מְכַרְחִים לְקַחַת מִשְׂגִּיחַ שְׂיִשְׁגִּיחַ עַל כָּל פֶּרֶט, וְהַמִּשְׂגִּיחַ הוּא מִטַּעַמִּי, הֵרֵב ... גְּרוֹ יֵאִיר, עִם תְּשֻׁלוֹם סְמָלִי שְׂל מֵאָה שְׂקָל.

הָאוֹלָם הַזֶּה בְּנִיתִי לְלֹא שׁוֹם כְּוִנָּה אַחֲרָת, אֶלֶּא כְּדֵי לַעֲזוֹר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִוָּכְלוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׂמֵחוֹת שְׂלָהֶם, וְלִהְתַּקְבֵּץ יַחַד

קמח אֲשֶׁר לֵג תתקעט — לֵג תתקפּ בַּנַּחַל

בְּקִרְשָׁה וְטִהְרָה. וְלִכֵּן אֲנִי עוֹמֵד חֹזֵק עַל הַתְּקַנּוֹן הַזֶּה, וּמִי שְׁאִינוּ יְכוּלִים לַעֲמֹד בַּתְּקַנּוֹן הַזֶּה, בְּשׂוּם פְּנִים וְאִפְּסָן לֹא אֶתֵּן לוֹ לַעֲשׂוֹת פֶּה אֶת הַשְּׂמֵחוֹת שֵׁלוֹ.

אֶת כָּל זֶה רָשַׁמְתִּי, וְאִם יֵשׁ לְךָ עוֹד אִיזוֹ הַעֲרָה תִּשְׂאֵל, וְלִפְנֵי שְׂאֵתָה מְדַפֵּיס סוֹפִית תִּשְׁלַח אֵלַי עֵתְק, וְאִם יַעֲלֶה לְךָ עוֹד אִיזָה רְעִיוֹן אֵיךְ לִכְתֹּב וּמָה לִכְתֹּב, תִּרְאֶה לִכְתֹּב לִי. כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה יוֹתֵר שְׂתַהַיֶּה הַפְּקוּרוֹת, לֹא בְּקִהְלָה וְלֹא בְּאוֹלָם, כִּי הַכֹּל עוֹלָה לִי עִם דָּם, דָּמִים תִּרְתִּי מִשְׂמַע, וְעַם מִשְׂפָּטִים מִהֲרָשָׁעִים הָאֲרוּרִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תתקעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר מַקְצָן, כ"ח כְּסֵלוֹ, גַּר ד' דַּחְנֻכָּה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גַּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

וְהִנְנִי מְבָרְכְךָ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדָּת בְּתָךְ, שְׂתַזְכֶּה לְרוּוֹת רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

אוֹדוֹת שָׁם, תִּתֵּן שָׁם אַחַר אַחַת מִהָאֲמָהוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת.

פֶּה תִּקְבֹּל מִכְתָּב כָּלִילִי לְתַלּוֹת אֶת זֶה אֶחָד בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְאֶחָד בְּכוֹלֵל, וְאֶחָד בִּישִׁיבָה. וְתוֹרִיד אֶת כָּל מָה שְׂתַּלּוּי בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תתקפּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר מַקְצָן, גַּר ו' דַּחְנֻכָּה, כ"ט כְּסֵלוֹ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלִילִיוֹת אֲנָשִׁי

שְׁלוֹמֵנוּ, חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, הַגְּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הוֹי"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל
נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים.
אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוֹשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'): יְמֵי חֲנֻכָּה הֵם יְמֵי
הַהוֹדָאָה, יְמֵים שְׁצָרִיכִים לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל
כָּל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ. בְּאֵמֶת גַּם הַשָּׁנָה עָלִינוּ לְתַן תּוֹדָה
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַתּוֹדָה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁעָלִינוּ לְתַת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ
— שְׂזַכֵּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ו"ל. מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבֵּנוּ ו"ל? !
אִם נֹאמֵר אֵת זֹאת לְבְנֵי-אָדָם, שְׂאֵף פֶּעַם לֹא טַעְמוֹ טַעַם רַבֵּנוּ ו"ל,
הַדְּבוּרִים הֵלְלוּ יִרְאוּ בְעֵינָיו מַגְזָמִים, אָבָל מִי שְׂזַכָּה וְטַעַם טַעַם רַבֵּנוּ
ו"ל, לֹא שֵׁיף לוֹמֵר שְׂאִין לְתַת תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּף. כִּי
הֲלֹא רַבֵּנוּ ו"ל מְזַכֵּךְ וּמְנַקֵּה אוֹתָנוּ, וּמַחְדִּיר בָּנוּ יְדִיעָה בְּאַלְקוּתוֹ
יִתְבָּרַךְ. וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבֵּנוּ ו"ל? ! רַבֵּנוּ ו"ל מַחְזִיקֵנוּ
וּמַעוֹדְדֵנוּ וּמְשַׂמְחֵנוּ, רַבֵּנוּ ו"ל מְלַמְּדֵנוּ דֶּרֶךְ בְּחַיִּים אִיף לְהִתְחַזֵּק
בְּחַיִּים בְּכָל הָעוֹבֵר עָלֵינוּ — בֵּין בְּגַשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי. אוֹמְרִים
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֲבוֹת א, ב): שְׂמַעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה מְשַׁרְי בְּנֶסֶת
הַגְּדוֹלָה, וְהוּא הָיָה אוֹמֵר: עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד — עַל
הַתּוֹרָה, עַל הָעֲבוֹדָה וְעַל גְּמִילוּת חֲסִדִּים. עַל לְמוּד הַתּוֹרָה, עַל
תְּפִלָּה, וְעַל גְּמִילוּת חֶסֶד. שְׂמַעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה כֵּהֵן גְּדוֹל אַרְבָּעִים
שָׁנָה שֵׁרֵת אֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִכְנָס לְפָנָיו וְלִפְנֵים, הַכֵּהֵן הַגְּדוֹל
הָיָה לוֹ עֲבוֹדָה קְדוֹשָׁה פֶּעַם בַּשָּׁנָה לְהַכְּנִס לְתוֹךְ הַקְּדֹשׁ פְּנִימָה עִם
מַחְתָּה וּגְחָלֶת, וּבְפָנִים שְׂמִים אֵת הַקְּטָרֶת עַל הַגְּחָלֶת, וְכֹךְ נַעֲשֶׂה
עַנְן גְּדוֹל, כָּמוֹ שְׂפָתוֹב (וַיִּקְרָא טו, ב): "כִּי בָעַנָן אֶרְאֶה לָךְ עַל
הַכַּפֹּרֶת", מִשֵּׁם הַרְגִּישׁ אֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. שְׂמַעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה לוֹ
שְׁלֹשָׁה יְלָדִים, הַבְּכוֹר: שְׂמַעִי, הַשֵּׁנִי: חוּנִי, וְהַשְּׁלִישִׁי: יוֹחָנָן.
שְׂמַעוֹן הַצַּדִּיק הֵנִיחַ צְנוּאָה מִי יִשְׂרָת אַחֲרָיו — חוּנִי. וּכְשֶׁשָּׂמַע זֹאת
שְׂמַעִי רָצָה לְהַרְג אֵת חוּנִי, חוּנִי בָּרַח לְמִצְרַיִם וְנַעֲשֶׂה מִשְׂתַּמֵּד,
רַחֲמָנָא לְצַלָן, בְּנָה מְקַדָּשׁ בְּמִצְרַיִם. תְּאָרוּ לְעַצְמְכֶם, שְׂמַעוֹן הַצַּדִּיק,
שְׁהִיָה דְבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אַרְבָּעִים שָׁנָה, וּלְבִסוּף מִפְּנֵי הַקְּנָאָה

שֶׁל שְׁמַעִי, שֶׁקָּנָא בְּחוּנְיוֹ, בָּרַח חוּנְיוֹ וְהֵלֵךְ וּבָנָה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ
בְּמִצְרַיִם, וְעָבַד עֲבוּדָה זָרָה. לְמַדִּים מִכָּאן לְמָה קָנָא יְכוּלָה לְהִבְיֵא,
עַד שֶׁהוֹלְכִים וְעוֹבְדִים עֲבוּדָה זָרָה, שֶׁהָרִי שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק הוֹתִיר
צְנוּאָה, שֶׁהִפְתָּח גְּדוּל יְהִיָּה הַבֵּן הָאֲמֻצְעִי וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל הַקָּנָא
הוֹרֶסֶת אֶת הָאָדָם, וְכָל הַצְּרוֹת שֵׁישׁ בְּעוֹלָם זֶה רַק מִחֲמַת שְׁנוּאָה,
אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת קנב:): כָּל מִי שֵׁישׁ קָנָא בְּלִבּוֹ —
עֲצוּמוֹתָיו מִרְקִיבִים; הַקָּנָא אוֹכֵלֶת אֶת הָאָדָם, וְכָל הַצְּרוֹת בְּעוֹלָם
נוֹבְעוֹת מִקָּנָא. אִם בְּאֲרָזִים נִפְלָה שְׁלֵהֶבֶת מֶה יַעֲשׂוּ אֲזוּבֵי הַקִּיר?!

מָה תִּגְדִּידוּ אַתֶּם?! אֲנָשִׁים שֶׁשָּׁבוּ עִתָּה בְּתִשׁוּבָה, שֶׁעָבְרוּ בְּעֶבֶר
כָּל הַעֲבֻרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְעִתָּה לּוֹבְשִׁים כּוֹבֵעַ סוּפֶר, כִּפְּהָ לְבָנָה וְכוּ'
וְכוּ', יְכוּלִים לְהִטְעוֹת בְּנֵי אָדָם, אֲבָל לֹא אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מִיְהוּוֹ אָדָם, מָה עֲשֵׂה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן
צָרִיכִים לְזִכּוֹר הֵיטֵב מִי אֲנִי, וְאִיךָ נוֹלְדָנוּ וּמָה עֲשִׂינוּ? ! אֲנָשִׁים
חִלְלוּ שַׁבָּת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֲכָלוּ טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת, עָבְרוּ עַל כָּל עֲרִיּוֹת
שֶׁבַתוֹרָה, שָׁזָה גַעַל נִפְשׁ, וְאִם לֹא דִי בְּזָה, לְקַחוּ גַם סַמִּים, שְׁתּוּ
אֶלְכוּהוּל, וּשְׂאֵר שְׁטִיּוֹת. וְהִנֵּה זְכִיתֶם לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, רַבְּנוּ
ז"ל רוֹצֵה לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ אֶתְכֶם, וּמָה קוֹרֶה לְפִתַע פְּתָאם? נַעֲשֵׂה
קָנָא, אֶחָד מִקָּנָא בְּרַעְהוּ, וּמִזָּה נַעֲשֵׂה הַחֲרָבָן, אִם יִלְדֵי שְׁמַעוֹן
הַצַּדִּיק הִיָּתָה בִּינֵיהֶם קָנָא, שֶׁשְׁמַעִי קָנָא בְּחוּנְיוֹ, עַד שֶׁבָּרַח חוּנְיוֹ
וְעָבַד עֲבוּדָה זָרָה, תִּתְאַרְוּ לַעֲצוּמְכֶם עַד הֵיכָן מֵגַעַת הַקָּנָא!

לִכְּן אֲבַקֵּשׁ מֵאֵד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! אֲנִי בִימֵי הַחֲנֻפָּה,
אֲנִי נוֹתְנִים תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזְּכִינוּ לְהִתְקַרֵּב
לְרַבְּנוּ ז"ל, וְזוּ לָנוּ זְכוּת גְּדוּלָה מֵאֵד. אֲבָל תִּדְעוּ לָכֶם, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל
מְלַמֵּד אוֹתָנוּ אֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת-
הַר"ן, סִימָן לג): אֲצֵל הָעוֹלָם אֲמוּנָה זֶה דְּבַר קָטָן, אֲבָל אֲצֵלִי זֶה דְּבַר
גְּדוּל, וְעַקֵּר הָאֲמוּנָה בְּפִשְׁטוּת, לְדַעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא
פֹּה, וְאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף חֲזָק בְּאֲמוּנָה, עַד שֶׁיְהִיָּה פְּתוּחַ לְפָנָי
עֵינָיו, שֶׁיִּרְאֶה גְלוּי אֱלֹקוֹת. מָה זֶה אֲמוּנָה? אוֹמֵר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל,
יְחֻזְקָאֵל הַנְּבִיא לְפָנָי שְׁגָלָה אֶת הַמְּרַכְּבָה הַעֲלִינָה, שְׂאִין לָנוּ הַשְּׂגָה
בְּזָה, הַחֵל כֶּף (יְחֻזְקָאֵל א, א): "נִפְתַּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאִרְאֶה מִרְאוֹת

אֲלֵקִים". רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קטז), שְׁבִינֵי-אָדָם חוֹשְׁבִים, שְׁאֵת הַצְּדִיק צְרִיכִים לְהַפִּיר מִבְּחוּץ, אֲבָל הֵם טוֹעִים, וְנִדְמָה לָהֶם: אֲנִי מִפִּיר צְדִיק שֶׁעוֹשֶׂה תְּנוּעוֹת מְשֻׁנוֹת, שְׁלוּבֵשׁ תְּרַבּוּשׁ וְכוּ' וְכוּ', אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל הֵכֵל דְּמִיּוֹן גְּדוּל, כִּי אֵת הַצְּדִיק אֵין יְכוּלִים לְהַפִּיר מִבְּחוּץ, אֲדוּבָה מִבְּחוּץ נִרְאָה אָדָם פְּשוּט, אֲבָל הַפְּנִימִיּוֹת זֶה עֲנִין אַחַר לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן בְּחַיֵּי הַצְּדִיקִים לֹא רָצוּ לְהַדְפִּיס סִפְרֵיהֶם, כִּי לֹא רָצוּ שְׁיַפִּירוּ פְּנִימִיּוֹתָם, כִּי בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר נִתְּגַלָּה תוֹכוֹ שֶׁל הַצְּדִיק, וְלִכֵּן לֹא רָצוּ לְהַדְפִּיס הַסֵּפְרִים בְּחַיֵּיהֶם, שְׁלֹא יִרְדְּפוּ אַחֲרֵיהֶם וְכוּ' וְכוּ', וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פָּנָיו, שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ נִמְצְאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, אִם רוֹצִים לְהַפִּיר אֵת הַצְּדִיק צְרִיכִים לְהִתְבּוֹנֵן בְּסִפְרוֹ, אֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים: אִם הַיּוֹם הִזֶּה אֲתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, הֵינּוּ רוֹדְפִים אַחַר רַבְּנוּ ז"ל, אוֹ אַחַר מוֹהַר"ן ז"ל, וּבְאֵמֶת בְּחַיִּים חַיּוֹתָם וְכוּ' לֹא הָיוּ לָהֶם הִרְבֵּה אֲנָשִׁים, לְמוֹהַר"ן ז"ל ז"ל הָיוּ חֲמֻשָּׁה אֲנָשִׁים, וְהָיוּ לוֹ הֶמוֹן חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים וְהֶמוֹן צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְכוּ', עַד שֶׁרָצוּ לְאָסְרוֹ בְּבֵית-הַפֶּלֶא, אִף מוֹהַר"ן ז"ל לֹא הִתְפַּעַל לֹא מִבְּפָנָיִם וְלֹא מִבְּחוּץ, לֹא הִתְפַּעַל מֵאִף אֶחָד, אֲלֵא גָלָה וּפָרַסֵם אֵת רַבְּנוּ ז"ל, וּמָסַר נֶפֶשׁוֹ לְגַלוּת אֵת רַבְּנוּ ז"ל, וְלִבְסוּף כָּלֵם הִתְרַחֲקוּ מִמֶּנּוּ. לְמַדִּים מִכָּאן, שֶׁמִּבְּחוּץ אֵין יְכוּלִים לְהַפִּיר אֵת הָאָדָם בְּשׁוּם פָּנָיִם. אִף הֵיכֵן מִפִּירִים אֵת הָאָדָם? עַל-יְדֵי הַסֵּפֶר שְׁלוֹ, זֶה הַפְּנִימִיּוֹת שְׁלוֹ. יְחֻזְקָאֵל הַנְּבִיא מְגַלָּה לָנוּ נְבוּאָה גְלוּי אֱלֻקוֹת, וְנִקְרָא יְחֻזְקָאֵל בֶּן בּוּזִי, שֶׁכָּלֵם בּוּזִי אוֹתוֹ. וְאִיךָ מִתְחִיל הַגְּלוּי שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת: גִּפְתָּחוּ ה'שָׁמַיִם וְיִרְאָה מִרְאוֹת אֱלֹקִים, אוֹמֵר מוֹהַר"ן ז"ל: רְאֵשֵׁי תְבוֹת פְּסוּק זֶה: אָמוֹנָה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְשׁוּם מְדֻרָּה בְּעוֹלָם רַק עַל-יְדֵי אָמוֹנָה. אָדָם צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סא): כְּמוֹ שְׁצְרִיכִים לְהֶאֱמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּף צְרִיכִים לְהֶאֱמִין בְּחֻכְמִים, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהֶאֱמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲלֵא עַל-יְדֵי הַחֻכְמִים, וְאוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת יד): "וַיֵּאֱמִינוּ בְּה' וּבַמִּשָּׁה עַבְדּוֹ", אִם בְּה' הֶאֱמִינוּ בַּמִּשָּׁה לֹא כָּל שֶׁכֵּן? אֲלֵא אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְאָמוֹנָה בְּה', אֲלֵא עַל-יְדֵי אָמוֹנַת חֻכְמִים, וּבְלִי אָמוֹנַת חֻכְמִים, יֵשׁ לְאָדָם צוּאָה בְּרֵאשׁ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (צְרוּבִין כט.): הַלּוֹעַג

על דברי חכמים, נדון בצוֹאָה רותחת; צָרִיף להיות חזקים באמונת חכמים במאד מאד. ולכן הצדיק אומר פעם אחת, פעם שנייה, זה כבר אתה אומר ולא הצדיק, ולכן לא התעקש רבנו ז"ל כלל וכלל, אלא רבנו ז"ל אמר את שלו, ואחר-כך פשָׁאָדָם התעקש: אָבֵל אִם אַעֲשֶׂה כֶּף — יִהְיֶה כֶּף, אִז אָמַר רַבְנוּ ז"ל: תַּעֲשֶׂה כֶּף, וְאָמַר הָאָדָם: אָבֵל אִם אַעֲשֶׂה כֶּף וְכוּ, וְכוּ, אָבֵל רַבְנוּ ז"ל בְּדַבְרוֹ הָרִאשׁוֹן הִתְפַּוֵּן לְהִנְחוֹת יַעֲזֶה לָאָדָם, וּבְדַבְרוֹ הַשֵּׁנִי זֶה הִיָּתָה כֶּבֶר דַּעַת הָאָדָם בַּעֲצָמוֹ וְכוּ.

וְלִכֵּן צָרִיף לְהִזְהַר מְאֹד בְּאִמוּנַת חֲכָמִים, וּמֵה שֶׁהַצְּדִיק אֹמֵר — כְּזֶה רָאָה וְקִדַּשׁ וְכוּ, וְלֹא לְהִתְחַבֵּם בְּחֲכָמוֹת מְדַמוֹת, אִם הָרַבִּי אֹמֵר מִשְׁהוּ — עֲשֶׂה וְצִיַּת וְכוּ. בְּלִי 'אָבֵל' 'אָבֵל' וְכוּ. רַבְנוּ ז"ל פֶּעַם הִתְבַּטָּא בְּטוֹי חֲרִיף מְאֹד: מִסְפִּיק שְׂאֵנִי בַעֲצָמֵי נִמְצָא פֶה, וְאֵינִי צָרִיף עוֹד אֶחָד וְכוּ. הֵינּוּ רַבְנוּ ז"ל לֹא הָיָה צָרִיף אֶף אֶחָד, אָנוּ צָרִיכִים אֶת רַבְנוּ ז"ל, מִי שֵׁשׁ לוֹ שֶׁכֵּל, יִשְׁבֵּר עֲלֻבוֹנוֹת וְשִׁפְיֹת דָּמִים לְהַשִּׁיג אֶת הַצְּדִיק, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי וְכוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'). שְׁלֵה־הַשִּׁיג אֶת הַצְּדִיק זֶה רַק עַל-יְדֵי עֲלֻבוֹנוֹת וּבִזְיוֹנוֹת.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יֵשׁ לִי יְשִׁיבָה שְׁלֹשִׁים שָׁנָה, כָּל אֵלוֹ הַתְּלֻמִּידִים שֶׁבָּאוּ לְכָאן בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, קָבְלוּ הַמּוֹן בְּחַיִּים, כִּי לְהִתְקַרֵּב לְרַבְנוּ ז"ל צָרִיכִים לִידַע שְׂגָה לֹא בְּנֶקֶל, וְאֹמֵר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן וַח), שֶׁעַל הַצְּדִיק הַהִכָּרַח שֶׁתְּהִיָּה מִחֻלְקָת, כִּי אִם לֹא הִיָּתָה מִחֻלְקָת — כָּלָם הָיוּ מִתְקַרְבִּים, אָבֵל עַל-יְדֵי הַמִּחֻלְקָת יֵשׁ בְּחִירָה וְכוּ, כִּי אֲנָשִׁים חוֹשְׁשִׁים מֵהַמִּחֻלְקָת. וְזֶה מֵה שֶׁרַבְנוּ ז"ל רוֹצֶה — שְׂיִכְרְחוּ מִמֶּנּוּ אֵלוֹ שְׂאֵינָם הַגּוֹנִים, וְכִמְאָמְרָם וְכוּ (חֵלֶזֶן קלג): כָּל הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה לְתַלְמִיד שְׂאֵינוֹ הַגּוֹן, כָּאֵלוֹ זֶרֶק אָבֵן לְמַרְקוּלִים וְכוּ. מֵהוּ תַלְמִיד שְׂאֵינוֹ הַגּוֹן? שְׂאֵינוֹ מְצִיַּת, שְׂאֵינוֹ מְקַפִּיד עַל קָלָה כְּבַח-מוֹרָה וְכוּ וְכוּ.

רְאוּ אֵל מֵה הַבִּיָּאָה קִנְאָה? שֶׁמְעוֹן הַצְּדִיק מוֹתִיר צוֹאָה, שֶׁבְּנוֹ הָאֲמָצְעֵי חוֹנִיו יִמְשִׁיף דְּרָכּוֹ, וְשֶׁמְעֵי הַבֵּן הַגְּדוֹל קִנְאָ בּוֹ וְדָרְפוֹ, עַד שֶׁחוֹנִיו יֵרֵד לְמַצְרַיִם לְתַחֲתִית הַדִּיּוּטָא הַתַּחֲתוֹנָה, וּבְנָה מְקַדַּשׁ

לְעִבּוּדָה זָרָה. וּמָה יַעֲשׂוּ אֲזוּבֵי הַקִּיר? ! שׁוֹטִים, עוֹד מְעַט קֵט תִּהְיוּ בְּקִבְר, וּמָה לָכֶם לְקַנָּא? ! הַקְּנָאָה מְרַקִּיבָה אֶת עֲצָמוֹת הָאָדָם עוֹד בַּחַיִּים חַיִּיתוּ, לָמָּה לְקַנָּא בַּזּוּלָת? ! הַלְוֹאֵי כָּל יְהוּדֵי יִזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בַּהֲקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁאָמַר מֹשֶׁה רַבֵּנוּ (נִיגְרָא כ, ב): "וּמִי יִתֵּן כָּל עַם ה' גְּבִיאִים". וְכַתּוּב בַּזֶּהר, שֶׁזוֹ הִיְתָה מְדַרְגַּת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, שֶׁכָּל יוֹם הָלַךְ בְּמַחְשָׁבָה: הַלְוֹאֵי כָּל עַם יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ כְּמֹשֶׁה וְכוּ'. אַךְ יְהוֹשֻׁעַ הַתַּלְמִיד לֹא הִבִּין זֹאת וְאָמַר: "אֲדוּנֵי מֹשֶׁה כְּלֵאָם", אֲשֶׁר זֶה בָּא מִקְּטָנוּת הַמַּחֲזִין לְפִי בַּחֲנִיטוֹ, אָבֵל הַצַּדִּיק לֹא אִכְפַּת לוֹ שֶׁכֵּלֵם יִהְיוּ דְבוּקִים בַּהֲקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֲצִלּוֹ בּוֹעֵר אִוְרוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְכַדְגַּמַּת גַּר כְּשֶׁנוֹטְלִים מִמֶּנּוּ אוֹר, הָאֵם נְחָסֵר מִהֲנַר הָרֵאשׁוֹן? ! לֹא וְלֹא! זֶה נִהְיָה וְזֶה אֵינּוּ חָסֵר, כְּמִדְּלִיק גַּר מִנֵּר, וְהֵנָּה הָרֵאשׁוֹן אֵינּוּ חָסֵר דְּבָר. אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיִטֵּי-מוֹתֵר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'), שֶׁהַצַּדִּיק דְּבוּק בַּהֲקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִקְרָא אַבּוּקָה, אֵשׁ גְּדוֹל, וְרוּצָה לְהַדְלִיק אֶת גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּר אֱלֻקִּים גִּשְׁמַת אָדָם (מְשַׁלֵּי כ, כו). הָאֵם יֵשׁ בְּזֶה קְנָאָה? ! אַדְרָבָה הַצַּדִּיק רוּצָה לְהַדְלִיק אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, אָבֵל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִחַ קֶטֶן כְּפֶאֱגוּז — חוֹשֵׁב: רַק אֲנִי וְרַק אֲנִי וְכוּ', וּמִקְּנָא בַּזּוּלָתוֹ. וְכֵן נַעֲשֶׂה בְּכָל הַפְּלָגִים וְהַקְּבוּצוֹת, בְּכָל מְקוֹם רַבִּים הַבְּנִים, וְכָל אֶחָד רוּצָה לְהִיּוֹת מְנַהִיג אַחַר אָבִיו שֶׁהֵלַךְ לְבֵית עוֹלָמוֹ וְכוּ', וְכַךְ נַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת וְקִטְטוֹת. לָמָּה תַּהֲיִינָה מְרִיבוֹת? ! כְּלָנוּ רוּצִים לְעַבֵּד אֶת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ, וְלָמָּה צָרִיךְ לְחַלֵּק זֶה עַל זֶה וְכוּ'.

וְהִנֵּה הִיָּה לְשִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק בֶּן שְׁלִישֵׁי יוֹחָנָן, שֶׁנַּעֲשֶׂה כִּהֵן גְּדוֹל, שְׁמוּנִים שָׁנָה הִיָּה כִּהֵן גְּדוֹל, וְנִכְנָס לְפָנָיו וְלְפָנָיו וְהִקְטִיר קִטְרֵת, וְאַחַר שְׁמוּנִים שָׁנָה נַעֲשֶׂה צְדוּקִי. הִיְתַכֵּן? ! שְׁמוּנִים שָׁנָה רָאָה אָדָם שְׁכִינָה וְנִכְנָס לְקִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים וְכוּ' וְנַעֲשֶׂה צְדוּקִי? ! מִכָּאן שְׁאִין לְהֶאֱמִין בְּעֲצָמוֹ עַד יוֹם מוֹתוֹ וְכוּ'. וְאֵז נִכְנָסוּ הַיְיֹנִים וְהַכְּנִיסוּ טְמֵאָה, וְזִמְמָה בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּטָלוּ מִלֵּה, תּוֹרָה, שִׁבְת, טְהִרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְהַחֲדִירוּ אֶת תְּרֻבוֹתַי וְנִנְוֵרָאָה, וְאֵלְפִים שָׁנָה אָנוּ סוֹבְלִים מִזֶּה בְּכָל דוֹר וְדוֹר, אוֹתָם יְיֹנִים בְּשֵׁם אַחֵר.

בָּא מִתַּתִּיהוּ בֶּן יוֹחָנָן, וּפְרָסֵם שֵׁם ה' כְּנִגְדֵי רְצוֹן הַיְיֹנִים, שְׁלֵא יִזְכִּירוּ שֵׁם ה', וְחָרַט עַל דָּגְלוֹ (שְׁמוֹת טו): "מִי כְּמוֹךָ בְּאֵלִים ה'".

וְהֵלֶךְ וְנִלְחַם נֶגֶד הַיְיָנִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרָם וְנִפְלוּ רַבִּים בְּיַד מְעֻשִׁים, טְמֵאִים בְּיַד טְהוּרִים וְכוּ', וּמֵאֵז חוֹגְגִים חַג הַחֲנֻכָּה. וְכֵן אַחַר מַפְלַת הַיְיָנִים חִפְּשׂוּ שָׁמֶן טְהוֹר לְהַדְלִיק הַמְנוֹרָה, וּמִצְאוּ פֶּה קָטָן חֲתוּם בַּחֲתוּם הַכֶּהֶן הַגָּדוֹל, וְדָלֵק לְשִׁמוֹנָה יָמִים, וּלְזָכַר זֶה אָנוּ חוֹגְגִים שְׁמוֹנַת יָמֵי הַחֲנֻכָּה.

יוֹחָנָן אָבִיו שֶׁל מִתְתִּיָהוּ בַעֲשֵׂה צְדוּקָי. הַהֲלָכָה אוֹמֶרֶת, שְׂצָרִיף לְהַדְלִיק אֶת עֵשֶׂן הַקְטָרֶת לְפָנַי וּלְפָנִים [עָנָן לְשׁוֹן מְנִיעוֹת, שִׁיְהִיו מְנִיעוֹת גַּם מִבְּפָנִים], וְהַצְדוּקִים אוֹמְרִים עֵשֶׂן מִבְּחוּץ צָרִיף לְהִיּוֹת, שֶׁהַמְנִיעוֹת תְּהִיֶּינָה מִבְּחוּץ, בָּא מִתְתִּיָהוּ וְהַדְלִיק הַמְנוֹרָה בַּחוּץ — לְרַמּוֹ, שֶׁבְּחוּץ צָרִיף לְפָרְסֵם אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲבָל הַמְנִיעוֹת מִתְחִילוֹת מִבְּפָנִים.

הַקָּמְתִי קָהֵלָה קְדוּשָׁה וְטְהוּרָה, חַתְנָתִי יְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקֵם לְשִׁמּוֹר עַל קְדוּשַׁת עַם יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא יִדְעוּ מַה זֶה חֲטָא וְעוֹן, אֲשֶׁר מְאֵתִים שָׁנָה לֹא הָיָה בְּדָבָר הַזֶּה, מְסֻרְתִי נִפְשִׁי לְהַקִּים קָהֵלָה, עָמַד עָלַי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ, טְמֵא מְטֵמָא, רָשַׁע מְרָשָׁע, הַכְשִׁיל אֶת כָּלֵם בְּאֶסוּר כְּרִיתוֹת, אֶסוּר סְקִילָה, הַמְקַנֶּה לֹא הָיָה כְּשֶׁר, לֹא הָיָה עָרוּב וְכוּ', וּמֵאֵז אֵינִי נָח וְאֵינִי שׁוֹקֵט, וּמִסִּית וּמְדִיחַ אֶת כָּלֵם נִגְדָנוּ, וּבְכָל יוֹם קָם בְּתַחֲבוּלוֹת חֲדָשׁוֹת וְכוּ', הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַזֶּה הוּא הוּא הַכֹּמֵר שְׁלָנוּ, לִיֶּצֵן גָּדוֹל כְּאוֹתָם כְּמָרִים בְּעִירוֹת שֶׁהָיוּ וְכוּ', וְעוֹשֶׂה לָנוּ כֹּל מִיְיָ שְׁחִיתוֹת וְעוֹלוֹת לְלֹא הַפֶּסֶק וְכוּ', וּמִשְׁשָׁה בַּבְּרִיּוֹת, וְעוֹבֵד עַל כָּלֵם, וְאֵין מְגַלִּים אֶת נִכְלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹתוֹ וְכוּ'. אֵךְ אֵינִי מִתְפַּעֵל מִמֶּנּוּ, וְלֹא יִשְׁבֵּר אוֹתִי כָּלֵל!! וּמְדוּעַ? כִּי אֵין לִי כְּלוֹם בַּחַיִּים רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזֹאת הַחֲדֻרְתִּי בְכֶם, רַק אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּדְעוּ שְׂאֵין לְכֶם רַק הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְתִמִּיד תִּדְבְּרוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאַף שֶׁבָא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֵצוֹת מְשֻׁנוֹת לְשִׁבְרָנוּ וְכוּ', אֵךְ לֹא יַעֲלֶה בְּדָוֹ כָּלֵל!

בְּקָהֵלָה שְׁלָנוּ אֵין שׁוֹתִים מִשְׁקָה הַמְּשֻׁכָּר, בְּקָהֵלָה שְׁלָנוּ אֵין מְעֻשָׁנִים, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לֹא לְשִׁתּוֹת אֲרָק — לֹא שׁוֹתִים, רַק יֵין

לְקַדּוֹשׁ וְהַבְדָּלָה. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לֹא לַעֲשׂוֹן — מְצִיִּיתִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל! וְלֹא — אֵין לָנוּ מַה לַעֲשׂוֹת פֹּה!

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כו), שְׁמֹשֶׁה רַבְּנוּ נִמְצָא בְּרַמ"ח אֵיבָרִים שֶׁל הָאָדָם וּמְעוֹרָר אוֹתוֹ: תַּעֲשֶׂה אֶת הַמְצוּוֹה הַזֶּה, תַּעֲשֶׂה אֶת הַמְצוּוֹה הַזֶּה. אָבֵל כְּשֶׁאָדָם שׁוֹתֵה מִשְׁקָה הַמְשֻׁפָּר, אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כְּמוֹ-כֵן "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" צָרִיךְ לִהְיוֹת שְׁגוּר עַל פִּיכֶם בְּעַל-פֶּה, אִם אֵין לוֹמְדִים סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לָמָּה נִקְרָאִים מְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ ז"ל?! מִי שְׂצִיִּית אוֹתִי, זָכָה לְהִרְבֵּה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

שְׁלֹשֶׁה בָּנִים לְשִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק, וְלֹא הָיָה לוֹ נַחַת מֵאַף בֶּן, הִגִּיעַ יוֹחָנָן וְהָיָה כִּהֵן גְּדוֹל שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וּלְבַסּוֹף גַּם מִמֶּנּוּ נָחַל מִפַּח נַפֶּשׁ, כִּי נַעֲשֶׂה צְדוּקִי. רַק הַנֶּכֶד: מִתְתַּזְהֵו הָיָה לוֹ נַחַת מִמֶּנּוּ וְכו'.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יד): אֵי אֶפְשָׁר לְקַרֵב אֶת הַרְחוּקִים אֲלֵא עַל-יְדֵי תוֹרָה; לְכֵן צָרִיכִים לְהַפְּיץ וּלְפָרֵס אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ. אֲנִי לֹא אָמַר לָכֶם לַעֲשׂוֹת דְּבָר, שְׂאֲנִי לֹא עֲשִׂיתִיו בְּעֲצָמִי, אֲנִי הִלְכֹתִי עִם סְלִים וְהַפְּצִיתִי בְּרַחֲבוֹת, בְּבִתִּים, בְּבִתֵי כְּנִסְיֹת וּבִתֵי מִדְרָשׁוֹת, בְּרַפְּכוֹת, בְּאוֹטוֹבּוּסִים וְכו', בְּקוֹר הָעוֹז וּבַחֵם הַקּוֹפֵחַ עַל רֹאשִׁי, וּפְרָסְמִתִּי אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר נִתַּן לָנוּ צִוְּיָה קִדְּם הַסֵּתֶלְקוֹתוֹ: "הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מֵעִנְיֹתֶיךָ חוּצָה", וְלָמָּה תִּהְיֶה בִּינֵיכֶם קִנְיָה?! יֵשׁ לְכֻלָּם דֵּי סְפָרִים לְהַפְּיץ, וְלֹא נִגְרַע חֶלְקוֹ שֶׁל אִישׁ אִם חִבְרוּ מִפִּיץ וְכו'.

עַל שְׁלֹשֶׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד, אָמַר שִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק, וְעַל שְׁלֹשֶׁה דְּבָרִים אֵלוֹ מֵיִסְדֵּת קֵהֶלְתָּנוּ: עַל הַתּוֹרָה, עַל הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֲסָדִים. עַל הַתּוֹרָה — לְלַמֵּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ בְּכָל יוֹם יוֹם שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, עַל הָעֲבוּדָה — תְּקַפִּידוֹ עַל שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת: שַׁחֲרִית, מְנַחֶה, עֶרְבִית בְּמִנְיָן, וְכֵן לְהַקְפִיד עַל תְּפִלַּת חֲצוֹת, וְעַל גְּמִילוֹת חֲסָדִים — לַעֲזוֹר אִישׁ לְרַעְהוּ וּלְסִיעַ לְכָל נִצְרָךְ וְנִדְכָּא.

בְּעַת חֲטָא הָעֶגְלָ אָמַר מֹשֶׁה רַבְּנוּ: מִי לֵה' אֵלֵי. גַּם אֲנִי קוֹרָא

לַעֲת כְּזֹאת, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְתַגַּבֵּר בְּנִכְלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹתוֹ: "מִי לֵה' אֵלִי", מִי רוֹצֵה לְעֹזְרָנִי לְפָרֶסֶם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְפָרֶסֶם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, שְׂיִצִּית לִי וְכוּ', אֵינְכֶם עוֹשִׂים לִי טוֹבָה בְּהִיּוֹתְכֶם מְקַרְבִּים, אֲלֵא טוֹבָה לְעֶצְמְכֶם, וּמִי שֶׁחֹשֵׁב שְׁעוֹשֶׂה לִי טוֹבָה, אֵינְנִי צָרִיךְ אוֹתוֹ וְכוּ'. עַלִּי נִגְזַר שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְהַקְּבֵר בְּיַבְנָאֵל וְכוּ', וּמִמֵּילָא אֲמַרְתִּי, אֲקִים פּוֹה קַהֲלָה בְּיַבְנָאֵל, יִדְעַתִּי שְׂיִלְךָ לִי קָשָׁה וְכוּ', אֲבָל נִבְנֶסְתִּי לְזֶה, וּמָה שְׂאֲנִי זְקוּק זֶה לְתַפְלוּת רַבּוֹת, לְבַקְּשׁוֹ יִתְבַּרַךְ שְׂיַעֲזֹר לִי לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל רְצוֹנִי וְכִסּוּפִי.

אֲנִי רוֹצֵה שְׁכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל יִתְלוּ שְׁלֹט עַל בֵּיתָם וְעַל רַכְבָּם: "בְּרוּכִים הַבָּאִים לְיַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלָב".

אֲנִי עֹתָה בְּחִנְפָה, עֲלִינוּ לִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזַכְּנוּנוּ לִידַע מְרַבְּנוּ ז"ל, מוֹהֲרָנִי"ת ז"ל הֵלֶךְ עִם אֲזִיקִים עַל יָדָיו, וּשְׂאֵלוֹהוּ תַלְמִידָיו: מָה אֲנִי יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּעִבּוּרְכֶם? וְאָמַר: לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל. עַל-כֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵנַח עֲלָיו הַחֹב לְפָרֶסֶם דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא שִׁיךְ פּוֹה שׁוֹם קִנְאָה וְשִׁנְאָה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִרְאֶה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר הַצַּדִּיק בְּעוֹלָם.

רְאוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּיַמֵּי הַחֲנֻכָּה, וְלִילְךָ בְּרַקוּד אַחַר כָּל תַּפְּלָה, הַשְּׂמִחָה זֹו הַגְּאֻלָּה, הַשְּׂמִחָה זֶה הַנְּצַחְוֹן. שְׂאֵלוּ הַרוּסִים, בְּעַת הַמְּלַחְמָה עִם נְפוּלִיּוֹן, שְׂהֵלֶךְ וְכַבֵּשׁ מְדִינוֹת בְּהַצְלָחָה רַבָּה — מָהוּ סוּד הַהַצְלָחָה? וְשִׁלְחוּ שְׂלִיחִים לְצַבָּאוֹ שֶׁל נְפוּלִיּוֹן, וְגִלוּ שְׂבִחַזִּית הַרְאִשׁוֹנָה הַיְתָה מוּסִיקָה, הַמוּסִיקָה וְהַצְּלִילִים הַכְּנִיסוּ שְׂמִחָה בְּלַבּוֹת הַלּוֹחֲמִים, וְהִיא אֲשֶׁר הַבִּיָּאָה לְהַצְלָחָה וְכוּ'. הַעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְהַשְּׂמִחָה תְּבִיא לָנוּ כָּל הַיְשׁוּעוֹת. אֵינְ לַחֲשֵׁשׁ מֵאֶף אֶחָד בְּעוֹלָם — רַק מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. רְאוּ לְהַחֲזִיק עֶצְמְכֶם בְּיַחַד, הַאֲחָדוּת הִיא סוּד הַהַצְלָחָה, בְּרַגַע שְׂיִהִיו בְּיַנְיָנוּ פְּלוּגִים, חֶסֶם וְשְׁלוֹם, הַרְסָנוּ עֶצְמָנוּ לְגַמְרִי. הִזְהָרוּ מְאֹד מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, אֲשֶׁר הוּא טְמָאָה, עַבּוּדָה זָרָה, זֶה, רַחֲמָנָא לְצַלְן, גְּלוּי עֲרִיוֹת, שְׂפִיכוֹת דְּמִים, זֶה רָשַׁע מְרָשַׁע, וּמִי שְׂאִינוּ רוֹצֵה לְצִיַּת וְכוּ', שְׂיִלְךָ וּיִחְזֹר מֵהִיכָן שְׂבָא. אֲנִי רַק רוֹצִים לְהַתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אַחֲרֵים. אֲבָל הַעֲקָר אֲמוּנַת חַכְמִים,

וְהִתְבַּטָּא פַּעַם רַבְּנוּ ז"ל: אִם אָנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵינָם מֵאַמִּינִים בִּי —
לָמָּה נוֹסְעִים אֵלַי?!

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּנְּכֶה אֲשֶׁר הוּא זְמַן שֶׁל אַמוּנַת
חַכְמִים, שְׁנִתְחַזַּק וְנִתְאַמַּץ בְּיָתֶר שְׁאֵת וּבְיָתֶר עֹז בְּאַמוּנַת חַכְמִים,
וְנִצִּית אוֹתָם עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמְרוּ כִּהוּא זֶה נַעֲשֶׂה, וְלֹא נָטָה זְמִין
וּשְׂמַאל מִכָּל דְּבָרֵיהֶם. יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִזְכוּת הָאֲחִדוּת
שְׁנִתְאַחַד יַחַד, לֹא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹתָנוּ דְּבָר, וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְגִנְדָא דִּלְיָה
תְּהִיָּה לוֹ מִפְּלָה גְדוּלָּה. וְתֹאמְרוּ מְזִמּוֹר ק"ט, וְתֹאמְרוּ שְׁכָל אֱלוֹ
הַרְשָׁעִים שְׁחוּתָרִים תַּחְתִּי, שְׂיִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרִי, עַקֵּר הַמְּלַחְמָה נִגְדָם זֶה
תְּפִלָּה! הַמָּסֵר שְׁלִי הוּא רַק תְּפִלָּה, שְׂמַחָה, וּפְרָסוּם אוֹר רַבְּנוּ ז"ל
בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ. תּוֹרָה, עֲבוּדָה וּגְמִילוּת חֻסְדִּים!

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְעֹזֵר, שְׁכָל הַדְּבוּרִים שְׂאֲנִי מְדַבֵּר עִמָּכֶם,
יִכְנָסוּ עִמָּךְ בְּלִבְכֶם, וְתִצִּיתוּ לָהֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּקַפּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר מַקָּץ, כ"ט פֶּסֶל, גַּר ה' דְּחַנּוּכָה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מָאד מָאד רְצִיתִי שְׂתַסַּע הַיּוֹם עִם ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, לִירוּשָׁלַיִם
אֵל הַרֵב ... שְׁלִיט"א, כִּי הוּא רוֹצֵה לְהַפִּיר אוֹתָךְ, וְרוֹצֵה לְתַת לְךָ
אֶת הַטְּלָפוֹן הָאִישִׁי שְׁלוֹ, וּבְכָלֵל רוֹצֵה לְהַפִּיר אוֹתָךְ, וְכֵךְ יִהְיֶה לוֹ
תְּמִיד קֶשֶׁר אִתְךָ, וְכָל שְׂאֵלָה שְׂתַעֲלֶה עַל הַפֶּרֶק, הוּא מוֹכֵן לְדַבֵּר
אִתְךָ. וְלָכֵן אֲנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַסַּע אִתּוֹ הַיּוֹם הַלּוֹךְ וְחֹזֵר,
וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ לְדַאֵג.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה וְשָׁלֵמָה לְאַשְׁתְּךָ, וְתַעֲבֹר אֶת הַכֹּל בְּשָׁלוֹם, וְאֵל תִּדְרָג.

קִבַּעְתִּי שְׁמֵהֵיּוֹם וְהִלָּאָה כָּל שְׁמִיחָה שְׁתִּהְיֶה בְּאוֹלָם, אֶתְּהִי תִהְיֶה הַמְשֻׁגֵיחַ וְהַמְפַקֵּחַ, וּבְעֵבוֹר זֶה יִתְנוּ לְךָ מְאֵה ש"ח, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שְׁתִּקַּח עַל עֲצָמְךָ אֶת הַמְשָׁרָה הַזֶּה, כִּי הַיּוֹם אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה מְכַנְיָסִים וּמַה לֹּא מְכַנְיָסִים בְּאוֹלָם, וְהֵיחִיּוֹת שְׁאֵת הָאוֹלָם בְּנִיתִי בְּמִסְיוֹרֹת גִּפְשׁ וּבְדָם, וְאֲבֹדְתִי אֶת הַבְּרִיאוֹת שְׁלִי, וְכֵן יֵשׁ עָלַי עֲדִין מְשֻׁפְטִים עַל זֶה, וְעוֹלָה לִי הוֹן תּוֹעֲפוֹת רַק בְּעֵבוֹר עוֹרְכֵי דִינָיִם, וּמֵהֵיּוֹם אֲנִי לֹא אֶתֵּן יוֹתֵר, שְׁתִּהְיֶה הַפְּקוּרֹת בְּאוֹלָם, מִי שְׁלֹא יוֹכֵל לְעַמֵּד בְּתַקְנוֹן שְׁלִי, שְׁלֹא יַעֲשֶׂה שְׁמָה שׁוֹם אַרוּעַ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקַפֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מַקְצֵ, כ"ט כְּסֵלוֹ, גַּר ה' דְּחֻנְפָה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַתְּקַנּוֹן יֵצֵא יָפֵה מְאֹד, וְתִרְאֶה לְהַגְדִּיל אֶת זֶה וּלְבַקֵּשׁ אֶת ... לְשֵׁים אֶת זֶה אֶחָד אֶצֶל הַגְּבָרִים וְאֶחָד אֶצֶל הַנְּשִׁים.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתֵּר שְׁאֵת וּבְיִתֵּר עֹז, וְתִקְבַּע עִתִּים לְתוֹרָה בְּכָל יוֹם, כִּי רַק זֶה מַה שִׁישְׂאָר מֵאַתְּנוּ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקַפֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מַקְצֵ, כ"ט כְּסֵלוֹ, גַּר ה' דְּחֻנְפָה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּתֵּן לְבַחְוָרִים לְצֵאת הַיּוֹם וְלַעֲזוֹר

בַּמְקוֹה שֶׁל הַגְּבֵרִים, וְלִנְקוֹת אוֹתוֹ מֵעֶפֶר וּמֵאֲבָנִים שְׁנֹצְטִבְרוּ אַחַר הַיְצִיָּקָה אֶתְמוֹל, וְזֶה מְאֹד מְאֹד דְּחוּף לִי עַל הַבִּקְרָה, כִּי אֲנִי רוֹצֶה כָּבֵד לְהַכְנִיס רִצְף שְׁיִרְצֶף לָנוּ אֶת הַמְּקוֹה, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לִי כָּל זְמַן שֶׁר' ... גֵּרוּ יֵאִיר גַּמְצָא, וְזֶה מִמֶּשׁ פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, כִּי אַחֲרַת לֹא יִהְיֶה לָנוּ אֵף פְּעַם מְקוֹה, אִם הוּא נוֹסֵעַ.

אַקוֹה שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תַּתְּקַפֵּד.

בַּעֲזֵרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מַקֵּץ, כ"ט כֶּסֶל, גַּר ה' דַּחֲנֻכָּה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר בָּאתָ לְחַזֵּק אוֹתִי, תֵּאֱמִין לִי, שִׁישׁ לִי הַתְּחִזּוֹת מוֹכֵנָה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאִין מְחִזְקִים אֶלֶּא לְמְחִזְקִים, אֲנִי בָּא לְחַזֵּק אוֹתְךָ עֲכָשׁוּ, כְּפִי שְׁאֲנִי רוֹאֶה יֵשׁ פֶּה קִנְאָת הַמְּלֵאכִים הַמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן א'), וְלִכֵּן יִשָּׁנֶם כָּל מִינֵי מְדַבְּרִים עֲלֶיךָ, אֵל תַּעֲשֶׂה שׁוּם עֶסֶק מֵהֶם, רַק תִּמְשִׁיךְ לְחַזֵּק אֶת הָאֲבָרְכִים הַפְּצוּעִים וְהַשְּׁבוּרִים, כִּי מִסְכָּנִים אִין מִי שְׂיִדְבֵר אִתָּם, וְאִין מִי שְׂיִטְפֹּל בָּהֶם, וְאֵת זֶה אֵף אַחַד לֹא יוֹדֵעַ, רַק תִּזְהִיר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּסַמִּים וּבְמִשְׁקָאוֹת חֲרִיפִים, כִּי כָּל אֱלוֹ שֶׁהוֹלְכִים בְּטֵל, אִין לָהֶם מַה לַּעֲשׂוֹת, וּכְדִי לַצָּאת מֵהַמְּצִיאוֹת, הֵם לוֹקְחִים אֶת עֲצָמָם אֶל הַשְּׁכָרוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְכַמוּבָא (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה יֵא), שֶׁהֵבִין מֶלֶךְ נֶפֶל בְּדַעְתּוֹ, וְלִכֵּן לָקַח אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׁתִיָּה וְכוּ', וְזֶה הֵבִיא אוֹתוֹ כָּבֵד לַעֲשׂוֹת וְכוּ'. וְזֶה בְּדִיוֹק מַה שְּׁקוֹרָה עֲכָשׁוּ עִם אֱלוֹ הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים שְׁשִׁלַּחְתִּי אֵלֶיךָ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר אִיךָ מְדַבְּרִים אִתָּם, צְרִיכִים לְהַגִּיד לָהֶם חֵד מִשְׁמַעִית, אֲשֶׁר סַמִּים וּמִשְׁקָאוֹת חֲרִיפִים אֲסוּר בְּתַכְלִית הָאֲסוּר, וְרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאֶפְלוּ עַל עֲשׂוֹן לַחַם רַבְּנוּ ז"ל, וְהַזְּהִיר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לֹא לַעֲשׂוֹן.

ולכן את זה אני מבקש אותך מאד, שתעביר להם את המסר הזה בכל יום ויום, ויותר מזה אל תתבלבל משום בריה שבעולם, אני תהלה לאל, לא מפחד שיקחו ממני את המשנה, אוי למשנה כזו, אשר כבר אמרו חכמינו הקדושים (הוריות י): כמדמין אתם ששררה אני נותן לכם? עבדות אני נותן לכם, שנאמר (מלכים א, יב): "וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה", עיין שם.

מי יתן, שאוכל לשבת אתך, ולגמור את כל הספרים שהתחלתי, וזה יהיה שכרי לנצח, כי אני לא צריך שום דבר בעולם, אם אני הייתי יודע שהייתי מסתבך בסבוכים כאלו משפטים וכו', עורכי דינים וכו', לא הייתי מתחיל לגמרי, כי מה לי ולצרה הזאת, אף עכשו פשאני כבר בפנים, אין לי עצה אחרת, רק לברח יותר ויותר אליו ותברך, והוא יתברך יעשה מה שטוב בעיני, כי אני בוטח רק בו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לג תתקפה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, כ"ט פסלו, גר ה' דחגכה ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, והלואי שיהיה אמת מה שכתבת, שאלו האנשים יכניסו בחשבון שלי את הפסך שהבטיחו, כי אני מאד מאד לחוץ, ובפרט עכשו שכל ההוצאות של המקנה מנחות על כתפי, ואין בידי לפרטה אפלו פרוטה אחת, כי אני רק לונה כספים אבל לבסוף אני אצטרך לשלם את זה, המקנאות עולים לי הון תועפות, וגם אני צריך לשלם את ההוצאות של ר' ... גרו יאיר, ואין הבור מתמלא מחליתו וכו'.

אָשֶׁר לַג תִּתְקַפּוּ בְּנַחַל קִסָּא
לִפְנֵי שְׂאֵתָהּ בָּא לְכָאן, רְצִיתִי לְדַבֵּר אִתְּךָ, כִּי אָנִי צָרִיךְ כַּמָּה
סְפָרִים מִהַדִּירָה שְׁלִי גַחוּץ מְאֹד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַג תִּתְקַפּוּ.

בְּצִוַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מַקֵּץ, כ"ט כֶּסֶלּוּ, גַּר ה' דְּחֻנְפָה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כִּפִּי שְׂאֵנִי רוּאָה, עוֹבְרִים עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ יָמִים מְאֹד מְאֹד קָשִׁים
מִכָּל הַכּוֹוֹנִים, אַבֵּל לֹא צְרִיכִים לְפָחוּד, כִּי גַם זֶה יָבוֹא, וּבִעֵת הַדִּלְקָת
הַנְּרוֹת בְּשַׁעַה שְׁשֶׁרְתִּי אֶת הַזְּמַר: "מְעוֹז צוּר", עָלָה בְּרַעֲיוֹנֵי מַה תִּקַּן
הַפִּיטוֹן בְּזִמְרַן שֶׁל חֻנְפָה לֹא מְרַבֵּץ: "בְּקֶשׁ אֲגַגִּי בֶן הַמִּדְתָּא, וְנִהְיֶתָה לוֹ
לְפָח וְלִמְוָקֶשׁ, וְנִגְאֹתוֹ נִשְׁבַּתָּה, רֵאשׁ יְמֵינִי נִשְׂאָתָּ, וְאוֹיֵב שְׂמוֹ מְחִיתָ,
רַב בְּנִי וְקִנְיָנִי עַל הָעֵץ תְּלִיתָ", אִיזוֹ שִׁיכּוֹת יֵשׁ לָזֶה לְחֻנְפָה? אֵלָּא
כְּמוֹ שְׂאֵצֵל הַיְיֹנִים נִפְלוּ רַבִּים בְּיַד מְעַטִּים, טְמָאִים בְּיַד טְהוֹרִים
וְכוֹי', שְׂגָה לְמַעְלָה מִשְׁכָּל הָאֲנוּשֵׁי לְהַבִּין אֶת זֶה, כִּי גַם הִיָּה אֵצֶל
הַמֶּן וּבְנִי, שְׂהִיו כָּל כֶּף בְּטוֹחִים עַל הַצֹּלְחָתָם, עַד שֶׁהִקִּימוּ עַץ גְּבוּהָ
חֲמִשִּׁים אַמָּה לְתַלּוֹת בּוֹ אֶת מְרַדְכֵי, וְהִיָּה אֵצֶלם וְדָאוֹת שְׁמֹרְדְכֵי
יִתְלָה, וְהֵם לֹא חָלְמוּ שֶׁבֶן לִילָה לְיוֹם הַכּל הַתְּהַפֵּף, וְתָלוּ עַל הָעֵץ
אֶת הַמֶּן, וְזֶה הִיָּה לְמַעְלָה מִהַשְּׁכָל, אוֹתוֹ דְּבָר אִתְּנוּ, עֲכָשׁוּ אֲנִיחֵנוּ
עוֹבְרִים זְמַן קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, שְׁמִכָּל הַכּוֹוֹנִים נִפְתָּחִים עָלֵינוּ חֲזִיתוֹת
חֲדָשׁוֹת, וְלִכֵּן אָסוּר לְפַל בְּיֵאוּשׁ, כִּי יִקְרָם אֲצִלְנוּ (יְרַמָּה ל'): "וְעַתָּה
צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמָּנָה יִשְׁעֵךְ", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(מְדַרְשׁ תְּהִלִּים, פְּרָשָׁה כב, סִימָן ז'): מִתּוֹךְ צָרָה רְוּחָה וְכוֹי', מִתּוֹךְ נִפְלָה
קִימָה וְכוֹי', מִתּוֹךְ רְחוּק גְּרוּב וְכוֹי', עֵינֵי שָׁם.

בְּעֵינֵי הַדְּרָשָׁה עַל הַלּוּזִין, אָנִי בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן לֹא אֲדַרְשׁ, אִם
הֵם לֹא יִתְּנוּ לָנוּ מִמְּשׁוֹת קִדְּם: מְבַנִּים, אוֹ כֶּסֶף לְמַקְנוּהָ, אָנִי לֹא

הַבַּעַל דִּרְשָׁן שְׁלֵהֶם, וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִיּוֹת הַשׁוֹפֵר שְׁלֵהֶם בְּשׁוּם פְּנִים וְאֲפֹן, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ לְהִבְהִיר אֶת זֶה, וְאֵל תְּדַבֵּר בְּשָׁמַי מֵהַ שְׁלֵא צְרִיכִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵג תִּתְקַפֵּז.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מַקֵּץ, כ"ט כֶּסֶל, גַּר ה' דִּתְנַפֵּה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

אֲנִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאֲפֹן לֹא רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר חֲתֻנוֹת מִבְּחוּץ, אֲלֵא מִי שְׁאֲנִי מִפִּיר, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְשָׂרֵשׁ אֶת נִגְעַת הַצָּרִיעַת שֶׁל ה'... יֵשׁ עָלַי מְשֻׁפָּטִים, יִמַּח שְׁמֵם הָרָשָׁעִים, לֹא יִכּוֹלִים לְשַׁבֵּת בְּשִׁקֵּט כְּרָגַע, אֲזוֹ אֲנִי לֹא אֶסְבֵּל יוֹתֵר בְּשִׁבִיל אַחֲרִים, וְלִכְּנֹן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אֶת מִי שְׁלֹא מִפִּירִים, וְאֶת מִי שְׁלֹא יוֹדְעִים, אֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֲפֹן שְׂיַעֲשֶׂה אֲרוּעַ בְּאוֹלָם שְׁלִי. וְאֲנִי אֶעֱמַד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד חִזֵּק.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתִּזְכְּרוּ לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה חֶסֶד, כִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה, כָּל הָעוֹלָם עוֹמֵד רַק עַל מִדַּת הַחֶסֶד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמַח...

לֵג תִּתְקַפַּח.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מַקֵּץ, כ"ט כֶּסֶל, גַּר ה' דִּתְנַפֵּה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם.

אָשׁר לַג תִּתְקַפֵּט — לַג תִּתְקַצ בְּנַחַל קֶסֶט

אָנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתְּהִיֶּה לָכֶם דִּירָה מִשְׁלָכֶם, וְגַם שֶׁתְּהִיֶּה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׂפְעוֹ.

עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכַּה הַקְדוֹשִׁים, יְכוּלִים לִפְעַל אֲצֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מַה שְּׂרוּצִים, כִּי הֵם יָמִים שֶׁל שְׂמֵחָה וְרִצּוֹן, וּמֵאִיר הָאוֹר הַגָּנוּז, וְלִכְן אֵל תְּהִיוּ בְּטֻלָּנִים, וּתְבַקְשׁוּ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל מַה שְּׂאַתֶּם צְרִיכִים, וְאֲזוּ תִרְאוּ לְבִסּוֹף גַּם גְּדוֹל שִׁיעוּשָׁה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָכֶם חֲנֻכַּה שְׂמֵחָ...

לַג תִּתְקַפֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מַקֵּץ, כ"ט כֶּסֶל, גַּר ה' דְּחֻנְכַּה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לַעֲזוֹר לִי לְשַׁרֵּשׁ אֶת הַנִּגְנַע צָרְעַת הַזֶּה, וְאֵל תִּפְחָדֵי מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי אִם נִצְטַרְךָ נְעָרַב גּוֹרְמִים חִיצוֹנִיִּים, אָנִי לֹא אֶתֵּן שְׂפִמָּה חוּלִי נִפְשׁ יַהֲרִסוּ לִי אֶת הַקְּהֵלָה.

הַעֲקֹר לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּבִזְכוּת הָאֲמוּנָה נִזְכָּה לְרֵאוֹת נְסִים נִגְלִים שִׁיעוּשָׁה עִמֶּנּוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ חֲנֻכַּה שְׂמֵחָ...

לַג תִּתְקַצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מַקֵּץ, כ"ט כֶּסֶל, גַּר ה' דְּחֻנְכַּה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גַּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם אֲשַׁתְּךָ עֲדִין בְּמַרְכּוּזוֹ, וְהִיא בְּטֹפּוֹל תַּחַת רוּפְאָה, כְּדַאי לְחַכּוֹת
עוֹד יוֹמִים עַד שַׁבָּת, וְאַחֲר־כֵּן שְׁתַּחֲזֹר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַב נַחַת דִּקְדוּשָׁה מִכָּל
יּוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם, וְתִמְיֵד תְּבַשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמַח...

לג תתקצא.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסֹדֵר מַקְץ, כ"ט כְּסֵלוֹ, גַּר ה' דְּחֲנֻכָּה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְּם תִּקַּח תְּרוּפּוֹת, לְפָנַי שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת נְתוּחַ, כִּי לַעֲשׂוֹת
נְתוּחַ זֶה הַדְּבָר הָאֲחֵרוֹן שְׂיֵשׁ לַעֲשׂוֹת, מַה טוֹב וּמַה נְעִים בְּאֵם תִּלְמֵד
בְּכָל יוֹם אֶת הַמֵּאֲמָר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ג', וְלוֹמַר עָלָיו
אֶת הַתְּפִלָּה בְּלִקוּטֵי-תְּפִלוֹת. זֶה מְאֹד נְחוּץ בְּשִׁבְלֵךְ, כִּי רוּפְאִים
יְכוּלִים גַּם לְקַלְקֵל מֵאֲשֶׁר לְתַקֵּן.

בְּעִנְיַן הָאֵח שְׁלֵךְ, אֲנִי מְאֹד מְאֹד שׁוֹקֵל לְשַׁלַּח אוֹתוֹ הַבִּיטָה,
וְיִלְמַד בִּישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֶלְיַעֲזָר", אֲנִי לֹא רוֹצֵה שׁוּם סְפוּנִים, לֹא
מִהָאֲבָא שְׁלֵךְ, וּמִכָּל שְׂכָן לֹא מִהָאֲמָא שְׁלֵךְ, יֵשׁ לִי מִסְפִּיק מִשְׁפָּטִים,
וּמִסְפִּיק צְרוּת, בְּתוֹךְ כַּמָּה יָמִים אֲנִי אֶרְאֶה לְהַחְלִיט מַה לַעֲשׂוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמַח...

לַג תַּתְקַצֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת מַקֵּץ, ב' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ טַבַּת, גַּר
ז' דְּחִנְכָה ה'תשס"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גַּרּוּ יְאִיר.

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי שֶׁהֲלַכְתָּ עִם ר' ... גַּרּוּ יְאִיר, אֵל הָרֵב ...
שְׁלִיט"א, וְכֵן יִהְיֶה לָךְ פְּתַח פְּתוּחַ אֲצִלּוֹ תְּמִיד. וְאַנִּי מוֹדֶה וּמְהַלֵּל
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁשָּׁלַח לָנוּ מִתְּנָה אֶת ר' ... גַּרּוּ יְאִיר, כִּי הוּא
אִישׁ פְּלֵא, וַיַּחֲדִיד מִמְּחָה בְּדוֹר בְּעֵנִינִי מִקְּנֹאוֹת, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזָה, וְאֲשֶׁרִי
לוֹ בְּבֵא.

וַיֵּשׁ לָךְ הַרְבֵּה מֵה לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ, כִּי הוּא מְלֵא וְגִדּוּשׁ בְּכָל
הַתְּחוּמִים, וּבְפֶרֶט בְּעֵנִינִי טְהַרְהָ.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שֶׁתְּבַשֵּׁל לוֹ עַל שַׁבַּת־קֹדֶשׁ כָּל מֵאֲכָלֵי שַׁבַּת,
וּכְשֶׁאֲבוֹא אֲשַׁלֵּם לָךְ.

תִּקַּח עוֹף עַל חֲשַׁבּוֹנִי, וּשְׂאֵר הַדְּבָרִים מֵה שְׂצָרֶיךָ לְשַׁבַּת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמַח, חֹדֶשׁ טוֹב, וְשַׁבַּת שְׁלוֹם ...

לַג תַּתְקַצֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת מַקֵּץ, ב' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ טַבַּת, גַּר
ז' דְּחִנְכָה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גַּרּוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה יוֹדֵעַ, שֶׁבְּאֵמַת אָנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ אֶהְבֵּת נֶפֶשׁ מָאד מָאד,
אֲבָל מֵצִד שְׁנֵי אָנִי רוֹאֶה שְׁיֵשׁ עֲלֶיךָ הַרְבֵּה קִנְיָה, וְרוֹצִים רַק לְעוֹרֵר

מחלקת ומדנים בינינו, ולכן אני מאד מבקש אותך, אל תתן פתחון פה לאף אחד, כאלו נפרדת ממני וכו', כי כל אלו שמסתובבים סביבך, הם נשמות שמוהרנ"ת ז"ל קורה אותם "ביצים", ויודע שעל כל קפסא של ביצים כתוב "שביר", הינו, כי ביצה אם מחממים אותה היטב היטב, יוצא מזה אפרוח, אבל אם זה נופל ונשבר, אין לו תקנה, וזה אלו הנשמות.

ולכן אני מאד מבקש אותך, שלא יהיה, חס וחלילה, חלול השם ופרודים, כאלו נפרדת ממני, וכאלו שיש שני דברים וכו', כי לבסוף רק אתה תסבל מזה, ואני מאד מרחם עליך, כי אני עברתי את השלב הזה כבר ארבעים שנה, ואני יודע איזה כאב "ביצים" כאלו יכולים לגרום. ואם אין לאדם פלים, על-ידי-זה הוא נופל אחר-כך בעמקא דתהומא רבא, וזה מה שתסור לנו עוד, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שאל תפרד מעלי וכו'.

צריכים הרבה להחדיר בהם את האסור של שמוש בסמים ומשקה המשפר, ולהרחיב להם את הדבור, אל מה זה יכול להביא, להפגס אל עולם הדמיון, ולאבד את שני העולמות גם יחד.

נא ונא הרגל אותם שיגרסו ח"י פרקים משניות, וזה הורג את היצר הרע, ומה גם שזה מזון לנשמה, וכמו שאדם רעב מרגיש חלשות, והוא מכרח לאכל משהו, כדי להחיות את עצמו. כמו-כן הנשמה מאד רעבה, וצריכה על-כל-פנים להחיות את עצמה עם ח"י פרקים משניות. וזה בדיק ומנסה, שמציל את האדם מעברות ומשגיונות ודמיונות.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתעשה את רצוני, ובזה תחיה אותי. ועוד אנדר אתך הרבה מזה, פנים אל פנים. ומי יתן, שנזכה לשבת ביחד, ונסיים המון ספרים שהתחלתי.

המאחל לך חנכה שמח, חדש מברך, ושבת שלום...

לג תתקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מַקְיָן, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ טַבַּת, גַּר
ז' דְּחִנְפָּה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גַּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי, תִּשָּׂאֵר בִּיבְנָאֵל בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, אֲנִי לֹא מַחְזִיק לְגַמְרֵי
מִהֶכְנֶס, הֵם עוֹשִׂים סֶתֶם צָחוּק מֵאֲתָנּוּ, וְעַד שֶׁלֹּא יָבִיאוּ לָנוּ לְכָל
הַפְּחוֹת בְּיַד וְכו', זֶה הַכֹּל רַק הַבְּטָחוֹת שֶׁל שְׂוֹא, זֶה דַּעְתִּי!

תִּהְיֶה יוֹתֵר טוֹב עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָהּ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתִתְחַזַּק, וְתִרְוָה רַב גַּחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

אוֹדוֹת הַרְשָׁע שְׂרוּצָה דוֹקָא לְקַחַת מַסִּים וְאַרְנוֹנִיּוֹת מִהַמְּבָנִים
שְׁלִי, אִף שְׁזָה מְבַנֵּי צְבוּר. לֹא צָרִיכִים לְהַבְהִיל מִהַרְשָׁע הַזֶּה, כִּי אִם
אֲנִי חַיֵּב, אֲזִי גַם כָּל הַבְּתִי כְּנִסְיוֹת וּמְבַנֵּי צְבוּר, גַּם הֵם חַיִּבִים, וְאִם
הֵם יִשְׁלְמוּ גַם אֲנִי אֲשַׁלֵּם, וְאִם הֵם לֹא יִשְׁלְמוּ, אֲנִי לֹא אֲשַׁלֵּם, הוּא
לֹא יְכוּל לַעֲשׂוֹת כְּלוּם, וְאֲנִי אֶקַּח אוֹתוֹ לְבַג"ץ, אֲנִי לֹא מִפְּחַד
מִהַרְשָׁע הַזֶּה. כְּמוֹ שֶׁהִיְתָה מִפְּלֵה לְיִגְנִים בְּיָמִים הָאֵלּוּ, כִּךָ תִּהְיֶה גַם
לְרִשָׁע הַזֶּה מִפְּלֵה, וְלְכָל הַרְשָׁעִים, שׁוֹנְאִינוּ וּמִתְנַגְּדִינוּ.

רְאֵה לְמַסֵּר אֶת הַמְּכָתֵב שֶׁל ר' ... מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר, כִּי הוּא צָרִיךְ
לְבַשֵּׁל לָר' ... גַּרוּ יְאִיר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻפָּה שְׂמַח, חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ, וְשַׁבַּת שְׁלוֹם...

לג תתקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מִקֶּץ, בִּי דְרָאשׁ-חֹדֶשׁ טַבַּת, נִרְדָּה
ז' דִּחְנָקָה ה'תשס"ג.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי יְשִׁיבַת
"דַּמְשֶׁק אֲלֵיעֶזֶר", הַיְיָהּ עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, רְאוּ לְהַחְזִיק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, אֲשֶׁר
זֶה יְסוּד גְּדוֹל אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל, וְקֹדֶם שְׁנֹסַע רַבְּנוּ ו"ל מְעִיר בְּרִסְלָב
לְעִיר אֹמֵן לְהַסְתַּלֵּק, עָמַד עַל יַד הַמְּזוּזָה, וְאָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּזוֹ
הַלְשׁוֹן: "אִם תַּחְזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי
אֲלֵיכֶם", רוֹאִים מְזֶה אֵיךְ שְׁאֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל הָיָה יְסוּד גְּדוֹל, שֶׁתְּהִיָּה
אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וְכֵן אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים בְּזֶהָר, אִיפֹה
שֶׁתַּלְמִידֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי הַחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְשִׁבְחוּ זֶה
אֶת זֶה, עַל-יְדֵי-זֶה גָּלָה לָהֶם רַבָּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, יוֹתֵר תּוֹרָה
(לְקוֹשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכא). כִּי הַיְסוּד אֲצֵל הַצַּדִּיק זֶה אֶהְבָּה
וְאַחֲדוּת, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לְאַהֲבַת אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִשְׁמְרוּ לֹא
לְשֵׁנָא אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי זֶה פָּגַם גְּדוֹל מְאֹד, כְּשֶׁתַּלְמִידִים שׁוֹנְאִים
אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְהָאֲרִיז"ל הִזְהִיר אֶת תַּלְמִידָיו מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר
זֶה יוֹתֵר מִהַכֹּל. וּפְעַם אָמַר לְתַלְמִידָיו: בְּאוּ בְּיַחַד אֶתִּי לִירוּשָׁלַיִם,
וְכַמְעַט כָּלֶם הִסְכִּימוּ, וְאַחֲדִים הִלְכוּ לְשָׂאֵל אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם וְכוּ',
וְלִבְסוּף נַעֲשֶׂה מְרִיבָה, עֲנֵה וְאָמַר הָאֲרִיז"ל: חֲבַל, חֲבַל, הֵייתִי יְכוֹל
לְהִבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה, אֲבָל יֵשׁ בֵּינֵיכֶם מְרִיבוּת, אִז אֲנִי כְּבָר לֹא יְכוֹל
לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבַר.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לְאַהֲבַת אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי,
וְלַעֲזוֹר אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּמִי שְׁלֹא יְכוֹל לְהַתְּפַשֵּׁר עִם הַשְּׁנִי, אֵין לוֹ
מְקוֹם אֲצֵלִי.

אַתֶּם יוֹדְעִים, אֲשֶׁר אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל הִיָּתָה תְּפִלַּת וְתִיקִין עֲקָר
גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכֵּן מוֹהַר"ת ו"ל מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְקַיֵּם אֶת דְּבַרֵי רַבְּנוּ

ו"ל, וְהִתְפַּלֵּל תָּמִיד וְתִיקֵן, וְכֵן נוֹהֲגִין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁם לְהִתְפַּלֵּל וְתִיקֵן. וְלִכֵּן בַּחוּרִים צְעִירִים, אֵין שׁוּם הַצְדָּקָה שְׁלֹא יְכוּלִים לְהִתְפַּלֵּל וְתִיקֵן, הוֹלְכִים לִישׁוֹן מְקַדָּם, בְּשַׁעַה עֶשֶׂר, וּבְקַלּוֹת יְכוּלִים לָקוּם בְּשַׁעַה חֲמִשׁ. וְזֶה שָׁבַע שְׁעוֹת שָׁנָה, וְזֶה דִּי וְהוֹתֵר, עַל-כָּל-פָּנִים מִי שְׁרוּצָה לִישׁוֹן עוֹד שְׁעָה, הַיּוֹם הַנְּתִיקֵן הוּא בְּשַׁעַה שֵׁשׁ וְעֶשְׂרִים, וְלִכֵּן כָּל בַּחוּר יְכוּל לְהִתְפַּלֵּל וְתִיקֵן, בְּדֶרֶךְ כָּל בַּחוּר שׁוֹרֵף אֶת הַזְּמַן בְּלִילָה עִם פְּלוּם, מְדַבֵּר וּמַפְטִיט עַל דָּא וְעַל הָא וְכוּ' וְכוּ', וְנִשְׂרָף לוֹ כָּל הַלֵּילָה, וּבְבִקְרָה הוּא לֹא יְכוּל לָקוּם, וְלִכֵּן אֵיזְהוּ חֲכָם הַרוּאָה אֶת הַנּוֹלָד, תָּמִיד צְרִיכִים לְדַעַת, כְּשֶׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן מְקַדָּם יְכוּלִים לָקוּם מְקַדָּם, וְזוֹ הַתְּרוּפָה נִגְדַּד הַיַּצֵּר הַרַע, שְׁלֹא נוֹתֵן לְבַחוּר לָקוּם מְקַדָּם.

נָא וְנָא תְּמַסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְלַמַּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה הוֹרֵג אֶת הַיַּצֵּר הַרַע, וְתַעֲשׂוּ לְעֲצַמְכֶם חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, שְׁלֹא יַחֲסֹר לָכֶם יוֹם אֶחָד בְּלִי לַמּוֹד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכּוּ לְדַבְּרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד.

אֵל תִּסְתַּפְּלוּ עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וְאַז תִּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ וְחֻדֵּשׁ מְבֹרָךְ וְשַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַג תַּתְקִצּוּ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר מַקֵּץ, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ טֵבֵת, גַּר ז' דְּחֻנְכָּה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גַּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיִישׁ לִי מִכָּל מָה שְׁקוּרָה בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכִלְלִיּוֹת, וְאַצֵּל עִם יִשְׂרָאֵל בְּפִרְטֵיּוֹת, וְאַצֵּל קַהֲלֵתִי בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת.

כָּבֵר כָּל־כֶּף רִצִּיתִי לְרֵאוֹת בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, שְׂיִתְגַּלֶּה כְּבוֹדוֹ יִתְבַּרֵּךְ
בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, וַיִּקְרָא (עוֹבְדֵיהָ א, כא): "וְהָיְתָה לְהַגִּי"ה הַמְּלוֹכָה",
וְכִלְמָם יִקְבְּלוּ רַק אֶת עַל מַלְכוּתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאֵז זֶה בְּעַצְמוֹ יִהְיֶה יִצְיָאָה
מִהַגְּלוּת, כִּי כָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם אֵינוֹ דְּבוּק לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
וְלֹא בָּא לְיַדֵּי הַחֲלָטָה מַחֲלָטָת, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, עַדִּין
הוּא נִמְצָא בְּגִלּוֹת גְּדוּלָּה, כִּי עַקֵּר הַגְּאֻלָּה תִּהְיֶה רַק עַל־יַדֵּי אַמוּנָה,
כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'), שְׁכָל הַגְּלוּת
הִיא רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן אַמוּנָה. וְתַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (לְקוּט הוֹשַׁע,
רְמֵז תְּקִיט): אֵין הַגְּלוּת מִתְּכַנְסוֹת אֶלָּא בְּשֹׁכֵר אַמוּנָה; וְאַמוּנָה הוּא
מֵדַת הַמַּלְכוּת דְּלִית לָהּ מַגְרָמָא כְּלוּם, וְאֵת זֶה צְרִיכִים תָּמִיד, כִּי כָּל
מֵה שְׂמִשְׁיָגִים יוֹתֵר אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, יוֹדְעִים שְׂעַדִּין לֹא יוֹדְעִים כְּלוּם,
וְכֵן לְעוֹלָם. וְלָכֵן תָּמִיד צְרִיכִים אֶת מֵדַת הָאַמוּנָה, לְהַשְׁלִיךְ אֶת
שְׁכָלוֹ לְגַמְרֵי, וְלְהֶאֱמִין בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, שְׂזָה עַקֵּר
הַשְׁלָמוֹת שְׂאֵין שְׁלָמוֹת אַחֲרָיו, שְׂאָף שְׂמִשְׁיָג הַשְּׂגוֹת אֶלְקוּת, וְרוּאָה
בְּחוּשׁ בְּעֵינָיו הַגְּשָׁמִיּוֹת אֶת אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, דְּבָר זֶה שְׁלֹא יְכוּלִים
לְהַסְבִּיר וְכוּ', אֶלָּא מִי שְׂמַגִּיעַ אֶל זֶה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל
(לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רַנֵּד); עִם כָּל זֹאת, אַחַר כָּל הַגְּלוּיִים הָאֵלוּ,
זוֹרְקִים אֶת הַשְּׁכָל וְלֹא יוֹדְעִים כְּלוּם, וּמֵאַמִּינִים בְּתַמִּימוֹת
וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְכַמְּאֵר הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, אַחַר כָּל
הַשְּׂגוּתֵי אֲנִי בְּעַר וְלֹא אִישׁ (אִיךָ בֵּין אַ נְעַר).

וְהִנֵּה רַב מִימֵי חַיֵּי, שְׂזָה כְּבֹר אַרְבַּעִים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה רְצוּפִים, אֲנִי
לֹא רוּצָה שׁוּם דְּבָר רַק לְגִלּוֹת אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעוֹלָם, וְלֹא
רוּצָה שׁוּם דְּבָר אַחַר, וְעַקֵּר הַגְּלוּת שְׁלִי, שְׂתַמִּיד סוּחָבִים אוֹתִי
לְמַטָּה וְכוּ', לְהַתְּעַסֵּק עִם מַחוֹת קְטָנִים וְכוּ', שְׂזָה הַדְּבָר הַכִּי מְצִיק,
כִּי הִנֵּה אָדָם רוּצָה לְהַפְּלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכְּבֹר רוּצָה מְזַמֵּן
לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וּבְכַח דְּיוֹחֲפִים אוֹתוֹ חֲזָרָה, לֵךְ תַּתְּעַסֵּק עִם
מַחוֹת קְטָנִים וְכוּ', וְזֶה הַדְּבָר הַכִּי מְצִיק לִי, וְאֲנִי בּוֹכָה וּמְבַכָּה שָׁמַיִם
וְאָרֶץ, מִי הִיָּה צְרִיךְ אֶת כָּל הַצָּרָה הַזֹּאת — עַל טְרַדַּת הַרְּבִים, וְאִם
לֹא הִיָּה לִי מִסְפִּיק כָּל הַשָּׁנִים, הַצָּרָכָתִי עוֹד לְהַכְּנִס בְּעֵנִין יִבְנֹאֵל
לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְנּוּ ז"ל, שֶׁבְּשִׁבִיל זֶה אֲנִי סוֹבֵל כָּל־כֶּף הַרְּבָה

צָרוֹת וַיְסוּרִים, וּמִמֶּשׁ אָנִי מְרַגֵּשׁ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ רוֹצֶה לְחַנֵּק אוֹתִי, אַף שֶׁאֲנִי לֹא מִפְּחוּד, תְּהִלָּה לְאֵל, מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֵין לִי כֹכֵר מֵהַלְּפָסִיד בְּזֵה הָעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב, שֶׁבְּכָל יוֹם יוֹם מְשַׁנְּעִים עִם כָּל מִינֵי שְׂטִיּוֹת וְקַטְנוּנִיּוֹת וְכוּ', עַד שֶׁנִּעְשִׂיתִי גִנְנַת מִמֶּשׁ וְכוּ', וְזֶה מֵה שֶׁכּוֹאֵב לִי מְאֹד, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְצִאת מֵהַצָּרָה הַזֹּאת וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּבֵּין אוֹתִי, נִמְאָס לִי מְכַל הַמַּחְלָקָת וְהַמְרִיבוֹת וְהַיּוֹפְחוֹת שֶׁל הַבַּל, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ שֵׁישׁ אֶת הַמַּכָּה שֶׁל סַמִּים, זֶה מֵר מִמְּנוֹת, כִּי זֶה כִּמוֹ תּוֹלְעַת הָאוּכֶלֶת מִבְּפָנַי שֶׁעוֹד מְעֻט לֹא יִשָּׂאֵר מֵהַפְּרִי כְּלוּם וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲזוֹר לִי בְּאִיזוֹ דְרָךְ וּבְאִיזָה אִפֵּן שֶׁאַתָּה מִבֵּין, שֶׁלֹּא תִמְצָא בְּיַנְיָנוּ שׁוֹם אֱלִימוֹת.

כָּל-כֶּף רְצִיתִי כֹכֵר לְהוֹרִיד אֶת הַכֶּתֶנֶת וְכוּ', אֲבָל בְּשׁוֹם פָּנַי וְאִפֵּן לֹא נוֹתְנִים וְכוּ', וְזֶה הַצָּעַר הַכִּי גְדוֹל וְהַכִּי קָשָׁה, וְאֵין אוֹתִיּוֹת וּמְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת זֶה, אֲלֹא בְּבַחֲיַנַּת (מִשְׁלֵי ט, ח): 'תֵּן לְחַכֶּם וַיִּחְפְּסוּ עוֹד', וְכִמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז'): מִהֶרְמָזִים שֶׁמֵרְמָזוּ הַחַכֶּם וְכוּ', מִי יִתֵּן, שֶׁאֲזַכֶּה כֹכֵר לְהַפְלִל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֵהֲשָׂאֵר שָׁם, וְשֶׁלֹּא יִבְלָבְלוּ אוֹתִי יוֹתֵר.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמַח, וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ מְבֹרָךְ וְשִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לַג תַּתְקַצוּ

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מַקְנֵז, בִּי דְרֹאשׁ-חֹדֶשׁ טַבַּת, גֵּר ז' דְּחֲנֻכָּה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל בְּאִיזָה אִפֵּן לְתַלּוֹת אֶת זֶה תִּכְרֶךְ-וַיִּמְיֵד, כִּי זֶה מִמֶּשׁ עֲנִיָּן שֶׁל פְּקוּחַ נַפְשׁ, כִּי שִׁמְעֵתִי שֵׁישׁ כְּפֹה

חמומי מח וכו' וכו', וזה מה שחסר לי עוד עם כל הצרות שיש לי.

המאחל לך חנכה שמת, וראש חדש מכרף ושבת שלום...
ראה לכתב לי במוצאי שבת מה שיקרה.

לג תתקצח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערכי-שבת-קדש לסדר מקץ, ב' דראש-חדש טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הנז"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

להוי ידוע, שאני נגד אלימות ובפרט בתוך קהלתנו, ולכן אני
מאד מאד מבקש, שלא יהיה אף חמום מח שיתנהג באלימות, ומכל
שכן שאני לא רוצה שידברו בשמי, אם לא שומעים מהפה שלי
משהו, שלא ידברו בשמי, ואף פעם אל תקבלו משום ברירה
שמדברת 'בשם מוהרא"ש', תזכרו שהשבת הזו היא "זאת חנכה",
שאז נגמרים כל התקונים שהתחילו בראש השנה, האם זו התכלית?
להתקוטט ולהתנבח וכו', מספיק יש לנו שונאים מבחוץ, ובפרט
הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו "כמר העירה", שהתחבר עם "כנופיית
האפרים", והוא מסית אותם נגדנו, ומה אנחנו צריכים צרות גם
בפנים? [חסר].

מי שאמר לעולמו די, יאמר לצרותי די, אני תיב גזמאות
כספים על בנית המקנאות, וראו איזו מסירות נפש ר' ... גרו יאיר,
משקיע אצלנו, ככר חדש עזב את אשתו ואת הילדים שלו, ולא נח
ולא שקט עד שיתמלאו הבורות עם מי גשמים, ואיך אתם יכולים
לצער אותי עם מחלקת מבפנים? ! במקום אלו שיעזרו לי לשלם
את החובות של המקנאות, עוד מתאספים הולכי בטל ריקנים.

אָשֶׁר לַג תִּתְקַצֵּט — לַד אֲלָפִים בְּנַחֲל קַעַג
אָנִי מְאֹד מְקַנְהָה שְׁהַדְּבוּרִים הָאֵלֹהִי יִכְנָסוּ בְּלִבְכֶם וְלֹא תִצְעְרוּ
אוֹתִי כְּכֹר כָּל כָּף.

תִּחְזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ
יִעֲזְרוּ וַיֹּאמְרוּ חֲזֹק, וּבְנָה מִמֶּשׁ תַּחֲיֶה אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ, חֵדֶשׁ מְבֹרָךְ, וְשִׁבְתַּת שְׁלוֹם...

לַג תִּתְקַצֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מַקְצֵן. ב' דְּרָאשׁ חֵדֶשׁ טַבַּת, גַּר
ז' דְּחֻנְכָּה ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּעֲזֹב אֶת קְהֵלְתָנוּ, אִם תַּעֲזֹב בְּטוֹב — אֲזו
טוֹב, וְאִם לֹא, נִצְטָרֶךְ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּכַח עַל-יָדֵי הַתַּעֲרֻבוֹת שֶׁל
מִשְׁטָרָה, כִּי אָנִי לֹא אֶתֵּן שִׁבְקָה לְתִי יִסְתַּוְּבֵב אֶחָד שְׁעוֹסֵק בְּפִלְיָלִי
בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, קְהֵלְתִי אֵינָה עָרִי מִקְלָט, אֲקַנְהָה שְׁתַּבִּין אֶת הַמָּסֹר
בְּלִי שׁוּם וּפְחֻחִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

לַד אֲלָפִים.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מַקְצֵן, "זֹאת חֲנֻכָּה" ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אָנִי רוֹאֶה שְׁבוּעֶרַת אֵשׁ גְּדוֹלָה
מְאֹד, וַיְמָה גַּם שְׁמֵהָאֵשׁ הַזֶּה יוֹצֵאת שְׁרָפָה, וְכִינּוֹן שְׁנֵתָנָה רְשׁוֹת וְכוּ',

אינו מבחין בין טוב לרע וכו', ולכן אני מבקש אותך, שלתקופה של חדש תפסיק לגמרי ללמד ברבים, ואל תלמד עם אף אחד, עד שאני אראה שהאש שקטה, כי אין זו מצוה להרבות במחלקת וכו', אדרבה, צריכים לראות להשקיט את האש, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (יבמות סה:): כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע, כך מצוה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע; ולכן תעשה עכשו את רצוני לא ללמד עם אף אחד במשך חדש שלם, עד ט"ו בשבט, ואז נראה איך הדברים יתפתחו, וכונתי גם בביתך, שמי שיבוא אליך תשלח אותו, אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתעשה את רצוני, כדי להרגיע את הרוחות.

את זה שסוחר וכו', אני רוצה להוציא אותו בכל מחיר, כי אלו שעכשו חזרו בתשובה, יש להם מחות קטנים ומצמצמים וכו' וכו' [חסר], לכן את הנגע צרעת הזו אני מכרח להוציא מהקהלה בכל מחיר, שלא תתפר הרוצעה, חס ושלום, ואם תעזר לי — מה טוב ומה נעים וכו', אני מאד מאד מבקש אותך, שלא יהיו לי צרות ועגמת נפש וחלישות הדעת ובלבולים. מספיק שאני סובל מבחור, מה אני צריך לסבל עכשו גם מבפנים? ! אני מקווה שמהרגע שאתה מקבל את מכתבי, אתה שולח את כלם מעליך בלי שאלות: מה, ואיך, ולמה, ומה פתאם.

אני מקווה שתעשה את רצוני, ובזה תשאיר האהבה בינינו.

המצפה תשובה מהירה ממך, שאתה מקיים את רצוני...

לד א.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר מקץ "זאת חנכה" ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

שמעתי שיש לך חלישות הדעת גדולה מאד ובצדק, אבל אני אטפל בבציה עד השרש וכו', ולכן אל תדאג, אשתך עושה את

רְצוֹנֵי וְכוּ', וְאַנְחֵנוּ נוֹצִיא אֶת הַנֶּגַע הַזֶּה מִקְהֵלְתֵנוּ, וְאֲנִי אֲשַׁנֶּה אֶת כָּל הַלֶּךְ קְהֵלְתֵנוּ, מַה לַעֲשׂוֹת? עֲכָשׁוּ זֶה הַבְּרוּר, וְאוֹי לוֹ לְמִי שִׁיִּצְטָרֵף לְבֵרַח מִהַקְהֵלָה, וְאֲשָׁרֵי מִי שִׁישָׂאָר בְּקֵהֵלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לַד ב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר מִקֵּץ "זֹאת חֲנֻכָּה" ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ שָׂאתָ לְקַחַת בְּיַדֶּיךָ אֶת הַמְּשִׁימָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת לְהוֹצִיא אֶת הַ... מִקְהֵלְתֵנוּ, וּתְעוֹרְרֵי עוֹד נָשִׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיעֲזְרוּ לָךְ, אֵל תַּפְחָדִי מִשׁוֹם דָּבָר, וְאִם צְרִיכִים לְעֲרֹב גּוֹרָמִים חִיצוֹנִים, יָפָה שְׁעָה אַחַת קֹדֶם, אֲנִי אֲטַפֵּל בְּזֶה פַעַם וּלְתַמִּיד, אֵין יוֹתֵר לְפַסֵּחַ עַל שְׁנֵי הַסַּעֲפִים, וְאֲנִי מִכְרִיז מַה שֶׁהַכְרִיז אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא (מְלָכִים א' יח, כא): "וַיִּגַּשׁ אֵלֵיהוּ אֵל כָּל הָעָם וַיֹּאמֶר: עַד מָתַי אַתֶּם פּוֹסְחִים עַל שְׁנֵי הַסַּעֲפִים, אִם הֲוִי"ה הוּא הָאֱלֹקִים לָכֹו אַחֲרָיו, וְאִם הִבְעַל לָכֹו אַחֲרָיו", רַק תִּהְיֶי תְּזָקָה, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה לְהוֹצִיא אֶת נֶגַע הַצָּרַעַת הַזֶּה מִקְהֵלְתֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לַד ג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר מִקֵּץ, "זֹאת חֲנֻכָּה" ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטַעַר מַה שֶׁעוֹבֵר עֲכָשׁוּ בְּקֵהֵלָה שְׁלָנוּ, לֹא

מספיק לי הצרות מבחוץ, אָשֶׁר "כְּמֵר הַעִירָה" מִסִּית אֶת "כְּנוֹפֵי־ת
הָאֲפָרִים" נִגְדָנוּ, וּבְעוֹד שְׁמוֹנֶה-עָשָׂר יָמִים יֵשׁ עָלַי מִשְׁפֵּט גְּדוֹל,
שְׁאֵנִי צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים לְעֵבֵר עַל זֶה, כִּי יֵשְׁבוּ שָׁם נְשִׂיא
בֵּית-הַמִּשְׁפָּט הָעֲלִיּוֹן, עִם סָגְנוֹ וְכוּ', כְּאֵלוֹ אֵינִן דְּאֵגוֹת אַחֲרוֹת
בְּמַדִּינָה, רַק שֵׁישׁ מִבְּנֵה שָׁבוּ כּוֹלָל לְאַבְרָכִים, וַיִּשְׁיבָה לְבַחוּרִים,
וְאוּלָם לְשִׁמְחוֹת, בְּאִיזוֹ מוֹשָׁבָה נִדְחָת, שְׂאָף אֶחָד לֹא יָדַע לְפָנַי כִּמָּה
שָׁנִים שֶׁהִיא נִמְצָאת עַל הַמַּפָּה, וְעַכְשָׁו נְשִׂיא בֵּית-הַמִּשְׁפָּט הָעֲלִיּוֹן
הִבְהִיל לְשִׁבְתָּ עַל זֶה וְכוּ', תִּתְאָר לְעֶצְמְךָ אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגָמַת
נַפְשׁ שֵׁישׁ לִי, עַד שֶׁקָּשָׁה לִי לְהִרְגֵעַ מֵרַב צַעַר, וְאֵנִי צָרִיךְ עוֹד צְרוֹת
מִבְּפָנַי?!

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים
לְהִרְגִיעַ אֶת הַרוּחוֹת, כִּי זֶה מַה שֶׁעוֹד חָסֵר לָנוּ, צְרוֹת מִבְּפָנַי.

הַמֵּאחַל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לד ד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מְקֻץ, "זֹאת תִּנְפָּה" ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹרִיד אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים כְּלָלִיִּים, כָּל מַה שֶׁמִּנַּח עַל הַלוּחַ
מוֹדְעוֹת, וְיוֹתֵר מְאֹחֵר אָנִי אֲשַׁלַּח לָךְ מִכְתָּב כְּלָלִי, שֶׁתִּשְׂמַע אֶת זֶה
עַל לוח הַמוֹדְעוֹת עַל הַבֶּקֶר, כְּדִי לְהִרְגִיעַ אֶת כָּל הַרוּחוֹת.

עַכְשָׁו אֲנִי צָרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלָה, כִּי עַכְשָׁו הַמִּלְחָמָה
הִיא מִבְּפָנַי, וְזֶה מְאֹד מְסֻכָּן.

פֹּה תִקְבַּל כִּמָּה מִכְתָּבִים לְמִסֵּר אוֹתָם רַק בְּיַד מִי שֶׁשָּׂיף לָהֶם,
לֹא עַל-יְדֵי שְׁלִיחִים, וְדִי לְחַפְיָמָא.

הַמֵּאחַל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לד ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִקֶּץ ה'תשס"ג.

הַכֶּתֶב וְהַמִּכְתָּב בְּיַד מוֹסֵר כְּתֹב זֶה, הֶרֶב רַבִּי ... גֵּרוֹ יְאִיר, הִיא לְאוֹת וְלִרְאִיָּה, שְׁאֲנִי מִפִּיר אוֹתוֹ, הוּא שְׂדִ"ר עֶבּוֹר מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּעִיר יְבִנְאֵל בְּגִלְלֵי הַתְּחַתּוֹן, שֵׁישׁ לָנוּ תְּלִמּוּד־תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית־סֵפֶר לְבָנוֹת, יְשִׁיבָה קִטְנָה, וְיִשְׁיבָה גְדוּלָה, וְכוּלָל, הַמוֹנִים לְמַעַלָּה מִשְׁש־מְּאוֹת תְּלִמִּידִים, וְאֲנַחְנוּ נִמְצְאִים בְּמַצֵּב כְּפִי קֶשֶׁה, וְלִכֵּן רְאוּ לְקָרֵב אוֹתוֹ, וְתִתְמַכּוּ בָּנוּ בְּעֵיַן יָפָה, וּבְזִכּוֹת הַמַּצְוָה תִּתְבָּרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמַּצְוָה...

לד ו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִקֶּץ ה'תשס"ג.

הַכֶּתֶב וְהַמִּכְתָּב בְּיַד מוֹסֵר כְּתֹב זֶה הֶרֶב ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, הִיא לְאוֹת וְלִרְאִיָּה שְׁאֲנִי מִפִּירוֹ אִישִׁית זֶה כְּמָה שָׁנִים, וְעַכְשָׁו אֲרַס אֶת בַּתּוֹ, וְלָרֶשׁ אֵין כָּל, וְלִכֵּן רְאוּ לְקַבְּלוּ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, וְתִהְיוּ לוֹ לְאַחִיעֶזֶר וְלְאַחִיסָמָר, וּבִשְׂכַר מִצְוֹת הַכְּנֶסֶת כָּלָה, תִּתְבָּרְכוּ מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת, וְיִשְׁפַּע עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמַּצְוָה...

לד ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיְגַשׁ, ג' טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־פְּלִיּוֹת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, הַגְּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֶּה

עליהן ישרה שכינתו תמיד, וישמרן ויצילן מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

הלילה אני מדבר אליכן מתוך חלשה, קשה לי מאד להתבטא, כי צר לי מאד מאד, והדבור קשה עלי. אנו נמצאים בשבועות אלו וישב־מקץ־ויגש.

יעקב אבינו גר אצל לבן עשרים שנה, רמא אותו לבן, והנה יעקב שב לביתו. והנה פגשו עשו ורצה להרגו, ושלח את הסמ"ך־מ"ם שרו של עשו ורצה להכניעו, אבל יעקב נצחו. עבר עליו משבר מאשתו רחל שנפטרָה, וכן צרת דינה וכו', והנה שב חזרה הביתה ליצחק אביו, "וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען", אומרים חכמינו הקדושים: 'בקש יעקב לישב בשלוה, קפץ עליו רגזו של יוסף'; יעקב אבינו רצה לראות קצת נחת, לישב במקוה ונחת, עברו עליו שנים קשות מאד, והנה נולדה צרה חדשה, ומהי? בניו קדושים וצדיקים, שנים־עשר שבטי ק"ה, שחנכם לאמונה בהקדוש־ברוך־הוא, כל שבט ושבט היה גדול מאד מאד, ולא ארך זמן רב, ועשרה אחים התלפדו על אח אחד לשנאו וכו'. נטלו את יוסף והשליכוהו לבור, ומכרוהו לישמעאלים, ולמדינים, עד שהורידוהו למצרים, וגם שם לא עשה דבר, רק העלילו עליו עליה, ושמו אותו בבית־סהר, והנה יושב בבית־סהר, והנה יוצא מבית־סהר, והנה מולך, והנה כל האחים באים אליו ומשתחוים לפניו, ואומרים כלם: 'אבל אשמים אנחנו'. והנה מתגלה יוסף לאחיו, ונופל כל אחד על צואר אחיו, ומשלימים זה עם זה.

זה מה שאני עובר פה בקהלה. כבר ארבעים וחמש שנה אני עוסק להפיץ אור רבנו ז"ל בעולם. הקדוש־ברוך־הוא זפני ארבעים ושמונה שנים, שאני יודע מרבנו ז"ל, וארבעים שנה אני מתעסק עם אנשים וכו', הרי זו תקופה ארצה מאד, אמר לכם את האמת, אם הייתי צריך להתחיל עכשו שוב, לא הייתי מתחיל בעבודת הכלל, כי הסבל והבזיונות, הצער והעגמת נפש שיש מהזולת, אין

לתאר כלל, כל מי שעושים לו טובה — משלם בחזרה רעה. ולמה שיהיה כך? נשגב מבינתי.

הנה זה פחמ-שעשרה שנה שהקמתי קהלה פה ביבנאל. אלו העשרה ראשונים שבאו לגור פה יכולים לחבר ספר עב פרס וכו', לספר מה עברנו פה. אבל אין כאן המקום לספר מה שבכר ספרנו רבות את הסבל שלנו. אבל אספר מה ארע בשנה האחרונה. ידעתי שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותי, אבל שיעזר לי כל-כך מהר — זאת לא צפיתי. בשנה אחת נכנסו קרוב לשבעים משפחות, ואנו מונים עתה כמאתים וחמשים משפחות, עד שאני בעצמי אינני מכיר מי גר פה ומי אורח וכו'. אבל זה לעמת זה הסמ"ך-מ"ם מתגבר ומתפשט במאד מאד, הסמ"ך-מ"ם אינו שוקט כרגע, וכמר העירה מסית את בנופית האפרים, ומציקים ומצצעים לנו, קוראים אותנו לדיני תורה, סגרו לנו את המים בתלמוד תורה וכו', ושאר מיני רשעות שגורמים לנו. אף מהסמ"ך-מ"ם אינני מפחד!

ידוע, שהבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע הוריד את הסמ"ך-מ"ם לזה העולם, ובא הסמ"ך-מ"ם אליו ואמר לו: "טפה סרוחה, איך לא פחדת להוריד אותי לזה העולם?" ענה ואמר לו הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: "אינני מפחד ממך וכו' כלל וכלל!" ואמר לו: "אני פעמים הייתי בעולם הזה: פעם אחת בחטא עץ הדעת, אני ישבתי על הנחש בשעה שהסית את האשה, והיא הסיתה את האדם, ופעם שניה בעת חרבן בית-המקדש, ועכשו אתה מוריד אותי בפעם השלישית, ולמה אתה צריך אותי בזה העולם", שאל הסמ"ך-מ"ם: "! ענה לו הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: "אני רוצה את מפתח החסידות", ונתן לו. ומהבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע יצא רבנו ז"ל.

ורבנו ז"ל מספר בספורי-מעשיות (מעשה ז') מהזכוכ ונהעכביש, שקדם שיירדה נשמתו של רבנו ז"ל לזה העולם, אמר הסמ"ך-מ"ם: "איני מוכן שהנשמה הזו תרד לעולם", נפי רבנו ז"ל גלה לנו גלויים כאלו, שאפלו הגרוע ביותר יכול לשוב בתשובה, רבנו ז"ל הכריז: אין שום יאוש בעולם כלל, אפלו שאדם רחוק בתכלית

הרחוק, עדין יכול לשוב בתשובה], ואמרו לו: "הנשמה הזו מכרחה לרדת, ואתה תצא ותמצא לה עצה". ומצא עצה, שבא עם זקן וצחקו, ואמרו: "הנשמה הזו יכולה כבר לרדת"; ואנשי שלומנו אמרו, שזה היה מעשה הסמ"ך-מ"ם, שכל ענין רבנו ז"ל יהיה ללעג ולקלס, ותהיה מחלקת גדולה על ענין רבנו. ובאמת כך הוא, שמי שמקרב אל רבנו ז"ל יש עליו מחלקת, ובפרט מי שרוצה לגלות את רבנו ז"ל בעולם — עליו יש מחלקת. ומדוע? כי רבנו ז"ל מגלה את הקדוש-ברוך-הוא בגלוי רב ונפלא מאד, עד כדי כך, שאין אדם בעולם שאינו יכול לחזר בתשובה, כמו שאמר רבנו ז"ל, שאפלו גויים אני יכול לקרב אל הקדוש-ברוך-הוא. כי רבנו ז"ל יכול לתקן את כל העולם כלו, ולכן לא בחנם שכל המתקרב אל רבנו ז"ל, יש לו כל-כך הרבה צרות ויסורים ומניעות, אבל עקר היסורים יש לאלו שמגלים ומפרסמים את רבנו ז"ל. יש אצל רבנו ז"ל כמה כמה פתות, בן ירבו, שישבו בלם את עם ישראל בתשובה, שכלל אמות העולם ישובו אל התכלית. אבל אוי לו למי שיעשה פרוידים בחדר רבנו ז"ל.

בתקופה האחרונה הסמ"ך-מ"ם רואה שאינו יכול בשום אופן לשבר אותי מלפרסם את רבנו ז"ל, אזי מנסה בכל מיני שיטות, ואינו בוחל בשום דבר. והנה גרם עלי בכ' טבת משפט גדול, על המקוה, על הישיבה וכו', שרוצים להרס את הכל. אבל לא יצליחו כלל וכלל! ולא יחיו לראות את זאת, עוד יפלו הם מפלה מוחצת. אבל תדעו לכם, כשיש גזרה, צריכים לבקש הרבה את הקדוש-ברוך-הוא, ופה אבקש אתכם לא כסף, לא כלום, רק תפלות — שתברכו בתפלות שאעבר את המשפט בשלום, ולכל השונאים תהיה מפלה, ולא רק שנצא זכאים במשפט, אלא שנוזפה לבנות גם על האולם את הבית-הכנסת, אני צריך לתפלותיכם, כי הכל רק תפלה, ואין לנו רק הקדוש-ברוך-הוא. ועל זה אני צריך לעזרתכם, עזרו לי להתפלל ולבקש את הקדוש-ברוך-הוא.

אתמול היה זאת חנכה, גמרנו עם כל התקונים שהחילוננו בהם מראש השנה, אתמול היה גמר החותם, ועתה אנו מכינים

עצמנו לעבר את השנה, שנה קשה מאד. כיצד החלה השנה?
 על-ידי יעקב ששלח את יוסף אל אחיו, במקום שאחיו יקבלוהו
 באהבה ובשמחה, שנאו אותו מאד, והשנאה הביאה שהכניסוהו
 לבור ומכרוהו לעבד וכו', ולבסוף הגיע למצרים, ונפל למאסר,
 ואחר-כך נעשה מלך וכו', והאחים התחרטו וכו', יעקב אבינו יושב
 מהצד, ומבקש ממנו יתברך: "רבוננו של עולם, מי שאמר לעולמו
 די יאמר לצרותי די. בבטן אמי היו לי צרות מעשו, אחר-כך צרת
 עשו, אחר-כך צרת דינה, צרת יוסף, צרת שמעון, צרת בנימין"
 וכו', יעקב אבינו ראה רק צרות, ורוצה קצת נחת.

לצערי הרב, גם לי היו רק צרות חמש-עשרה שנה, עור יכול
 לראות, ומי שיש לו מעט שכל יכול לראות ולהבין, היו פאן שלש
 משפחות שעזבו וכו', וקבלו מכה קשה מאד. ולכן אינני מחזיק אף
 אחד בלח, מי שרוצה שילך. עתה מתחיל עידן חדש פה ביבנאל,
 אם רק תהיה לנו הזדמנות לבנות דירות — יפנסו הרבה משפחות,
 הבטחתי שיפנסו לכאן עשרת אלפים משפחות, כי פה תהיה עיר
 על שם רבנו ז"ל, אני ידעתי שהמקום יתרחב ויתרחב וכו', וכו',
 אבל לא תאיתי שפל-כף מהר יהיה זה וכו'. והנה ככל שהקהלה
 גדלה ישנן בעיות. כשהיינו כמאה משפחות היינו מגבשים יותר,
 היתה אמונת חכמים, מה שאמרתי ציתו, ומה שבקשתי קימו, אבל
 עתה זה יצא מפלל שליטה.

ועל-כן שתי אפשריות ישנן — או שאמר לכם: אין לי כח
 יותר, אני לא ממשיך. או שאמשיך — אבל אני צריך לעזרתכם.
 אף דבר אחד אני אומר: אינני רוצה שום אלימות, חס ושלום,
 חתנתי פה ביבנאל מאנשי שלומנו עשרות בני הנעורים, תלמידות
 שלמדו בבית ספרי, בנים שלמדו בתלמוד תורה שלי, תשעים
 ותשעה אחוז הצליחו, אחוז אחד שלא הצליח, זה מפני שלא היה
 להורים אמונת חכמים, וגם הזוג לא נהגו בישר עמי וכו', מסכנים,
 אינני מקנא בגורלם ומה מחכה להם, אבל הסמ"ך-מ"ם מסר אותי,
 ועשה כל מיני פעולות לשברני ולא הצליח, מה שפן שבר אותי

[חֶסֶר], שֵׁשׁ אֶחָד או שְׁנַיִם שְׁאִינָם מְצִיִּיתִים, וּפְגוּמִים בְּאִמוּנַת חֻכְמִים, צַר לִי לְדַבֵּר מִזֶּה, וְאוֹי לִי שֶׁקָּרָה לִי בְּדַבֵּר הַזֶּה, בְּמִקּוּם לְדַבֵּר עִמָּכֶם מִתְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּמִקּוּם לְהִכְנִיס בְּהֵם יִרְאֵת שְׂמִים, בְּמִקּוּם לְדַבֵּר בְּצַנִּיעוּת, שְׁלֹא יִרְאֶה שְׁעַר רֵאשֻׁכָּם, שֶׁתִּלְכְּנָה בְּצַנִּיעוּת וּבְנוֹתֵיכֶן תִּתְנַהֲגְנָה בְּצַנִּיעוּת, וּבְנֵיכֶם יִנְהֲגוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, אֲנִי צָרִיף לְדַבֵּר מִקּוּץ וְדַרְדָּר? ! הֲלֹא פְלָכֶם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-פֶּן רָאוּ לְצִיִּת, הִיתְכֵּן שֶׁתַּעֲשֶׂנוּ סִיגְרִיּוֹת? ! הִיתְכֵּן שֶׁאֲשֶׁה תַּעֲשֶׂן סִיגְרִיּוֹת וְכוּ'? ! מִי שֶׁעוֹשֶׂה כֵּן יַעֲזֹב אֶת קַהֲלָתְנוּ, אֲנִי אֶעְקֹר אֶת הַתּוֹפְעָה הַזֹּאת מִקַּהֲלָתְנוּ וְכוּ', אֲשֶׁה מְעַשְׂנָת זֶה פְּרִיצוֹת גְּדוּלָּה. הִיתְכֵּן שֶׁאֲשֶׁה תִּדְבֹּר עִם גָּבֵר זָר? ! הֲלֹא זֶהוּ אֶסוּר יַחֲוֹד וְכוּ', וְאֶסוּר לְאֲשֶׁה לְהִתְיַחַד עִם גָּבֵר זָר וְכוּ', לְגָבֵר אֶסוּר לְקַרֵּא לְאִשָּׁה זָרָה בְּשֵׁמָהּ וְכוּ', הִיכֵן הַצַּנִּיעוּת? ! חֲזוֹרְתֶם בְּתִשׁוּבָה, בְּעֵבֹר מִה? ! שְׁלֹא תִקְפִּידוּ עַל הַהֲלָכוֹת קָלָה וְחֲמוּרָה? ! בְּנִיִּיתִי לָכֶם אוֹלָם בְּעֵבֹר מִה? ! לְחַתֵּן יְלָדִים סְמוּיָה לְפָרְקֶם לְהִרְבּוֹת קִדְשָׁה וְטְהָרָה, מִסְרִתִּי נִפְשִׁי עַל בְּנֵי־הָאוֹלָם שֶׁמְחֹת, כָּל לְבַנָּה וְאֶבֶן וְנִדְבָף בְּאוֹלָם קְדוּשִׁים בְּקִדְשָׁה רַבָּה, זֶהוּ אוֹלָם קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים! זֶה נִבְנָה עַל-יְדֵי נְסִים וּנְפִלְאוֹת, וְאִם יָבוֹא אֶחָד וַיֹּאמֶר לָכֶם שְׁאִין נְסִים — תִּרְאוּ לוֹ אֶת הָאוֹלָם, זֶהוּ גַם! זֶה הַבַּיִת שֶׁרַבִּי חֲנִינְא בֶן דּוֹסָא בָּנָה. כַּמּוּבָא בְּגִמְרָא (תַּעֲנִית כה.), שֶׁרָאָה ר' חֲנִינְא אִשָּׁה בּוֹכָה, וּשְׁאָלָה עַל מָה וּלְמָה? וַעֲנָתָהּ, שְׁאִין לָהּ רַעֲפִים, וְהַתְּפַלֵּל לָהּ, וְנִבְנֹו רַעֲפִים וְכוּ', וְלָכֵן אֶבְקַשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, פֶּה בְּאוֹלָם הַזֶּה לֹא יִהְיֶה שׁוֹם הוֹלְלוֹת וּפְרָאוֹת, חֲזוֹרְתֶם בְּתִשׁוּבָה, תִּשְׁלִיכוּ אֶת הַזָּבֵל מֵאַחֲרֵיכֶם, פֶּה יִהְיֶה אוֹלָם עַל טְהָרַת הַקְּדוּשׁ עַל טְהָרַת הַצַּנִּיעוּת וְכוּ' וְכוּ'. לֹא יִתְכֵּן לַעֲרֹף בְּאוֹלָם הַזֶּה חִינְגָאוֹת שֶׁל שְׂתִיִּת אֶרֶק וְכִדּוּמָה עֲשׂוֹן וְכוּ'. רְצוּנִי שֶׁתַּחֲיוּ חַיִּים טוֹבִים, אֲנִי רוֹצֶה לְרְאוֹת זִוגוֹת קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, חַיִּים בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה, מְגִדְלִים יְלָדִים בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה, בְּאוֹרְהָ טְהוּרָה לְלֹא כָּל פְּרִיצוֹת, חֶסֶם וְשְׁלוֹם.

זֹאת אָמַר לָכֶם, מִי שֶׁרוֹצֶה לְעֹזֵב — שִׁיעֲזֹב וְכוּ', אֲכַל זֹאת תִּדְעוּ, מִי שֶׁיִּשְׁאֵר פֶּה, יִהְיֶה לוֹ יְלָדִים קְדוּשִׁים וְכוּ'. הִבֵּאתִי לָכֶם לְכָאן יְהוּדֵי צְדִיק וְקְדוּשׁ וְכוּ', בְּנִיִּיתִי כָּאן מִקְנֶה נְפִלָא מְאֹד, אִמַּת

שֶׁבַעבוֹר הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם הַרְשַׁע הַצְּרִכְנוּ לְבָנוֹת בְּאִיזָה חֶצֶר וְכוּ' אֵת
הַמְּקוֹה, וּבַחֲשָׁאֵי וּבַהֶסְתֵּר וְכוּ', אֲשֶׁר בְּשׁוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם לֹא נַעֲשֶׂה
בְּדָבָר הַזֶּה. אֵךְ כָּל אֱלוֹ הַמִּתְנַפְּלִים לִי — יִגִּיעַ זְמַנָּם, לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יֵשׁ פְּנוּתוֹ, אֵךְ לְבִסּוּף גַּם כָּל אֱלוֹ הַמִּתְנַגְּדִים וְחוֹתְרִים
תַּחְתֵּי — יִפְלוּ וַיִּקְבְּלוּ אֶת שְׁלֵהֶם. וְאוֹי לוֹ לְמִי שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר
דְּבוּרֵיהֶם הַרְעִים וְכוּ'.

וְהִנֵּה אוֹתוֹ אַבְרָךְ צְדִיק שֶׁהִבֵּאתִי לְכָאן, לְעוֹר בְּבִנְיַת הַמְּקוֹה,
נִמְצָא בְּכָל הָעוֹלָם, וְעוֹזֵר בְּבִנְיַת מְקוֹאוֹת, וַיֵּשׁ אֶלְפֵי סְפוּרִים בְּנִדּוּן
מֵה שְׂאֵדָם זֶה עוֹשֶׂה וּפּוֹעֵל בְּרַחֲבֵי הָעוֹלָם, כִּי הֵיכָן לֹא הָיָה וְכוּ'.
"אָבֶל עֵינָהּ וַקְּהֵלָה כְּזוֹ", הוּא אוֹמֵר לִי בְּפִרוּשׁ, "שְׁלֹא רָאָה".
וְאֶתְמוּל בְּלִילָה דְּבִרְתֵי עִמּוֹ, וְאָמַרְתִּי לוֹ: "ר' ... אֵין לִי כַח, אֲנִי עֵינִי
וַיִּגַע, לֹא צִפִּיתִי שֶׁיְהִי לִי תְלָאוֹת כְּאֱלוֹ", וְהוּא חִזַּק אוֹתִי: "אֵל
תַּעֲזוּבוּ כָּל וְכָל, הֵיוּ קְהֵלוֹת עִם צָרוֹת גְּדוֹלוֹת יוֹתֵר, וַיִּלְבְּסוּף עָלוּ
מַעֲלָה מַעֲלָה, וּפְרָחוּ וּשְׁגָשְׁגוּ בְּשֵׁם טוֹב". וּבְאֶמֶת, זֶה כָּל הַלְמוּד
שְׁלִי שְׁאֵנִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם כָּל הַשָּׁנִים, רַק אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה וְדֶרֶךְ אֶרֶץ
וְכוּ' וְכוּ' [חֶסֶד]. אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲנַחְנוּ מְצִיִּתִים רַק
אֵת רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, עֲזְרוּ לִי לֹא לְרִיב, רַק אַהֲבָה
וְאַחֲוָה, וְעֲזָרָה הַדְּדִית. אֵינְנִי רוֹצֶה יוֹתֵר שֶׁהֶאֱבַרְכִים הַצְּעִירִים אוֹ
הַנְּשִׂים הַצְּעִירוֹת תַּתְּאַסְפְּנָה לְכָל מִינֵי חֲגִיגוֹת עַל הָאֵשׁ וְכוּ', אֵין זֶה
עֲסַקְנוּ וּמְקוֹמְנוּ, חֲפָשׂוּ לְכֶם קְהֵלוֹת אַחֲרוֹת אִם הֵנִכֶם נוֹהֲגִים כִּי.
אֲנִי צָרִיךְ תְּפִלָּה וְתוֹרָה, צְדָקָה וְחֶסֶד, אַחֲדוֹת, אַהֲבַת הַבְּרִיּוֹת, שְׂמֵחָה
וְכוּ'. וְאֵל תַּחֲשָׁשׁוּ מִכָּל אֱלוֹ הַמִּתְנַפְּלִים לָנוּ, כָּל הַנוֹכְלִים הַקְּלִים
הַרִיקִים וְהַפּוֹחֲזִים, אֵינָם יְכוּלִים לְהַשְׁתַּלֵּט עָלֵינוּ וְכוּ'. אָנוּ, בְּרוּךְ
הַשֵּׁם, קִבְּלֵנוּ מִרַבְּנוּ דַעַת וְשִׁכָּל. אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, יֵשׁ לִי הַרְבֵּה
מֵה לְדַבֵּר, אָבֶל קָשָׁה עָלַי הַדְּבוּר וְכוּ', כָּל פְּנוּתִי וְכָל רְצוֹנִי פֹה
בְּקַהֲלָה, לַחֲיוֹת יַחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲוָה וְכוּ'. וְהִנֵּה אֲנִי רוֹאֶה
שֶׁהַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם רוֹצֶה לְשַׁבֵּר אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלִי, וְלִכֵּן אֲנִי בָּא
לְבַקֵּשְׁכֶם, עֲזְרוּ לִי בְּדַבֵּר אַחַד: שֶׁתְּהִיָּה אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה וְאֵל תַּתְּפָּרְצוּ
וְכוּ', וְאֵל תְּדַבְּרוּ בְּשָׂמִי, עַד שְׁלֹא שׁוֹמְעִים מִמֶּנִּי בְּמִפְרָשׁ — אֵל
תְּדַבְּרוּ בְּשָׂמִי, אֵינְנִי זָקוּק לְפֹה וּלְעֲזָרָה, אוֹ שֶׁיַּעֲשׂוּ בְּמְקוֹמִי אֵת

הַעֲבוּדָה וְכוּ', מַה שְּׂאֲנִי כֵּן צָרִיךְ: אַחְוָה וְרַעוּת, לַעֲזֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וְתָרְאוּ מַה יֵּשׁ לְתַקֵּן וְכוּ'.

עֲרַכְתִּי תַקְנוֹת וְאֶעֱמַד עַל כֶּף בְּתַקְּףָהּ, יֵשׁ כְּלָלִים מִי יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הָאוּלָם, כִּי כָל מִי שֶׁעוֹשֶׂה שְׂמִמָּה, יִצְטָרֵךְ לְקַחַת אֶת הַמְשָׁגִיחַ ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁהוּא יִשְׁגִּיחַ גַּם אִם הַמוֹסִיקָה נְאוּתָה לִירְאֵי ה' וְלַחֲוֹשְׁבֵי שְׂמוֹ, וְכֵן אִם הַבֶּשֶׂר הוּא שֶׁל הָרַב ... וְכוּ', וְלֹא שׁוֹם בְּשֶׁר אַחֵר וְכוּ', וְכֵן אִם הַיְרַקוֹת מְעַשְׂרִים, אִם בְּדָקוּ שְׂאִין תּוֹלְעִים בְּאֲרוֹז וּבִשְׂאֵר הַדְּבָרִים וְכוּ', אֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׂיֵהִיָּה כְּאֵן הַפְּקָר. הִבֵּה תִרְחַמוּ זֶה עַל זֶה, אָנוּ עַל סֵף הַגְּאֻלָּה, עוֹמְדִים כְּבָר לְהַגְּאֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם הִקְהֵלָה שְׁלָנוּ אֵינָם חֲיִבִים שְׁנֹשֶׁפֶף דָּם יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם, כִּי מִי יוֹדֵעַ אִם אֶצְלָנוּ לֹא אֲשָׁמִים בְּזֶה וְכוּ'. וְלִכֵּן בָּאוּ מִהַלְּיָלָה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה, תִּזְרְקוּ אֶת הַזָּבֵל שֶׁהִיָּה לָכֶם עַד כֹּה, כִּי מַהִי חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה? עַד כֹּה עֲשִׂיתִי דְבָרִים מְשֻׁקְצִים, מְתַעֲבִים, חֲלַלְתִּי שַׁבָּת וְכוּ', עַתָּה אֲנִי מְשַׁלֵּיךְ הַכֹּל מֵאַחֲרַי וְכוּ', וְחַדֵּל מִכָּל הַרַע וְהַשְׁחִיתוּת, וְשָׁב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָל, אֲשֶׁר אֵין כְּמוֹתוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, הֲלֹא כְּלָם עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִשִּׁי הַכוֹלָל נִכְנָסִים לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְכָל כְּלָם, רֵאשִׁם וְרַבָּם בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. אֲנִי רוֹצֶה, שְׁכָל אִשָּׁה תַקְפִּיד שֶׁבַעֲלָה 'יִגְנֹב' שְׁעָה אַחַת בַּיּוֹם וְיִלְמַד בְּכוֹלָל, אֵינְכֵן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וְלִשְׁעַר מַה הַכוֹלָל שְׁלָנוּ. ר' ... שְׂיֵהִיָּה בְּרִיא, מִמֶּשׁ מְלֶאךְ מִן הַשָּׁמַיִם, שֶׁשְׁלַחְנוּ הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, הוּא לְמַד עִם הָאֲבָרְכִים הַלְכוֹת מִקְנֵה וְכוּ', וְהַמְחִישׁ לָהֶם הַכֹּל וְכוּ', וְלִכֵּן שְׂיִבֹאוּ לְלַמֵּד וְכוּ'.

וְכֵן יֵשׁ לָנוּ כּוֹלָל לְנָשִׁים: כּוֹלָל ג"ס וְכוּ', רֵאִינָה לְסַדֵּר אֶת הַמְּקוֹם הַחֲדָשׁ שְׁבָנִיתִי בַעֲבוּרְכֵן, וְכִלְכֵן בְּיַחַד תְּסַיְעֵנָה לְנִקּוֹת וְלֵאֲרַגֵּן אֶת הַשְּׁלֵחָנוֹת בְּאִפְּן שְׁכָבֵר מְחַר תּוֹכְלָנָה לְהִיּוֹת שָׁם וְכוּ'. אֵיזָה נַעַם בְּכוֹלָל זֶה, נָשִׁים יוֹשְׁבוֹת יַחַד וְאוֹמְרוֹת תְּהִלִּים, וְלוֹמַד עִמָּהֶם הָרַב הַלְכוֹת. זֶהוּ הַנַּחַת-רוּחַ שְׁלִי, שְׂאֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַנָּשִׁים מְתַקְּבוֹת יַחַד וְשִׂמְחוֹת יַחַד, אֲנִי רוֹצֶה שְׁפַעַם בְּשָׁבוֹעַ בְּלִיל שְׁלִישִׁי תַתְּאֲסַפְּנָה וְתִשְׁמַחְנָה יַחַד, וְתִהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל אֶהְבֶּה וְאַחֲדוּת וְחֶסֶד,

אָשֶׁר לַד בְּנַחַל קָפָה

"עולם חסד יבנה". ובזכות שתציתנה אותי, תראינה אילו ישועות יהיו לעם ישראל.

אבקש אתכן מאד, תעוררנה את בעליכן להפצה, עם ישראל וקוקים לרחמים גמורים, הבטחתי — מי שיהיה לו הקמיע לא יאנה לו כל רע, שיפיצו את הקונטרסים, ויחזקו את עם ישראל. אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבשבויע זה נפגש יחד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

אבקש אתכן מאד שתתפללנה עלי, ואהיה לכן אסיר תודה.
המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

לד ח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים, שמעו אלי וישמע אתכם השם יתברך.

תדעו! שאצל רבנו ו"ל היה העקר למוד שלחן ערוך, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן כט), שכל בר ישראל מחיב ללמד בכל יום הלכה, כי בלי למוד שלחן ערוך, האדם לא יודע מה זה יהדות, ובפרט מי שעכשו חוזר בתשובה, עליו לדעת, כי בלי למוד שלחן ערוך, הוא יכול לעבר על כל העברות שבתורה, ולחשב שהוא רק עושה מצוות. ולא בחנם שאמר רבנו ו"ל (ספר-המדות, אות יראה, חלק ב', סימן ג'): על-ידי למוד שלחן ערוך באים ליראה; כי תכף-וימדי כשהאדם לומד שלחן ערוך, ויודע מה מתר ומה אסור, אז נופלת עליו יראה, כי בלי למוד שלחן ערוך, ולקיים כל מה שכתוב בשלחן ערוך, אדם יכול לפל בטעויות גדולות, כמו שאמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק

ב', סימן יב): כְּשֶׁהָאָדָם הוֹלֵךְ אַחַר שִׁבְלוֹ וְחֻכְמָתוֹ, יְכוּל לִפְל בְּטַעֲוִיּוֹת וּבְמַכְשׁוֹלוֹת רַבִּים, וְלָבוֹא לִיְדֵי רַעוֹת גְּדוֹלוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, וַיֵּשׁ שְׁקָלְקְלוֹ הַרְבֵּה, כַּגּוֹן: הִרְשָׁעִים הַגְּדוֹלִים מְאֹד הַמְּפַרְסְמִים שֶׁהִטְעוּ אֶת הָעוֹלָם, וְהִפְל הֵיזָה עַל-יְדֵי חֻכְמָתָם וְשִׁבְלָם. וְעַקֵּר הַיְהוּדוֹת הוּא רַק לִילֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת, וְלִהְיוֹת כְּכֹל דְּבַר שְׁעוֹשֶׂה, שֶׁיְהִיזָה שָׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; וְרוֹאִים, שֶׁכָּל הַקְּלָפָה הָאֲרוּרָה שֶׁל כַּת שׁ"ץ, יִמַּח שְׁמֵם, צָצָה רַק עַל-יְדֵי שֶׁהִתְחִילוּ לְהַקְל בַּעֲנִינֵי תוֹרָה, וְגַם הֵם שָׁרוּ תְּמִיד: "הֵכִי טוֹב", "הַכֹּל טוֹב", "יְהִיזָה טוֹב", "כְּבָר טוֹב", וְעָשׂוּ חֲגִיגוֹת עַל הַמִּנְגֵּל, וְשָׁתוּ יַיִן וְעָרָאק, וְאָכְלוּ שְׁוֹאֲרָמָה, שִׁישְׁלִיק, קֶבֶב, וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁאָמְרוּ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן "שְׁלִי שְׁלָךְ, וְשְׁלָךְ שְׁלִי", וְהִתִּירוּ עֲרִיּוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹכֵן, כִּי הִכֵּל נַעֲשֶׂה מִתָּר, וְאֵם הֵייתָ מַעִיר לָהֶם מִשָּׂהוּ, הָיוּ עוֹנִים לָךְ: "הַכֹּל דְּמִיּוֹן", "כִּחַ הַמְּדוּמָה מִתְגַּבֵּר עָלֶיךָ".

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּפְקְחוּ אֶת הָעֵינַיִם מֵה קוֹרָה פֹּה, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתְּבוֹאוּ לִי לְעִזְרָה, אֶת זֶה שֶׁ... לְהוֹצִיא אוֹתוֹ חֵד מִשְׁמַעִית מִהַקְהֵלָה, בְּלִי רַחֲמָנוּת, וְאֵם צְרִיכִים לְעָרֵב גּוֹרָמִים חִיצוֹנִיִּים, פְּדָאֵי לְעָרֵב. כִּי חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סִפְרֵי כִּי תִצָּא), שֶׁהַמְּחִטִּיא אֶת הָאָדָם קָשָׁה לוֹ מִן הַהוֹרְגוֹ, שֶׁהַהוֹרְגוֹ אֵין מוֹצִיאֵו מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא, וְהַמְּחִטִּיאֵו מוֹצִיאֵו מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִן הָעוֹלָם הַבָּא.

אִתְּם צְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, כִּי בְּרַגַע שְׁלֵא נִקַּח אֶת הָעֵינַיִם בְּיָדִים, יְהִיזָה מְאֹחֵר, וְאִתְּם מְשֻׁחָקִים פֹּה עִם אִשׁ וְכוּ'.

תִּפְקְחוּ אֶת הָעֵינַיִם לְהִיכֵן יְכוּלִים לְהִתְדַרְדֵּר, וְלִהְיוֹת אֶת הָאוֹר לְחֻשָּׁךְ, וְאֶת הַחֻשָּׁךְ לְאוֹר, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָה ה, כ): "הוּא הָאֲמָרִים לְרַע טוֹב וְלְטוֹב רַע, שְׁמַיִם חֻשָּׁךְ לְאוֹר וְאוֹר לְחֻשָּׁךְ, שְׁמַיִם מֵר לְמֵתָק וּמֵתָק לְמֵר: הָיוּ חֻכְמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנִגְדַּד פְּנִיָּהֶם נְבִנִים: הָיוּ גְבָרִים לְשִׁתוֹת יַיִן, וְאֲנָשֵׁי חֵיל לְמִסְךְ שִׁכְר", רְאוּ גַם רְאוּ, שֶׁיִּשְׁעִיָּה הַנְּבִיא הִיָּתָה לוֹ כְּבָר אֲז אֶת הַבְּעִיָּה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ עֲכָשׁוּ. וְלָכֵן תִּפְקְחוּ אֶת הָעֵינַיִם, אֵל אֵיזָה שְׁאוֹל יְכוּל הֵיזֵן וְהַמְּשָׁקָה הַמְּשַׁכֵּר לְהַבִּיא,

וּכְמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי כג): "לְמִי אוֹי לְמִי אֲבוֹי לְמִי מִדְּיָנִים לְמִי שִׁיחַ לְמִי פְּצָעִים חָנָם לְמִי חֻכְלָלוֹת עֵינַיִם: לְמֵאחֲרֵים עַל הַיַּיִן לְבָאִים לְחַקֵּר מִמֶּסֶד: אֵל תֵּרָא יַיִן כִּי יתְאַדָּם כִּי יתֵּן בְּכּוֹס עֵינָיו יתְהַלֵּךְ בְּמִישָׁרִים: אַחֲרֵיתוֹ כְּנַחֵשׁ יִשְׁךָ וּכְצַפְעֵנִי יִפְרֹשׁ"; הָרִי שָׁלַךְ לִפְנֵיכֶם, אֵל מִה הַשְׁתַּיָּה וְהַשְׁכָּרוֹת יְכוּלִים לְהֵבִיא. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כו): שְׁעַל-יְדֵי הַשְׁכָּרוֹת שׁוֹכְחִים אֶת כָּל הַמְצוּוֹת עֲשֵׂה, שְׁמַשֶּׁה רַבְּנוּ מְעוֹרֵר אֶת כָּל אָבֵר וְאָבֵר שְׂיִקְיָם, כִּי בָּרְגַע שֶׁהָאָדָם שׁוֹתֵה עֲרָאק אוֹ שְׁאָר מִשְׁקָה הַמְשִׁכֵּר, הוּא מְאַבֵּד אֶת חוּשָׁיו, וְכָל הָעוֹלָם דוֹמָה לוֹ כְּמִישׁוֹר. וְכַעֲיֵן שֶׁאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא עד:): "כִּי יתֵּן בְּכּוֹס עֵינָיו יתְהַלֵּךְ בְּמִישָׁרִים", רַבִּי אָמִי וְרַבִּי אֶסִי, חֵד אָמַר: כָּל הַנוֹתֵן עֵינָיו בְּכּוֹסוֹ, עֲרִיּוֹת כֵּלָן דוֹמוֹת עָלָיו כְּמִישׁוֹר. וְחֵד אָמַר: כָּל הַנוֹתֵן עֵינָיו בְּכּוֹסוֹ, כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ דוֹמָה עָלָיו כְּמִישׁוֹר; כִּי הִרְגַע שֶׁהָאָדָם שׁוֹתֵה, הוּא מְאַבֵּד אֶת חוּשָׁיו, וְהַכֵּל נִעְשֶׂה אֲצֵלוֹ כְּהֵתֵר, וְאִם תַּעֲיֵר לוֹ: 'מָה אַתָּה עוֹשֶׂה', הוּא יִגִּיד לָךְ: 'הָאִם אַתָּה לֹא מִבֵּין שֶׁהַכֵּל דְּמִיּוֹן'. וְלִכֵּן, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּפְתְּחוּ אֶת עֵינֵיכֶם לִפְנֵי שְׂיֵהִיָּה מְאַחֵר.

זְכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ, "כְּמֹר הַעֲזִירָה", מְחַפֵּה שְׁתַּהֲיָה מִחֻלְקַת וּפְרוּדִים בְּתוֹךְ קְהֵלְתָנוּ.

וְלִכֵּן אֵל תִּתְּנוּ לְרַשַׁע אֶת הַהִזְדַּמְנוּת, וְאֶת הַהֲנָאָה הַזוֹ, תַּעֲשׂוּ כָּל מִי מְאַמְצִים שְׁבַעֵוֹלָם, שְׁתַּהֲיָה בֵּינֵינוּ רַק אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת, וּמִי שְׂרוּצָה לְצִיַּת אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹ, יְכוּל לְהַשְׁאֵר בְּקִהְלָה שְׁבָנֵינוּ בִּיזַע וּבָדָם וּבְמִסִּירוֹת נִפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וּמִי שֶׁאֵינוֹ רוּצָה לְקַבֵּל אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹ, שְׂיַעֲשֶׂה טוֹבָה שְׂיַעֲזֹב אֶת קְהֵלְתָנוּ מִה שְׂיִוְתֵר מֵהָר, לִפְנֵי שְׂיַצֵּא עִם בְּזִיוֹנוֹת.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד ט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד נגע ללבי צערך הקשה.

ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ותשתדלי לדון את בעלך לכף זכות, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

נא ונא אל תהיי שבורה, רק תתחזקי להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד י.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
נרו יאיר.

באתי לברך אותך בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתשרת את הצבור באמונה ובאשר, ותעלה מעלה מעלה.

אני לא יכול לשפח את הטוב ואת הצדק, ואת הישר, שהלכת עם אנשי קהלתי ביבנאל, ונכנסת בעבי הקורה להוציא את האמת לאור.

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תלך ותעלה מעלה מעלה, ויתן לך הקדוש-ברוך-הוא בריאות ואריכות ימים ושנים טובים,

אֲשֶׁר לֹד יֵא — לֹד יֵב בְּנַחֵל קַפֵּט

לְשֵׁרֶת אֶת כָּלֵל הַצְּבוּר, בְּצֶדֶק וּבִישׁוּר, וְעוֹד תִּרְאֶה דְּבָרִים נִפְלְאִים
שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁשִׁמְךָ הַטּוֹב יֵלֶךְ לְפָנֶיךָ.

הַפּוֹתֵב וְחוֹתֵם בְּאַהֲבָה לְבָבִית...

לֹד יֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְגִשׁ, ג' טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְאַחֵל לָךְ בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" עַל שְׁנִבְחֶרְתָּ וְכוּ', וְאֲנִי
מֵאַחֵל לָךְ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְתִמִּיד תִּזְכֹּר אֶת הַחֶסֶד שְׁעָשִׂה אֶתְךָ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁרֵת אֶת הַצְּבוּר בְּנֶאֱמָנוּת.

הַמֵּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד יֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְגִשׁ, ג' טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי אִם הָרוּפְאִים רוֹצִים לַעֲשׂוֹת זְרוּזוֹ, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה
וְלֹא לְשָׂאֵל שְׁאֵלוֹת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּלְדִּי בְּקִלוֹת, וְהַכֹּל
יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאֵל תִּפְחָדִי, כִּי
גְּדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּוִדְאֵי חָבֵל מְאֹד שְׁעֲזוּבְתֵם אֶת יְבִנְאֵל, אֲבָל מֶה לַעֲשׂוֹת, זֶה
מַחְקֵי הַבְּחִירָה.

הַמֵּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד יג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה משקיע בילדים, ובודאי שכרך לא יקפח בשמים, כי אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שמשקיעים בילדים, ומלמדים אותם תורה ואמונה, וקיום המצוות, והעקר תראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, כי בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

רק חזק ואמץ, ותהיה שמח, ותשמח את התלמידים, ותחדיר בהם אמונת חכמים, וחשק ללמד התורה הקדושה, ובפרט לגרס בכל יום ח"י פראקים משניות, אשר אין למעלה מזה, שזה מזכך ומטהר את הנשמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד יד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

רק בשביל העזות והחציפות שלהם וכיו', כבר בשום פנים ואפן אני לא רוצה לתת להם את האולם, ואני לא מפחד מהאיום שלהם שמאימים, וזה לא יועיל להם שום דבר.

מֵהַיּוֹם אָנִי רַק רוֹצֶה אֶת הָאוֹלָם לְאַנְשֵׁי הַקְּהֵלָה, וּבָשׂוּם פְּנִים
וְאַפֵּן אָנִי לֹא אֶתֵּן שֶׁהַמְּקוֹם יִהְיֶה הַפֶּקֶר, וּבְפֶרֶט בְּעֵנֵן הַתּוֹמְרֵת, אָנִי
מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁקִבְלֵת אֶת הַתְּקַנּוּן, וְשָׂכָלִם יִקְיָמוּ אֶת
זֶה, אַחֲרֵת אָנִי לֹא נוֹתֵן אֶת הָאוֹלָם בְּשׂוּם פְּנִים וְאַפֵּן, מְסַרְתִּי אֶת
נַפְשִׁי בְּשָׂבִיל זֶה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד טו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תִּדְאַגִּי, כָּל מָה שֶׁעָשִׂית הִיָּה טוֹב מְאֹד, כִּי אַחֲרֵת לֹא הִיָּינוּ
יְכוּלִים לְהַפְטֹר מֵהַצָּרָה הַזֹּאת, וְאַנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁכָבֶר נְפִטֵר מֵהַצָּרָה הַזֹּו.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד טז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁבָשׂוּם פְּנִים וְאַפֵּן לֹא תֵּתֵן
שֶׁהַקֶּמֶץ הָאֲבָרְכִים וּנְשׂוֹתֵיהֶם יָבוֹאוּ אֵלֶיךָ, תִּגְרַשׁ אוֹתָם, וּבְזֶה אָנִי
יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה אוֹהֵב אוֹתִי, כִּי אָנִי לֹא רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת פְּלוּג בְּקֵהֵלָה שְׁלִי,
כִּי אָנִי אֶעֱמַד עַל זֶה מְאֹד חֲזָק, וְחָבַל שְׁנָרִיב, וּמָה שְׂאֵתָה רוֹצֶה
לְלַמַּד בְּחִבְרוּתָא תִּלְמַד אֵתִי, אָנִי מוֹכֵן לְלַמַּד אֵתְךָ בְּכָל שְׁעוֹת הַיּוֹם

כְּפִי הַשְּׁעוֹן שֶׁל אֲרָצוֹת-הַבְּרִית, מֵה שְׁאַתָּה רַק רוֹצֵה לְלַמֵּד, אֲבָל הַעֲקָר לְרֵאוֹת שְׂיִרְגַע הַמָּצֵב, וְשִׁנְשָׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד יז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיְגַשׁ, ג' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ לֹא לְעוֹרֵר יוֹתֵר מְדֻנִּים, וְלִרְאוֹת שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּקֵהלְתַנּוּ, אֲנִי לֹא רוֹצֵה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן שְׂיִהְיוּ יוֹתֵר מְרִיבוֹת, אֲנִי לוֹקֵחַ אֶת הָעֲנִינִים בְּיָדִי, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנִקּוֹת אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלַנּוּ מִכָּל מִינֵי לְכַלּוֹף וְזָבָל, אֲבָל אֶת תַּפְסִיקֵי לְעִשׂוֹת רַעֲשׁ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד יח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיְגַשׁ, ג' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רְאֵי לְיוֹתֵר לְבַעֲלֶךָ, וְתַעֲשׂוּ שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, כִּי אַתֶּם שְׂנִיכֶם זׁוּג מֵהַשָּׁמַיִם, וְהַסְמִ"ךְ-מ"ם רוֹצֵה לְהַפְרִיד בֵּינֵיכֶם, וּמִפֶּם צְרִיכָה לְצַאֵת נְשָׁמָה קְדוּשָׁה, לְכַן לְמָה לְכֶם לְרִיב, וְלְמָה לְכֶם לְהַכְנִס לְזִכְוֹחִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

אָשֶׁר לֹד יֵט — לֹד כ בְּנַחַל קֶצֶג

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, רְאֵי לְוֹתֵר לְבַעֲלֶךָ וְלִמְחַל לּוּ, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעְזֹר לָכֶם עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט בְּחַיִּים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד יֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֶדֶר וַיְגֵשׁ, ג' טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נֶצַח.
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח עַל הַבְּשׂוּרָה הַטּוֹבָה שֶׁשִּׁמְחָתֶם אוֹתִי.

רְאוּ לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשֵּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה
יַעְזֹר לָכֶם הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׂוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת, וְאֵל תִּתְבַּלְּבוּ מִשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֶדֶר וַיְגֵשׁ, ג' טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ, שֶׁאַתָּה
מְדַפֵּס חֶלֶק אַחַר חֶלֶק פָּרָךְ אַחַר פָּרָךְ "אָשֶׁר בְּנַחַל", יַעְזֹר
הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתָּמִיד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַעֲקֵר תִּלְמַד בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, וְאַף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ כָּל
מִינֵי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, עִם כָּל זֹאת חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִחֲדָשׁ, פִּי אָדָם נִקְרָא עוֹמֵד, וְאָסוּר לוֹ לְעַמֵּד עַל מְקוֹם אֶחָד, תָּמִיד צְרִיף לַהֲתַחֲזֵק, וְעַל-כֵּן רָאָה לַהֲתַחֲזֵק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָהּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד כּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם יֵשׁ מְשִׁיכָה בֵּינֵיכֶם, תִּגְמְרוּ אֶת הַשְּׂדוּף בְּכִי טוֹב, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עַצְמְךָ, כִּי הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, הַעֲקֵר רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לַפְחֹד מִשׁוֹם דְּבָר, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד כּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֲרוּךְ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֲנִי רוֹצֵה לְשָׁלֵם לָךְ עַל כָּל הַעֲבוּדָה, וּלְפִי דַעֲתִי אֵין מִסְפִּיק כֶּסֶף לְשָׁלֵם לָךְ כָּל מָה שְׂאֲתָה מִתְּיַגַּע עֲבוּרֵי, עִם כָּל זֹאת רְצִיתִי שְׂתִּנְקַב אֶת שְׂכָרְךָ, כִּי אֲנִי מְאֹד רוֹצֵה לְשָׁלֵם לָךְ, כִּי אֲתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ כָּל הַיּוֹם וּלְרַבּוֹת הַלֵּילָה, וְתִקְבַּל שְׂכָרְךָ בְּעוֹלָם

הַעֲלִיּוֹן, כִּי בְּאֵמֶת מִי שְׁעוֹזֵר לְבָנוֹת מְקֹנָה, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כִּי מְקֹנָה מְטַהֵר מִכָּל הַטְּמָאוֹת וְהַזְּהָמוֹת, וְאִם אָדָם יוֹדֵעַ מַה שֶּׁהוּא עוֹשֶׂה, וּמִתְחַרֵּט וְחוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, בְּזָכוֹת זֶה שְׂבוּנָה מְקֹנָה, וְעוֹזֵר בְּבִנְיַת מְקֹנָה, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, עִם כָּל זֹאת אֲנִי רוֹצֵה לְשַׁלֵּם לָךְ גַּם שְׂכָר גַּשְׁמִי, וּבְיָדָי שְׂכָר רוּחָנִי שֶׁתִּקְבַּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, רַק אֵל תִּתְבַּיֵּשׁ לְהַגִּיד לִי כַּמָּה אֲנִי צָרִיךְ לְשַׁלֵּם לָךְ, אֲפִלוּ שְׂזָה יִהְיֶה סְכּוּם גָּדוֹל, אֲשַׁלֵּם לָךְ בְּתַשְׁלוּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד כַּג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּגֶשׁ, ג' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל אָהוּבֵי ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׁלֵא הָיָה פֹה נְתוּחַ, וְהַחוּלָה עֲדִין צָרִיךְ רְפוּאָה גְדוּלָה מְאֹד, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אֵל תִּסְתַּפֵּל מִה שֶׁסָּבִיב, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשׁי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ו'), אֲשֶׁר בְּאִפְּן אֲשֶׁר הִנְקִדָּה הַתְּחִתוֹנָה תִּקְבַּל מִהִנְקִדָּה הַעֲלִיּוֹנָה, הֵינּוּ שֶׁהַתְּלִמִּיד יִקְבַּל מֵהַרְבֵּי, הוּא צָרִיךְ לְעַבֵּר בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְלִכֵּן תִּתְחַזַּק וְרַק תִּרְאֶה לְסַלֵּק אֶת כָּלֶם מֵעֲלֶיךָ, וְתִהְיֶה בְּסוּד דְּמִימָה וּשְׁתִּיקָה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה נֹעֵשֶׂה חִירִיק, נִקְדָּה שְׁנֹכְלֵלֶת בְּהֵאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד כד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הַיְגִיךְ וְחַפִּים ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, שֶׁהִמְשַׁגֵּיחַ ... נְרוּ יְאִיר, סֵפֶר לִי, שְׂאֵתָה
הַתְחַלְתָּ לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד נִהְנֶה מִזֶּה,
וְאֵתָה צָרִיף לְזִכְרִי, אֲשֶׁר יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְוִוְרְדָא (שַׁבַּת קַנְבּ:), עֶקֶר יְפִי
הַפְּרַח כְּשֶׁהוּא עֵדִין בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ, וְלִכְן חִילְךָ לְאוֹרֵייתָא וְכֶךָ תִּתְנַהֵג
וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁתְּצַלִּיחַ, אֵל תִּסְתַּפֵּל עַל אַף אֶחָד, רַק תֵּשֵׁב בַּפִּנֵּה שְׁלֶךָ,
וְתִלְמַד תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה, וְרַבְּנוּ ו' אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן
עג): הַעֲבוּדוֹת שְׂאֵדָם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עֶרְפוּ זְקָר
מִשְׁנָיִם רַבּוֹת כָּל עֲבוּדָה לְעַת זְקֻנוֹתוֹ; וְלִכְן עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן שְׁלֶךָ,
שֶׁתְּתַמִּיד בְּלַמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְלֹא תִתְחַרֵּט.

תִּלְמַד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה דַפִּים גְּמָרָא, עַד שִׁיְהִיָּה חֲקוּק בְּדַעְתְּךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לד כה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ד' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל תִּלְמִידֵי יְשִׁיבַת
"דַּמְשֶׁק אֲלִיעֶזֶר", הַוּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי,
שְׂאֵתֶם עוֹזְרִים לִי בְּכָל הַמּוֹבְנִים וּבַפֶּרֶט בְּבִנְיַת הַמְּקוֹנָה, וְעוֹד תְּבֹאוּ

אָשֶׁר לַד כּוּ בְּנַחַל קִצְוֹ
עַל שְׁכַרְכֶּם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, כִּי כָּל יַגִּיעָה וְטַרְחָה שְׂאֵתָם
טוֹרְחִים בְּשִׁבִיל הַמְּקַנָּה, לֹא הוֹלְכֵת לְאִבּוֹד.

תְּשׁוּאוֹת כֵּן לָכֶם עַל זֶה.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁלֹא תִבְלְבוּ אֶת עֲצַמְכֶם מִשׁוּם
דְּבָר, אֲלֵא תִלְמְדוּ בְּכֹל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, שְׂדָדָר
זֶה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֶר הָרָע.

אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַבַּחּוּרִים, שְׁלוּמְדִים בִּישִׁיבְתָנוּ, שְׁיָבִיאוּ
אֶת הַכְּתָבֵת שְׁלֵהֶם לְמִשְׁרַד הַפְּנִים, שֶׁהֵם גְּרִים בִּיבְנֵאֵל, כִּי אַחֲרַת
לֹא נוֹכַל לְהַחְזִיק שׁוּם תִּלְמִיד מִבַּחוּץ, כִּי זֶה הַחֵק, בַּחּוּר שְׁלוּמְד
בִּישִׁיבָה, צָרִיךְ לְרַשֵּׁם אֶת שְׁמוֹ שֶׁהוּא גֵר אִיפֹה שְׁלוּמְד, וְלִכֵּן אָנִי
מָאד מְבַקֵּשׁ מְכַל בַּחּוּר בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, לְרַשֵּׁם אֶת הַכְּתָבֵת שְׁלוֹ,
שֶׁהוּא גֵר בִּיבְנֵאֵל, אַחֲרַת אֲצַטְרִיף לְהוֹצִיאוֹ מִהִישִׁיבָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ אֶת דְּרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד כו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיֵּגֶשׁ, ד' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יַגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי, שֶׁהַדִּירָה זֶה מְצִיָּאָה גְּדוּלָה מָאד, וְלִדְעָתִי, תִּלְךָ עַל
זֶה מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְּלָחָה גְּדוּלָה מָאד,
וְאָנִי מָאד מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי
טוֹב.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד כז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויגש, ד' טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין, שאני לא אתן שבקהלה שלי יריבו ילדים עם ההורים, ויתחצפו אחד לשני, על אף שהצדק עם הילדים, אבל אסור להתחצף להורים בשום פנים ואופן, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, ולכן תעשו כל מיני מאמצים שבעולם להשלים ביניכם, אחרת אני לא יכול לעשות צעד פזה, שיהיה הברית ביבנאל בלי ההורים, אסור לעשות דבר פזה בשום פנים ואופן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד כח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויגש, ד' טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, והעקר תשמר מהיום והלאה לא לעשות, כי רבנו ו"ל מאד מאד הקפיד על דבר זה, לא לעשות, אנוחנו תלמידי רבנו ו"ל, ולא רוצים לעבר על רצונו, וכן לא ללכת למקום ששותים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד כט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי וַיְגַשׁ, ד' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂאֵת צְרִיכָה לְצַעֵק בְּכֹל יוֹם לְכֹל הַפְּחוֹת שְׁעָה אַחַת
לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִגְלָה לְךָ אֶת הָעֵינַיִם אִיפֹה הָאֲמֶת וְכוּ' וְכוּ'.

אֲנִי מִתְפַּלֵּא עֲלֶיךָ, כְּבָר שְׂכַחְתָּ אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת שְׂקַבְּלָתָּ אֶצְלִי!
וּפְתָאֵם כְּבָר נַעֲשִׂיתִי מַה שְׂנַעֲשִׂיתִי בְּעֵינַיִךְ?! אִיפֹה הַפְּרַת הַטּוֹב,
אִיפֹה הַשְּׁעוֹת שְׂבִילִיתִי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בֵּית?!!

תִּלְכִּי לְחַפֵּשׂ אִיפֹה הָאֲמֶת, וְעַד שְׂלֵא תִמְצְאִי אוֹתָהּ, לְרַעֲמִי
כְּדַאי לְךָ לַעֲזוֹב אוֹתִי, וְלַעֲזוֹב אֶת יְבִנְאֵל.

הַמֵּאחֵל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׂלֵמָה...

לד ל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי וַיְגַשׁ, ד' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תְּרִיבִי עִם בְּעֵלְךָ, יֵשׁ לְךָ בְּעַל
טוֹב מְאֹד, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד
הַכִּי טוֹב, וּבְעֵלְךָ כְּבָר לֹא יֵלֶךְ שְׂמָה, וְהַפֵּל יִהְיֶה עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד לא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיַּגֵּשׁ, ד' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

מָה אִמַּר לְךָ! אִם לֹא מִצִּיִּתִּים, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה מְחַפְּשִׁים אֶצְלִי,
וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, אִם תְּעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּמַה שְׂפַתְכֶתָּ
לִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד לב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיַּגֵּשׁ, ד' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַשְׁלַח הַבִּיטָה עִם הַיְלָדִים פְּתָק, שְׂפִיוֹם
רְבִיעִי בְּלִילָה, בְּשַׁעַת תְּשַׁע וָרִבַּע בְּדִיּוֹק, שְׂתִתְקַבְּצוּ כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בְּבֵית הַמְדֻרָשׁ, וְהַנָּשִׁים בְּעֶזְרַת נָשִׁים, כִּי הֵרַב ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, יֵשׁ
לוֹ לְמִסַּר מְסַר חָשׁוֹב לְכָל קְהֵלְתֵנוּ, וְיִכּוֹל מָאֵד לְהִיּוֹת, שְׂמוֹהֶרָא"שׁ
יַעֲשֶׂה לָנוּ הַפְתָּעָה, וְיֹפִיעַ בְּאִמְצַע. זֶה יִהְיֶה נֶסֶח הַמוֹדָעָה, וְזֶה מָאֵד
מָאֵד נַחוּץ עֲכָשׁוּ עֲבוּר קְהֵלְתֵנוּ, כִּי לוֹ יֵשׁ כַּח אֲדִיר לְלַכֵּד אֶת
קְהֵלְתֵנוּ בְּאִפְן נִפְלָא מָאֵד, וְזֶה מַה שְּׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּב לְ...

לַד לַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיְגֵשׁ, ד' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

בְּאַתִּי לְבָרֶךְ אוֹתְךָ בְּבְרָכַת "מִזֵּל טוֹב", שְׁזָכִיתָ לְהַפְגִּיס לְמִקּוֹם
מְכַבֵּד, אֲנִי מֵאֵד מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּה לְשֵׁרֵת אֶת הַכָּלֵל
וְגַם אֶת הַפְּרִט, בְּאַמַּת וּבְצֶדֶק וּבִישׁוּר, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַצְּלָחָה
תֵּאִיר לְפָנֶיךָ, אֲנִי מְקַנְוֶה שֶׁלֹּא תִשְׁפַּח אֶת קְהֵלְתִּי בִּיבְנֵי אֵל, וְרֵאִיתָ בְּמוֹ
עֵינֶיךָ כְּשֶׁבִקְרַת אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ תָּמִיד, וַיַּעֲמֵד עַל יְמִינֶךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד לַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיְגֵשׁ, ד' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תִּמְשִׁיכִי לְהַגִּיד תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדְאֵי לֹא
יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, רַק אֵל תִּפְגְּסִי
בְּלַחֲץ.

בְּעֵינֵי הַשְּׂדוּף, אֲנִי צָרִיךְ עוֹד לְדַבֵּר אִתְּכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שֶׁהַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד לה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּגֶשׁ, ה' טַבַּת הַיְתָסִס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, הַגֵּרִים בְּ"בִּנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוֵ"ה
עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיִּצְלִיֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל
נִגְעַ וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, אָמֵן.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (אבות): עַל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הָעוֹלָם
עוֹמֵד: עַל הַתּוֹרָה, עַל עֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֲסָדִים. הֵינּוּ כֹל הָעוֹלָם
כְּלוּ עוֹמֵד עַל שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים: תּוֹרָה — זֶה הַיְסוּד. אֲנַחְנוּ יְהוּדִים,
בְּמָה? שְׂקִבְלָנוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי, אֲמַרְנוּ וַנַּעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע,
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׂאֵל: "הַרוֹצִים אַתֶּם לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה?" לֹא
אֲמַרְנוּ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "תֹּאמַר לָנוּ מַה כְּתוּב בָּהּ, וְאַחֲרֵי־כֵן
נַעֲשֶׂה", כִּפִּי שָׁעֲשׂוּ בְּנֵי עֶשׂוֹ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הֵלֵךְ וּשְׂאָלָם:
"הַרוֹצִים אַתֶּם לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה?" וּשְׂאָלוֹ: "מַה כְּתוּב בָּהּ?" עָנָה
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "לֹא תִרְצַח", וְעָנּוּ: "אֵינְנוּ יְכוּלִים לְקַבֵּל תּוֹרָה
זוֹ, אָנּוּ רוֹצִים לְרַצַּח". וְכֵן הֵלֵךְ לִבְנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאָמַר לָהֶם: "לֹא
תִנְאַף", וְעָנּוּ: "אֵינְנוּ יְכוּלִים לְקַבֵּל תּוֹרָה כְּזוֹ" וְכוּ', עַד שֶׁבָּא
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעַם יִשְׂרָאֵל וּשְׂאָלָם: "הַרוֹצִים אַתֶּם לְקַבֵּל אֶת
הַתּוֹרָה?" וְלֹא שְׂאָלוֹ: "מַה כְּתוּב בָּהּ?" אֲלָא אָמְרוּ תִּכְף-וּמִיד:
"נַעֲשֶׂה" — אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים, וְאַחֲרֵי־כֵן וַנַּשְׁמַע. זוֹ הַזְכוּת שֶׁל עַם
יִשְׂרָאֵל. שֶׁתִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁבָּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְתַת לָהֶם אֶת
הַתּוֹרָה, לֹא שָׂאֵלוּ שְׂאֵלוֹת, אֲלָא קִיְמוּ, וְזוֹ זְכוּתָם שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל,
שֵׁישׁ לָהֶם אֲמוּנַת חֲכָמִים, שְׂאֵם הַחֲכָם וְהַצְדִּיק אוֹמַר מִשְׁהוּ, אֵינִם
שׂוֹאֵלִים: "מִהֵיכָן אַתָּה לוֹקַח אֶת זֹאת?" וְכוּ', אֲלָא אִם הוּא מְצַטֵּט
אֶת הַתּוֹרָה — אֲזִי זֶהוּ זֶה, כִּי לוֹקַח אֶת הַכֹּל מִהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה!

בְּכֹל דְרָשָׁה שְׂאֵנִי דוֹרֵשׁ, אֲנִי מְצַטֵּט אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְאוֹמַר
בְּדִיוֹק מִהֵיכָן אֲנִי מְבִיא אֶת דְּבוּרֵי, וּמִדּוּעַ? כִּי יִשְׁנֵם רְשָׁעִים אַרְוִרִים,

שְׁלֵא אֲכַפֵּת לָהֶם לְהַזִּיק לְמֵאוֹת וְאֶלַּי נִשְׁמֹת וְכוּ', הָעֵקֶר רוֹצִים לְהַכְנִיעַ אוֹתִי וְכוּ', וְחוֹשְׁבִים שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִמְחַקוּ אוֹתִי מִהָעוֹלָם. וּבֵין כֶּף גּוֹרְמִים שְׁמֵאוֹת וְאֶלַּי נִשְׁמֹת מִתְרַחֲקוֹת מִרְבֵּנוּ ז"ל עַל-יְדֵי-זֶה. וְזֶה הָיָה לִפְנֵי עֲשָׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנִים לְעָרָף, שֶׁהוֹצִיאוּ עָלַי כְּתָבִי פְּלִסְתֵּר, כְּאֵלוּ מֵה שְׁאֵנִי מְדַבֵּר אֵינְנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, אֲלֵא הַמְצֵאתִי מִדַּעַתִּי, חֲלִילָה, וּמֵאֵז אֵימְתִי שְׁאֵנִי מְדַבֵּר בְּרַבִּים וְכוּ', תְּמִיד אֲנִי מְצַטֵּט הֵיכָן כְּחוֹבִים הַדְּבוּרִים בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, כְּדִי לֹא לְהוֹצִיא לַעַז וְכוּ' וְכוּ'. וְכֵן כְּשֶׁאֲנִי מְדַפֵּס אֶת הַסְּפָרִים, אֲנִי מְצַטֵּט כָּל דְּבָרֵי חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מִהֵיכָן זֶה לְקוֹחַ וּמֵאִיזָה מְדַרְשׁ וְכוּ', וְכֵן מִהַתַּנ"ךְ וְהַגְּמָרָא וְהַמְשָׁנָה אֲנִי מְבִיא אֶת הַמְרָאָה מְקוֹם. וְלִכֵּן כְּשֶׁאֲנִי מְדַבֵּר בְּרַבִּים, אֵינְנִי מְבִיא אֶת הַמְרָאָה מְקוֹם שֶׁל דְּבָרֵי חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שְׁאֵנִי מְצַטֵּט, כִּי אֵינְנִי רוֹצֶה לְהַרְאוֹת שְׁאֵנִי זוֹכֵר הֵיטֵב הֵיכָן זֶה כְּתוֹב וְכוּ'. וְאַתֶּם יְכוּלִים לְהַעֲדִיר בְּשִׁמְעֵכֶם אֶת דְּרָשׁוֹתֵי וְכוּ', שְׁאֵינְנִי אוֹמֵר אֵז מִהֵיכָן אֲנִי מְצַטֵּט אֶת מֵאֵמֶר חו"ל, אֲבָל כְּשֶׁאֲנִי מְדַפֵּס בְּסֵפֶר, אֵז אֲנִי כּוֹתֵב אֶת כָּל הַמְרָאֵי מְקוֹמוֹת. לֹא-כֵן בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אֲנִי מְצַטֵּט בְּדִיוֹק מִהֵיכָן אֲנִי לִקְחֵתִי אֶת הַדְּבָרִים, כְּדִי לְסַתֵּם אֶת פִּיּוֹת הַמְקַטְרָגִים עָלַי וְכוּ' וְכוּ'. תּוֹדָה לָאֵל, יְגַעַתִּי שָׁנִים עַל גְּבִי שָׁנִים בְּסֵפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֲנִי יוֹדֵעַ אוֹתָם בְּעַל-פִּה מִמֶּשׁ, וְהֵם שְׂגוּרִים בְּפִי בְּעַל-פִּה!

תְּמִיד כְּשֶׁזָּכִיתִי לְהַדְפִּיס עוֹד וְעוֹד סְפָרִים, נַעֲשֶׂה עָלַי מַחְלָקַת עוֹד וְעוֹד, וְהִיתָה לִי חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת לְעַתִּים, כִּי לְפַעְמִים הָיוּ אֵלוּ אַנְשִׁים הַנִּקְרָאִים עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל וְכוּ', אֲבָל, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תִּכְף-וּיִמְדֵּךְ שְׁלַח לִי אַנְשִׁים בְּכָאן וּבְכָאן, וְסִפְרוּ לִי אֶת הָעוֹבֵר עֲלֵיהֶם וְסִפְרוּ חֵייהֶם, וְאָמְרוּ לִי: "בְּזֹכוֹת הַסְּפָרִים הִלְלוּ נַצְלֵנוּ" וְכוּ' וְכוּ', וְחִזְקוּ אוֹתִי לְהַמְשִׁיךְ וְכוּ'. וְהִנֵּה חֲלַפּוֹ כְּעֲשָׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנִים מִהַמְחֻלָּקַת הַגְּדוּלָּה עָלַי וְכוּ', וְחִסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, רְאוּ כָּל הַחוֹלְקִים עָלַי [שְׁקוֹרָאִים עֲצָמָם 'חֲשׁוּבִים' בְּכֶרֶס לֵב וְכוּ'], שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַכְנִיעַ אוֹתִי, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי בְּקֵי בְּסֵפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל הִרְבֵּה יוֹתֵר מֵהֶם וְכוּ'. וְהִנֵּה אַחַר עֲשָׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנִים שֶׁהִיתָה הַפְּסָקָה בַּמְחֻלָּקַת שְׁעַלִי וְכוּ' וְכוּ', וְהִנֵּה קָם רָשָׁע מְרָשָׁע, וְהַחֵל

לְהַפְיִץ עֵתָהּ שׁוֹב כְּתָבִי פְּלִסְתֵּר, וְהַתְּעוֹרְרָה שׁוֹב מִחֲלֻקַּת עָלַי וְכוּ',
 וְשׁוֹב הֵיטָהּ לִי חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', אֲבָל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּבֹר
 הַמְצִיא לִי מְזוֹר וְכוּ'. וְהִנֵּה קִבְּלָתִי אֶתְמוּל טְלַפּוֹן מְשׁוּוִיץ, הִיָּה זֶה
 אֲבָרָךְ שֶׁהוּא מִהַמְשַׁפְּחָה הַחֲשׂוּבָה בִּיּוֹתֵר בְּבִרְסָלֵב, וְקָשׁוֹר לְהִרְבֵּה
 מִשְׁפָּחוֹת חֲשׂוּבוֹת בְּבִרְסָלֵב, וְהַחֵל לֹמֵר לִי: "תֵּרְאוּ, אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה
 צִלְצַלְתִּי אֵלַיְכֶם וְכוּ' וְכוּ', הִנֵּה יֵשׁ לִי פֶה קוֹנְטֵרְס 'אֵל תִּפְגַּס בְּלַחֲץ',
 וְזֶה הַצִּיל אֶת הַחַיִּים שְׁלִי" וְכוּ', וְקִטְעַתִּי אוֹתוֹ בְּאִמְצָע, וְאִמְרָתִי לוֹ:
 "תִּפְסִיק לְחַיּוֹת עִם הַגּוֹיָה שְׂאֵתָה חַי אֵתָה" וְכוּ', וּפָסַק לְדַבֵּר, וְהַחֵל
 לְבִכּוֹת: "מֵאֵין אַתָּם יוֹדְעִים שֵׁיֵשׁ לִי גּוֹיָה" וְכוּ', הוּא בְּגִיל שְׁלֹשִׁים
 וּשְׁתַּיִם, וְחַי אֵתָה כָּבֹר כַּמָּה שָׁנִים, וְזֶה מֵהַחֲשׂוּבִים וּמִשְׁפָּחוֹת
 הָעִילִית וְכוּ' וְכוּ', וּמִתִּיחַס לְכָל אֱלוֹ הַמִּיחְסִים... אִמְרָתִי: "רְבוּנוּ שֶׁל
 עוֹלָם, לְכָל הַפָּחוֹת אָנִי מְקַבֵּל חֲזוּק, הִנֵּה אָדָם שְׁחִי עִם גּוֹיָה, בָּא
 מִמְּקוֹם מְשֻׁבָּח וְכוּ', וְנִפְל כְּפִי שְׁנַפֵּל, וְרַק הַסְּפָרִים שְׁלִי הֵם הוֹצִיאוּ
 אוֹתוֹ מִהַזְּבֵל וְכוּ', וּפֶה אוֹמְרִים עָלַי כְּתָבִי פְּלִסְתֵּר, שְׁפֹל מֵה שְׂאֵנִי
 אוֹמֵר, זֶה לֹא בְּרִסְלָב; אֵי, אָנִי מְצַטֵּט תְּמִיד מֵהֵיכָן אָנִי לֹקַח
 דְּבוּרֵי: מ"לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן", "סְפֵר-הַמְּדוּת", "סְפִירֵי-מַעֲשִׂיּוֹת",
 "חַיֵּי-מוֹהֵר"ן", "שִׁיחוֹת-הַר"ן" וְכוּ', אָז אִם-כֵּן כָּל דְּבוּרֵי הֵם
 מִיִּסְדִּים עַל סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל!!"

וּלְגַבִּי מָה אָנִי אוֹמֵר לָכֶם זֹאת? אֵלָא הֵיִסוּד הַרְאִשׁוֹן שֶׁהָעוֹלָם
 עוֹמֵד עָלָיו: תּוֹרָה — זֶה הֵיִסוּד, בְּלִי תּוֹרָה אֵינְנוּ יְהוּדִים, קִבְּלָנוּ
 אֶת הַתּוֹרָה מִמֶּשֶׁה רַבְּנוּ, שֶׁקִּבְּלָהּ מִסִּינִי, וּמִסְרָהּ לִיהוֹשֻׁעַ, וִיהוֹשֻׁעַ
 לְזַקְנָיִם, וְזַקְנָיִם לְנָבִיאִים, וְנָבִיאִים מִסְרִוָּהּ לְאֲנָשֵׁי כְּנָסֶת הַגְּדוּלָּה,
 וּמֵהֶם עַד דּוֹרוֹתֵינוּ אֱלוֹ, אִם אֶחָד בָּא וּמְצַטֵּט הֵיכָן רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר
 — זֶהוּ זֶה! אֵף פַּעַם לֹא אִמְרָתִי דָּבָר מִמֶּנִּי בְּעִצְמִי, רַק מֵה שְׂרַבְּנוּ
 ז"ל אוֹמֵר, אֵינְנִי אוֹמֵר מִעִצְמִי מְאוּמָה, רַק מֵה שְׂרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר,
 רַק מֵה שֶׁכְּתוּב בְּדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים. וְלָכֵן כְּשֵׂאֲנִי בָּא וּמִבְּקָשׁ
 אֶתְכֶם מִשְׁהוּ, אֵינְנִי אוֹמֵר זֹאת מִעִצְמִי, זֶה בְּקִבְּלַת הַתּוֹרָה קִדְּם
 "נַעֲשֶׂה" וְאַחֲרֵיכֶן "נִשְׁמַע", זֹו נִקְרָאת אֱמוּנַת חֲכָמִים! אוֹמֵר רַבְּנוּ
 ז"ל (סְפֵר-הַמְּדוּת, אוֹת יְרָאָה, חֵלֶק ב', סִימָן ג'): עַל-יְדֵי לְמוּד שְׁלַחַן עֲרוּף
 בָּאִים לִידֵי יְרָאָה. מֵה הַקָּשֶׁר בֵּין הַדְּבָרִים? אֵלָא אִם אָדָם הוֹלֵךְ אַחַר

אָשֶׁר לֹד לָהּ בְּנַחַל רַה

שָׁכְלוּ וְחִקְמָתוֹ, אֹמֵר רַבְּנּוּ ו'ל' (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יב), יְכוּל לְבוֹא לְטַעֲמֵי גְדוּלוֹת, יְכוּל אָדָם לְהִיּוֹת חֶכֶם גְּדוּל, עִמָּקֵן גְּדוּל, אָבֵל בְּרַגְעַ שְׁהוֹלֵךְ אַחַר הַחֲכָמוֹת שְׁלוֹ, יְכוּל לְבוֹא לְצָרוֹת וְלִבְעֵיּוֹת גְּדוּלוֹת, וּמַדּוּעַ? כִּי אִם הוֹלְכִים אַחַר הַחֲכָמוֹת זֶה הִיָּתָה בַּת ש"ץ, שְׁלֹא רָצוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה וְכוּ', קַל מְאֹד לְשִׁיר: 'הַכֵּל טוֹב', 'הִיָּה טוֹב', 'כָּבֵר טוֹב' וְכוּ', וְבוֹ בְּזָמֵן מָה עוֹשִׂים? חִינְגָאוֹת, מִשְׁתַּכְּרִים וְכוּ' וְכוּ', וּבָאִים לִיְדֵי מְכַשְׁלוֹת רַבִּים וְכוּ', לֹא לּוֹמְדִים הַלְכוֹת, לֹא לּוֹמְדִים שְׁלַחַן עָרוּף, עַד שְׁנוּפְלִים וּמַדְרִיָּדִים וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אָמַר לָכֵם! רַבְּנּוּ ו'ל' מְאֹד הַקְּפִיד עַל לְמוּד שְׁלַחַן עָרוּף, הַלְכָה, וְלִכְן חֲזַרְתֶּם בַּתְּשׁוּבָה, הֶעָקַר לְזֹרֵק אֶת כָּל הַזֵּבֵל וְהַזְּהֵמָה, אָנוּ יְהוּדִים רַק עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה בְּלִי תּוֹרָה — אֵין פְּלוּם! לְהַקְּפִיד עַל הַלְכוֹת הַתּוֹרָה קָלָה כְּבַחְמוּנָה, וְלֹא לְהַקֵּל, חֲלִילָה וְחַס, בְּשׁוּם פְּרָט.

רַבְּנּוּ ו'ל' הַקְּפִיד מְאֹד לֹא לְשִׁתּוֹת יַיִן הַמְּשַׁכֵּר, לֹא עָרַק וְכוּ', רַק יַיִן לְקַדּוּשׁ וְלְהַבְדֵּלָה, וְאֵיךְ יִתְכַּן לְעַבֵּר עַל צְוֵי רַבְּנּוּ ו'ל' וְכוּ'?! רַבְּנּוּ ו'ל' אָמַר לֹא לְעַשׂוֹן, וְאָנוּ מְצִיִּתִּים אוֹתוֹ בְּשִׁלְמוֹת! בְּנִינּוּ קַהֲלָה בְּיָזַע וּבְדָם, וְנִשְׁמַר עַל שְׁלֵמוֹת צְבוּיָנָה בְּכָל מַחִיר.

הַיְסוּד אֲצִלָּנוּ — תּוֹרָה! הַכֵּל הוֹלֵךְ עַל-פִּי שְׁלַחַן עָרוּף, לְאִשָּׁה אֲסוּר לְהַתְיַחַד עִם גָּבֵר זָר וְכוּ', וְתִשְׁמַרְנָה מְזֵה מְאֹד מְאֹד. עַל-פִּי הַתּוֹרָה עַל הָאִשָּׁה לִילֵךְ בַּתְּגַלְחָת. וְאִם הִיא רוֹצָה — תַּחֲבֹשׁ עַל זֶה פָּאָה, וְאִם רוֹצָה — תַּחֲבֹשׁ עַל זֶה מְטַפַּחַת, אָבֵל עַל-פִּי הַזֵּהר חִיבָת אִשָּׁה לְגַלַּח שְׁעַר רֹאשָׁה. וְזֶה הֶעָקַר — שְׁלֹא יֵרְאוּ שְׁעֵרוֹת רֹאשָׁה, אִם אִשָּׁה רוֹצָה לְכַסּוֹת אַחֲרֶ-כֵּף רֹאשָׁה בְּמְטַפַּחַת — אֲשַׁרְיָהּ וְאֲשַׁרֵּי חֲלָקָה וְכוּ'. אִם רוֹצָה לְכַסּוֹת אַחֲרֶ-כֵּף רֹאשָׁה בְּפָאָה — יְכוּלָה לְעַשׂוֹת כֵּן. זֶה הַבְּחִירָה שֶׁל כָּל אַחַת, אָבֵל שְׁתַּגְּלִינָה שְׁעֵרוֹתֶיהָ, אֵין עַל זֶה שׁוּם הֶתֵּר, וְזֶה נֶגֶד הַתּוֹרָה.

מוֹרָה וּמְטַפְּלָת הַמְּלַמֶּדֶת בְּבֵית-סֵפֶר וּבְמַעוֹן אִם אֵין לָהּ תְּגַלְחָת, אֵינָה יְכוּלָה לְהִשְׁאָר בַּתְּפִקִּידָה.

וְלָכֵן רְאִינָה לְצִיַּת אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵינוּ, וְלִהְיוֹת בְּכֵן אַמּוֹנַת חַכְמִים,
אֲשֶׁר הִיא הַיְסוּד בְּאַמּוֹנָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּבְזָכוֹת זֶה נִזְכָּה כְּבוֹד
לְשִׁמְעַ בְּקוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמַּשְׁמַיִם.

הַמֵּאחַל לָכֵן בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד לו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר וַיִּגַּשׁ, ה' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַרְבֵּי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן אֵל תִּקְבַּל שׁוֹם חֶפְזָה וְקִדּוּשֵׁין בְּאַף מְקוֹם, רַק
מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, שְׁאַתָּה מְפִיר אִישִׁית, וּמִי שָׂרַק יִתְקַשֵּׁר
אֵלֶיךָ, וַיִּבְכֶּה וַיִּתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, תִּדְעַ שְׁזֵה הַסְמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ. וְלָכֵן לֹא
כְּדַאי לָךְ לְהַכְנִס בְּדְבָרִים הָאֵלֹהִים, כִּי רוֹצִים לְשִׁים לָךְ מִלְכַּדְתָּ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּדַאי יִשְׁמַר אוֹתְךָ.

בְּעֵתִים הַלְלוּ שְׁעוֹבֵר בְּרוּרִים בְּתוֹךְ הַקְהֵלָה, אַתָּה צְרִיף הַרְבֵּה
לְדַבֵּר מֵאַמּוֹנַת חַכְמִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ
מִכָּל רַע.

רְאֵה לְהַתְבוּדָד בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ
מְאֹד מְאֹד, כִּי הַהַתְבוּדוֹת מְכַנְיָסָה יִשׁוּב הַדַּעַת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד לז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר וַיִּגַּשׁ, ה' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׁיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

ראו להתחזק, ואל תתבלבלו משום דבר שבעולם, פי גדול אדוננו ורב להושיע, ואיפה שרק לא תגורו אל תשפחו מהקדוש-ברוך-הוא, פי סוף כל סוף אנחנו צריכים לחזור רק אליו, ולא יועיל שום דבר, הנשמה מכרחת להפריד מהגוף ולעלות מעלה מעלה.

ולכן מה טוב ומה נעים שהאדם ירגיל את עצמו עוד בחיים חיותו לנתק את עצמו מכל השטיות ולברח רק אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין למעלה מזה, פמוכא בדברי רבנו ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן צו): שעוד בחיים חיותו של האדם פדאי לו לחיות בעולם הבא, ואין עוד נעם יותר מזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם רק כל טוב. ותלדי בקלות, ותבשרו לי בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד לח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויגש, ה' טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתגרש את פמה אברכים שמסתובבים סביבך, פי הם יכניסו אותך בפח, וזכר מה שאני אומר לך, תהיה חכם ולא צודק.

לי יש נסיון מר מתלמידים שלא שמשו כל צרכם, שמהם יצאה אחר-כך מחלקת גדולה, ולכן אני מאד מבקש אותך, לטובתך הנצחית, שתגרש את כל אלו שסביבותיך, ואז תראה אל מה הקדוש-ברוך-הוא יביא אותך.

אָנִי אִישִׁית אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, וְנִפְשֶׁךָ קְשׁוּרָה בְּנַפְשִׁי. אֲבָל
אָנִי מְאֹד מְאֹד מִפְחָד, שֶׁהַשְּׁלֵשָׁה אוֹ הַחֲמֵשֶׁה אֲבָרְכִים הִלְלוּ
שְׂמֵסְתוֹכְבִים סְבִיבְךָ, יִגְרְמוּ בִּינֵינוּ פְרוּד, וְחָבַל מְאֹד שָׁזָה יִקְרָה.

חֲסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אָנִי מִתְחַבֵּא בְּמִקּוֹם בְּטוֹחַ מְאֹד, וְכַמָּה
חֲצִיִּים שָׂרַק לֹא יִירוּ עָלַי, הֵם לֹא יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אוֹתִי, אֲבָל עָלֶיךָ
אָנִי מְאֹד מִרְחַם וְכוּ'. וְלָכֵן תִּהְיֶה פִקְחַת וְחֲכָם, וְתִקְבַּל אֶת דְּבָרֵי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד לט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי וַיֵּשֶׁב, ה' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִרְבּוֹת בְּסִפּוּרִים, וְזֶה יוֹצֵא מְאֹד מְאֹד יָפָה, וְתִשְׁלַח אֶת
זֶה תִּכְתֹּב-וּמִיד אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א',
סִימָן רלד), שֶׁעַל-יְדֵי סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת גִּזְדַּבְּךָ הַמַּח, וְזוֹכִים לְטַהֲרַת
הַמַּחֲשָׁבָה. וְלָכֵן תִּהְיֶה פִקְחַת, וּבְמִקּוֹם לְכַתֵּב וְכוּ' וְכוּ', שָׁזָה בָּא מִכַּח
הַמְדַמָּה, וְכוּ' וְכוּ', תִּרְשָׁם הַמּוֹן סִפּוּרִים, שִׁיְהִיָּה פֶּעַם לְתוֹעֵלַת.
וְאִתָּה כָּבֵד יְכוּל לְהִדְפִּיס מִהַמְדַפְּסוֹת שְׁלֹךְ בְּכָל פֶּעַם סִפּוּר אַחֵר,
וְלַחֲלֹק אֶת זֶה בֵּין הַתְּלַמִּידִים בַּתְּלִמּוּד-תּוֹרָה. כִּי אָנִי רוֹאֶה, שְׂאִי
אֶפְשֶׁר לְהַכְנִיעַ אֶת כַּח הַמְדַמָּה, אֲלֵא עַל-יְדֵי הַעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,
שֶׁהוּא עַל-יְדֵי סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צְדִיקִים, שְׂמִזְכֹּרְךָ אֶת הַמַּח.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכֶּה
אוֹתְךָ לְבִרְוֵר וְזִכּוּךָ הַמְדַמָּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד מ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי וַיְגִשׁ, ה' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח וַיְגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּרְחַמוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, בְּזֶה שְׁאַתֶּם רְבִים בֵּינֵיכֶם אַתֶּם גּוֹרְמִים מִתַּח גְּדוּל בַּבֵּית, וּמָה גַם שֶׁהֶעֱנִייתָ וּרְדַפְתָּ אַחֲרֵיכֶם. כִּי אִם הִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, לֹא הִיִּיתֶם בָּאִים לְדַבְּרִים כְּאֵלוֹ, לְרִיב.

וְלָכֵן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְתִפְסְקוּ לְרִיב אֶחָד עִם הַשְּׁנִי.

... גֵּרוֹ יְאִיר! אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּכְבֵּד וּתְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי הִיא אִשְׁתְּ חַיִל, וְחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ [תִּכְבְּדוּ וּתְיַקֵּרוּ אֶת הַנְּשִׁים שְׁלָכֶם כְּדִי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ]. וְלָכֵן כָּל הַהֲצַלְחָה שְׁלָךְ בַּבֵּית תְּהִיָּה רַק אִם תִּכְבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ וְלֹא תִשְׁפִּיל אוֹתָהּ. כָּל-כֶּף חֲבַל שֶׁהִסְמִיךְ-מ"ם רוֹצֵה לְשַׁבֵּר אֶת הַבַּיִת שְׁלָכֶם.

וְלָכֵן רְאוּ לְשָׁמֵר מָאד מָאד — שְׁנֵיכֶם, עַל הַשְׁלוֹם-בַּיִת, וְאַחַד יְדוֹן אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְאִז תִּרְאוּ אֶל אֵילוֹ יְשׁוּעוֹת וְהַצְּלָחוֹת תִּגִּיעוּ.

חֲבַל לְרִיב! הַחַיִּים כָּל-כֶּף קֹצְרִים, וְחֲבַל לְבָלוֹת אֶת הַשְּׁנִים בְּמַחְלָקָת וּבְמִרְיבוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָכֶם רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְתִתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן בְּשִׁפְעַ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד מא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ה' טבת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׂאִתָּם מְסֻדָּרִים, כִּי בְּעֵלְךָ הִיָּקֵר לִי מָאד, חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

רְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְזֶה יָבִיא לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה, כִּי כְּשֶׁהִבְעַל וְאִשְׁתּוֹ חַיִּים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, וּמְכַבְּדִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, אֲזַי שֶׁ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּבֵית.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה לָכֶם טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד מב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ה' טבת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֶת גִּדְּל שְׂמַחְתִּי שְׂשִׂמְחָתִי, אֵינִי לְתָאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אִתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

מָה אִמַּר לְךָ! אֵינִי עוֹד תְּכֻלִּית אַחֲרֵת בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁעוּרִים כְּסוּדָרִין: מְקָרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, הַלְכָה וְאַגְדָּה, וְכוּ' וְכוּ', רַק תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ סֹדֵר עַל כָּל דְּבָר, וְאֲזַ תְּצַלִּיחַ. כִּי מִי שְׁעוּשָׂה לְעֲצֻמוֹ סֹדֵר, הוּא מְצַלִּיחַ.

כְּמוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת, אִם חַיִּים בְּסֵדֶר, עַל-יַד־יְזֶה יֵשׁ הַצְּלָחָה וּבִרְכָּה,
כְּמוֹ-כֵן וְיֹתֵר מִכֵּן בְּרוּחַנִיּוֹת, כְּכֹל שְׁעוֹשִׂים סֵדֶר — מַצְּלִיחִים.

וְלָכֵן תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק, כִּי עֲכָשׁוּ בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה יְכוּלִים הִרְבֵּה
לְהַצְּלִיחַ, אִם יוֹדְעִים אִיךָ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד מַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּגֶשׁ, ה' טַבַּת ה'תּשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פֶּתַח הַרֵב ...
שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׁאַתֶּם
מְכַנְיָסִים בִּי, בְּזֶה שְׁאַתֶּם לוֹמְדִים בְּהִתְמַדָּה גְּדוֹלָה מְאֹד, וּמִתְנַהֲגִים
בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — שְׁאַתֶּם זֹכִים לְסִים אֶת "סִפְר־
הַמְּדוּת" כֹּל שְׁבוּעַ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד רָצָה, שְׁאַנְחִנוּ נִלְמַד אֶת הַסִּפְר
הַזֶּה, עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר עַל פִּינוּ, וְלָכֵן חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְחֹזֵר הִרְבֵּה
אֶת "סִפְר־הַמְּדוּת", עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר עַל לְשׁוֹנְכֶם.

אַנִּי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ, שְׁכֹל תִּלְמִיד יַעֲשֶׂה לְעַצְמוֹ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר
לְגַרְסַּ בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, כִּי הַלְמוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת
הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֶר הָרַע, וּמְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשָׁמָה.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שֶׁתְּחַזְרוּ עַל הַמְּסַכֵּת שְׁאַתֶּם לוֹמְדִים בַּפֶּתַח
מְאֹה וְאַחַת פְּעָמִים, מִלְּבַד הַשְּׁעוֹר שְׁיֵשׁ לְכֹל אֶחָד בְּש"ס כְּסֵדֶרְךָ, כֹּל
אֶחָד אֵיפֹה שֶׁהוּא אוֹחֵז, וּמִמָּשׁ תַּחֲיוּ אוֹתִי אִם תִּתְמַיְדוּ בַּתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה. כִּי סוּף כֹּל סוּף לֹא נִשְׁאַר מִהָאָדָם כְּלוּם, רַק מֵה שְׁזוֹכָה
לְחֻטָּף בְּכֹל יוֹם. וּכְמֵאֲמֵר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת פְּרָק ו'): אֵין מְלוּיִן לוֹ

לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרֻגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה
וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּךְ; וְלִכֵּן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד מד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ה' טַבַּת הַיְתָשֶׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֵׁישׁ לָכֶם
בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, תַּמְשִׁיף בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה זו,
לְהַחֲזִיר תוֹעִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמָה שֵׁיּוֹתֵר לְהַפְיֵן, יוֹתֵר
זְכוּת תַּחֲיָה לָכֶם בְּשָׁמַיִם.

בְּנֹדָאֵי אֶת צוּדְקָת, צְרִיכִים לְחַבֵּר אוֹתָךְ אֶל הַשְּׁעוֹר בְּיוֹם
רֵאשׁוֹן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲשִׂי אֶת הַנְּתוּחַ
לַיִזוּר וַיִּצְלִיחַ, וַיְהִיֶּה לָכֶם רַק כָּל טוֹב בְּחַיִּים.

רַק תַּחֲיִי שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם,
לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי גַם שָׁם צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ אֶת דְּרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַדְּמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ה' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי עוֹבְרִים עָלֶיךָ נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְהַכֵּל מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, כִּי אִם הִיְיֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, שׁוֹם דְּבַר לֹא הָיָה שׁוֹבֵר אוֹתְךָ.

בְּנֻדָּאֵי זֶה כּוֹאֵב מְאֹד שְׁלֹא מוֹצְאִים אֶת הַזְּוֹג, כְּמוֹ שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (יְבָמוֹת סב): כָּל הַשְּׂרׁוּי בְּלֹא אִשָּׁה, שְׂרׁוּי בְּלֹא שִׂמְחָה; וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֻדָּאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְסוּף כָּל סוּף תִּמְצָא אֶת בֵּית זִוְגְךָ.

תִּרְאֶה לְהַמְשִׁיךְ לְאַסֵּף רְשִׁימוֹת עֲבוּר הַדְּפֹסֶת סֵפֶר שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְזוֹ זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי הַסֵּפֶרִים הָאֵלוּ מַחֲזִירִים בְּתֻשׁוּבָה הַמוֹן תְּלַמִּידִים בְּיִשְׁבִּיבוֹת, וְלִכֵּן, אֲשֶׁרִי מִי שִׂיתֵן יָד וְכַתֵּף לְהַדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל".

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַדְּמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ה' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ לְמַעַן שְׁלֹא יִהְיוּ מְרִיבוֹת יוֹתֵר

בְּבֵית־הַפְּנוּסָת וְאֵי הַבְּנוּת, כְּדַאי שֶׁר' ... גֵּרוּ יָאִיר, יִלְמַד בְּסַעֲדָה
שְׁלִישִׁית, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁכָבֵר יִגִיעַ
הַזְמַן שְׂאוּכַל לְבֹא וְלַגּוֹר בֵּינֵיכֶם, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד מוּז.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי וַיַּגֵּשׁ, ה' טַבַּת ה'תּשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה כַּמָּה פְּעָמִים, וְנִסִּיתִי לְהַתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ,
וְזֶה לֹא עָבַר, אוֹ שְׂאִין לִי אֶת הַמְסָפֵר הַנִּכּוֹן שְׁלָךְ, אוֹ מִסְבָּה אַחֲרַת,
אֲבָל אֲנִי הַתְקַשְׁרָתִי אֵלֶיךָ.

אֵתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְרָצִיתִי מְאֹד
שְׁתַּתְקַן אֶת הַדָּלֶת לְמַעְלָה, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ מַה שְׁמַגִיעַ לָךְ,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ עוֹבְרַת עֲכָשׁוּ וְעִזּוּעַ מְאֹד גְּדוֹל, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנַעֲבֹר עַל זֶה מַה שְׁיִוָּתֵר מֵהָר, לְכֵן רָאָה גַם
אֵתָּה לְהַתְחַזֵּק, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד מַח.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי וַיַּגֵּשׁ, ה' טַבַּת ה'תּשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַמְּכַתֵּב שֶׁבּוּ חֲתַמְתָּ אֵתָּה עִם כָּל הַמְּלַמְדִים,
שְׂאֵתֶם מְקַבְּלִים עַל עֲצָמְכֶם לְשִׁמְעַ אֶת כָּל מַה שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם,
וְתִשׁוּאוֹת חֵן לְכֶם עַל זֶה, כִּי אֵתֶם צְרִיכִים לְדַעַת, שְׁחַנּוּף צְרִיף

לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ מְעִינֵינוּ, וְאֲנִי רוֹצֵה עֲכָשׁוּ לְטַהֵר אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ
מִכָּל מִינֵי פְּסֻלֹת וְסַמִּים, וּמִשְׁכָּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְשִׁתְּהִיָּה לָנוּ קְהֵלָה
קְדוּשָׁה מְאֹד. וְלִכֵּן זֶה צְרִיכִים לְהִתְחִיל עִם הַיְלָדִים הַקְּטָנִים,
לְהַחְדִּיר בָּהֶם אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל, וְאֵין שׁוּם תְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְכֵן
לְהַחְדִּיר בָּהֶם אֱמוּנַת חֻקִּים, וּלְסַפֵּר לָהֶם סִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת שֶׁל
צְדִיקִים, וְזֶה מֵה שְׂיוּעִיל לָהֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ בְּחַנוֹת הַיְלָדִים,
וּבְיָדָאֵי תִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד מַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּגֶשׁ, ה' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלִמִּידֵי יִשִּׁיבַת
”דַּמְשֶׁק אֲלֵיעֶזֶר”, הַיְיָ הַיְיָ עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינַתוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֶׁישׁ לִי,
שְׂאֵתֶם עוֹזְרִים לִי בְּכָל הַמּוֹבְנִים, וּבַפֶּרֶט בְּבִנְיַת הַמְּקוֹה, וְעוֹד תְּבֹאוּ
עַל שְׂכָרְכֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, כִּי כָּל יִגִּיעַ וְטָרְחָה שְׂאֵתֶם
טוֹרְחִים בְּשִׁבִיל הַמְּקוֹה, לֹא הוֹלְכֵת לְאַבּוּד. תְּשׂוּאוֹת חֵן לְכֶם עַל
זֶה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁלֹא תִבְלַבְּלוּ אֶת עֲצָמְכֶם מִשׁוּם
דְּבָר אֶלָּא תִלְמְדוּ בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שְׁדַבֵּר
זֶה הַיּוֹג אֶת הַיָּצֵר הָרַע.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל הַבְּחוּרִים שְׁלוּמְדִים בְּיִשִּׁיבַתְנוּ, שְׂיִבִּאוּ
אֶת הַפְּתֻבָּת שְׁלָהֶם לְמִשְׁרַד הַפְּנִים, שֶׁהֵם גְּרִים בְּיִבְנָאֵל, כִּי אַחֲרַת
לֹא נוֹכַל לְהַחְזִיק שׁוּם תְּלִמִּיד מִבְּחוּץ, כִּי זֶה הַחֵק, בְּחוּר שְׁלוּמֵד
בְּיִשִּׁיבָה, צְרִיךְ לְרַשֵּׁם אֶת שְׁמוֹ שֶׁהוּא גֵר אֵיפָה שְׁלוּמֵד, וְלִכֵּן אֲנִי

מָאד מְבַקֵּשׁ מְכַל בְּחֹר בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, לְרֹשֶׁם אֶת הַפְּתִיחַת שְׁלוֹ
שֶׁהוּא גֵר בְּיַבְנָאֵל, אַחֲרֵת אֶצְטָרֵף לְהוֹצִיאֹ מִהִישִׁיבָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ אֶת דְּרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד נ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּגֶשׁ, ה' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פֶּתַח הַרֵב ...
שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְמַיְדוּ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וְאֵת הַפֶּרֶק שְׁאַתֶּם לוֹמְדִים עַכְשָׁיו, תַּחֲזִרוּ מֵאֵה פְּעָמִים
וְאַחַת, כְּדִי שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר עַל לְשׁוֹנְכֶם, מְלַבֵּד זֹאת, אֲנִי רוֹצֵה שְׁכַל
תְּלַמִּיד יִגְרַס בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוּיֹת, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה הוֹרֵג אֶת
הַיֶּצֶר הָרַע. וְכֵן תִּגְרְסוּ בְּכֹל יוֹם כַּמָּה דְּפִים גְּמָרָא, אֲשֶׁר מְזַכֵּכַת אֶת
הַנֶּפֶשׁ.

וְעַל כֵּלָם אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתַּחְנִיחוּ בְּדַרְךְ אֶרֶץ גְּדוּל, וְאִם
תּוֹכְלוּ לְהַתְמִיד בְּ"סֵפֶר הַמִּדּוֹת", לְסִימּוֹ בְּכֹל שְׁבוּעָה, עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר
עַל פִּיכֶם, אֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִימָה שֶׁתִּגְרַמוּ לִי.

נָא וְנָא תִתְפַּלְלוּ מִתּוֹךְ הַסֵּדֶר דִּיקָא: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית,
וּבְקוֹל וּבְחִינֹת, וְאֵל תִּמְשְׁכוּ אַחַר הַהֶבֶל וְהַרִיק שֶׁל הַיְלָדִים, תִּתְחִילוּ
לְהַסְתַּפֵּל עַל הַתְּכִלִּית הַנִּצְחִית, וְתִהְיֶה רְצִינָיִים, וּמִמָּשׁ תִּחְיוּ אוֹתִי,
וְתִגְרַמוּ לִי הַרְבֵּה נַחַת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּהְיֶה עוֹבְדֵי הַשֵּׁם, וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד נא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלֻמִּידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ", דֵּי בְּכָל
אֶתֶר וְאֶתֶר, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו, יען שהיום הוא יום
ההולוא של מוהרנ"ת ו"ל, וְהַיּוֹת שֶׁהוּא אָמַר לִפְנֵי הַהִסְתַּלְקוֹת
שְׁלוֹ: "הַעֲבָדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה, שְׂיִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה";
שֶׁתְּדַפְּסוּ אֶת כָּל סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְלִכְן הִחְלַטְתִּי הַיּוֹם לְהַדְפִּיס אֶת
הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא: "עֲלִים לְתַרוּפָה", מִכְתָּבֵי מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל.
וְרָצִיתִי שְׁכָל אֶחָד יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּזֶה. וְלִכְן יֵשׁ לָכֶם הַזְדַּמְנוֹת פֶּז
לְהַנְצִיחַ אֶת שְׁמֵכֶם וְשֵׁם אֲמָכֶם בְּעִבּוֹר ח"י שְׁקָלִים, וּמְמַנֵּי תִרְאוּ וְכֵן
תַּעֲשׂוּ, שְׁגַם אֲנִי נִדְבַחְתִּי אֶת שְׁמִי וְשֵׁם אִמִּי, וְלִכְן אֲשַׁרִּי מִי שְׂיִכּוֹל
גַּם־כֵּן לְהַשְׁתַּתֵּף, וַיִּזְכְּרוּ אֶת שְׁמוֹ וְאֶת שֵׁם אִמּוֹ, וְכֵן הָאִשָּׁה וְשֵׁם
אִמָּהּ, וְכֵן שְׁמוֹת הַיְלָדִים. וְהִיא זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת. וְלִכְן אֲנִי
רְאוּ שְׂיִהְיֶה לָכֶם חֵלֶק בְּזֶה, וְכֵן נוֹכַח גַּם לְהַתְקַדֵּם בְּהַדְפַּסֵּת
"לְקוּטֵי־הַלְכוֹת" הַקָּדוֹשִׁים, שְׁנִשְׁאָרוּ לָנוּ עוֹד שְׁלֹשָׁה כְּרָכִים, כְּדֵי
לְסַיֵּם אֶת כָּל הַסֵּט.

אני מאד מקווה שתעשו את רצוני, ונשמע ונתבשר בשורות
משמחות.

המאחל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד נב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, י"א טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נרו יאיר.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד הַצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַע וְכוּ' מֵהַ
שְׁפַתְּךָ לִי וְכוּ', אֲנִי אֶעֱמִיד אוֹתוֹ עַל הַמְּקוֹם, רַק אַתָּה בְּעַל-הַבַּיִת
עַל הַיְשִׁיבָה, אַל תִּדְאָג, אֲנִי כָּבֹר כּוֹתֵב מִכְתָּב לְכָל הַבַּחוּרִים, שְׁאִין
לָהֶם לְשִׁמְעַע לְאַף אֶחָד רַק לָךְ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁכַעוּלָם, יִהְיֶה מִי
שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, אַתָּה תִּהְיֶה חֲזָק מְאֹד מְאֹד, וְאֵז תִּרְאֶה
נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכָל לְהַגְדִּיל אֶת
הַיְשִׁיבָה בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, אֲבָל אֲנִי מְכַרְח תְּנַאי כְּפוּל, שְׁכָל
בַּחוּר מְכַרְח לְהִרְשֵׁם שֶׁהוּא גֵר בְּיַבְנָאֵל, כִּי אַחֲרַת אֲנִי לֹא יְכוּל לְקַבֵּל
שׁוּם תְּלָמִיד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לד נג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר וַיְחִי, י"א טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

תּוֹדָה רַבָּה מְאֹד עַל הַמַּתְנָה שְׁנַתַּת לִי "עֵין יַעֲקֹב" מְנַקֵּד,
וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה, וְכֵן תִּמְסַר לְאַחֶיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּשׁוּאוֹת חֵן
לְכֶם עַל זֶה.

תִּרְאֶה לְתַת לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲלֵפִים שְׁקָל, וְתִקַּח מִמֶּנּוּ קִבְלָה,
וְתִגִּיד לוֹ שְׂאֲנִי נִתְתִּי לוֹ אֶת זֶה, וְאֲפִלוּ שְׁלֹא יִרְצֶה לְקַחְתָּ, תִּתְעַקֵּשׁ
שְׂיִקַּח אֶת זֶה, וְאֲנִי כָּבֹר אֶתְחַשְׁבֵּן עִמּוֹ.

אֲשֶׁר לַד נָד — לַד נָה בְּנַחַל רִיט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְאַשְׁתָּךְ, שְׁתַּעֲבֹר אֶת הַכָּל בְּקָלוֹת,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד נָד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִמְּךָ, שְׁתַּשִּׁיג לִּי ... גֵּרוּ יְאִיר סִיד לְבֹן, כְּדֵי
לְגַמֵּר אֶת הַמְּקוֹנָה, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֵה, שְׁחַס וְשָׁלוֹם, ר' ... גֵּרוּ יְאִיר,
יַעֲזֹב אוֹתָנוּ בְּאַמְצֵעַ, כִּי כָּבֵד הָיוּ הַיּוֹם מִהוֹעֲדָה, וּמָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
אֶת כָּל הַכָּאֵב רֵאשׁ הַזֶּה, אֲמַרְתִּי לְךָ, שְׁאַנִּי רוֹצֵה לְגַמֵּר אֶת זֶה עוֹד
לִפְנֵי שֶׁהַמִּשְׁפָּט יִהְיֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצִּילֵנוּ מִכָּל רַע, וְנִזְכָּה
לְטָהֳרָה אֲמִתִּית.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד נָה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבַת
”דְּמִשְׁק אֱלֵיעֶזֶר”, הַיּוֹ”ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּלְּמְדוּ בְּהַתְּמָדָה מְאֹד, וְאֵל יַחֲסֹר לְכֶם
יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לַמּוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה,
וְזֶה הוֹרֵג אֶת הַיָּצֵר הַרַע לְלַמֵּד בְּקַבִּיעוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם ח"י פְּרָקִים
מְשֻׁנּוּיֹת, מְלַבֵּד זֹאת תְּלַמְדוּ חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
בְּאִפְּן שְׁתַּסְּיִמוּ בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְעַל כָּלֵם
תְּלַמְדוּ הַרְבֵּה גְּמֵרָא, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן
רד): תְּלַמוּ"ד עוֹלָה בְּגִימְטְרִיָּה כְּמִסְפַּר שֵׁם הַקְּלָפָה, אֲשֶׁר מְכַשְׁלֵת

את האדם בפגם הברית. ולכן צריכים ללמד הרבה תלמוד, כדי להכניע את הקלפה הזו, העולה כמספר ת"פ. וכן תעשו לעצמכם שעור ב"לקוטי מוהר"ן", ומי יתן, שתזכו לסיים בכל חדש את כל ה"לקוטי מוהר"ן", כפי שחלקנו את זה לימי החדש, ואם שומרים את הזמן, יש זמן על הכל, ובשעות הפנאי תעינו בשו"ת "אשר בנחל", ושם תמצאו מרגוע לנפשכם, ואם עובר על משהו מה שעובר וכו', שיעשה לעצמו קביעות בכל יום לגרס קונטרס אחד בסדרן מ"אוצר הקונטרסים" ואז "ושב ורפא לו".

אני מכרח להגיד לכם, שהמשיגים בשיבה הוא: ר' ... גרו יאיר, ורק הוא יגיד לכם מה לעשות. ואני לא רוצה שזר יתערב לכם בשיבה, ומי שיעבר על פיו, אני אשלח אותו מהשיבה. זכרו היטב כי הישיבה אינה הפקר, ולא כל אחד יבוא ויגיד את הדעות שלו, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם לציית אותו, ובזה תגרמו לי נחת רוח גדול מאד.

מי יתן, שתוכלו ללכת לישן מקדם, כדי שתוכלו לקום מקדם ולהתפלל תפלת הותיקין, תכל מאד על הזמן היקר שהולך לבחור בשיבה להבל ולריק. וכשהייתי בגיל שלכם ויותר צעיר, נצילתי את הזמן שלי, כמו ששמעתם את ספור ימי נעורי שספרתי במוצאי שבת בהלולא של מוהר"ן ת"ו"ל. ולכן שמרו מאד מאד על הזמן היקר שלכם, כי כל מה שאני זוכר היום, זה רק מגרסא דינקותא, כשהייתי צעיר לא רמיתי את עצמי, ולא הסתפלתי על אף בריה שבעולם, אלא שקדתי מאד בלמוד התורה הקדושה, ואת השיחה שבשבחי ה"ר"ן, סימן ז', תמיד היתה לפני, וזה הכניס בי חשק עצום לחקות את רבנו ז"ל.

זה לשון השיחה שם: "והיה מתמיד בלמודו מאד, ולמד הרבה מאד ש"ס" ו"פוסקים" ו"תנ"ך" ו"עין יעקב" ו"ספרי הזהר" ו"תקונים" וכל "כתבי האר"י", וזכרנו לברכה, ושאר ספרים הרבה מאד ו"ספרי מוסר" הרבה מאד, ואמר: שכל הספרים קטנים

הַמְדַבְּרִים מִמוּסָר, כְּלָם הָיוּ בְּבֵית אָבִיו, וְלָמַד מִכָּלֶם, גַּם לָמַד הַרְבֵּה
 "רֵאשִׁית חֻכְמָה", וְאָמַר בְּפִרוּשׁ, שֶׁלָּמַד אֶת סֵפֶר "רֵאשִׁית חֻכְמָה"
 פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, וְגִדֵּל בְּקִיאֹתוֹ בְּכָל הַסְּפָרִים כְּפִי מַה שֶׁרָאִינוּ
 בְּעֵינֵינוּ קֶצֶת, הָיָה בְּלִי שְׁעוֹר, וּבְפֶרֶט בְּסִפְרֵי תנ"ך ו"עֵין יַעֲקֹב" וְכָל
 כְּתָבֵי הָאָר"י וְסִפְרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים, לֹא נִמְצָא דְגֻמְתּוֹ בְּעוֹלָם, כִּי
 כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה הָיְתָה מוֹכֶנֶת לְפָנָיו וְשִׁגְוָהּ בְּפִיו כְּשֶׁלַּחַן הָעֶרְוֹף
 מִמֶּשׁ, כַּדָּבָר הַמְּנַח לְפָנָי הָאָדָם לְפָנָי עֵינָיו, שֶׁיְכוּל לִקַּח לְעֶצְמוֹ מַה
 שֶׁיִּרְצֶה, כֵּן מִמֶּשׁ הָיוּ כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים מוֹכְנִים לְפָנָי עֵינָי שֶׁכָּלוּ
 הַקְּדוּשׁ בְּכָל עֵת שֶׁרְצָה, וְקֶצֶת מְזָה יְכוּלִים לִרְאוֹת וּלְהִבִּין בְּסִפְרָיו
 הַקְּדוּשִׁים."

מָה אָמַר לָכֶם! הַשִּׁיחָה הַזֹּאת הָיְתָה תְּמִיד לְפָנָי עֵינָי, בִּימֵי גְעוּרַי,
 כְּשֶׁהָיִיתִי בְּגִיל שֶׁש־עֶשְׂרֵה, וְהָיָה לִי רְצוֹן וְחֶשֶׁק עֲצוּם לְחַקוֹת אֶת
 רַבְּנֵינוּ ז"ל, וְזוֹ הָיְתָה כָּל תַּאֲוָתִי וְחֶשֶׁקִי וְרְצוֹנִי, וְהַיּוֹם אֲנִי מִסְתַּפֵּל עַל
 בַּחוּרִים בְּנֵי שְׁמוֹנֵה־עֶשְׂרֵה עֶשְׂרִים וְכוּ', שֶׁמִּסְתּוֹכְכִים בְּלֹא כְּלוּם,
 מִבָּלִים אֶת הַזְּמַן בְּהֶבֶל וּבְרִיק, וּמִפְטֹפְטִים דְּבָרִים בְּטָלִים, וּדְבָרִים
 שֶׁל מַה בְּכֹף, וּמְדַבְּרִים עַל דָּא וְעַל הָא, אֵיךְ יֵשׁ זְמַן?! אֲנִי הָיִיתִי
 יְכוּל לְמַלֵּא יוֹם שֶׁל מְאֹה שְׁעוֹת, וְגַם זֶה לֹא הָיָה מִסְפִּיק לִי.

וְלָכֵן, אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶתְכֶם, תִּקְחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתִתְחִילוּ
 לְלַמַּד בְּהַתְמָדָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְתִתְנַהֲגוּ בְּדַרְךְ אַרְץ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁהַד'
 אֲמוֹת שֶׁלְכֶם יִהְיוּ נְקִיִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂדוּאָג שֶׁהַבֵּית־הַכֹּנֶסֶת תְּמִיד
 יִהְיֶה נְקִי.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד נו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֵאמֶר חֲזַק, וְתַעֲזְרוּ לִידִידֵנוּ הַצַּדִּיק ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי הַשָּׁעָה דְחֻקָּה, וְיוֹם הַמְשָׁפֵט מִתְקַרֵּב, וְאֲנִי אָנֹכִי אֲנִי בָּא, אִם הוּא יִבְרַח, אֲפִי אֶחָד לֹא רוֹצֵה לְשַׁתֵּף אֹתוֹ פְּעֻלָּה, וְזֶה חֻבֵּל מְאֹד, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְגַמֵּר אֶת הַמְקֻוּהָ תוֹךְ שְׁבוּעָה, לְפָנַי שִׁיְהִיָּה עֲלֵי מְשָׁפֵט, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לְהִתְפַּלֵּל עִבּוּרֵי, שִׁמְתְּקוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, כִּי אֵין לִי כִּכָּר כַּח לְמִשְׁפָּטִים.

נָא וְנֹא לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל קִדְשַׁת הַדְּבֹר, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יט), שְׁבֵרִית הַלְשׁוֹן מְכֻוֶּנֶת כְּנֶגֶד בְּרִית הַמַּעוֹר, כְּשֶׁהָאָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת הַדְּבֹר שְׁלוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכֶה לְתַקוּן הַבְּרִית. וְלְהַפְּךָ — כְּשֶׁמְנַוֵּל אֶת פִּיו, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הוּא בָּא לְפָגְמִים רַבִּים בְּפָגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת גְּבוּל פֶּה, סִימָן א'): מִי שֶׁמְדַבֵּר גְּבוּל פֶּה, בְּיָדוּעַ שְׁלִבּוֹ חוֹשֵׁב מְחַשְׁבוֹת אָנֹן; וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְנַבֵּל אֶת הַפֶּה שְׁלוֹ, כִּי זֶה עוֹן חָמוּר מְאֹד. וַיְכַבֵּר אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְתָּ לֵג.): בַּעֲוֹן גְּבוּל פֶּה צְרוּת רַבּוֹת, וּגְזֵרוֹת קָשׁוֹת מִתְּחִדְשׁוֹת, וּבַחֲוָרֵי שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל מֵתִים, יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת צוֹעֲקִין וְאֵינָן גְּעֻנִין, שְׁנֹאֲמַר (יִשְׁעִיָּהוּ ט'): "עַל-כֵּן עַל בַּחֲוָרֵי לֹא יִשְׁמַח ה', וְאֶת יְתוּמֵי וְאֶת אֲלֻמָּנוֹתֵי לֹא יִרְחַם, כִּי כָּלֹ חֲנָף וּמִרְעָה, וְכָל פֶּה דֹבֵר גְּבוּלָה, בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אָפוֹ, וְעוֹד יָדוּ גִטְיָה"; וְאִנְחָנוּ עֲדִים מֵה שְׁקוּרָה הַיּוֹם, שְׁנֵהֲרָגִים יוֹם יוֹם אַנְשִׁים חַפִּים מִפְּשַׁע, וְהַכֵּל מִחַמַּת עוֹן גְּבוּל פֶּה, וְלִכֵּן, כָּל מִי שֶׁמְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל לְשׁוֹנוֹ.

נָא וְנָא רְאוּ לְרַחֵם עַל נַשׁוּתֵיכֶם, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּלּוֹ לָנוּ חֻכְמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (בְּכַא מְצִיעַא נַט.): לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּאוֹנָתָא אֲשֶׁתּוּ,
שְׁמַתּוֹךְ שְׂדֵמְעָתָה מְצוּיָה אוֹנָתָה קְרוּבָה; וְכָל הַצְּרוּת וְהַעֲנִיּוּת
בְּאוֹת לְאָדָם, רַק מִחֲמַת שְׁמִזְלִיל בְּאֲשֶׁתּוּ וּמִשְׁפִּילָה עַד עֶפֶר, וּמִתְנַכֵּל
וּמִתְעַלֵּל בְּהַ מְלוּלִית, שְׂזָה עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(שֵׁם): לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּכָבוֹד אֲשֶׁתּוּ, שְׂאִין בְּרַכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ
בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוּ, שְׁנַאֲמַר (בְּרֵאשִׁית יב): "וּלְאָכְרָם
הֵיטִיב בְּעִבְרָה". וְהִינוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מְחוּזָא: אוֹקִירוּ
לְנַשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתּוּ [תְּכַבְּדוּ וּתִיקְרוּ אֶת נַשׁוּתֵיכֶם כְּדִי
שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ]; וְרַבְּנּוּ ו"ל אָמַר (לְקוּיטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן סט), אֲשֶׁר
עָקַר הַעֲשִׂירוֹת בְּאֵה לְאָדָם רַק בְּזָכוֹת אֲשֶׁתּוּ; וְרַבְּנּוּ ו"ל הַקְּפִיד מְאֹד
מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג, רסד), שְׁהַסְמִיךְ-מ"ם
עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת בֵּין הַזּוּג, כְּדִי
שְׂיִצְטָרְכוּ לְהַתְגַּרֵּשׁ, וְאַחֲרֵי-כֵן יִכְשִׁיל אוֹתָם בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת. וְלִכְּן
אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁמְרוּ מְאֹד עַל הַשְׁלוֹם-בֵּית שְׁלָכֶם, וּבְשִׁכְר
זֶה תִּתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַלִּילָה רְצִיתִי לְדַבֵּר עִם כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלִכְּן תִּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ
בְּשַׁעַה תְּשַׁע וְחֻצֵי בְּדִיּוֹק, כִּי יֵשׁ כְּמָה נוֹשָׂאִים חֲשׁוּבִים עַד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד נַז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר וַיְחִי, י"ב טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי יִשִּׁיבַת
"דְּמַשְׁק אֲלִיעֶזֶר", הַזֵּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת הַבְּחוּרִים חַד מִשְׁמַעִית, תִּזְכְּרוּ שְׁהַמְשַׁגִּיחַ שֶׁל
הַיִּשִּׁיבָה זֶה אֶךְ וְרַק ר' ... גִּירוּ יְאִיר, וּמִי שְׂיִמְרָה אֶת פִּיו, אָנִי מוֹצִיא
אוֹתוֹ מִהַיִּשִּׁיבָה, בְּלִי רַחֲמָנוּת! יַעַן שְׂיֵשׁ עָלֵי מִשְׁפָּטִים, וְאָנִי רוֹצֶה
לְגַמֵּר אֶת הַמְקַנְהָ מֵהַר, אֲזִי הַסֻּדְר קִצַּת מִשְׁתַּבֵּשׁ וְכוּ', כִּי אָנִי רוֹצֶה

שְׁפֹלִם יַעֲזְרוּ בַּמִּקְוֶה, כִּי זֶה הַהֶכְרֵחַ לְגַמֹּר לְפָנַי הַמְשַׁפֵּט שְׂיֵשׁ עָלַי, אֲבָל תִּכְףּ וְיִמְדֵּד כְּשֶׁנִּגְמַר הַמִּקְוֶה, תוֹךְ שְׁבוּעָה, מִי שְׂיִמְרָה אֶת פִּי הַמְשַׁגִּיחַ, אֵין לוֹ שְׂיִכּוּת יוֹתֵר בְּיִשִּׁיבָה, וּבְיִדְאֵי שְׁלֵא אֲדָאג לוֹ לְשִׁדּוּף. זְכְרוּ זֹאת, כִּי הִזְהַרְתֶּם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד נח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי וִיחִי, י"ב טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו גִּצַּח.

פֶּה תִקְבְּלוּ אֶת הַפְּסוּקִים הָאֲחֻרוֹנִים שֶׁל "גְּנוּזֵי הַמֶּלֶךְ", פְּרוּשׁ עַל מַגִּלַּת אֶסְתֵּר, וּבְזֶה נִגְמַר כָּל הַסֵּפֶר, וְלִכֵּן לְדַעַתִּי, לֹא כִדְאֵי לַחֲפוֹת עַד שְׂיִבִיאוּ לָכֶם בְּדָאָר אֶלְקֻטְרוֹנִי, אֲלֵא כְּבָר תִּגְמְרוּ אֶת זֶה, וְתִאֲמִינוּ לִי, שְׁכָל הַסֵּפֶר הַזֶּה נִכְתַּב בְּסִיעֵתָא דְשְׁמַיָּא יוֹצֵאת מִן הַכְּלָל, מִתוֹךְ צְרוּת וְיִסוּרִים וּבְלִבּוּלִים שְׁעִבְרוּ עָלַי בְּמִשְׁךְ כָּל זְמַן כְּתִיבְתִי אֶת הַסֵּפֶר הַנִּפְלָא הַזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה כְּבָר לְהַדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר "עֲלִים לְתִרּוּפָה", מִכְתָּבֵי מוֹהֲרֵינֵי ו"ל, וְאֲנִי מִקְוֶה מְאֹד לְהַשִּׁיג לָךְ אֶלְף שְׁמוֹת, וּבַעֲנִין אֵיךְ לְהַדְפִּיס אֶת זֶה, אֲדַבֵּר עִמָּךְ בְּעַל־פֶּה. רַק תִּכֵּין סֵפֶר, וְאִז אֶסְבִּיר לָךְ אֵיךְ אֲנִי רוֹצֵה שְׂיִדְפֹס, וְאֶקְוֶה מְאֹד שְׁנִזְכֶּה לְהוֹצִיא מִתַּחַת יְדֵינוּ סֵפֶר נִפְלָא מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד נט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי וִיחִי, י"ב טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ וְאִיר.

אָשֶׁר לַד ס בְּנַחַל רַכָּה

תִּאֲמִין לִי, שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ אֶת הַצֶּעֶר שֶׁיֵּשׁ לָךְ, מֵהָהוּא שְׁחוֹתֵר
תַּחֲתָךְ וְכוּ', אֲבָל זֶה לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי אַתָּה וְרַק אַתָּה
הַמְּשַׁגֵּיחַ, וְאֲנִי אֶעֱמִיד אוֹתוֹ וְאֶת כָּל הַבַּחֲוִרִים עַל הַמָּקוֹם.

הַעֲנֵן הוּא, שְׁעוֹד שְׁבוּעַ יֵשׁ עָלַי מִשְׁפָּט גָּדוֹל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִרְחַם עָלַי, וְיִמְתִּיק מִמֶּנִּי אֶת כָּל הַדֵּינִים וְהַמְּשַׁפְּטִים, כִּי אֵין לִי
כֶּכֶר כַּח לְזֶה, וְר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, נִכְנָס בְּלַחֲץ, שְׂרָאָה מִשְׁטָרָה שְׂבָאוּ,
וְרָצָה כֶּכֶר לְבָרַח, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מְבַצֵּעַ חָרוּם, שְׂכָל
הַבַּחֲוִרִים וְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַעֲזֹרוּ לוֹ לִגְמֹר אֶת הַמְּקַנָּה מֵהַ שְׁחִיתָר
מֵהָר, כִּי זֶה לֹא מִשְׁחָק, וְאֲנִי יָכוֹל לְהִיּוֹת בְּבַעֲיוֹת גָּדוֹלוֹת, וּמָה אֲנִי
צָרִיךְ אֶת זֶה. וְלִכֵּן אֵל תִּקַּח אֶת זֶה אִישִׁית שְׁלוֹקָחִים אֶת הַבַּחֲוִרִים,
כִּי אֵין לִי בְּרָרָה, אֲנִי מִבִּין שְׁעַכְשׁוֹ קִצַּת מִשְׁתַּבֵּשׁ הַסֵּדֵר, אֲבָל זֶה
בַּחֲנִינַת "עַת לַעֲשׂוֹת לְהוֹנִי" הַפְּרוֹ תוֹרְתָךְ, כִּי אִם אֲנַחְנוּ לֹא נִגְמֹר
תוֹךְ כַּמָּה יָמִים אֶת הַמְּקַנָּה, מִי יוֹדֵעַ מַה יָכוֹל לְהִיּוֹת.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תִּצְטַעַר בְּשׁוּם פְּנִים
וְאִפְּן, וְרַק אַתָּה נִשְׂאָר מְשַׁגֵּיחַ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הִרְאִיתָ מַה שְׂאָף אָחָד
לֹא הִרְאָה, וְכָל הַיְשִׁיבָה עוֹמְדַת עַל זְכוּתָךְ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיְחִי י"ג טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, הַגְּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַוּוֹי"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל
נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּוֹטִי-מֵהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכד), אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים
בְּתַהֲלִים שְׂבָחִים שְׂאוֹמֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: 'שִׁיר',
'מִזְמוֹר', 'לְמִנְצַח', מֵהֶם אֵלוֹ הַלְּשׁוֹנוֹת, וּבְפֶרֶט 'לְמִנְצַח', מִי צָרִיךְ

לְנִצָּח אֶת מִי?! אוֹמֵר רַבְּנוּ וְ"ל שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים:
 'לְמִנְצָח' הֵינּוּ וּמְרוּ לְמִי שְׁמִנְצָחִים אוֹתוֹ וְשָׁמַח. כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֶל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ וְכָל הַעוֹבֵר עָלָיו, בָּא
 בְּטַעֲנוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִבְקָשׁוֹ בְּכָל מִינֵי בְקָשׁוֹת, הֲלֵא הוּא רוֹצֵה
 לְנִצָּח אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּבִיכּוֹל, וּלְהִשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יֵשׁ תַּעֲנוּג מִזֶּה,
 אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים אוֹהֵב מְאֹד כְּשֶׁבֶן בָּא אֵלָיו בְּבְקָשׁוֹת וּבְתַחֲנוּת:
 "אָבָא תַעֲזֹר לִי", "אָבָא תוֹשִׁיעֵנִי", "תּוֹצִיאֵנִי מִכָּל הַצָּרוֹת", "תִּרְחַם
 עָלַי", אֵזִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹלַח לוֹ דְבוּרִים, כְּדֵי שְׁיֻכַּל לְנִצָּחוֹ.
 וְזֶה דְבַר לַמַּעֲלָה מֵהַשְּׁכָל, כִּי בְּשֵׁר וְדָם לֹא אוֹהֵב כְּשֶׁמִּנְצָחִים אוֹתוֹ,
 זֶה טֹבֵעַ אָדָם שְׂאִינוּ רוֹצֵה לֵהִיֹּת מִנְצָח. אֲבָל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 כְּבִיכּוֹל, כְּפִי צְמָצוּם וְקַטְנוּת דַּעֲתָנוּ רוֹצֵה שְׁנַצֵּחַ אוֹתוֹ, שְׂאָדָם יָבֹא
 בְּבְקָשׁוֹת וּבְשִׂאלוֹת אֵלָיו: "אָנָּה ה' עֲזֹר לִי", "אֲנִי בְּמַצָּב דְּחוּק",
 "אֵינְ לִי פֶרְנֶסֶה", "אֲנִי חָיֵב חוֹבוֹת", "יֵישׁ לִי צָרוֹת", דְבוּרִים אֵלוֹ
 כָּל-כָּף יִקְרִים בְּעֵינֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵין לָנוּ מִשְׁגַּ וְהַשְּׂגָה כָּלֵל,
 אֲבָל אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זֶה תַּעֲנוּג גְּדוֹל מְאֹד. כְּפִי שְׂאֵנוּ רוֹאִים
 בְּנֵי זוּג עַד שְׁמִתְחַתְּנִים, וְעַד שְׁמִסְתַּדְרִים אַחַר הַחֲתֻנָּה, כִּי הֲלֵא שְׁנֵי
 הַפְּכִים הֵם, הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה הֵם שְׁנֵי עוֹלָמוֹת הַפּוֹכִים, זֶה חֶסֶד וְזוֹ
 גְבוּרָה, זֶה מִים וְזֶה אֵשׁ, אוֹ לְהִפְּךָ: הֵיא מִים וְהוּא אֵשׁ, הֵיא חֶסֶד
 וְהוּא גְבוּרָה, אֲבָל הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ וְ"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן,
 חֶלֶק א', סִימָן פ'), שְׁעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַשְּׁלוֹם — כְּשֶׁשְׁנֵי הַפְּכִים מִתְחַבְּרִים
 בְּנוֹשֵׂא אֶחָד, זֶה הַמַּעֲלָה — כְּשֶׁשְׁנֵי הַפְּכִים מִחֲזִיקִים עֲצָמָם בְּיַחַד.
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר וְנוֹלָד בֶּן אוֹ בַת, אֵיזוֹ שְׁמִחָה יֵישׁ לְזוּג,
 וְאַחֲרֵי-כֵן מְחַפִּים כָּל שְׂעָה, כָּל יוֹם, כָּל שְׁבוּעָה, כָּל חֹדֶשׁ, שֶׁהִתִּינּוּק
 יִתְפַּתַּח כְּרָאוּי, וְיֻכַּל לְהִתְהַפֵּף וּלְזַחַל, לְשָׁבֵת וּלְעֵמֶד, עַד שְׁיֻכַּל
 לְלַכֵּת בְּכַחוֹת עֲצָמוֹ, וּכְשֶׁהֵילָד הִזָּה עוֹשֶׂה אֶת הַפְּסִיעָה הָרֵאשׁוֹנָה:
 אֵיזוֹ שְׁמִחָה הֵיא זֶה, וּכְשֶׁאוֹמֵר: "אָבָא, אָמָא", אֵין הוֹרִים יוֹתֵר
 מְאֻשְׂרִים מֵהֵם, וְאַחֲרֵי-כֵן כְּשֶׁמִּתְחִיל לְצַרֵּף מְשֻׁפְּטִים, אֵין תַּעֲנוּג
 גְּדוֹל מִזֶּה, וְזֶה הַתַּעֲנוּג הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר לְהוֹרִים. בְּאֵין עֶרֶךְ כָּלֵל
 הַתַּעֲנוּג שִׁישׁ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּשִׁיְהוּדֵי בָּא וְאוֹמֵר לוֹ: "אָבָא,
 תַעֲזֹר לִי", "אָבָא תִרְחַם עָלַי", "אָבָא תַצִּיל אוֹתִי", הֲרִי בְּזֶה הוּא
 מְגַלָּה שֶׁהוּא מְאָמִין שִׁישׁ אָבָא בְּשָׂמִים, שְׁמֵאֲמִין שִׁישׁ אָבָא רַחֲמָן,

וְזֶה מְאֹד חָשׁוּב לְמַעַלָּה, כִּי כִּף אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחוּמָא תְּשֵׁא טו): מִיּוֹם שֶׁבָּרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹלָמוֹ, נִתְּאָה שְׂיֵהֵיָה לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוּצָה שְׁנִקְרָא לוֹ 'אַבָּא', הַכְּנִיסָנוּ בְּעוֹלָם הַגַּשְׁמִי הַזֶּה הַמְּלֵא עֲבִיּוֹת וְחֲמִרִיּוֹת, מְלֵא צְרוֹת וְיִסּוּרִים, בְּלִבּוֹלִים, כְּפִירוֹת וְנֹאֹף, וּמִכָּאן רוּצָה שְׁנִפִּירוֹ, וְנִקְרָא לוֹ אַבָּא, וְנִזְכָּה לְהִבִּין אוֹתוֹ, כְּבִיכּוֹל. וְכִשְׂיֵהוּדִי בָּא וּמְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּדֶרֶךְ שִׁיר, מְזֻמּוֹר, וּבִפְרֵט בְּדֶרֶךְ לְמַנְצַח, שְׁרוּצָה כְּבִיכּוֹל לְנַצְחוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאוֹמֵר: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזָרְנִי לְצֵאת מִהַמְּצוּקָה שְׁלִי, עֲזָרְנִי לְצֵאת מִהַגְּאָה הַסְּרוּיָחָה שְׁיֵשׁ בִּי, מִהַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׁיֵשׁ בִּי", זֶה חָשׁוּב מְאֹד אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ.

מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל כָּתַב מִכְּתָב לְבָנוּ וְאָמַר לוֹ: תִּתְחַזֵּק לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זֶה הַחֶרֶב שֶׁקְּבִלְנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ב'), שֶׁהַתְּפִלָּה זֶה חֶרֶב, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "בְּחֶרֶבִי וּבְקִשְׁתִּי", וְכְתוּב בַּזֶּהר, שֶׁהַצְּדִיקִים הַשְּׂתַמְשׁוּ תָּמִיד בַּחֶרֶב הַזֶּה, חֶרֶב הַתְּפִלָּה. אֲבָל חֶרֶב הַתְּפִלָּה תְּלוּיָה רַק בְּתַקוּן הַבְּרִיּוֹת, שְׂאָדָם יֵשׁ לוֹ מִחַ נְקִי וּמְזַכָּךְ, וְחוֹשֵׁב רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא מִשְׁטִיּוֹת, וְכִיּוֹן שְׂאָנוּ מְלֵאֵי זְהֻמָּה וְעִבְרוֹת וְכוּ', לְכֵן אָנוּ רְחוּקִים מִתְּפִלָּה, כִּי אִם הָיָה לָנוּ מִחַ מְזַכָּךְ, הָיִינוּ תָּמִיד מִתְּפַלְּלִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלְכֵן עוֹרֵר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אֶת בָּנוּ לוֹמֵר הַרְבֵּה תְּהִלִּים, וְאָמַר לוֹ: כָּל מְקוֹם שֶׁכְּתוּב בְּתֵהִלִּים 'לְמַנְצַח', הֵינּוּ שְׂדוּד הַמְּלָךְ אוֹמֵר: תֵּאמְרוּ מְזֻמּוֹר זֶה, וְאֲזוּ תִּנְצְחוּ בְּמַלְחָמָה, כְּמַעֲרָכָה וְכוּ', כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְנַצַּח אֶת הַצְּרוֹת וְהַמְּרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן רַק עַל-יְדֵי תְּפִלָּה; וְלְכֵן אֶפְשָׁר הַזּוֹכֶה לוֹמֵר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עג), שְׂאֲמִירַת תְּהִלִּים מְסַגֵּלַת לְתְּפִלָּה, וּמְקַשֶּׁרֶת אֶת הָאָדָם אֶל הַשַּׁעַר וְהָאוֹת הַשְּׂיָף לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, וְעַל-יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים מְאִיר עַל עֲצָמוֹ אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת, וְזוֹכֶה לְכָל הַיְּשׁוּעוֹת בְּעוֹלָם.

לָנוּ אֵינן בְּעוֹלָם רַק תְּפִלָּה, וְעַלֵּינוּ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁנִזְכָּה לְמַחַ נְקִי, בְּלִי צוּאָה וְטִנְפָּת, בְּלִי מוֹתְרוֹת, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי

רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כא), אם אין לאדם אמונת חכמים, ומכל שכן שלועג על דברי חכמים, נדון בצואה רותחת, אומר רבנו ז"ל, שעולים לו עשנים סרוחים. רואים אחד שהיה בעל עברה עד פה, וחזר בתשובה ונעשה מנהיג, ועדין הוא שכור, ושותה משקאות משכרים וכו', וקפה של שרצים תולה מאחוריו. צריכים הרבה לבקשו יתברך, שנוזפה לאמונת חכמים, להאמין בחכמים אמתיים, שאין להם רק הקדוש-ברוך-הוא. ולכן אבקשכם מאד, ראו להתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות, בכלליות צריכים לבקש על כל ישראל וכו', בפרטיות צריכים כל אחד לבקש על משפחתו, שלא יצאו לתרבות רעה הילדים, שיזוהרו לאכל רק פשר, לשמר על טהרת המשפחה, ואחר-כך בפרטי פרטיות, להתפלל כל אחד על עצמו, שרק הקדוש-ברוך-הוא והוא בעצמו יודע מה עשה ופגם.

ולכן הבה נתחזק בתפלה, הבה נעשה התחלה חדשה, והנה כבר מתחילים ארבעים יום של ימי שובבי"ם, שהם הפרשיות שקוראים בהם: ש'מות, ו'ארא, ב'א, ב'שלח, י'תרו, מ'שפטים, הימים האלו מסגלים לתקן כל הפגמים, ועלינו לבקש הרבה מאתו יתברך על העבר שקלקלנו, ועל ההנה והעתיד שלא נתלכלך, פי בזה העולם צריכים רחמים רבים ועצומים, וזה מה שנוותר לנו — רק תפלה ותפלה וכו', לבקשו יתברך, ואם תהיו חזקים בזה, הקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם.

ועתה אבקש אתכם מאד מאד, התפללו עלי, יש עלי ענשים קשים ומרים, ואני צריך לרחמים רבים. ואבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, מי שרק יכול שיתפלל עלי, שאזכה לצאת מהצרות והחובות והיסורים שלי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע בקול רבנו ז"ל, שדיקא על ידו נראה להרבות בתפלה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לַד סָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ג טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּתְּמִיד בְּכֹל יוֹם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
שְׁעוֹרִים כְּסֵדֶרֶן: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה
מִזֶּה.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז, וְאֵל תְּסַתְּפֵל עַל שׁוֹם דְּבָר
שְׁבַעוּלָם.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוּת,
וְזֶה יַעֲזוֹר לָךְ עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד סב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ג טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רָעָה, וְתִזְכֵּי לְהוֹלִיד
בְּקַלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלְךָ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לִזְמַר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְזֶה יַעֲזוֹר לָךְ לְעֵבֵר
עַל עַל הַכֹּל, כִּי מִי שְׁאוּמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים זֶה מַצִּיל אוֹתוֹ מִכָּל רָע,

רל אָשֶׁר לֵד סג — לֵד סד בְּנַחֵל

זוֹכָה לְשִׁדּוּד הַטֵּבֶע, רַבְּנוּ וְ"ל הַפְּלִיג בְּמַעַלְת אַמִּירַת שְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד סג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיְחִי, י"ג טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְּפוּ אֶל אַהוּבֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שָׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וּבִפְרָט שְׂאֵתָה זוֹכָה לְזָרוּ אֶת עֲצָמְךָ בְּעֵנִין כְּתִיבַת הַסֵּפֶר תּוֹרָה,
וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדָה לָךְ עַל זֶה.

אֲנִי לֹא קַבְּלָתִי שׁוֹם לְשׁוֹן־הַרַע מִהַמְּלַמְּדִים, אֲנִי לֹא יוֹדַע
מֵאִיפָה זֶה נוֹבֵעַ, אֲדַרְבָּה אֲצִלִּי הַמְּלַמְּדִים מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבִים, כִּי
חַנוּקָה הַיְלָדִים זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד שֶׁתִּכְתֹּב הַיֵּטֵב אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה שֶׁל ...
גֵּרוּ יְאִיר, כִּי אֲנִי רוֹצֶה, שְׂיֵצֵא סֵפֶר תּוֹרָה יָפָה מְאֹד, תִּדְרִיךְ אוֹתוֹ,
וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁנִשְׁמַע תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת,
וְתִרְאֶה לְכַתֹּב לִי מַכְתָּב בְּכָל פַּעַם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד סד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיְחִי, י"ג טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַשֶׁר לַד סה — לַד סו בְּנַחֵל רְלֵא

אַל תִּדְאָג ... הוּא מְשַׁגֵּיחַ בְּחֶסֶד עֲלִיוֹן, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכֻמוֹ שֶׁהֲצֵלִיחַ עַד עֲכָשָׁו, כִּף יִמְשִׁיף לְהֲצֵלִיחַ,
וְאֲנִי עוֹמֵד אַחֲרָיו עַל כָּל מֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה.

רַק חֹזֵק וְאַמִּץ, וְנִרְאֶה בְּרִכָּה בְּמַעֲשֵׂי יְדִינוּ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהֲצֵלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד סה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל מְשַׁפְּחַת ...
שְׂיִחָיו.

בְּאֵתִי לְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת בְּרִכָּה וְהֲצֵלָחָה בְּכַנִּיסָה לְדִירָה
הַחֲדָשָׁה, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּבִיט הַזֶּה תַעֲשׂוּ הַרְבֵּה
שְׂמֵחוֹת, וּמֵהַבִּיט הַזֶּה תִּפְּנְסוּ כָּבֹד לְבִיט שְׁלָכֶם, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי מוֹעֵד קָטָן, פָּרָק ב', הַלְכָה ד'): שְׂמִיחָה לְאָדָם בְּשַׁעֲה
שְׂדֵר בְּשָׁלוֹ. אֵין עוֹד שְׂמִיחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, שְׂאָדָם נִכְנָס לְגוֹר
בְּדִירָה שְׁלוֹ, וְהוּא לֹא גָר בְּשִׁכְנוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם בְּרִכָּה וְהֲצֵלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂי יְדִיכֶם, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהֲצֵלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד סו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַיְגִיךְ וְחַכִּים ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתִּשְׁפֹּר אֶת הַמְּדוּת שְׁלָךְ, כְּדִי שְׂאוּכַל

לַעֲשׂוֹת אֶתֶּךָ שְׂדוּךְ טוֹב, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקְבַּע עִתִּים לַתּוֹרָה, כִּי חֲבַל שְׁהִימִי נְעוּרִים שְׁלֶךְ הוֹלְכִים לַהֲבֵל וְלָרִיק, אִם הֵייתָ עֲקָשָׁן וְלוֹמֵד עֲכָשׁוּ תוֹרָה, זֶה הִיָּה גַחֲקֵק בְּדַעְתְּךָ, כִּי כָּל מֵה שְׁלוֹמֵדִים בְּעֵת הַיְלָדוּת, זֶה גַחֲקֵק הֵיטֵב בַּמַּח, וּכְמֵאֲמָרָם ו"ל (אֲבוֹת ד'): הַלּוֹמֵד יֵלֵד לְמָה הוּא דוֹמָה? לְדִיו פְּתוּבָה עַל גֵּר חֲדָשׁ; וְזָכוֹר תִּזְכֹּר מֵה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קִנּוּב): יִגְוֹתָא כָּלִילָא דְוִוְרָדָא; עֵקֶר יִפִּי הַפְּרַח כְּשֶׁהוּא עֲדִין בַּצְּעִירוּתוֹ. וְכָל-כֶּף חֲבַל שְׁאֲתָה מְבַלָּה אֶת הַיָּמִי נְעוּרִים שְׁלֶךְ עִם שְׁטִיּוֹת.

שְׁמַעְתִּי מִכַּמָּה אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהִתְחַלְתָּ לְנַהֵג רֶכֶב וְכוּ', אֲתָה צְרִיךְ לְהִבִּין שְׁזֶה דְבָר הַכִּי מְסַפֵּן, כִּי רֶכֶב הוּא כְּמוֹ נֶשֶׁק, שְׁיִכּוֹל לְהַרְגַּ בְּנֵי אָדָם, וְאֲפֹלוּ מִי שֵׁיִשׁ לוֹ כְּבָר רִשְׁיוֹן נְהִיגָה, צְרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים, שְׁלֹא יַעֲשֶׂה תְּאֵנָה, וּמְכַל שְׁפָן מִי שְׁעֲדִין אֵין לוֹ רִשְׁיוֹן נְהִיגָה, לֹא רַק שְׁיִכּוֹל לְהַרְגַּ אֶת מִישֶׁהוּ, אֲלֵא יְכוּל גַּם לְשַׁבֵּת בְּבֵית-סֵהֶר, כִּי הַיּוֹם אִם תּוֹפְסִים מִישֶׁהוּ שְׁנוּהֵג בְּלִי רִשְׁיוֹן, גַּם יְכוּל לְשַׁבֵּת בְּבֵית-סֵהֶר, וְגַם מְקַבֵּל שְׁלִילָה לְכָל הַחַיִּים, שְׁלֹא יוּכַל לְקַבֵּל רִשְׁיוֹן נְהִיגָה.

וְלָכֵן לְמָה אֲתָה צְרִיךְ אֶת כָּל הַצְּרוּת הָאֵלוּ. תְּצִיֵּת אוֹתִי, וְתִקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדִּים, וְתִקְבַּע לַעֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וּבַכְּפָרֵט ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, שְׁשׁוּבֵר אֶת הַיִּצָּר הַרַע וְהַשְּׁגִיוֹנוֹת מֵהָאָדָם, וְכֵן תִּלְמַד הַרְבֵּה שְׁלִחַן עֲרוּךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה, וְאֵז תִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּיד, וּבַכְּפָרֵט שֶׁתִּקְבַּל שֵׁם טוֹב.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה שְׁתַּצִּיֵּת אוֹתִי, וְלֹא תִתְחַרֵּט, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד סז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני חושב שזה רעיון מאד טוב, וכך תעשו, שתינוקות עד גיל שנה יכולים עדין להיות עם הנשים בכלל ג"ס, ומשנה ומעלה שיכנסו בפעוטון החדש, וגם העמותה שאתם רוצות לעשות, זה טוב מאד.

תראי רק להרבות בתפלה, ואז תראי את גדל הנסים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי באמת אין לנו בזה העולם רק תפלה, ואם אדם חושב שהוא יכול לראות ישועה בלי תפלה, הוא טועה ומטעה את עצמו, בודאי הכאב והצער מאד גדול, תאמיני לי, שלכל אחד יש את הבעיות והצרות שלו מהילדים, ואשרי מי שמחזק את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו בזה וכבא לגנח נצחים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד סח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ד טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גייעו וירדפו אל ... נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה מכרח לתת לאשתך ללכת אל האמא שלה, ואין שום הצדקה למנע את אשתך, שהיא עכשו יולדת מללכת אל האמא, ואם אתה לא עושה את זה אתה רוצח, ואל תבוא בטענות אל נשי

אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, הֵם פְּשׁוּט מוֹסְרוֹת נַפְשָׁם בְּעִבּוּר אֲשֶׁתְּךָ, וְהֵם
מְטַפְּלִים אֶתְּךָ עַל צַד הַכִּי טוֹב. וְלָכֵן אֵל תְּהִיָּה כְּפּוּי טוֹבָה, וְאֵל
תְּבוֹא עִם טַעֲנוֹת עֲלֶיךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲזֹר לְאֲשֶׁתְּךָ, וְאֵל תִּתְאַכְזֹר
אֵלַיָּה, רַק תִּתְחַזַּק וּתְחַזַּק אוֹתָהּ, וְאֵז יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּזֶה וּבְכָּא.

תִּרְאֶה לְהִיּוֹת אֶתְּךָ בְּבֵית לְחִזָּק אוֹתָהּ, וְאֵל תִּשְׁפִּיל אוֹתָהּ.

רְאֵה לְהִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂעִיעֶשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כִּי הַתְּפִלָּה
שְׁמֵתְפַלְּלִים אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם
גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, כִּי בְּלִי הַתְּבוֹדוֹת, הָאָדָם מְשַׁעַע לְגַמְרִי, רַחֲמָנָא
לְצִלָּן.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד סט.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ וַיֵּאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וּתְשִׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתַעֲשֶׂה
לְעֲצֻמָּה חֶק קָבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם
מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם, וְשַׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת, וְאִם תּוֹכַל לְסַיֵּם בְּכָל יוֹם ח"י
פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. וְכֵן תִּלְמַד הַרְבֵּה הַלְכָה, כִּי
אֶצֶּל רַבֵּנוּ ז"ל הָיָה הָעֵקֶר לְמוֹד הַלְכָה, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה לְבַרֵּר אֶת
הַטוֹב מִהָרַע, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ח');
וּמָה גַם תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִימִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתַבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ
שֶׁלֹא יוֹלִיכוֹ אוֹתָךְ שׁוֹלֵל, וְתַבְרַח מִשְׁתִּית מִשְׁקָה הַמְשַׁבֵּר, וּמַעֲשׂוֹן
סִגְרִיּוֹת, שְׁזָה שׁוֹרֵף אֶת תְּאֵי הַמַּחִין.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרָפְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לְד ע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וַיְחִי, י"ד טֵבֶת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק, וְתַחֲזֹק אֶת הַתְּלִמִּידוֹת בְּבֵית-סֵפֶר, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר
יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה בְּעֵתִים הַלְלוּ, שְׁצַרִּיכִים לְחַזֵּק אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
זוֹ מַצָּוָה הַכִּי גְדוֹלָה, וּבְיַדֵּי עוֹד תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה
עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂזוּכָה לְכַבֵּד אֶת בְּעָלָהּ, לְחַזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וּלְשַׂמְחוֹ,
וְאִז גַּם בְּעָלָה יֵאָהֵב אוֹתָהּ, כִּי כֵּן אָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (מִשְׁלֵי כו,
יט): "כַּמֵּים הַפְּנִימִים לְפָנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרָפְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לָד עֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ד טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֲתָן מִתְקַבְּצוֹת יַחַד וּמִתְפַּלְלוֹת, כְּדֵי שְׂאֲצֵא מֵהַצָּרוֹת וְהַחוּבוֹת שְׂמִסְבְּבִים אוֹתִי, אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִתְפַּלָּה, אִם בֶּן-אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מַה זֶה תְּפִלָּה, הִיָּה מִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִכְפֹּרֵט לְהַגִּיד שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים, שְׁזֵה שְׂדוּד הַמַּעֲרָכָה, שְׂדוּד הַטָּבַע, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ נְסִים נְגָלִים, תִּמְשִׁיכוּ וְאֵהִיָּה לְכֶם אָסִיר תּוֹדָה כָּל הַחַיִּים.

בְּעֵנֶן זֶה שֶׁהִרְבִּיץ לֵילֵד שְׁלֶךְ וְכוּ', הַעֲמַדְתִּי אוֹתוֹ עַל הַמְּקוֹם, וְאֵנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֵא יַחֲזוֹר לְשִׁטְיוֹת שְׁלוֹ וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לָד עֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיְחִי, ט"ו טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נְגִיעוֹ וַיְרַדְפוּ אֶל הַבְּחוֹר הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּתַמִּיד בְּלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאִם תִּהְיֶה חֲזוֹק בְּזֵה, אֲזִי תִרְאֶה נְפִלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אָשֶׁר לַד עַג — לַד עַד בְּנַחֵל רְלוּ

הַעֲקָר תַּחֲזֹר הַרְבֵּה עַל "סִפְר־הַמְדוּת", עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר עַל פִּיךָ, כִּי הַמְדוּת הֵן עֲקָר הָאָדָם, וְאִם תִּקְנֶה לְעֲצֻמָּךְ מְדוּת טוֹבוֹת, לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן וְתִתְחַתֵּן, כִּי אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד שְׁתִּתְחַתֵּן מֵה שְׁיִוְתֵר מֵהָר.

רְאֵה לְהַתְבוּדָד אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שְׁמַדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֹו הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזֵּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד עַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיְחִי, ט"ו טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִכְנִיס בְּעֲצֻמָּךְ אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִמִּיד תַּחֲשֹׁב רַק מִמְּנֵו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּיךָ.

אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל מְשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוּל אֲדוּנְגוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְלִכְּן אֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצֻמָּךְ מְשׁוּם דְּבָר, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד עַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיְחִי, ט"ו טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, מֵהַ שְׂאֵת פּוֹתֵבֶת שֶׁהִכַּל מִסְתַּדֵּר בְּבֵית, כִּי צָרִיךְ לְהִיּוֹת,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵאִיר תְּמִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם,
וַיְהִי לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְאֵל תִּפְנְסוּ בְּלִחְצִים, כִּי זֶה הַדְּבָר הַכִּי
קָשָׁה כְּשֶׁאַדָּם נִכְנָס לְלִחְץ, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְאֵז תִּרְאוּ נִסִּים
נִגְלִים שִׁיעֵשׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד עה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר וַיְחִי, ט"ו טַבַּת הַיְתַשְׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וּתְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְתִדְעַ אֲשֶׁר מִדַּת הַשְּׂמֵחָה זֶה
הַמִּדָּה הַכִּי קָשָׁה לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם,
רַק לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְהַשְּׂמֵחָה הִיא תִּקּוֹן הַבְּרִית, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קס"ט), כְּשֶׁאַדָּם שִׂמַּח, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּעֶצְמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִפְּגַם הַבְּרִית, וְלִכֵּן תִּהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, וְזֶה
יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתַּעֲבֹר עַל הַכֹּל.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עַל-כָּל-פְּגָמִים חָמַשׁ דְּקוֹת בְּכֹל יוֹם, וּתְדַבֵּר אֵל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְסַפֵּר לוֹ כָּל מַה שְׁמַעִיק לָךְ, וְהַעֲקֵר תְּבַקֵּשׁ
שְׂיִהְיֶה לָךְ שִׂמְחָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד עו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טבת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְזִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, יַעַן שֶׁעֲכָשׁוּ מִתְחִיל
יָמֵי שׁוֹכְבֵי"ם, הֵינּוּ הָאֲרַבְעִים יוֹם הָאֵלוּ, שְׁקוֹרִין אֶת פְּרִשְׁיּוֹת שְׁמוֹת
וְאָרָא בִּיא בִשְׁלַח יִתְרוֹ מ'שִׁפְטִים, שֶׁשָּׁם מְדַבֵּר מִגְּלוֹת מְצָרִים, אִיף
שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל הִשְׁתַּעֲבָדוּ בְּגְלוֹת מְצָרִים בְּשֶׁעָבָדוּ גְדוֹל מָאֵד, וְעָבַר
עֲלֵיהֶם מֵה שֶׁעָבַר, צָרוֹת וַיִּסּוּרִים וּמְרִירוֹת, וְנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,
וְאַחֲרֵיכֵן קָבְלוּ פְרָעָה וְהַמְצָרִים אֶת עֲנֹשָׁם, וְעַם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ
מִמְצָרִים, וְנִבְקַע לָהֶם הַיָּם, וְזָכוּ לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה.

וְלָכֵן אֵלוּ הָאֲרַבְעִים יוֹם הֵם מָאֵד מְסֻגְלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל הַפְּגָמִים
שֶׁהָאָדָם פָּגַם, אִם רַק יַדַע אִיף לְנַצֵּל אוֹתָם, עַל-יְדֵי עֲשִׂית טוֹב,
לַעֲשׂוֹת בְּפִעַל מְצוֹת רַבּוֹת, שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא
וַיִּקְהַל): אָמַר רַבִּי מְאִיר, עַל כָּל מְצוּהָ שֶׁאָדָם עוֹשֶׂה, מוֹסְרִין לוֹ מִלֵּאָף
לְשִׁמְרוֹ, עֲשֶׂה מְצוּהָ אַחַת מוֹסְרִין לוֹ מִלֵּאָף אַחַד, עֲשֶׂה מְצוֹת הַרְבֵּה
מוֹסְרִין לוֹ מִלֵּאָכִים הַרְבֵּה לְשִׁמְרוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים צא): "כִּי מִלֵּאָכִיו
יֵצְוֶה לָךְ" וְגו', כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מְרַבֵּה בְּמְצוֹת, הוּא קוֹנֶה שֵׁם טוֹב
לַעֲצָמוֹ. אֵת מוֹצֵא שְׁלִשָּׁה שְׁמוֹת נִקְרְאוּ לוֹ לְאָדָם: אַחַד מֵה
שְׁקוֹרָאִים לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ, וְאַחַד מֵה שְׁקוֹרָאִין לוֹ בְּנֵי אָדָם, וְאַחַד מֵה
שְׁקוֹנֶה הוּא לַעֲצָמוֹ, טוֹב מִכֵּלֶן מֵה שְׁקוֹנֶה הוּא לַעֲצָמוֹ; וְעַקֵּר קְנִיַת
שֵׁם טוֹב לַעֲצָמוֹ, הוּא עַל-יְדֵי קִיּוֹם מְצוֹת מַעֲשִׂיּוֹת דִּיקָא, שֶׁצָּרִיכִים
לְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, שֶׁיְהִיָּה לוֹ זְקֵן וּפְאוֹת,
שֶׁהָאִשָּׁה תִלָּךְ בְּצַנִיעוּת, וְשִׁיאֲכִלוּ רַק מֵאֲכָלִים שֶׁאֵין בָּהֶם שׁוֹם
פְּקוּק שֶׁל אִסּוּר, אֲלֵא עִם הַכֶּשֶׁר מִבְּחַר שֶׁל מִשְׁגִּיחִים יֵרְאֵי הַשֵּׁם,
וְלַהֲרַבּוֹת בְּצַדִיקָה, וְלַהֲרַבּוֹת בְּתַפְּלָה, וְלַהֲרַבּוֹת בְּתוֹרָה, וְלַהֲרַבּוֹת

בְּקִדְשָׁהּ וְטָהָרָה. וְלָכֵן, אֵל תְּהִיּוּ בְּטֻלָּנִים, דִּיקָא בְּאַרְבָּעִים יָמִים הָאֵלוּ תִּבְרָחוּ בְּבִקְרָ וּבְעָרְב לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ לְהַתְּפַלֵּל, וְלִפְּלוֹל לְלַמֵּד, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים יִכְנָסוּ בְכֶם. כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְקִיּוּם מִצְוֹת מְעֻשׂוֹת דִּיקָא, וְלְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אַחֲרֵי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ יוֹצֵאת מִן הַכָּלֵל, שְׁעֵשָׂה עִמָּנוּ הָרַב הַחֲסִיד רַבִּי ... גְּרוּ יְאִיר, הַשְּׁבוּעַ כָּל הַמְּקַנְאוֹת יְהִיּוּ גְמוּרוֹת, צְרִיכִים עוֹד יוֹמִים לְעֶזֶר לוֹ בְּהַכֵּל, וְאִזּוּ אֲנַחְנוּ מְבָרְכִים עַל הַמְּגֻמָּר, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תַּעֲזְרוּ לוֹ בְּמָה שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ, כִּי כִּף נּוֹכַל כְּבָר בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי שְׁנֵיכֶם בּוֹ כִּי טוֹב, לְרְאוֹת בְּסִיּוּם כָּל הַמְּקַנְאוֹת, וְזֶה חֲסֵד מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁשָּׁלַח לָנוּ אֶת הַצְּדִיק הַזֶּה, שְׁעוֹשֵׂה מְלַאכְתּוֹ בְּאַמוּנָה וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוֹלָה עַד מְאֹד.

לְכַלְכֶּם יְדוּעַ, שֶׁבְּשָׁבוּעַ זֶה יֵשׁ לִי מִשְׁפֵּט גְּדוֹל מֵהַשְּׁלֵשָׁה שׁוֹפְטִים הַגְּדוֹלִים, וְאִף שֶׁכָּל אֶחָד מִבְּטֵל אֶת כָּל הַעֲנִיָּן, וְאוֹמֵר זֶה כָּלוּם, עִם כָּל זֹאת תִּדְעוּ לָכֶם, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ עֶסֶק עִם רְשָׁעִים אַרוּרִים, הַמוֹסְתִים עַל-יְדֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע בְּעִצְמוֹ, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ, טָמֵא מְטָמֵא, מְכַשִּׁיל אֶת הַרְבִּים בְּעִבְרוֹת חַמּוּרוֹת, וְלָכֵן אֲסוּר לְקַחַת אֶת הַמִּשְׁפָּט בְּקִלּוֹת, אֲלֵא צְרִיכִים לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה כָּל הַשְּׁבוּעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתַּעֲזְרוּ לִי לְהַתְּפַלֵּל, שְׂיִתְהַפֵּף מֵהַהֲפֵף אֶל הַהֲפֵף, כִּי הַמִּשְׁפָּט יוֹצֵא בְּיוֹם שֶׁתְּלוּ אֶת הַטָּמֵא הַיְדוּעַ, וּמִי יִתֵּן, שֶׁכְּבָר יִתְהַפֵּף, שְׁגַם עֲכָשׁוּ נִרְאָה אֶת הַטָּמֵא תְלוּי, כִּי שֶׁקֶץ תִּשְׁקָצְנוּ, וְתַעֲב וְתוֹעֲבֵנוּ כִּי חָרָם הוּא.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּתַפְּלוּ יַחַד, וְכֵן בִּיחִידוֹת לְהַזְכִּירָנִי לְטוֹבָה, לְצֵאת מֵהַפַּח יְקוּשׁ הַזֶּה, כִּי תֵאֱמִינוּ לִי, שֶׁאֵין לִי כְּבָר כַּחוֹת לְמִשְׁפָּטִים בֶּל יְדַעוּם, וְלְמִסִּירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר מוֹסְרִים אוֹתִי בְּכָל פַּעַם, וְכִשָּׁל כַּח הַסֵּבֶל לְסִבֵּל, וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן, אֲלֵא עַל אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם, וְזֶה הַכְּלִי זֵינן וְהַנֶּשֶׁק שְׁלָנוּ, לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה, וְלָכֵן רְצִיתִי שֶׁכָּל הַשְּׁבוּעַ תְּתַפְּלוּ, שֶׁאֲזַכֶּה לְרְאוֹת בְּמִפְּלֹתֵם שֶׁל הַרְשָׁעִים "כְּנוּפֵיַת הָאֲפָרִים", הַמוֹסְתִים עַל-יְדֵי הַכֹּמֵר הַיְדוּעַ

לְשִׁמְצָה, וְהִגִּיעַ הַזְמַן שֶׁנִּרְאָה כְּכֹר בְּמַפְלָתָם, וְאִזּוּ נִעְשָׂה שְׂמֵחָה עֲצוּמָה, וְנִשְׁחַט כְּבָשִׂים רַבִּים, וְנִעְשָׂה סַעֲדָה גְדוֹלָה מְאֹד. וּמִי יִתֵּן, שְׂיִגִיעַ כְּכֹר הַיּוֹם הַמֵּיחָל הַזֶּה, שֶׁנִּרְאָה בְּמַפְלָתָם.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהֲלִילָה יִתְאַסְפוּ כָּל הַנְּשִׂים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, בְּשַׁעַת תְּשֻׁעַ וְרַבֵּעַ, כִּי יֵשׁ לִי עֲנֻנִים נְחוּצִים מְאֹד לְדַבֵּר אִתְּךָ, וְלִכְּנֹן שְׂכָלְךָ יוֹפִיעוּ בְּזְמַן, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד עַז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ז טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, עֲדִין אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׂאִתָּה מִתְאַכְזֹר עִם אֲשֶׁתְּךָ הַיּוֹלְדֵת, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְּנִי לָהּ לְלָכֶת לְאִמָּא שְׁלָהּ לְכַמָּה שָׁבוּעוֹת, וְאִם אַתָּה לֹא רוֹצֶה, אֲנִי אֲשַׁלַּח אוֹתְךָ מִהֶקְהָלָה, לֹא יִמְלֹט שְׂאִשָּׁה אַחַר שֶׁתִּלְדֵּךְ שֶׁתִּרְצֶה לְלָכֶת אֶל הָאִמָּא, וְאִם אַתָּה לֹא רוֹצֶה, סִימֵן שְׂאִתָּה מְטָרְךָ וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי אוֹמֵר לָךְ, שֶׁלְּבַסּוֹף הֲיִיָּה בֵּינֵינוּ גְרוּשִׁים, אִם תִּתְאַכְזֹר כָּל-כֶּף אֶל אֲשֶׁתְּךָ.

וְלִכְּנֹן תֵּן לָהּ לְנִסְעַ הַבֵּיתָה אֶל הָאִמָּא שְׁלָהּ לְכַמָּה שָׁבוּעוֹת, וְאֵל תִּתְעַקֵּשׁ, כִּי זֶה יַעֲלֶה לָךְ מְאֹד יָקָר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד עַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה מִכֶּם כַּמָּה פְּעָמִים, אֲבָל מֵרַב טְרַדוֹתֵי הַעֲצוּמוֹת בַּיָּמִים הָאֵלֶּה, לֹא הָיָה בְּיָדִי לְהַשִּׁיבְכֶם.

כִּדְאִי לְהַתִּיעֵץ עִם עוֹד רוֹפֵא וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, רַק אִם יֵשׁ חֲנֻת דַּעַת שֶׁל שְׁלֹשָׁה רוֹפְאִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שֶׁתְּהִיָּה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף, בְּתוֹךְ שָׁר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד עַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתְרַ שְׁאֵת וּבְיִתְרַ עוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, הַעֲקֵר תְּהִיָּה חִזּוֹק בְּאַמִּירַת עֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים בְּכֹל יוֹם, שֶׁהֵם ה'תְּקוּן הַכְּלָלִי, וְהֵם מְטַהְרִים אֶת הַמַּחַ.

וְעַל כֵּלָם — תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, שְׁאִין דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה, וְאִם תְּהִיָּה חִזּוֹק בְּזֶה, אֲזַ תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד פ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמות, י"ח טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, שזה מכניס באדם יראת שמים.

ראה לקבץ לעצמך קביעות חזקה ללמד בכל יום ח"י פְּרָקִים משניות, ומי שחזק בזה הורג את היצר הרע שלו, ואשרי האדם שזוכה לסיים בכל יום ח"י פְּרָקִים משניות.

ועל כלם — תגרס הרבה דפים גמרא בכל יום, כי התלמוד מבטל את הקלפה המחטאת את האדם.

ראה להתבודד בכל יום אליו יתברך אפלו חמש דקות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה ליראת שמים שלמה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד פא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמות, י"ח טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אַל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

תְּשׂוּאוֹת חֵן לָךְ עַל כָּל הַהִתְחַזְקוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אָדָם צָרִיךְ לְהִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה כָּל-כָּף, שְׂיַדַע שְׂאִין שׁוּם מְקָרָה בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהִשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְאִם הָאָדָם הֵיזָה מְכַנִּיס אֶת זֶה בְּדַעְתּוֹ, אָז הוּא יְכוֹל לַעֲבֹר עַל הַכֵּל, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנח). וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּאִמוּנָה, אָז הוּא עוֹבֵר עַל הַכֵּל.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ, וְאֵז תִּרְאֶה נִסִּים נְגַלִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וּמָאֵד מְאֵד רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁהִיֹּת שְׂאֵנִי מְשַׁקֵּעַ כָּל-כָּף עֲבוּר סֶפֶר תּוֹרָה, שְׂאֵנִי כּוֹתֵב לְכַבוֹד אָבִי, שְׂיִהְיֶה עַל צַד הַכֵּי טוֹב בְּלֵי שׁוֹרוֹת עֲקָמוֹת וְכו', וְדִי לְחַפִּימָא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד פב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁכַּפּוּד אָב וְאִם זֶה הַמְּצוּהָ הַכֵּי חֲשׂוּבָה וְהַכֵּי יִקְרָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּמַצּוֹת כַּפּוּד אָב וְאִם.

אוֹדוֹת מֶה שְׂאֶתָּה רוֹצֶה לְהִכְנִיס בְּבֵית כְּלֵי וְכו', עֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׂצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר לֹא לְהַכְשִׁיל גַּם אֶת הָאֲחִים וְגַם אֶת הָאֲחֻיּוֹת, וְלִכְּן אִם אֶתָּה מְרַגֵּשׁ שְׂלֹא יִזִּיק לָךְ וְכו', רַק תִּשְׁמַר עַל כַּפּוּד אָב וְאִם, הָעֵקֶר שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵית, שְׂאִין דָּבָר יוֹתֵר חֲשׂוֹב בְּעוֹלָם כְּמוֹ הַשְּׁלוֹם.

אֲשֶׁר לֹד פֶּגַע — לֹד פֶּד בְּנַחֵל רִמָּה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיחִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלִיל בְּעֵדָךְ, שְׂתַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד פֶּגַע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יֵשׁ פֶּתָגָם: הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לְמִי שְׁעוֹזֵר לְעַצְמוֹ; הִינוּ
שְׂאֵי אֶפְשָׁר שְׂיִוְלְדֵת תִּזְרַק אֶת עֲצָמָה עַל כָּל הַנְּשִׁים, כָּלָם מוֹכְנִים
לְעוֹזֵר לָהּ, וּמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם לְעוֹזֵר לָהּ, אֲבָל פֶּטוּר בְּלֹא כְּלוּם זֶה
אִי אֶפְשָׁר, זֶה בָּא מֵעֲצָלוּת, וְלִכֵּן הֵם צְרִיכִים גַּם-כֵּן לְעוֹזֵר, וּכְמוֹ
שְׂכֵתוֹב (שְׁמוֹת כג, ה) "עוֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ", שְׂצְרִיכִים גַּם לְתֵת יָד, לֹא
יְכוּלִים לְזַרֵק עַצְמוֹ לְעַל עַל הַצְּבוּר, וְזֶה הֵם צְרִיכִים לְדַעַת, אִם הֵם
הִיוּ גַם-כֵּן עוֹשִׂים מִשְׁהוּ, הַנְּשִׁים הִיוּ מְעַנְיָנוֹת לַעֲשׂוֹת עוֹד יוֹתֵר,
אֲבָל יַעַן שֶׁהֵם זוֹרְקִים אֶת עֲצָמָם עַל כָּל הַקְּהָלָה, בְּשִׁבִיל זֶה כָּלָם
סוֹלְדִים מֵהֵם, וְזֶה אֶת צְרִיכָה לְהַסְבִּיר לָהֶם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד פֶּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

זֶה כְּבָר שְׁבוּעַ שְׂאֵנִי רוֹצֵה לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַחֶסֶד שְׂעַשִׂיתֶם
אִתִּי, שֶׁהַכְּנַתֶּם סְעָדָה יְפָה עַל הַלוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְזֶה הָיָה
מְאֹד מְאֹד יְפָה, יַעֲזוֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּזְכּוּ לַעֲשׂוֹת

שְׁמַחוֹת לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם תָּמִיד בְּשׂוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

גַּא וְנָא תִכְנִיסוּ בְּעֶצְמְכֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִדְעוּ שֶׁכָּל
מָה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, זֶה הַכֹּל מִמֶּנּוּ
יִתְבַּרְךָ, חֲזָקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יִשְׁבֵּר אֶתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד פה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, "ח טבת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחֵיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁמִּצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם זֶה מִהַחֲמוּרָה
שֶׁבַח־מִוֹרוֹת, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְכַבֵּד אֶת
הַהוֹרִים, וְלִהְיוֹת בְּמָה שֶׁהֵם אוֹמְרִים.

בְּעִנְיַן שֶׁאַתֶּם רוֹצִים לְגוֹר בְּיִבְנָאֵל, זוֹ הַבְּחִירָה שֶׁלְכֶם, וְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְכֶם, שֶׁתִּהְיֶה יִרְאֵי הַשֵּׁם אֲמִתִּיִּם, וְתִלְמְדוּ תוֹרָה
לְשִׁמָּה, לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, וְיִהְיֶה לְכֶם פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְּעַ, וְאַתֶּם יְכוּלִים
לְחַפֵּשׂ פְּרֻנְסָה גַם מִחוּץ לְיִבְנָאֵל, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַצְלִיחַ אֶת
דִּרְכְּכֶם.

הַעֲקָר רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמָחָה זֶה הַיְסוּד בְּחַיֵּי הָאָדָם,
וּמִי שֶׁשִּׁמַּח תָּמִיד — הוּא מְצַלִּיחַ, וְלָכֵן אֵל תִּתְבַּלְבְּלוּ מִשׁוּם דְּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוּיָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאוּ גִסִּים נִגְלִים
שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד פו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, י"ט טבת ה'תשס"ג.

שלום רב אַל ... תחיה.

מאד מאד רציתי לבקש אותך, שתוציאיי מכתב לכל ההורים של בית הספר, מהחשיבות של נקיון, ואיך שצריכים להשתדל לתת כל יום אמבטיה לילדים, וזה מאד מאד חשוב, כי הנקיות היא יסוד גדול ביהדות, כמאמרם ו"ל (ירושלמי שבת ח): נקיות מביאה לידי טהרה; והטהרה זה גורם שתשרה השכינה בו.

ולכן את צריכה לעמד חזק מאד, ובפרט בפתות הקטנות, שבכל יום מרחים הילדים לקחת אמבטיה. כי לא ימלט, שרחמנא לצלן, יתפשטו מזה כנים.

וכן צריכים לשמור על נקיות הבגדים, אשר רבנו ו"ל מאד מאד הקפיד על זה, כמובא (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קכו): הבגדים בעצמם תובעים את האדם אם לא נזהר בשמירתן לכבדן פראוי להחזיקן בנקיות; וזה צריך להיות חובה לכל הבנות בבית-הספר.

דעת הנבון לעורר את כל הבנות היום, להתפלל עבורי, כדי שאזכה לצאת מהצרות ומהמשפטים שהרשעים שמו תחתי. ומי שאמר לעולמו די, יאמר לצרותי די.

לא פדאי להוציא אותן לקברי צדיקים, אלא שיתפללו בפתות, ויגידו מזמורי תהלים, וכל מורה תעשה תפלה בכתתה ביחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד פז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִכִּין בְּלִילָה אֶת מַעְרַכַת הַרְמָקוּלִים בְּאוֹלָם, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְדַבֵּר אֶל נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעָרֵב שְׂמִיחָה שְׁלֵהֵן.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ שְׁשֻׁלְמָתָ לְחַמֵּיךְ אֶת הָאֶלֶף ש"ח עַל גְּלִיוֹן נוֹסֶף שְׁפָתַי. וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ שְׁגַם לְקַחֲתָּ קִבְּלָהּ, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה רְשׁוּם בְּדִיוֹק.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיַדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד פח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתַּעֲשׂוּ הַיּוֹם "יוֹם תְּפִלָּה", כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלָת, שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שֶׁכָּל זֶה עׁוֹנֹנֹתִי הַמְרַבִּים גּוֹרְמִים, כִּי לֹא יִמְלֹט שְׂאֲנֵי אֶסְבַּל כָּל-כֶּף מְרִירוֹת מִהַרְשָׁע מְרַשָּׁע הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, טָמֵא מְטָמֵא, כְּמֵר הַכֶּפֶר, שְׁמַסִּית אֶת "כְּנוּפֵיַת הָאֶפְרַיִם",

קבוּצָה קִטְנָה שְׁחוֹשְׁבִים שִׁיבְנָאֵל יִרְשֶׁה לָהֶם מֵהַסִּבְתָּא שְׁלָהֶם, לֹא שׁוֹמְעִים דְּבַר כְּזָה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּפִרְט, וּבְכָל הָעוֹלָם בְּכָלֵל, שְׁתַּהֲיָה עֲכָשׁוּ אֲנִישׁ שְׁמִיּוֹת כְּזוֹ, לִפְנֵי מַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה הִיָּה דְּבַר כְּזָה, שְׁפָל כְּמָר בְּפִפְר וּבִמְוֹשְׁבָה, הִסִּית אֶת הָעֲרָלִים הַמְטַמְטָמִים, וְהֵם יֵצְאוּ לַעֲשׂוֹת שְׁמוֹת בְּתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, רַק כִּי אֵין בִּיבְנָאֵל זֶה קוֹרָה, רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת, רְשָׁע מְרָשָׁע, טָמֵא מְטָמֵא, גּוֹנֵב לְאוֹר יוֹם כְּסָפִים מִכְּסָפֵי הַמְּדִינָה, בְּלִי שׁוֹם בּוֹשָׁה, מְרִיק אֶת קַפַּת הַמְּדִינָה בְּכָל מִינֵי תַרְגִּילִים, שֵׁישׁ לוֹ מוֹסְדוֹת פִּיקֵטִיבִיִּים, וְהוּא הַמְּסִית וְהוּא הַמְּדִית, אֶת הַקֶּמֶץ הַקָּטָן שֶׁל "כְּנוּפִית הָאֲפָרִים".

וְלִכֵּן אֲנִי רוֹאֶה, שְׁזֵה מְכָרַח לְהִיּוֹת רַק עׁוֹנוֹתִי, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מְשֻׁפְטִים, וְכָל-כֶּף הַרְבֵּה עֲלִילוֹת וְכוּ', וְאֲנִי לֹא רוֹאֶה סוּף לְזֶה, וְלִכֵּן רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּעֲשׂוּ הַיּוֹם יוֹם תְּפִלָּה, הֵן הַגְּבָרִים, וְהֵן הַנְּשִׁים, וְהֵן הַיְלָדִים, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלַי, וּמִי שֶׁאָמַר לְעוֹלְמוֹ דִּי, יֹאמַר לְצָרוֹתַי דִּי, כִּי אֵין לְנוּ אֶלָּא חֶרֶב הַתְּפִלָּה. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (בְּרִכּוֹת ח.): מִנֵּין שְׂאִין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹאֵס בְּתַפְלָתָן שֶׁל רַבִּים, שֶׁנֶּאֱמַר (איוב לו, ה): "הֵן אֵל כַּפִּיר וְלֹא יִמָּאֵס; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, רַק דְּבַר זֶה תַּעֲשׂוּ בְּעַדִּי, לַעֲשׂוֹת "יוֹם תְּפִלָּה", וְלִזְעַק וְלִצְעַק אֵלָי וְתַבְרַךְ, שְׂאִזְכֶּה לְצִאת כְּבָר מְצָרוֹתֵי הַמְּרַבּוֹת, וְאוֹיְבֵינוּ יִפְלוּ תַחַת רַגְלֵינוּ, וְיִקְּצוּ אֶצְלָנוּ מֵה שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים קיח, ז): "הַיְיָ" לִי בְּעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשׁוֹנְאִי", כְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, אֲזַ אֶרְאֶה בְּמַפְלַת שׁוֹנְאִי. כִּי בְּזֶה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לְצַדִּיקִים, בְּזֶה בְּעֲצֻמוֹ הַשׁוֹנְאִים נוֹפְלִים. וּבִקְּמַת חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (מִדְּרַשׁ אֲגוּדָה): עַל פְּסוּק זֶה "וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשׁוֹנְאִי", שְׁזֵה סוֹבֵב עַל יִשְׂרָאֵל שְׁעוֹמְדִים בְּדִין. מִשָּׁל לְבַנֵּי אָדָם שֶׁהִיָּה לָהֶם דִּין אֶצֶל בְּמָה [אַמוֹת הָעוֹלָם], וְהֵם מִתְּיָרְאִין מִן הַדִּין, אָמְרוּ לָהֶם: אַל תִּתְיָרְאוּ מִן הַדִּין, וְהַעֲזוּ אֶת לְבַבְכֶם. כִּי אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמַלְאָכִים כְּשֶׁיִּשְׂרָאֵל עֲתִידִין לַעֲמֹד בְּדִין לִפְנֵינוּ וְהֵן מִתְּיָרְאִין מִן הַדִּין וּמִלְאָכֵי הַשְּׁרַת אוֹמְרִים: אַל תִּתְיָרְאוּ, שְׂאִין מְכִירִין אֶתְּם אוֹתוֹ, הוּא בֶן עֵירָכְס, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מה, יג): "הוּא יִבְנֶה עִירֵי וְגִלוֹתַי יִשְׁלַח". שׁוֹב אָמְרוּ

לָהֶם, אֵל תִּתְיָרָאוּ מִן הַדִּין, קְרוּבְכֶם הוּא, שְׁנֹאֲמַר (תהלים קמח, יד):
 "לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ". שׁוֹב אָמְרוּ לָהֶם אֵל תִּתְיָרָאוּ,
 אַחֲיֵיכֶם הוּא שְׁנֹאֲמַר (תהלים קכב, ה): "לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אַדְבָּרָה נָא
 שְׁלוֹם בְּדָ", וּבִיּוֹתֵר שֶׁהוּא אַבִּיכֶם, שְׁנֹאֲמַר (דְּבָרִים לב, ו): "הֲלֹא הוּא
 אָבִיךָ קִנְיָד"; וְלִכֵּן גַּם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז,
 וּבְיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אָבֵל צְרִיכִים לְהִקְדִּים
 תְּפִלָּה לְצָרָה. וְרַק זֶה חֲרָבָנוּ.

נָא וְנָא! תִּקְבְּעוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְבוֹא לְבֵית-הַפְּנִסֵּת בְּכָל יוֹם, חֵק
 וְלֹא יַעֲבֹר, בְּבִקְרָוּ וּבְעָרֹב, לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי רַק זֶה מַה שְׂיִצְיֵל
 אוֹתָנוּ מִכָּל הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים הָאֵלֹו, "בְּנוּפִית הָאֲפָרִים", אוֹכְלֵי
 שְׂפָנִים, נְבִלוֹת וּטְרָפוֹת, מְחַלְלֵי שְׂבֻתוֹת, מוֹמְרִים לְהַכְעִים, וּכְמוֹ
 שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (גִּטִּין ז): שְׁלַח לִיָּה מֵר עוֹקֵבָא לְרַבִּי
 אֶלְעָזָר: בְּנֵי אָדָם הָעוֹמְדִים עָלַי וּבְיָדַי לְמִסְרָם לְמַלְכוּת, מַהוּ? שְׂרִטֵּט
 וְכַתֵּב לִיָּה (תהלים לו): "אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְרַכִּי מִחַטּוֹא בְלִשׁוֹנִי
 אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחַסּוֹם בְּעַד רִשְׁעֵי לְנִגְדֵי", אֶף-עַל-פִּי שְׂרִשְׁעֵי לְנִגְדֵי
 אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחַסּוֹם. שְׁלַח לִיָּה: קָא מַצְעָרִי לִי טוֹבָא, וְלֹא מְצִינָא
 דְאִיקוּם בְּהוּ! שְׁלַח לִיָּה (תהלים לו): "דְּוֹם לְהוֹנִיָּה וְהִתְחַוֵּל לֹו",
 דְּוֹם לְהוֹנִיָּה וְהוּא יִפִּיל לָךְ חֲלָלִים חֲלָלִים, הַשְּׂכָם וְהַעֲרַב עֲלִיָּהוּן
 לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְהוּן כְּלִין מְאֲלִיָּהוּן; זֶה עֵקֶר הָעֲצָה נִגְדַּ הַרְשָׁעִים
 הָאֵלֹו, לְהַשְׂכִּים וּלְהַעֲרִיב לְבֵית-הַפְּנִסֵּת, וְהֵם כְּלִים מְאֲלִיָּהֶם, יִפְלוּ
 מִעֲצָמָם.

יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר (תהלים קמד, ד), וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
 (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צו, סִימָן ב'): כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ,
 וְהַלְוֵאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כַּתָּל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֵלֹא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה
 שֶׁהוּא עָף; כִּי הַזְּמַן פּוֹרֵחַ וְעָף, הַגָּה יוֹם וְהַגָּה לַיְלָה, הַגָּה שְׁבוּעָה
 וְהַגָּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וּמַה נִּשְׂאָר מִהָאָדָם? רַק מַה שְׂזָכָה לְחַטֵּף טוֹב
 אֲמַתִּי וְנִצְחֵי בְּכָל יוֹם וְיוֹם; וְלִכֵּן אֵל תַּהֲיֵוּ בְּטֻלָּנִים, אֵלֹא תִקְבְּעוּ
 לְעֲצַמְכֶם חֵק קְבוּעָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדִי
 שְׂתַסְיְמוּ בְּכָל שְׁבוּעָה פְּרִשְׁתָּ הַשְּׁבוּעָה, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵכּוֹת
 ח): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁוִיתִיו עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד

תַּרְגוּם, שְׁכַל הַמְשָׁלִים פְּרָשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשַׁלְּמִין לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו; וְכֵן תִּקְבְּעוּ לְעַצְמְכֶם בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד עַל-כָּל-פְּנִינִים פֶּרֶק אֶחָד מִשְׁנֵיּוֹת, כִּי מִשְׁנֵי הַאֲוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִשְׁנֵיּוֹת, מְזוֹכֵף וּמְצַחֵצַח אֶת נִשְׁמָתוֹ. וְעַל כָּלֵם — תִּרְאוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שֶׁהוּא חַיּוֹת לְנַפְשׁ, וּמִמְשִׁיף עַל עַצְמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְכֵן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, אֲשֶׁר רַבְּנֵנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה בְּיוֹתֵר, יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שְׁכַל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה; וּבְאֵמֶת בְּלִי לְמוּד הַלְכָה, אָדָם אֵינּוּ יוֹדֵעַ אִיךָ לְהִתְנַהֵג, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מְגִלָּה כח:): כָּל הַשְׁוֹנָה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם, מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֹאֲמַר (חֻבְרַיק ג'): "הַלִּיכוֹת עוֹלָם לוֹ", אֵל תִּקְרִי הַלִּיכוֹת אֲלָא הַלְכוֹת; הֶעָקֵר אֵל תִּטְעוּ אֶת עַצְמְכֶם, וְרַבְּנֵנוּ ו"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד; וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, שְׁרַבְּנֵנוּ ו"ל לֹא מְצַמְצֵם בְּמָקוֹם פְּרָטִי, לֹא בִּשְׁוֵהֶל, וְלֹא בְּמָקוֹם אַחֵר, אֲלָא בְּמָקוֹם שְׁלוּמֵדִים אֶת סְפָרֵי הַקְּדוּשִׁים, וּבִפְרָט מִי שְׁלוּמֵד "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", אֲצִלוּ מִתְּאַכְסֵן רַבְּנֵנוּ ו"ל.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטִלְגִּים! תִּקְבְּעוּ לְעַצְמְכֶם שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם בַּסְּפָר הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", שְׁרַבְּנֵנוּ ו"ל אָמַר (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן שמו), שְׁמַצְנֶה גְּדוּלָּה לְלַמֵּד סְפָרוֹ הַרְבֵּה, וַיְכֻלִּים לְהִיּוֹת נַעֲשֶׂה בְּעַל מַח גְּדוּל עַל-יַדֵּי סְפָרוֹ. וְכֵן אָמַר (שֵׁם, סִימָן שמו), שְׁהַסְּפָר הַקְּדוּשׁ שְׁלוֹ "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן" שְׁיִצֵּא בְּעוֹלָם, הוּא אֶתְחַלְתָּא דְּגְּאֵלָה, וּמֵאַחַר שְׁיִצֵּא בְּעוֹלָם, אָנִי חִפֵּץ מְאֹד שְׁיִלְמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְלַמֵּד אוֹתוֹ הַרְבֵּה, עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר בְּעַל-פֶּה, וְהוּא מְלֵא מוּסָר, וְהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עֲרֵף אֵלָיו; וְלִכֵּן, כָּל מִי שְׁרוּצָה לְהִקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנֵנוּ ו"ל, שְׁיִתְמִיד בְּלְמוּד "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", וּמוֹהַר"ן ו"ל אָמַר פַּעַם, בְּגוּף שְׁיִהְיֶה "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", הַתּוֹלְעִים בְּקָבֵר לֹא יִגְשׁוּ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֻזַּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד פט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי כּוֹלָל
 "אֹר הַמַּאִיר", הַיְיָ הַיְיָ עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל תְּלַמִּידֵי הַכּוֹלָל, שְׂיִשְׂאָרוּ
 בְּמִקּוּמָם, וַיִּמְשִׁיכוּ בְּסֹדֵר הַרְגִּיל שְׁלָהֶם, כִּי כָּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.): מֵיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לוֹ לְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֵלָא אַרְבַּע אַמּוֹת שֶׁל הַלְכָה בְּלִבָּד; וְלִכֵּן דִּיקָא
 בְּד' אַמּוֹת שְׁלָכֶם, יֵשׁ הַשְּׂרָאָת הַשְּׁכִינָה, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַשְׂאָר שָׁם,
 וְלֹא לְנִסְעַ הַיּוֹם לְשׁוּם מְקוּם, וּבְזֻכּוֹת הַתּוֹרָה שְׂאַתֶּם תְּלַמְדוּ, אֲזַכֶּה
 מְחַר בְּמִשְׁפָּט, אִם תִּרְצוּ תִרְבוּ גַם בַּתְּפִלָּה, אַבְּל רַק בְּד' אַמּוֹת שֶׁל
 הַכּוֹלָל, לֹא לְנִסְעַ לְשׁוּם מְקוּם, כִּי הַכּוֹלָל הַזֶּה אִישׁוֹן עֵינַי, וְאָנִי לֹא
 רוֹצֶה שְׁתַּתְּבַטֵּל הַתּוֹרָה בְּשִׁבִיל שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם.

הַמַּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּל הַמְּלַמְּדִים
 הַיְיָקָרִים לִי מָאד, שְׂמֵלְמַדִּים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה "לְדֵי חַן" בִּ"בִּנְיָאֵל עִיר
 בְּרַסְלָב", הַיְיָ הַיְיָ עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַעֲשׂוּ הַיּוֹם יוֹם תְּפִלָּה עִם
 הַיְיָלָדִים, שְׂיִתְפַּלְלוּ שְׂאֲזַכֶּה מְחַר בְּמִשְׁפָּט, וַיִּתְהַפֵּף מִהַהֶפֶף אֶל
 הַהֶפֶף, וּבְזֻכּוֹת תְּפִלָּתְךָ שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, שְׂאֲזַכֶּה לְצַאת
 זַכָּאִי, וְתִהְיֶה מְפִלָּה גְדוֹלָה לְשׁוּנָאִים שְׁלָנוּ.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂהַיְיָלָדִים לֹא יִסְעוּ לְקַבְרֵי

צדיקים, אלא יתפללו בכתתם, או שתוציאו אותם אל ההרים להתבודדות, ולבקש רחמי שמים, כי עכשו זה לא זמן לקחת את הילדים בחוץ, מפני כמה סבות.

הקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרותי די, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד צא.

בצורת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמות, כ' טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו, חסידי ברסלב, הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, הקדוש-ברוך-הוא זכה אותי, הקמתי היכל-הקדש, שאומר רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נט), שהצדיק בונה "היכל-הקדש", היכל-הקדש זה היכל של הצדיק, עלינו לראות להתאחד יחד, ולא להניח אצלנו שום אדם המתרחק ריב, והוא עז פנים, כי ידוע שמוהרנ"ת ו"ל אמר: את הכל רבנו ו"ל יכול לקבל, אבל לא בעל מחלקת, ואנשי שלומנו משך הדורות היו תמיד סולדים מבעל מחלקת, ומיהו? זה שרוצה לעשות פרודים בין אנשי שלומנו, ומפנו עלינו לברח כמטחוי קשת, לצערנו, יש היום אנשים הקוראים עצמם מנהיגים בתוך ברסלב, אבל כל דרשותיהם דרשות של דפי, סוכבות על גזענות, שאינם יכולים לסבל את אחינו בני ישראל מעדות המזרח, ואומרים את זאת פתוח, ולכן צריך לדעת, שאלו שעושים פרודים בין נשמות ישראל, הם רשעים ארורים, לא מנהיגים, אלא ארורים, כי מי שיכול להסית בין נשמות ישראל, להפריד בין אשכנזים לספרדים, בין ספרדים לאשכנזים, זה רשע ארוה, ולנו אין עסק

עמָהם, "היכל-הקדש" זה היכל של רבנו ז"ל, ושם מדברים רק מהקדוש-ברוך-הוא, אבל עלינו להשמר מאד לקיים את דברי רבנו ז"ל, כל מה שבקש מאתנו רבנו ז"ל, זה קדש הקדשים.

היסוד אצל רבנו זה שלחן ערוך, ואמר רבנו ז"ל, שכל יהודי מחיב בכל יום ללמד הלכה, ומחייבים ללמד הלכה, פי בלי הלכה אדם אינו יודע איך להתנהג. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (גדה עג.): כל השונה הלכות בכל יום, מבטח לו שהוא בן עולם הבא; זו הבטחה שיהיה בן עולם הבא, אם ילמד שלחן ערוך, אשר כלול מארבעה חלקים: ארח חיים, אבן העזר, יורה דעה וחשן המשפט. וזאת רצה מאתנו רבנו ז"ל, שנלמד שלחן ערוך.

כמו-כן רבנו ז"ל הזהירנו שלא לשנות משקה המשכר, ואם רבנו ז"ל אמר כך, אזי לא שותים, ומי ששונה עובר על רצון רבנו ז"ל. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן כו): כשאדם שונה משקה המשכר, הוא שוכח את כל התורה, משה רבנו נמצא בכל אבר ואבר של בר ישראל, ומזכירו לקיים את המצוות, ואם אדם שונה לשכרה, הוא שוכח מה שמשה רבנו עזר אותו, ומחזק אותו, על אחת כמה וכמה שצריכים להשמר מסמים, סם המות, ששורף את המוח, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד לא לעשן סיגריות, אז איך יש לאדם חצפה לבוא לתוך היכל-הקדש ולעשן סיגריות, רבנו ז"ל אמר לא לעשן, אז לא מעשנים וכו', רבנו ז"ל אמר לא לשנות — אין שותים, ומי שעובר על רצון רבנו ז"ל, אין לו שיכות אל רבנו ז"ל.

ואמר פעם (חיי-מוה"ר"ן, סימן רצד): העולם ראוי שיתמהו על גדל האהבה שיהיה ביניכם; ולכן עלינו לראות שתהיה בינינו אהבה גדולה מאד, ולקרב כל נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן עלינו להרתם להגביר שלום בכל שכבות העם, תדעו לכם, שהסמ"ך-מ"ם שונא את רבנו ז"ל, ולכן דואג שיהיו פרודים בין אנשי רבנו ז"ל, ולכן הבה נסלק את הסמ"ך-מ"ם הזה מתוכנו, ונראה להפיץ אור רבנו ז"ל בין כל שכבות העם, ולקרב את כלם

אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזאת עָלֵינוּ לַעֲסֹק בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ — לְקַרֵּב אֶת כָּלל יִשְׂרָאֵל רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלַחְדָּל מִהַשְׁנֹאֶה וְהַקְּנֹאֶה וְהַתְּאַוֶּה וְהַפְּכוּד, שְׁכָל אֶחָד רוֹצֵה לְהַתְּגַדֵּל עַל הַזּוּלָת, הִבֵּה לֹא נִשְׁפַח מִי אָנוּ, מָה עָשִׂינוּ, אֵיךְ עֲבָרְנוּ אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ וְ"ל! עָלֵינוּ לְהַתְּחַזֵּק יַחַד, לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, הֲרֵי רַבְּנוּ וְ"ל אָמַר (לְקוּטִי-מֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן י'), שְׁעַל-יְדֵי הַמְּחָאת כִּף וְרַקוּדִים מִמְּתִיקִים אֶת הַדִּינִים. וְלָמָּה אֵינְנוּ רוֹקְדִים? כִּי אָנוּ חֲתִיכַת עֲצָבוֹת, וּמְדוּעַ אָנוּ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת? כִּי יֵשׁ בֵּינֵינוּ פְּרוּדִים, בָּא רַבְּנוּ וְ"ל וְאוֹמֵר: עַל-יְדֵי הַמְּחָאת כִּף אֶל כִּף מִמְּתִיקִים אֶת הַדִּין, וַיִּמָּה זֶה כִּף אֶל כִּף? יֵשׁ לְאָדָם שְׁתֵּי יָדַיִם: יְמִין וּשְׂמָאל. כִּשְׂאָדָם אוֹמֵר: אֲנִי אוֹחֵז בְּיְמִין, בָּא הַשְּׂנִי וְאוֹמֵר: אֲנִי אוֹחֵז בְּשְׂמָאל וְכוּ', וְזֶה אוֹמֵר: לֹא, אֲנִי יְמִנִי וְכוּ', וְנִעֲשִׂית מַחְלָקַת וְהָעַם נִתְּפַלֵּג, אֲבָל כִּשְׂמוֹשְׁכִים יָד אֶל יָד, הַיְמִין מִתְּקַרְבֵּת אֶל הַשְּׂמָאל וְהַשְּׂמָאל אֶל הַיְמִין, כִּלְנוּ בְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָנוּ רוֹצִים רַק אֶת הַבּוֹרָא יִתְּבַרְךָ שְׂמוּ, אֵין בְּיָדֵינוּ לֹא יְמִין וְלֹא שְׂמָאל, אָנוּ רוֹצִים רַק אֶת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, זֹה הַמְּתַקֵּת הַדִּינִים, שְׂאֵינְנוּ רוֹצִים מְאוּמָה רַק אֶת הַבּוֹרָא יִתְּבַרְךָ שְׂמוּ, אֵין דְּבָרִים אַחֲרֵים, כִּלְם רוֹצִים רַק כְּבוֹד וְכֶסֶף. וְאֵת זֹאת רוֹצֵה רַבְּנוּ וְ"ל לַעֲקֹר מְאֻתְּנוּ, וְעַל-יְדֵי הַמְּחָאת כִּף אֶל כִּף וְרַקוּדִים נִמְתְּקִים כָּל דִּינִים.

וְלָכֵן עָלֵינוּ לִשְׂמַח כָּל יוֹם וַיּוֹם אַחַר כָּל תְּפִלָּה לִשְׂמַע כְּלֵי זָמֵר וְלְרַקֵּד מְרַב שְׂמִחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה מִרְחֶבֶת אֶת הַמַּח וְהַדַּעַת. וְלָכֵן רְאוּ לִשְׂמַח אֶת נִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, תְּקַרְבוּ אֶחָד לַשְּׂנִי אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁמְרוּ עֲצָמְכֶם מִהֲזָאוֹת, לֹא לְהִזִּיק שׁוֹם יְהוּדִי, אֲשֶׁר זֶהוּ עוֹן חֲמוּר בְּיוֹתֵר, אֵין עוֹן חֲמוּר יוֹתֵר מִלְּהִזִּיק כִּסְפֵי צְבוּר. וְצָרִיכִים מְאֹד לְהִשְׁמֵר בְּזֶה, וְאֵין עַל זֶה תְּשׁוּבָה, כִּי אִם גְּזוּל אָדָם מְאִישׁ פְּרָטִי — יְכוּל לְהַחְזִירוֹ, אֲבָל אִם גָּנַב מִצְבוּר, אֵינוּ יוֹדֵעַ לְמִי לְהִשְׁיֵב, וְלָכֵן אֵין עַל זֶה תְּקֻנָּה, רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן.

וְרְאוּ לְקַרֵּב אֶת כָּל יְהוּדִי אֵלָיו יִתְּבַרְךָ, וְלְהַפִּיץ אֶת רַבְּנוּ וְ"ל, לְהַחְדִּיר שְׂמִחָה בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל. מִסְתּוֹכְבִים אֵלֵפֵי נִשְׂמוֹת שְׂבוּרוֹת וְרִצּוּצוֹת, וְאֵינָן יוֹדְעוֹת נַפְשָׁן מִצְעֵר וְסָבָל, וְהַעֲקֹר לְגֵרָם לְהֵם

לְרִקּוּדִים וְשִׁמְחָה. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנוֹזְפָה לְכָל זֶה, לְקָרֵב אֶת
כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִרְאָה בִישׁוּעָתָן
וּבְנִחְמָתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד צב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֵר שְׁמוֹת, כ' טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! הַנְּסִינּוֹת מְאֹד מְאֹד קָשִׁים,
וּבְגִי-אָדָם מִתְפַּתִּים מְאֹד מְאֹד בְּקִלוֹת, לַעֲשׂוֹת כְּסָף קֵל בְּבוּרְסָה,
וּלְבִסּוֹף הֵם מְאֻבְּדִים אֶת כָּל הַכְּסָף שְׁלָהֶם, בְּוַדַּאי אֶתְפַּלֵּל עִבּוּרֶם,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִצְאוּ מִהַמְצוּקָה שָׁבָה הֵם נִפְלוּ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאֲנַחֲנוּ עוֹמְדִים עַל הַמְּשָׁמֵר, וּמִתְחִילִים
לַעֲשׂוֹת סֵדֵר בְּקֵהְלָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנוֹזְפָה לְקֵהְלָה
קְדוּשָׁה, שְׁכַלְנוּ נִהְיָה מְאֻחָדִים בְּלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתְּךָ, וְתִרְוֵי רַב נַחַת
מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

רְצִיתִי שֶׁתְּכַתֵּב לִי בְּעֵנִין הַשְּׂדוּף שֶׁהֲצִיעוּ, וְאִיךָ הָעֲנִינִים
מִתְגַּלְגְּלִים, אִם בְּתוֹךְ מִסְכִּימָה אִם לֹא?

הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה אֶמוּנָה, לְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְאִיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה כָּךְ צָרִיף לְהִיּוֹת, אֲנַחֲנוּ
צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּטִלִּים וּמְבֻטְלִים לְגִמְרֵי לְהֵאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאִז
נִזְכָּה לְרִאוֹת נִסִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי

אָשֶׁר לַד צַג בְּנַחֵל רַנֵּז
הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שְׂמֵאֲמִין שְׂבִכָּל תְּנוּעָה וְתוּנוּעָה שֶׁם אֱלוֹפוֹ שֶׁל
עוֹלָם, הוּא עוֹבֵר עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד צַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ' טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל מֵר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֵייתִי מְאֹד רוֹצָה, שְׂתַפְּנֵס בְּעֵבֵי הַקּוֹרָה, וְלִהְיוֹדֵעַ בְּאֵמֶת מִי כָּאֵן
בְּיַבְנָאֵל הָאֱלִימִים, וּמִי מִתְעַלֵּל בְּלִמְעָלָה מְשַׁלֵּשׁ-מֵאוֹת יְלָדִים חֲפִים
מִפְּשָׁע.

וְגַם לִפְנֵי שְׂאֵתָה מִתְבַּטָּא בְּמִלִּים גִּסוֹת, פּוֹרְעִים וְכִדּוּמָה, עֲלִיד
לְבָדֵק הֵיטֵב אֶת הַנְּתוּנִים הָאֲמִתִּים.

לֹא מִתְאִים לְאָדָם בְּגִילְךָ לְכָתֵב כְּנוּיִים כְּאֵלוֹ לִפְנֵי שְׂאֵתָה בּוֹדֵק
בְּשִׁטָּח, וּבִפְרָטִיּוֹת הַעֲלִילוֹת שְׂוֹא וְכוּ', עַל זֶה יֵשׁ מְשֻׁטָּרָה שְׂיִכּוּלָה
לְבָדֵק מִי עָשָׂה, וּמִי פָּעַל אֶת הָאֱלִימוֹת, וְאִם זֶה לֹא דְיֻקָּא מִבֵּין
הָאֲפָרִים, שְׂפָל-כְּוֵה חֲבִיבִים עֲלִיד.

בְּנִדּוֹן שְׂאֵתָה מִצִּטֵּט מֵאִיזָה מִכְתָּב שְׂיֵשׁ בְּיָדְךָ, צַר לִי לֹאמֹר לָךְ,
שְׂהֲרָבָה מִכְתָּבִים מְזִיפִים מְסִתּוֹכְבִּים בְּשְׂמִי וְכוּ' וְכוּ'.

הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁל הַדְּבָרוֹת וְקָרוֹב לְכַבוֹת, וְלֹא לְהִלְהִיב אֵשׁ
הַשְּׂנֵאָה בְּחֻנָּם.

הַפּוֹתֵב וְחוֹתֵם בְּבְרָכָה...

לֹד צַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּדַאֲגֵי, רַק תִּשְׁאַלֵי אֶת הַשְּׂאֵלָה שְׁלֶךָ אֶת ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר,
וּמָה שְׂיֵאמַר לְךָ תַּעֲשֵׂי.

בְּנֻדָּאֵי זֶה חוֹב גְּדוֹל לְשֵׂאל שְׂאֵלוֹת בְּעִנְיַן מְרֵאוֹת וּכְתָמִים וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ טְהָרָה תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד צַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ' טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

נָא לְמַסֹּר לְ... גֵּרוֹ יְאִיר אַרְבַּעַת אֲלָפִים ש"ח מֵהַכֶּסֶף שְׂיֵשׁ לִי
אַצְלָךְ, וְתִקַּח מִמֶּנּוּ קַבְלָה שְׁנַתָּה לוֹ.

אֲנִי צָרִיךְ לְשֵׁלֵם עַכְשָׁיו לְקַבְלָן שְׁגָמַר עֲבוּדָתוֹ בַּמְקוּוֹה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִהַפֵּךְ אֶת הַדֵּינִים, וְיִהְיֶה רַק חֲסָדִים וְרַחֲמִים
גְּמוּרִים, עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד צו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ' טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת
וְהַדְּכָאוֹן שֶׁנִּכְנְסוּ בְּךָ, זֶה מַעֲבִיר אוֹתְךָ עַל דַּעְתְּךָ וְעַל דַּעַת קוֹנֵךְ.

תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר לְגֵרֶם בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת, אִף שְׂאֵנֵי יוֹדֵעַ שֶׁבְּהִתְחַלָּה זֶה יִהְיֶה לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה,
עַם כָּל זֹאת עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי רַק זֶה שׁוֹבֵר אֶת הַשְּׂגָעוֹנוֹת שֶׁנִּדְּבָקוּ
בְּךָ, עַל-יְדֵי הַחֲטָאִים וְכוּ'.

כָּל הַחֲשָׁשׁוֹת שֵׁישׁ לְךָ וְכוּ', הַכֹּל בָּא רַק מִהַדְּמִיוֹן, וְאֵי אֶפְשֶׁר
לְהַכְנִיעַ אֶת הַדְּמִיוֹן, רַק עַל-יְדֵי תַקְוָה שִׂמְחָה, וְלִכְּנֵן תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה,
וְזֶה תַקַּח לְעֲצָמְךָ לְחֶק לְגֵרֶם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְאָה
מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלְּךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה,
רַפּוּאָת הַנְּפֶשׁ וּרַפּוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד צו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ' טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָאָמַת אֲגִיד לְךָ, שֵׁישׁ לִי צֶעַר מִכַּפָּה בְּנוֹת שְׂאִינָן מִתְּנַהֲגוֹת
כְּרֵאוֹי לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהֵן: ... שְׁלֵשׁ הַבְּנוֹת הָאֵלוּ צְרִיכוֹת רַחֲמִים

רבים, שלא יקלקלו את האחרות, ואני אזהיר אותן, כי אחרת אני אוציא אותן מבית-ספר, ושילכו ללמד היכן שהן רוצות.

את צריכה לדעת, שזו לא אשמתך, כי הזניחו אותן בבית, וממילא יצא מהן מה שיצא, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהן תחזרנה בתשובה, ואז אזכה לחתן אותן, אף כי כפי שהן עכשו מתנהגות, רחוק מאד שאני אוכל לחתן אותן.

ראי להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ואל תדאגי משום דבר, כי גדול אדונינו ורב להושיע, וכשהאדם זוכה להיות דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, תמיד חושב רק ממנו יתברך, וכן מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אין לו לפחד משום ברךה שבעולם, כי הקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותו, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד צח.

בצורת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמות, כ' טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה מאד גדלה שמחתי, שאתם עוסקים בהפצת מעינות החכמה חוצה, אשר אין למעלה מזה, וזו פפרת עוונות, ואשרי מי שעוסק כל ימי חייו להפיץ את אור רבנו ז"ל במסירות נפש הכי גדולה.

נא ונא אל תבלבלו את עצמכם משום דבר, אתם בודאי מהקהלה, ואתם צריכים לשמע את השעור כל שבוע.

בענין המסכות וכו', הכל צחוק כי אוי ואבוי אם, חס ושלום, יוציאו מהפח אל הפעל, את זממם הרע, רחמנא לישזבן, לא ישאר

שְׂרִיד וּפְלִיט מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם, וּמֵה כָּבֵר מִסִּכָּה מוֹעֲלֵת בְּעֵת צָרָה כְּזוֹ,
שֶׁל טִילִים מְלֵאִים רַעַל וְגֹז וְכוּ' וְכוּ'. אָבֵל צְרִיכִים לְזַכֵּר, שֶׁהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ, וְאֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזוֹ
הַמִּסְכָּה הִכִּי גְדוּלָה וְהִכִּי טוֹבָה לְהִתְחַבֵּא רַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְעוֹלָם.

כָּל זְמַן שֶׁהַיְלָדִים קֹטְנִים, אַתֶּם עֲדִין יְכוּלִים לְהִשָּׂאֵר שָׁם, אָבֵל
אֲחֵר-כֶּף זֶה נִסְיוֹן מְאֹד קָשֶׁה, אָנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֲחֵר
הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְכָל עִם יִשְׂרָאֵל יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּבִזְכוּת זֶה
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל רָע.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד צט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל סִגְן שַׂר הַמְשַׁטֵּרָה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ עוֹד פֶּעַם אֶת עֲזָרְתְּךָ, שֶׁתִּתְעַרֵּב בְּמֵה שְׁקוּרָה
בְּיַבְנָאֵל.

אֶפְרַט לָךְ בְּקִצּוֹר אֶת הַמְּאָרְעוֹת הָאֲחֵרוֹנִים:

יְדוּעַ, שְׂרָאֵשׁ הַמוֹעֲצָה הַמְּקוֹמִית תִּבְעֵ אוֹתָנוּ בְּבֵית-הַמְּשֻׁפֵּט
הַמְּחֻזָּז בְּבֵית שְׂאָן, נִגְדֵ אוּלָם כְּנוֹסִים שֵׁישׁ לָנוּ, שֶׁנִּכְנָה עַל קַרְקַע
פְּרָטִית שְׁלִי, טֵאָבוֹ. וְלֹא רַק שֶׁהֵם הַפְּסִידוֹ, אֲלֹא גַם הַשׁוֹפְטוֹת
בְּעֲצָמָה בָּאָה לְבַקֵּר וְלִרְאוֹת מְקָרוֹב, וְעוֹד נִתְנָה לָהֶם נְזִיפָה, וְעַל זֶה
הֵם הִלְכוּ לְעֲרֹעַר בְּבֵית-מְשֻׁפֵּט הָעֲלִיּוֹן, וְהִדְיוֹן הִיָּה צָרִיף לְהִיּוֹת
אֲתָמוֹל, עַל-יְדֵי שְׁלִשָּׁה שׁוֹפְטִים, וְכַמוֹכֵן שֶׁהַשׁוֹפְטִים אֲחֵר שְׂרָאוֹ אֶת
הַתִּיק, דָּחוּ אֶת הַמְּשֻׁפֵּט לְגַמְרִי, וְזֶה עוֹרֵר אֶת זַעֲמָם, כִּי הֵם הָיוּ
בְּטוֹחִים שֶׁאֲנַחְנוּ חֲיָבִים, וְהִנֵּה כָּבֵר יְבוֹא צוֹ הַרִיסָה, וּלְבִסוּף יִצְאוּ
בְּבוֹשָׁה. לְזֹאת הַתְּכַנְסוֹ בְּעֵרֵב קְבוּצָה גְדוּלָה, בְּבֵית רֵאֵשׁ הַמוֹעֲצָה,
לְטַכֵּס עֲצָה כְּדַת מֵה לְעֲשׂוֹת.

ולא לקח הרבה זמן, שרכב אחד מתושבי המקום נחתכו לו הצמיגים, ונשברו לו החלונות, וזה בלי ספק היה מתכנן מקדם, וכבר התאספו אחר-כך יחד עם המשטרה, משטרת טבריה, ובראשם ... שהוא קצין המודיעין, וכבר היה אתמול בלילה מעצר, שעצרו את אברך אחד שהוא חף מפשע, ועוד מתפארים שיהיו עוד מעצרים.

מנסיון העבר המר, כבר קרו שני מקרים פאלו: א. שנשרף רכב ראש המועצה, וזו היתה עילה לגולל על חסידי ברסלב, שהם עשו את המעשה הנבזה הזה, והיו אז מעצרים, ולא לקח הרבה זמן, ונתגלה שהאח של ראש המועצה, הוא ששרף את זה, כדי שיהיו פרובוקציות. ב. נשרף לאחד המתבן, וזו היתה עילה לגולל על חסידי ברסלב, שהם עשו את המעשה הנבזה הזה, וגם אז היו מעצרים, ולא לקח הרבה זמן, ונתגלה שהיה לההוא סכסוך עם תושב מקומי אחר, וזה הוא ששרף את המתבן. והנה עכשו יש ראיות חותכות, שאחר שהתודע להם, שבית-המשפט העליון דחה את המשפט, כבר טכסו עצות, וכבר נעשה מעשה נבלה, לחתוף צמיגים, ועל מי זורקים את האשמה? אם לא על חסידי ברסלב!

ולכן אני מאד מבקש אותך, בהיותך איש צדק, שתחקר את הענין, כי למה צריכים להלהיב את האש על לא דבר, מספיק יש לנו צרות בטחוניות מבחוץ, מאויבינו שסביב המדינה, למה אנחנו צריכים לריב בינינו?!

אהיה לך אסיר תודה, אם תברר אצל ... קצין מודיעין בתחנת משטרת טבריה, ולשאל אותו האם הוא בדרך את הענין לעמק לפני שהוא עשה מעצרים?!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד ק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טבת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל בְּנוֹת הַתֵּיכּוֹן "בֵּית פִּינְגָא", הַנִּי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנִי מִכְרַח לְהוֹדִיעַ לְכֵן אֶת צַעֲרִי, יֵשׁ שְׁלֹשׁ בְּנוֹת בֵּינֵינוּ, שֶׁהֵן מְקַלְקְלוֹת עִם דַּעוֹת כּוֹזְבוֹת, וְחֹסֵר צְנִיעוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהֵן פְּשוֹט סִכְנָה לְכָל הַכֶּתֶה. וְלָכֵן, בְּאִתִּי עֲכָשׁוּ בְּאַזְהָרָה אַחְרוֹנָה, אִם הֵן לֹא תִחְזַרְנָה בְּתִשׁוּבָה, וְתִתְקַנָּה אֶת מַעֲשֵׂיהֶן, אִין לֶהֱן מַה לַעֲשׂוֹת בַּכֶּתֶה, אֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׁתּוֹלַעַת אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם, אוֹ שְׁלֹשׁ, שְׂיִקְלְקְלוּ אֶת כָּל הַכֶּתֶה שֶׁהֵן בְּנוֹת טוֹבוֹת (אֲנִי לֹא רוֹשֵׁם אֶת שְׁמוֹתֵיהֶן לְעֵת עֲתָה, כִּי אֲנִי מְקַנָּה שְׂיִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה). אַבָּל בְּאִם אַרְאָה שְׁלֹא פָּעַלְתִּי עִם מִכְתָּבֵי זֶה, אוֹצִיא אוֹתָן מִהַכֶּתֶה, וְקִלוּנָן יִתְגַּלֶּה בְּרַבִּים.

וְדַעַת לְנִבּוֹן, אֲשֶׁר שְׂדוּף מְקַהֲלָתְנוּ הֵן כְּבָר לֹא תּוֹכְלָנָה לַעֲשׂוֹת, וּמִי יוֹדֵעַ לָאֵן תִּתְגַּלְגְּלָנָה?!

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, תִּתְקַנָּה אֶת עֲצָמְכֶן בְּיַדְכֶן, וְתִתְנַהֲגְנָה בְּצְנִיעוֹת הַלְבוּשׁ וְהַדְּבוּר וְכוּ' וְכוּ', כִּיאוֹת לְבַת יִשְׂרָאֵל, וּבְזָכוֹת זֶה תִּזְכִּינָה לְבְנוֹת בְּתִים נְאֻמָּנִים, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא יִשְׂרָה בְּתוֹכְכֶן.

הַמְּאַחַל לְכֵן בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טבת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בְּבִינְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים! יען ש"כנופית האפרים" משתגעים לגמרי, שגדחה המשפט. ולכן העלילו כאלו אחד מהקהלה עשה גזק, שזה מצויץ מהאצבע. ולכן עצרו את אחד מאנשי שלומנו. ולכן אני פונה אליכם, שכל אחד ינדב כפי נדבת לבו עבור "פדיון שבויים", וימסר את הכסף להאברה... גרו יאיר, כי עולה עורכי דינים, "והרשעים פים נגרש השקט לא יוכל", ולכן אנחנו צריכים להתגונן עם עורכי דינים, כי מחר יכולים לעשות עוד מעצרים, כי הסמ"ך-מ"ם עומד ומסית אותם נגדנו. ולכן תראו לתרום בעין יפה, כל אחד כפי נדבת לבו, אפלו מעט גם-כן טוב, כדי להפר את מזימתם על להבא, ומה גם שאני רוצה לתבע את משטרת טבריה, כי הם חד צדדיים, וכלם מכורים ל"כנופית האפרים", והעורכי דינים עולים הון תועפות!

זכרו היטב מה שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות פדיון שבויים, סימן ז'): מי שמרחם על השבויים, הקדוש-ברוך-הוא מצילו ממיתה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד קב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שמות, כ"ב טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסדי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסדי השם יתברך, שזכני הקדוש-ברוך-הוא להקים קהלה קדושה כזו, שזו כל חיותי והתחזקותי, כשאני רואה את גדל החסד שהתדרתי באנשי שלומנו, ואחד עוזר לשני בעת צרה, זו נחמתי בעניי, כי מצד שני, אני מקרח להגיד לכם, שאין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי בהקמת הקהלה הקדושה שלנו, שלקח לי חמש-עשרה שנה יומם ולילה, ולילה ויום, כמה תורה ותפלה בטלתי עבור זה, כמה ספרים הייתי יכול

לַחֲבֵר בְּשָׁנִים אֱלוֹ, וְהַכֹּל זִרְקָתִי כְּדִי לְהַקִּים לַגִּיּוֹן שֶׁל מְלֶךְ,
שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתְפָּאֵר עִם הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, אֵין
בְּכָל מְקוֹם בְּעוֹלָם דְּבַר כְּזֶה, לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים לִפְנֵי שִׂיּוּדָעִים מֵה
זֶה חֲטָא, וְאִם הָיוּ מִסְכִּימִים אִתִּי, הָיִיתִי מִצִּיל אֶת כָּל בְּנֵי הַנְּעוּרִים
שֶׁבְדוֹר הַזֶּה, וְהִרְאִיָּה, כִּי תִסְתַּכְּלוּ עַל הַמַּאוֹת בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁחַתַּנְתִּי
וְכוּ', וְתִדְעוּ שֶׁאֲצַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַדְּבַר הַרְאִשׁוֹן זֶה קִדְשָׁה,
וְלִהְתְּרַחֵק מִחֲטָאת נְעוּרִים, כְּמוֹכָא בִּזְהַר (וַיִּקְרָא טו:): עֵינְקָא דִּינְקָא
בִּישָׂא עַל עָרְיִין, וְאִיֵּהִי עֵינְקָא דְּמִסְאָבוּתָא וְכוּ', עֵינְ שָׁם; וְכֵן מוֹכָא
בִּזְהַר (תְּרוּמָה קג:): לִית קִדְשָׁה לְעִילָא אֲלָא אִי אִית קִדְשָׁה לְתַתָּא,
כְּמָה דְּאֵת אָמַר (וַיִּקְרָא כב:): "וְנִקְדְּשִׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"; אִף דָּא
עָקָא, שֶׁמְגַדֵּל הַמַּחֲלָקֵת וְהַמְרִירוֹת וְהַמְסִירוֹת שֶׁמוֹסְרִים אוֹתִי,
וְחוֹלְקִים עָלַי, וּמְמַרְרִים אֶת חַיִּי, אֲנִי רוֹאֶה שְׂאִין לִי כְּכֹר כַּח, וְלֹא
רַק שְׂלֹא עוֹזְרִים לִי, אֲלָא קָמִים מִתּוֹךְ הַקְּהֵלָה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, שְׁמְעוּ אֵלַי, וַיִּשְׁמַע אֲלֵיכֶם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲצַלְנוּ הַיְסוּד רַק הַשְּׁלַחַן עָרוּף, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ
רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְלֹא
לְהִטּוֹת מֵהַשְּׁלַחַן עָרוּף כִּהוּא זֶה, וְזֶה סִימָן שֶׁהוּא יֵרָא שְׁמַיִם, שְׂאִינוּ
נוֹטֵה מֵהַשְּׁלַחַן עָרוּף, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שְׂרָאוּי
לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר שְׁלַחַן עָרוּף.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, זֶהוּ הַסִּימָן
אִם אֶחָד יֵרָא שְׁמַיִם אוֹ לֹא, אִם אֵינוּ עוֹבֵר עַל הַשְּׁלַחַן עָרוּף, יִהְיֶה
מֵה שְׂיִהְיָה, וַיִּהְיֶה אִיף שְׂיִהְיָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהַתְּנַהֵג כְּפִי
שֶׁכָּתוּב בַּשְּׁלַחַן עָרוּף, וְזֶה הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, וְהַנָּה
כְּבָר בְּסִימָן הַרְאִשׁוֹן אוֹמַר (סַעֲיָף ג'): רָאוּי לְכָל יֵרָא שְׁמַיִם שְׂיִהָא
מִצַּר וְדוֹאֵג עַל חֲרַבַּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, שְׁזֵה עֲנִין תְּקוּן חֲצוֹת, שְׁכַל-כֶּף
רְצָה רַבְּנוּ ז"ל, שְׁכַל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יֹאמַר בְּכָל לֵילָה חֲצוֹת,
שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשְׁמַיִם, וַיְכוּלִים לְפַעַל אֲצִלוּ יִתְבַּרֵּךְ כָּל
מֵה שְׂרוּצִים, כִּי אֵז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְהוּא הַמִּתְקַת הַדִּינִים,
כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵיו ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן קמט); וְאֵז הוּא הַזְּמַן
שְׂיְכוּלִים לְהַתְּבוּדָד לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵיו ז"ל (לְקוּטִי-

מוהר"ן, חלק א', סימן נד); וְעַכְשָׁו בְּכָל יוֹם זֶה מְאֹד קָל, כִּי מִמִּילָא עֲרִים אֲזוּ, וְאִם לֹא, עַל-כֵּל-פָּנִים שִׁישְׁתַּדֵּל לְלַכֵּת לִישׁוֹן, וְלִקְוִים מִקֶּדֶם, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂאוֹמֵר בְּכָל לַיְלָה סֵדֵר תְּקוּנַת חֻצוֹת, וּבּוֹכָה אֲזוּ עַל צְרוּת יִשְׂרָאֵל וְחֻרְבָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל צְרוּת נַפְשׁוֹ, וְהַסִּימָן הַאֲחֵרוֹן שֶׁל הַשְּׁלַחַן עֲרוּף (שְׁמִירַת הַנֶּפֶשׁ, סִימָן תַּכּוּז), בְּמִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל עֲשִׂית מַעֲקָה: כָּל הַמְּנִיחַ גָּגוּ בְּלֹא מַעֲקָה, בְּטַל מִצְוַת עֲשֵׂה, וְעֵבֵר עַל לֹא תַעֲשֵׂה, שְׂנֹאֲמַר (דְּבָרִים כב, ח): "וְלֹא תֵשִׁים דְּמִים בְּבֵיתְךָ". אַחַד הֵגַג וְאַחַד כָּל דְּבָר שִׁישׁ בּוֹ סִכְנָה, וְרֵאוּי שִׁיכְשַׁל בָּהּ אָדָם וְיָמוּת, כְּגוֹן: שֶׁהִיתָה לוֹ בְּאֵר אוֹ בּוֹר בַּחֲצֵרוֹ, בֵּין שִׁישׁ בּוֹ מִים בֵּין שְׂאֵין בּוֹ מִים, חֲיִב לַעֲשׂוֹת חוֹלִיא גְבוּהָ י' טַפָּחִים אוֹ לַעֲשׂוֹת לָהּ כֶּסוּי, כְּדִי שְׁלֹא יִפֹּל בָּהּ אָדָם וְיָמוּת. וְכֵן כָּל מְכֻשׁוֹל שִׁישׁ בּוֹ סִכְנַת נַפְשׁוֹת, מִצְוַת עֲשֵׂה לְהַסִּירוֹ וְלִהְשָׁמֵר מִמֶּנּוּ, וְלִהְזַהֵר בְּדָבָר יָפֵה, שְׂנֹאֲמַר (דְּבָרִים ב, ט): "הִשְׁמַר לְךָ וְשָׁמֵר נַפְשְׁךָ", וְאִם לֹא הִסִּיר וְהִנִּיחַ הַמְּכֻשׁוֹלוֹת הַמְּכִיבִיאִים לִידֵי סִכְנָה, בְּטַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעוֹבֵר בְּלֹא תֵשִׁים דְּמִים; שֶׁהָאָדָם צָרִיף מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לַעֲשׂוֹת נְזָקִים. וְכֵן שְׁלֹא יִגְרַם נְזָקִים לְאַחֵרִים, הֵינוּ הַשְּׁלַחַן עֲרוּף מִתְחִיל עִם אֲמִירַת חֻצוֹת, וְלִזְכֹּר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְשַׁכַּח מִמֶּנּוּ, וּמִסִּיִּם לֹא לַעֲשׂוֹת נְזָק, וְלֹא לִגְרַם שְׂאֲחָד יִנְזַק עַל יָדוֹ, וְכָל אֱלוֹ הַדְּבָרִים הֵם לֹא מִדַּת חֲסִידוּת, אֲלֵא הַלְכָה בַשְּׁלַחַן עֲרוּף, וְהַכֵּל חֲמוּר מְאֹד, עַל אַחַת כַּפֵּה וְכַפֵּה מִצְוֹת שְׁכָרוּכִים בַּכְּרִיתוּת, וּבִסְקִילָה, וּבִשְׂאָר עֲנָשִׁים קָשִׁים, כְּמוֹ עוֹן נִדְהָ, וְחִלּוּל שֶׁבֶת, וְאַכִּילַת טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת, רַחֲמָנָא לִישִׁיבֵן, אִיךְ אָדָם צָרִיף לְשָׁמֵר עַל זֶה.

וְלִכֵּן כָּל מִי שִׁישׁ לוֹ אֵיזוֹ שְׂאֵלָה, מְכָרַח לְשָׂאֵל, וְלֹא יִנִּיחַ אֶת זֶה עַל שְׁכָלוֹ הַמְּגַשֵּׁם, וְלוֹמֵר לַעֲצֻמוֹ שֶׁהוּא כְּבָר יוֹדֵעַ, כִּי כְּבָר אָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ב'): אֵין בּוֹר יֵרָא חֲטָא, וְלֹא עִם הָאֲרָץ חֲסִיד, וְלֹא הַבִּישׁוֹן לְמַד; וּבַכְּפֻרְט בְּעֵנֵינִי טְהַרַת הַמְּשַׁפְּחָה, שֶׁהוּא עֲנִין כְּרִיתוּת, אֲסוּר בְּאֲסוּר חֲמוּר לְסַמֵּךְ עַל דַּעַת עֲצֻמוֹ, אֲפִלוֹ שֶׁהִסְתַּכַּל בְּאֵיזָה לְקוּטִים מְאַחְרוֹנִים, מִזֶּה לֹא יְכוּלִים לְפַסֵּק דִּין, בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אִם יֵשׁ

בְּבֵיתוֹ אִיזוֹ שְׂאֵלָה, שְׂשִׂאֵל אֶת ר' ... נִרוּ יְאִיר, שְׂתֵהֲלָה לְאֵל, שְׂמֹשׁ
הַרְבֵּה תְלַמִּידֵי חֲכָמִים, וּבִפְרֹט בְּחֻדְשֵׁים הָאֲחֻרֹנִים אֶת הַצַּדִּיק ר' ...
שְׂלִיט"א, וְהַרְבֵּה לְמַד וְקָבַל מִמֶּנּוּ, וְלָכֵן כָּל דְּבַר שְׂשִׂיף בְּטִהְרָה,
תְּשַׂאֲלוּ רַק אוֹתוֹ, וְאֵל תִּתְּבִישׁוּ, כִּי הַדְּבַר כְּרוּף בְּכָרִיתוֹת, רַחֲמָנָא
לִישׁוֹבָן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לֹא בָּאנוּ לְכַאֵן
בְּיַבְנָאֵל כְּדֵי לַעֲשׂוֹת חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא לְשׂוּם פּוֹלִיטִיקָה
שֶׁל שְׂקָר, כִּנְהוּג עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, בָּאנוּ לְפָה לְמַדְבַּר שְׂמֵם רְחוֹק
מִהַיְשׁוּב, כְּדֵי לְחַנּוּף אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ עַל טְהֻרַת הַקִּדְשׁ, וְשִׁהְיֵלְדִים
לֹא יֵרְאוּ אֶת הַלְּכוּף וְהַזָּבֵל שְׂקוּרָה בְּעִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת, אֲפִלוּ בֵּין
הַחֲרָדִים בִּירוּשָׁלַיִם, וּבְבִגְי בְּרַק, וּבְאֲשֻׁדוּד וְכוּ', וְתֵהֲלָה לְאֵל,
הַצְּלַחְתִּי לְהִקָּים מְאוֹת זוּגוֹת צְעִירִים שֶׁהִתְחַנְּכוּ אֲצִלְנוּ בְּקִדְשָׁה
וְטִהְרָה, אֲבָל לֹא תֵאָרְתִי שֶׁפֶה אֲמַצָּא אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ, יִמַּח
שְׂמוֹ וְזָכְרוּ.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תְּשַׁמְרוּ מֵהַטְּמָאָה הַזֹּאת, וְכֵן אֲנִי
רוֹצֵה שֶׁהַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ תִהְיֶה נִקְיָה לְגַמְרִי, וּמִי שְׂיִוָּדַע שְׂמִשְׁפָּחָה
נוֹהֶגֶת שְׂלֹא כְּשׁוּרָה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, אוֹ שׁוֹתִים מִשְׂקָה הַמְּשַׁכֵּר, אֲנִי
לֹא רוֹצֵה בְּשׂוּם פְּנִים וְאִפֵּן, שְׂיִהְיוּ בְּתוֹף הַקְּהֵלָה שְׂלִי, זֶה נִגַּע צָרַעַת,
וּמִחֲלָה מְדַבְּקָת, וְצָרִיכִים לְשַׁרֵּשׁ אֶת זֶה עַד הַסּוּף, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ
אֶתְכֶם, תַּעֲזְרוּ לִי לְנִקּוֹת אֶת הַקְּהֵלָה מִכָּל אֵלּוּ שְׂלֹא מְצִיִּיתִים אֶת
רַבְּנוּ ז"ל, הֵן בְּעֶשְׂוֹן סְגָרִיוֹת, וְהֵן בְּשִׁתִּית יֵין שְׂרָף, עֲרָאק, וְכוּ',
וּמִכָּל שְׂפֵן, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, סָמִים, שְׂזֵה סֵם הַמּוֹת, שׁוּרְף אֶת תְּאִי
הַמַּח.

זָכְרוּ הֵיטֵב כִּמָּה מְסֻרְתִי אֶת נַפְשֵׁי עֲבוּרְכֶם וְעֲבוּר יִלְדֵיכֶם, וְלָכֵן
תַּעֲזְרוּ לִי לְהַמְּשִׁיף לְחַנּוּף אֶת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם עַל קִדְשָׁה וְטִהְרָה,
וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד עַל בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם, וְאֵל תִּהְיוּ נְאִיבִים, כִּי הַיּוֹם
צָרִיכִים לְשַׁמֵּר מִכָּל מִינֵי מְגוּלִים וּמִשְׁחָתִים שְׂמִסְתּוֹבְבִים בְּעוֹלָם,
וּבְשׂוּם פְּנִים וְאִפֵּן אֲסוּר לְתַת לְיִלְדִים לְלַכֵּת לְבַד בְּמִקְנָה, וּמִי שְׂמַנִּיחַ
אֶת יְלָדָיו לְלַכֵּת לְבַד, הוּא רוֹצֵחַ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ.

תִּשְׁמְרוּ עִם מִי הַבְּנוֹת שְׁלֹכֶם מִתְחַבְּרוֹת וְכוּ', וְצָנִיעוּת מִתְחִילָה כְּכֹר עִם הַבְּנוֹת הַקְּטָנוֹת, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהֲדָרִין ק): בֵּת לְאָבִיהָ מִטְּמֵנֶת שְׂוָא, מִפְּחָדָה לֹא יִישָׁן בְּלִילָה, בְּקִטְנוּתָהּ — שְׂמָא תִּתְפַּתָּה, בְּנִעְרוּתָהּ — שְׂמָא תִּזְנָה, בְּגֵרָה — שְׂמָא לֹא תִנְשָׂא. נִשְׂאָת — שְׂמָא לֹא יִהְיוּ לָהּ בָּנִים. הַזְקִינָה — שְׂמָא תַעֲשֶׂה כְּשָׂפִים; כִּי עַל בֵּת צְרִיכִים לְשֹׁמֵר יוֹתֵר מִבָּנִים, כְּמֵאמָרָם ו"ל (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה יא, סִימָן ה'): 'יְבָרְכֶךָ' בְּבָנִים 'וַיִּשְׁמְרֶךָ' בְּבָנוֹת, שְׂצָרִיכוֹת שְׂמִירָה; וְכֵן הוּא (תַּנְחוּמָא נִשְׂא): 'יְבָרְכֶךָ' בְּבָנִים 'וַיִּשְׁמְרֶךָ' בְּבָנוֹת, שֶׁהַנִּקְבוֹת צְרִיכוֹת שְׂמִירָה; כִּי בְּאֵמֶת אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת לג): נְשִׁים דַּעֲתָן קָלָה; וְלִכְן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַבְּנוֹת מְאֹד מְאֹד, וְהַדְּגָמָא הַכִּי חִיָּה לְבַת — זֹה הָאֵמָא, כְּמֵאמָרָם ו"ל (פְּתוּבוֹת ג). רַחֲלָא בְּתֵר רַחֲלָא אֲזֵלָא, כְּעַבְדֵי אֵמָה כֶּף עַבְדֵי בְּרֵתָא; לֹא יְכוּלִים לְתַבְעַ אֶת בֵּת שְׂלָא תִסְתַּוְּבַב בְּעִירוֹת גְּדוּלוֹת לְבַד, בְּשַׁעָה שֶׁהָאֵמָא עוֹשֶׂה אוֹתוֹ דְּבַר. וְעַל זֶה אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ח', סִימָן יב): שְׂכַל אִשָּׁה שְׂיִוְצָאָה לְשׁוּק סוּפָה לְהַכְּשֵׁל, מֵנָא לָן? מִן דִּינָה, שְׂנֵאָמַר (בְּרֵאשִׁית לד): "וַתֵּצֵא דִינָה" וּלְבִסוּף נִכְשְׁלָה; כִּי עִם נְשִׁים צְרִיכִים לְהִזְהַר, וּבְיַדֵי אֵיךְ צְרִיכִים עִם בְּנוֹת לְהִזְהַר, וְלֹא כְּמוֹ שְׂנֵהוּג שְׂמִנִּיחִים אֶת הַבְּנוֹת לְהִסְתַּוְּבַב לְבַד מֵאַחֵר בְּלִילָה, וְרַחֲמָנָא לְצַלְן, אוֹ לְתַת לְבָנוֹת צְעִירוֹת לְנִסְעַ לְעִיר לְבַד, שְׂדַבְּרָ זֶה מִסְכָּן מְאֹד, וּמִי שְׂמִנִּיחַ אֶת הַבְּנוֹת שְׂלוֹ לְנִסְעַ לְבַד בְּלֵי שְׂמִירָה, הוּא פְּשׁוּט רוּצַח. וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּתְעוֹרְרוּ מִהַשְׁנָה הַעֲמֵקָה שְׂאֵתֶם יִשְׁנִים, וְתִשְׁמְרוּ עַל הַבְּנוֹת שְׁלֹכֶם, וְכֵן עַל הַבָּנִים, עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים?! כִּי לְצַעֲרָנוּ הַרְבֵּי, יֵשׁ הַרְבֵּה מְנֻלִים, מְשַׁחֲתִים, שְׂצָרִיכִים לְשֹׁמֵר אֶת הַיְלָדִים מֵהֵם, וְאֲנִי מְזַהֵר אֶת כְּלִיכֶם, תִּכְף־וּמְדִי כְּשֵׂאתֶם רוּאִים אֵיזָה אָדָם מְפַקְפֵק וְכוּ', כְּכֹר תִּתְעוֹרְרוּ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׂלוּמֵנוּ, וְלִרְאוֹת לְרַחֵק אוֹתוֹ מִמְּחַנְנוּ, כִּי זֶה מִסְכָּן לִילְדֵינוּ, וְאִם בְּעִירוֹת הַגְּדוּלוֹת צוּעֵקִים עַל דְּבַר זֶה, וְהֵם לֹא יְכוּלִים לְהִשְׁמֵר, עַל אַחַת כְּפֵה וְכַמָּה אֲנַחְנוּ, שְׂכֵן יְכוּלִים לְהִשְׁמֵר, אֵיךְ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְצַעֵק עַל זֶה, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, וּבְקִלּוֹת דַּעַת, וְתִכְף־וּמְדִי כְּשֵׂאתֶם רוּאִים שֶׁהַיְלָדִים הַקְּטָנִים שְׁלֹכֶם מִתְחַבְּרִים עִם מְבַגְּרִים, שְׂזֵה יְדִלִיק אֲצִלְכֶם אוֹר אָדָם וְכוּ', וְאֵל תִּהְיוּ נְאִיבִים, וְאֵל תֵּאֲמִינוּ

לְכָל טַפֵּשׁ, אֲלֵא אַתֶּם בְּעֶצְמְכֶם תִּשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וּמִי שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה אֶת זֶה, הוּא רוֹצֵחַ בְּדָם קֵר אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וְאֵין עַל זֶה שׁוֹם תְּרוּץ וְהַתְּחַמְקוֹת, זֹו רִשְׁעוֹת שְׁאִין כְּמוֹהָ, כְּשֶׁהַהוֹרִים לֹא שׁוֹמְרִים עַל הַיְלָדִים שְׁלָהֶם, כִּי אֶפְלוּ עִם שְׁמִירָה צְרִיכִים רַחֲמִים, מִכָּל שְׁפָן כְּשֶׁאֵין שְׁמִירָה, כְּבָר לֹא מוֹעִיל רַחֲמִים.

אֶת כָּל זֶה אֲנִי כּוֹתֵב לָכֶם מִכְּאֵב לֵב, שְׁאֲנִי מִשְׁקִיעַ כָּל-כָּף בְּקִהְלָה, שֶׁתִּשְׁרָה הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה בֵּינֵינוּ, וְלֹא בְּחִנָּם שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עֲלֵינוּ כָּאֵן יוֹתֵר מִכָּל מְקוֹם בְּעוֹלָם, כִּי עוֹד לֹא שְׁמַעְנוּ בְּשׁוֹם מְקוֹם בְּעוֹלָם שְׁאֶחָד צְרִיף לְהִקְרָא 'רַב' מְקוֹמִי, שְׁיִסִּית וְיָדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נֶגֶד יְהוּדִים שׁוֹמְרֵי תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְיִלְחָם נֶגֶד בְּנֵי־בֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְנֶגֶד מִקְנָה, וְנֶגֶד שְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה, וְנֶגֶד כָּל דְּבָר שֶׁתְּלוֹי בִּיְהוּדוּת, וְהוּא לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְהַגִּיד לְכָלֶם: "אוֹתִי לֹא יְכוּלִים לְתַפֵּס, כִּי אֲנִי לֹא מֵנִיחַ עֲקֻבוֹת..." אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, וְאוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּפְקְחוּ אֶת הָעֵינַיִם, וְתִרְאוּ מֵה קוֹרָה פֹּה, מִי מוֹלִיף שׁוֹלֵל אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, אִם לֹא הִרְשַׁע מִרְשַׁע הַזֶּה, שְׁגוֹנֵב וְגוֹזֵל וְכוּ', וְהִלְוִאי שֶׁהַמִּשְׁטָרָה הִיָּתָה בּוֹדֵקֵת בְּצִיצִיּוֹתָיו... לְפָנַי שְׁיָבוֹאוּ לַעֲשׂוֹת אֲצִלְנוּ מַעֲצָרִים, שֶׁהִרְשַׁע הַזֶּה מַעֲלִיל עֲלֵינוּ, עַל-יְדֵי שְׁמִסִּית אֶת "חֲבוּרַת הָאֲפָרִים".

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד, וְאַל תִּירְאוּ וְאַל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי כָּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה מ.ב.): "אֵל יִרְךָ לְבַבְכֶם" — מִפְּנֵי צִהְלַת סוֹסִים וְצַחְצוּחַת חֲרָבוֹת. "אֵל תִּירְאוּ" — מִפְּנֵי הַגַּפְת תְּרִיסִין וְשִׁפְעַת הַקְּלָגְסִין. "אֵל תִּחַפְּזוּ" — מִקּוֹל קִרְנוֹת. "אֵל תַּעֲרָצוּ" — מִפְּנֵי קוֹל צְנוּחוֹת. "כִּי הַגִּי" אֱלֹהֵיכֶם הַהוֹלֵךְ עִמְכֶם", הֵם בָּאֵין בְּנִצְחוֹנוּ שֶׁל בְּשׁוֹר וְדָם, וְאַתֶּם בָּאִים בְּנִצְחוֹנוּ שֶׁל מְקוֹם; וְלִכֵּן אֵל יִפֹּל רוּחְכֶם כָּלֵל מִזֶּה שֶׁעָצְרוּ אֲבָרָה וּבַחֲוֵר, אֲנִי עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהוֹצִיא אוֹתֶם, וְלִקְחָתִי עוֹרְכֵי דֵינַיִם, וְאֲנִי אֶתְבַּע עוֹד גַּם אֶת הַמִּשְׁטָרָה, שֶׁעָשׂוּ מַעֲצָרִים בְּחִנָּם, שְׁאֵין לָהֶם שׁוֹם בְּסִיס, רַק מִחֲמַת הַהֶסְתוֹת וְכוּ', אֲבָל עַל זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים הַרְבֵּה כֶּסֶף, וְאֲנִי מְאֹד מוֹדָה לָכֶם, לְכָל אֵלוּ שֶׁתּוֹרְמִים עַל פְּדִיוֹן שְׁבוּיִים, כִּי אִם לֹא נִקַּח עוֹרְכֵי דֵינַיִם שְׁיִצְגּוּ אוֹתָנוּ, הֵם יַעֲשׂוּ

מַעֲצָרִים בְּכָל יוֹם, וְאֵת מִי שִׁימָצְאוּ בְּלִילָה יַעֲצֵרוּ, כְּמוֹ הַק.ג.ב. בְּרוּסְיָה, וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ לֹא נִתַּן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, כִּי יֵשׁ חֵק, וְאֲנַחְנוּ לֹא נִזְוֶה מֵהַחֵק, יֵשׁ חֵק זְכוּת הָאָדָם, וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַפְסִיק אֶת הַתּוֹפְעָה הַרְעָה הַזֹּאת, שְׁמַתְאִימָה יוֹתֵר לִימֵי הַבְּיָנִים, שְׂאֵז הָעֲלִילוֹת עֲלִילוֹת עַל כָּל חַף מִפְּשַׁע, וְהַחֲזִיקוּ אוֹתוֹ בְּמַעֲצָר כְּמָה שְׂרָצוּ, אֵת זֶה אֲנִי אֶרְאֶה לְהַפְסִיק פְּעַם וּלְתַמִּיד, עַל-יְדֵי כָּל מִינֵי גוֹרָמִים חֲקִיִּים.

אֲבָל זֹאת אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵם יִמָּצֵא אֶחָד אֵלִים אוֹ עוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה קְנָדָס אוֹ אֵלִימוֹת לְזוּלָת, תּוֹדִיעוּ לִי, וְאֲנִי אוֹצִיא אוֹתוֹ מֵהַקְּהֵלָה, יֵשׁ חֵק, וְאֲנַחְנוּ אֲנָשֵׁי חֵק, וְנִלְחַם רַק דְּרֹךְ הַחֵק, אֲנַחְנוּ לֹא לְמִדְּנוּ אֵלִימוֹת, כָּל עֲנִינָנוּ זֶה רַק צְדָקָה וְחֶסֶד, לְעֵזֶר לְשָׂנִי, גְּנֻבוֹת וּגְזוּלוֹת זֶה יְכוּלִים לְלַמֵּד אֶצֶל הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְתַהֲלֶה לְאֵל, זְכִינוּ כְּכֹר לְנִקּוֹת אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ מֵהַגִּבּוֹר הַיְדוּעַ: "לְבָן הָאֶרֶמִי", שְׁעֵשֶׂק וּגְזוּל אֵת כָּל אֲנָשֵׁי קְהֵלְתָנוּ, וְכֵן אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים חֲזָק, שְׁכָל אֵלֹו שְׁחֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה, אִם הֵם לֹא זָרְקוּ אֶת הָעֶבֶר שְׁלָהֶם וְכוּ', וְכוּ', אִין לָהֶם שׁוּם שְׂיָכוֹת בְּקְהֵלְתָנוּ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּעֲזְרוּ לִי לְהַקִּים קְהֵלָה קְדוּשָׁה, שְׁלֹא נִצְטָרֵךְ לְהַתְּבַיֵּשׁ עִם הַקְּהֵלָה הַזֹּאת בְּפָנֵי בֵּית-דִין שֶׁל מַעֲלָה, וּבְפָרֻט עֲכָשׁוּ שְׁהַצְדִּיק ר' ... שְׁלִיט"א, עֲבַד כָּל-כָּף קָשָׁה, עַד שְׁבַנָּה לָנוּ מִקְּנָאוֹת מְהֵדְרוֹת, וְהַכְּנִים בֵּינֵינוּ אֶת הַטְּהָרָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַחֲזִיק בָּזֶה, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ קְדֻשָׁה וְטְהָרָה מִלְּמַעְלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לד קג.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל לַיּוֹת אֲנָשֵׁי

שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, יַעַן שֶׁהֲצַדִּיק ר' ...
שְׁלִיט"א יוֹשֵׁב כָּאֵן שְׁבֻעוֹת אַרְבָּעִים, וּמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל בְּנֵי־
הַמִּקְנָאוֹת, עֹזֵב אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו וְאֶת פְּרֻנְסָתוֹ רַק לְעֶזֶר לָנוּ
לְבָנוֹת אֶת הַמִּקְנָאוֹת עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וּלְכַסּוֹף אֶף אֶחָד לֹא רוֹצֵה
לְעֶזֶר לוֹ, אֲפֹלוּ עִם עֶזֶר קָטָן, אֵיפֹה הַיִּשְׁרָ? ! הוּא כְּבָר תְּקוּעַ אֲצִלָּנוּ
כָּל-כָּף הַרְבֵּה זְמַן, וְצָרִיךְ לְנִסְעַ הַבֵּיתָה.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל,
שְׂרִתָּמוֹ בִּיחָד לְעֶזֶר לוֹ בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת וּבִיּוֹם רֵאשׁוֹן לְגַמֵּר אֶת
הַמִּקְנָה שֶׁל הַגְּבֻרִים, וּבִיּוֹם שְׁנֵי כְּבָר יְכוּלִים לְטַבֵּל שְׂמָה בְּעֶזְרָתוֹ
יִתְבָּרֵךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ, שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, כִּי לְמִי אֲנִי בּוֹנֵה אֶת
הַמִּקְנָה — אִם לֹא בְּשִׁבִילְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבָּת שְׁלוֹם...

לד קד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יֵאִיר.

רְצִיטִי מְאֹד שֶׁבְּשַׁבָּת זוֹ תִּתֵּן לִר' ... לְדַרְשׁ בְּסֵעוּדָה שְׁלִישִׁית,
כִּי בְּשֻׁבֹעַ הַבָּא הוּא כְּבָר נוֹסֵעַ חֲזָרָה, כִּי גָּמַר אֶת עֲבוֹדָתוֹ, וְרָאוּ
לְכַבְּדוֹ וּלְיַקְרוֹ מְאֹד, כִּי מִמָּשׁ מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר קַהֲלָתָנוּ, הוּא
עֹזֵב אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת הַיְלָדִים שָׁלוּ אֶף וְרַק בְּשִׁבִיל לְבָנוֹת לָנוּ מְקַנְהָ
טְהָרָה. עוֹד לֹא רָאִיתִי דְּבַר כְּזֶה, שֶׁבֶן אָדָם יִפְקִיר אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת

אֲשֶׁתוֹ וְאֵת הַיְלָדִים שָׁלוֹ בְּעֶבֶר הַזֵּוּלָת, וּבִפְרָט לְבָנוֹת מְקוּהַ טְהָרָה, שְׂבֻזָּה תְלוּיָה כָּל טְהָרְתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד קָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עֶרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵ שְׁמוֹת, כ"ב טַבַּת ה'תשס"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂשׂוּיָיו.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הִנֵּה אֲנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדֹת בַּתְּכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתָּרוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְמֻנָּה וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְאִם אַתֶּם רוֹצִים שֶׁם תִּתְּנוּ הַדְּסָה, שְׂזוּ אֶסְתֵּר, תִּבְחָרוּ בֵּין שְׂנִיָּהֶם, אוֹ שְׂנִיָּהֶם יַחַד.

רַק תִּרְאוּ שְׂשׂוּיָהּ בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם־בַּיִת, כִּי בְּמִקּוֹם שְׂשׂוּי שְׁלוֹם, שֶׁם יֵשׁ בִּרְכָה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד קוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵ שְׁמוֹת, כ"ג טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרָט בְּעִנְיַן הַשְּׂדוּף וְכוּ', וּמִי יִתֵּן, שְׂאֲזֻכָּה לְרְאוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחַתְּכֶם. הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם בִּרְכָה וְהַצְּלִיחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, וְתָרוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

אַשֶׁר לַד קוּ – לַד קח בְּנַחֵל רַעַג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְגִיס שְׁלֶךְ, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"ג טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מִתְחַזֵּק, וְלוֹמֵד בְּכוֹלָל, אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, רֹאֵה לְנִצְל
אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלֶךְ, כִּי חֲבָל, שְׁעַכְשׁוּ אַתָּה יָכוֹל לְהַתְעַלּוֹת בְּתוֹרָה
וּבַתְּפִלָּה, וְיִרְאֵת שְׁמִים שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן רֹאֵה לְנִצְל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר הַזֶּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי
שְׁאַנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, כ"ג טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּרֹדְאֵי הַתְּפִנָּתִי אֲלֵיךָ, אֵיךְ אַתָּה לֹא מִתְבַּיֶּשֶׁת בְּגִיל אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה
לְהִיּוֹת פֶּלֶךְ-רְקוּבָה וְכוּ', וְכֹל הָרֹאֵשׁ שְׁלֶךְ יִהְיֶה רַק בְּדַבְּרִים פְּאֵלוּ,
וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיכָה לְהַתְבַּיֵּשׁ מֵאֵד מֵאֵד, אַחֲרַת מִי יוֹדֵעַ מֵה יֵלֵד יוֹם,
אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּחֲזֹרֵי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, הַגֵּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹנִ"ה
עַלֵּיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיַּצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל
נִגְעַ וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלַחַה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, אָמֵן.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאֲנַחְנוּ זוֹכִים עוֹד לִילָה אַחַד בְּזֶה הָעוֹלָם
לְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ז"ל, זוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת לָנוּ הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה.

זְכִינוּ וְהַקְמֵנוּ קַהְלָה קְדוֹשָׁה פֹּה בְּיִבְנָאֵל, שְׁלִבְסוֹף תְּהִיָּה פֹּה
"עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמֶּלֶךְ, בְּנֹדָאֵי אֲנַחְנוּ עוֹבְרִים עֲכָשׁוּ
מִצְבִּים קָשִׁים בְּמָאֵד מָאֵד, אָבֵל נַעֲבֹר גַּם עַל זֶה, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר
(לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), שֶׁהַעֲקָר זֶה אֲמוּנָה, וְצָרִיף כָּל אַחַד
לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעַצְמוֹ הֵיכָן אוֹחֵז בְּאֲמוּנָה, כִּי סָבֵל שְׁפוּבָלִים, זֶה
מִחֲמַת חֲסְרוֹן אֲמוּנָה, כִּי אִם הִיָּתָה לְאָדָם אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ
הוּא, שׁוֹם דְּבָר לֹא הָיָה יָכוֹל לְשָׁבְרוֹ. וְלָכֵן עַלֵּינוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר
שְׂאֵת וְעוֹז בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְזֶה יִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל רָע. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן לה): אֲצֵל הָעוֹלָם אֲמוּנָה זֶה דְּבָר קָטָן, אָבֵל אֲצֵלִי
אֲמוּנָה זֶה דְּבָר גְּדוֹל, וְעַקֵּר הָאֲמוּנָה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, כְּמוֹ
שְׁנֵשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מֵאֲמִינּוֹת. רַבְּנוּ ז"ל דִּמָּה זֹאת כְּמוֹ אֲמוּנַת הַנָּשִׁים,
אִשָּׁה מָאֵד תְּמִימָה. תְּמִימוֹת זוֹ מְדַרְגָּה גְבוּהָה מָאֵד, אָדָם אֵינּוּ יוֹדֵעַ
שׁוֹם חֲכָמוֹת, וְתַכְפֵּי כְּשֶׁעוֹבֵר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבָּר, פּוֹנֶה לְאִיזוֹ פְּנֵה,
וּמְשִׁיחַ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְשׁוֹפֵף כָּל לְבוֹ לְפָנָיו וּמִבְקָשׁוֹ יִשׁוּעָה. וְכֵן
נוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל כָּל הַחֲסִידִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, אֲשֶׁר אֵין דְּבָר
חָשׁוּב יוֹתֵר לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים פְּנִתִינַת תּוֹדָה, כְּשֶׁאָדָם נוֹתֵן תּוֹדָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַטוֹב שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַחֵב
לְבוֹ, וּמִבְקָשׁ עַל לְהִבָּא. וְלָמָּה קָשָׁה לְאָדָם כָּל-כָּף לְבַקֵּשׁ אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵף כְּשֶׁמִּבְקָשׁ אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ נִכְנָס

בְּדַכָּאוֹן? כִּי שָׁכַח אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ אִף פַּעַם לֹא עָשָׂה לוֹ טוֹבוֹת, אִף פַּעַם לֹא עָזְרוּ, אֲנָשִׁים שׁוֹכְחִים אֶת הַחֶסֶד שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְעוֹשֶׂה וְיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ, אֲכַל בְּנֵי-אָדָם כְּפוּיֵי טוֹבָה, אֵינָם יוֹדְעִים לְהַעֲרִיף גְּדֻלָּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁנִּתֵּן לָנוּ עֵינַיִם לְרֹאוֹת, אָזְנַיִם לְשָׁמֵעַ, אִף לְהַרְיֵחַ, פֶּה לְדַבֵּר, יָדַיִם לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, רַגְלַיִם לִילֵךְ עִמָּהֶם, וְכָל הַגּוּף הוּא מְכוֹנָה פְּלֵאִית, פְּלֵאֵי פְּלֵאִים כִּי־צַד הוּא עוֹבֵד, וְהַכֵּל מְחֻשָּׁב, דָּבָר זֶה אָדָם אֵינוֹ שֵׁם עַל לֵב, גְּדֹל הַחֲסִדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עוֹשֶׂה עִמּוֹ, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה שָׁנִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זֶן וּמְפָרְנֵס אוֹתוֹ, וּלְפִתְעַ עֲתָה נִכְנָס בְּמַרְהַ שְׁחוּרָה וּבְדַכָּאוֹן, וְנִכְנָסוּ בוֹ דְמִיוֹנוֹת כְּאִלוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ אוֹהֵבוֹ וּבִכְעַס עָלָיו, וּמִזֶּה בָּא שֶׁהוּא בְּעַצְבוֹת וּבְמַרְהַ שְׁחוּרָה, עַד שֶׁמִּתְיַאֵשׁ לְגַמְרֵי מִתְפַּלֵּה, וְחוֹשֵׁב: "מִי צָרִיף אוֹתִי" וְכוּ', אִף אֵין זֶה נִכּוֹן, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵב הַרְחָמָן, וְרוֹצֵה לְשָׁמֵעַ אֶת הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּנוּ וְכוּ', וְלָמָּה בָּאִים לְאָדָם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת? כִּי הוּא כְּפוּי טוֹבָה, וְאֵינוֹ נוֹתֵן תּוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן בַּתְּפִלָּה רֵאשִׁית, צָרִיף לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ עַל הַחֲסִדִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ עַד עֲתָה, וְזֶה יִרְחִיב אֶת הַלֵּב לְבַקֵּשׁ לְהִבָּא, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב'), שֶׁתּוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה שֶׁעָשׂוּעַ עוֹלָם הִבָּא. זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ רוֹחֲנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת.

עֲלִינוּ לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שֶׁשָּׁלַח לָנוּ צַדִּיק כְּזֶה כְּמוֹ רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁמְחַדִּיר בָּנוּ שְׂמֵחָה, מְחַדִּיר בָּנוּ אֲמוּנָה, מְחַדִּיר בָּנוּ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, בְּטַחֲוֹן בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ! וְלִכֵּן רָאוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ, שֶׁאֵנוּ זוֹכִים לִידַע מִרַבְּנוּ ז"ל. וְצָרִיכִים לְדַבֵּר זֶה עִם זֶה דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְהַעֲקָר לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה וְכוּ', כְּמֵאֵמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת יז.), אֲשֶׁר רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זְפוּאֵי הֵיךְ מְקַדֵּים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם אֲפִלוֹ לְנִכְרֵי בְּשׁוּק. עֲלִינוּ לְדַבֵּר רַק בְּאִפְּן חַיּוּבֵי וְלֹא לְהַכְנִס בּוֹכּוֹחִים עִם שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, הוֹכּוֹחִים לֹא יִבִּיאוּ אֶל מְאוּמָה.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, פֶּה בְּיַבְנָאֵל יֵשׁ לָנוּ קַהֲלָה קְדוֹשָׁה, בְּנֻדְאֵי

יִשְׁנֶם הַרְבֵּה דְבָרִים לְתַקֵּן, אֲנַחְנוּ חֲזָקִים בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָנוּ יוֹדְעִים שְׁכָל דְבָר שֶׁבְּקִדְשָׁה בָּא מְאֹד קָשָׁה, עַד כְּדֵי כָּה, שְׁלֶסֶם"ף-מ"ם נִתְּנוּ כַחוֹת עֲצוּמִים.

מִסְפָּר, שְׁמוֹהֶרֶן"ת ו"ל יֵשֵׁב בְּחֶדְרוֹ וּבְכַה, וּלְפִתְעָ בָּאוּ תַלְמִידִים וְרֵאוּהוּ בּוֹכָה, שְׁאַלוּהוּ: "עַל מָה וְלָמָּה?" וַעֲנָה וְאָמַר לָהֶם: "לָכוּ תִתְּאָרוּ לְעֲצֻמְכֶם, שְׁכַחוֹת בְּאֵלוֹ יִמְסְרוּ לְסֶם"ף-מ"ם". גַּם אָנוּ יְכוּלִים לֹאמַר דְבָר זֶה: לָכוּ תִתְּאָרוּ, שְׁנִיתְנוּ לְטִמְאַה כַחוֹת עֲצוּמִים כָּל-כָּף. אָבֵל גַּם מִפְּלֵת הָרַע תְּבוֹא, וְיִפְּלוּ הַשּׁוֹנְאִים בְּפַח יְקוּשׁ.

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶם, בָּאוּ וְנִתְחַזַּק יַחַד, צְרִיכִים לְהִרְבוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַשְׁמִחָה תְּבִיא הִרְחִיבַת הַדַּעַת, הַשְׁמִחָה תְּבִיא אֲמוּנָה, וְהַאֲמוּנָה תְּחַזַּק אוֹתְנוּ בְּתַפְלָה, וְהַתַּפְּלָה תַפְעַל הַרְבֵּה דְבָרִים, כָּל הַיְשׁוּעוֹת זְכִינוּ רַק בְּזָכוֹת תַּפְּלַת הָאֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף, וְעַדִּין אָנוּ זְקוּקִים לְנִסִּים וְכוּ', אָבֵל אֲסוּר לְהִיּוֹת אֲדִישִׁים נֶגֶד רִשְׁעֵי הָעַרְב־רַב וְגוֹנְדָא דְלִיה.

עַל-כֵּן אַבְקֵשׁ אֶתְכֶם, הַתְּקַבְּצוּ יַחַד מִפְּעַם לְפְעַם, לְעֲשׂוֹת יוֹם תַּפְּלָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְסוּף כָּל סוּף תֵּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמְכֶם הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ.

אַבְקֵשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, רְאִינָה לְהִיּוֹת חֲזָקוֹת בְּצַנִּיעוּת, דְּבַרְנוּ וְכַתְּבִנוּ שְׁצַרִּיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא יִהְיֶה גְלוֹי שְׁעַר, אֲשֶׁר זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְכָל הַסֶּבֶל שְׁסוּבְלִים זֶה רַק מִחֲמַת שְׁהוֹלְכִים בְּשְׁעַר מַגְלָה, אֲשֶׁר זֶהוּ עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְכָל הַקְּלָלוֹת בָּאוֹת בְּבֵית רַק בְּעוֹן גְלוֹי שְׁעַר. וְלָכֵן שְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל עֲנִין צַנִּיעוּת הַבְּגָדִים, וְעַל כָּלֶם — צַנִּיעוּת הַלְּשׁוֹן. חֲסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ זְכִינוּ לְטַהַר אֶת הַקְּהֵלָה מִכָּל מְרַעִין בִּישִׁין וְכוּ', בּוֹדְאֵי פַה וְשֵׁם צָצִים קוֹצִים וְדוֹדְרִים, וְגַם אוֹתָם נִסְקַל. כִּי בְּקְהֵלָה שְׁלָנוּ אָנוּ נוֹהֲגִים רַק כְּפִי שְׁרַבְנוּ ו"ל אָמַר, רַבְנוּ ו"ל אָמַר לֹא לְעֲשׂוֹן — אִין מְעֲשָׂנִים !!

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, אִם יְדוּעַ לָכֵן עַל אֵיזָה נִגְעַ רַע בְּקְהֵלָה, נָא וְנָא תַעֲקְרוּ וְתִשְׁרְשׁוּ כָּל שְׁרֵשׁ פּוֹרָה רֵאשׁ וְלַעֲנָה.

מוֹהַרְנָת ו"ל אָמַר פֶּעַם עַל הַשּׁוֹנָאִים שְׁלוֹ: אֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֵלוֹ הַשּׁוֹנָאִים יֵשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה, וְאִם לֹא, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִקַּח אוֹתָם מִה שְׁיֹתֵר מֵהָר, לְפָנַי שְׁיַעֲשׂוּ כָל-כָּף הַרְבֵּה רַשְׁעוֹת, וַיִּצְרְכוּ לְשָׁלֵם אַחֲרֵי-כֵן מַחִיר כְּבֹד. הַנְּשָׁק שְׁלָנוּ זֶה רַק תְּפִלָּה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל עִם יִשְׂרָאֵל יֵשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה, וְגַם הַשּׁוֹנָאִים שְׁלָנוּ יִחְזְרוּ לְצוּר מַחְצַבְתָּם. אִךְ אִם תְּפַצִּים דִּיקָא לְהַצִּיק לָנוּ וְכוּ' וְכוּ', הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד, וְלִבְסוּף יִבֹּאוּ עַל עַנְשָׁם, הָעֶקֶר רָאוּ לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּתִפְלָה, הֵן הָאֲנָשִׁים, הֵן הַנְּשִׁים וְהֵן הַיְלָדִים.

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶן מְאֹד, רְאִינָה לְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה, הַחֲזָקָה עֲצָמְכֶן בְּיַחַד, שְׁתִּהְיֶה אַחֲדוּת וְאַהֲבָה בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ לְעוֹר זֶה לְזֶה בְּמָה שְׁאֵתֶן יְכוּלִים, אֲפִלוֹ בְּמִלָּה טוֹבָה יְכוּלִים לְפַעַל לְטוֹב אֲצֵל הַזּוֹלָת, עֲלִינוּ לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּכָל פֶּרֶט וּפְרִט, הָעֶקֶר תִּרְאוּ שְׁבִיבִית תִּהְיֶה תָמִיד אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֻחָה, אֲוִירָה שֶׁל סְבֻלָּנוֹת, וְלֹא יִהְיוּ עֲצָבִים בְּתוֹךְ הַבֵּית, תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת בְּעֲלִיכֶן, וְאֵל תִּשְׁפִּילוּ אוֹתָם, תִּרְאוּ לְחֲזֹק אוֹתָם, וּבְזֶה יִהְיֶה גַם לְבַעֲלֵיכֶם כַּח לְחֲזֹק אֶתְכֶם, וּבְיַחַד יִהְיֶה לְכֶם כַּח לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים, וְסְבֻלָּנוֹתְכֶם כְּלַפִּיֵּהֶם תִּהְיֶה רַבָּה. וְאִם תִּלְכוּ בְּאִפְּן הַזֶּה תִּצְלִיחוּ מְאֹד מְאֹד בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין וּבְגִדוּל הַיְלָדִים.

עֲתָה אֲנִי פּוֹנֶה אֲלֵיכֶן אִישִׁית. יֵשׁ לְאַחֲרוֹנָה תּוֹפְעָה מְאֹד מְסַכְּנַת בֵּין בְּנֵי הַנְּעַר, וְזֶה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבְכַפֵּרֵט אֲצֵל הַחֲרָדִים, יֵשׁ כָּל מִינֵי מִשְׁחָתִים מְפַקְפָּקִים הַמִּתְחַבְּרִים לְנַעַר לְקַלְקֵלָם וּלְטַמְּאֵם וְכוּ', וְלִכֵּן תִּהְיֶינָה עֵינֶיכֶן פְּקוּחוֹת, וְלִהְזַהֵר אֶת הַיְלָדִים שְׁיִשְׁמְרוּ עֲצָמָם מְכָל מִינֵי טְפוּסֵי אֲנָשִׁים, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּנִקְל, רַחֲמָנָא לִישְׁבֹּן, יֵשׁ הַיּוֹם כָּל מִינֵי תּוֹעֵבוֹת רְעוֹת וְכִלֵּי תִקְשָׁרֵת, וַיְדָאוּ וְכוּ', וְרוֹאִים שֶׁם כָּל מִינֵי טְמֵאָה וְלִכְלוּף, וּמִזֶּה יּוֹצֵאִים כָּל מִינֵי פּוֹחָזִים וְנוֹכְלִים, וְעֲלֵיכֶם לְהִשְׁגִּיחַ עַל הַיְלָדִים, אֲסוּר שְׁהִילָדִים שְׁלָנוּ יִהְיוּ הַקְּרִבָּנוֹת, אֵל תִּהְיוּ גְאִיבִיִּים, עַל הַהוֹרִים לְשִׁתֵּף פְּעֻלָּה עִם הַמְּלַמְּדִים, וְהֶאֱמַהוֹת עִם הַמּוֹרוֹת, אִין זֶה תִּרוּץ: יֵשׁ לִי עֲנִיּוֹת, יֵשׁ לִי צְרוּת, וּבְעֵבוֹר זֶה אֲנִי יְכוּל לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים, זֶה רַק עֲצָלוּת. זֶה קַל לְהִשְׁלִיף אֶת הָעֵבוֹדָה עַל הַמְּלַמְּדִים, עַל הַמּוֹרוֹת, עַד שְׁלֵא רוֹצִים

לְנִקְף־אֶצְבַּע וְכוּ', אָסוּר לְהוֹרִים לְתֵת לְבָנוֹת לְהִסְתַּוֵּבב בְּלִילָה לְבַד, זֶה מְסַכֵּן מְאֹד, אָסוּר לְהוֹרִים לְתֵת לְיְלָדִים לְנִסֵּעַ לְטַבְרָיָה לְבַד וְכוּ' וְכוּ', יִשְׁנֶם הַיּוֹם כָּל מִינֵי מִשְׁחָתִים וְכוּ', וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַבָּנוֹת וְעַל הַבָּנִים. צָרִיכִים לְרְאוֹת שְׁפָל בֶּן וּבַת יִהְיוּ שְׁמוּרִים מִהַחֲטָא. וְכֵן צָרִיכִים לְדַאֵג שֶׁהַיְלָדִים יִהְיוּ נְקִיִּים, לֹא שׁוֹלְחִים יְלָדִים לְבֵית־הַסֵּפֶר אוֹ לְתַלְמוּד־תּוֹרָה כְּשֶׁהֵם מְזַנְחִים, אֵין תּרוּץ: אֵין לִי בְּגָדִים וְכוּ', הֲלֹא שְׁנֵי זוגוֹת בְּגָדִים יִשְׁנֶם, הוֹלְכִים עִם אֶחָד, וְהָאֲחֵר מְכַבְּסִים, וְכֵן תְּמִיד יְכוּלִים לְהַחֲלִיף וְכוּ', אִם אֵינְכֶם עוֹשִׂים כֵּן, זֶה כָּא מַעֲצָלוֹת וְלֹא מַעֲנִיּוֹת. צָרִיכִים לְרַחֵץ אֶת הַיֶּלֶד כָּל יוֹם, נְקִיּוֹת זֶה מַעֲקָרֵי הַיְהוּדוֹת וְכוּ'. רְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל שְׁבִיבֵיכֶם שֶׁהַיְלָדִים יִהְיוּ נְקִיִּים, אֵין לְהִסְתַּפֵּל עַל אֶף אֶחָד, אֲלֹא לְהִסְתַּפֵּל מִה שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא רוֹצֶה, וְרַצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁמֵדַת הַנְּקִיּוֹת תִּהְיֶה אֲצִלְנוּ, וְהַנְּקִיּוֹת מְבִיאָה לְטַהֲרָה, וְהַטְהָרָה מְבִיאָה לְקַדְשָׁה, וְהַקְדְּשָׁה מְבִיאָה לְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. לְכֵן אֲבַקֵּשׁכֶם מְאֹד, שְׁמְרוּ עַל יְלַדֵיכֶם שִׁיְהִיו נְקִיִּים, וְתִשְׁתַּפּוּ פְּעֻלָּה עִם בֵּית־הַסֵּפֶר וְעִם הַחֲדָר.

רק תחזיקו עצמכם ביחד, והשתדלו שתהיה רק שמחה ביניכם, ותראו איזו קהלה חזקה תהיה לנו. אל לנו לפחד מאף אחד בעולם, יש לנו את הבורא כל עולמים, ורק אליו אנו הולכים, איננו רוצים שום דבר, לא התחלנו עם אף אחד, אבל מה שאני מבקש מכלכם, רק להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, ותראו מה שתפלה תפעל, בראש ובראשונה שהסמ"ך-מ"ם יתבטל מה שיותר מהר, זו הטמאה, זה מסית ומדיח, ובעטיו כל הצרות, הוא גונב וגוזל ועושה כל הצרות, עלינו להתפלל לפניו יתברך, שיתגלה קלונו ברבים וכו', איננו חוששים מאיש, רק מהקדוש-ברוך-הוא!

הקדוש-ברוך-הוא יעזר שנצליח דרכנו בכל אשר נפנה.

בקשתי שתבאנה כלכן הלילה, ותשמענה מה יש לי לומר.

היסוד בשלום-בית זה סבלנות. העניות, אומרים חכמינו הקדושים, מעברת על דעתו ועל דעת קונו, כל הצרות שיש לאדם שקולות כנגד העניות, כמאמרם ז"ל (שמות רבה, פרשה לא, סימן יד):

אם נתקבצו כל היסורים לצד אחד והעניות לצד אחר העניות מכרעת. אבל אנחנו קבלנו מרבנו ו"ל מתנה שנתיה חיים טובים, ואיך? ספר רבנו ו"ל בספורי מעשיות (מעשה י"ג, מיום ב'), שהקבצן החרש לא שמע את חסרונות העולם, ואז חי חיים טובים, אנו יכולים לחיות חיים טובים, אם היינו יוצאים ומפיצים את אור רבנו ו"ל, תמיד היה לנו כסף בפיס. ולכן ההפצה זה הדבר הגדול ביותר, לקרב את נשמות ישראל, בפרט עתה, שעם ישראל שרויים בפקדים גדולים, ויש צמאון גדול לאמונה, להתחזקות, ולכן אשרי מי שזוכה עכשו להפיץ, שזה מה שיציל אותנו ממלחמת גוג ומגוג, מפל המלחמות שמאימים עלינו. דבר אחד אני מבטיח לכלם: כל הגרים ביבנאל, אינם צריכים לדאג כלל, פה ביבנאל אין צריכים לילך במסכות, אני מבטיחכם, שפה ביבנאל לא יארע מאומה, רק תהיו חזקים באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ואל תסתכלו על רשעים ארורים, גם יומם יבוא, עלינו להיות חזקים באמונה, ותראו את הנסים נגלים שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא.

אני מאד מאד מבקש את כלכן, שתקבצנה מפעם לפעם, ותעשו יום תפלה להקדוש-ברוך-הוא להתבודד, ותראו אילו נסים נמשך על עצמנו, אל תחששו כלל משום בריה שבעולם, פשאדם חזק בתפלה, הוא מסבב עם ענני כבוד, שאין יכולים לעשותו דבר, הרשעים הללו רואים שהם עומדים כבר להתבטל, ולכן הם מוציאים כבר את החצים האחרונים שלהם, ומעלילים עלילות שוא וכו', אשר הפל הכל ורעות רוח, איננו צריכים להתפעל מהם ולהתפחד מהם, תהיינה חזקות באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ואין לחשש מפל פוחז וריק. אנחנו מקדימים שלום לכל אחד, ורוצים את השלום עם כלם, אנו נוקטים כל האמצעים לדרש את הצדק והישר, ולבסוף יצא הצדק לאור.

רציתי שתעזרו לי, כל מי שיש לו נדבת לבו עבור פדיון שבויים יתן ל...

ורציתי שאף פעם לא תדברו בשם מוהרא"ש, אם לא

שְׁמַעְתֶּם בְּעֶצְמְכֶם מִפִּי. מוֹהֲרָא"שׁ לֹא אָמַר כְּלוּם, מוֹהֲרָא"שׁ אוֹמֵר
פַּעַם אַחַת, וְזֶה מוֹהֲרָא"שׁ! אָבָל אִם עוֹבְדִים עָלַי, וְרוֹצִים לְשַׁמַּע
מִה שְׁאַתֶּם רוֹצִים, אֲזַי שׁוֹמְעִים מִה שְׁאַתֶּם רוֹצִים, וּפַעַם שְׁלִישִׁית
כִּבְר אַתֶּם שׁוֹמְעִים רַק אֶת מִה שְׁרָצִיתֶם וְכוּ'. אָבָל פַּעַם רֵאשׁוֹנָה זֶה
מִה שְׁמוֹהֲרָא"שׁ אָמַר.

הִנֵּה אָנוּ בּוֹנִים מְקוֹה טְהוֹרָה, שְׂיִהְיֶה לְאוֹת וּלְתַפְאֲרָת, תִּתְפַּלְלוּ
בְּעִבּוּרֵי שְׁנֵזֶכֶה לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל, וְכֵן נִבְנֶה אֶת הַכּוֹלֵל, שְׂוֶה
הַפְּנִנָה שְׁלִי, רְאוּ שְׁבַעֲלֵיכֶם יִכְנָסוּ לְכוֹלֵל, וְתִהְיֶה לָהֶם לְעֶזֶר. אִינְכֹן
יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מִה מְשַׁלְּמִים עַל תּוֹרָה בְּשָׂמִים, וְאַתֶּן
מִתְחַלְּקוֹת אַתֶּם בְּשִׁכָּר. יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִזְכוֹת שְׁתַּעֲזֹרְנָה
לְבַעֲלֵיכֶן שְׂיִוְכְלוּ לְלַמֵּד תּוֹרָה, תִּזְכּוּ לְשְׁלוֹם-בֵּית אִמְתִּי, וְתִשְׁרַה
הַשְּׂמִיחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ רַק לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אַחֲרֵים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ עַל כָּלְכֶם, שְׂיִתֵּן לָכֶם נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם, וְכָל
אֵלוֹ שְׂאֵין לָהֶם יְלָדִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָהֶם פְּרִי בָטֶן, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶן בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדּוֹר וְאֵרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אֲנִשִּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָמִיד.

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֶשׁ אֶת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂמַעוּ אֵלַי
וְיִשְׁמַע אֲלֵיכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עִכְשָׁו בְּמִצְבֵּי קֶשֶׁה מָאֵד, שְׂאֵלוֹ הַרְשָׁעִים כְּנוֹפֵיית
הַאֲפָרִים רוֹצִים לְגַלְגַּל עָלֵינוּ כָּל מִינֵי עֲלִילוֹת רָשָׁע וְכוּ', כִּי הֵם

רואים שׁהם קורסים, וְאַנְחָנוּ רַק מְתַרְבִּים, וְלִכֵּן הֵם מְמַצִּיאִים כָּל מִינֵי עֲלִילוֹת עָלֵינוּ, עֲלִילַת דָּם, שֶׁהַכֵּל מְצוּץ מֵהָאֶצְבַּע, וְאֵין לָנוּ בְּרָהּ רַק לְלַחֹם אֶתֶם בְּחִזְרָה דְרָךְ הַחֶק, וְזֶה עוֹלָה הוּן תּוֹעֲפוֹת, וְחֲשַׁבְתִּי שְׂאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ יַעֲזוּרוּ בְּפִדְיוֹן שְׁבוּיִים, וְנִתְּוָדַע לִי, שֶׁסֶף הַכֵּל רַק שְׁלֵשִׁים אָנָשִׁים הַצְּטֻרְפוּ וְנִדְּבוּ כְּנִדְּבַת לָבָם עַל פְּדִיוֹן שְׁבוּיִים, וְזֶה מְאֹד מְאֻכָּזָב אוֹתִי, הֵאֵם אֶתֶם לֹא קוֹלְטִים שְׂאֵלוֹ הַרְשָׁעִים לֹא נָחִים כְּרַגַּע מִהֶסְתוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יַמַּח שְׁמוֹ, וּמְחַר אֶתֶם יְכוּלִים לְהִיּוֹת הַקְּרָבָן הַבָּא, שְׁיַעֲשׂוּ לָכֶם מַעֲצָרִים עַל לֹא דְבַר?! וְלִכֵּן לָמָּה שִׁתְּהִיוּ כָּל-כָּף אֲדִישִׁים, בְּשַׁעַה שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם לַעֲזוֹר לְמַעַן מַצּוֹת פְּדִיוֹן שְׁבוּיִים?!

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שְׁכָל אֶחָד יִתְּרֵם לְכָל הַפְּחוֹת חֲמָשִׁים ש"ח בְּשָׂבִיל פְּדִיוֹן שְׁבוּיִים וְהוֹצֵאוֹת עוֹרְכֵי דִינִים, כִּי אֲנִי לֹא אֶתֵּן לְמַשְׁטֵרָה שְׁיִהְיוּ חַד צְדָדִיִּים, וְאֲנִי אֶתְבַּע גַּם אוֹתָם, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לַעֲזוֹר, וְכָל אֶחָד בְּלִי יוֹצֵא מֵהַכֵּל, שְׁיִהְיֶה לוֹ חֶלֶק בְּפִדְיוֹן שְׁבוּיִים. הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נֹא לְמַסֹּר אֶת הַתְּרוּמוֹת לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לַד קִיא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְר וְאֶרֶא, כ"ד טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר. לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֲנִי מִתְחַיֵּב לְהַשִּׁיג לָךְ כָּל חֲדָשׁ אֶת הַשְּׂמוּנַת אֲלָפִים ש"ח, בְּתַנְאֵי שְׁגָם הַהוּא יִתֵּן לָךְ אֶת הַסְּכּוּם הַזֶּה, רַק אֵל תִּכְנֵס בְּלַחֲץ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכּוֹלֵל עֲכָשׁוּ יִפְרַח וְיִתְעַלֶּה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁהַכּוֹלֵל הַזֶּה זֶה הַפְּנִנָה שְׁלִי, וְלִכֵּן אֵל תִּדְּאָג, רַק תִּרְאֶה שְׁיִהְיֶה

מקום תורה, ולא יעשנו שם, ולא יהיה אחד שמבטל את הזמן, כי על זה אני מקפיד יותר מהכל, כי אם תולעת אחת נכנסת בין הפרות המתוקים, היא כבר מקלקלת את זה, ועל זה אנחנו צריכים לעמוד חזק מאד, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעם הסכום הזה, ששה-עשר אלף ש"ח יתן דחיפה, ונוכל לעלות את המשכורות, אף שזה עדין זעום, עם כל זאת יותר טוב מעט מכלום, ומה גם שאני מנדב לכל אברך בכל חודש חבילה של מאה קונטרסים, שסף לא יצטרף לשלם על זה, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, איך שרק נגמר עם כל המקנאות, נוכל לעזר יותר לכולל.

רק חזק ואמץ, ואל תירא משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד קיב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין, אף אחד לא דחף את בעלך החוצה, אדרבה הוא מאד מאד חשוב בעיני, פשוט אני צריך לעמד עכשו חזק מאד לבסס את הקהלה, ולכן בקשתי שישאלו את ר' ... גרו' איר, כי אני רוצה שהוא יהיה משגיח על המקנה, הוא יכניס מים, והוא יוציא מים, ושללא יהיה יותר הפקר כמו שהיה עד עכשו, ואין בזה שום פגיעה נגד בעלך, אדרבה אני אוהב אותו, ואני רוצה שימשיך, אבל בשלב זה אני צריך לעמד מאד חזק, ולראות שלא יהיה יותר הפקרות בענינים אלו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד קיג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ד טבת ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח, שהענינים מתקדמים, אבל צריכים לעמוד בזה על המשמר, כי הנקיון זה היסוד אצל הילדים, ואם לא מתחילים עכשו, השם ישמר, זה ימשיך ככה, ובפרט בבית-ספר, לא יכולים להניח ילדים מזנחים ומלכלכים וכו', כיון, כי זה געל נפש.

על התיכון אני רוצה להחזיק פקוח יוצא מן הכלל, כי יש שם שתיים או שלוש בנות שפשוט כל הראש שלהם והמחשבה שלהם, רחמנא לישזבן, זה על זמרים וכו', הן בסוף הכל בגיל ארבע-עשרה, וכבר מדברות שטיות, אני אעמד על זה מאד חזק, עדיף לי להוציא אותן, אם הן לא תתקנה את מעשיהן, מאשר להחזיק אותן, ושתקלקלנה את אחרות וכו', ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שזנכה לעבר על הכל.

בענין שצריכים לבוא וכו', בענין המצב חרום, אין ברירה, וצריכים לשחק אתם, כי זה החק, אבל אני אישית אומר לכלם, שאין מה לפחד, ומי שיגור ביבנאל, אין לו מה לפחד בכלל, כי דיקא מהגליל תבוא הגאלה, כי כמו שהגליל נחרבה קדם, כך הגליל תבנה קדם.

בענין משפחת ... צריכים להעמיד אותם על המקום, ולא לפחד. וכן בענין שעורי בית, תעמדי על זה חזק, ואני נותן לך גב חזק מאד.

תכתבי לי רשימה של המורות, ואני אכתב לכל אחת מכתב,

וְאָנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

אֲתָמוּל בְּלִילָה כְּשֶׁדִּבַּרְתִּי אֶל הַנָּשִׁים, פְּשׁוּט יֵצֵא לִי מֵהָרֹאשׁ מֵעַנְיָן הַשְּׁעוּרֵי בַּיִת, שְׂיִעֲמֵדוּ חֲזֹק עַל זֶה, כִּי בְּעֵתִים הִלְלוּ אֲנִי מְאֹד טְרוּד, וּבְפָרֵט אַחֲרֵי הַמַּעֲצָרִים שֶׁעָשׂוּ הַרְשָׁעִים, אֲנִי פְּשׁוּט חוֹלָה מְזֵה, וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְקַרֵּר אֶת דַּעְתִּי, עִם כָּל זֹאת אֲנִי עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְכַתֵּב מִכְּתָב לְכָל הַהוֹרִים, וְאֵת תַּמְסְרֵי אֶת זֶה בְּעַת אֲסַפֵּת אִמְהוּת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק כָּל טוֹב, וְתִרְוּ רַב נַחַת מִבְּנֵיכֶם ... וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וְאֶרָא, כ"ד טבת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלַחֲיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי בְּזֶה תְּלוּיָה כָּל הַהַצְּלָחָה שֶׁל הָאָדָם.

נָא וְנָא לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לֹא לָרִיב בֵּינֵיכֶם, רַק לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי כִּף אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא מַצִּיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׂיִיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם, כְּדִי שְׂתַתְּעֲשְׂרוּ).

כָּל הַהַצְּלָחָה שֶׁל הָאָדָם תְּלוּיָה רַק כְּפִי הַשְּׂמִחָה וְהָאַהֲבָה שְׂיִשׁ בֵּין הַזּוּג, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, תִּגְרְמוּ נַחֲת־רוּחַ

אָפּר לַד קטו בַּנְחַל רַפּה

לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הוּא יִתְבַּרַךְ רוּצָה לְגוֹר בֵּינֵיכֶם, וּמִי אֹמֵר
אֵיזָה נַחַת-רוּחַ תִּגְרַמוּ לִי, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה בָּאתֶם פֹּה לִיבְנָאֵל, לְחַנּוּךְ
אֶת הַיְלָדִים שְׁלַכֶם בְּקִדּוּשָׁה וְטַהֲרָה, וְהֵם לֹא יַעֲבֹרוּ מֵה שְׂאֵתֶם
עֲבַרְתֶּם וְכוּ' וְכוּ'.

זְכְרוּ שְׂבֵאתֶם פֹּה לִיבְנָאֵל רַק בְּשִׁבִיל מוֹהֲרָא"ש, וְלֹא בְשִׁבִיל
אַחֲרִים, וְדִי לְחַפִּימָא.

הַמְאֵחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְר וְאַרְא, כ"ד טַבַּת ה'חַשְׁמִ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה
מַחְדִּיר בֵּילָדִים אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאַמוּנַת חֻכְמִים, וְכֵן
הַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה, זֶה כָּל חֻפְצִי וְרִצּוֹנִי, וְזֶה כָּל הַנַּחַת-רוּחַ שְׁלִי, וְלִכֵּן
תַּתְחַזֵּק בִּיטֵר שְׂאֵת וּבִיטֵר עֵז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתְךָ.

הַעֲקֵר אֶל תַּתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי דְיוֹת מְכַל תְּלַמִּיד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׂיִהְיֶה לִי הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם.

הַמְאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קטז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְזַעְזַע מֵה שְׁקֵרָה אֶתְמוּל וְכו', שְׁקַבְּלָתְ מַכּוֹת וְכו', אָנִי לֹא רוֹצֵה שְׁתַּכְנִיֵּסִי אֶת הַבַּת שְׁלֵה חֲזָרָה, עַד שֶׁהִיא מַקְבֵּלַת עַל עֲצָמָה תְּשׁוּבָה, וְתְשׁוּבָתָהּ הִיא שְׁתַּבְּקֵשׁ סְלִיחָה בְּרַבִּים מִמֶּךָ. וְאִם לֹא, אֵל תַּכְנִיֵּסִי אוֹתָהּ חֲזָרָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, אָנִי לֹא אֶתֵּן שְׁתַּהֲיֶה פֹּה הַפְּקָרוֹת.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְסוּף כָּל סוּף אֵין לְנוּ אֶת אֵף אֶחָד רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מֵה שְׁצָרִיכִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קיז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה מְעוֹן וְגֵן לִילָדִים שֶׁל אֵלוּ שֶׁל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְהַכְנִיֵּס מִטַּעַם הַרְוָחָה וְכו', לְכָל הַפְּחוֹת שְׁמָה שְׁתַּהֲיֶה לִי דַעַה לְהַגִּיד מֵה שְׁאָנִי רוֹצֵה לְהַגִּיד וְכו'.

שַׁעַר בְּאִשָּׁה עֲרוּהָ, וְאַצְלָנוּ מָאד מָאד מַקְפִּידִים, שְׂאִשָּׁה תִּלְךְ

עם תגלחת, ולכן בקשתי שרק אלו האמהות שהולכות עם תגלחת, אני מכניס את ילדיהם, וזה לא יתכן שימרו את פי.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שתעמדי על זה חזק, ויש רק שתיים או שלש נשים שבעליהן מתעקשים שהאשה לא תעשה תגלחת, ולכן שהם יאכלו את זה, אני לא אתן שיקפצו לי על הראש, עכשו מי שלא רוצה לציית אותי, שיעזב את הקהלה שלנו, אנחנו מספיק סובלים מהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, ואני לא צריך לסבל גם מבפנים.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֹד קִיח.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, כי עובר על בני אדם כל מיני צרות ויסורים וכל מיני מרירות, ולולי שיש לנו את רבנו ז"ל, היינו נקברים בים הצרות.

אשרי מי שיעין כל יום בכמה מכתבים בשו"ת "אשר בנחל", ושם ימצא מרגוע לנפשו.

העקר בזה העולם רק לדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, ותמיד לצייר בדעתו שאין בלעדיו ותברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וככל שאדם מכניס בעצמו ידיעות אלו, אז כל החיים שלו הולכים כבר בצורה אחרת.

ולכן ראה רק להיות דבוק בו יתברך, תחשב רק ממנו יתברך, אל תהרהר אחר שום בריה שבעולם, מה לך עם אחרים, אתה תהיה דבוק רק בו יתברך, ותשתוק רק לחזר אליו יתברך, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך דירה משלך, אל תתיאש מלבקש את הקדוש-ברוך-הוא, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

בענין התבודדות, אתה צריך לדעת, שאפלו שאין לך רק חמש דקות, זה גם-כן מאד מאד תשוב למעלה, ולכן תהיה חזק בזה, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד קיט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיהיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אתכם, והעקר זה אמונה. ורבנו ז"ל אמר (מ"י-מוה"ר תעז): אמונה גימטריה בני"ם, כי צריכים לשמר מאד מאד ממחשבות של כפירות, אפלו דקה מן הדקה, כי מי שמתחזק באמונה פשוטה, הקדוש-ברוך-הוא עוזר לו שיהיו לו בנים.

אתם צריכים לדעת, אשר על כל אדם עובר בזה העולם חשך, ויש לומר: אי"ש טו"ב עולה מספר חש"ף, וכן אש"ה טוב"ה עולה חש"ף. הינו אם הבעל הוא אי"ש טו"ב והאשה היא אש"ה טוב"ה, על-ידי-זה מבטלים את החש"ף לגמרי, וזה אשר אי"ש טו"ב, אש"ה טוב"ה, עולה כמספר גרו"ת, פי הם מדליקים גרות אורות

אָשֶׁר לֵד קב - לֵד קבא בְּנַחֵל רַפֵּט

צַחְצָחוֹת, אֲוֵרוֹת עֲלִיּוֹנִים, וְלִכְּנָן תִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וְתִרְאוּ נְסִים נְגִלִים
שִׁיעֶשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֹר רַק לְבַקֵּשׁ תָּמִיד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵת הַדְּלָקָה
הַנְּרוֹת, וּבְעֵת הַטְּבִילָה, וּבְעֵת הַפְּרִשַׁת חֹלֶה, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גָּדוֹל
לְאִשָּׁה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי
שְׂאֵנֵי תָּמִיד מִבְּקֵשׁ עֲבוּרְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד קב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי נְאֻמָּה, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתֵי אֶת מַכְתְּבֵךְ.

אֲנִי לֹא רוֹצֵה שֶׁתִּתְחַבְּרֵי אֵלַיָּהּ, כִּי הִיא בַּחוּרָה שְׂצָרִיכָה לְחֹזֶר
בְּתִשׁוּבָה, וַיֵּשׁ לָהּ רְעִיוֹנוֹת וּמַחְשָׁבוֹת לֹא טוֹבוֹת, שְׁלֹא מִתְאַיִם לְבַת
יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי לֹא רוֹצֵה בְּכֻלָּל שִׁיְהִיָּה לָךְ עֶסֶק אִתָּה.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַיְתֵי אוֹתִי, אֲזִי טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד קבא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי נְאֻמָּה, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתֵי אֶת מַכְתְּבֵךְ.

אָנִי לֹא רוֹצֶה שְׁיִקְחוּ אֶת הַבַּת שֶׁל ... חֲזָרָה, עַד שֶׁלֹּא תִבּוֹא
וּתִבְקֶשׁ סְלִיחָה מִהַמּוֹרָה בְּרַבִּים, אָנִי לֹא אֶתֵּן שְׁיִהְיֶה הַפֶּקֶר יוֹתֵר
בְּקִהְלָה שֶׁלָּנוּ.

הַעֲקָר רָאִי לְהִתְחַזֵּק בְּאֻמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּלְבַקֵּשׁ כָּל מֵה
שֶׁאֵת צְרִיכָה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, כִּי רַק הוּא יִתְבַּרְךָ יְכוּל לְעֻזֹר לָנוּ,
וּתְפִלָּה פּוֹעֵלֶת עַל כָּל דָּבָר, צְרִיכִים לְהִיּוֹת רַק עֶקֶשׁוֹן, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים
וּתְחִנוּנִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְאִז טוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קכב.

בְּעֻזַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר וְאֶרֶא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... שְׁיִחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם,
הֵן אִמַּת שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (עֲרוּבִין מ.א.), שְׁעֵנִיּוֹת מַעֲבָרֶת עַל
דַּעְתּוֹ וְעַל דַּעַת קוֹנּוֹ, עִם כָּל זֹאת אֶסוּר שְׁיִגַע בְּשָׁלוֹם-בֵּית שְׁלָכֶם
עַנְיַן הַפְּרָגְסָה.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׁאֵת וּבְיִתֵּר עוֹ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיִדְאִי
לֹא יַעֲזוּב אֶתְכֶם, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

גַּא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שִׁתְּהִיָּה בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה,
וְאֵל תְּנִיחוּ אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַמְּרִירוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, כִּי הַעֲצָבוֹת לֹא
מְבִיאָה לְשׁוּם דָּבָר רַק אֶל כְּלִיזוֹן. וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים
לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמִחָה, וְאִז תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

אִם תִּרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ

אָפּוּר לַד קַבֵּג — לַד קַכַד בְּנַחַל רַצאַ

מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל דְּבַר בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלָכֶם, אֲזוּ תִרְאוּ יִשׁוּעוֹת
גְּדוּלוֹת, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קַבֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר וְאַרְא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּשַׁתְּדֵל שִׂיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּמַנְיָן שֶׁל
הַתִּימָנִים, מָה אַכְפֵּת אִם מִתְפַּלְלִים בְּלִדֵי אוּ שְׂאֵמִי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְקַבֵּל אֶת כָּל הַנְּסֻחָאוֹת, וְצָרִיכִים לַעֲקֹר אֶת כָּל הַגְּזַעְנוֹת,
וְלִשְׁמֹר מִמְּרִיבוֹת, שְׂזֵה בְּאַמַּת לֹא יָפֵה לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, אֲדַרְבָּה, זֶה
רַק הוֹרֵס אֶת כָּל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וּמָה גַם שְׂמֵאָרִיךְ אֶת הַגְּלוּת.
וּבְכָלֵל הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתֵּשֵׁב בְּפִנֵּה שְׁלֹךְ, וְלֹא תִרִיב עִם אֵף אֶחָד.

הַעֲקֹר רְאֵה לְמִסֹּר אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֱלֹו יִתְבָּרֵךְ, וְתִדְבֵר הַרְבֵּה
עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזוּ תִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד אֱלֹו יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
וְאֲזוּ תִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קַכַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר וְאַרְא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

ראי להתחזק ולחזק את בעלך, כי מספן, עוברים עליו הרבה משברים וגלים, ואשרי האשה שזוכה לחזק את הבעל, בזכות זה תצליחי מאד בחיך.

לדעתי, אחרי שתגמרו עם כל הצרות האלו, תסעו קצת למקום רחוק לנחת, כי רבות עובר עליכם, והגיע הזמן שתקחו לעצמכם משהו זמן לנחת, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לכם, שיהיה לכם כבר כל טוב בחיכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד קכה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין למוד נהיגה אצל גבר, זה לא ממלץ, כי יש בזה אסור יחוד, וצריכים מאד מאד לשמור על זה.

לדעתי, תקחי בידים את כולל ג"ס, ועל-ידי-זה תהיה לך רפואה שלמה, וגם תפקדי בבן זכר, ותרשמי מתי באים ומתי הולכים, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתכל יסתדר על צד הכי טוב.

בענין נסיעה לקברי צדיקים, אם ראש חדש נופל בשבת, בדרך כלל נוסעים ביום חמישי, שאז זה עת רצון גדול בשמים.

אם תוכלי לעזור את כל הנשים מכולל ג"ס, שיקחו עמם קונטרסים להפיץ, מה טוב ומה נעים, וזו זכות הרבים גדולה מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַד קָבוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל זְמַן שֶׁהִילָדִים קַטְנִים, אֵין לָכֶם מֶה לְחַשֵּׁשׁ, וְגַם כְּשִׁיגְדְלוּ וַיְהִיו בְּעַלֵי שְׂכָל וְהִבְנָה עֲצָמִית, תּוֹכְלוּ לְהַסְבִּיר לָהֶם בְּדֶרֶךְ נֶעֱם, שֶׁהַסְבָּא וְהַסְבָּתָא לֹא מוֹדְעִים כָּל-כָּף, אֲבָל לְדַעְתִּי, יָפָה הַשְׁתִּיקָה, כִּי אָסוּר לְעוֹרֵר מְדֻנִּים עַל הוֹרִים, כְּבוֹד אָב וְאִם זֶה הַמְצָנָה הַכִּי חֲשׂוּבָה.

הַעֲקֹר תַּתְחַזְקוּ וְתִמְשִׁיכוּ לְהַפְיֵץ, וְלִזְכוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אָשֶׁר אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיהָ.

הַמְאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קָבוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹז, וְאֵל תִּפְחָד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַנֶּגֶל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר חֲשׂוֹב לְמַעְלָה כְּמוֹ אָדָם שֶׁמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אָשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת

רצד אָשֶׁר לַד קכח — לַד קכט בַּנְחַל

וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחִזַּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאָרָא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְטָרְטֵר אֶת ... בְּעֵנֵינִי הָעֵרוּב, וְאֵל תַּעֲזֹב אוֹתוֹ, כִּי הַשֵּׁם יִשְׁמֹר אִם אֲנִיחֵנוּ לֹא נִתְקַן אֶת זֶה, אֲנִיחֵנוּ עוֹבְרִים עַל אֲסוּר חֲמוּר מְאֹד, חֲלוּל שַׁבַּת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְלִכְן תַּעֲמֵד לוֹ עַל הָרֵאשׁ, עַד שִׁיתְקַן אֶת זֶה.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאָרָא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה רַק לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה נִסִּים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ-הוּא.

תִּשְׁמֹר מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ, וְתִכְבֵּד וְתִיַּקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ,

אָשֶׁר לֵד קֵל בְּנַחֵל רָצָה

אָשֶׁר חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיִיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת גְּשׁוּתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ].

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד קֵל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי וְאַרְא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, וְתִתְמִיד מְאֹד בְּלִמּוּד שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת "אָשֶׁר בְּנַחֵל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרָגוּעַ לְנַפְשְׁךָ.

בְּעֵנִין הַטְּעִיּוֹת שְׂאֵתָה מוֹצֵא, אֵתָה צְרִיף לְהַבִּין, שְׁנִדְפַס בְּמַהִירוֹת מְאֹד, עַד שֶׁקָּשָׁה לְצַמְצֵם וְכו', וּבִנְדָאִי אִם תּוּכַל לְהַגִּיחַ — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי אֲנַחְנוּ מְחַפְּשִׁים אַחַר מַגִּיחִים, כִּי יֵשׁ הֶרְבֵּה טְעִיּוֹת, וְכֵן בְּעֵנִין מְרָאָה מְקוֹמוֹת יֵשׁ טְעִיּוֹת, וְלִכֵּן אִם תּוּכַל — מַה טוֹב וּמַה נְעִים.

הַעֲקֹר תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיוֹת בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יִשְׁבֵּר אֶת הַיֵּצֵר הַרַע שֶׁלָּךְ, וְכֵן תִּדְבַּר בְּכֹל יוֹם אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזוּ תִרְגִּישׁ אַחֲרַת לְגִמְרִי.

אֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אִין לָךְ עֵסֶק עִם אַף אַחַד, רַק עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲזוּ תִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אִם תִּתְמִיד הֶרְבֵּה בְּשְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת "אָשֶׁר בְּנַחֵל", תִּרְאֶה אִיף שְׁבָכַל מִכְּתָב יֵשׁ דְּבָרִים חֲדָשִׁים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַרְא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶד שְׂאֵת וּבְיָתֶד עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, תִּמְשִׁיכוּ אֶת עֲצַמְכֶם תָּמִיד אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדְוֶנוּ אַחַד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְאֵז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לד קלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַרְא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהִדְבִּיק אֶת עֲצַמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד תִּחְשַׁב רַק מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל תִּתְבַּלְּבַל מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צְרִיף לְדַעַת, כִּי כָּל מֵה שְׁקוֹרָה אֶתָּךְ, דְּבָר גְּדוֹל וְדְבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְעַד שְׁלִפְעָמִים עוֹבֵר עָלֶיךָ כְּאֵלוּ מְשַׁבְּרִים, שְׂאֵתָה לֹא יְכוּל לְהַחְזִיק מִעֲמֵד וְכוּ' וְכוּ'. עִם כָּל זֹאת רְאֵה לֹא לְפַחַד מִשׁוּם דְּבָר, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה יִתֵּן לְךָ תְּשׁוּקָה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל פַּעַם עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, עַד

אָפּוּר לַד קלג — לַד קלד בְּנַחַל רְצוּז

שְׁתוּזָה לְהַתְבוּרָד בְּמִשְׁךָ כָּל הַיּוֹם שְׁעָה שְׁלֵמָה, שְׁזָה הִיָּה רְצוּנוֹ שֶׁל
רְבִנוּ ז"ל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי וְאָרָא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? תִּתֵּן לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְתִזְכְּרֵי לְרֵאוֹת רַב גַּחַת
דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

לְאִשָּׁה יֵשׁ שְׁלִשָּׁה זְמַנֵּי עֵת רְצוֹן, שְׂאֹז הַתְּפִלוֹת מִתְקַבְּלוֹת
בְּשָׁמַיִם, וְהֵם: בְּעֵת טְבִילָה, וּבְעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, וּבְעֵת הַפְּרִשַׁת
חֻלָּה. וְלִכֵּן אֲזוּ זֶה הַזְּמַן הַכִּי טוֹב לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת
כָּל מַה שְּׁצָרִיכִים, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ, וְתִשְׁתַּדְּלֵי לְנִסּוֹת אֶת זֶה, וְאֲזוּ
תִּרְאִי לְאֵילוֹ יְשׁוּעוֹת תַּגִּיעֵי.

הַעֲקֵר תַּחֲזִיקִי אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאֶמוּנַת חַכְמִים, וְאֲזוּ טוֹב
לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי וְאָרָא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לְתַת ל... שְׁנֵי בַחֲוָרִים שְׁיַעֲזְרוּ

לו לְסֹדֵר אֶת הַסְּפָסָלִים בְּתוֹךְ הַמְּקֵנָה, כִּי אָנִי צָרִיךְ אוֹתָם עַל הַבֶּקֶר, לִפְנֵי שָׁר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, נוֹסֵעַ.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם-בַּיִת בֵּינֵךְ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ, כִּי זֶה יְסוֹד גְּדוֹל בְּבֵית בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְלֹא תִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת וּתְרֵן אֶחָד לְשָׁנִי.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵךְ שְׂאֵת וּבְיָתֵךְ עוֹז, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְהִעָקֵר זֶה אֲמוּנָה.

וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חֲזוֹן מוֹתֵרִין תַּעֲזוּ): אֲמוּנָה גִימְטְרִיָּה בְּנֵי"ם, כִּי צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד מִמַּחְשָׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת אֲפִלּוּ דְקָה מִן הַדְּקָה, כִּי מִי שֶׁמִּתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לוֹ שְׂיִהְיֶה לוֹ בְּנִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי תָמִיד מִבְּקָשׁ בְּעִבּוּרְכֶם.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קלה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֵרָא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר, תְּלַמֵּיד יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה מְאֹד גְּדֹלָה שְׂמֵחָתִי, שְׂאֵתָה עֲבַרְתָּ עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת, וְשִׁבְרָתָ אֶת כָּל הַמַּחְצוֹת, וְחִזַּרְתָּ לְלִמּוּד בְּיָתֵךְ שְׂאֵת וּבְיָתֵךְ עוֹז, חִילָּךְ לְאוֹרֵיתָא.

הִעָקֵר תְּכָנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּחִדּוּשֵׁין דְּאוֹרֵיתָא, שְׂרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵרִין, חֶלֶק ב', סִימָן קה): שְׂחִדּוּשֵׁי תוֹרָה הֵם תְּקוּן מְאֹד

לְהִרְהוּרִים רָעִים, כִּי כִנְגַד זֶה שֶׁהָאָדָם הִרְהַר בְּשִׁטּוֹת, יִכְנִיס אֶת
 עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בְתוֹךְ הַתּוֹרָה, וְהַעֲקָר תִּרְאֶה לְלוֹן בְּעִמְקָה שֶׁל הַלְכָה,
 וְתִתְחַזַּק בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים, כִּי כָּל אֱלוֹ שְׁפוּגָמִים בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים,
 שֶׁרָשָׁם הוּא מִדְּתָן וְאַבְיָרָם, שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין ק ט):
 דִּתָּן שֶׁעָבַר עַל דֵּת אֵל, אֲבִיָרָם שֶׁאָבַר עֲצָמוֹ מַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה; וְהֵם
 אֲשֶׁר חָלְקוּ עַל מֹשֶׁה, וְדָבַר זֶה נִמְצָא אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁקִּלְפַת
 דִּתָּן וְאַבְיָרָם שֶׁהָיוּ שְׁנֵי לִיִּצְנִים, וְרָבוּ בִּיגִיָּהֶם, וְחָלְקוּ עַל מֹשֶׁה, וְלִכְן
 כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל זֹזְכָה לְשׁוֹב בְּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה עַל פָּגַם אֲמוּנַת חֲכָמִים,
 וְזֹזְכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹרָה, וְאוֹמֵר: "מֹשֶׁה אָמַת וְתוֹרָתוֹ אָמַת",
 וּמַחֲדִּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, עַל-יַד־זֶה עוֹלָה וְנִתְעַלָּה בְּעִלְיָה אַחַר עִלְיָה.

פֶּה תִקְבֵּל אֶת הַרְשִׁימָה חֲזָרָה שֶׁשְׁלַחְתָּ לִּי, וְאִיפֹה שֶׁעָשִׂיתִי קוּ,
 סִימֵן שֵׁישׁ לִי אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִבְיֵא לִי אוֹתוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד קִלּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ה טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל פְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
 הַיְוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ מֵאֵד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ לִישֵׁב אֶת
 דַּעְתְּכֶם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימֵן י'):
 מֵה שֶׁהָאָדָם רְחוּק מֵהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ זֶה רַק מִתְחַמַּת שְׂאִין לוֹ יִשׁוּב
 הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין לוֹ יִשׁוּב הַדַּעַת, כִּי אֵינוּ בְּשִׂמְחָה. כִּי אִם אָדָם הָיָה
 בְּשִׂמְחָה הָיָה מִתְרַחֵב מֵחוּ, וְלֹא הָיָה מִפְחָד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁכַעוּלָם,
 כִּי בְּאֲמַת מֵה יֵשׁ לְפָתוֹד, יִמְיִנוּ כְּצֵל עוֹבֵר (תְּהִלִּים קַמֵּד, ד), הִנֵּה אֲנִיחֵנוּ
 כְּאֵן, וְעוֹד מְעַט יוֹצְאִים מִפֶּה, וּמֵה נִשְׁאָר מֵהָאָדָם, רַק הַתּוֹרָה
 וְהַתְּפִלָּה שְׁזוֹכָה לְחַטָּף בְּכָל יוֹם.

זכרו היטב, אָשׁר יבוא יום שְׁתַּחֲרָטוּ לָמָּה לֹא הִתְפַּלְלְתֶּם בְּכָל יום עָרֵב וּבֶקֶר וְצַהֲרִים בְּמַגֵּן דִּיקָא, וְלָמָּה לֹא חִטַּפְתֶּם בְּכָל לַיְלָה חֲצוֹת, וְלָמָּה לֹא הִתְבוּדְדַתֶּם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אָשׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זוֹ זְכוּת נִפְלְאָה מְאֹד, שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הַדְּבוּר הוּא הַזְּוֹג בֵּין כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמֵאמָרָם ו' (כְּתוּבוֹת יג.): 'רְאוּהָ מְדַבְּרַת', כִּי הַדְּבוּר בְּעֲצָמוֹ זֶה הַחֲבוּר, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תְּמִיד הֵייתֶם גּוֹנְבִים חֲמֵשׁ דִּיקוֹת, לְשִׁית וּלְסַפֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שְׁמַעִיק לָכֶם, יוֹצְאִים בַּחוּץ וּמְטִילִים, וּמְדַבְּרִים עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִין עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, וּבִפְרָט כְּשֶׁזּוֹכִים לְהִתְדוּדוֹת עַל כָּל מַה שְׁעָשׂוּ, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תּוֹרַת כְּהָנִים בַּחֲקִמִי): אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִיָּד שְׁמַתְּוִדִין, מִיָּד אָנִי מוֹחֵל לָהֶם; כִּי מַעֲלַת הַדְּבוּרִים עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְזֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה.

וְכֵן רְאוּ לְחִטּוֹף בְּכָל יוֹם: מְקַרָּא — חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י מְפַרְשֵׁת הַשְּׁבוּעַ עִם הַתְּרַגּוּם. מְשֻׁנָּה — פָּרַק אֶחָד אוֹ כַּמָּה פָּרָקִים. גְּמָרָא — דָּף גְּמָרָא רִשְׁ"י וְתוֹסְפוֹת, זֶה חֵיוֹת לְנִשְׁמָה. וְעַל כָּלֵם הִלְכָה; וְצָרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה הִלְכוֹת, כְּדִי שִׂידַע אִיךָ לְהִתְנַהֵג. וְחָבֵל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לַמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֶפְלוּ מְעַט דְּמַעַט, וְזֶה מְזוּן הַנִּשְׁמָה. וְכָל אֵלוֹ שְׁמַשְׁתַּגְּעִים, בָּא רַק מִחֲמַת שְׁמִכְבֻּטִים אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּהֶבֶל וְרִיק, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּתוּבוֹת מט.): הַבְּטֹלָה מְבִיאָה לַיָּדִי שְׁעֵמוֹם וְלַיָּדִי זְמָה; וְלִכֵּן אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, 'תִּגְנְבוּ' עַל-כָּל-פָּנִים שְׁעָה אַחַת לְהַפְנִס בְּתוֹךְ הַכוֹלֵל וְלִלְמַד. וְאָנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם, שֶׁהַכוֹלֵל זֶה הַפְּנִנָה שֶׁל כָּל הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה שֶׁהַכְּנֻסָתִי פֹה בַּמוֹסְדוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁלָּנוּ בִּיבְנָאֵל. וְלִכֵּן אָנִי מְבַקֵּשׁ, שְׁפָל אַבְרָךְ יִצְטַרֵּךְ לְלַמֵּד בְּפוֹלֵל, אִם לֹא כָּל הַיּוֹם, עַל-כָּל-פָּנִים שְׁעָה אַחַת בַּיּוֹם, אָשׁר אִין עֲרוּךְ אֵלֶיהָ.

וְזָכְרוּ הַיִּטְב, אָשׁר יִגִיעַ הַיּוֹם, שְׁנִצְטַרֵּךְ לַעֲזוֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, אִיזָה תַּעֲנוּג יִהְיֶה לָנוּ, שְׁיִהְיֶה לְכָל אֶחָד מֵאַתְּנוּ בְּתוֹךְ נִשְׁמַתוֹ תּוֹרָה, נְבִיאִים וּכְתוּבִים, שְׁשָׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, בְּבִלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסְפָתָא, הַרִי"ף וְהַרָא"ש, רַמְב"ם, טוֹר, שְׁלַחַן עֲרוּךְ, כָּל הַמְדַרְשִׁים, וְסַפְרֵי

הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים, וְתִאֲמִינוּ לִי, שְׁכַל אֶחָד וְאֶחָד יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, אִם רַק יִהְיֶה לוֹ רְצוֹן וְחֶשֶׁק חֻזֵק, וְלֹא צְרִיכִים לְלַמַּד אֶת זֶה בְּפַעַם אַחַת וּבַיּוֹם אֶחָד, אֲלָא כָּל יוֹם וַיּוֹם מְעַט וְעוֹד מְעַט. וּכְמֵאמָרְם ז"ל (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה יב, סִימָן ט'): לָמָּה נִמְשָׁלָה תוֹרָה כְּתֵאנָה, שֶׁרַב הָאֵילָנוֹת הַזֵּית הַגֶּפֶן הַתְּמָרָה נִלְקָטִים כְּאַחַת, וְהַתֵּאנָה נִלְקָטָה מְעַט מְעַט, וְכֵן הַתּוֹרָה, הַיּוֹם לּוֹמֵד מְעַט, וְלִמְחָר הַרַבָּה, לְפִי שְׂאִינָה מִתְלַמְּדָת לֹא בְּשָׁנָה וְלֹא בְּשִׁתַּיִם, עָלִיו גָּאֹמֵר: "נוֹצֵר תֵּאנָה" מֵהוּ "יֵאכַל פְּרִיָּה" — פְּרִי שֶׁל תּוֹרָה; וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּנִים! רְאוּ מֵה לְפָנֵיכֶם, תִּאֲמִינוּ לִי, שְׂאִין עוֹד אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבָּקוֹת כְּמוֹ לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הָאֶרֶת הַשְּׂכִינָה, וְלָכֵן בּוֹ בְּרָגַע כְּשֶׁהָאָדָם לּוֹמֵד תּוֹרָה, אִזּוֹ נִשְׁמָתוֹ נִדְבָּקָה בְּאִין סוּף בְּרוּף הוּא.

כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ מִדְּבָרִים שֶׁהוֹלֵךְ לְהִיּוֹת קָטָן וְרַבָּה, דְּבַר אֵיִם וְנוֹרָא וְכוּ' וְכוּ', וְאֵנִי מִבְּטִיחַ שְׂבִיבְנָאֵל זֶה הַמְּקוֹם הַכִּי בְּטוּחַ בְּעוֹלָם, וְאַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְקַחַת שׁוֹם מִסְּכוּת וְכוּ', וְאַשְׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַפִּיץ אֶת הַקְּמִיעוֹת, כִּי מִי שֶׁיִּלְךָ עִם קְמִיעַ, נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוּחַ, שְׁלֵא יִקְרָה לוֹ שׁוֹם דְּבַר.

גַּא וְנָא רְאוּ לְחֻזֵק וְלְעוֹדֵד וְלְשִׂמְחָה אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כְּלָם נִמְצְאִים בְּפִתְחוֹת גְּדוּלִים מְאֹד, וְלָכֵן עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹךְ אֲלֵיהֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד קִלְזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶרָא, כִּי טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַ אֵיךְ שְׂאִתָּה מְחֻזָּק אֶת הַיְלָדִים, זֶה עוֹלָה אֲצִלִּי עַל הַכָּל.

רק תתחזק בַּיָּתֶר שְׁאֵת וּבַיָּתֶר עוֹ, חִילָּךְ דְּאוֹרֵיִתָּא, אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר גְּדֹל הַזְּכוּת הַזֶּה, שְׁאֵתָה מִחֲדִיר בְּתַלְמִידִים יִרְאֵת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְעוֹזְרִים לָהֶם בְּכָל הַמְּצָבִים, וְזֶה יוֹעִיל גַּם לָךְ, כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפד): כְּשֵׁישׁ אוֹר יֵשֶׁר, יֵשׁ אוֹר חוֹזֵר. בְּזֶה שְׂמֵחַזְקִים אַחֲרֵי, הוּא בְּעֶצְמוֹ מִתְחַזֵּק.

רְאֵה לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ לֹא לְהַפְגִּס בְּשׁוּם וּפְוִחִים עִם אִף אֶחָד, בְּפֶרֶט עִם הַהוֹרִים, רַק תְּחַדִּיר בְּיַלְדִים יִרְאֵת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְאִזּוֹ תִרְאֶה אִיךָ שְׁנֵה יִשְׁתַּלֵּם, כִּי אֵין בְּדַעְתִּי כְּבָר לְקַחַת יוֹתֵר בַּחוּרִים לְפָה, מִמִּילָא הֵם צְרִיכִים לְהַצְלִיחַ שָׁם, וּלְדַעְתִּי, שָׁם יִצְלִיחוּ הַרְבֵּה יוֹתֵר מִשְׁיָבוֹאוֹ לְפָה, כִּי זֶה דוֹר חֲדָשׁ, וְהֵם עֲדִין קִטְנִים, וְזֶה לֹא כְּדַאי בְּכָלֵל שְׁיָבוֹאוֹ, בְּפֶרֶט בְּעֵתִים הַלְלוֹ, אֲשֶׁר הַסְּכָנוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, זֶה לֹא שִׁיף שְׁיָבוֹאוֹ.

הַעֲקָר מֵהַ שְׁצִרִיכִים רַק לְהַחֲדִיר לָהֶם הַתְּמִדָּה בְּלַמוּד, כִּי מֵהַ שְׁלוֹמִידִים בְּעֵת הַיְלָדוֹת וְהַבְּחֻרוֹת, זֶה מֵהַ שְׁנֹשְׂאָר עַל כָּל הַחַיִּים, וְזֶה כָּל-כֵּף קָשָׁה לְהַסְבִּיר לְאַבְרָכִים וּבְפֶרֶט לְבַחוּרִים, כִּי עַד אַרְבָּעִים שָׁנָה אָדָם לֹא יִבִּין דְּבָרִים כְּאֵלוֹ. כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה וְרַה ה:): עַד אַרְבָּעִים שָׁנִין לֹא קָאִי אֵינִישׁ אַדְעָתָא דְּרַבִּיָּה; עַד אַרְבָּעִים שָׁנָה לֹא יָכוֹלִים לְהַבִּין אֶת הַלַּמוּד שֶׁל הַרְבֵּי. וְלִכֵּן מִזֶּה בָּא, שֶׁהֵן יְלָדִים וְהֵן בַּחוּרִים וְהֵן אַבְרָכִים לֹא יָכוֹלִים לְהַבִּין דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, עַד שְׁמַגִּיעִים לְגִיל הָעֲמִידָה, אִזּוֹ כְּבָר מְאַחֵר, כִּי יָמֵי הַנְּעוּרִים כְּבָר פָּרְחוּ לָהֶם. וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהַחֲדִיר לָהֶם הַתְּמִדָּה בַּתּוֹרָה, וְאִזּוֹ תִּצְלִיחַ תְּמִידָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

לד קלח

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֶדֶר וְאֶרְאָ, כ"ו טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תְּחִנָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים הָרַבָּה סְבָלְנוֹת מִצַּד אֶחָד, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי צְרִיכִים לְעוֹרֵר אֶת הַהוֹרִים, וּלְטַפֵּטֵף לָהֶם מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל-יְדֵי מַכְתָּבִים, וְלֹא צְרִיכִים לְהִתְפַּעֵל מִמָּה שֶׁהֵם מְגִיבִים, אֲדַרְבָּה שְׂיִפְנֶסוּ בָּהֶם רְגָשֵׁי אִשְׁמָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא יָבוֹאוּ אַחֲרֶיךָ בְּטַעֲנוֹת לְמוֹרוֹת וְכוּ'.

אֵין דְּבַר כְּזֶה בְּכָל הָעוֹלָם, שֶׁהַהוֹרִים יְכוּלִים לְהוֹצִיא בְּנוֹת מִבֵּית-סֵפֶר, כְּדֵי לְשַׁמֵּר עַל הַיְלָדִים, מֵאַחַר שֶׁהֵם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת קְנִיּוֹת, וְזֶה לֹא מְקַבֵּל בְּשׂוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם, וּמִלְבַּד זֹאת כְּשֶׁהִבַּת לֹא תִלְמַד וְלֹא תִדַּע אֶת הַחֹמֶר, אַחֲרֶיךָ יָבוֹאוּ בְּטַעֲנוֹת אֶל הַבֵּית-סֵפֶר וְאֶל הַמוֹרוֹת וְכוּ'.

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהוֹדִיעַ אֶת זֶה חַד מִשְׁמַעִית לְהַהוֹרִים, אִם מוֹצִיאִים בַּת מִהַבֵּית-סֵפֶר בְּשִׁבִיל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, שְׂיִחְזִיקוּ אוֹתָהּ בְּבֵית, וְאִם נִהְיָה חֲזָקִים בְּזֶה, אִזּוֹ תִרְאֵי אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת הַמְּנַהֵל שְׂיִפְנֶס פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לְכָל הַפְּתוֹת, וְהוּא יְדַבֵּר חֲזָק עִם הַבְּנוֹת, וְרַק כִּי יִשְׁתַּנֶּה הַמַּצָּב, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל כָּבֵר יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְנִזְכָּה לְרִאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ אֶת הַחֲנוּנֶיךָ שֶׁהִתְדַרְנּוּ בַּבְּנוֹת, וְהִצְלַחְנוּ בְּגָדוֹל.

רְאֵי לְהִיּוֹת חֲזָקָה, וְאֶל תִּפְחָדֵי מִשׂוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר וְאֵרָא, כִּי טַבַּת הִתְשַׁסֵּ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבִטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי לְהֵאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְצָרִיךְ

שְׁתַּדַּע, אֲשֶׁר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחִיָּה וּמְהוּוֹת אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוּשׁ לְגִבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. אָף בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן עֲשֵׂה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחֲלָל הַפְּנוּי, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סד): וְסוּד חֲלָל הַפְּנוּי הוּא, שֶׁתְּהִיָּה לְאָדָם בְּחִירָה בְּמַחוּוֹ כֵּן לְקַבֵּל אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, אוֹ חֵס וְשְׁלוֹם לְהַפְּךָ וְכוּ'. אָבֵל מִי שְׂזוּכָה וְנִכְלָל בְּעֵצִים עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, אֵין לוֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת כְּלָל, כִּי בְּאַמַּת אָדָם צָרִיף לְלַכֵּת בַּקִּדְוֹת אֲמוֹת, אֲזַי תִּכְרַף-וּמִיד יִבִּין וְיִתְבּוֹנֵן מִי הוֹלֵךְ בֵּי? הֲלֹא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵצָמוֹ, וְזֶה יִחְדִּיר בּוֹ אֶת הָאֲמוּנָה בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ.

וְלִכֵּן רָאָה לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, וְלֹא בַחֲנָם שְׂרַבְנוּ ו"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן לג), שֶׁהַעֲקָר זֶה הָאֲמוּנָה, וְאַצֵּל הָעוֹלָם הָאֲמוּנָה זֶה דְבַר קָטָן, אָבֵל אֲצִלוֹ הַעֲקָר זֶה הָאֲמוּנָה. וְלִכֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָהּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּמַדַּת הָאֲמוּנָה, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמָהּ מִהִיוֹם וְהַלְאָה לֹא לְשִׁמְעַת בְּקוֹל בְּנֵי-אָדָם שֶׁרְחוּקִים מִהָאֲמוּנָה, כִּי עֵצִים הַקּוֹל שֶׁלָּהֶם מִזִּיק, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מג): אֲשֶׁר הַדְּבוּר שֶׁל הַרְשָׁעִים מוֹלִיד נֶאֱוָף בְּהַשׁוּמַע דְּבָרֵיהֶם, וְזֶה מְאֹד מְאֹד מְסֻבָּן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנֻזָּכָה לְהַכְּלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנֻזָּכָה לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, שְׁזֶה הִנֵּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְנּוּ ו"ל.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר וְאַרְא, כ"ו טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בִּיתֵר שְׂאת וּבִיתֵר עֲזוֹ, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַעֲקָר זֶה הָאֱמוּנָה, לְהַכְנִיס אֶת עֲצֻמוֹ בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחֶיָּה
וּמִהֲוֵה וּמִקִּיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה
עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְכֹל שֶׁתְּחַדִּיר בְּעֲצָמָךְ אֶת
הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, אֲזוּ הַכֹּל יַעֲבֹר לָךְ בְּקַלּוֹת.

בְּעֵינַי הָאֵמָא וְכוּ', לֹא כְּדַאי לַעֲשׂוֹת נְתוּחַ, כִּי בְּגִיל כְּזֶה כָּל
נְתוּחַ קָטָן רַק יִסְבֵּף, וּבַפְּרָט בְּבִרְךְ, חַס וְשְׁלוֹם וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן
תִּשְׁאִיר אֶת זֶה כְּכֹה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה לָנוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת, וְעוֹד נִרְאֶה בְּעֵינֵינוּ
אֶת גְּדֻלַּת הַיְשׁוּעוֹת, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ו טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְאֶה נְסִים
נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימָן ל"ג): אֲצֵל הָעוֹלָם הָאֱמוּנָה זֶה
דְּבַר קָטָן, אָבֵל אֲצֵלִי הָאֱמוּנָה דְּבַר גְּדוֹל, וְלִכְּן תְּחַדִּיר בְּעֲצָמָךְ
אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲזוּ תִרְאֶה נְסִים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הָאֱמוּנָה פּוֹתַחַת אֶת כָּל הַשְּׁעָרִים, כְּמוֹ

שׁו אֲשֶׁר לַד קמב — לַד קמג בַּנְחַל

שְׁפָתוֹב (יְחֻקָּאֵל א, א): ג'פְּתָחוּ ה'שְׁמַיִם וְאֶרְצָה מ'רְאוֹת אֱלֹהִים,
רְאִשֵׁי תְבוֹת אֱמ'וֹנִיה'.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

לַד קמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶרְא, כ"ו טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְיָנִיק וְחַפִּים ...
גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלְמוּד, וְאִז תִּהְיֶה יֵרָא שְׁמַיִם גְּדוֹל.

תַּתְּפַלֵּל שְׁחֵרִית, מְנַחָה, מְעָרִיב, מְהַסְדוּר דִּיקָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תּוֹכַל לְכַוֵּן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת.

אֵל תַּתְּקוּיִטט עִם שׁוּם בְּחוּר, וְאִז תִּשָּׂא חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵיךָ, וְלֹא
יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן עַד שֶׁתִּקְנֶה לְעֶצְמְךָ שֵׁם טוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

לַד קמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶרְא, כ"ו טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹאֲבִיךָ תִּהְיֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה,
רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ רְפוּאָת הַגּוּף, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְפַל
בְּדַעְתּוֹ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-

הוא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ז טבת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֹגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, שְׂאֲנַחְנוּ זוֹכִים עוֹד לִילָה אֶחָד בְּנֵה הָעוֹלָם לְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ו"ל, כָּל זְמַן שְׂאֲנוּ מְלַבְּשִׁים בְּגוֹף גְּשָׁמִי וְחֲמָרִי, אֵין אָנוּ יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַמַּעֲלָה שְׂאֲנוּ מְקַרְבִּים לְרַבֵּנוּ ו"ל, הַהִתְקַרְבוֹת לְבַד זֶה כְּכֹר דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, אֶפְלוּ שְׂלֵא מְקַבְּלִים מִרְבֵּנוּ ו"ל מְאוּמָה, רַק מְקַרְבִּים אֵלָיו, זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי הֵיִינוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת מִתְנַגְּדִים הֵכִי גְדוֹלִים, וּבְזֶה שְׂעֻזָּנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאִינָנוּ מִתְנַגְּדִים, זֶה צְרִיךְ לְחַזְקָנוּ וּלְעוֹדְדָנוּ וְכוּ', כַּמָּה אֲנָשִׁים, מְאוֹת אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת עֲדִין אֵינָם יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְעוֹד חוֹלְקִים עֲלָיו. וְלִכֵּן בְּזֶה עָלֵינוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׂאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּדְּלִים לְלַכֵּת עַל-פִּי עֲצוֹתָיו שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל.

רַבֵּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נד): הַבְּחִירָה בְּיַד הָאָדָם לְהַטּוֹתוֹ כְּרִצּוֹנוֹ. כָּל יְהוּדֵי יִשׂ לֹ בְּחִירָה, אִם כֵּן לַעֲשׂוֹת אוֹ לֹא לַעֲשׂוֹת, וְלִכֵּן אֵין תְּרוּץ לְאָדָם לֹאֵמר שְׂאִינוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֹאת, אֶלֵא יִזְכֹּר, שְׂיִשְׁנֶה בְּחִירָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַר אֶת הַבְּחִירָה בְּיַדֵּנוּ, מַה זֹאת אוֹמֵרֶת? כִּדֵּי שְׁתַּהֲיֶה לָנוּ בְּחִירָה חֲפְשִׁית, כִּי אִם לֹא הֵיִתָּה לָנוּ בְּחִירָה, אָזִי אֵין כָּלֵל הָעֵנִין שֶׁל שְׂכָר וְעֵנֶשׁ, וְלִכֵּן מְסַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת כָּל הַבְּחִירָה בְּיַדֵּנוּ. אַף שְׂמִי שְׂרַק יִשׂ לֹ מַעַט שְׂכָל, מְכַרַח לְהוֹדוֹת, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת

עולמו, והוא יתברך נמצא, ובלעדיו אין שום נמצא, כי אי אפשר בשום פנים ואופן, שיהיה דבר כזה לבד, הכל ממנו יתברך, אם אדם רק יתבונן על עצמו, איך שהגוף שלו מתפקד, מזה בעצמו יכול להפיר את גדלתו יתברך, שהכל בהשגחה פרטית, כל איבר, כל גיד, הכל בחשבון גדול, אין משג כזה לבד, אבל זו הבחירה.

ולכן אומר הקדוש-ברוך-הוא: "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" (דברים יא, כו), הקדוש-ברוך-הוא מוסר לנו את היום הזה בידינו, שאנחנו נעשה מהיום — או ברכה, או קללה, זה תלוי בידינו, זו הבחירה, אף שאין יכולים להבין מה זו בחירה ומה זו ידיעה. פמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מט), שאיננו יודעים מה זה בחירה ומה זו ידיעה, כי גם אחר-כך צריכים רחמים רבים, ואי אפשר להפריד בין ידיעה לבחירה, עם כל זאת אנחנו צריכים לדעת, שהקדוש-ברוך-הוא מוסר את הבחירה בידינו, אף שזו שטות לחשב שאנו מבינים מה זו ידיעה מה זו בחירה, המוח שלנו כל-כך קטן, שאיננו מבינים ומשיגים שהידיעה בתוך הבחירה, והבחירה בתוך הידיעה, פמוכא (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן יז), ולכן עלינו לזכור, שכל יום ויום שהקדוש-ברוך-הוא נותן לנו — זו מתנה, ועלינו לשמר את המתנה, כיצד? אם נקים את מצוותיו יתברך ונלמד תורה — נזכה לברכה, ואם, חס ושלום, לא נשמע בקולו יתברך ולא נלמד תורה, אנו ממשיכים עלינו קללה, חס ושלום, ועל זאת צריכים לחזור היטב, כי הבחירה היא חפשית, כל זמן שאדם חי הוא יכול לבחור בטוב.

והנה יש יצר הרע לבני-אדם לומר מוסר לזולתו, להוכיחו וכו', ואדם מוצא לעצמו התר להוכיח, כאלו רוצה רק את הטוב של הזולת. ועלינו לזכור, שהלואי שנזכר לצאת ידי חובתנו, ואיך אנו יכולים להתערב במעשה זולתנו?! אלא זהו יצר הרע גדול מאד לדאג על היצר הרע של חברינו, במקום שנדאג על היצר הרע שלנו, שבווערות בנו כל התאוות והמדות רעות, אנו דואגים על היצר הרע של השני. בנדאי עלינו לחזק זה את זה, ולא לשפר זה את זה. אומר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') אף-על-פי

שְׁמִצוֹת תּוֹכְחָה הִיא מִצְוָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְכָל יְהוּדֵי מְחִיב לְהוֹכִיחַ אֶת זוּלָתוֹ כְּשֶׁרוֹאֶה שְׂאִינוֹ נוֹהֵג כְּפִי שְׂצָרִיף, עִם כָּל זֹאת לֹא כָּל אֶחָד רְאוּי לְהוֹכִיחַ, כִּי אִם הַמוֹכִיחַ אֵינוֹ מוֹכִיחַ לְשֵׁם שָׁמַיִם, אָזִי מְעוֹרֵר אֶת הָרַע שֶׁיֵּשׁ אֶצֶל הַזּוּלָת, וְאָז זֶה לֹא נִקְרָאת תּוֹכְחָה, אֲלֵא מִזִּיק, כְּמוֹ שְׁקוֹרָא רַבְּנוֹ ו"ל לְאֵלוֹ שְׁקוֹרָאִים עֲצָמָם מְנַהֲיָגִים, וּמִי שְׂאִינוֹ מִצִּית אוֹתָם, הֵם מִזִּיקִים לְעוֹלָם, מִזִּיקֵי עֲלָמָא, כָּל הַכַּח שְׁקַבְּלָנוּ מִרַבְּנוֹ ו"ל, זֶה רַק תְּפִלָּה — לְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה, כָּל אֶחָד שֶׁיִּבְקֶשׁ עַל הַזּוּלָת, אֲבָל לֹא לִילֵף בְּכַח וְלֹא לְשַׁבֵּר אֶת הַזּוּלָת. אָנוּ אֵינָנוּ בְּנוֹיִים לְזֶה, וְאֵין זֶה תְּפִקִּידְנוּ, וְאֵין זֶה מֵה שְׁרַבְּנוֹ ו"ל רוֹצֶה מֵאֲתָנוּ.

הַעֲקָר עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, הַיְסוּד אֶצֶל רַבְּנוֹ ו"ל הִנֵּה יָשׁוּב הַדַּעַת, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוֹ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', חֶלֶק י'), מֵה שֶׁהָעוֹלָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, מִפְּנֵי שְׂאֵין לָהֶם יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵינָם בְּיָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי אֵינָם בְּשִׁמְחָה, וְלָמָּה אֵינָם בְּשִׁמְחָה, כִּי אֵינָם מוֹצֵאִים בְּעֲצָמָם הַטּוֹב. רֹאִים בְּגִי־אָדָם הַמוֹצֵאִים עֲצִיבֵיהֶם עַל הַזּוּלָת, וְזֶה רַק מִפְּאֵת שֶׁהֵם מְמַרְמְרִים בְּדַכְאוֹן, וְהֵם מְלֵאֵי בְּעִוֹת, אָזִי כּוֹעֲסִים עַל זוּלָתָם. עֲלֵינוּ רַק לְחַזֵּק זֶה אֶת זֶה, וְלְעוֹרֵר אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, אֲבָל לֹא לְשַׁבֵּר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.

הִבָּה וְנִרְאָה אֵיזוֹ מִתְּנָה נָתַן לָנוּ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא — יוֹם שָׁלֵם שֶׁל עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת, אִם יֵשׁ לְאָדָם שָׁכַל, הוּא מְנַצֵּל אֶת עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע הַשָּׁעוֹת שֶׁלוֹ לְדַבְרֵים טוֹבִים מְאֹד, רֵאשִׁית — עֲלֵינוּ לְזַכֵּר, שְׁרַבְּנוֹ ו"ל מְאֹד מְאֹד הַקְּפִיד עַל הַשָּׁנָה, שְׂאָדָם יִישֵׁן טוֹב, כִּי אִם אָדָם אֵינוֹ יִישֵׁן, מִחוּ מְבַלְבֵּל, נוֹז עֲצַת הַיָּצָר הָרַע, שְׂאָדָם יִמְעֵט בְּשָׁנָה, וְכֵן מְסִתּוֹבֵב כָּל הַיּוֹם כְּסוֹס אֲשֶׁר הוּא יִישֵׁן מְעֵט גַּם־כֵּן. אֲבָל סוֹס נִשְׂאָר סוֹס, וְאָדָם צָרִיף לִישֵׁן, כְּדִי שִׁיְהִיָּה לוֹ כַּח כָּל הַיּוֹם לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, לְחַשֵּׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּקָה שְׂאָדָם חוֹשֵׁב מִהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ מְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה, רַק מִלְּחַשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ — "הִנֵּה אַתָּה פֹּה, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, אַתָּה מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיִם כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ", זֶה בְּעֲצָמוֹ מִצְוֹת עֲשֵׂה, הִנֵּה הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אַתָּה פֹּה, אֲנִי מְרַגֵּשׁ אוֹתְךָ וְאוֹהֵב אוֹתְךָ, זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יִרְאֵת ה', שְׁכַל הַמִּצְוֹת כְּלוּלוֹת בְּמִצְוָה זֶה. וְכִמוֹ

שְׁפֹתוֹב (תְּהִלִּים קיט, פו): "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֶמְוֶנָה", כָּל הַמִּצְוֹת צְרִיכוֹת לְהֵבִיא אֶת הָאָדָם לְאֶמוּנָה, וּכְשֵׁישׁ לְאָדָם אֶמְוֶנָה, כָּל חַיּוֹ אַחֲרַיִם לְגַמְרֵי, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), שֶׁהַעֲקָר זֶה אֶמְוֶנָה, וְאָדָם צָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵצְמוֹ הֵיכָן אוֹחֵז בְּאֶמְוֶנָה, שְׁלֵא יִטְעֶה אֶת עֵצְמוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל, שֶׁבִּיּוֹתֵר חֲשׂוּבָה הַשְּׂנָה לְאֶמְוֶנָה, אָדָם מֵתְנַגֵּעַ צָרִיךְ לִילֹךְ לִישָׁן, וְאַחַר שֵׁישָׁן וְקָם יֵשׁ לוֹ יוֹם שְׁלָם, וּמָה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם הַזֶּה:

מִקְוָה: כָּל מִי שֶׁטּוֹבֵל בְּכָל יוֹם בַּמִּקְוָה, הוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא. מִקְוָה מִמִּתְקַת אֶת הַדִּינִים, וְכֵן אוֹמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כג): הַרּוֹפְאִים אוֹמְרִים שֶׁמִּקְוָה מְזַקֶּת, אֲנִי אוֹמֵר שֶׁמִּקְוָה זֶה רְפוּאָה, כִּי יֵשׁ לְאָדָם נִקְבֵי זַעַה, וְעַל-יְדֵי הַטְּבִילָה הֵם נִפְתָּחִים וְזוֹ רְפוּאָה, וּבַעֲת שֶׁאָדָם טוֹבֵל לְמַטָּה בַּמִּקְוָה, גַּם נִשְׁמָתוֹ טוֹבֵלֶת לְמַעְלָה. וְלִהְתַּפְּלֵל הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, אֵין דְּבַר חֲשׂוֹב מְזֶה, כִּי אֵימְתִי הוּא עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִים (בְּרֻכוֹת ט), צָרִיךְ לְמַסַּר נַפְשׁוֹ לְהַתְּפַלְּל בְּמַנְיָן, יֵשׁ יֵצֵר הַרַע גְּדוֹל לְאָדָם לֹא לְהַתְּפַלְּל בְּמַנְיָן, אֲשֶׁר זֶה חֲמוּר מְאֹד, הַיּוֹם יִשְׁנֵם כַּמָּה מְנַיְנִים לְשְׁחֲרִית, כַּמָּה מְנַיְנִים לְמְנַחָה וְכַמָּה לְעֶרְבִית, וְאֵין תְּרוּץ שֶׁהַפְּסִידוֹ אֶת הַמַּנְיָן, וְעַל-יְדֵי תְּפִלָּה בְּמַנְיָן מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו; אָדָם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי יִגִּיעוֹת וְיִטְרָחוֹת בְּעַבְדוּת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ כּוֹלֵי הָאֵי יִמְחַלוּ לוֹ, וְהִנֵּה עַל-יְדֵי תְּפִלָּה בְּמַנְיָן מוֹחֲלִים לוֹ. אוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (זְלָקוּט בְּלַק תִּשְׁעָא): מָה הַנְּחָלִים הִלְלוּ בְּגַי-אָדָם נִכְנָסִים לְתוֹכָם טְמֵאִים, וְטוֹבְלִים וְיוֹצְאִים טְהוּרִים, כְּמוֹ-כֵן בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת, בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִים אֲלֵיהֶם מְלֵאֵי עֲבָרוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאֵי מִצְוֹת; אֵינָה יִפִּי שֶׁאָדָם נִכְנָס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְתַפְּלָה בְּמַנְיָן וְכו'.

וְהַחֲשִׁיבוֹת הַגְּדוּלָה בְּיוֹתֵר שֶׁל תְּפִלַּת שְׁחֲרִית — לְהַתְּפַלְּל וְתִיקוֹן, וּכְכֹל שֶׁמִּתְּפַלְּלִים מִקְדָּם יוֹתֵר — הַחֲשִׁיבוֹת גְּדוּלָה יוֹתֵר, וְכֵן לְגַבֵּי מְנַחָה, תַּכְּף כְּשֶׁהִגִּיעַ זְמַן הַתְּפִלָּה — לְהַתְּפַלְּל מָה שֵׁיוֹתֵר מִקְדָּם וּמַעַלְתוֹ גְּדוּלָה מְאֹד, וְכֵן לְגַבֵּי עֶרְבִית, תַּכְּף כְּשֶׁהִגִּיעַ זְמַן

אָשֶׁר לֹד קִמַּד בְּנַחַל שִׂיא

עֲרֵבִית — לְהַתְּפַלֵּל. אִם אָדָם זֹכֶה וְאוֹמֵר כָּל לַיְלָה חַצוֹת, זֶה אוֹרֶךְ כָּל יוֹם כַּעֲשֶׂר חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה דְקוֹת, אֵין לְשַׁעַר וּלְתֵאֵר מַעֲלָה זֹו.

בַּעַת חַצוֹת, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמט), אַז הַמִּתְקַת הַדִּינִים, אַז פְּתוּחִים הַשָּׁמַיִם, אַז מְגִיעִים לְבֵית-דִּין צָדֵק הַגְּבוּהָ, הַפְּלוּל מִכָּל בְּתֵי דִינִים, וְיִכּוּלִים לַפְּעַל אֲצֵלוֹ יִתְבַּרֵּךְ כָּל אֲשֶׁר רוֹצִים, וְזֶה עַת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נג), אַז הוּא הַזְּמַן שֶׁל הַתְּבוּדָדוֹת, אַז הוּא הַזְּמַן שֶׁיִּכּוּלִים הַרְבֵּה לְבַקְּשׁוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמִתְקַבֵּלַת הַתְּפִלָּה בְּשָׁמַיִם, וְכַתוּב בַּזֶּהֱר (חֶלֶק א' עו:), שְׁבַעַת חַצוֹת מִתְקַבְּצִים כָּל הַצְּדִיקִים יַחַד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּא אֲלֵיהֶם, וְאֵז מִתְקַיֵּם הַפְּסוּק: "שִׁפְכֵי כַּמִּים לְבַף נֹכַח פְּנֵי ה'", כִּי אַז יוֹשְׁבִים מוּל פְּנֵי הַיְי"ה וְכוּ', וְכֵן כָּל הַיּוֹם יֵשׁ לָנוּ מַצּוֹת: מְזוּזָה, צִיצִית, תְּפִלִּין, זְקֵן וּפְאוֹת, כְּשֵׁרוֹת, מְבָרְכִים מְאֵה בְּרֻכּוֹת בְּכָל יוֹם, אֵיזוֹ שְׂמִיחָה צְרִיכָה לְהֵיוֹת לָנוּ, בְּשַׁעַר שְׂמִבְרָכִים אֵיזוֹ בְּרָכָה בְּעִבּוּרוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְזֶה אָדָם אֵינְנוּ קוֹלֵט, שֶׁהוּא מְלֵא מַצּוֹת.

וְאִם אָדָם זֹכֶה וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמַרָּא, מְדַרְּשׁ, אֵיזוֹ זְכוֹת הִיא זֹו! אִם לוֹמֵד בְּכָל יוֹם הַלְכָה חֲדָשָׁה, אֵיזוֹ מַעֲלָה הִיא זֹו! אִם אָדָם זֹכֶה לְסִיִּים אֶת כָּל הַתַּנ"ךְ, אֵין לְתֵאֵר אֵיזָה שְׂכָר יִקְבַּל עַל זֶה, אִם אָדָם זֹכֶה לְסִיִּים כָּל הַשָּׁשָׁה סְדְרֵי מְשַׁנָּה, אֵיזוֹ זְכוֹת תִּהְיֶה לוֹ בְּשָׁמַיִם, אִם אָדָם זֹכֶה לְסִיִּים בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', זֶה גּוֹרֵם שִׁיפְתָחוּ לְפָנָיו כָּל הַשָּׁעֲרִים שְׁנִסְגְּרוּ בַּעֲדוֹ, כַּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג), כַּמָּה זְמַן לֹקַח לֹמֵר 'יוֹם תְּהִלִּים', תְּהִלִּים נִחְלָקוּ לְשִׁבְעָה יָמִים, וְאֲשֶׁרֵי הַמְּסִיִּים בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', וְכֵן כְּשֶׁאָדָם זֹכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֵּף גְּמַרָּא בְּבִלִי, יְרוּשְׁלָמִי וְתוֹסְפְתָא, הֵלֵא יִגִיעַ יוֹם שְׁנַצְטְרֵךְ לָזֶה, אַז לְמָה נִמְתִּין? ! בֵּאוּ נַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה הַיּוֹם, לֹא לַיְלָךְ לִישָׁן לְפָנֵי שְׁלִמְדָנוּ אֵיזוֹ הַלְכָה, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה בְּאֵיזָה לַמוּד שְׁעֲדִין לֹא הַתְּחַלְתֶּם, כָּל יוֹם וְיוֹם לְלַמֵּד מְעַט וְעוֹד מְעַט, זֶה מַה שִׁישְׂאָר מֵאֲתָנוּ.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, סִימְנוּ אֶת הַתּוֹסְפְתָא הַיּוֹם כְּפִי שְׁחִלְקָנוּ אֶת זֹאת, וּמְחַר מִתְחִיל עוֹד פְּעַם הַמְּחִזּוֹר הַחֲמִישִׁי, לְמָה לֹא נִלְמַד בְּכָל יוֹם

פָּרַק אֶחָד בְּתוֹסֶפֶתָא, לְמוֹד שְׂאָף אֶחָד אֵינוֹ לוֹמֵד, וְכַדוּמָה יֵשׁ כַּל-כָּף הַרְבֵּה דְבָרִים לַעֲשׂוֹת, לְקַיֵּם מִצְוֹת גְּמִילוּת חֲסָדִים, לְהַפְיִץ לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, מְחַכִּים עֲלֵינוּ יָמִים קָשִׁים, אָבֵל מִי שְׂזוּכָה לְחִיּוֹת עִם אָמוּנָה, עִם הַשְּׂנֵחָה פְּרֻטִית, מִי שְׂמִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין לוֹ מָה לְפַחֵד, הוּא מִתְחַבֵּא בְּצֵל כְּנָפָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא יִקְרָה לוֹ מְאוּמָה, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם הַמִּתְדַּוֵּר דְּבוּרִים אֱלוֹ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְחוֹשֵׁב מָה הַתְּכָלִית שְׂאִסְתּוֹכֵב כָּל הַיּוֹם בְּדַכְּאוֹן וּבְמִרְרֵיּוֹת, וְאִם תִּתְדַּוְּרוּ בַלְבָּבְכֶם דְּבוּרִים אֱלוֹ, כָּל חַיִּיכֶם יִהְיוּ אַחֲרִים לְגַמְרֵי.

רַבְּנוּ ז"ל גָּלַה לָנוּ מַעֲלַת לְמוֹד "לְקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן", וְאָמַר, שְׂהַסְפֹּר הַזֶּה יַעֲשֶׂה אוֹתָנוּ בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה, וַיִּפְתַּח לָנוּ אֶת הַמַּחַ, וְלָכֵן הִבֵּה נִתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד זֶה אֶת זֶה וְלֹא לְבַקֵּר זֶה אֶת זֶה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׂכָל אָדָם אֶסוּר לְעַרְףֵי בְּקִרְתָּ וּלְחַפְשׁ מוּמִים וְחֲסֻרוֹנוֹת עַל עֲצָמוֹ, וּמְכַל שְׂפֵן לְחַפְשׁ מוּמִים אֲצֵל הַזּוּלַת וְכוּ', וְכִי גַמְרָנוּ כְּבָר עִם הַיָּצָר הֲרַע שְׂלָנוּ, עִם הֲרַע שְׂלָנוּ, שְׂיֵשׁ לָנוּ זְמַן לְהַתְּעַסֵּק עִם הֲרַע שְׂל הַזּוּלַת?! וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נה): הַרְנוֹח בְּעוֹלָם הַזֶּה — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, שְׂאָדָם אֵינוֹ צְרִיךְ לְהַשְׂקִיעַ בְּעַסְק מְאוּמָה, רַק לְפַתַּח אֶת הַפֶּה, וּלְהַתְּבוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְשַׁמַּח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאָמוּנָה, וְרַק לְרַקֵּד מִשְׂמַחָה וְכוּ', בְּאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם לְהַפִּיר אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְלַמֵּד תּוֹרָה, לְקַיֵּם מִצְוֹת, וְעוֹד מְעַט אָנוּ שְׂבִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאֵיךְ יֵשׁ זְמַן לְאָדָם לְשַׁבֵּר אֶת הַזּוּלַת?! לָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׂלוּמֵנוּ מְאֹד מְאֹד, הִבֵּה נִישֵׁב עֲצָמָנוּ, הִבֵּה נַעֲזֹר זֶה לְזֶה, הִבֵּה נַחֲזֹק זֶה אֶת זֶה.

הַהֲכַרְח לִי לְקַצֵּר, כִּי אֵינִי מְרַגֵּשׁ טוֹב, וְאֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְהַתְּפַלֵּל עֲלַי, שְׂתַהֲיֶה לִי רְפוּאָה שְׂלָמָה, וְאֲזוּכָה כְּבָר לְצִאת מֵהַגְּלוּת, וְנִזְכָּה לְבִשֵׁר וּלְהַתְּבַשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קָמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ז טֵבַת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

בְּאֵתֵי לְבָרֶךְ אֲתָכֶם בְּבִרְכַּת "מְזֹל טוֹב" חֲמָה וּלְבִבֵּית עַל הַפְּנִס
בְּנִכֶם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, לְעַל הַמַּצּוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִרְוּ
רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִבְּנִכֶם, וּמִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאֵת הַנְּפֹשׁ
וּרְפוּאֵת הַגּוּף, וַיְהִי רַק שְׂמֵחוֹת בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלָכֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קָמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ז טֵבַת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, צְרִיכִים לְהִיּוֹת תַּחַת מַעַקֵּב, וְלֹא צְרִיכִים
לְפָחוֹד, כִּי הַרְבֵּה נָשִׁים סוֹבְלוֹת מִסִּפְרַת הַרְיוֹן, רַק צְרִיכִים לַעֲמֹד עַל
הַמְּשֻׁמֵּר וְלֹא יוֹתֵר, אֲסוּר לְכַנֵּס בְּלִחְצִים וּבְכַפְתָּדִים מְזָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה — רְפוּאֵת הַנְּפֹשׁ
וּרְפוּאֵת הַגּוּף, וַיַּעֲבֹר הַהַרְיוֹן בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ז טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה הַמְחַרֶּינָה, שְׂבִזוּ אוֹתְךָ, וּכְבֹר טַפְלָתִי בְּזֶה, וְאַתָּה לֹא צְרִיכָה לְפַחַד, מְחַר תִּשְׁלַחֵי אֶת הַיָּלֵד לְמַעוֹן, וְכֵן תִּלְכִּי לְכוּלָל, זֶה חֲצִפָּה גְדוּלָה מְאֹד מֵה שֶׁעָשׂוּ לָךְ, וְאֲנִי אֶעֱמַד עַל זֶה בְּתַקְּךָ, שְׁלֵא תַחֲזֹר עוֹלָה כְּזוֹ.

זֶה שְׁבוּעִים שְׁאֲנִי לֹא מְרַגֵּישׁ טוֹב, וְהַשְּׁבוּעַ הַיִּיחִי כִּמְעַט בְּכֵל יוֹם אֶצֶל רוֹפֵא אַחֵר לְבְדִיקוֹת גְּדוּלוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא יְכַלֵּתִי לְטַפֵּל בְּכֵל הָעֲנִינִים, אֲבָל אַחֵר הַהוֹדָעָה הַמְחַרֶּינָה הַזֶּה שְׂבִזוּ אוֹתְךָ, זֶה מֵה שֶׁהִחְרִיד אוֹתִי עַד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ז טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

הַתְקַנּוֹן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, רַק לְהוֹצִיא סְעִיף אֶחָד בְּעֵינַי תַּגְלַחַת וְכוּ'. וְכֵן שְׂיִשְׂאֵר הַתְקַנּוֹן כְּמוֹ שְׂכַתְּבָתְּ, תַּתְקַתְּקִי אֶת זֶה, וְאַחֲרֵי-כֵן אֲנִי אֲחַתֵּם.

אֶת צְרִיכָה לְהַכִּיֵן, שְׂאֲשֵׁה שְׂרַק חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה לְפָנַי חֲדָשׁ או

אֲשֶׁר לֵד קִמַּט — לֵד קֵן בְּנַחֵל שְׁטוּ

חֲדָשִׁים, וְאֶפְלוּ שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים וַיּוֹתֵר, בֶּן לֵילָה לַיּוֹם לֹא יְכוּלִים לֵלְכֵת בְּדֶרֶךְ קִיצוֹנִית, שֶׁתַּעֲשֶׂה תַגְלַחַת, וְלִכְּן אֲסוּר לֵלְכֵת בְּכַח, אֲנַחְנוּ לֹא קִהְלָה שֶׁל דִּיקָטְטוֹרָה, אֵת זֶה אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, וְלִכְּן תּוֹצִיאִי אֵת הַסְּעִיף הַזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ, שְׁלֹא תִהְיֶה מַחְלָקַת וְאִי הַבְּנוֹת, לֹא יְכוּלִים לָבוֹא בְּכָל פַּעַם עִם גְּזֵרוֹת חֲדָשׁוֹת, כֹּל מֵה שְׁבַנִּיתִי אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִרְסֵ, וְאֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׁאַחֲרֵים יִהְרָסוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד קִמַּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאֶרְא, כ"ז טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה.

לִנְכוּן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ, לֹא לְהִלְחִיץ אֶת אִף אֶחָד, יֵשׁ רַךְ דְּבַר אֶחָד שְׁצָרִיכִים לַעֲמֹד עַל זֶה בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ, וְזֶה סְמִים, שְׁלֹא יִהְיֶה, חֵס וְחִלְיָה, בֵּין הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ. וְכֵן עֲשׂוֹן סִיגְרִיּוֹת וּשְׁתִּית אֶלְבוֹהוּל, אֲבָל כָּכָה אֲסוּר לְהִלְחִיץ אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם, זֶה לֹא דִרְכִי, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, אֵין זֹו חֲכָמָה שֶׁתִּהְיֶה מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד קֵן.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאֶרְא, כ"ז טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... תַחֲיָה.

לִנְכוּן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

את צריכה להבין, שבזה העולם צריכים להיות חכם ולא צודק וכו'.

בכל דבר צריכים סבלנות, לא יכולים ללכת בפעם אחת מקצה לקצה וכו', מקיצוניות לקיצוניות.

על-ידי סבלנות מגיעים אל מקום בטוח, ואל המקום שאליז אנחנו מקוים ומצפים וכו', אבל על-ידי פזיזות גורמים רק פרודים ומחלקת, ולכן תביני דבר מתוך דבר שצריכים לחכות, תתארי לעצמך, אם הקדוש-ברוך-הוא הנה הולך במדת הדין, לא הנה נשאר שריד ופליט, רחמנא לישזבן, מאף אחד, ולכן צריכים ללכת רק בסבלנות, וזו ההצלחה של האדם בזה העולם — הן בבית והן בחוץ, הן בפלל והן בפרט.

זכרי היטב מה שאמר החכם: "כל מי שהוא סבלן יהיה אדון", פי באמת על-ידי סבלנות מנצחים בסוף, ובפרט כשאדם רוצה לבנות קהלה, הוא צריך לסבל את הכל.

כל זה כתבתי לך בקצרה, כדי שתביני דבר מתוך דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד קנא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ז טבת ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתצליחי דרכך בין בגשמי ובין ברוחני, ועוד תראי הרבה נסים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. העקר הוא סבלנות, פי בבית שיש סבלנות יש הכל, ובבית שאין סבלנות אין כלום, ולכן תראי לסבל את כל מה שעובר עליך, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך תמיד.

אָפֿשֶׁר לֹד קִנֵּב — לֹד קִנֵּב בְּנַחֵל שׂיז

הַסְּבִלְנוּת קוֹנִים עַל-יְדֵי אַמוּנָה, פִּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּשֵׁי-מִוְהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה): עַל-יְדֵי אַמוּנָה זוֹכִים לְאַרְיֵכַת אַפִּים;
וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל מְאֹד בְּחַיִּים, אַרְיֵכַת אַפִּים זֶה אַמוּנָה וְסִבְלָנוּת
הַתְּלוּיּוֹת זוֹ בְּזוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד קִנֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ז טֵבֶת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְבִטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי לְהֵאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַע
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה, וְדוּמָם,
צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִי
שֶׁזוֹכֶה לְאַמוּנָה עוֹבֵר עַל הַכָּל.

וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! בְּזִכּוֹת הָאַמוּנָה תִּזְכֶּה לְסִבְלָנוּת, וְאִז טוֹב
לָךְ כָּל הַיָּמִים, רַק חֲזוֹק וְאַמִּץ, וְתִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד קִנֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַרְא, כ"ז טֵבֶת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדֵּל שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת מִמֶּךָ — אֵין
לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוֹק בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

ראה לבטל את עצמך רק אליו יתברך, ותמיד תחשב רק ממנו יתברך, כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ואת זה צריכים לחזור תמיד בין כשהוא בדרך ובין שהוא בבית, בין שהוא מדבר עם אנשים ובין שהוא נמצא לבד בינו לבין עצמו, כי אדם צריך לציר בדעתו, אשר כל העולם כלו הוא האין סוף ברוך הוא, והוא גנוז בתוך האור, ואז מרגיש כבר טעם אחרת לגמרי בחייו.

ראה לקבץ את עצמך בקביעות עצומה ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, וכמה פרקים משניות, ואם תזכה ח"י פרקים משניות — אין למעלה מזה, כי זה הלמוד הורג את היצר הרע, ועל פלם — ללמד גמרא, כי דף גמרא רש"י ותוספות, מאיר את הנפש באורי אורות, צח צחצחות.

וכן תלמד מדרשי חכמינו הקדושים בעין יעקב ובמדרש רבה ובמדרש תנחומא.

תמיד הרבה בלמוד הלכה, שרבונו ו"ל מאד מאד רצה שנלמד בכל יום הלכה, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן כט): אשר כל בר ישראל מחיב ללמד בכל יום הלכה.

ועל פלם — תלמד הרבה "לקוטי-מוהר"ן", פי המוסר שבדבריו עולה על כל ספרי המוסר, פי מי שלומד הרבה "לקוטי-מוהר"ן", נמשך לבבו אחריו יתברך.

ראה לעין בכל יום בכמה מכתבים בשו"ת "אשר בנחל", ותשתדל לקבץ נדבות עבור הדפסת חלק אחר חלק שו"ת "אשר בנחל", אשר סדרת הספרים האלו, מחיים ומחזקים ומעודדים את נפש כל חי, ואשרי מי שיזכיר פיס ברוך אחר, ויבדאי יראה נסים נגלים, אתה אל עושה פלא, שהקדוש-ברוך-הוא יעשה עמו פלא פלאי פלאות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד קנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ז טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אִם יֵשׁ לָךְ אִיזוֹ תְלוּנָה עַל הַמוֹרָה, תִּכְף-וּמִיד תִּגִּידִי לְמִנְהֶלֶת,
וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד תִּרְאֵי הַרְבֵּה גִּמְת דְּקִדְשָׁה
מִהֵילָדִים שְׁלָךְ, וְזָכְרִי מְאֹד, שֶׁהֵילָדִים שְׁלָךְ הֵם מִתְנָה מִהַשְּׁמַיִם,
וּבְזָכוּתָם גַּם אֲתָם תִּתְעַלֶּוּ.

זָכְרוּ גַּפְּלֹאוֹתַי וְפְלֹאֵי פְּלֹאוֹת, שְׁעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
נְסִים נְגָלִים, וְאֵל תִּשְׁפָּחוּ אֶת גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁנָּתַן לָכֶם בֵּית מִשְׁלָכֶם
בְּרַחֲבוֹת גְּדוּלָה, וְכֵן נָתַן לָכֶם שְׁנֵי יְהוֹמִים, עַל-יְדֵי עוֹשֵׂה פְּלֵא.
בְּעֵנִין הַמוֹצְרִים, אִם יֵשׁ בְּזֶה הַכָּשֶׁר טוֹב, יְכוּלִים לְאַכַּל אֶת זֶה,
וְאִין מַה לְדַאֵג.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

לד קנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוֹ וְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי חָיֵב לְ... אַרְבַּעַת אֲלָפִים ש"ח, אִם אֲתָה יְכוּל לְשַׁלֵּם לוֹ אֶת
זֶה, וְלִקְחַת מִמֶּנּוּ קַבְּלָה — מַה טוֹב וּמַה נְעִים.

בְּעֵנִין כּוֹלָל ג"ס, אֲנִי מִקְנֶה שְׁבִתְחֵלֶת הַשְּׁבוּעָה יִכְנֶס לָנוּ עוֹד
שְׁפַע לְכֻלָּם.

הַעֲקֹר תַחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ לָךְ, וְאֵל תִּפְגַּס
בְּעֲצָבוֹת, וְזָכֹר אֶת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְיָדָיו
תִּבְשֹׂר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קִנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַח, שְׂאֵתָה מִתְקַדָּם בְּעֵנִין כְּתִיבַת הַסֵּפֶר תּוֹרָה,
כְּשֶׁאֲנִי אָבוֹא בְּעוֹד שָׁבוּעַ, אֲתֵן לָךְ עוֹד עַל הוֹצָאת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וְכֵן
בְּעֵנִין הַקְלָף כְּתִבְתִּי ל' ... גֵּרוּ יְאִיר, שִׁיתֵן לָךְ אַרְבַּעַת אֲלָפִים ש"ח.

רַק תִּשְׁמֹר שִׁיצֵא הַפֶּתַח יָפָה, שֶׁל ... תִּבְדֹּק אֶת זֶה טוֹב, שְׁחַס
וְחִלִּילָה, לֹא תִצֵּא אִיזוֹ תְקֵלָה, חֶסֶר וְיִתֵּר.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֶיכֶם,
וְאֲשַׁתָּף תּוֹלִיד בְּקִלוֹת בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, רַק אֵל תִּדְאָגוּ, כִּי הַכֹּל יַעֲבֹר
בְּקִלוֹת, הַעֲקֹר לְהַגִּיד הַרְבֵּה שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים, וּבְזָכוֹת אֲמִירַת שְׁמוֹת
הַצַּדִּיקִים, תִּרְאוּ שְׂדוּד הַתְּבָה וְשְׂדוּד הַמַּעֲרָכָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קִנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טֵבֵת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָשֶׁר לַד קִנְחָה בְּנַחֲל שְׂכָא

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֲזוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. אֵתָהּ צָרִיף לְדַעַת, שְׁכָל מַה שְּׁקוּרָה לְאָדָם זֶה
רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ אֵיךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג
אֶת עוֹלָמוֹ בְּדֶרֶךְ הַשְּׂגָחָה, הִיָּה מִתְפַּעֵל אֵיךְ שְׁכָל פֶּרֶט וּפְרִט מִשְׁגָּח
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

וְלִכֵּן רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֲזוֹ, וְשׁוּם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתְּמִיד תִּעֲזֹר לִי לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעֵל רְצוֹנִי וְכֹסוּפִי, וְנִזְכָּה
וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד קִנְחָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ח טֵבַת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֵא תִהְיֶה עֲקָשׁוֹן, בְּזֶה הָעוֹלָם
צָרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרֵן גְּדוֹל מְאֹד, תִּאֲמִין לִי, שְׁלֵכָל אֶחָד יֵשׁ אוֹתָן
בְּעִיּוֹת עִם חֲמוּתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרֵן, וְרַק כִּף מְצַלִּיחִים
בַּחַיִּים, כִּי הַחַיִּים כָּל-כִּף קָשִׁים, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל-כִּף הַרְבֵּה
צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים רַעִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעַמֵּד, וְאִינוֹ
נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּהְיֶה תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּתֵּן
שְׁהַעֲצָבוֹת תִּשְׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וּמַה אֵתָהּ יוֹדֵעַ אֵיזָה כְּפָרַת עֲוֹנוֹת
הַתְּכַפֵּר לְךָ עַל-יְדֵי הַבְּזִיוּנוֹת הָאֵלוֹ.

הַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ לְהָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֲזוֹ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ טוֹבָה אִישִׁית, יַעֲן שֶׁגָּמְרוּ אֶת הַמְקָנָה,

וּסְבִיבוֹת הַרְחָבָה שְׁנֹכְנָסִים אֶל הַמְקוֹה מְלֵא קַרְשִׁים, תִּבְקֶשׂ אֶת
בַּחוּרִים, שְׂיִזְרְקוּ אֶת זֶה מֵאֲחוּרֵי הַבְּנִין, שְׂיִהְיֶה שְׁמָה נְקִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כ"ח טבת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה שֶׁהַבַּחוּרִים עָזְרוּ בְּמְקוֹה, כִּי סוּף כָּל
סוּף אֲנִי רוֹצֵה כְּבָר לְרְאוֹת אֶת הַגִּמְרָה, וְשְׁאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים יִהְנוּ
מִהַמְקוֹה.

חֹזֵק וְאַמִּץ, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, זְכוֹר גַּם
זְכוֹר אֶת הַחֲסָדִים שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה אִתְּךָ, הֵן אִמַּת שְׁעִבֵר
לְךָ בְּחַיִּיךָ מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, גְּרוּשִׁין וְכוּ', וְהִנֵּה יֵשׁ לְךָ אִשָּׁה טוֹבָה,
וְרְאֵה לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, אֲשֶׁר בְּכֹל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה תַצְלִיחַ.

וְלִכֵּן רְאֵה לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וְתִבְרַח מוֹפּוֹתִים וּמַחְלָקָת,
וּבְזְכוּת זֶה תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַבְּקֶשׂ אֶת הַבַּחוּרִים, שְׂסַבֵּיב
הַרְחָבָה עַל יַד הַיְשִׁיבָה יִשְׁנֵם הַרְבֵּה קַרְשִׁים, שְׁנֹשְׂאָרוּ מִבְּנֵית
הַמְקוֹה, שְׂיִזְרְקוּ אֶת זֶה מֵאֲחוּרֵי הַבְּנִין, שְׂיִהְיֶה נְקִי הַמְקוֹם, כִּי אֵין
הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֶלָּא בְּמְקוֹם נְקִי, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד תַּחֲשׁוּב רַק מִמְּנוּ

יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּאֵמֶת אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן חֲזַק וְאַמֵץ, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד קֵס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶרְא, כ"ח טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי הַכּוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר", הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל תַּלְמִידֵי הַכּוֹלֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לִי עִם פְּנֵת יְקָרְתִּי, שְׂזוֹ הַפְּנֵנָה שְׁלִי, הַכּוֹלֵל שְׂפָה חֲבִיב עָלִי, כִּי כּוֹלֵל שָׂמוּ כּוֹלֵל נִקְרָא, הֵינּוּ שְׂפוֹלֵל אֶת הַכּל, בְּשִׁלְמָא יִשְׂיָבָה קְטָנָה יִשְׂיָבָה גְדוּלָה, אֵין לְבַחְוָרִים הֵן קְטָנִים, הֵן גְּדוּלִים, שְׂיִהְיֶה לָהֶם מְנִיעָה מִלְּבוֹא וְלִלְמוֹד, כִּי הַבְּחִירָה חֲפָשִׁית, וְאִם יֵשׁ לָהֶם שְׂכָל, הֵם בּוֹחְרִים בְּטוֹב, וְאֵין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה, וְעוֹסְקִים בְּהַתְמַדָּה רַבָּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִם אֵין לָהֶם שְׂכָל, הֵם בּוֹחְרִים בְּבִטְלָה, שְׂזֶה מְבִיא אוֹתָם אֶל שְׂעָמוֹם, וְהַשְׂעָמוֹם מְבִיא לִידֵי שְׂטִיּוֹת, וְאֵין אָדָם עוֹבֵר עַבְרָה, אֶלָּא אִם כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׂטוּת (סוּטָה ג.), מֵה שְׂאֵין כֵּן כּוֹלֵל, זֶה לְאַבְרָכִים שְׂפָכֵר הַתְּחַתְּנוּ, וְהֵם מְחַזְּכִים לְהִבִּיא פְּרִנְסָה בְּבֵית, וּמֵה גַם שְׂיֵשׁ לָהֶם טְרָדוֹת, לְדָאג עַל הַמְּחִיָּה וְעַל הַכְּלָפְלָה, וְעַל חֲנוּף הַיְלָדִים, עַל שְׂכַר דִּירָה וְכוּ', שְׂאָר הוֹצָאוֹת הַשּׁוֹטְפוֹת יוֹם יוֹם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הֵם מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם וּבּוֹחְרִים בְּחַיִּים, וְנִכְנָסִים לְכּוֹלֵל לְלַמֵּד תּוֹרָה מִתּוֹךְ עֲנִי וּדְחָק, וְזֶה כָּל-כָּךְ חֲשׂוֹב בְּשָׂמַיִם, שְׂאֵין לְחָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. וְכָל הַמְּקַיִם אֶת הַתּוֹרָה מֵעֲנִי סוּפוּ לְקִימָה מֵעֶשֶׂר (אַבוֹת ד, ט), וְלִכֵּן אֲשַׁרִּיכֶם וְאֲשַׁרִּי חֲלַקְכֶם שְׂאֵתֶם זוֹכִים לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם, שְׂלֵא יִפְרִיעוּ לָכֶם, כִּי מִסְפִּיק הַהַפְּרָעוֹת וְהַבְּטוּלִים שְׂיֵשׁ מֵצַד הַבֵּית, וְהוּא הַהֲכָרְחִיּוֹת, אֲבָל כְּשִׂאֵתֶם נִמְצָאִים בְּד' אֲמוֹת שֶׁל הַכּוֹלֵל, תִּשְׁתַּדְּלוּ

מָאד שְׁלֵא יִמְצֵא אֶחָד שְׁמִפְרִיעַ, וְאִם אֶחָד מִפְרִיעַ, תִּרְאוּ לְהוֹצִיא אוֹתוֹ בְּכַח. וְזָכְרוּ הַיֵּטִב, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת ח.): מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ, אֲלֵא ד' אֲמוֹת שֶׁל הֶלְכָה בְּלָבָד; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל הַד' אֲמוֹת הָאֵלוֹ מָאד מָאד, שְׁלֵא יִתְעַרַב זֶר בְּתוֹכְכֶם. וּכְבָר אָמַר הַנְּבִיא (יִזְאֵל ד, י): "הַחֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוּר אָנִי".

נָא וְנָא תַחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְהִסִּיר מִכֶּם אֶת כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת בְּעֵת שֶׁהוֹתְכֶם בְּכוֹלָל, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִרְאוּ בְרָכָה וְהַצְלָחָה בְּלַמּוּדֵיכֶם.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְאַבְרָהָם הַמּוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לַיֵּשֵׁב בְּד' אֲמוֹת שֶׁל תּוֹרָה, כָּל מִינֵי רֵיחוֹת טוֹבִים יוֹצְאִים מִמֶּנּוּ, וְכָל מִינֵי אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת מְאִירִים עָלָיו. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂם בֵּית־הַמִּדְרָשׁ מִבְּטָחוֹ, וּמִתְחַבֵּא שָׁם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִנְצֵל מִהַרְבֵּה צָרוֹת וְיִסּוּרִים, כִּי מִי שֶׁשָּׂם אֶת הַתּוֹרָה לִיעוֹד חַיּוֹ, הַתּוֹרָה תִּלְךָ לְפָנָיו בְּזֶה וּבָבֵא, וְתִשְׁמְרֶהוּ וְתִחַיֶּהוּ תָמִיד. וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר פַּעַם לְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: מָה אַכְפַּת לָךְ כְּשֶׁאַתָּה לוֹמֵד? הֲרִי הַתּוֹרָה תִּשְׁמַר אוֹתָךְ, וְתַעֲשִׂיר אוֹתָךְ, וְאִם כֵּן מָה הַפְסְדָתְךָ!?

אֲשֶׁרֵנוּ מָה טוֹב חֻלְקֵנוּ, וּמָה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֻלְקֵנוּ וְנַחֲלַתֵנוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קסא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵי וָאֵרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידוֹת תִּיכּוֹן "בֵּית פִּיגָא", הַזֶּה עָלֶיהֶן יִשְׁרָה שְׁכִינַתוֹ תָּמִיד.

אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקָשׁ אֶתְכֶן, שֶׁתִּתְחִילוּ לַחֲשֹׁב עַל הַעֲתִיד שְׁלָכֶן, וְתַעֲזְבוּ אֶת הַיְלִדוֹת וְהַנְּעִרוֹת, אֶת הַהִפְקָרוֹת וְהַהוֹלָלוֹת, כִּי זֶה לֹא

יביא אֶתְכֶן לְשׁוּם דְּבָר, רַק אֶל כְּשִׁלּוֹן בְּחַיִּים, אֶתֶּן לֹא יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת בֵּת יִשְׂרָאֵל הַמְתַּנְהֶגֶת בְּצַנִּיעוֹת, הֵן צַנִּיעוֹת הַבְּגוּד, הֵן צַנִּיעוֹת הַדְּבִיר, וְהֵן הַמְדוֹת טוֹבוֹת שְׁקוּנִים לְעֶצְמָן, וְלִכֵּן לֹא בְּחָנֶם שָׂרְבֵנוּ וְ"ל הִזְהִירָנוּ כָּל-כֶּף לְלַמֵּד וּלְחַזֵּר בְּסִפְרוֹ "סִפְר־הַמְדוֹת", שְׁכָלוּל מְכַל הַמְדוֹת טוֹבוֹת, כִּי בְּלִי מְדוֹת הוּא חָיָה בְּצוּרַת אָדָם.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעַר, שֶׁהִלְכְּתִן אֶל אֲסַפְת הָאֲסִפְסוּף, וּרְאִיתִן שֶׁם הִרְבֵּה דְבָרִים שְׁלִילִים, וְכָל-כֶּף חָבַל, כִּי כָּל הַבְּנוֹת שֶׁלְמָדוֹ אֶצְלָנוּ בְּ"בֵית פִּיגָא", גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ וְהִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צָעִיר, וּבְנוּ בְּתִים נְאֻמָּנִים בְּיִשְׂרָאֵל, וְהֵן הִכִּי מְאֻשְׁרוֹת, כַּאֲשֶׁר אֶתֶּן יְכוּלוֹת לְהוֹכִיחַ אֶת זֶה בְּעֶצְמָכֶן, תִּרְאוּ אִיךָ הֵן מְאֻשְׁרוֹת, הֵן כְּבָר אִמְהוֹת, בְּשַׁעֲה שְׁבִמְקוֹמוֹת אַחֲרִים עֲדִין לֹא חוֹלְמִים לְהִתְחַתֵּן.

וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, תַּחֲזוּרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאֵל תַּתְּחַבְּרוּ עִם יְלָדָה שְׁפוֹרְקַת עַל וְאִין לָהּ יִרְאֵת שְׁמַיִם, כִּי אִין עוֹד דְּבָר מְגַנָּה כְּמוֹ יְלָדָה שְׁמַתְנַהֶגֶת בְּאִי צַנִּיעוֹת, וּמְנַבְּלַת אֶת פִּיָּה, וְאִינָה שׁוֹמְרַת עַל עֲצָמָה, זֶה גַעַל גַּפְשׁ.

וְלִכֵּן רְאוּ לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂיכֶן, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּגְרְמוּ נִחַת גְּדוֹל לְאֲבִינוּ שְׁבִשְׁמַיִם, וּבִשְׁכַר זֶה תּוֹכְלוּ גַם אֶתֶּן לְבְנוֹת בְּקִרְוֹב בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַדְּבָרִים הָאֵלּוּ יִכְנָסוּ הֵיטֵב בְּלִבְכֶן, וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַפְּעֻלוֹת הַנְּכוֹנוֹת, כִּי הִרְבֵּה צָעַר וְעִגְמַת נַפְשׁ נִגְרַם לִי מֵהַפְּתָה שְׁלֹכֶן, בְּשָׂבִיל שְׁתִּים אוֹ שְׁלֵשׁ בְּנוֹת כָּל הַפְּתָה נִחְרַבְתָּ, וְזֶה כָּל-כֶּף מְצַעַר אוֹתִי, עַד שְׁנוֹגַע לִי בְּבִרְיאוֹת.

וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, רְאִינָה לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד עַל עֶצְמָכֶן, וְתִשְׁתַּדְּלֶנָּה לְהִתְחַיֵּל דִּף חֲדָשׁ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַחְנָה בְּחַיִּיכֶן.

תִּשְׁתַּדְּלֶנָּה לְעֶזֶר לְאִמּוֹתֵיכֶן, שְׂאִין עוֹד מְצוּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ, וְכֵן תַּעֲשִׂינָה צְדָקָה וְחֻסָּד, אִם יֵשׁ יוֹלְדֵת וְכוּ', לְעֶזֶר לָהּ בְּבֵיתָה, וּבְזוּה תִּשְׁאֲנָה חֵן בְּעֵינֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעַדְכֶן, שֶׁתְּצַלְחֶנָּה דְרָכְכֶן תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְכֶן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד קסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי פֶתַח הַרְבֵּ
... הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת-רוּחַ שְׂאֵתֶם
עוֹשִׂים עִמִּי, בְּזֶה שְׂאֵתֶם מֵרְאִים הַגָּמָא חִיָּה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְעוֹנִים
"אַמֵּן יֵהָא שְׁמִיָּה רַבָּא" בְּקוּלֵי קוּלוֹת, אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ
(שַׁבַּת קִיט): כָּל הָעוֹנָה אָמֵן בְּכָל כַּחוֹ, פּוֹתְחִין לוֹ שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן.
וְאָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ז', סִימָן א'): שְׂאֵין גְּדוּל
לְפָנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹתֵר מֵאַמֵּן שִׁישְׂרָאֵל עוֹנִין; וְלָכֵן תִּמְשִׁיכוּ
בְּזֶה, וְכֹף כָּל בֵּית-הַכְּנֶסֶת יִתְעוֹרְרוּ גַם-בֵּן לְעִנּוֹת "אַמֵּן יֵהָא שְׁמִיָּה
רַבָּא" בְּקוּל גְּדוּל.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל שְׁלֻקְחָתֶם אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְאַתֶּם
מִתְמַיְדִים מְאֹד בְּלִמּוּד תּוֹרַה הַקְדוּשָׁה, וְחוֹזְרִים אֶת הַגְּמָרָא שְׂאֵתֶם
לוֹמְדִים בַּפֶּתָה שְׁלָכֶם, וּמְלַבֵּד זֹאת יֵשׁ לָכֶם סֵדֶר בְּעֲצָמְכֶם לְגַרְס
כְּסִדְרֵן ש"ס, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, לְהַתְּחִיל מִמְּסַכַּת
בְּרַכּוֹת, וּלְהַמְשִׁיךְ מִמְּסַכַּת אַחַר מְסַכַּת, עַד שֶׁתִּזְכְּרוּ לְסִיִּים אֶת כָּל
הַש"ס, וְאִזּוּ מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמֶם צְלָם אֱלֹקִים.

זְכְרוּ הַיֵּטֵב, שְׂאֵתֶם כָּבֵד בְּגִיל הַנִּכְנָסִים בְּעַל הַמְּצוּוֹת, וְלָכֵן
תִּרְאוּ לְהַשְׁתַּנּוֹת לְטוֹבָה, וְתִכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת הוֹרִיכֶם, אֲשֶׁר זו
הַמְּצוּוֹה הִכִּי גְדוּלָה, וְעַקֵּר הַכְּבוֹד, בְּזֶה שֶׁתְּלַמְּדוּ בְּהַתְּמָדָה, וְתַתְּפַלְלוּ
בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלֹא תִתְחַבְּרוּ עִם כָּל מִינֵי חֲבָרִים רָעִים, בְּזֶה אַתֶּם
גוֹרְמִים נַחַת-רוּחַ גְּדוּל מְאֹד לְהוֹרִים שְׁלָכֶם, וְכֵן אַתֶּם גוֹרְמִים לִי

אָשֶׁר לֹד קִסֵּב בְּנַחֵל שְׂכֹז

נַחַת־רוּחַ, כִּי כִּף אָנִי יְכוּל לְהִתְפָּאֵר עִמָּכֶם, שְׂאֲחֵר הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים
וְהַמְרִירוֹת וְהַמְכַאוֹבִים שְׂאֲנִי סוּבֵל, וְעוֹבֵר עָלַי מֵה שְׂעוֹבֵר, לְכֹל
הַפְּחוֹת יֵשׁ לִי כְּפֹה אַחַת, שְׁהֵם בְּחוּרִים רְצִינִיִּים, וְרוֹצִים בְּק עֲבוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִמְסֹר אֶת נַפְשָׁם עֲבוּרוֹ יִתְבָּרַךְ, לְתַקֵּן אֶת הַמַּדּוּת,
וְלִלְמַד וְלְהִתְפַּלֵּל בְּחַיּוֹת וּבְדַבְּקוֹת, וְלִהְיוֹת צַדִּיקִים. אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי
חִלְקֶכֶם, יְהִי חִלְקִי בְּחִלְקֶכֶם תָּמִיד.

נָא וְנָא אֵל תִּתְחַבְּרוּ עִם שׁוֹם פּוֹחֵז וְקֵל, וְלִץ, כִּי הוּא בְּנִקֵּל
יְכוּל לְקַרֵּר אֶתְכֶם מֵהַהִתְלַהֲבוֹת שֵׁשׁ לְכֶם לְרוּץ אַחֵר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַכְּנוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִךְ
קִל"ז יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרִךְ קִל"ח לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וְלְהַאֲדִירָה.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָא.

הספר הקדוש

הזה לעולו

כל נשמות

עם ישראל

תֵּכֵן הָעֲנִינִים

חֵלֶק קלז

- ג פֶּתַח דְּבָר
- ה הַקְדָּמָה
- יא לֵג תתלו
- יעוֹרֵר בְּחוּר לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִהַמְשִׁיחַ וּלְהַכְנִיס לְיִשְׁיבָה.
- יא לֵג תתלו
- ימְלִיץ לְהַכְנִיס בְּחוּר מַסִּים לַפְּנִימִיָּה, וַיְדַבֵּר מִהַיְשִׁיבָה שְׂרוּצָה לְהַקִּים.
- יב לֵג תתלח
- עוֹד בְּעֵינַי הַנּוֹזֵר לְמַעַלָּה וּמִהַיְשִׁיבָה "דַּמְשֵׁק אֶלְיָעֶזֶר".
- יג לֵג תתלט
- חֲזוּק קָצָר לְשְׁלוֹם־בֵּית.
- יג לֵג תתמ
- יעוֹרֵר אֶת הַנִּמְעָן לְפֶתַח יְשִׁיבָה שְׁבוּדָאֵי יְצֻלִית.
- יד לֵג תתמא
- יְדַבֵּר מִעֵינַי חֲשִׁיבוֹת הַמְּנוּחָה.
- יד לֵג תתמב
- יְדַבֵּר מִעֵינַי כּוֹלֵל נָשִׁים שְׂאוֹמְרוֹת תְּהִלִּים, וּמִעֵינַי הֵתֵר פֶּאֶה נְכָרִית וְאֶסוּר גְּלוּי שְׁעָר.
- טו לֵג תתמג
- יְדַבֵּר מִעֵינַי הָעֵצָה שֶׁל רַבְּנוֹ ו'ל: מְעַט גַּם־בֵּין טוֹב, שְׂמוּעֵיל מְאֹד לְלִמּוּד הַתּוֹרָה.
- טז לֵג תתמד
- יַחְזֵק בְּחוּר מִהַיְשִׁיבָה עַל תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְלִמּוּד "סִפְר־הַמְּדוּת".
- טז לֵג תתמה
- יְדַבֵּר מִעֵינַי עֲזוּרָה לְסִפְר "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", וַיַּחְזֵק בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

- לג תתמו יז
 יזכיר ויעורר את כלליות אנשי שלומנו היקרים, שישמרו על הילדים
 שלהם, וידבר מענין חנוך הבנים בדור הזה, שהפקרות התפשטה
 בעולם.
- לג תתמוז יט
 ידבר מענין כולל ג"ס לנשים לאמירת כל ספר התהלים בכל יום, ויעורר
 את הנשים להחזיק את עצמן ביחד, ויחזק בצניעות וכסוי השער לגמרי
 וכו'.
- לג תתמוח כא
 ידבר מענין תקון בספר תורה, ונתינת שם בשבת קדש.
- לג תתמוט כא
 יחזק על מדת השמחה והאמונה, ויעורר לדבר הרבה עמו יתברך.
- לג תתנו כג
 ידבר מהתעוררות מדת השמחה ומאמונה ולמוד הלכה.
- לג תתנא כד
 ידבר מענין תקון הפרזלים בשביל המקנה, ומשמחה ומהדבור אליו
 יתברך.
- לג תתנב כה
 יאחל לאחד טהרה תחת עזרתו בעניני טהרה, ויעניק לו סט ספרים
 מתנה.
- לג תתנג כה
 ידבר מהצלה רוחנית לנער אחד.
- לג תתנד כו
 ידבר עם אחיו של הנזכר למעלה על אחיו, איך שצריך להצילו וכו'.
- לג תתנה כו
 יביע הנאתו מהחודשי תורה של הנמען, ויחזקו מאד על נקדה זו.
- לג תתנו כז
 ידבר מענין עלית לוי לספק, ויביע תודתו על העזרה.
- לג תתנוז כז
 ידבר לסופר שכותב לו ספר תורה, שישתדל בכתיבה ישרה, וידבר על
 התשלום.

- כח **לג תתנח**
 יחזק נער צעיר על התמדתו ולמוד תורתו, ויעורר על התפלה מתוך הסדור.
- כח **לג תתנט**
 יורה להתחזק במקום שמשמים מוליכים אותו, ויעורר על שמחת האשה.
- כט **לג תתס**
 ידבר מענין נקוי בית-הכנסת ומענין ספרים לבית-המדרש.
- כט **לג תתסא**
 יאחל הריון קל, ויביע רצונו לשלם על הצביעה שצובעים את ביתו.
- ל **לג תתסב**
 יורה לעוסקים בקרן הדפסה, ויעניק מתנתו לעוזרים.
- לא **לג תתסג**
 ידבר מענין חותם בתוך חותם בכשר.
- לא **לג תתסד**
 יורה על העזרה שעזרו לו.
- לב **לג תתסה**
 יפליג במעלת העוזרים והמסייעים לעניים בצרכי שבת, ויחזק על למוד מקרא, משנה, גמרא, מדרש ושאר למודים.
- לג **לג תתסו**
 ידבר מהדבקות בו יתברך, ומקביעת עתים לתורה, ומענין שעל הצדיק האמת יש חולקים והם העזי פנים, ויעורר שלא להטעות את עצמו, וענין מזונא דנשמטא שהיא התורה והתפלה, וענין הטהרה של בתי כנסיות ובתי מדרשות, וידבר מענין ההתקרבות לרבנו ז"ל ולמוד ספריו הקדושים, ויעורר על למוד התורה ועל הפצה, וללחם עם היננים שבדור, ולא להתבלבל מכל מיני מטעים למיניהם, וענין שמחה ורקודים.
- לט **לג תתסז**
 יביע תורתו לנשים שערכו את סעדת היארציית לאביו ז"ע.
- לט **לג תתסח**
 יזים את השמועות הקנטרניות על אי תפקודה של המרפאה.

- מ **לג תחטט**
 יְעוֹרֵר מְאֹד אֶת תַּלְמִידֵי יְשִׁיבַת "דַּמְשֶׁק אֲלֵי עוֹר" לְהִתְמַיֵּד בְּכָל מְרַחְבֵי
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- מא **לג תתע**
 יִחְזַק עַל גְּמִילוֹת חֲסָדִים וְלִבְרַח מְלִיצָנוֹת, וְלַעְזוֹר לְקַהֲלָה וְלֹא לְהִתְחַבֵּם,
 וְלִשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים, וְלְהַקְפִּיד הַכָּשֶׁר הַבָּשָׂר.
- מג **לג תתעא**
 תַּעֲדַת הַמְּלָצָה עַל תַּלְמִיד חָכֵם שֶׁנִּמְצָא בְּמַצֵּב קָשָׁה.
- מא **לג תתעב**
 יִזְרוּ וּיִחְזַק סוֹפֵר עַל כְּסָפוֹ וְעַל זְהִירוֹתוֹ בְּכֹתֵב יִשְׂרָאֵל.
- מד **לג תתעג**
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין בְּשֶׁר כָּשֶׁר, שֶׁיַּעֲלֶה קֶצֶת יוֹתֵר.
- מה **לג תתעד**
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין עֲגַמַת נַפְשׁ לְשַׁחֲרֵר אֶת הַסְּפָרִים.
- מו **לג תתעה**
 יֵאחַל הַרְיוֹן קָל, וְיִדְבֹּר מֵעֲנִין הַתְּשׁוּלוּם הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַמְּזֻגָּנִים.
- מו **לג תתעו**
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הָאֲצֵלַת סְמִכוֹת לְמִשְׁגִּיחַ.
- מז **לג תתעז**
 יִחְזַק בְּחוֹר אֵיךְ יִנְהַג עִם הַמִּשְׁגִּיחַ עַל מְנַת שְׂיִכְנִיסוֹ לְיִשְׁיבָה.
- מז **לג תתעח**
 יְדַבֵּר לְנִשּׁוֹת הַקְּהֵלָה מֵעֲנִין פְּרִשְׁת 'יִצְאָה', וּיִחְזַק עַל עֲנִין צְנִיעוּת הַשְּׂעִיר,
 וַיִּבְקֶשׁ שְׂאִינוֹ רוּצָה רוּחוֹת זְרוֹת בְּקַהֲלָה, וּיִחְזַק מְאֹד.
- נג **לג תתעט**
 יְעוֹרֵר לְמִצָּא לַעֲצֻמוֹ מְקוֹם לְהִתְבוֹדְדוֹת, שֶׁשָּׁם לֹא יִצְטָרֵךְ לִפְחַד.
- נג **לג תתפ**
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין אִשָּׁה שֶׁמְשַׁקְרַת בְּעֲנִין טְהָרָה, וְיִחְזוֹר עַל הַנְּסִים הַנִּגְלִים
 שֶׁיַּעֲשֶׂה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּיִחְזַק מְאֹד בְּאַמוּנָה.

תִּכְן הַעֲנִינִים

5

- לג תתפא נד
יְבַרְךָ אֶת מַגִּינֵה הַסְּפָרִים לְרַגְלֵי יוֹם הַלְדָתוֹ, וַיַּחֲזִקוּ עַל שְׂזוּכָה לְהַגִּינָה
סְפָרִים נִפְלְאִים כְּאֵלֶּה.
- לג תתפב נה
יְעוֹרֵר לְתַת תְּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- לג תתפג נה
יַחֲזִק אֶת הַנְּמָעָן, וַיִּשְׁבְּחוּ עַל חֲדוּשֵׁי תוֹרָתוֹ בְּדֶרֶךְ פְּרָפְרָאוֹת
וְגִימְטְרִיאוֹת, וַיִּשְׁבַּח אֶת טֵיב הַחֲדוּשִׁים.
- לג תתפד נו
יְדַבֵּר מֵעֲנֵן תְּשׁוּלִים חוֹב.
- לג תתפה נו
יְדַבֵּר בְּאֵהָבָה לְמִשְׁפָּחַת הַמוֹסְדוֹת.
- לג תתפו נז
יִשְׁמַח בְּשִׂמְחַת גִּשׁוּאֵי בֶן הַנְּמָעָנִים.
- לג תתפז נז
יְדַבֵּר מֵהַתְּבוּדוֹת וְשִׂמְחָה.
- לג תתפח נח
יִצִּיל עֲשִׂיר מִיַּד עוֹשֵׁקוֹ, שְׂרוּצִים לְקַפַּח אֶת זְכוּתוֹ, וַיִּתֵּן עֲצָה עַל זֶה.
- לג תתפט נט
בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" לְרֵךְ הַנוֹלָד וְנִמּוּל.
- לג תתצ נט
בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" לְסָבִים עַל הַלְדַת הַנֶּכֶד.
- לג תתצא נט
יֵאָחַל רַב נַחַת עַל הַלְדַת הַנֶּכֶד.
- לא תתצב ס
יְעוֹרֵר עַל לְמוּד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן.
- לא תתצג ס
יִזְכִּיחַ אִשָּׁה שֶׁתִּשְׁמַר עַל חַנוּף בְּנָהּ, שֶׁלֹּא יִסְתַּוֵּבֵב בְּטֵל, אֲלֵא יִשְׁקִיעַ
בְּלִמּוּדָיו.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- לא תתצד סא
 יִוְרָה לְאָב לְהַשְׁגִּיחַ עַל מַעֲשֵׂי בְנוֹ, וְלֹהֲעַמִּידוֹ עַל מְקוֹמוֹ בְּחַנוּף רֵאוּי.
- לא תתצה סא
 יִבְהִיר לְאֵם, שְׂאִין בְּכַחוּתוֹ לְקַחַת אֶת בְּנָהּ לְלַמֵּד אָצְלוֹ.
- לא תתצו סב
 יִוְרָה לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל עֲבוֹדוֹת הַחֲשָׁמַל הַנִּצְרָכוֹת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שֶׁל הַתִּימָנִים.
- לג תתצז סג
 מִכְּתָב כָּלְלִי, וְכוּ יִדְבַר מַעֲנֵן "וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּה' אֱלֹהָיו", אִיךְ שְׂצָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק גַּם בְּאֲשֶׁר עוֹשִׂים לוֹ טוֹבָה תַּחַת רַעְיָהּ.
- לג תתצח עא
 יִוְרָה לְהוֹרִים לְהוֹכִיחַ אֶת בְּנֵם בְּעֵינֵי מִשְׁמַעַת.
- לג תתצט עב
 יִדְבַר מַעֲנֵן הָאֲחֵדוֹת שֶׁבֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים וְשִׁמְרָה עַל הַיְלָדִים, וַיִּחַזַּק בְּאִמּוֹנָהּ וּבְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית.
- לג תתק עד
 יִשְׁבַח אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים עַל הַתְּנַהֲגוּתָם הַטּוֹבָה
- לג תתקא עד
 יוֹכִיחַ, יִזְהִיר וַיִּחַזַּק עַל הַפְּנֵה שְׁלוֹ, שֶׁהוּא הַכּוֹלֵל אֲבָרְכִים, שְׂיִהְיֶה רַק מְקוֹם תּוֹרָה וְתַפְלָה, וַיִּחַזַּק לְהַרְגִּישׁ אֶת נְעִימוֹת הַתּוֹרָה.
- לג תתקב עה
 יִזְרוּ אֶת בְּחוּרֵי הַחֲמַד שֶׁל יִשְׁיבַת 'בֵּית שְׁלֵמָה', שֶׁלֹּא לְקַנֵּא בְּבַחוּרִים שֶׁהוֹלְכִים בְּטַל, וַיַּעֲוֹרְרֵם לְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- לג תתקג עו
 יִדְבַר מַעֲנֵן בְּנֵית הַמְּקוֹה וְהַפְּצָה בְּשִׁבְלֵי תַשְׁלוּם הַחֲשָׁמַל.
- לג תתקד עז
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַיְחָדִד מִמְּחָה לְמִקְנָאוֹת שֶׁהִגִּיעַ לִיבְנָאֵל, וַיִּדְבַר מַעֲנֵן לְמוֹד שֶׁלְחַן עָרוּף, וַיִּזְרוּ אֶת הָאֲבָרְכִים לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ הַלְכוֹת מִקְנָאוֹת, וְלְהַקְפִּיד עַל הַתַּשְׁלוּם הַחֲדָשִׁי לְמִקְנָהּ.

- לג תתקה עח
 יַעֲזֹרֶךָ עַל הַתְּקַבּוּת לְרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהִיא עַל-יְדֵי לְמוּד סִפְרוֹ, שֶׁשָּׁם יְכוּלִים
 לְרֹאוֹת אֶת הַרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק, וַיִּזְהֵר לְכַרַח מִשְׁנֵאת חַנּוּם, וַיִּסְפֹּר
 מַעֲשֵׂה נֹרָא שֶׁהָיָה בִימֵי הָאֵימִים, וּמִבְּחִינַת "וַיַּעַב בְּכַף יָרְכוּ", שֶׁאֵלוֹ הֵם
 הַמְּלִמִּידִים, וַיְדַבֵּר מִהֶקְשֵׁיִם בְּעֵנָן יְבִנְאֵל, וַיִּזְהֵר שְׁלֵא יִגְרְמוּ לְפַל
 בְּחוֹבוֹת.
- לג תתקו פה
 יְדַבֵּר מִפְּמֶה עֲנִינִים טְכְנִיִּים שֶׁל זְהִירוֹת מִנְּפִילָה בְּמִמּוֹן, וַיִּרְגִיעַ שְׁלֵא
 לְפַחַד מִהֶרְשָׁעִים.
- לג תתקז פה
 יְדַבֵּר מִפְּמֶה עֲנִינִים טְכְנִיִּים הַנוֹגְעִים לְקַהֲלָה.
- לג תתקח פו
 יֹכִיחַ אִשָּׁה שְׁנוּקֵמַת בְּבַעֲלָהּ בְּדַבְרִים אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂה.
- לג תתקט פו
 יִזְרֶה מֶה לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל אוֹדוֹת הַמְרִירוֹת שֶׁצָּרִיף לְסַבֵּל בְּהֵאֵי
 עֲלָמָא.
- לג תתקי פז
 יְדַבֵּר מִקְצוֹ הַקֶּרֶב, וּמַעֲנִן הַהֲדַפְּסָה.
- לג תתקיא פז
 יִזְרוּ לְלַכֵּת לִישׁוֹן מִקֶּדֶם, וְאַחַר-כֵּן לְקוֹם קֶדֶם אוֹר הַבִּקְרָה.
- לג תתקיב פח
 יִזְהֵר אַחַד שְׁלֵא יִפְשַׁל בְּעַבְרָה חֲמוּרָה, וַיְדַבֵּר מַעֲנִן וְדוּי דְבָרִים,
 הַתְּבוּדָּדוֹת וְלְמוּד מִשְׁנִיּוֹת.
- לג תתקיג פט
 יְדַבֵּר מַעֲנִן שְׁלוֹם-בֵּית, שֶׁאֲסוּר לְנַהֵג בְּיַד קָשָׁה עִם הָאִשָּׁה כָּלֵל.
- לד תתקיד צ
 יִחְזַק עַל דַּחֲיָה בְּשׂוּדָף, וַיִּבְיַע שְׂבִיעוֹת רְצוֹן מִהֲדַפְּסַת 'אֲשֶׁר בַּנְּחֵל',
 וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדַּפְּסַת פְּרוּשׁ 'גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ'.
- לג תתקיטו צ
 יִחְזַק אֶת תְּלִמִּידוֹ לְלַמֵּד לְפָנָי הַרֵב הַבְּקִי בְּמִקְנֹאוֹת אֶת הַדִּינָיִם וְהַהֲלָכוֹת,
 וַיִּחְזְקוּ עַל בְּטָחוֹן עֲצָמֵי.

תכּן הענינים

- צא** לג תתקטז
יעורר את כל תלמידי הכולל ללמד מהרב הנזכר למעלה הפקי
במקנאות.
- צב** לג תתקיז
יעורר את כל אנשי שלומנו להיות לעזר בבניית המקנה הקדוש שבונה
שם ב"בנאל עיר ברסלב".
- צג** לג תתקיה
יעורר לעזר בבניית המקנה.
- צד** לג תתקיט
יורה להיות לעזר בבניית המקנה.
- צד** לג תתקכ
יחזק שלא להשבר מדחית שדוף, ויזהיר מללכת למקומות ספנה, וידבר
מהדפסת הפרוש 'גנוי המלך'.
- צה** לג תתקכא
ידבר מענין חנפה, ומסוד התגברות קלפת יון, וילמד כמה יסודות
בחנוף שהוא סוד החנפה, ויפליג במעלת המקנה של יבנאל ויסוד
טהרת המשפחה.
- קב** לג תתקכב
יבהיר חובת האדם להוציא את עצמו מהמדרמה, ומעלת ההתבודדות
שמביאה לאדם תשוקה עצומה להכלל בו יתברך, ועקר ההתקרבות
לרבנו ו"ל היא רק על-ידי למוד "לקויטי-מוהר"ן.
- קג** לג תתקכג
יבקש עזרה בסחיבת ספרים שהגיעו מהדפוס, ויחזק על אמונה פשוטה
ותפלה והתבודדות.
- קד** לג תתקכד
יחזק באמונה פשוטה בו יתברך.
- קד** לג תתקכה
ידבר מענין התגברות כח המדרמה וכו'.
- קה** לג תתקכו
יחזק משהו שיסביר למשדכת שחסידות ברסלב אינה כה גרועה...

- קה לג תתקכו
 יתנער מאחריות על אברך שאינו מצית לו ועושה חובות, ומכפיש
 בהתנהגותו את כל אנשי שלומנו.
- קו לג תתקכו
 ידבר מענין בספים ומנסיעת הנמען למחוז חפצו.
- קז לג תתקכו
 יחזק פפת למוד בתלמוד תורה על התמדת התורה.
- קח לג תתקל
 ידבר על הנהגת אשה בעת המתנה לטהרתה.
- קח לג תתקלא
 ידבר מעניני ממונות, ומהתבודדות ולמוד "לקוטי מוהר"ן".
- קט לג תתקלב
 יגלה איך להתחסס לילד, שצריך לחזר עדין בתשובה.
- קט לג תתקלג
 יחזק על אמונה ובטחון עצמי, והעקר להיות בשמחה.
- קי לג תתקלד
 יאחל "מזל טוב", וימליץ על שם ועל סנדק ירא שמים.
- קי לג תתקלה
 ידבר מהפצה מרפזת, ויעורר לדבר אליו תברך.
- קיא לג תתקלו
 יברך אשה הרה, וייעץ בענין רופא וכיו.
- קיא לג תתקלז
 ידבר מענין פרנסה ומשיכה בשדוכים.
- קיב לג תתקלח
 יביע ועזוע מענין אלימות של הרמת ידים וכיו.
- קיב לג תתקלט
 יחזק הנמען שזכה לסים פעמים רבות ששה סדרי משנה, ויגלה דעתו
 שאין שום ענין לנסע דיקא לשבת חנכה לציון רבנו ז"ל, ואדרבה אז
 צריך להיות בבית.

תִּכְוֵן הַעֲנִינִים

- לג תתקמ קיד
יאחל ברַכַּת "רַפּוּאָה שְׁלֵמָה" לְאַשֶׁת הַנִּמְעָן.
- לג תתקמא קיד
יביע שְׂמֵחָתוֹ עַל אַבְרָכֵי הַכּוֹלָל שֶׁלְקָחוּ עִצְמָם אֶל הַתְּמַחוֹת וּבְקִיאוֹת
בְּהַלְכוֹת מְקַוְאוֹת, וַיְגַלֶּה שֶׁהַכּוֹלָל הַזֶּה הוּא הַפְּנֵת יְקָרָת שְׁלוֹ, וַיַּעֲוֹרֵר
לְהַתְּפַלֵּל עַרְבִית בְּזִמְוֵן, וּבַפְּרֻט בִּימֵי חֲנֻכָּה, שְׂאִין שׁוֹם הַתֵּר לְאַחֵר.
- לג תתקמב קטו
ישַׁבַּח אֶת חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שֶׁל הַנִּמְעָן, וַיִּזְהִירוּ שֶׁלֹּא לְכַתֵּב סְפָרִים עִם
גְּזַמְאוֹת, וַיְגַלֶּה מַעֲלַת סְפָרֵי צְדִיקִים.
- לג תתקמג קטז
יחֻזַּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, וּמַעֲנִין פֶּסֶק הַלְכָה, וַיְדַבֵּר מִהֵרֵב בְּרוֹסְדוֹרְפֶּר
שֶׁהוּא פּוֹסֵק מִבְּהָק, וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַתְּבוּדוֹת.
- לג תתקמד קיז
יְדַבֵּר מִלְמוֹד מְשֻׁנִּיּוֹת, הַתְּבוּדוֹת וְהַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר.
- לג תתקמה קיז
יחֻזַּק וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַדְּבִיר אֱלֹו יִתְּבַרֵךְ.
- לג תתקמו קיח
יְדַבֵּר מַעֲנִין לְהַעֲבִיר עַל מַלְכוּת מַעֲצָמוֹ.
- לג תתקמז קיח
ישַׁבַּח אֶת הַתְּנַהֲגוֹת תְּלִמְיָדֵי הַיְשִׁיבָה, וַיַּעֲוֹרֵרם לְהַמְשִׁיךְ בְּהַתְּמַדָּה.
- לג תתקמח קיט
יאחל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְרֵת הַבּוֹן, וַיִּתֵּן עֲצָה עַל שֵׁם וְסִנְדֵּק.
- לג תתקמט קכ
יְדַבֵּר מִמְּלַמֵּד עוֹר, וַיִּחֻזַּק לְמַצֵּא בְּעִצְמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְלִהְרַבּוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.
- לג תתקנ קכא
יְדַבֵּר מַעֲנִין לְמוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם.
- לג תתקנא קכא
יביע שְׂמֵחָתוֹ עַל הַצְּלַחַת הַנִּמְעָן בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וַיַּעֲוֹרֵר עַל עֲלִיָּה
בְּשִׁנָּה הָרֵאשׁוֹנָה.

- קכב לג תתקנב
 בְּרַךְ וַיֵּאחַל לְהַצְלִיחָה.
- קכב לג תתקנג
 יִמֶן הַתְּחִזְקוֹת בְּשָׁלוֹם-בַּיִת.
- קכג לג תתקנד
 יַעֲזֹר לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִלְמַד ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת.
- קכג לג תתקנה
 יִרְחִיק הַהֶבֶל שֶׁל רֶוֶק, שְׁנוֹתָן תְּקוּנִים, וַיַּעֲזֹר לְבָרַח אֶל סַפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל.
- קכד לג תתקנו
 יַעֲזֹר וַיִּחַזַּק אֶת רֹאשׁ הַכּוֹלָל, וַיִּבְיַע שְׂמִיחָתוֹ שֶׁהֵם מְתַמְיָדִים בְּלַמּוֹד הַלְכוֹת מְקוּאוֹת.
- קכד לג תתקנז
 יִדְבַר מַעֲנֵן הָאֶסוּר לַעֲשׂוֹת הַפְּלָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.
- קכה לג תתקנה
 יִמְלִיץ עַל לַמּוֹד נְהִיגָה וְנִסְיָעָה בְּרִכְבּ פְּרָטִי.
- קכו לג תתקנט
 יִבְרַךְ שְׁבוּזוֹת הַהֶפְצָה יִמְצָא אֶת זְוִיגוֹ הָאֲמִתִּי.
- קכו לג תתקס
 יִחַזַּק וַיַּעֲזֹר עַל שְׂמִירַת טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה.
- קכז לג תתקסא
 יִדְבַר מַעֲנֵן מְצִיאַת הַזְּוִיג בְּזִכּוֹת הַהֶפְצָה.
- קכז לג תתקסב
 יִחַזַּק מְלַמֵּד, שְׁלֹרֵב טוֹב יִזְכֶּה בְּזִכּוֹת הַשְּׂקֵעָתוֹ בְּתַלְמִידִים.
- קכח לג תתקסג
 יִחַזַּק לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוֹת.
- קכח לג תתקסד
 יַעֲזֹד אֶת הַמְּחַזֵּק וְהַמְּשֻׁמָּח אֶת נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.
- קכט לג תתקסה
 יִבְיַע צַעֲרוֹ עַל אֶחָד שֶׁנֶּעְצַר, הַתְּאֻשָּׁפוֹ וְהַצָּרֵף לְהַתְּבַזּוֹת וְלַעֲבֹר בְּזִיוּנוֹת.

- לג תתקסו קכט
יחזק שלא להשבר כלל.
- לג תתקסז קל
יביע בנחרצות דעתו, שאינו מסכים כלל לפעל נגד החק, וידבר מענין לחפש נקדת כף זכות, ולדבר אליו יתברך.
- לג תתקסח קלא
ידבר מענין חנפה, ומהעבודה של כל אחד מול הנרות, ויתאר את רעת קלפת יון הרשעה, והצדיקים מגלים את אמתת מציאותו יתברך, ויפליג במעלת סדרת 'אשר בנחל', ויעורר להפיץ ספר זה.
- לג תתקסט קלג
ידבר מענין השם 'שירה', שאינו שם כלל.
- לג תתקע קלד
ירחיק כל מיני פרוידים של גסתאות בתוך בית-הכנסת, ויזהיר שלא לעשות מוזיקה זרה בתוך אולם השמחות שהקים.
- לג תתקעא קלה
יזהיר שלא ימצא בגבולנו עשון סגירות נגד דעת רבנו ז"ל, ויחזק באמונת חכמים, שזה כל סוד חנפה.
- לג תתקעב קלו
ידבר מימי חנפה הקדושים, שהם ימי הודאה, ואין בעל הנס מכיר בנוסו להודות, ויגנה את כל השקועים בתאוות של שתיה ועשון וכז, וידבר מעזרה הדדית ומהמקוה של יבנאל עיר ברסלב, שנבנה במסירות נפש הכי גדולה.
- לג תתקעג קמ
ידבר מהקהלה הקדושה שהקים, ויגנה תופעות העלולות לקלקל את הערוגה היפה שנטע, וידבר נגד כל מיני חללי התקופה, ויזהיר את אנשי שלומנו להזהר ולהשמר.
- לג תתקעד קמד
ידבר מענין תקנות של עריכת שמחות באולם שהקים.
- לג תתקעה קמה
ידבר מענין משפחה, שמיצע לה להשאר ביבנאל.

לג תתקעו קמה
 בָּרַךְ עַל הַלֵּדַת הַבֵּן וּמִהֶפְצַת אוֹר רַבְנוּ ז"ל.

לג תתקעז קמו
 יִבְקֹשׁ לְטַהַר אֶת הַמָּקוֹם שֶׁלְנוּ מִתְרֵבוֹת יָנוּ, וַיִּדְבֵּר מִמַּעַלַת הַהִתְבּוֹדְרוֹת.

לג תתקעח קמו
 רְשִׁימַת שְׂבַעַת הַתְקַנּוֹת שֶׁתִּקַּן לְכָל מִי שֶׁעוֹרָךְ שִׁמְחָה בְּאוֹלָם שְׁהִקִּים.

לג תתקעט קמח
 יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לַהֲלָדַת הַבֵּת, וַיִּדְבֵּר מִעֲנִין נְתִינַת שֵׁם.

לג תתקפ קמח
 יִדְבֵּר מִעֲנִין חֲנֻכָּה, וְלָתֵת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל הַתְקַרְבוּתָנוּ לְרַבְנוּ ז"ל,
 וַיִּבְהִיר עֲנִין שֶׁמְעוֹן הַצַּדִּיק וּמִקְדָּשׁ חֲנִיּוֹ, שֶׁהִכֵּל בָּא מִחַמַּת קִנְיָה, וַיִּדְבֵּר
 מֵאֲמוּנָה שֶׁהִיא הַתְגַּלוּת מִרְאוֹת אֱלֹקִים, וְאֲמוּנַת חֲכָמִים, וְהַצַּדִּיק רוֹצֵה
 שָׁפַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יֵהִיוּ דְבוּקִים בּוֹ? תִּכְרֹךְ, וְעֲנִין "מִי כְמוֹךָ בְּאֵלִים
 ה'", וַיִּגְנֶה מִי שֶׁנִּשְׁקַע בְּמִשְׁקַה הַמִּשְׁכַּר, וּמַעַלַת לַמּוֹד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן",
 וַיְבָאֵר בְּרַמְזוֹ אֶת הַמִּשְׁנָה: "עַל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד", שֶׁעַל אֱלוֹ
 הָעַמּוּדִים עוֹמְדַת קַהֲלָתָנוּ, וַיַּחֲזֵק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שֶׁהִיא הַנְּצַחוֹן בְּזֶה
 הָעוֹלָם.

לג תתקפא קנז
 יִדְבֵּר מִפּוֹסֵק אֶחָד מִירוּשָׁלַיִם, וַיִּמְנֶה מִשְׁגִּיחַ בְּשָׂרוֹת עַל אוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת.

לג תתקפב קנח
 יִדְבֵּר מִהַתְקַנּוֹן בְּאוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת.

לג תתקפג קנח
 יִדְבֵּר מִעֲנִין בְּנֵיַת הַמִּקְנֶה בְּמַהִירוֹת.

לג תתקפד קנט
 יַחֲזֵק אֶת הַנִּמְעָן שֶׁלֹּא יִתְבַּלְבֵּל מִכָּל מִינֵי מְדַבְּרִים, וַיִּזְרְזוּ לְחַזֵּק אֶת
 הָאֲבָרְכִים הַנְּפֹלִים, וַיִּדְבֵּר מִעֲנִין מְשֻׁרָה פְּזוּאָה שֶׁהִיא עֲבָדוֹת, וּמִעֲנִין
 שֶׁאִיפְתּוֹ לְסִים אֶת הַסְּפָרִים שֶׁהִתְחִיל.

לג תתקפה קס
 יִדְבֵּר מִעֲנִין הַלַּחֲץ זֶה הַדְּחַק בְּעֲנִינֵי מָמוֹן שֶׁהוּא שְׂרוּי בּוֹ.

- לג תתקפו** קסא
 יגלה על-פי הזמר "מעוז צור" התחזקות על מה שעובר עלינו באותו
 זמן, ויענה על בקשה לדרשה על הלזין.
- לג תתקפו** קסב
 יורה שלא לערוך באולם ארועים מבחוץ.
- לג תתקפח** קסג
 יחזק, שבימי חנכה אפשר לפעל נוראות אצלו? תברך.
- לג תתקפט** קסד
 יזהיר לשרש נגע צרעת מהקהלה, ויחזק על אמונה פשוטה בו? תברך.
- לג תתקצ** קסה
 יתן עצה פרטית, ויתפלל על משפחת הנמצן.
- לג תתקצא** קסו
 ידבר מעגן נחום, ויסרב להחזיק בחור אצלו נגד החק.
- לג תתקצב** קסז
 יפליג במעלת הרב מירושלים והממחה שבא ליבנאל, שהוא יחיד בעגן
 מקנאות.
- לג תתקצג** קסח
 ידבר מעגן הנשמות השבירות הנקראות ביצים, ויבקש הנמצן שלא
 יתפרד ממנו, ויעורר לגרס ח"י פרקים משניות.
- לג תתקצד** קסט
 ידבר מכנס שאין דעתו מסכמת לו, ויתנה צערו על הרשעות לחיבו
 מסים, כשזה מבנה צבורי.
- לג תתקצה** קסא
 יורה להמשיך את רבנו ז"ל אלינו, ואחדות בין התלמידים, ומעלת
 תפלת הותיקין, ולמוד ח"י פרקים משניות.
- לג תתקצו** קסט
 יביע שאיפתו בהתגלות כבוד שמים, שעקר הגאולה תהיה רק על-ידי
 אמונה, והעקר לזרק את שכלו, ויגלה שכל חזיו הוא רק רוצה להפלל
 בו? תברך, ורק סוחבים אותו לקטנות המזין.

- קעא לג תתקצו
 ידבר ממודעה נחוצה שמבקש לפרסם.
- קעב לג תתקצח
 יזהיר שלא לנהג מתוך חמימות של אלימות בתוך קהלתנו.
- קעג לג תתקצט
 יזהיר אחד שעוסק בפילי לעזוב את קהלתנו לאלתר.
- קעג לד אָלפִים
 יבקש אחד, שיחדל ללמד ברכים תקופה קטנה, כדי להשקיט את
 המחלוקת, וידבר נגד הנגע צרעת שהיה בקהלה.
- קעד לד א
 ידבר מהנגע צרעת שצריך לשרשו.
- קעה לד ב
 יעורר לבצר נגעים רעים מן הקהלה.
- קעה לד ג
 ידבר מהעגמת גפש שיש לו מהמשפטים שעורכים על המבנים.
- קעו לד ד
 יורה להתחזק ולהרגיע את הרוחות.
- קעז לד ה
 כתב עדות לראיה ביד שד"ר לקהלתנו.
- קעז לד ו
 כתב תמיכה במעוט יכלת.
- קעז לד ז
 ידבר על כל התלאות אשר מצאו את קהלתנו מאז שנוסדה ב"יבנאל
 עיר בראשית, ויחזק את אנשי שלומנו, ויעורר שלא לנהג הפך הצניעות
 וההלכה, ויזהיר על זה מאד.
- קפה לד ח
 יגנה את התופעה של קלות ראש ושכרות שפשתה בקהלה, ויזהיר לחזור
 אל הרצינות הראויה.
- קפח לד ט
 יורה להתחזק, ולדון את הבעל לכף זכות.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- לד י קפח
יִבְרַךְ וַיֵּאחַל לְאִישׁ צָבוּר עַל כְּנִיסְתּוֹ לַתְּפִקִּיד.
- לד יא קפט
יֵאחַל "מְזֵל טוֹב" לְאִישׁ צָבוּר.
- לד יב קפט
יְדַבֵּר מֵעֲנִין זְרוּי בְּלִדָּה.
- לד יג קצ
יִחְזַק אֶת הַמְּלַמֵּד בְּהִשְׁקָעְתּוֹ הַגְּדוּלָּה.
- לד יד קצ
יִוְרָה שְׁלֵא לְעַרְף שְׂמֵחוֹת בְּאוֹלָם רַק לְאֲנָשֵׁי הַקְּהֵלָה.
- לד טו קצא
יְדַבֵּר מֵעֲנִין לְהַפְטָר מֵאִיזוֹ צָרָה.
- לד טז קצא
יִחְזַק אֶחָד שְׁבָגִינוּ כֹּל הָרַעַשׁ – שִׁישְׁמַר עַל הַשְּׁקֵט וְכוּ'.
- לד יז קצב
פְּנִיָּה לְאַחַת מִנְּשׂוֹת הַקְּהֵלָה שֶׁתִּשְׁמַר עַל הַשְּׁקֵט.
- לד יח קצב
יְעוֹרֵר זוּג שִׁישְׁכִּינוּ שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם.
- לד יט קצג
יִוְרָה לְזוּג לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד.
- לד כ קצג
יִחְזַק אֶת הַמְּדַפִּיס שֶׁל "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וַיַּעוֹרְרוּ לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה רַבָּה,
וְהַעֲקָר הוּא הַתְּחִזְקוֹת בְּכָל יוֹם מִמֶּשׁ.
- לד כא קצד
יִסְפִּים לְשִׁדּוּף בְּאֲשֶׁר יֵשׁ מְשִׁיכָה בֵּין הַצְּדָדִים.
- לד כב קצד
יְדַבֵּר מִהַשְּׁכָר הַגְּדוֹל שֶׁל מִי שְׁזוּכָה לְכַנּוֹת מְקוּהָ.
- לד כג קצה
יְדַבֵּר בְּמִשְׁלוֹ הַנְּעִים עַל עֲנִין הַחוּלָּה שֶׁלֹּא הִיָּה לוֹ נְתוּם וְכוּ', וְעֲנִין
בְּזִיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים וְכוּ'.

- לד כד קצו
יחזק בַּחֹר שֶׁהַמְּשִׁיחַ הַעֵיד עָלָיו שְׁלוֹמֵךְ בְּהַתְּמָדָה.
- לד כה קצו
יחזק אֶת הַמְּסִיעִים לְבִנֵּי הַמִּקְנֵה, וּמַעֲלֵת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וַיֹּרֶה
לְרַשָּׁם אֶת הַבַּחֲוָרִים לֹמְדֵי יְבִנְאֵל בַּמָּקוֹם.
- לד כו קצז
יְבִיעַ הַסִּפְמָה עַל רְכִישַׁת דִּירָה מְסִימַת.
- לד כז קצח
יִרְחִיק אֶת אֱלוֹ שְׁעוֹשִׂים מְרִיבָה פְּמַבִּית עִם הוֹרִיָּהם.
- לד כח קצח
יִזְהִיר לְבָרַח מֵעֲשׂוֹן וּמִשְׁקָה הַמְּשַׁפֵּר.
- לד כט קצט
יֹכִיחַ אִשָּׁה כְּפֹנִית טוֹבָה.
- לד ל קצט
יִזְרוּ אִשָּׁה לְהַשְׁלִים עִם בַּעֲלָהּ.
- לד לא ר
יַעֲזֹר לְצִיַּת אוֹתוֹ לְמַעַן יִנָּעַם.
- לד לב ר
יִדְבֵּר מֵאַרְגֹּן אֵיזָה כְּנֶס הַפֶּתַעַה לְעוֹרֵר אֶת הַצְּבוּר.
- לד לג רא
יִכְרֹךְ אִישׁ צְבוּר לְרַגֵּל הַתְּמַנּוֹתוֹ.
- לד לד רא
יֹרֶה לְהַמְּשִׁיךְ בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים, וַיִּיעֵץ בְּעֵינָי שְׂדוּךְ.
- לד לה רב
יִדְבֵּר מֵעֵינָי קְבֵלַת הַתּוֹרָה, שְׁפָלַל יִשְׂרָאֵל הָאֲמִינוֹ, וְלֹא שְׁאַלּוּ שְׁאֵלוֹת.
וַיְסַפֵּר מִדְּרָכָו בְּעֵינָי צְטוּט מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לְהוֹרֹת, שֶׁהַכֹּל בָּא מִרַבְּנוּ
ז"ל, וּבְכֹךְ לְסַתֵּם אֶת פִּה הַמְּלַעֲזִים, וַיְדַבֵּר מֵעֵינָי הַחֲזוּק שֶׁמִּקְבֵּל בְּכָל
פַּעַם שְׁנֹחֶלֶשֶׁת דַּעְתּוֹ, וַיְסַפֵּר מַעֲשֵׂה נוֹרָא וְכו', וַיְגַלֵּה אֶת הַנְּחִיצוֹת שֶׁלֹּא
לְזוּז זֵיו כְּלָשָׁהּ מֵהַשְּׁלַחַן צְרוּף וּמְרוּחַ הַיְהוּדוֹת הַמְּסוּרָה לָנוּ.

- לה לו
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין עֲרִיכַת חֶפְזָה וְקִדּוּשֵׁין, וּמִמְעַלְת הַהִתְבּוֹדָדוֹת.
- לה לז
 יִחְזַק לְחַיּוֹת בְּדַבְּקוֹת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִהְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְבָרַח אֵלָיו
 יִתְבַּרֵּךְ.
- לד לח
 יִחְזַק אֶחָד שְׂיִגְרַשׁ אֶת 'תְּלַמִּידוֹ', שֶׁהֵם יִכְנִיסוּ אוֹתוֹ בְּפֶחַ.
- לד לט
 יִחְזַק אֶחָד שְׁעוֹסֵק לְסַפֵּר סִפּוּרֵי צַדִּיקִים.
- לד מ
 יַעֲזוּר מְאֹד זוּג עַל עֲשִׂית שְׁלוֹם-בֵּית בְּיָנָם.
- לד מא
 יִחְזַק זוּג עַל כְּבוֹד הַדְּרֵי וְאַהֲבָה בִּיגִיָּהֶם.
- לד מב
 יְדַבֵּר מִהִתְכַּלִּית שֶׁהִיא רַק לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה, וְצָרִיף לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמוֹ
 סֵדֵר וְכוּ'.
- לד מג
 יִשְׁבַּח כְּתָה שֶׁל תְּלַמּוּד תּוֹרָה שְׁלוֹמֵדִים וְחוֹזְרִים "סִפְר־הַמְּדוֹת", וַיַּעֲזוּר
 עַל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, וְלַחֲזוֹר עַל הַמְּסַכֵּת מְאֹד פְּעָמִים וְאַחַת.
- לד מד
 יְדַבֵּר מִמְעַלְת הַהֶפְצָה וּמֵעֲנִין נְתוּחַ לִיַּיֵּר וּמִמְדַת הַשְּׂמִחָה.
- לד מה
 יִחְזַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וַיְדַבֵּר מִהַכָּאב שֶׁל עֲכּוּב מְצִיאַת הַזּוּיג, וּמֵעֲנִין
 שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל".
- לד מו
 יִפְשֵׁר בְּמְרִיבוֹת שֶׁל בֵּית-הַקְּנֶסֶת.
- לד מז
 יִתְנַצֵּל שְׁנֵסָה לְהַתְקַשֵּׁר, וַיְדַבֵּר מִתְקוֹן הַדְּלַת, וּמִהַזְעוּזֵעַ שְׁעוֹבֵר עַל
 קַהֲלָתָנוּ.

- לד מח ריד
 ידבר מענין החנוף שהוא בראש מעינינו, והעקר לחנף את הקטנים
 לאמונה פשוטה.
- לד מט רטו
 יביע תודתו לבחורים שעזרו לבנית המקנה, וידבר מענין ח"י פרקים
 משניות ורשום התלמידים במשרד הפנים.
- לד נ רטז
 ידבר מענין חזרה מאה פעמים ואחת על הנלמד, וכן למוד ח"י פרקים
 משניות ולמוד "ספר-המדות", ויעורר להתפלל מתוך הסדור.
- לד נא ריז
 יכריז על מבצע הדפסה חדשה של הספר הקדוש 'עלים לתרופה',
 ויבקש שכל אחד ינדב ח"י שקלים בעבור זה, ויזכר שמו, וכן יורז
 בהדפסת ה"לקוטי-הלכות", שהיה אז בשלבי גמר.
- לד נב ריז
 יצטער בצער הממנה על הישיבה, ויחזקו מאד.
- לד נג ריח
 יביע תודתו על מענק של הספר 'עין יעקב' מנגד, וידבר מתשלומים.
- לד נד ריט
 יורז לסיים את בנית המקנה לפני שהממחה לזה עוזב את המקום.
- לד נה ריט
 יורז את צעירי הצאן להתמיד בלמוד, ושלא להחסיר יום אחד מלמוד
 ח"י פרקים משניות ושנים מקרא, ויעורר ללמד הרבה גמרא, ולסיים
 בכל חדש את ה"לקוטי-מוהר"ן", וכן לקרא קונטרס אחד ליום, וידבר
 מהמשגיח, ויורז ללכת לישן מקדם כדי לקום ותיקין, ויזכיר את
 התמדתו בימי נעוריו, ואשר סימן ו' בשבחי-הר"ן היה לנגד עיניו.
- לד נו רכב
 יורז למהר לסייע לממחה למקנאות שהזדמן למחננו, וצריך לסיים את
 המקנה לפני המשפט, ויעורר על קדשת הדבור, ויגנה ענין גבול פה,
 והעגש שמגיע על זה, ויזהיר לרחם על הנשים, ויעורר על שלום-בית.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- לד נז רכג
 זָהִיר אֶת כָּל הַבְּחוּרִים שְׁלֵא לְהַמְרוֹת אֶת פִּי הַמְּשָׁגִיחַ הַיְחִיד שְׁמֵנָה
 עֲלֵיהֶם.
- לד נח רכד
 יִדְבֹר מֵהַסִּיּוֹם שֶׁל הַחֲבוּר 'גְּנוּי הַמֶּלֶךְ' וְהַדְּפָסְתוּ, וְכֵן הַתְּכֵנִית הַיֶּאֱרָ
 לְהוֹצִיא אֶת הַ"עֲלִים לְתִרוּפָּה".
- לד נט רכז
 יִדְבֹר מִהַחֲתִירָה תַּחַת הַמְּשָׁגִיחַ, וּמַעֲנֵן הַמְּשַׁפֵּט שְׁמִתְקַרֵּב.
- לד ס רכה
 יִדְבֹר מַעֲנֵן שְׁגֵלָה רַבְּנוּ ו"ל עַל 'זְמָרוּ לְמִי שְׁמֹנְצָחִים אוֹתוֹ וְשִׁמְחִ',
 וַיֶּאֱרִיךְ מַעֲנֵן הַנְּצַחוֹן לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּתַפְלָה, שֵׁשׁ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ תַּעֲנוּג
 מִזֶּה, וַיִּדְבֹר מֵאֱמוּנַת חֲכָמִים וּמַעֲנֵן הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.
- לד סא רכט
 יִשְׁבַּח הַלְמוּד בְּשַׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, וַיַּעוֹרֵר לְהַתְּבוּדָד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ יוֹם יוֹם.
- לד סב רכט
 יִדְבֹר מַעֲנֵן הוֹלְדָה בְּנֶקֶל, וְאֲמִירַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים.
- לד סג רל
 יִשְׁבַּח אֶת הָעוֹסֵק בְּכִתִּיבַת סֵפֶר תּוֹרָה שְׁלוֹ, וְעֵנֵן אֶהְבְּתוּ לְמַלְמָדִים.
- לד סד רל
 יִשְׁבַּח אֶת מְשָׁגִיחַ הַיְשִׁיבָה וְאֶת פְּעָלוֹ.
- לד סה רלא
 יִשְׁתַּתֵּף בְּשִׁמְחַת כְּנִיסַת מְשַׁפָּחָה לְדִירָה חֲדָשָׁה.
- לד סו רלא
 יוֹכִיחַ בַּחוּר צָעִיר שׁוֹכֵב שְׁעוֹשֶׂה שְׁטִיּוֹת, שֵׁיָקַח אֶת עֲצָמוֹ לְזַכָּךְ אֶת
 הַמְּדוּת, וְלַעֲסֵק בְּתוֹרָה, כִּי אֵז תִּהְיֶה לוֹ הַצְּלָחָה.
- לז סז רלג
 יִדְבֹר מְכוֹלֵל גִּ"ס, וַיַּעוֹרֵר שְׁכַנְגָד כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם הָעֶקֶר הוּא
 תַּפְלָה.
- לז סח רלג
 יוֹכִיחַ בְּעַל אֵיךְ צָרִיךְ לְהַתְּנַהֵג עִם אֲשֶׁמוֹ הַיּוֹלְדָת, וְלֹא לְהַתְּאָכֵזר עֲלֵיהָ,
 וַיַּעוֹרֵר עַל הַתְּבוּדָדוֹת.

- לד סט יחזק על שמחה ושמחת האשה ולמוד שנים מקרא ואחד תרגום, וחי" פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, ויעורר על למוד ההלכה, ולעסק בהתבודדות, ולברח ממשקה המשכר ועשיון.
- לד ע יורה למורה לחזק את התלמידות, ויעוררה על כבוד בעלה.
- לד עא ישבח ענין התפלה ואמירת שמות הצדיקים.
- לד עב יחזק על חי" פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וחוזה על "ספר המדות", והתבודדות אפלו חמש דקות ליום.
- לד עג ידבר מדבקות בו יתברך, והנסים הנגלים שיעשה השם יתברך.
- לד עד יחזק ויעורר שלא להפנס ללחצים.
- לד עה ידבר ממדת השמחה, שהיא תקון הברית, והתבודדות אפלו חמש דקות.
- לד עו יעורר את אנשי שלומנו על שמירת ימי השוכבי"ם בעשית מצוות, ועסק התורה והתפלה, וידבר מהאיש הממחה למקנאות ששלח לו השם יתברך, וענין המשפט שמסרו אותו הרשעים, ויבקש להתפלל על זה.
- לד עז יוכיח בעל שמתאכזר על אשתו, ואינו מניח לה ללכת לבית הוריה לאחר הילדה.
- לד עח ישיב על שאלה בעניני רפואה שגשאל.
- לד עט יעורר על אמירת 'תקון הכללי' וחי" פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת.

- לד פ רמג
 יְדַבֵּר מִמַּעַלְתַּת לַמּוֹד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְעִנֵּן גִּרְסַת ח"י פְּרָקִים
 מִשְׁנֵיֹת, וְדַפֵּי גִמְרָא, וְלִהְתְּבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- לד פא רמג
 יִחְזַק לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּבְקֶשׁ עַל הַסֵּפֶר
 תּוֹרָה שְׁפוּתָב שְׂיִהְיֶה יָשָׁר וְטוֹב.
- לד פב רמד
 יְדַבֵּר מִמַּצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, וְהֶעֱקֵר שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵית.
- לד פג רמה
 יְדַבֵּר מִעִנֵּן הַפְתָּגָם: "הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לְמִי שְׁעוֹזֵר לְעֲצָמוֹ".
- לד פד רמה
 יִבְיַע תּוֹדָתוֹ עַל הַכֶּנֶת סְעֻדַת הַהַלּוּלָא דְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַכְנִיס
 בְּעֲצָמוֹ אִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- לד פה רמו
 יְדַבֵּר מִמַּצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, שֶׁהִיא חֲמוּרָה שְׁבַח־מּוֹרוֹת, וְעִנֵּן מְגוּרִים
 בְּיַבְנָאֵל, וַיִּחְזַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.
- לד פו רמז
 יִזְרוּ מוֹרָה שְׁתַּעֲשֶׂה תַעֲמוּלָה בֵּין בְּנוֹת בֵּית-הַסֵּפֶר לְהַקְפִּיד עַל הַנְּקִיּוֹן
 הָאִישִׁי.
- לד פז רמח
 יִבְקֶשׁ לְהַכִּין אֶת הָאוּלָם לְדַרְשָׁתוֹ, וַיְדַבֵּר מִתְּשֻׁלוּם עַל הַסֵּפֶר תּוֹרָה,
 וַיִּחְזַק בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- לד פח רמח
 יְדַבֵּר בְּאַרְיִכוֹת לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנּוֹ עַל הַרְעוֹת הַרְבוֹת שְׁנִגְרָמוֹת לוֹ
 מִכְּנוּפֵיֹת הָאֲפָרִים, וְזֶה שְׁמִסִּית אוֹתָם וְהַמְשַׁפְּטִים הַרְבִּים שְׁעוֹשִׂים לוֹ,
 וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת בְּזָה, וַיַּעֲוֹרֵר לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, וְלַחֲטֹף טוֹב אִמְתִּי
 וְנִצְחִי, וַיִּפְרֹט אֶת הַשְּׁעוּרִים כְּסִדְרָן, וַיַּעֲוֹרֵר לְלַמֵּד הַרְבֵּה אֶת סִפְרוֹ שֶׁל
 רַבְּנוֹ ז"ל.
- לד פט רנב
 יִבְקֶשׁ אֶת תְּלִמִּידֵי הַכּוֹלָל לְכָל יַעֲזֹבוּ אֶת מְקוֹמָם, שְׁבוּ שׁוֹרָה הַשְּׂרָאָת
 הַשְּׂכִינָה.

- לד צ** יעורר את הילדים לעשות יום תפלה, אך כאמור רק במקום שלהם
דיקא.
- לד צא** ידבר באריכות לאנשי שלומנו אודות המהות של "היכל-הקדש" שבונה
רבנו ז"ל, וידבר נגד אלו שמפיצים גזענות, ויעורר על למוד הלכה בכל
יום כרצון רבנו ז"ל, ולהתחזק באהבה בין אנשי שלומנו, ולברח מפל
מיני פרוידים, ולעסוק ברקודין מרב שמחה.
- לד צב** ידבר מהנסיונות ופתויים לעשות כסף קל, ומענין סדר בקהלה, ויגלה
שהעקר בזה העולם הוא אמונה.
- לד צג** ידבר בלשון רכה לאחד מן הממנים שכתב לו מרירות, ויזרוז לבדק את
הנתונים, ולהבין עם מי הצדק.
- לד צד** ידבר מענין שאלות על מראות.
- לד צה** ידבר מעניני כספים ובניה והמתקת הדינים.
- לד צו** יחזק להיות בשמחה, ולצאת מהדמיון, ויעורר על למוד ח"י פרקים
משניות.
- לד צז** יביע צערו מכמה בנות שאינן מתנהגות כשורה, ויחזק באמונה פשוטה
בו יתברך.
- לד צח** יחזק משפחה שעוסקים בהפצת המעינות, וידבר מענין המסכות נגד
התקפת גז כימי וכו', ולברח רק אל השם יתברך.
- לד צט** מכתב לשר המשטרה על עלילות השוא שמעלילים על חסידי ברסלב
תושבי יבנאל.
- רסא**

- לד ק רסג
 יעורר את הבנות שמתקלקלות בתוספת אזהרה.
- לד קא רסג
 ידבר מענין דחית המשפט והעלילות שבאו בעקבות זה וכו', ויבקש
 עזרה על פדיון שבויים.
- לד קב רסד
 ידבר באריכות רבה על למוד שלחן ערוך וקיום שלחן ערוך כרצונו של
 רבנו ז"ל, ויקשר בדרך רמז והתחזקות את תחלת השלחן ערוך לסופו,
 וענין תקון חצות למצות מעקה, ויאריך לתאר את המסירות והרשעות
 שעושים לאנשי שלומנו, על-ידי עלילות שוא.
- לד קג ער
 יעורר את אנשי שלומנו לעזר לממחה למקנאות, שבא לתקע אהלו
 בינתיים ביבנאל, וכבר צריך לעזב.
- לד קד רעא
 יעורר לכבד את הממחה הנוזף למעלה לדרש ברבים, מחמת הכרת
 הטוב לפעלו הרב.
- לד קה ערב
 יברך "מזל טוב" להלדת הבת, וידבר מענין נתינת שם.
- לד קו ערב
 ידבר מענין שדוף, ויברך ויאחל רפואה שלמה לגיס.
- לד קז רעג
 יחזק אברך כולל בהתעלות בתורה ויראת שמים.
- לד קח רעג
 יוכיח נערה בת ארבע-עשרה על קלקולה.
- לד קט רעד
 מכתב ארוך לנשות הקהלה, ובו יחזק על אמונה ובטחון ותודה והודאה
 להקדוש-ברוך-הוא, שנה הכרת טובתו ותברך, וקדשת הקהלה וגדלת
 רבנו ז"ל, ושמחה המביאה לאמונה, ולהתחזק בצניעות, ולשמר על
 הילדים והילדות בדור פרוץ כזה, ונקיות הילדים ותפלה שפועלת מאד,
 וסבלנות המביאה לשלום-בית.

- לד קי** רפ
 יִרְדֵּשׁ בְּמַפְגִּיעַ מִכָּל אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שְׂרִימוֹ אֵת
 הַנִּדְבָּה שְׁנוֹקְבָעָה בְּשִׁבִיל פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים.
- לד קיא** רפא
 יִחְזַק וַיֹּאמֶץ מְאֹד אֵת הַמַּמְנָה עַל הַכּוֹלֵל, וַיְדַבֵּר מִהִשָּׁנָה תִּקְצִיב כְּלִשְׁהוּ
 לְרוּמָם אֵת הַמְּשֻׁכּוֹרוֹת.
- לד קיב** רפב
 יִתְנַצֵּל בְּפָנָי אִשָּׁה עַל שְׁלֹא מְזַנִּיחִים אֵת בְּעֻלָּהּ רַק תּוֹעֵלֶת הָעֲנִינִן בְּרֹאשׁ
 הַמַּעֲיָנוֹת.
- לד קיג** רפג
 יִחְזַק אֵת הַמַּנְהִלֶּת אוֹדוֹת נְקִיּוֹן הַבְּנוֹת וְשִׁמְיָהּ שְׁלֹא תִהְיֶינָה פְּרָצוֹת שֶׁל
 חֶסֶד צְנִיעוֹת, וַיַּעֲנִין שְׁעוּרֵי בֵּית.
- לד קיד** רפד
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין כְּבוֹד בֵּין בְּנֵי זֹג, וְסוֹד הַהֲצֻלָּה הוּא רַק כְּאֲשֶׁר יֵשׁ שִׁמְחָה
 וְאַהֲבָה בֵּינֵיהֶם.
- לד קטו** רפה
 יוֹרָה לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִים אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
- לד קטז** רפו
 יִתְבַּע אֵת עֲלֻבוֹן הַמּוֹרָה, וְלִהְרַחֵק בֵּת עַד שֶׁתִּבְקַשׁ סְלִיחָה, וַיִּחְזַק
 בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה.
- לד קיז** רפז
 יְדַבֵּר אוֹדוֹת קִפְיָתוֹ עַל תְּגַלְחַת שֶׁעַר הָרֹאשׁ, עַל-כָּל-פָּנִים בְּמַחְנָהוּ.
- לד קיח** רפז
 יְדַבֵּר מֵרַבְּנוּ וְ"ל, שֶׁמִּמְשִׁיף עָלֵינוּ הַתַּחֲזָקוֹת, וַיַּמְעֵלֵת לְמוֹד "אֲשֶׁר בְּנַחֵל",
 וְהַעֲקָר לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִשִׁיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוּנוֹ.
- לד קיט** רפח
 יִחְזַק זֹג אִיף יִזְכּוּ לְזֶרַע שֶׁל קִנְיָא, עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, וְלִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
 וַיִּגְלֶה כְּמָה רְמִזִּים נִפְלְאִים בְּזֶה.
- לד קכ** רפט
 יִחְזַק בֵּת יִשְׂרָאֵל, וַיִּרְחִיק מִחֲבָרָה שְׂאִינָה טוֹבָה דִּיָּה.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- לד קכא רפט
יחזק באמונה פשוטה ולדבר אליו יתברך.
- לד קכב רצ
זיהיר שהקשי הפלפלי לא יגע בשלום-בית, אלא ההפך, וצריך להמשיך
אורה של שמחה.
- לד קכג רצא
יחזק על שלום אمتי במנין התימנים, ויעורר למסר את עצמו אליו
יתברך ולהתבודד.
- לד קכד רצא
יחזק אשה ללמד זכות על בעלה, ולנסע למקום מנוחה.
- לד קכה רצב
יאסר לאשה למוד נהיגה אצל גבר, וידבר מענין כולל ג"ס והפצת
קונטרסים.
- לד קכו רצג
ישיב לשאלה איך מחנכים את הילדים כאשר רואים סבא וסבתא לא
דתיים.
- לד קכז רצג
ירגיל לדבר אליו יתברך, ויגלה מעלה הענין.
- לד קכח רצד
זיהיר ויזרו לתקן את הערוב שבת ביבנאל.
- לד קכט רצד
יחזק לא להשבר ולשמר על כבוד אשתו ושלוה ביתו.
- לד קל רצה
ידבר מענין "אשר בנחל", והטעיות שיכולות להיות שם מחמת שגדפס
במהירות, ויחזק שלא לפחד מאף בריה שבעולם ולהתמיד ב"אשר
בנחל".
- לד קלא רצו
יחזק שלא להשבר, ולדון זה את זה לכף זכות.
- לד קלב רצו
יחזק לדעת שכל מה שקורה עם האדם הוא רק בהשגחה, ויעורר
להתבודד בכל יום.

- לד קלג רצז
יְדַבֵּר מִשְׁלֹשֶׁת זְמַנֵּי רִצּוֹן לְאִשָּׁה, שֶׁתִּתְפַּלֵּל אֶז הַרְבֵּה.
- לד קלד רצז
יִבְקֹשׁ עֲזֵרַת שְׁנֵי בַחֲוִרִים, וַיְדַבֵּר מִשְׁלוֹם-בֵּית וּמַעֲנֵן אֲמוֹנָה בְּגִימְטְרִיָּה
בְּנִי"ם, שֶׁגִּלָּה רַבְּנוּ ז"ל.
- לד קלה רחצ
יִחְזַק אֶחָד שְׁחֹזֵר לְלִמּוּד הַתּוֹרָה אַחַר מְנִיעוֹת, וַיַּעֲזֹרוּ לְהַכְנִיס עֲצָמוֹ
בַּחֲדוּשֵׁין דְּאוּרִימָא, וְלִלּוֹן בְּעֲמֻקָּה שֶׁל הַלְכָה, וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת מֵאֵלֹו
שֶׁפָּגְמוּ בְּאַמוֹנַת חֲכָמִים.
- לד קלו רצט
יְדַבֵּר עִם כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל הַתְּכָלִית הַנּוֹצְחִית, עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן,
וְעַל שְׁעוֹרֵין פְּסֻדָּוִן.
- לד קלז שא
יַעֲזוּד הַנּוֹמֵעַן לְהַמְשִׁיךְ לְחֹזֵק אֶת הַיְלָדִים, וַיִּזְהֵר שֶׁלֹּא לְהַכְנִס לּוֹפּוֹחִים,
וַיִּזְרוּ לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִים אֶהֱבַת הַתּוֹרָה וְהַתְּמַדָּה.
- לד קלח שב
יְדַבֵּר מִבְּעֵיּוֹת מִשְׁמַעַת שֶׁל הַבְּנוֹת, וַיִּתֵּן פְּתוּרוֹנוֹת.
- לד קלט שג
יִחְזַק לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וַיְדַבֵּר מִהַחֲלָל הַפְּנוּי
וְלְהַתְּחַזֵּק בְּאַמוֹנָה, וְלִכְרוֹחַ מִהַבֵּל פִּיהֶם שֶׁל אֲנָשִׁים נְעֻדְרֵי אֲמוֹנָה.
- לד קמ דש
יִחְזַק מְאֹד בְּאַמוֹנָה, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה עוֹבְרִים עַל הַכֹּל בְּקִלּוֹת, וַיִּצְעַן אוֹדוֹת
גְּתוּחַ.
- לד קמא שה
יִחְזַק מְאֹד בְּאַמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ.
- לד קמב שו
יַעֲזֹר נַעַר צָעִיר לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד, וַיְדַבֵּר עַל הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת מִתּוֹךְ
סְדוּר, וְלֹא לְהַתְּקוּטֵט עִם אֵף אֶחָד.
- לד קמג שו
יְדַבֵּר מַעֲנֵן רְפוּאָה שְׁלָמָה.

- לד קמד שז
 יְדַבֵּר בְּאֲרִיכוֹת לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וַיַּחֲזֵק עַל הָאֲמוּנָה, הַיְדִיעָה
 וְהַבְּחִירָה וְעַל הַתְּכָלִית הַנְּצָחִית, עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן, עַל אֲמִירַת חֲצוֹת, עַל
 הַתְּבוּדוֹת, עַל שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, וַיִּמְשִׁיף הַלֵּב מְאֹד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- לד קמה שיג
 בְּרַבַּת "מִזֵּל טוֹב" לְכַר-מִצְוָה שֶׁל בֶּן הַמְּשַׁפָּחָה.
- לד קמו שיג
 יֵאָחַל בְּרָכָה עַל הַהֲרִיזוֹן וּרְפוּאָה שְׁלָמָה.
- לד קמז שיד
 יִשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר הַנְּמַעֲנָת עַל בְּזִיזוֹן גָּדוֹל שֶׁעָבְרָה, שֶׁהִחְרִיד אוֹתוֹ מְאֹד.
- לד קמח שיד
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין תִּקְנוֹן שְׂאֵי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת בְּדֶרֶךְ שֶׁל דִּיקְטָטוּרָה וּכְפִיָּה וְכוּ'.
- לד קמט שטו
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַנַּ"ל, אֲכַל עַל סַמִּים וְכוּ' אֵין שׁוּם פְּשׁוּרוֹת.
- לד קנ שטו
 יִגְלֶה שְׁעַל-יְדֵי סְבָלְנוֹת מְגִיעִים לְמָקוֹם בְּטוֹחַ.
- לד קנא שטז
 יְדַבֵּר מִמַּעַלַת מַדַּת הַסְּבָלְנוֹת שְׂאֵלֶיהָ זֹכִים עַל-יְדֵי אֲמוּנָה.
- לד קנב שיז
 יַחֲזֵק לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- לד קנג שיז
 יַעֲוֹרֵר לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִקְבֹּעַ עֲצָמוֹ עַל חֲמַשׁ וְעַל מְשֻׁנוֹת
 וְלַמּוֹד דָּף גְּמֵרָא רַשִׁ"י וְתוֹסְפוֹת, מְדַרְשִׁים וְלַמּוֹד הַלְכָה וְסַפְרֵי רַבְנוּ ז"ל,
 וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין לַמּוֹד "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", וְסִגְלַת הַהִבְטָחָה לְמַדְפִּיסוֹ.
- לד קנד שיט
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין תְּלוּנָה עַל הַמּוֹרָה, וַיִּזְכִּיר פְּלֵאֵי הַשָּׁם שֶׁהִבִּיא לָהֶם יְלָדִים.
- לד קנה שיט
 יְדַבֵּר מִחוּב כְּסָפִי וּמְכוּלָל גַּם, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַתְּחַזֵּק בְּנִקְדָּה טוֹבָה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ.
- לד קנו שכ
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין כְּתִיבַת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַנַּ"ל, וַיִּתֵּן הַנְּהַגָּה בִּימֵי הַהֲרִיזוֹן.

לד קנז **שכ**
 יִדְבַר מֵעֲנִין הַשְּׁגָחָתוֹ יִתְבַּרְךָ הַפְּרָטִית, וַיִּחְזַק שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל.

לד קנח **שכא**
 יִדְבַר מִכְבוֹד חַמּוֹתוֹ, וַיִּחְזַק עַל קִשְׁיֵי הַחַיִּים, וַיִּבְקֹשׁ אִיזוֹ טוֹבָה לַמְּקוֹה.

לד קנט **שכב**
 זְהִיר לְדוֹן לְכַף זְכוֹת אֶת אֲשֶׁתוֹ, וְלִבְרִחַ מִמַּחְלָקָת, וַיִּדְבַר מֵעֲנִין נִקְיוֹן
 הַמְּקוֹם אַחַר הַבְּנִיָּה בַמְּקוֹה, וַיִּזְרַז לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ.

לד קס **שכג**
 יֶאֱרִיף מְאֹד לְשִׁבְחָ אֶת אֲבָרְכֵי הַכּוֹלָלִים בְּכָלֵל, אִיף שְׁמִתוּף הַטְּרָדוֹת
 בּוֹחֲרִים בְּחַיִּים שֶׁל תּוֹרָה וְאֵת גְּדֵל הַזְּכוֹת הַעֲצוּמָה שָׁאִין לְשַׁעַר שְׁהִיא
 מְנַת חֵלְקָם.

לד קסא **שכד**
 יִדְבַר תּוֹכְחָה וּמִישְׁרִים לְבָנוֹת הַתִּיכּוֹן עַל הַצְּנִיעוֹת וְעַל הַלִּיכָה בְּדֶרֶךְ
 הַתּוֹרָה.

לד קסב **שכו**
 יִדְבַר תּוֹכְחָה וּמִישְׁרִים עִם שְׁבַח וְדַבְרֵי הַתְּחַזְּקוֹת לְכַתֵּה רְצִינִית,
 שְׁהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ טוֹבָה שֶׁל תְּפִלָּה בְּרְצִינּוֹת וְלִמּוּד בְּשִׁקִּידָה.

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת

בלימה ורד בת חיה כרמלה תחי'

שתזכה לשפע של ישועות ברוחניות ובגשמיות
ותזכה להשאר אצל הצדיק האמת בעולם הזה
ובעולם הבא

להצלחת לאה וניב כהן
פרנסה בשפע לידה קלה והצלחה ברו"ג

להצלחת רבקה ורן כהן
פרנסה בשפע לידה קלה והצלחה ברו"ג

זיווג הגון לנחמן אלכסנדר זושא בן יחנא שפרה
ולמלכה בת בלימה וורד

הספר הקדוש הזה נדפס

לעילוי נשמת גיטל בת שמואל ע"ה

*

ולזכות שלום יוסף בם אסתר דבורה

וזוגתו בילא קרסיל בת גיטל

וילדיהם גיטל, פייגא, נחמן ברוך,

אליעזר שלמה, אדל,

*

ולזכות צבי חיים בן אסתר לרפו"ש במהרה

ולהצלחה ברו"ג

*

ולזכות הרה"ח אברהם יהודה בן פיגל

לרפואה שלימה לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו

ולכל טיפי דמיו

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת

ר' הרצל טוביה בן לאה נ"י

הקב"ה ישלח לו רפואה שלימה ברמ"ח

אבריו ושס"ה גידיו ויאריך ימים ושנים

מתוך בריאות השלימה, אמן.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות נשמתו הטהורה של אדוננו

מורנו ורבנו מאור ענינו

רבי אליעזר שלמה בן רבי מנחם זאב

זי"ע ועכי"א

* * *

ולזכות תמיר בן רוחמה ולימור בת גילה וילדיהם שיהיה להם ברכה
והצלחה אמיתית בכל מעשי ידיהם כל הישועות וימלא הקב"ה כל
משאלות ליבם לטובה.

ולזכות אמנון בן יונה, ורוחמה בת שולמית, ומשה בן שולמית, גילה בת
יונה שיחיו, דקל וקינן בני רוחמה, שיהיה להם ברכה ובצלחה וכל
הישועות וחיווג הגון.

עזריאל, ליאור, ורד, ברכה יסמין, מעיין אדל, יוחאי, אביאל בני גילה
שיהיה להם ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם וכל הישועות מהרה.
סעדה בת יונה לברכה והצלחה וכל הישועות ובריאות איתנה.
בת שבע וציון דחרוג שיהיה להם ברכה והצלחה במעשי ידיהם,
ונחת דקדושה מכל יוצ"ח.

נרית בת ג'קלין, אברהם, אדנה ואלעד בני בת שבע זמירה שיזכו לברכה
והצלחה במעשי ידיהם, ולזיווג הגון וכל הישועות,
שולמית בת שרה שיהיה לה ברכה והצלחה בכל מעשי ידיה
כל הישועות ובריאות איתנה.

לינוי בת חבצלת, אור מאיר בן אריאלה, ספיר בת אריאל, נריה בן
אריאלה, הוד בת ענת, מאור בן יואלה רבקה, לירו בת יואלה רבקה,
שולמית בת רותי, לזיווג הגון בקרוב.
אוריאל בת הדר לרפואה שלימה בתושח"י

* * *

ולע"נ - רינה בת יעקב, יואלה רבקה בת עזרא, יונה גיאת בת סעיד יעקב,
עקיבא בן משה, רחל בת שלום, דורית בת אברהם, יונה בת שמעון דורה,
לאה בת יונה, שלום בן יחיא, ניסים בן סלימן, מיכאל בן יחיא, משה בן
עזרא, סאלם חיים בן חיים סלימן, שולמית בת חסן, מרים בת יעקב, יצחק
בן אליעזר, ז"ל.

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי
נשמת כ"ק האדמו"ר מוהרא"ש
רבי אליעזר שלמה שיק
בן רבי מנחם זאב זי"ע ועכי"א

* * *

ולזכות משפחת הלאלי מיבנאל
שיזכו לשפע בריאות פרנסה
והצלחה שיזכו לרוות נחת דקדושה
מכל יוצ"ח ולזכות ניסים בן שמחה
וסימה בת שושנה שיזכו לרוב
ברכות והצלחה ברו"ג ולזרע של
קיימא לעבודתו יתברך אמן כי"ר

הספר הקדוש הזה
נדפס לעילוי כלל
נשמות עם ישראל
ובכללם אמי היקרה
סבטלנה בת ז'ניה

ע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לע"נ אבינו וסבינו היקר

ר' משה שכטר ז"ל בן ר' דוד הינדה הי"ד

ניצול שואה דור שמיני לצדיק הקדוש רבי מנחם

מנדל מרימנוב זי"ע אשר זכה להקים משפחה

לתפארת בארץ ישראל.

היה רודף צדקה וחסד חזן ודרשן, "איש חיל רב

פעלים", "תורת אלוהיו בליבו",

נלב"ע ז' ניסן ה'תשע"ד

יהי רצון שיזכה להיכנס להיכל של רבינו הקדוש

בשמים ולרוב נחת מכל יוצ"ח

ת.נ.צ.ב.ה.

ולע"נ בני משפחתו שניספו בשואה

ההורים דוד והינדה ז"ל

האחים מיכאל, יהודה, שמואל, יוסף ויעקב ז"ל

האחיות פייגא וצ'רנה ז"ל

ואחיו מנחם מנדל שנפטר בנכר

יהי זכרם ברוך

הספר הקדוש הזה נדפס לע"נ אמנו וסבתנו היקרה

מרת חנה רבקה שכטר ז"ל

בת ר' יעקב ואדל הי"ד

ניצולת שואה אשר זכתה להקים משפחה

לתפארת בארץ ישראל,

"אשת חיל הולכת תמים ופועת צדק"

אשר נתנה צדקה בסתר

נלב"ע כ"ג אדר ה'תש"ס

יהי רצון שתזכה להיכנס להיכל של רבינו הקדוש

בשמים ולרוב נחת מכל יוצ"ח

ת.נ.צ.ב.ה.

ולע"נ בני משפחתה שניספו בשואה

האב יעקב מרצוך ז"ל

האם אדל לבית וייתיק ז"ל

האחים שלמה ושמעון ז"ל

האחות גיטשה ז"ל

יהי זכרם ברוך

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ר' אהרן בן פרחיה הי"ו

הקב"ה יעזור שיזכה לזיווג הגון בקרוב
ויזכה למצוא עבודה כרצון ה' ויעשה
נחת רוח להשי"ת בדרך רבינו הקדוש
מתוך בריאות איתנה ושמחה ובהרחבת
הדעת לעבודתו ית"ש אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נדפס לע"נ

רבי אליעזר שלמה בן

רבי מנחם זאב זיע"א

שרה בת קאמילה ויצחק ז"ל, אברהם בן יעקב
ומסעודה ז"ל, יעקב בן שרה ז"ל, איבון בן ג'ולי
ז"ל, אנט בת פרלה ז"ל

* * *

ולרפואת מרים בת סוליקה תחי', נחמן נתן בן
שרה נ"י, מנחם זאב בן דורים נ"י, עמוס בן חנה
נ"י, רחל בת איבון תחי', יעקב בן אירן נ"י,

* * *

ולחזרה בתשובה וזרע של קיימא דוד בן רחל
נ"י, כרמלה בת שרה תחי'

כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש זצוקללה"ה רבי אליעזר שלמה בן רבי מנחם זאב

ולכל אנ"ש דיבנאל שיזכו הם וב"ב וכל יוצ"ח לבריאות אריכות ימים ושנים פרנסה בשפע ובנקל ברכה והצלחה ברוחניות ובשמיות שיזכו ללכת בדרל רבינו רבי נחמן בן פייגא ולקיים עצותיו הקדושות ויזכו לנחת רוח יהודי נבל יוצ"ח א.ב.י.ר.

משה בן אירן, עידית מלכה בת מזל, אליהו בן עידית מלכה, מרים בת חנה, נחמן נועם בן מרים, עילאי בן מרים, לאה בת עידית מלכה, נחמן גבריאל בן מלכה, אליעזר שלמה בן לאה, דניאל מאיר בן לאה, נתנאל שמעון בן לאה, ראובן בן עידית מלכה, שמעון בן עידית מלכה, שרה בת עידית מלכה, פייגא בת עידית מלכה, אליעזר שלמה בן עידית מלכה, אדל רחמה בת עידית מלכה, מזל בת לאה, יצחק בן מזל, הדס בת חנה, שחר בן הדס, עדי בת הדס, אורית בן מזל, אסף בן רבקה, נועה בת אורית, עירן דוד בן אורית, שרה בת אירן, אהרן בן נגייה, מלכה בת אירן, מרים בת אירן, מוריס בן אירן, יוספה בת חנה, מירב בת אירן, אליהו בן שושנה, אברהם בן אירן, שמעון אפריאט, רבקה בת סיגלית אורן תשובה וב"ב, אברהם בן מזל, זיווה בת חנה, נחמן נתן בן מרים, עזרא בת נעימה נעמי, גמ"ח רבי נחמן מברסלב אשקלון, אליעזר שלמה בן ירדנה שמחה, ויטלי דוד בן לודמילה, מיכל רינה בת נינה, רחל בת דונה דבורה, גולן בן מרגלית, יחזקאל בן צ'חלה רחל ואברהם, יעקב בן קלוטילד שרה, יפה בת אנה חנה, נעימה נעמי בת ויקטוריה, משה ואסתר כהן, דניאל טפסאי, יניב בן זהבה, רינה בת גרסיה, דוד בן שמחה, רן בן לאה, רבקה בת בלימה ורד, אליעזר שלמה סלומון, נחמה מרגלית בת שמחה, אליעזר שלמה בן מיכל, ניב בן לאה, לאה בת בלימה ורד, ירדנה שמחה בת צ'חלה רחל, שרה רחל מלכה בת ירדנה שמחה, נועה רבקה בת ירדנה שמחה, איתי אלימלך בן רבקה וגבריאל, חיה ציונה בת אסתר, רפאל בן אורה קלרה, נחמן נתן בן חיה ציונה, פייגא בת אורית, אליעזר שלמה בן פייגא, עמנואל חיים כהן בן מרים, לאה בת יעל, גיראל בן לאה,

ולעילוי נשמת יחזקאל בן עזרה מאיר, ראובן בן סטריה, יעקב בן שמחה, יוסף בן רבקה, סטריה בת ג'מילה, יעקב בן מזל שאול בן סטריה, יעקב בן אליס עיישה, אליאס בן מאיר, אירן בת גולי, מאיר בן אירן, יוסף ברוך בן

הספר הקדוש הזה לעילוי נשמת
כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש זצוקללה"ה

ולהצלחת שרה בת סיגלית בתיה, אליעזר שלמה בן
שמחה, יהושע בן שרה פייגא בת שמחה, שרה בת חווה,
יעקב ישראל בן סיגלית בתיה חזרה בתשובה, רקא בת
סיגלית בתיה לחזרה בתשובה, אדל בת סיגלית בתיה,
ישראל בן יעל, אליעזר שלמה בן סיגלית בתיה, יצחק
מאיר בן סיגלית, שמעון בן סעדה, סיגלית בתיה בת שרה,
אהרן בן סעדה, אליהו בן סעדה, ניסים בן סעדה, חיים בן
סעדה, אברהם בן סעדה, רימונה בת סעדה, שלמה בן
סעדה, מסעוד בן סעדה, אסתר בת רחל, ניראל בן לאה
לחזרה בתשובה, שימי בת מזל,
הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ויהיה
להם פרנסה בשפע ובנקל ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק'
וירווי רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.

ולע"נ סעדה חיה בת רחל, יצחק בן רוחמה, שלום בן רחל,
שלום בן סעדה, סעדה בת רוחמה, מרים בת רחל, עישה
בת רחל, ר' מכלוף בן חווה, ר' יעיש בן חווה,
יעקב מאיר בן בתיה, ע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה לעילוי נשמת
אדונינו מורינו ורבנו עטרת ראשנו
רבי אליעזר שלמה בן מלכה זי"ע

ולהצלחת משפחת פייל

ר' דוד רועי בן שרה אורית נ"י

גליה בת קולט תחי'

מלכה בת גליה, חנה בת גליה

יהי רצון שיזכו לאמונת חכמים בשלמות שלום בית אמיתי נחת
דקדושה מכל יוצ"ח בריאות איתנה אריכות ימים ושנים טובות
לעבודתו יתברך ושהשכינה תשרה בביתם תמיד,
הקב"ה יעזור שיזכו לבית משלהם ביבנאל ללא חובות ומניעות
לפרנסה בשפע ובנקל ולכל הישועות.

הקב"ה יתן בריאות איתנה למשה בן משאללה, שרה אורית
בת טובה טאוס, ישי בן רוליה, קולט בת תראכי, משאללה בת
ג'ולפי, טיטה בן מזל.

וישלח זווגים הגונים ליהודה בן שרה אורית, חן בת קולט, רחל
לאה בת טובה טאוס, נתן דוד בן יפה, רויטל בת חנה, דותן בת
עליזה, אייל בן יהודית, מזל בת עשושה, אוריאל בן תמר,
ואליאור משה רחמים בן קולט לחזרה בתשובה
ויתברכו הם וכל משפחותיהם בכל הברכות הכתובות בתורה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

מאיר בן חנינה חנה אלמה

ברוך בן אסתר ע"ה ומאיר

עשור ע"ה

לירון בן דורית

אור טל בת מרגלית

נחמן בן אורטל

נתן בן אורטל

כוכבה איילה בת אלגרה

אלעד בן לאה לזיווג הגון

רחל בת רבקה לרפוש

שמואל בכר בל רוזה לרפוש

ישראל מלול בן פרחי'ה

לרפוש

ניסים שקד בן יהודית וכל

משפ'

גבריאל חביב בן אינס

רחלי בת יפה

תמר בת רחל

נחמן יאיר בן רחל

יעקב קובי פלח בן רחל

וכל משפ'

דוד פלח בן מרים

גילי בת רותי

שלמה בן שולמית

רעות אנה בת רחל וכל משפ'

צחק שמעון בן אירן וב"ב הי"ו

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם

ויהיה להם פרנסה בשפע ובנקל ויזכו לבריאות

ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך

ולהתקרב לרבנו הק' וירוו רוב נחת דקדושה מכל

יוצ"ח, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

מנשה בן מלכה

חיה שבע בת אסתר מלכה

ישראל יוסף בן חיה שבע

שמואל דוד בן חיה שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ויהיה להם

פרנסה בשפע ובנקל ויזכו לבריאות

ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו

יתברך ולהתקרב לרבנו הק' וירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
משפחת טולדנו
שימלא ה' כל משאלות ליבם
לטובה

הספר הקדוש הזה נדפס לע"נ
יהודה בן רבקה ע"ה
גלב"ע י' סיון ת.נ.צ.ב.ה.

ולהצלחת גולן בן מרגלית ורחל בת דונה דבורה
שלום בית פרנסה ברווח זיווגים הגונים לילדים ונחת
חזרה בתשובה של כלל עם ישראל ובתוכם יצחק בן דבורה,
ולזיווג הגון אהרן חיים בן חנה, דרור בן דונה דבורה, אופיר בן
מרגלית,
ולהצלחת מרגלית בת חנה, דונה דבורה בת רחל,
פרנסה בשפע בריאות איתנה ונחת

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ר' יצחק מאיר בן הענא בילא נ"י

אבישג בת אסתר תחי'

אליעזר שלמה בן אבישג, רויזא בת אבישג, שרגא אריה בן

אבישג, אסתר יוכבד בת אבישג, הלל בן אבישג,

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ויהיה להם
פרנסה בשפע ובנקל ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות
לעבודתו יתברך ולהתקרב לרינו הק', אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יעקב מאיר בן דבורה יהודית נ"י

חיים מרדכי בן דבורה יהודית נ"י

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ולמצוא
זיווג הגון בקרוב ויהיה להם פרנסה בשפע ובנקל ויזכו
לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרינו הק', אמן.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל גובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיתי בך:
 ב אמרת ליהנה אדני אתה טובתי בל-עליך:
 ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי כל-חפצי-
 ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
 נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
 ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלו-לי בנעמים אף-גחלת שפרה עלי:
 ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
 כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
 בל-אמוט: ט לבן א שמת לבי ויגל כבודי אף-
 בשרי ישכן לבטח: י כי א לא-תעזב נפשי לשאול
 לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
 חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
 נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־יְנַשּׂוּי-פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־אָדָם לֹא יַחֲשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הֶחֱרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי בְּשֹׁאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדָךְ נְהַפְךָ
 לְשִׁדִּי בְּחֶרְבֵּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֲלֶיךָ לָעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֲלֵיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סֵתֵר לִי * מַצַּר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלַט תִּסּוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדָרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצֶה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיֶה |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֲלֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאזְבִּים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְעֵחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֶהוּ
 וַיִּחִיֶּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֶהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחֻלָּיו: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חָנּוּן רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

יִקְבֹּץ-אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ^ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל-שָׁנְאֵי עָלַי | יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ^ט דְּבַר-בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם-אִישׁ
 שְׁלוּמֵי | אֲשֶׁר-בִּטַּחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחְמִי הַגְּדִיל עָלַי
 עֵקֶב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חֲנּוּנִי וְהַקִּימְנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
^{יב} בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא-יִרְיעַ אִיבִי
 עָלַי: ^{יג} וְאַנִּי בְּתַמִּי תַמְכַּתָּ בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבַנְי-קָרַח: ^ב כְּאִיל תִּעְרַג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֵּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֶלְיָךְ אֱלֹהִים:
^ג צְמָאָה נַפְשִׁי | לְאֱלֹהִים לֵאלֹהֵי חַי מְתֵי אָבוֹת
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִיְתָה-לִּי דְמָעָתִי לֶחֶם יוֹמָם
 וּלְיָלָה בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֶלְהִיד: ^ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֵּר | בַּסֶּף
 אֲדִידִם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ^ו מֵהַתְּשׁוּחָתִי | נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנִו יִשׁוּעוֹת פְּנִי: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשִׁי תִשְׁתַּוַּחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יַרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעֵר: ^ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ:
^ט יוֹמָם | יִצוּהַ יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לֵאלֹהֵי חַיִּי: ^י אֲזַכְּרָה | לֵאלֹהֵי סֻלְעֵי לָמָּה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֱלֹהִי בְּלַחֵץ אוֹיֵב: ^א בְּרַצַּח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוֹנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּתְּחַמֵּי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצֶה אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכֶּתֶם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ^א הַצִּילֵנִי
 מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מִמֵּת־קוֹמְמֵי תִשְׁנַבְּנֵי: ^ב הַצִּילֵנִי
 מִפְּעֻלֵי אֶזְרָא וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ^ג כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתֵי יְהוָה: ^ד כִּלִּי־עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ^ה וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כָּל־בְּגֵדֵי אֶזְרָא סָלָה: ^ו יִשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יְהוָה כַּכֹּלֵב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ^ז הִנֵּה | יִפְיַעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ^ח וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַקֵּךְ
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: ^ט עִזוּ אֱלֹהֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנֵי: ^י אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: ^{יא} אֶל־תִּתְּחַרְגֵם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעַמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנָי: ^{יב} חֲטָאת־
 פִּימוּ דְבַר־שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאֲזָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִפְּחָשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יג} כִּלָּה בְּחֶמְהָ כִּלָּה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיֵּשְׁבוּ לָעָרֵב יַהֲמוּ בַכָּלֵב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הַמָּה
 יִנִּיעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיְלִינוּ: יז וַאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֵדָה וְאַרְיֵן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנֵּב לִי
 וּמְנוּס בַּיּוֹם צַר-לִי: יח עָזִי אֶלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מְשֻׁנֵּבֵי אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי:

עז * לְמַנְצַח עַל- יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי *
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעֵקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהִאֲזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דַרְשָׁתִי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סְלָה: ה אַחֲזֹת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמַיִם
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַלִּילָה
 עַם-לִבְבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלַעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסֹּף לְרָצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנִצַּח
 חֲסֵדוֹ נֹמֵר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הַשָּׁכַח חַנּוּת אֵל
 אִם-קָפֵץ בְּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמַיִן עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי-יְהוָה כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלִאָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פִּעְלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדוֹשׁ דְּרָכְךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעַת בְּעַמִּים
 עוֹד: טז נִאֲלֹת בְּזִרְוֹעַ עַמֶּךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:
 יז רְאוּךָ מַיִם | אֱלֹהִים רְאוּךָ מַיִם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
 אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמך | בגלגל האירו
 ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפך
 ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
 כא נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן:

צ א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד-עולם אתה אל:
 ג תשב אנוש עד-דבא ותאמר שובו בני-אדם:
 ד פי אלה שנים בעיניך פיום אתמול פי יעבר
 ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בפקר
 כחציר יחלה: ו בפקר יציץ וחלף לערב ימולל
 ויבש: ז כי-כלינו באפק ובחמתך נבהלנו:
 ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט פי
 כל-ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו-הנה:
 י ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
 שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי-גז חיש ונעפה:
 יא מי-יודע עז אפק וכיראתך עברתך: יב למנות
 ימינו בן הודע ונבא ללב חכמה: יג שובה יהוה
 עד-מתי והנחם על-עבדיך: יד שבענו בפקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל-ימינו: טו שמתנו
 כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל-
 עבדיך פעלך והדרך על-בניהם: יז ויהי | נעם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו: ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-
 נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב א
 מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
 תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו
 ומשפטי-פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
 בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
 משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה
 דור: ט אשר ברית את-אברהם ושבועתו לישחק:
 י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
 יא לאמר לך אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם:
 יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
 יג ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר:
 יד לא-הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים:
 טו אל-תגעו במשיחי ולגביאי אל-תרעו:
 טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר:
 יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו
 בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד-עת
 בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
 ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו ארון
 לביתו ומשל בכל-קנינו: כב לאסר שריו בנפשו

וּזְקַנְיוּ יַחֲבִיבֵם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עֲמוּ מָאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרַיִם: כה הִפְדָּה לָבֶם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהַתְנַבֵּל בְּעַבְדֵי־וֹ:
כו שְׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמוּ-
בָם דְּבַרֵי אֱתוּתִיו וּמִפְתִּימֵם בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח
חֲשֵׁךְ וַיַּחֲשֶׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּה אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דָּנָתָם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם
עֲפָרְדַּעִים בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרַב
כְּנִיזִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב גָּתַן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרָד אֵשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיִּךְ גִּפְנָם וּתְאֲנָתָם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיִּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשַׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בַּעֲבֹתָם כִּי-נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּה וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמִים יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר
וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הִלְכוּ בַּעֲצֵי־נְהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוּ
בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גּוֹזִים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבּוֹר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלו * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-כבינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשפחך
 ירושלים תשפח מיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שנמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
 עלליך אל-הפלע:

קנ * הללויה | הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכוח עמו וגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים וישיעם כי חסו בו: